



**T.C.
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK
LİSANS
TEZİ**

**SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARINDA YAPI,
TEMA VE ANLATIM**

DUYGU TÜRKÖĞLU

**TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI**

MAYIS 2019



SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARINDA YAPI, TEMA VE ANLATIM

Duygu TÜRKOĞLU

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

MAYIS 2019

Duygu TÜRKOĞLU tarafından hazırlanan “Sadık Yemni'nin Romanlarında Yapı, Tema ve Anlatım” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ ile Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yeni Türk Edebiyatı Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Doç. Dr. Fatih SAKALLI

Yeni Türk Edebiyatı , Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

Başkan: Prof. Dr. Ayfer YILMAZ

Yeni Türk Edebiyatı, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

Üye: Doç. Dr. Aliye USLU ÜSTTEN

Türk Dili ve Edebiyatı, Gazi Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

Tez Savunma Tarihi: 28.05.2019

Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

.....
Prof. Dr. Figen ZAİF

Enstitü Müdürü

ETİK BEYAN

Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, Tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı, Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

Duygu TÜRKOĞLU

28/05/2019



SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARINDA YAPI, TEMA VE ANLATIM

(Yüksek Lisans Tezi)

Duygu TÜRKOĞLU

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Mayıs 2019

ÖZET

Bu çalışmada Sadık Yemni'nin yayımladığı yirmi iki romanı yapı, tema ve anlatım yönünden incelenmiştir. Sadık Yemni'nin fantastik, korku, bilimkurgu, polisiye, sosyal, siyasi kimlik kazandırdığı romanlarında yapı, tema ve anlatımı nasıl kullandığı, romanlarını nasıl şekillendirdiği gösterilmiş ve romanlardaki işlenişi ortaya konulmuştur. Aslen İzmirli olan Sadık Yemni'nin, kendi çocukluğunun ve gençliğinin yansımalarını, yetiştiği sosyal ve kültürel çevreyi eserlerine başarıyla yansıttığı anlaşılmıştır. Yazar ayrıca hayatının bir döneminde Amsterdam'da yaşamış bir Türk göçmendir. Burada yaşadıklarını, gözlemlediklerini, tanık olduklarını da eserlerine taşımıştır. Böylece okuyucuya geniş bir perspektifle ülke ve Dünya gerçeklerini değerlendirebilme imkânı sunmuştur. Bu çalışmada; Sadık Yemni'nin romanları metin merkezli metotla irdelenmiştir. Romanlardaki yapı, tema, anlatım unsurları taşıdığı fantastik kimlikle birlikte tespit edilmiştir. Çalışmamız neticesinde yazarın romanlarında kendi kültürel birikiminden, Amsterdam'da gözlemlediklerinden etkilendiği görülür. Bu yolla fantastik içerik ve üsluba sahip romanlar kaleme aldığı tespit edilmiştir.

Bilim Kodu : 30201

Anahtar Kelimeler : Sadık Yemni, Yeni Türk Edebiyatı, fantastik roman, yapı, tema ve anlatım.

Sayfa Adedi : 539

Tez Danışmanı : Doç. Dr. Fatih SAKALLI

IN THE NOVELS OF SADIK YEMNİ STRUCTURE, THEME AND EXPRESSION

(M. Sc. Thesis)

Duygu TÜRKOĞLU

GAZİ UNIVERSITY

THE INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES

May 2019

ABSTRACT

In this study, twenty-two novels published by Sadık Yemni were examined in terms of structure, theme and expression. Sadık Yemni's has been showing fantastic, horror, science fiction, crime, social, political identity in his novels, how to use the structure, theme and narrative, how his novels are shaped and how his work in the novel. It is understood that Sadık Yemni, who is from Izmir, reflects the reflections of his childhood and youth and he reflects the socio-cultural environment where he grew up. He is also a Turkish immigrant who lived in Amsterdam at some point in his life. He carried what he lived, observed and witnessed in his works. Thus, it provided the reader with the opportunity to evaluate the reality of the country and the world with a broad perspective. In this study; The novels of Sadık Yemni were analyzed through a text-based method. The structure, theme and narrative elements in the novels were determined with the fantastic identity. As a result of our study, it is seen that the author was influenced by his own cultural background and his observations in Amsterdam. In this way, he has written novels with fantastic content and style.

Science Code : 30201

Key Words : Sadık Yemni, New Turkish Litarature, Fantastic Novel, Structure,Theme and Expression

Page Number : 539

Supervisor : Doç. Dr. Fatih SAKALLI

TEŞEKKÜR

Çalışmalarım boyunca değerli yardım ve katkılarıyla beni yönlendiren, büyük sabır ve anlayış gösteren, kıymetli tecrübelerinden faydalandığım danışmanım Doç. Dr. Fatih SAKALLI 'ya, manevi destekleriyle beni hiçbir zaman yalnız bırakmayan çok değerli annem Aliye TÜRKOğLU'na, değerli babam Nizamettin TÜRKOğLU'na ve değerli arkadaşım Ceyhun AKIN'a teőekkürü bir borç bilirim.



İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
TEŞEKKÜR	vi
İÇİNDEKİLER	vii
KISALTMALAR	xiv
GİRİŞ	1
1. BİR TÜR OLARAK FANTASTİK EDEBİYAT VE SADIK YEMNİ	5
1.1. Bir Tür Olarak Fantastiğin Türk ve Dünya Edebiyatındaki Yeri	5
1.2. Sadık Yemni'nin Hayatı	8
1.3. Sadık Yemni'nin Sanat Anlayışı ve Romancılığı	10
1.4. Sadık Yemni'nin Romanları	14
2. SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARINDA YAPI, TEMA VE ANLATIM	17
2.1. Muska	17
2.1.1. Özet	17
2.1.2. Fiktif Yapı	18
2.1.3. Şahıs Kadrosu	26
2.1.4. Zaman	29
2.1.5. Mekân	30
2.1.6. Dil ve Üslup	31
2.2. Amsterdam'ın Gülü	32
2.2.1. Özet	32
2.2.2. Fiktif Yapı	33
2.2.3. Şahıs Kadrosu	37
2.2.4. Zaman	42
2.2.5. Mekân	42
2.2.6. Dil ve Üslup	44

2.3. Öte Yer.....	45
2.3.1. Özet	45
2.3.2. Fiktif Yapı.....	47
2.3.3. Şahıs Kadrosu	53
2.3.4. Zaman.....	58
2.3.5. Mekân	59
2.3.6. Dil ve Üslup.....	60
2.4. Metros	62
2.4.1. Özet	62
2.4.2. Fiktif Yapı.....	63
2.4.3. Şahıs Kadrosu	74
2.4.4. Zaman.....	81
2.4.5. Mekân	82
2.4.6. Dil ve Üslup.....	85
2.5. Çözücü	87
2.5.1. Özet	87
2.5.2. Fiktif Yapı.....	88
2.5.3. Şahıs Kadrosu	99
2.5.4. Zaman.....	103
2.5.5. Mekân	104
2.5.6. Dil ve Üslup.....	105
2.6. Ölümsüz.....	107
2.6.1. Özet	107
2.6.2. Fiktif Yapı.....	109
2.6.3. Şahıs Kadrosu	122
2.6.4. Zaman.....	131
2.6.5. Mekân	132

2.6.6. Dil ve Üslup.....	137
2.7. Yatır	141
2.7.1. Özet	141
2.7.2. Fiktif Yapı.....	142
2.7.3. Şahıs Kadrosu	153
2.7.4. Zaman.....	155
2.7.5. Mekân.....	156
2.7.6. Dil ve Üslup.....	157
2.8. Muhabbet Evi	158
2.8.1. Özet	158
2.8.2. Fiktif Yapı.....	160
2.8.3. Şahıs Kadrosu	169
2.8.4. Zaman.....	171
2.8.5. Mekân.....	172
2.8.6. Dil ve Üslup.....	173
2.9. Zaman Tozları-Tekinsiz X-1. Vak'a	174
2.6.1. Özet	174
2.9.2. Fiktif Yapı.....	175
2.9.3. Şahıs Kadrosu	182
2.9.4. Zaman.....	185
2.9.5. Mekân.....	186
2.9.6. Dil ve Üslup.....	187
2.10. Akisfer	188
2.10.1. Özet	188
2.10.2. Fiktif Yapı.....	189
2.10.3. Şahıs Kadrosu	198
2.10.4. Zaman.....	204

2.10.5. Mekân	205
2.10.6. Dil ve Üslup.....	206
2.11. Sokaklar Benim Yeniden.....	208
2.11.1. Özet	208
2.11.2. Fiktif Yapı.....	209
2.11.3. Şahıs Kadrosu	220
2.11.4. Zaman.....	226
2.11.5. Mekân	227
2.11.6. Dil ve Üslup.....	229
2.12. Zaman Tozları Gizemli Evren.....	230
2.12.1. Özet	230
2.12.2. Fiktif Yapı.....	232
2.12.3. Şahıs Kadrosu	247
2.12.4. Zaman.....	250
2.12.5. Mekân	252
2.12.6. Dil ve Üslup.....	254
2.13. Zihin İşgalcileri	256
2.13.1. Özet	256
2.13.2. Fiktif Yapı.....	257
2.13.3. Şahıs Kadrosu	264
2.13.4. Zaman.....	267
2.13.5. Mekân	268
2.13.6. Dil ve Üslup.....	268
2.14. Kuşadası'ndan Sevgilerle.....	270
2.14.1. Özet	270
2.14.2. Fiktif Yapı.....	271
2.14.3. Şahıs Kadrosu	279

2.14.4. Zaman.....	284
2.14.5. Mekân	285
2.14.6. Dil ve Üslup.....	286
2.15. Ağrıyan.....	287
2.15.1. Özet	287
2.15.2. Fiktif Yapı.....	288
2.15.3. Şahıs Kadrosu	301
2.15.4. Zaman.....	305
2.15.5. Mekân	307
2.15.6. Dil ve Üslup.....	309
2.16. İfrit 18.19	312
2.16.1. Özet	312
2.16.2. Fiktif Yapı.....	313
2.15.3. Şahıs Kadrosu	332
2.16.4. Zaman.....	336
2.16.5. Mekân	337
2.16.6. Dil ve Üslup.....	338
2.17. Alsancak Börekçisi	339
2.17.1. Özet	339
2.17.2. Fiktif Yapı.....	339
2.17.3. Şahıs Kadrosu	345
2.17.4. Zaman.....	351
2.17.5. Mekân	352
2.17.6 Dil ve Üslup.....	355
2.18. Kayıp Kedi.....	356
2.18.1. Özet	356
2.18.2. Fiktif Yapı.....	357

2.18.3. Şahıs Kadrosu	364
2.18.4. Zaman.....	374
2.18.5. Mekân	375
2.18.6. Dil ve Üslup.....	377
2.19. Nazarzedede Kliniği	378
2.19.1. Özet	378
2.19.2. Fiktif Yapı.....	379
2.19.3. Şahıs Kadrosu	392
2.19.4. Zaman.....	398
2.19.5. Mekân	398
2.19.6. Dil ve Üslup.....	402
2.20. Ela.....	403
2.20.1. Özet	403
2.20.2. Fiktif Yapı.....	405
2.20.3. Şahıs Kadrosu	422
2.20.4. Zaman.....	428
2.20.5. Mekân	429
2.20.6. Dil ve Üslup.....	430
2.21. Hayalet Kapısı.....	431
2.21.1. Özet	431
2.21.2. Fiktif Yapı.....	432
2.21.3. Şahıs Kadrosu	443
2.21.4. Zaman.....	448
2.21.5. Mekân	449
2.21.6. Dil ve Üslup.....	451
2.22. Çağrılan	452
2.22.1. Özet	452

2.22.2. Fiktif Yapı.....	453
2.22.3. Şahıs Kadrosu	461
2.22.4. Zaman.....	469
2.22.5. Mekân	469
2.22.6. Dil ve Üslup.....	471
3.SADIK YEMNİ’NİN ROMANLARININ GENEL DEĞERLENDİRMESİ.....	473
3.1. Olay Örgüsü ve Fiktif Yapı Değerlendirmesi	473
3.2. Şahıs Kadrosu Değerlendirmesi.....	502
3.3. Zaman Değerlendirmesi.....	514
3.4. Mekân Değerlendirmesi	520
3.5. Dil ve Üslup Değerlendirmesi.....	526
4. SONUÇ	529
KAYNAKLAR.....	535
ÖZGEÇMİŞ	539

KISALTMALAR

Bu çalışmada kullanılmış bazı kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Kısaltmalar	Açıklama
ABD	Amerika Birleşik Devletleri
CIA	Central Intelligence Agency(ABD Merkezi Haber Alma Teşkilatı)
DİA	Dijital İnanç Adası
DNA	Deoksiribo Nükleik Asit
DOÇ. DR.	Doçent Doktor
DV	Dolaysız Veri
FBI	Bureau of Investigation (Federal Soruşturma Bürosu)
KESE	Kedi Severler Ekibi
LP	Last Prometheus
MİT	Milli İstihbarat Teşkilatı
M.Ö	Milattan Önce
ODTÜ	Orta Doğu Teknik Üniversitesi
PTT	Posta ve Telgraf Teşkilatı
SÖM	Sınır Ötesi Mutluluk
VB.	Ve Benzeri
YEŞ	Yılanburnu Enerji Şürekası

GİRİŞ

Birinci bölüm, Sadık Yemni'nin hayatı, edebî kişiliği ve hakkında yapılan çalışmalar üzerine kurulacaktır. Türkiye'de kaldığı süre içinde kendi hayatındaki izleri eserlerine yansıtan yazar, romanlarında kendi yaşadığı mekânları, çocukluğunu geçirdiği mahalleleri, merak saldıgı uğraşları fantastik dünya ve varlıklarla birleştirmek suretiyle kahramanlara aktarmıştır. Bununla da kalmayan yazar, Amsterdam'daki yaşantısını da ruh hâli, duygu dünyası bağlamında yine kahramanlar üzerinden gözler önüne sermiştir. Bu nedenle romanda geçen olay, şahıs kadrosu, zaman ve mekân tahlillerinin sağlıklı bir şekilde anlaşılması için, birinci bölümde yer alan yazarın hayatı ve edebi kişiliği bahsi önem arz etmektedir.

İkinci bölüm, yazarın romanlarının tahlili üzerine olacaktır. Birinci bölüm sayesinde fantastik kelimesinin anlamını ve fantastik edebiyatın Batı ile Doğu'daki gelişim seyrini bilen okuyucu, ikinci bölümde yapılan roman tahlillerinde hem eserlerin içeriğine dair aralanan kapıdan içeriye adım atma hem de kurgulanan fantastik dünyanın farkına varma yoluna gidebilecektir.

Üçüncü bölüm, yazarın eserlerinin olay örgüsü, fiktif yapı, zaman, mekân, dil ve üslup kısımlarının genel değerlendirmesi üzerinedir. Çalışma, sonuç ve kaynaklar bölümüyle sona erecektir.

Bu çalışmanın konusunu, Sadık Yemni'nin çocukluğundan itibaren edindiği kültürel birikimlerden, yaşadığı tecrübelerden, tanık olduğu olaylardan, yaptığı gözlemlerden ve hayal gücünden yola çıkarak yazmış olduğu romanlardaki yapı, tema ve anlatım unsurlarının tespiti, tasnifi ve tahlili oluşturmaktadır.

Araştırmanın amacı, Sadık Yemni'nin göçmen hayatını konu edindiği veya fantastik, korku, bilimkurgu, polisiye kimlik kazandırdığı romanlarında yapı, tema ve anlatımı nasıl kullandığını, romanlarını nasıl şekillendirdiğini göstermek ve romanlardaki işlenişini ortaya koymaktır. Bununla beraber Sadık Yemni'nin romanlarında tespit ettiğimiz yapı, tema ve anlatım unsurlarını eser merkezli metotlarla değerlendirmek ve romanların fantastik, bilimkurgu, polisiye, siyasi ve sosyal boyutlarını gözler önüne sermektir. Olağanüstü olayları anlatan bir tür olan

fantastik edebiyat, Sadık Yemni'nin romanlarıyla okuyucuya Cimon, Hayal Bekçisi, Kara Nesne, Göz Dede, Hızır Arif, Vakiteri, Hüdan Fitri, Ferruh Bin Ziya gibi dünya dışı varlıkları tanıtarak dünya dışı bir mekân hazinesi sunacaktır. Ete kemiğe bürünen insanların da olağanüstü güçlere sahip olduğunu gördüğümüz bu romanlardaki fantastik unsurlar irdelenecek ve fantastik edebiyatın Sadık Yemni'nin romanları üzerinden gelişim seyri ortaya konulacaktır.

Yazarın romanları hakkında yapılan çalışmalar oldukça azdır. İlk olarak Nuran Özlük, "Türk Edebiyatında Fantastik Roman" adlı doktora tezinde Yemni'nin Çözücü adlı eserine yer vermiştir. Ardından Seda Aksüt Çobanoğlu, "Sadık Yemni'nin Romanlarında Halk Kültürü Unsurlarının Tespiti ve İncelenmesi" isimli yüksek lisans teziyle, Abdülkadir Öntürk ise "Sadık Yemni'nin Eserlerinin Fantastik Açısından İncelenmesi" isimli yüksek lisans teziyle bu araştırmaya katkı sağlamıştır. Bu üç çalışmanın dışında yazarın romanları hakkında başka bir çalışma mevcut değildir. Türk edebiyatında fantastik edebiyata yayımladığı yirmi iki romanıyla büyük katkılar sağlamış olan Sadık Yemni'yi değerlendirmek noktasında bu çalışmalar sayıca yetersizdir. Çalışmamızda Sadık Yemni'nin romanlarını yapı, tema ve anlatım yönüyle inceleyerek bu eksikliği ve yetersizliği gidermeyi amaçladık.

Fantastik Edebiyat, yakın çağımızda ortaya çıkarak kendini benimsetmiş; roman, öykü ve sinema vasıtasıyla okuyucu ve izleyicilerle buluşturulmuş bir türdür. Çalışmamız fantastik edebiyat hakkında genel bilgi, Sadık Yemni'nin hayatı, sanat anlayışı ve romanları, çalışmamız kapsamında incelediğimiz eserlerinin tanıtımı, Sadık Yemni'nin romanlarındaki yapı, tema ve anlatım unsurları ve incelenen romanların genel değerlendirmesi olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Bu çalışmada yazarın sadece romanları incelenmiştir. Çalışmamız hazırlanırken yazarın yayımlanmış olan yirmi iki romanı esas alınmıştır. Bu romanlar; *Muska*, *Amsterdam'ın Gülü*, *Öte Yer*, *Metros*, *Çözücü*, *Ölümsüz*, *Yatır*, *Muhabbet Evi*, *Zaman Tozları/Tekinsiz X - Vak'alar Hafiyesi Osman Demir'in Serüvenleri*, *Akisfer*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Zaman Tozları 2-Gizemli Evren*, *Zihin İşgalcileri*, *Kuşadası'ndan Sevgilerle*, *Ağrıyan*, *Alsancak Börekçisi*, *İfrit 18.19*, *Kayıp Kedi*, *Nazarzede Kliniği*, *Ela*, *Hayalet Kapısı*, *Çağrılan*'dır.

Bu çalışmada fantastik edebiyat çerçevesinde Sadık Yemni'nin romanlarındaki fantastik unsurlar, eser merkezli bir metotla tahlil edilmiştir. Bu çalışmayla Sadık Yemni'nin, romanlarında kurduğu dünyanın açığa çıkarılması, romanlarının tanıtılması ve batıdan gelen fantastiğin, Sadık Yemni'nin romanlarına yansımalarının ortaya konulması -bu suretle de görünenin arkasındaki görünmeyeni, bilinenin arkasındaki bilinmeyeni, alışılmışın dışındaki fantastik kurgu zeminini, olağanla iç içe olan olağandışılığı okuyucuya göstermek amaçlanmıştır. Metin merkezli olarak yürüttüğümüz bu çalışmada ilk olarak Sadık Yemni'nin romanları okunmuş, tarama ve fişleme yöntemiyle yapı, tema ve anlatım unsurları tespit edilerek kaydedilmiştir. Yapı, tema ve anlatım unsurlarının tespitinden sonra fantastik edebiyat hakkında yapılan çalışmalarla birlikte Sadık Yemni hakkında yapılmış olan çalışmalar incelenmiştir. Bu çalışmalar ışığında romanlar hakkındaki tespitlerde eklemeler ve düzenlemeler yapılmıştır. Çalışma üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümünde edebi bir tür olarak fantastiğin doğuşu, Türk ve Dünya edebiyatındaki gelişimi hakkında bilgiler yer almıştır. Ayrıca bu çerçevede, yazar Sadık Yemni'nin hayatı, sanat anlayışı ve romanları hakkında bilgiler verilmek suretiyle çeşitli değerlendirmeler yapılmış, çıkarımlarda bulunulmuştur. Yazarın hayatı çeşitli yönleriyle tanıtılmış, sanat anlayışı ve yazarlık serüveni incelenmiş; yaşamına tesir eden olay, durum ve kişiler ele alınmıştır. İkinci bölümde, yazarın romanları eser merkezli metotla tahlil edilmiş, roman özetleri, fiktif yapı, şahıs kadrosu, zaman, mekan, dil ve üslup unsurları fantastik çerçeve de dahil olmak üzere çeşitli yönleriyle ele alınmıştır. Romanın üçüncü bölümünde ise, ikinci bölümde çeşitli yönleriyle tek tek incelenmiş olan romanların genel değerlendirmeleri yapılarak çalışma sonlandırılmıştır.

Bu çalışmada gerçeğin yanında olağanüstünün esintisini de hissettiğimiz için, klasik kurgu ve klasik tahlil içeriğinin sınırlarını aşarak olağanüstülüğün varlığına dokunmak mecburi oldu. Bu mecburiyeti, kurgulanan romanların içeriksel genişliği ile birlikte bakış açımız oluşturdu. Burada yazarı tanıtırken ve romanlarını tahlil ederken diğer çalışmalardan da istifade ederek bakış açımızı geniş tutmaya çalıştık. Özellikle fantastik edebiyat hakkında yazılmış makaleler ve yazar hakkında yapılmış bazı çalışmalar ufukumuzun açılmasına yardımcı olarak izleyeceğimiz yol haritası hakkında bize yol gösterdi.

Bu alışma, fantastik kurgu zeminini, olay örgüsünü, olağanüstü özelliklere sahip kahraman kadrosunu, mantıksal olanla mantık dışı olanın iç içe yapısını ortaya koyması bakımından önem arz etmektedir.



1.BİR TÜR OLARAK FANTASTİK EDEBİYAT VE SADIK YEMNİ

1.1. Bir Tür Olarak Fantastiğin Türk ve Dünya Edebiyatındaki Yeri

Fantastik kelimesi hakkında birçok tanım ve görüş mevcuttur. “Gerçekçiliğin mekân, zaman, karakter kavramlarını, canlı cansız ayırımını tanımayan ve bildik dünyamızın ötesinde alternatif bir dünyayı için içine katan anlatıların tümüne verilen bir ad” (Moran, 1997:60). “Sözlük tanımında fantastik, gerçeğin dışında, olağanüstü nitelik gösteren olay ya da durumlar için kullanılan bir kavramdır. Ayrıca, kelimenin Fransa’ da XVIII. yüzyılda ortaya çıkan bir edebiyat türünün adı olarak kullanıldığı da görülür. Sözcük her ne kadar edebî bir türün adı olarak kabul görse de zamanla anlam ve görev bakımından değişikliğe uğrayarak isim ve sıfat olarak da kullanılmıştır” (Sipahioğlu, 2006:1).

Fantastik kelimesi Latince bir sıfat olan “fantasticum” aracılığıyla Yunanca bir fiile kadar uzanır: “phantasein: görünür kılmak, gibi görünmek, olağanüstü olaylar söz konusu olduğunda kendini göstermek, görünmek.” “Phantasia” bir hayaldir; hayalet, hortlak anlamına gelen “phantasma” gibi. Sıfat olan “phantastikon” yerini ad olan “phantastiké: temelsiz şeyler hayal edebilme yeteneği”ne bırakmıştır. “Fantastique” sıfat olarak Orta Çağda kullanılmıştır. Godefroy tarafından ortaya konulan en eski kullanımlarından biri ise “cin tutmuş” anlamına gelmektedir. Bir başka sıfat “fantasieus” “kaçık, aldatıcı” anlamlarına gelir. “Fantasie” klasik Fransızca’da 19. yüzyıla kadar imgelemi belirtmiştir (Özlük, 2010:8).

Fantastik, olağanın dışına çıkan, alışıldık dünyanın ötesine geçen, hayalgücünün sınırlarını zorlayan yapısıyla, okuyucuya çok boyutlu düşünme ve algılama imkânı sunar. Bu da geniş bir perspektifle olay akışını değerlendirme yolunu açar. “Gerçek dünyada yaşanamayacak gizemli ve olağandışı olaylar içeren her edebî ürüne fantastik edebiyat çerçevesinden bakabiliriz. Fantastik bir yazın türü olarak kabul edilmiş ancak tam anlamıyla ortak bir tanımı yapılamamıştır. Ortaya konan tanımlarda hem fikir olunan tek şey fantastikte olağanüstünün varlığıdır. Farklı yazarlar, akademisyenler fantastik üzerine yazılar yazmış, makaleler ele alıp, tezler öne sürmüş ve kendilerine göre fantastiğin tanımını yapmıştır” (Öntürk, 2017:1).

Fantastiği bağılı başına bir tür olarak değerlendiren Todorov ise fantastiği, bir öznenin doğaüstü karşısındaki kararsızlığı olarak yorumlar. Anlatılanların gerçek mi yoksa olağanüstü mü olduğu konusunda okuyucunun yaşadığı ikilem ve kararsızlık hâlini, o anlatının fantastik olup olmadığı konusunda bir kanıt olarak değerlendirilir. “Bakıldığı zaman Todorov fantastiği var olan kelime anlamının dışında gerçek ve olağanüstü arasında yaşanan kararsızlıktan ibaret görür. Herhangi bir eserde sıra dışı, inanılması güç ve esrarengiz olaylar varsa bu eser olağanüstü kategorisine girer. Eğer sıradan, gerçekliği herkesçe bilinen, bilimsel verilerle açıklanabilen olayları içeriyorsa bu tekinsiz alana girer. Fantastik ise bu ikisi arasındaki kararsızlık durumunda ortaya çıkmaktadır” (Öntürk, 2017:2).

Fantastik, edebî bir tür olarak birçok araştırmacı tarafından ele alınmış, fantastiğin sınırlarını belirlemek ve onun gerçekçi edebiyattan ayrıldığı noktaları saptamak adına farklı tanımlamalar ve değerlendirmeler yapılmıştır. Fantastiğin bir tür olarak varlığı kabul edilmiş ancak tanımı konusunda herhangi bir uzlaşma söz konusu olmamıştır (Çobanoğlu Aksüt,2014:4).

Doğu’da da Batı’da da olağanüstülükler içeren anlatılara çok eski çağlardan beri rastlamak mümkündür. Her ulusun kendine özgü ortaya koyduğu sözlü ve yazılı eserlerde ve türlerde fantastiğin az ya da çok bir mevcudiyeti vardır. Bunun en belirgin örnekleri, efsane, destan, mit gibi türlerdir. Bu türler zamanla fantastiğin daha da yaygınlaşmasına ve bir tür olarak kabul görmesine zemin hazırlamıştır. “Fantastik edebiyatın kökeninin mitler, destanlar, efsaneler ve halk hikâyeleri olduğu düşünüldüğünde fantastik öğeler içeren ilk anlatıların *Gılgamış Destanı* ve Homeros’un *Odysseia Destanı* gibi mitolojik anlatılar olduğu kabul edilmektedir” (Kartal, 2007:13). Batı’da Dante’nin İlahi Komedyası, Shakespeare’in Bir Yaz Gecesi Rüyası ve Hamlet isimli eserleri fantastik unsurlarla bezelidir. Ancak her ne kadar bu eserler, fantastik özellikler taşısa da henüz fantastik diye bir türün varlığından söz edilemez. Fantastiğin bir tür olarak kabul görmesi, 18. yüzyılda gerçekleşecektir. Batıda ortaya çıkan modernizm, pozitivist ve akılcı bir anlayışı beraberinde getirir. Ancak insanın bilinmeyene karşı merakı zamanla akılcı anlayışa tepki olarak fantastiği ortaya çıkartır. Fantastik, bir tür olarak 18. yüzyılda varlığını kanıtlar. “19. yüzyılın başında romantizm akımıyla, romantiklerin gerçeğe karşı çıkmaları neticesinde fantastik edebiyat yükselişe geçer. Masallar, halk hikâyeleri gibi türlerdeki fantastik öğeler romantizmle birlikte roman ve hikâyelere

girer. Fantastik edebiyat, böylece halk biliminden beslenmeye başlamış olur” (Kartal, 2007:17). Sadece romantizm değil Balzac, Maupassant, Gogol, Dostoyevski gibi realizm/naturalizm akımının temsilcilerinde ve yazar Edgar Allan Poe’da da fantastiğe yönelim görülür. 20. yüzyıla gelindiğinde ise artık fantastik tür, sadece edebiyat sahasında değil sinema sahasında da varlığını kanıtlayarak zirveye ulaşır.

Fantastik anlatıların geçmişi, Türk edebiyatında da eskilere dayanmaktadır. Türk edebiyatını zenginleştiren destanlar, masallar, mitler, halk hikâyeleri, mesneviler bunun en büyük örnekleridir. Edebiyatımıza hiç kuşkusuz en önemli yerlerden birine sahip olan Dede Korkut Hikâyeleri başta olmak üzere, Oğuz Kağan, Göç, Türeyiş, Bozkurt, Manas isimli Türk destanları, Türk mitleri ve masalları, Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı, Emrah ile Selvihan gibi halk hikâyeleri fantastik unsurlar bakımından oldukça zengindir. “Halk hikâyelerinin yanı sıra genellikle halk arasında çeşitli kerametlere sahip kişilerin hayatlarını anlatan menkıbeler içerisinde de birçok esrarengiz olay anlatılır. Tayy-i mekân ve tayy-i zaman gibi insan aklının anlayamadığı kavramlar da yine bu menkıbeler ve velayetnâmelerde bulunmaktadır” (Öntürk, 2017:11). Divan edebiyatında da daha çok mesneviler yoluyla fantastik unsurlara kapı aralanmıştır. Bunun en güzel örneği, Şeyh Galip’in tasavvufi imgeler taşıyan Hüsn-ü Aşk isimli mesnevisidir.

Roman ve öykü türünde fantastik, Tanzimat’la birlikte edebiyatımızdaki yerini alır. Ancak dönemin şartları ve dönem sanatçılarının sanatı araç olarak gören tavrı nedeniyle az sayıda fantastik eser verilir. Tanzimat sanatları, sanat eserlerinin gerçeklik üzerine kurulması gerektiği kanaatini taşıdığından, eserlerdeki fantastik kimliği gereksiz ve faydasız görür. Bu sebeple de bazı fantastik yazarlar tarafından fantastik metinlerin küçük görüldüğü, dışlandığı hatta sonraki dönemlerde eleştirilere maruz kaldığı görülür. Ahmed Midhat Efendi, Çengi (1877) adlı romanıyla Aziz Efendi’nin Muhayyelat’ını eleştirir. Romanın kahramanı Daniş Çelebi hayal dünyasında yaşayan biridir. “Hüseyin Rahmi Gürpınar ise romanlarıyla batıl inançlara savaş açar. Batıl inançlara inanan halkı uyarmak gayesiyle eserlerinde bu tür inançların sahteliğini kanıtlamak ister. Gulyabani (1912), Cadı (1912), Evlere Şenlik Kaynanam Nasıl Kudurdu (1927), Mezarından Kalkan Şehit (1929) gibi eserlerinde batıl inançları eleştirir” (Kartal, 2007: 26). Tüm

bu sebeplerle fantastiğin Türk edebiyatında gelişimi gecikme gösterir. 1980 yılına geldiğimizde bu durum değişir. Edebiyatımızda nitelikli fantastik eserlerin sayısında artış yaşanır. “1990’lı yıllardan itibaren ülkemizde bir fantastik edebiyatın varlığından söz etmeye başlayabiliriz. Yazarlarımız halk kültürümüzde, masallarımızda, destanlarımızda bulunan fantastik öğeleri Batı edebiyatında kullanılan fantastik öğelerle harmanlayarak fantastik edebiyat ürünü birçok eser meydana getirir” (Kartal, 2007:28). Bu dönemden sonra birçok eser verilir. Filibeli Ahmet Hilmi, A’mâk-ı Hayal; Peyami Safa, Matmezel Noraliya’nın Koltuğu; Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, Saatleri Ayarlama Enstitüsü; Yaşar Kemal, Hüyükteki Nar Ağacı; Nazlı Eray, Orphee, Arzu Sapağında İnecek Var, Yıldızlar Mektup Yazar, Ay Falcısı, Uyku İstasyonu, Deniz Kenarında Pazartesi, İmparator Çay Bahçesi, Pasifik Günleri, Âşık Papağan Barı, Örumceğin Kitabı; Alev Alatl, Schrödinger’in Kedisi; Leyla Erbil, Cüce; Sadık Yemni, Muska, Öte Yer; İhsan Oktay Anar, Puslu Kıtalar Atlası, Kitab’ül Hiyele, Efrasiyab’ın Hikâyeleri, Amat, Suskunlar, Yedinci Gün; Barış Müstecaplıoğlu Perg Efsaneleri bu eserlere örnektir.

2000’li yıllardan itibaren Türk edebiyatında fantastik edebiyata büyük bir yöneliş başlar. Bunda sinemanın da payının büyük olduğu kanaatindeyiz. Fantastik bu dönemden sonra birçok roman ve hikâyenin olmazsa olmazı haline gelir. Bu dönemden sonra ortaya konan ürünleri şöyle sıralayabiliriz: Alp Aras, Büyülü Efsaneler Serisi; Orkun Uçar, Habis Üçlemesi; Göktuğ Canbaba, Kuzey Kıtalar Efsanesi; Gündüz Öğüt, Nehrin İki Yakası; Saygın Ersin Zülfikar’ın Hükümü, Erbain Fırtınası; Ahmet Aziz Çongarlı, Yılan Kayası; Sibel Atasoy, Sırtkan Kırmızı Ay, Venüs Bağlantısı; Mine Söğüt, Kırmızı Zaman; Osman Koca, Kral Suban; Y. Hakan Erden, Kitab-ı Duvdovani, Zaman Çöktü; Yücel Banku, Goncanın Üçüncü Günü; Levent Mete, Büyücüler, Rika’nın Beyninde; Burak Eldem, Seni Tılsımlar Korur; Burak Turna, Üçüncü Dünya Savaşı; Özlem Alpin, Yüreğin Zafere Çağrısı, Turgay Güler, Mehdix; Erdoğan Ekmekçi, Londra İnekleri; Osman Aysu, Leoparın İzleri; Şule İbiş, Elbid Avcısı; Berrak Yurdakul, Konuşmayan Tavus Kuşu; Gülten Dayıoğlu, Alacakaranlık Kuşları; İsmet Yazıcı, Emir; Armağan Ethemioğlu, Son Masal; İlker Yenigün, Kurşun Yılanı Tutmaz, İsmail Ünver, Anıtkabir Soygunu; Nefrin Tokyay Gizli Evin Kitabı, Ayşe Şasa, Şebek Romanı (Öntürk, 2017:16).

1.2. Sadık Yemni’nin Hayatı

Yazarın ismi, Sadık Ziya Yemni’dir. Girit göçmeni olan annesinin adı Nevin, Tunus göçmeni olan babasının adı Enver’dir. Yazar, 2 Ocak 1951 yılında İstanbul’un

Kurtuluş/Tatavla semtinin Sopalı Hüsnü Sokak'ında dünyaya geldi. İki buçuk yaşına kadar burada yaşayan yazar, daha sonra ailesiyle birlikte İzmir'e taşındı.

İlkokulu, Hâkimiyeti Milliye İlkokulu'nda okuyan Sadık Yemni, yaramazlıkta, matematikte ve edebiyatta başarılı bir çocukluk geçirdi. Öğretmeni Muzaffer Öniz, bu beş yıllık süreyi “ ‘Sadık yıldızlar gibi bir parlıyor, bir sönüyor; ama varlığı her an hissedilir durumda’ cümlesiyle özetledi.”¹ Ardından Karataş Ortaokulu'nu bitiren yazar, sınavı kazanarak Atatürk Lisesi'ne girmeyi başardı. Lisede kimyaya ilgisinin olduğunu fark eden Yemni, evinde küçük çaplı bir kimya laboratuvarı kurarak roket denemeleri ve kimya şakaları yapmaya başladı. Suda yanan taşlar, kendi kendine tutuşan mendiller yaptı ve bu sayede “Kimya Sihirbazı” lakabıyla anıldı. Lisede ilgi duyduğu derslerde o kadar başarı gösterdi ki, zamanla fizik, kimya, matematik dersi vermeye başladı. 18 yaşına geldiğinde Kimya hocasının yerine üç sınıfa kimya dersleri verdi.

1972-1975 yılları arasında İzmir Alsancak'taki Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde ikamet etti. Ege Üniversitesi'nde Kimya mühendisliği bölümü 3. sınıf öğrencisiyken okulu yarıda bırakarak Amsterdam'a gitti. Amsterdam'da ilk olarak dayısının konfeksiyon atölyesinde çalıştı. Ağır kot kumaş toplarını sırtında üçüncü kata çıkarmak, beş yüz buruşuk yeleği bir saatte ütölemek, polis baskına geldiğinde oturumu olmayan terzilerin arka taraftan iple sarkılarak kaçabilmeleri için adamları oyalamak gibi yeni beceriler edindi.²

Yazar, 1977'de önceden butik olan, Alsancak Börekçisi adlı eserinde de bahsettiği börekçide çalışmaya başladı. Alsancak Börekçisi romanında, Amsterdam'daki yıllarını ayrıntılarıyla anlattı. Sabahın erken saatlerinde gelen Türk kumarbazlardan, adam öldüren kabadayılardan, işsizlerden, oturma izni olmayan kaçaklardan, dolandırıcılardan bahsetti. 1978–1981 yılları arasında Rozengracht'taki belediyeye ait olan bir spor salonunda gönüllü antrenör olarak çalıştı. Splash'de yıllarca yarışma jüriliği yaptı. Ayrıca 1978–1980 yıllarında pazarlarda döner satarak, mobilya taşıyarak, temizlik gibi işlerle meşgul olarak geçimini sağladı. Ardından demir yollarında iş buldu. Çok geçmeden memuriyet

¹ <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)

² <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)

hayatına başladı ve evlendi. Ara sıra Amsterdam'ı terk etme girişiminde bulundu. Bu amaçla önce Avustralya, Sydney'e gittiyse de, çok geçmeden Amsterdam'a geri döndü.

1984 yılında Amsterdam'da yayımlanan Haber Gazetesi'nde makaleler yayımladı. Aynı yıl Türkçe yayın yapan MTV'de çalıştı. Amsterdam'da yazın hayatına başladı. 1985 yılında Utrecht şehrinde kurulmuş olan İlke dergisinde yazmaya başladı. Söyleşiler ve makaleler, öyküler yayımladı.

“1986 yılında Hollanda çapında yapılan belediye meclisi seçimlerine Türkler de katıldı. Çeşitli bölgelerden 14 kişi seçildi. Yemni o sırada Hollanda Devlet Demiryolları'nda çalışıyordu. Trenler bedavaydı. Bu nedenle iş ona havale edildi. Böylece belediye meclisine seçilen üyelerin 14'üyle de yaşadıkları yerlerde teke tek söyleşi yapma şansına erişti. Yıllarca Türkçe medyanın önemli bir direği olan İlke Dergisi o yıllarda kapandı.”³

Yazar, bazı kitapları yayımladıktan sonra Türkiye'ye geldi ve yazın hayatına burada devam etti. Birçok roman, hikâye, tiyatro metni ve çeviri kaleme aldı ve geniş bir okuyucu kitlesine hitap etti. Türk edebiyatına Fantastik bir kimlik kazandırdı.

1.3. Sadık Yemni'nin Sanat Anlayışı ve Romancılığı

Sadık Yemni, yazın hayatına ilk olarak Amsterdam'da başlar. 1987 yılında, demiryolu işçilerinin hayatlarını anlattığı Demirden Gaga eserini yayımlar. 1987 yılından 2012 yılına kadar İlke dergisinin öykü yarışmalarında jüri üyeliği görevini yürütür. 1993'te Amsterdam'ın Gülü, 1994'te Amsterdam'ın Şövalyeleri isimli romanlarını yayımlar. Polisiye romanlarında, dedektiflik yapan Orhan Demir'in maceralarında Avrupalı Türklerin de yaşamına ışık tutar.

Yazar birçok tiyatro oyunu, öykü kaleme alır. 1995 yılına gelindiğinde sanat hayatında fantastik edebiyat namına bir atılım yaşanır. Kendi hayatından izler taşıyan Sarp Sapmaz karakterini yaratır ve Sarp Sapmaz'lı maceraların ilk seri

³ <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)

romanı olan Muska'yı yayımlar ve bu roman sayesinde AKO Edebiyat Ödülü aday listesine alınır. Muska, Türkiye'de de ilgiyle karşılanır. "1996 yılında yayımlanan Muska, Türk edebiyatında fantastik edebiyatın kapılarını okura açar ve tanınmış yazarları bu alanda eser vermeye teşvik eder.

Sonraki dönemde yazın hayatına Türkiye'de devam eden yazar, 1996 yılında Amsterdam'ın Gülü, 1997 yılında Öte Yer, 2002 yılında Metros, 2003'te Çözücü, 2004'te Ölümsüz ve 2005'te Yatır⁴, 2006'da Muhabbet Evi, 2010'da Zaman Tozları, 2011'de Akisfer, Sokaklar Benim Yeniden, 2012'de Ağrıyan, Zihin İşgalcileri, Zaman Tozları Gizemli Evren, Kuşadasından Sevgilerle, 2013'te İfrıt 18.19, Alsancak Börekçisi romanlarını yayımlar.

2014 yılı yazarın en verimli yıllarından biri olur. 2015 yılında yazar, Gezi Olayları ve özellikle 17-25 Aralık 2013 tarihindeki Hukuk Darbesi'nin etkisiyle MİT ile FETÖ arasındaki mücadeleyi konu alan Kayıp Kedi isimli romanını yayımlar. Yeni Dünya Düzeni'nin müslümanlığa, aile yaşantısına ve ulus devletleri yıkmaya yönelik planlarına değindiği Nazarzedede Kliniği romanı da 2015'te yayımlanır. Hâlâ aktif olarak yazın hayatına devam eden yazar, son olarak 2016 yılında Ela, 2018 yılında Hayalet Kapısı ve 2019 yılında ise Çağrılan romanlarını yayımlar.

Romanlarında fizikötesi kahramanlar ve mekânlar yaratan yazar, eserlerini okuyucuyu sıkmayacak bir üslupla yazar, akıcı bir dil kullanır. Yazar, olayları Büyü, Fal, Muska, Rüya, Ayna gibi unsur ve metaforlarla; gerçek dünyanın insanlarını fizikötesi güçlerle baş başa bırakmasıyla dikkat çeken eserler kaleme alır. "Yazar için yazmak yaşamaktır. Özellikle anlatım tarzıyla, anlatığı olayları farklı türlerde ve eserlerde iç içe geçirmesiyle kendi tarzını ve özgünlüğünü oluşturan sanatçılardandır. Yemni'nin kaynağını gizemden, bilinmeyenden alan eserleri insanın kim olduğunu sorgulaması temelinde şekillenir. Neredeyse her roman ve öyküsünde Yemni kahramanlarının bilinçaltına iner ve korkularıyla karşılaşmasını sağlar. Bunun için en çok kullandığı yöntemlerin başında ayna meteforu gelir. Ayna, aslında insanın kendi ruhunu gösteren bir araçtır" (Öntürk, 2017:33-34). Onun romanlarındaki olaylar olağanüstülük taşısa da, okuyucuyu inandırma ve okuyucuyu ikna etme vasfını hep üzerinde taşımıştır. Yazar, romanlarında

⁴ <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)

insanları bilinmedik, alışılmadık fizikötesi güçlerle karşılaştırmış ve onları Öte Yer'in bilinmezlikleriyle buluşturmuştur. Ete kemiğe büründürdüğü kahramanlara olağanüstü güçler vererek onları çeşitli maceralara sürüklemiştir.

Yazar, romanlarını genellikle 3. tekil şahıs ağzından anlatmayı seçer. Onun edebî kişiliğine Amsterdam'da yaşamış bir Türk olması elbette ki etki eder. Bu özelliği en belirgin şekilde "Muhabbet Evi" ve "Alsancak Börekçisi" romanlarında kendini gösterir. Hollanda'da yıllarca yaşamış ve oradaki algıdan etkilenmiş olan yazar, Muhabbet Evi ve Alsancak Börekçisi isimli romanlarında Amsterdam'a âdeta içerden bakan bir göz olur. Yazar, aslında kahraman üzerinden kendi bakış açılarını, yaşadıklarını, düşüncelerini ve duygu dünyasını anlatmıştır. Hollanda'nın ırkçılığı, Müslüman ve Türk düşmanlığı, gurbetçi Türklerin yaşadıkları sıkıntıları ve kimlik bunalımlarını bu eserler üzerinden okuyucuya aktarmıştır. Yazarın Muhabbet Evi romanında ruh dünyasını açığa çıkardığı başkahraman, aslında kendisidir ve yazar kahramanın yaşadıklarında aslında kendisini anlatmıştır. Bu nedenle de kahramana isim vermeyerek onu kişileştirmek yerine evrenselleştirmiştir. "Yazarın birçok ülkeyi ve kenti gezmesi, oralarda yaşaması, birçok kültürü tanınması ve birçok işte çalışması ona zengin bir birikim sağlar. Romanlarında ve öykülerinde bu zenginliği her yönüyle görmek mümkündür. Ayrıca tanıklık ettiği dönemlerin Türkiye ve Dünya tarihinde kendisine hatırı sayılır tecrübeler edinir (Öntürk, 2017:32). Ayrıca siyasi olayların içinde bile romanına fantastik kimliğini olumlu bir şekilde oturtmayı başarmıştır. Sadık Yemni, "kendi tabiriyle 'Paranormal, bilimkurgu, gizem, polisiye, dram türlerinin karışımı bir türde' çeşitli eserler kaleme almakta olan bir yazardır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:25). Yazar, romanlarında sağlam cümleler, sağlıklı diyaloglar, karmaşık olmayan tasvirler, söz varlığımızın simgesi olan atasözleri ve deyimler kullanmıştır. Yazar, ayrıca cinsel söylemlerden, kaba, argo ve küfürlü söyleyişlerden vazgeçmemiştir. Bu söylemleri kimi romanlarında yoğun, kimi romanlarında da seyrek olarak kullanmıştır. Romanlarında gerçek ve fantastik mekânlar iç içedir. Gerçek dünyanın yanında gerçek olmayan bir dünya daha yaratıp okuyucuyu bu gerçekliğe inandırmayı başarmıştır. Onun bazı romanları nehir roman özelliği taşımaktadır. Dört ayrı romanında (Muska-Öte Yer-Yatır-Ağrıyan) Sarp Sapmaz'ın hayatını, üç ayrı romanında da (Zaman Tozları- Zihin İşgalcileri, Zaman Tozları Gizemli Evren) Osman Demir'in/ Metin'in maceralarını anlatmıştır.

“Yazarlık gücünü hiç kuşkusuz çocukluk yıllarından almakta olan yazar çeşitli röportajlarında ve söyleşilerinde bundan sıkça bahsetmektedir. İzmirli göçmen bir aileye mensup olması ve o zamanki İzmir’in teknolojik olarak insan yaşamını, sosyal ilişkileri yok etmemesi Yemni’nin çevresinde sözlü kültürün tüm ürünlerinin yaşanmasını sağlamıştır” (Öntürk, 2017:31). Yazar, Sarp kahramanına da biraz kendi yaşamını yüklemiştir. Sadık Yemni’nin çocukluğu İzmir Alsancak’ta geçmiştir. Sarp isimli roman kahramanının yaşadığı maceraların mekânı da İzmir’dir. Hatta Sarp’ın yaşadığı maceraların bir kısmı Alsancak’ta geçer. “Yemni çocukluk yıllarından itibaren fizik, matematik ve kimyaya ilgi duyar hatta 15 yaşandayken kendisi için kimya laboratuvarı oluşturur. Ancak aynı zamanda metafiziğe de ilgi duymaktadır” (Öntürk, 2017:34). Atatürk Lisesinde kimya deneyleri gerçekleştirir, arkadaşlarına kimya ile ilgili şakalar yapar ve kendisine lakap takılır. Lisede kimya dersleri vererek genç yaşta öğretmenlik yapar. Sarp’ta da bu tavırlar sezilir. Ayrıca Sarp’ın anneanesi olan Cemile, gerçekte Sadık Yemni’nin de anneanesidir ve iki kadında da medyum kimliği görülmektedir. “Yemni, çocukluk döneminde en çok kendisini etkileyen kişi olarak anneanesi Cemile Hanım’ı gösterir” (Öntürk, 2017:31). Öte Yer romanında Sarp, Atatürk Lisesinde okur ve kimya deneyleri, roket denemeleri yapar. Mahalleden arkadaşlarına kimya ile ilgili şakalar yaparak eğlenir. Aynı zamanda Ayla’nın fizik ve kimya öğretmenidir. Ayla’ya kimyasal bir mürekkeple mektup yazar. Buradan da anlaşılacağı üzere, yarattığı başkahramanlar Sadık Yemni’nin hayatından ve kişiliğinden izler taşımaktadır. “Yazarın çocukluk döneminde içinde yer aldığı sosyal çevre ve şahıslar, onun yazarlık serüveninde en önemli ilham kaynaklarından birini teşkil eder. Göçmen bir aileden gelmiş olması ve sosyal çevresinin de göçmenlerden oluşması, göçmen hikâyelerini dinlemesini sağlamış ve kendisine sözlü kültür ortamının ilham kapılarını açmıştır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:26).

Yazarın romanlarında kahramanların kendi mevcudiyetini, yaşadığı evreni, paralel evrenleri, sırları, fizikötesini, bilinmeyenleri devamlı sorguladığı görülür. Bu sorgulamalar merakı beraberinde getirir ve kahramanlar bilinmeyenlerin sırrına ulaşmak için çeşitli maceralar yaşar. Bu maceraları yaşarken de oldukça soğukkanlı hareket eder ve kötücül güçleri yenilgiye uğratarak kötüye giden gidişatı iyiye doğru çevirir. Romanlarında merak unsuru daima canlıdır. “Yazar,

romanlarındaki esrarengiz olayların ve durumların bu merakı hızlandırmak amacıyla olduğunu açıklar. Aklının sınırlarının öte tarafında bekleyen karanlığın cazibesi, onu kendine çekmektedir. Korkunun ve endişenin insan davranışlarını yönlendiren güçlü bir etken olması yazarın eserlerine yansımıştır” (Öntürk, 2017:34). Yazar, özellikle son romanlarında robotlara, yapay zekalara ve yapı zekalara merak salar. Ela, Hayalet Kapısı ve Çağrılan romanları bunun en büyük delilidir. “Yemni kendisini sadece romanlarla sınırlı tutamaz ve daha değişik türlerde de yazılar kaleme alır. Öyküler, tiyatrolar, çeviriler, söyleşiler, denemeler yazarlık hayatında önemli bir yere sahiptir” (Öntürk, 2017:33). Çok fazla eser veren yazar adeta hiç durmamış, sürekli öyküleri ve romanlarıyla Türk Fantastik Edebiyatı'na hizmet etmiştir.

1.4. Sadık Yemni'nin Romanları

Muska, İstanbul, Metis Yayınları, 1995.

Amsterdam'ın Gülü, İstanbul, Everest Yayınları, 1996.

Öte Yer, İstanbul, Everest Yayınları, 1997.

Dördüncü Yıldız (De Vierde Ster), Amsterdam, 2000.

Metros, İstanbul, Everest Yayınları, 2002.

Çözücü, İstanbul, Everest Yayınları, 2003.

Ölümsüz, İstanbul, Everest Yayınları, 2004.

Yatır, İstanbul, Everest Yayınları, 2005.

Muhabbet Evi, İstanbul, Everest Yayınları, 2006

Zaman Tozları/Tekinsiz X-Vak'alar Hafiyesi Osman Demir'in Serüvenleri, İstanbul, Astrea Yayınları, 2010.

Akisfer, İstanbul, Çizmeli Kedi, 2011.

Sokaklar Benim Yeniden, İstanbul, Çizmeli Kedi, 2011.

Zaman Tozları 2- Gizemli Evren, İstanbul, Çizmeli Kedi, 2012.

Zihin İşgalcileri, İstanbul, Çizmeli Kedi, 2012.

Kuşadası'ndan Sevgilerle, İstanbul, Çizmeli Kedi, 2012.

Ağrıyan, İstanbul, İthaki Yayınları, 2012.

İfrit 18.19, İstanbul, Nar Kitap, 2013.

Alsancak Börekçisi, İstanbul, Nar Kitap,2013.

Kayıp Kedi, İstanbul Kırmızı Kedi Yayınevi, 2015.

Nazarzede Kliniği, İstanbul, Erdem Yayınları, 2015.

Ela, İstanbul, Sedir Yayınları, 2016.

Hayalet Kapısı, İstanbul, Ketebe Yayınları, 2018.

Çağrılan, İstanbul, Ketebe Yayınları, 2019



2. SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARINDA YAPI, TEMA VE ANLATIM

2.1. Muska

2.1.1. Özet

1922 yılında İzmir işgal altındayken iki düşman askeri biri kız diğeri erkek olmak üzere iki çocuğa tecavüz eder. Kız çocuğunu annesiyle birlikte öldürürler. Çok geçmeden tecavüz edilen erkek çocuğu Ziya, iki askeri öldürerek İzmir Göztepe'de, Taş Bölgesi olarak geçen 94. sokaktaki evin kuyusuna atar. Kuyuya atılan askerlerden biri, Kara Nesne'nin sevgilisidir. Küçüklüğünde çeşitli güçlerinin olduğunu fark etmiş olan Kara Nesne, kuyulu evi ele geçirmek ve başka âlemlere açılan kuyu yardımıyla ölümsüzlüğe ulaşmak için yıllar boyunca uğraşır, önüne çıkan her şeyi yok eder. Kara Nesne'nin bu planlarından dolayı kuyulu evde yaşayan kişiler uğursuzluklarla, hastalıklarla, ölümlerle karşı karşıya gelirler.

Kara Nesne'nin sütanesi Ayten, âşık olduğu adamları elde etmek için Zehra isimli kadınla birlikte türlü kötülükler yapar. Âşık olduğu adamların eşlerini yaptığı büyülerle öldürür. Fizik öğretmeni olan Halit Duman'ın eşi Semra'yı öldürür. Daha sonra aynı amaçla, Selim'i elde etmek için Necla'ya sabun büyüü yapar.

Ayten'in yaptığı büyü dışında, Halit Duman'ın evine aldığı ayna da, eşi Semra'nın hastalanarak ölmesine neden olur. Yaşadıkları ev önce depremle yıkılır, ardından da yanar ve harabeye dönüşür. Halit Duman, Mecnun ismini alarak sokaklarda yaşayan biri hâline gelir. Deprem ve yangına rağmen zarar görmemiş olan aynaya bakan Halit, aynanın içinde geçmiş yaşantılardan sahneler görerek aynanın olağanüstü özelliklere sahip büyüü bir nesne olduğunun farkına varır.

12 yaşındaki Sarp Sapmaz, Halit Duman'ın harabe evinde oyun oynarken aynayı bulur, Cemile, Ayzıt ve Seher'e verir. Olağanüstü yeteneklere sahip olan bu üç kadın, fal bakıp kurşun döktükten sonra aynanın bela getiren bir nesne olduğunu anlarlar. Cemile, "torom" olarak adlandırılan eşiğin yardımıyla 1957 yılının İzmir'ine geçiş yapar. Bir dükkâna giderek aynayı satar, ancak aynayı satmasına rağmen

kaderi değiştirmeyi başaramaz. Ayna, yine dükkkândan Halit Duman tarafından satın alınıp eve götürülür.

Cemile, Ayzit ve Seher, Kara Nesne'nin varlığından, kuyuyu ele geçirme amacından ve bu amacı için Ayten ve Zehra'yı kullandığından haberdar olur. Zehra'dan şüphelenen üç kadın çok geçmeden Ayten'in Zehra ile birlikte sabun büyüü yaptığını anlarlar. Sarp'ı korumak için muska hazırlarlar ve kuyulu evde Kara Nesne'ye karşı mücadeleye girerler. Kara Nesne, ölüleri ve ele geçirdiği kişileri kullanarak düşmanlarını yok etmek üzere harekete geçer. Bu arada Halit, eline geçen kırık bir ayna parçasından Ayten'in yaptıklarını izler. Ayten'i öldürmeye teşebbüs eder ancak Ayten tarafından öldürülür.

Kara Nesne, Tahir'e ölü babasının suretiyle, Sarp'a da ruh ikizi Pars'ın suretiyle görünür. Çok geçmeden Sarp, sabunu ve anahtarı ele geçirerek sabun büyüünü bozmayı başarır. Öte yandan Seher ve Cemile dua ve kutsal kitapla Kara Nesne'yi etkisiz hale getirmeye çalışır. Kara Nesne, üç kadını öldüreceği sırada Ayzit aynayla alakalı birtakım sihirli sözcükleri sıralar. Bunun üzerine Kara Nesne güç kaybeder, yaşlı kadın görünümünden sıyrılarak bir kargaya dönüşür. Karga görünümü alan Kara Nesne, kuyunun başına geldiğinde Sarp ve Tahir'i hedef alır. Bu sırada elinde leğen tutan parlak bir kadın silüetiyle karşılaşır ve onu yok etmeye çalışır. Ancak parlak nesneye yenilir. Yok olmak üzereyken velinimeti tarafından kurtarılır ve aynanın içine sığınır.

2.1.2. Fiktif Yapı

Cemile ve Seher'in Muska ile yakın ilişkileri ve bu yolla yaşadıkları bölgede nam salmaları da kitabın ismiyle bağlantılıdır. Romanda Torom bir eşiktir. Başka âlemlere yolculuk olanağı sağlayan bir kapı niteliğindedir. Aynanın satın alındığı mekân olan çarşıda, Torom adını verdikleri dört köşe bir cisim vardır.

Fantastik durumlara tek tek olay örgüsü içinde bakacak olursak uzak mesafedeki insanların birbirinin seslerini ve iç seslerini duymaları; aynayı çarşıda satmaya giden Cemile'nin Torom nedeniyle zamanın değişmesi sonucu ölmüş bir adamı (Saatçi Cemal bey) görmesi ve onunla konuşması; Sarp'ın düşsel dostlarıyla

gerçekte varolmayan mekânlarda gezinmesi; Kara Nesne'nin babasının iskeletinin, kuyudan çıkıp Ayten'in bedenini alması ve kuyuya geri inmesi; Kara Nesne'nin kanatlı iri cüsseli varlığı; Ayna metaforunun geçmişle bugün arasındaki aracılığı, geçmiş göstermesi; Ayzıt'ın sihirli sözlerinin Kara Nesne'nin kolunu bin parçaya bölmesi; Cemile, Seher ve Ayzıt'ın aynayı satacakları yeri falda görmeleri, üç kadının ölüm döşeğinde olan Necla'nın mendiline kurşun dökerek kurşunun üzerinde Kara Nesne'yi fark etmeleri, sınırdan Kara Nesne'nin sol tarafının felç olmasını üç kadının kahve falından görmeleri; Kara Nesne'nin, torunu Tahir'e ölen babasının sesiyle musallat olduğunu fark eden Ayzıt'ın, oğlunun ruhuna gitmesini söylemesi; Necla'nın evine giden Sarp'ın orada Saniye'nin hayaleti ve Pars adında dünya dışı bir varlıkla uğraşması; Kara Nesne'nin bakkala verdiği paranın birikmemesi ve elektriği olmayan bir dağ evinden bakkala telefon edebilmesi; Kara Nesne'nin Şadiye'ye musallat olması sonucu Şadiye'yi Kara Nesne'den ölü insanlar topluluğunun kurtarması; Ayten Ziya'nın evini yakacakken Esrar Dede'nin Ziya'yı evden çıkarması gibi durumlar göze çarpar. Bu durum da üç kadının olağanüstü güçlere sahip olduğunu ve öteki âlem varlıklarıyla irtibat kurabildiklerini gösterir.

Yazarın birçok romanında ayna önemli bir işleve sahiptir. "Muska'daki ayna da bir eşik olduğu için çerçevesinin aslan ve yılan kabartmalarıyla süslü olduğu vurgulanır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:99). Romanda geçen ayna motifi geçmişle gelecek arasında köprü sağlayan bir unsur olması bakımından varlığı o kadar önemli bir yere sahiptir ki, Mecnun'un evi yıkılmasına ve yanmasına rağmen aynaya hiçbir şey olmaz. Harap olan diğer eşyaların yanında bir mucize eseri olarak sağlam kalan ayna, aslında sıradan bir ayna olmadığını böylelikle okuyucuya bir kez daha kanıtlamış olur.

Romandaki tema, kötülüğün inanç ve cesaretle yenilebilirliğidir. İyinin direnişi, kötünün büyülerini ve emellerini etkisiz hale getirir. Bu roman, sahip olunan inançla ve kuşanılan cesaretle 12 yaşında bir çocuğun bile yaşından çok daha büyük dertlerle başa çıkabilme erdemini gösterir. Romanda; iyilikle kötülüğün (Sarp-Kara Nesne); karanlıkla aydınlığın (Kara Nesne-Beyaz Yaşlı Kadın), inançlıyla inançsızın (Kara Nesne- İyi Saatte Olsunlar) çatışması mevcuttur.

Romanda olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Kitapta 6 tane ayna bölümlenmesi vardır. Her ayna bölümlenmesi Halit Duman'ın akıbeti ile başlar ve roman 1963 yılına geri dönüşlerle diğer kahramanların akıbetlerini aktarmakla devam eder. Roman yedi bölüme ayrılır ve bu bölümler, "1.Ayna", "2. Ayna", "3. Ayna", "4.Ayna", "5.Ayna", "6.Ayna" ve "Daha Sonra" başlıklarını taşır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romanda iki farklı zaman dilimi mevcuttur. Bu zaman dilimlerinden biri 2000'li yıllara, diğeri 1963 yılına aittir. 1963 yılında yaşanan hadiseler 2000'li yıllara yaklaşan Halit Duman tarafından bir aynadan izlenir. Daha önce iki kez kalp krizi geçirmiş olan Halit Duman, kız kardeşi ile birlikte hastaneye gitmek üzere 80 yıldır yaşadığı evden çıkar. Halit'te endişe durumu gözlenir. Bunun nedeni, yeğeninin 80 yıldır yaşadığı bu evi yıkıp yerine apartman dikmek istemesidir. Ayna, ilk kez, "1. Ayna" bölümünde karşımıza çıkar. Halit, evden çıkacağı sırada aslanlarla sarmaş dolaş olan yılan kabartmalı aynaya dokunur ve aynayı ilk aldığı zamanı anımsar. Aynayı aldığı anda hastalığına tanı konulamayan ancak komada yaşam mücadelesi veren karısı Semra, hızla iyileşir. O günden 37 yıl sonra kalp rahatsızlığı nedeniyle günleri sayılı olan Semra, Halit'ten ölümünün ardından aynayı satmasını ister. Ancak Halit, karısının ölümünden sonra onun bu isteğini yerine getirmez. Bunun nedeni, Halit'in, Semra öldükten sonra aynada karısının sesini, kahkahalarını duyması ve geçmiş yaşantılarına dair anlardan kesitler izlemesidir.

Halit, kardeşiyle birlikte hastaneye gideceği sırada aynada bir değişim fark eder. Aynada 12 yaşındaki Sarp'ı ve ona taş atmak üzere arkasında duran Korhan'ı görür. Aynanın iki tarafı mevcuttur. Bir tarafında Sarp 12 yaşındadır ve Halit Duman, Mecnun ismiyle sefalet ve keder içinde yaşamaktadır. Diğer tarafında ise durum farklıdır. Halit Duman, kendi ismiyle yaşar. Sarp, delikanlı denilebilecek yaşadadır. Mecnun, Semra'yı 1946'da tanımış, 1957'de de kaybetmiştir. İki farklı zamanda da aynı kalan sadece ayna olur. Halit Duman, Mecnun'a ait olan yaşamı sadece ayna üzerinden izler. Halit Duman'ın yorgun kalbi, kardeşi tarafından hastaneye kaldırıldıktan 39 gün sonra durur ve Halit, hayatını kaybeder.

Romadaki diğer zaman dilimi 1963 yılıdır. Mekân, İzmir’de Taş Bölgesi olarak geçen 94. sokaktır. Korhan, Sarp, Vakvak Hamdi, Öküz Ömer, David aynı mahallede arkadaşlırlar. Aynı zamanda ilkokulu yeni bitiren Sarp’ın Nilgün ve Esmâ adında okul arkadaşları da mevcuttur. Sarp, Esmâ’ya âşıktır. 2000’li yıllarda Halit Duman ismiyle tanıtılan kişi, 1963 yılında Mecnun ismiyle karşımıza çıkar. Fizik öğretmenidir; fakat mesleğini yapmak yerine çöplerden yiyecek toplayarak ve yıkık bir evde kalarak yaşamını sürdürür. Mecnun, kara sevdadan dolayı dertli bir yaşam içindedir. Oturduğu yıkık dökük malikâne 6 yıl önce bir depremde çöker ve ardından da yanarak harabeye dönüşür. Bu harabeye Sarp’ın girmesi ve aynayı bulması olayların seyrini değiştirir. Aynanın Sarp tarafından bulunması, Korhan’ın Sarp’a düşmanlık beslemesine sebep olur. Sarp’ın anneannesi olan Cemile ve arkadaşları olan Ayzıt ile Seher, kısa süre sonra aynanın bir kapı olduğu sonucunu çıkarırlar.

Ayzıt, Cemile ve Seher olağanüstü yetenekleriyle, fal bakma, muska yapma ve rüya tefsir etme gibi konularda semt çapında ün yapmış kişilerdir. “Kahve falı, özellikle Muska’da önemli bir işlevdedir. Çünkü romanda şamanlara ait birtakım olağanüstü özellikler gösteren Cemile, Ayzıt ve Seher adlı kadınlar, baktıkları kahve fallarıyla bazı sırlı olayları aydınlatırlar ve bu sayede kötücül bir güç olan Kara Nesne ile mücadele ederler” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:250). Baktıkları falda, Kemeraltı Çarşısı’nı ve Sarp’ın Torom ismini verdiği dört köşeli eşiği görürler. Torom’dan haberdar olurlar, aynanın Kemeraltı Çarşısı’na satılması gerektiği bilgisini edinirler. Cemile, Ayzıt ve Seher tehlikeyi sezerler ve aynayı falda gördükleri Kemeraltı Çarşısı’ndaki dükkâna satarlar. Cemile, Ayzıt ve Seher’in, kurşun dökerek gelecek hakkında bilgi sahibi olması da dikkat çekicidir. “Yine Muska’da Sarp’a zarar verecek olan kötücül güçlere karşı onu korumak ve durum tespiti yapmak için Sarp’ın saç tellerini de kullanarak kurşun dökerler ve çıkan şekli yorumlayarak meydana gelecek olayları öğrenirler” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:165). Böylece tehlikeyi önceden sezerek Kara Nesne’nin planlarını boşa çıkarmayı başarırlar.

Kurşunda varlığı görünen Kara Nesne’nin biri kanatlı kara bir yaratık, diğeri yaşlı bir kadın olmak üzere sahip olduğu iki sureti mevcuttur. “Muska’da kötü olayların kaynağı olan Kara Nesne de yaşlı bir kadın formundadır. İçerisine girdiği kozası

aslında onun geçici bir yeridir. Kara Nesne kozalarına yaptığı yarımalarla onları olduğundan daha fazla yaşatmakta ve ölümsüzlüğe ulaşmaya çalışmaktadır” (Öntürk, 2017:111). Kara Nesne, önce Necla'nın, ardından da varlığını keşfeden Cemile, Seher, Ayzıt ve Sarp'ın hayatına son verme niyetindedir. Kara Nesne 6 yıl önce, 6 yaşındaki Sarp'ı Saniye ile birlikte limon almaya göndererek öldürmeye çalışır. Ancak Sarp yerine Saniye hayatını kaybeder. Yaşlı kadın kılığında karşımıza çıkan Kara Nesne'nin, bazı özellikleriyle dikkat çektiği görülür. Bakkal çırağı dağ başında yaşayan Kara Nesne'ye sigara götürdüğünde yaşlı kadının ücreti 3 metre uzaktan alışına tanık olur. Kadının verdiği para birikmez. Su ve elektriği olmayan bir dağ evinden bakkala telefon edebilmesi de garip karşılanır.

Romanda hastalığına tanı konulamayan, günden güne sağlık durumu kötüleşen iki kadının varlığı dikkat çeker. Bunlardan biri, Halit'in karısı Semra'dır. Semra, bir müddet sonra hayatını kaybeder. Diğer kişi ise Necla'dır. Semra'nın ve Necla'nın kötüleşmesinin nedeni Ayten'dir. “Muska'da Necla adlı güzel bir kadının kocasını elde etmek isteyen Ayten, ona sabun büyü yaptıtır. Bunun üzerine Necla hastalanır ve yatağa düşer. Ancak olağanüstü güçlere sahip olan Cemile, Ayzıt ve Seher adlı yaşlı kadınlar, ona büyü yapıldığını anlayınca büyüü bozarlar. Bunun için Cemile'nin torunu ve Muska'nın başkarakteri olan 12 yaşındaki Sarp görevlendirilir. Sarp sabunu bulur ve Necla'ya yapılan büyü bozulur” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:264). Bu olayın görünen kısmıdır. Asıl büyük amaç, kuyu ve aynanın peşinde olan Kara Nesne'ye aittir. Bu amacı uğruna da Ayten'i ve Bohça Zehra'yı kullanır. Bu iki kadına sabun büyü yaptıtır ve karşısındaki engelleri kaldırma yoluna gider. Kara Nesne daha çok Necla'nın evindeki kuyuyla ilgilenir. O evde daha önce oturan Mustafa Efendi'nin kuyuyu kapattıracağını öğrenir ve onun ağaçtan düşerek hayatını kaybetmesini sağlar. Ölen ikiz kız kardeşlerin babaları da o çukuru yıkıp büyük bir havuz yaptırmak isterler. Fakat kızları yaz ortasında soba zehirlenmesinden ölünce o evden taşınırlar. Böylece kuyunun kapatılma ihtimali ortadan kalkmış olur. Necla ve eşi de evin bahçesindeki kuyunun olduğu bölgeye inşaat planı yaparlar. Çok geçmeden Kara Nesne, Necla'nın hastalanmasını sağlar ve onu da kuyudan uzak tutmayı başarır.

Necla'nın evine gidip durumuna bakan Seher, onun gözlerinde siyah kanatlar görür. Necla'nın mendilini alan Seher, Ayzıt ve Cemile ile beraber mendile kurşun

döker. Katılmış kurşunda mutasyona uğramış, kanatları olan iri bir böcek görüntüsü oluşur. Aynı kanatlar ikinci olarak Sarp'ın karşısına Tahir'le sinemaya gittiği gün çıkar. Birkaç sarhoş sinemada taşkınlık çıkarır. Sarhoşlardan biri aniden hedef değiştirerek Sarp'a saldırır. Sarp, kendisine saldıran adamın gözlerinde kanatlar görür. İki olayda da kahramanların gözlerindeki kanatlar Kara Nesne'nin etkisinde olduklarının bir göstergesi olarak kendini gösterir. 92 yaşında olan Kara Nesne, kuyunun, aynanın ve aynanın satıldığı dükkânın peşindedir. 94. sokaktaki kuyulu evde bir gizin olduğuna, Sarp, Cemile, Seher ve Ayzıt'ın güçlerini bu kuyudan aldığına inanır.

Romanda 6 sayısı önemli bir yere sahiptir. Sarp, Kara Nesne tarafından 6 yaşındayken öldürülmeye çalışılır. 6 yıl sonra Kara Nesne tekrar Sarp'a musallat olur. Mahalledeki bazı insanlar, 6 yıl aralıklarla hayatını kaybeder. 1951'de soba zehirlenmesinden ölen ikiz kardeşler, 1957'de hayatını kaybeden Semra ve 1963 yılında da ölüm döşeğinde olan Necla bunun kanıtıdır.

Kara Nesne, Sarp'ı ortadan kaldırmak için arkadaşlarını ona karşı kışkırtma yoluna gider. Bunun için Korhan, Deli Hayri gibi kişileri Sarp'a musallat eder. Ancak her seferinde Sarp, beladan kurtulmayı başarır. Deli Hayri sopayla Sarp'a saldıracağı sırada kapının önünde İyi Saatte Olsunlar belirir ve Sarp'ı korur. İyi Saatte Olsunlar, Sarp'ı Kara Nesne'nin şerrinden koruyan bir güç olarak kendini gösterir. Kara Nesne sadece Sarp'a değil, onun çevresindeki kişilere de musallat olur. Kara Nesne, Ayzıt'ın torunu Tahir'e de babasının sesiyle musallat olur. Ayzıt, Kara Nesne'nin planını boşa çıkarır ve ölen oğlunun ruhuna gitmesini söyleyerek Tahir'i korur. Ziya, Ayten'le yaklaşırken onun gözlerinde siyah kanatlar görür. Bunun üzerine Ayten onun işini bitirmeye çalışır. Ziya'nın evini yakmaya yeltendiği sırada içeride olan Ziya, Esrar Baba tarafından evden çıkartılır. Esrar Baba da romanda iyi olan taraftadır. "Muska'da evinde yangın çıkan Ziya'yı evden çekip alarak ölümden kurtaran varlıktır. Adının "Esrar Baba" olmasının sebebi, görüntüsünün esrar rengi olan yeşilimsi kahverengi olmasıdır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:181).

Kara Nesne, Sarp'a yardım etmek isteyen herkese engel olma yoluna gider. Bunun için de bazı kişileri kullanır. Bunlardan biri de Bohça Zehra'dır. Ancak bir süre sonra Bohça Zehra, Ayten'e sabun büyüü konusunda yardım ettiği için

pişmanlık duyar ve sabun büyüsunü bozarak Necla'yı ölümden kurtarmak için harekete geçer. Çok sayıda Göztepe trolleybüsüne binmesine rağmen bir türlü Göztepe'ye varamaz. En sonunda Göztepe'ye varmayı başarır ancak trolleybüsün altında kalarak hayatını kaybeder. Onun hayatını kaybetmesinde de Kara Nesne'nin etkisi büyüktür. Kara Nesne, arılar yüzünden hastanede yatan Korhan'a da musallat olur. Korhan balkondan düşmek üzereyken beyaz ışıklı yaşlı bir kadın bu plana engel olur. Tahir ve Esmâ da Sarp'a yardım etmek üzere yola çıktığında Kara Nesne'nin müdahalesiyle karşılaşırlar.

Öte yandan Mecnun, bulduğu kırık ayna parçasında; Semra'yı Ayten'in sabun büyüsunüyle öldürdüğünü, hizmetçi Hayriye'nin de ona yardım ettiğini ve daha sonra Ayten'in Hayriye'yi de balkondan itekleyip öldürdüğünü görür. Tüm bunlara şaşırarak Mecnun aynada gördüklerinin hesabını sormak için Ayten'in yanına gider. Tartışma sırasında Ayten, elindeki makası Mecnun'un sol gözüne saplar ve Sarp sabunu ele geçirmeden onu engellemek için Necla'nın evine doğru yola çıkar.

Sarp'ın hayali arkadaşları, "Muska'da yer verilen ve romanın başkarakteri olan Sarp'a astral seyahatleri sırasında eşlik eden varlıklardır. Bunlar, bu seyahatlerde Sarp'ı gideceği yere götürürler ve ona yardım ederler" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:180). Sarp'ın, geceleri 5 hayalî arkadaşıyla 94. sokaktan çıkarak çeşitli gezintiler yaptığı görülür. 94. sokağın birçok gizem barındırdığını düşünen Sarp, ertesini gün gezintileri esnasında rastladığı köprüleri aramaya koyulur. Ancak herhangi bir sonuç alamaz. Gizemli olduğunu düşündüğü alanın merkezinde Narlı Dere vardır. Bu alanda keşfe çıkan Sarp, beyaz ışık saçan yaşlı bir kadına rastlar. Bu kadın da romanda önemli bir işleve sahiptir. "İyilik ve kötülüğün mücadelesini konu alan, bu anlamda da iyi ve kötü olarak zıtlıkların yer aldığı Muska'da Kara Nesne'nin zıddı olarak konumlanan varlıktır. Romanın başkarakteri Sarp, Parlak Nesne'ye ilk olarak bir koruda gezerken rastlar. Sarp'ın anneanesi, bu varlığı "koru perisi" olarak yorumlar. İyilik yapan bir peri olarak yer alması ve zor durumda kalan insanlara yardım etmesi, onlara yol göstermesi yönüyle Kara Nesne'nin karşıtıdır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:186).

Sarp'ın Kara Nesne ile mücadelesinde astral seyahatleri sırasında tanıştığı mekânların ve hayali arkadaşlarının rolü büyüktür. Sarp, Necla'nın evine girince

önce 6 yaşındayken kamyon çarpan Saniye'nin hayaletiyle uğraşır. Onu defettikten sonra bu kez yanına ruhsal eşi Pars kılığında Kara Nesne gelir. Bu oyunun bilincinde olan Sarp, Pars kılığındaki Kara Nesne'yi hayalî arkadaşlarının yardımıyla astral gezintileri sırasında gördüğü köprünün yanına götürür ve onu bu mekânlar aracılığıyla atlatmaya çalışır. Boynunda taşıdığı muskayla Pars kılığındaki Kara Nesne'yi astral mekândaki kulede köşeye sıkıştırır. Muskayı alan Pars'ın elleri duman içinde kalır. Çok geçmeden Pars, kuleden düşer. Bundan da kurtulan Sarp, normal dünyaya yani Necla'nın evine döner ve bu kez de elinde makasla onu bekleyen Ayten'le mücadeleye girer. Tahir ve Sarp, Ayten'i etkisiz hale getirince 1,5 metrelik kuyunun yanında Kara Nesne'nin askerî üniforma giyen babası belirir. Kara Nesne bahçeye gelerek Sarp'a ve Tahir'e saldırır. Bu sırada Kara Nesne'nin önünde elinde leğen tutan beyaz ışıklı yaşlı bir kadın belirir. Kara Nesne ışıklı kadınla mücadele etmeye başlayınca kanatları tutuşur ve git gide enerjisi tükenir, bir güç tarafından bahçe dışına çıkarılır. Bu sırada Kara Nesne'nin babası, Ayten'in yerde duran bedenini alır ve birlikte kuyuya girer. Tahir ve Sarp da sabunu bulup evlerine giderler.

Romanda kaderin gidişatının geçmişteki olaylara müdahale edilmesiyle değiştirileceğinin sinyalleri verilir. Tüm maceraların ardından Kara Nesne ve Ayten yenilgiye uğratılır. Sabun büyüğü bozulur, aynanın ve kuyunun Kara Nesne'nin himayesine girmesi engellenir. Bu da geleceğe etki eder ve kaderi değiştirir. Halit Duman, çarşıdaki dükkânlara girer ve bu kez aynayı satın almaz. Komada olan eşi Semra'ya ayna değil kaleydoskop olarak dükkânı terk eder. Bu durum da bir dizi değişimi beraberinde getirmiş olur. Necla, hızla iyileşerek eski sağlığına kavuşur. Sarp, yatılı okula paraları yetmediği için normal bir okula gider, bir süre sonra da 94. sokaktan taşınır. Ziya, 1 ay hastanede kaldıktan sonra tekrar Göztepe'ye gelerek hayatına kaldığı yerden devam eder. Ayten kimse tarafından bulunamaz, Amerika'ya döndüğünü düşünülür. Mecnun'un cesedi bulunur. Tahir Hukuk öğrenimine başlar. Esmâ ile Sarp, taşınma durumundan dolayı daha az görüşmeye başlarlar. Kara Nesne'nin evi 6 gün sonra harabeye döner. Cesedi yok olur. Yıllar içinde Göztepe'deki 94. sokak değişir. Parke taşların yerini asfalt, bahçeli evlerin yerini apartmanlar alır. Sırayla üç kadın, Deli Hayri, Çatlak Şadiye ve daha birçok kişi hayatını kaybeder. Sarp, zaman zaman 94. sokağı ziyaret etmeye devam eder. Bu olaydan 32 yıl sonra tekrar 94. sokağa geldiğinde diğer

apartman dizisinin arasında hala yıkılmadan duran Necla'nın evini görerek şok yaşar. Olayların sonunda kahramanların gelecekteki akıbetleri hakkında okuyucunun bilgilendirildiği görülür.

2.1.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Olayların sonunda kahramanların – Sarp'ın kedisi Minnoş'un bile- tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, cimrilik ve kıskançlıkları, hırs ve öfkeleri, kinleri ve bağışlayıcılıkları roman içinde başarıyla verilir. Romanda ön plana çıkan olumlu kahramanlar, Müslüman kimlikleriyle karşımıza çıkarlar.(Belayla karşılaşınca Fatiha okumak, yere düşen kadının Kuran'ı elinden bırakmaması, evden çıkmadan önce Kuran'ın öpülmesi, işe Besmele ile başlanması...)

“Kuran'ı öp ve alınına değdir.”

Sarp otomatik olarak denileni yerine getirdi ve Kuran'ı kadına geri verdi” (Yemni, 1995:292).

“Sonra bu düşünceleri hızla beyninden uzaklaştırarak kendine hâkim oldu ve “Bismillahirrahmanirrahim,”dedi”(Yemni, 1995:294).

Cemile kadının sesindeki sakinliği kulağının yanılması olarak yorumladı neredeyse. Seher yüksek sesle Fatiha suresini okumaya başlamıştı. Gözleri kapalıydı. Cemile gözlerini kapatarak kendi de bir dua okumaya çalıştı... Cemile korkuyla gözlerini yumarken yüksek sesle “Allah'ım sen büyüksün,” dedi ve arka arkaya aynı sözleri tekrarlamaya başladı. Düşünme yetisi tamamen donmuş gibiydi. Aklına yapacak hiçbir şey gelmiyordu (Yemni, 1995:351).

Roman başkişisi Sarp Sapmaz, 12 yaşlarında, siyah kıvrıkcık saçlı, beyaz tenli, yeşil gözlü bir çocuktur ve bu çocuk başlangıçta arkadaşlarıyla mahallede misket oynarken karşımıza çıkar. Zaman zaman Mecnun'un yıkık harabesine gizlice girer ve bir şeyler ararlar. Orada aslan ve yılan desenli bir ayna bulmasıyla olayların

seyri değişir. Çünkü romandaki bu ayna metaforu, zamanı ayıran bir kapı/eşik niteliğindedir. Aynanın bulunmasından sonra Sarp da çevresindekiler gibi Kara Nesne'nin sesini duymaya başlar. “Kara Nesne; Muska'da başkarakter Sarp'ın ve yakınlarının mücadelesine ettiği, insanlara kötü amaçlı büyüler yapan yaşlı bir kadın silüetindeki kötücül bir varlıktır. İzmir'de kuyulu bir evdeki gizemi keşfeder ve ölümsüzlüğü yakalayabilmek için bu evin kuyusunda yer alan, öte âlemlere açılan eşiğı kullanmaya karar verir. Ancak Sarp ve yakınları, Muska'da onunla mücadele edip onu alt ederler” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:185).

Aynadan dolayı Sarp'ın, yakın arkadaşlarından olan Korhan'la arası bozulur. Olayların başında Sarp'ın annesi, babası ve kız kardeşi İstanbul'a gider. Yani Sarp'ın annesi, babası ve kız kardeşi aynanın bulunmasından Kara Nesne'nin yok olmasına kadar 1 aylık süreçte İstanbul'da kalırlar. Bir ara Sarp'ın babası iş nedeniyle eve geri dönse de olaylardan etkilenmez. Böylelikle Sarp'ın ailesi olayların kötü sonuçlarından korunmuş olurlar. “Yazarın eserlerinde fal bakma durumu bolca görülmekte ve bunu genellikle yaşlı kadınlar yapmaktadır. Muska romanında Sarp'ın en büyük yardımcıları Ayzit, Cemile ve Seher sürekli fal bakmakta, geleceğı yordamakta ve Sarp'a yardım etmektedir. Yemni'nin hayatında önemli bir yere sahip olan İzmir'in anlatıldığı Muska romanı üç yaşlı kadının baktığı fallarla ve bozdukları büyülerle olağanın dışına çıkmıştır. Kara Nesne'ye karşı savaş halinde olan kadınlar, fal bakarak gelecek olan tehlikeleri engellemişlerdir” (Öntürk, 2017:88). Romanda Sarp, üzerinde taşıdığı muskalar ve dualar sayesinde başına gelecek olan kötülüklerden her seferinde kurtulur. Korhan'ın attığı taşlar Sarp'a isabet etmez. Sarp'ın su içeceği çeşmeden Korhan su içer ve Sarp'ın boğazına dolmayı bekleyen arılar Korhan'ın boğazına dolar. Sarp'ın saf dışı kalmasını isteyen Kara Nesne, Deli Hayri'ye Sarp'ın ağzından tahrik edici sözler duyurur. Deli Hayri, Sarp'a saldıracağı sırada İyi Saatte Olsunlar sınıfından bir beyaz kadın görür ve bayılır. Sarp yine kurtulmuş olur. Sinemadaki sarhoş adamlar da Sarp'a saldırmıştır, onu son anda Tahir kurtarmıştır. Sabun büyüünü bozmak için Necla'nın evine giden Sarp'a Kara Nesne Pars isminde bir çocuğı musallat eder ve Sarp onu muska ile savuşturur. Ayten, Necla'nın evinin bahçesinde Sarp'ı bıçaklayacakken yine Tahir onun imdadına yetişir ve Sarp yine kurtulur. Kara Nesne, Sarp'ı 6 yaşındayken de öldürmeye çalışmıştır. Onu küçük

bir kızla limon almaya göndermiştir. Sarp'a çarpacak olan araba, Sarp'ın geri çekilmesiyle Saniye'ye çarpmıştır ve Sarp ölümden kurtulmuştur.

Sarp, iki dünya arasındaki köprüde yürüyebilen bir çocuktur. Onun hem dünyevî hem de fizikötesi bir kimliği vardır. Küçük yaşına rağmen bir çocuğun kaldıramayacağı olağanüstü durumları algılayabilecek ve olayların seyrini değiştirebilecek bir olgunluğu, gücü ve cesareti vardır. Gezgin bir çocuktur. 94. sokağın haritasını çizip keşiflere çıkar. Buraların bir gizem barındırdığını düşünür. Sarp'ın Düşsel Dostlar adını verdiği hayalî arkadaşları vardır. Bu arkadaşları yaşadığımız dünyadan değildir. Sarp, bu düşsel arkadaşlarıyla gece yolculuklarına çıkar. Ertesi gün düşsel dostlarıyla gittiği yerlere tekrar gider, onlarla birlikte gittiği köprüleri tekrar arar; fakat bulamaz. Bu üç düşündeki yerleri birleştirip bir üçgen oluşturur ve bu üçgenin merkezindeki Nazlı Dere'nin bir gizem barındırdığına inanır. Romanda Sarp 12 yaşlarındadır; fakat romanın sonunda 44 yaşlarındaki halinden de okuyucu haberdar edilir.

Romandaki olaylara dâhil olan kahramanlar; Sarp Sapmaz, Halit Duman(Mecnun), Cemile, Ayzıt, Seher, Korhan, Tahir, Ayten, Bohça Zehra, Vakvak Hamdi, Öküz Ömer, David, Esmâ, Nilgün, Deli Hayri, Çatlak Şadiye, Ziya, Arap Çetin, Pezo Halil, Halit Duman'ın kız kardeşi ve yeğenidir.

Romandaki olaylarda aktif olarak yer almayan sadece ismi anılan karakterler; Semra, Peri, Altan bey, İkbâl, Avukat Vahit bey, Yoğurtçu İrfan, Bahçıvan İbrahim efendi, Selim, Hayriye, Ethem, Nafiye hanım, İtalyan madam, Salvator bey, Sadık bey, Latife, Ayla, Saniye, Mustafa efendi, Doğan'dır.

Şahıs kadrosu içinde olaylara dâhil olan hemen hemen herkesin akıbeti hakkında bilgi verilip roman sonlandırılmıştır. Sadece Halit Duman'ın kız kardeşi ve yeğeni bir görünüp bir kaybolan istikbalsiz iki kahraman olarak akıbeti belirsiz tutulmuştur. Romanda Halit Duman, yeğenini sevmemektedir. Çünkü yeğeni fırsatçı bir kişiliğe sahiptir ve tek amacı kendisi öldükten sonra bu evi yıkıp yerine apartman dikmektir. Yazar, romandaki kötü olan kahramanları kötü özelliklerle yermiş, iyi olan kahramanları ise iyi özellikleriyle övmüştür. Örneğin Halit Duman'ın sevmediği yeğenini yazar da kötü bir kahraman olarak tanıtmıştır.

Yeğeni tek çocuk olduğu için epey şımarık yetiştirilmiş bir adamdı. Girdiği işleri batıran, her şeye karşı saygısız, aşağılık herifin tekiydi. Yüzünü kız kardeşinin hatırına ara sıra görmeye katlanabildiğini çok iyi bildiği halde ona yaltaklanır ve ideal yeğen ayaklarına yatarı. Hep miras uğruna(Yemni, 1995:2-3).

Romanda yazarın bazı kahramanların isimlerinin başına lakap taktığı görülür (Öküz Ömer, Vakvak Hamdi, Bohça Zehra, Deli Hayri, Çatlak Şadiye, Arap Çetin, Pezo Halil). Romanda Halit Duman'ın yeğeni, Kara Nesne, Ayten, Bohça Zehra, Pezo Halil, Arap Çetin, olumsuz kahramanlar olarak karşımıza çıkarlar. Romanın sonunda olumsuz kahramanlar kötü sonla cezalandırılır, olumlu kahramanlar ise iyi sonla müjdelendir. Kötü kahramanlar ölürken, iyi kahramanlar için hayat normale döner ve devam eder. Romanda Bohça Zehra istisnaî bir durumdadır. Başlangıçta para için insanlara zarar veren Ayten isimli kadına yardım eden Bohça Zehra, daha sonra yaptıklarından pişmanlık duyarak vicdan muhasebesine çekilir. Necla'yı kurtarmak adına sabun büyüsunü bozmak için yola çıkar fakat bir trolleybüsün çarpması sonucu hayatını kaybeder. Yani Bohça Zehra'da kötüden iyiye doğru bir dönüş söz konusudur.

Romanda fantastik kahramanlar; İyi Saatte Olsunlar(Beyaz/Parlak Yaşlı Kadın), diğer dünyadaki ölümler, Kara Nesne, Esrar Dede, Pars'dır.

2.1.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 1995 yılında yayımlanmıştır. Romanda geçen olayların 2 tane zamanı vardır. Romanda merkez simge olan 'Ayna' zamanı ayıran bir kapı niteliğindedir. Aynanın bir tarafındaki zamanda yıl 2000'lere yakındır. Halit Duman 80 yıldır aynı evde yaşamaktadır ve kız kardeşi onu hastaneye yatıracaktır. Halit, aynanın 2000'li yıllarını gösteren bu kısmındaki geçmişte fizik öğretmenidir ve ders vermektedir. Aynayı çarşıdan hediye olarak karısına getirmesinden sonra komada olan Semra hızla iyileşir ve aynanın geldiği bu günden sonra 37 yıl daha yaşar. Sarp da bu yıllarda delikanlı bir çocuktur. Aynanın ikinci tarafındaki hayata bakacak olursak da, burada yıl 1963'tür. Sarp henüz 12 yaşlarında bir çocuktur. Halit, bu taraftaki hayatta Mecnun ismiyle yaşar. Karısını 1946'da tanır ve 1957'de onu kaybeder. Mecnun fizik öğretmenidir; fakat karısını kaybettikten sonra kara sevdaya düşer. Mesleğini yapmaz ve çöplerden yiyecek toplayarak yaşamını

sürdürür. İki farklı yaşamda da aynı kalan sadece aynadır. Halit Duman ise 1963 yılındaki hayatını sadece bu ayna üzerinden izler. Zaman kronolojisi düzgün değildir. 2000'li yıllar ile 1963 yılı arasında sık sık geçişler yapan bir kronoloji hâkimdir. Sürekli zamansal dönüşler yapılmıştır. 2000 yılının ve 1963 yılının kendi içinde de geri dönüşleri vardır. Bu geri dönüşlerle kahramanların geçmişleri hakkında bilgiler verilmiştir. 2000'li yıllara yakın olan zaman diliminde mevsim yazdır. 1963 yılının anlatıldığı zaman diliminde de hadiseler yaz ayında yaşanmıştır. Romanda, gerçekten yaşanmış olan İzmir İşgali'nin gerçekleştiği zaman da anılmıştır.

2.1.5. Mekân

Romadaki temel mekân İzmir'dir. Olaylar İzmir'deki 94. sokakta geçmektedir. Mekân fantastik bir mekân değil, gerçek bir mekândır. Bu mekânın daha eski adı Taş Bölgesi'dir. Mekân olarak İzmir dışına çıkılmaz. Olaylar İzmir'de gerçekleşir. Sadece Sarp'ın annesi, babası ve kız kardeşinin İstanbul'a gidişi okuyucuya duyurulur fakat İstanbul'daki akıbetlerinden bahsedilmez. Ayten'in Amerika'daki yaşantısından da yalnızca bilgi verme amacıyla bahsedilir. Romanda fantastik ile gerçek mekânlar iç içedir. Yani Sarp Sarpmaz'ın hayalî dostlarıyla gittiği fantastik mekânlar ile gerçek mekânlar iç içedir. Aynanın iki tarafında da zamansal açıdan iki farklı İzmir vardır. 2000'li yılların Göztepe'sinde Halit Duman'ın 80 yıllık evi hala ayakta, 1963 yılındaki Mecnun'un evi depremden ve yangından zarar görmüş, harabeye dönüşmüştür. Bunun dışında olayların geçtiği gerçek mekân olarak Sarp'ın evi, Tahir'in evi, Esmâ'nın evi, Mecnun'un harabesi, Altan'ın köşkü, Tıpçı Kuru, Susuz Dede Tepesi, Kara Nesne'nin evi, Antika Çarşısı, Kadife Kale, Ayten'in evi, Deli Hayri'nin evi, Necla'nın kuyulu evi, deniz kıyısındaki kulübeler, Güzel Yalı anılır. Romanda ayrıca bir açık hava sinemasından bahsedilir. "Sadık Yemni'nin Muska romanında açık havası sinemaları, 1960'lı yıllarda popüler olan bir mekân olarak yer alır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:69).

Sarp'ın düşsel dostlarıyla gittiği köprülerin bulunduğu gerçek dışı mekânlar da roman içinde anılmıştır. Yani mekân hem somuttur, hem soyuttur. Mekân, hem tabiattır hem de kapalı mekânlardır. Torom denilen eşik sebebiyle mekânlar ve zamanlar arası geçiş söz konusudur.

Romanın sonunda tek tek kahramanların gelecekteki akıbetlerinden bahseden yazar, İzmir'in Göztepe semtindeki 94. sokağın gelecekteki akıbeti hakkında da okuyucuyu bilgilendirmek suretiyle romanı sonlandırır.

2.1.6. Dil ve Üslup

Romanda zaman zaman konuşma dili kullanılmıştır. Karşılıklı konuşmalara, monologlara yer verilmiştir. Yazar romanı 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir. Bu da yazarın milli söz varlığına vakıf olduğunu ve yerli unsurlara önem verdiğini gösterir diyebiliriz.

“ “ Ulan sözü be... benim ağzımdan aldın.” dedi Tahir ona.

O zaman ben senden daha uzun yaşayacağım demektir” (Yemni, 1995:213).

“ “Ulan ateş olsan cürmün kadar yer yakarsın be. Bırak bu ayakları annadın mı?”
”(Yemni, 1995:340)

Yazar romanda simgelere yer vermiştir. Yani romanın içeriğiyle ilgili bazı kelimelere simgesel değerler yüklenmiştir. Örnek verecek olursak, yazarın Torom ismini verdiği simge zamansal ve mekânsal geçişi sağlayan bir eşik olarak karşımıza çıkar. Muska, kötülüklerden korunmanın simgesidir. Aynı şekilde Ayna da, geçmişle gelecek arasında sabit kalan bir kapıyı simgeler.

Romanda argo kelimeler hâkimdir. Bu bir dil sapmasıdır ve romanda bol miktarda kullanılmıştır. Küfür ve kötü sözler de roman içinde bazı yerlerde geçmektedir.

“ “Bir al iki neyine yetmez ulan, hanfendi beş alınız lütfen, dört ver bakalım, üç aldın ya hepsini nah alırsınız beyfendi. Sonra ansızın hepsini ver çekersiniz”
”(Yemni, 1995:1).

“ “Beyfendi senin babandır ulan. Bana ince laf salatası yapma” ” (Yemni, 1995:340).

“Şimdi bilin bakalım kimin götü sırada?” ” (Yemni, 1995:200)

Romanda zaman zaman cinsel durumlara atıf yapan bir dil de kullanılmıştır.

“Sonra kasıtlı olarak içlerinde kimin bir kadının orasını gördüğünü sormuştu. Herkes nasıl ve nerede gördüğünü ballandıra ballandıra anlatınca Sarp da altta kalmamak için bir öykü uydurmuştu” (Yemni, 1995:18).

2.2. Amsterdam'ın Gülü

2.2.1. Özet

Amsterdam'ın ünlü iş adamlarından olan Sabri'nin 17 yaşındaki kızı Selma aniden ortadan kaybolur. Kızı kaybolduktan üç gün sonra polise giden Sabri, aramalardan bir sonuç alamayınca Türk dedektif Orhan Demir'le Grand Cafe'de buluşarak ondan kızını bulması için yardım ister.

Yardımcısı Mikrop Halil'i de yanına alarak kayıp Selma'nın izini süren Orhan, ilk olarak Sabri'nin garsoniyerinde araştırmalar yapar. Selma'nın yolculuk için hazırladığı eşyalarına ve sevgilisine ait olduğunu tahmin ettiği saç tellerine ulaşır. Ardından kızın üvey annesi Anita ile görüşerek çeşitli bilgiler alır, Selma'nın odasında çeşitli incelemeler yapar ancak bir ipucuna rastlamaz. Selma'nın yakın arkadaşı Aysel'le yaptığı görüşmenin ardından Selma'nın erkek arkadaşı Levent'in ismine ulaşan Orhan, yol haritasını Gölgeleer Fikir Kulübü üzerinden çizer. Yaptığı araştırmalar esnasında Levent'in öldürüldüğü bilgisine erişen Orhan, Levent'i öldüren çete ile karşı karşıya gelir. Arkadaşı Mikrop Halil'le birlikte mücadele ederek çeteyi ortadan kaldıran Orhan, Gölgeleer Grubu'nun diğer üyeleri olan Mine ve Fehmi'yi şüpheli bulur. Almanya'da olduklarını tespit ettiği ikilinin yanına giden Orhan, Fehmi'nin kumar borcu nedeniyle çetenin Levent'i öldürdüğü bilgisine ulaşır. Ancak Fehmi'nin kayıp Selma vakasıyla alakalı bir şey bilmediğini keşfederek Amsterdam'a geri döner.

Orhan, tekrar Sabri'nin garsoniyerine gittiğinde, daha önceki araştırmasında rastlamadığı bir ayrıntıyı fark eder. Selma'nın elbise dolabının kapısına sıkışmış beyaz elbise kumaşı ve yerdeki kırmızı ojeli tırnak parçası üzerine şüphelenir ve

daireye birinin girdiğini düşünür. Ardından gördüğü bir rüyadan etkilenen Orhan, Selma'nın annesi Anita'nın yaşadığı eve gider. Sorduğu birkaç sorunun ardından cinayeti itiraf ettirir. Selma'nın cesedini bodrumdaki derin dondurucuda bularak kayıp vakasını sonlandırır.

2.2.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, Türk dedektif Orhan Demir'in 17 yaşındaki kayıp Selma'ya ulaşmaya çalışırken başka olayların da sırrını çözmesi, Selma ile birlikte Levent cinayetini de aydınlatmasıdır. Romandaki tema, hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığı, her bilinenin ardında bir sır barındırdığı, kayıp ve cinayet soruşturmalarının öngörülemez failler içerebileceği üzerinedir. "Roman heyecan dolu bir kovalamacaya dönüşür. Bu aradayazar, Hollanda ve Avrupa toplumun yapısını da gözler önüne serer. Eserin sonunda Selma ölü olarak bulunur ve Selma'nın katili annesi Anita'dır" (Öntürk, 2017:51). Romanın isminin "Amsterdam'ın Gülü" olması, Selma'nın güzelliği ile ilgilidir.

" "Selma çok güzel bir kızmış gerçekten," dedim. "Amsterdam'ın gülüdür o," dedi Aysel. "Güzelliğini bu kadar iyi satabilen bir başka kimseyi tanımadım." "(Yemni,1996:111)

Romanın geneline bakıldığında, olay akışındaki tüm hadiseler Orhan Demir ismindeki Türk dedektifin merkeze alınmasıyla ona bağlı olarak gelişir. Merkez mekân Amsterdam'dır.

Roman, Sabri ile dedektif Orhan Demir'in Grand Cafe'de kayıp Selma için bir araya gelmesiyle başlar. Kızının kaybolmasından 3 gün sonra polise giden Sabri, polisin hiçbir iz bulamamasının ardından Orhan Demir'den yardım ister. Selma ayın 2'sinde yani kaybolduğu gün babasıyla telefonda görüşür, akşam saat sekizde Grand Cafe'de buluşmak için sözleşir. Ancak kız ne randevuya gelir ne de bir daha eve uğrar.

Sabri'nin garsoniyerinde araştırma yapan Orhan, kızın yolculuğa çıkmak için hazırlamış olduğu çantasında pasaportunun, uçak biletinin, para, çek ve adres

defterlerinin olmadığını fark eder. Banyoda kızın sevgilisine ait olduğunu düşündüğü saç telleri bulur. İkisinin de daha önce aynı anda bu dairede olduğu kanısına varır. Bu noktaya kadar Selma'nın sevgilisi Levent şüpheli durumdadır. Ardından Anita'nın evine gider ve ondan Selma'yla son olarak ayın 2'sinde görüştüğü bilgisini edinir. Soruşturmanın bu kısmında cinayetin faili olan Anita, hedef şaşırtmaya çalışır. Selma'nın son aylarda eve gidiş gelişlerinin düzensiz olduğunu, birçok erkek arkadaş edindiğini, kaybolmadan bir gün önce Hollandaca konuşan bir erkek tarafından arandığını, ertesi gün de kayıplara karıştığını söyler. Amacı, belirsiz durumlar yaratıp şüpheleri üzerinden çekmektir. Ancak Orhan, Anita'ya yeterince inanmamış olacak ki, kızın yolculuk için hazırladığı ancak yanına almadığı çantadan bahsetmeyi riskli bulur.

Orhan, Selma'nın odasında incelemeler yapar. Tina isimli biri tarafından gönderilmiş çok sayıda posta kartı bulur. Ardından eskiden özel ders verdiği öğrencisi İhsan'ın evine gider. İhsan'ın arkadaşı olan Hamdi'den Selma'nın erkek arkadaşı Levent hakkında ilk bilgileri alır. Kütüphaneye giderek üç hafta öncenin gazetelerine bakar ve Levent cinayetini 4 Temmuz tarihli gazetede bulur.

812 numaralı garsoniyer dairesine gelen Orhan, Elizabeth isimli komşu bir kadınla karşılaşır. Kadını şüphelendirmemek için Selma'nın abisi rolünü oynar ve kadından bilgiler alır. Garsoniyerde kızın bisikletini bulur ve Selma'nın Anita'nın evinden çıktıktan sonra bisikletiyle bu mekâna geldiği kanaatine varır.

Orhan, Aysel isimli bir kızın kendisini Damla ismini kullanarak araması ve televizyonculukla ilgilendiğini söylemesi üzerine onunla buluşur. Daha sonra Mikrop'un da mekâna gelmesiyle iki kişi tarafından izlendiklerini fark ederler. İzleyen kişiler, Fehmi tarafından gönderilen Rasim ve Mehmet'tir. Önce Aysel'in kendilerini tuzağa düşürdüğü fikrine kapılırlar ancak daha sonra kızın bir şeyden haberi olmadığını anlarlar. Çok geçmeden bu iki kişinin Levent'in katilleri olduğu kanaatine varırlar. Bir plan yaparak mekândan kaçmayı başarırlar. Kızla birlikte Sabri'nin garsoniyerinde kalırlar. Orhan, Selma ve Levent hakkında ikinci bilgileri Aysel'den alır. Burada birlikte kaldıkları süre boyunca Aysel, Orhan ile yakınlaşarak cinsel birliktelik yaşar. Aysel'in evinin önünde nöbet tutan Rasim ve

Mehmet'le silahlı çatışma yaşayan Orhan ve Halil, peşlerindeki iki adamı öldürürler. Gazeteler bu cinayeti mafya içi hesaplaşma olarak verir.

Romanda Gölgeleler Grubu'ndan bahsedilir. Bu grup hakkındaki ilk bilgiler Orhan'a, Aysel tarafından verilir. "Selma'nın sevgilisi Levent isimli biri, "Gölgeleler" adlı bir fikir kulübünü kurmuş ve Selma, Aysel, Fehmi ve Mine de bu gruba dâhil olmuşlardır" (Öntürk, 2017:51). Grubun misyonu, Türklerle ilgili kitapları, filmleri, dergileri inceleyip kasıtlı çarpıtmalara tepki göstermek, Türkler hakkında yapılan haksız yayınlara dikkat çekmek, eleştiriler yazarak tartışma yaratmak, Hollanda'da ve Avrupa'da ses getirmektir. Birkaç yıl anonim olarak çalışmayı, deneyim kazandıktan sonra da kim olduklarını açıklamayı planlarlar. Kendilerine çalışma yeri olabilecek ucuz bir bina bulurlar ancak paraları olmadığı için Fehmi'nin önerisiyle hırsızlık planı yaparlar. Silah zoruyla bir Türk kahvesini soyarken, çantanın içinden çıkan kokain sonucu başları belaya girer. Malı bir arkadaşına götüreren Levent, yüklü miktarda para alır. Kumar borcu olan Fehmi, parayı ele geçirmek için Rasim ve Mehmet'i Levent'in peşine takar. Ertesi gün Gölgeleler Grubu üyeleri, her şeyden habersiz olarak randevu için kahvede buluşur, Selma da Levent de ortada yoktur. Büro olarak tuttukları binaya giden grup, Levent'in cesedini bulur. Başlarının belaya girmesinden korkarak cesedi başka bir yere nakleder. Hikâyenin bu kısmını Aysel'den öğrenen Orhan, artık garsoniyerde kalmalarına gerek olmadığına karar vererek Aysel'in evine geçer.

Aysel'in evine geçtiklerinde Mine'den gelen mektubu görürler. Mine'nin Fehmi'yle birlikte Münih'te olduğunu oradan Türkiye'ye geçeceğini öğrenirler. Bu sırada Selma takma adını alarak randevu evinde çalışan Tina'ya ulaşırlar. Tina'yı randevu evinden alarak Aysel'in evine getirirler. Tina, Mikrop Halil ile birlikte Aysel'in evine yerleşir, Aysel de Orhan'ın evine taşınır. Orhan, Mine ve Fehmi'ye ulaşmak için Münih'e gider ve Münih'teki tanıdığı Sadi'den yardım alır. Aysel'in verdiği adres doğrultusunda Fehmi ve Mine'ye ulaşan Orhan, Mine'nin gerçeklerden ve Fehmi'nin planlarından habersiz olduğunu fark eder. Fehmi'nin işlediği suçu itiraf etmesini sağlar. Ancak Fehmi, kayıp Selma vakası hakkında bilgisizdir. Amsterdam'a dönen Orhan, tekrar Sabri'nin garsoniyerine gider. Daha önce odada yaptığı inceleme sırasında rastlamadığı bir ayrıntıyı fark eder. Selma'nın elbise dolabının kapısına sıkışmış beyaz elbise kumaşını ve yerdeki

kırmızı ojeli tırnak parçasını görünce daireye birinin girdiğini anlar. Karşı komşu Elizabeth'ten de şarkı söyleyen bir kadın sesi duyduğu bilgisini edinir. Bu olayların ardından rüyasında Selma'nın cesedini ararken bir erkek cesedi bulunduğunu gören Orhan, Anita'nın yanına gider. Kırık tırnak parçasının Anita'ya ait olduğunu tespit eder, Anita'nın cinayeti itiraf etmesini sağlar. Bodrumdaki derin dondurucuda Selma'nın cesedini bularak soruşturmayı sonlandırır.

Orhan Demir'in kayıp Selma soruşturmasına katılan kahramanlar, Sabri, Anita, Tina, Hamdi, Elizabeth, Ayı Sülü, Aysel, Mine ve Fehmi'dir. Soruşturmaya en büyük katkıyı sağlayan ve yön veren isim Aysel olmuştur. Orhan Demir'e Kayıp Selma vakasında yardımcı olan ekip arkadaşı ise Mikrop Halil'dir. Edindiği bilgilerle, olayların gidişatına önemli ölçüde etki eder. Dikkat çekici diğer bir husus, soruşturma sırasında yaşanan bazı durumlardır. Orhan Demir, vaka hakkında bilgiler aldığı Aysel ile Mikrop Halil de Tina ile birliktelik yaşar. Ayrıca Orhan'ın Anita ile görüşmesinde kadının etkisi altına girdiği görülür.

“Bu arada yüzü yüzüme çok yaklaştı, iç gıcıklayıcı parfümü ciğerlerime dolarken, yeşil kedi gözleriyle beni süzmeye devam etti. Kadının baştançıkarcılık dalgaları, kendimi kontrol limanımdaki mendireği kolaylıkla aşacak kadar güçlüydü” (Yemni, 1996:30).

“Sadık Yemni, eserinde yurt dışında yaşayan göçmenlerin iç dünyalarını, ayrımcılık ve ırkçılık gibi konulara da el atar. Mizah yüklü, erotik unsurların da bulunduğu bir polisiye romandır *Amsterdam'ın Gülü*” (Öntürk, 2017:51). Mekân Hollanda olmasına rağmen, olayları yaşayan kişiler Türk'tür. Cinayet Hollandalı olan Anita tarafından işlenmiştir. Ancak öldürülen Selma da, babası Sabri de, Gölgeleler Grubu üyeleri de, soruşturmaya yardım eden diğer kişilerin çoğunluğu da Türk'tür. Gölgeleler Grubu'nun misyonu, göçmenlikleriyle alakalıdır. Seslerini duyurma amacı taşıdıkları bir grup kurmuşlar, çeşitli faaliyetlerde bulunma planları yapmışlardır. Dolayısıyla romanda, Hollanda'daki göçmenler konusuna da değinilmiştir. Roman, polisiye bir romandır, kayıp bir vakayı araştırarak cinayete ulaşılır. Ancak romanın arka planında göçmen yaşamına, Hollanda'da yaşanan ırk ayrımcılığına ışık tutulur. Bu da Gölgeleler Grubu'nun misyonunda, Aysel'in sözlerinde, Orhan Demir'in fikirlerinde kendini gösterir.

“Doğup büyüdüğün yerde kendi kültürüne sahip çıkarsan, potalarında eriyip gitmemekte direnirsen seni marjinalde tutmaya çalışıyorlar” (Yemni, 1996:76).

“Birden Aysel’in bu konudaki söylediklerini hatırladım. Hollandalılar otuz yıldır birlikte yaşadıkları Türkiye’den gelme insanları tanımamakta direnmek gibi garip bir huy edinmişlerdi. Bir gazeteci arkadaşım yerlilerin bu davranışlarına kasıtlı cahillik anlamına gelen bir terim uydurmuştu” (Yemni, 1996:158).

Romanda rüya motifinin kullanıldığı görülür. Orhan, rüyasında Mikrop Halil’le birlikte Selma’nın cesedini aramaktadır. Kazdığı bir çukurdan Selma’nın cesedinin çıkmasını beklerken, erkek cesedine ait bir elin çıktığını görür.

“Tekrar işe girişip hızla kazmaya başladığımı fark ettim birden. Toprak çok yumuşak olduğu için kazma hiçbir dirençle karşılaşmıyordu. Dakikalar böyle geçti. Kazdığım çukurun tabanında bir el görünce haykırdım” (Yemni, 1996:167).

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla “Birinci Gül”, “İkinci Gül”, “Üçüncü Gül”, “Dördüncü Gül”, “Beşinci Gül”, “Altıncı Gül”, “Yedinci Gül”, “Sekizinci Gül”, “Dokuzuncu Gül”, “Onuncu Gül”, “On Birinci Gül”, “On İkinci Gül”, “On Üçüncü Gül”, “On Dördüncü Gül”, “On Beşinci Gül” başlıklarını taşır. Romanda “kahraman bakış açısı” kullanılarak Orhan Demir’in gözünden olayların anlatımı aktarılmıştır. Yaşanan olaylar, Orhan’ın gördükleriyle ve bildikleriyle sınırlıdır. Bu sebeple kayıp Selma vakasındaki sır perdesi okuyucu tarafından Orhan Demir’le aynı anda keşfedilir. Romanda iyi-kötü, bilinen-bilinmeyen çatışmaları hâkimdir.

2.2.3. Şahıs Kadrosu

Roman şahıs kadrosu bakımından geniştir. Dedektiflik özelliği gösteren romanda, kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın merkez kahramanı, Hollanda’da yaşayan Türk dedektif Orhan Demir’dir.

Orhan Demir’in dedektiflik dışında birçok sektörle ilgisi vardır. Boş zamanlarında yazarlık denemeleri yapar. Haarlem şehrine yayın yapan bir televizyon kurumunun

Türkçe yayın yapan organıyla da ilgilenir. Ayrıca sinema sektörüyle de ilişkisi vardır. Ancak daha sonra görevinden istifa eder. Eskiden matematik ve fizik alanlarında özel ders vermiştir. Kimya okumasına rağmen bu mesleği icra etmez ve televizyonculuğa yönelir. İş adamı Sabri'nin kendisine başvurması üzerine kayıp Selma vakasıyla ilgilenir. Araştırmaları sonucunda kayıp kızın, annesi tarafından parçalara ayrılarak derin dondurucuda saklandığı bilgisine ulaşır.

Mikrop Halil, kayıp Selma vakasında Orhan Demir'le ortak çalışma yürütür. Bir yetmiş boyunda, kibar, sempatik biridir. Aşırı derecede titiz olduğundan tanıdıkları tarafından kendisine "mikrop" lakabı takılır. Anne ve babası, iki küçük kardeşiyle birlikte Avusturya'da trafik kazası geçirerek hayatını kaybedince abisiyle bir başına kalır. Kendisine babalık yapan abisi tarafından hiçbir şeyi eksik edilmez. 15 yaşındayken, iş yaptığı çete tarafından öldürülmeye çalışılır. Olay günü abisini, katille bırakıp yardım aramak için kaçtığından dolayı pişmanlık duyar. O gün abisinin Orhan Demir'le olan randevusu sonucu ölümden kurtulurlar. Ancak abisi o olay neticesinde sakat kaldığı için bunun vicdan yükünü taşır. İçindeki öfkeyi bastırmak için yazıldığı atış kulübünde uluslararası yarışmalara katılan biri haline gelir.

Sabri, ellili yaşlarda, koyu renk kalın kaşları ve kısa gümüş rengi saçları olan bir adamdır. 1960'lı yılların başında tır şoförü olarak Hollanda'ya gelmiş ve burada kalmıştır. Yaklaşık otuz yıldır Hollanda'dadır. Kaçak konfeksiyon çalıştırarak para kazanır, daha sonra kazandığı paraları turizm için kullanarak zengin olur. Kızı Selma'nın kaybolmasından iki hafta kadar sonra Orhan Demir isimli bir dedektiften yardım ister. Bir buçuk yıldır Anita isimindeki karısından ayrı yaşar. Anita'dan gizli tuttuğu garsoniyerinde birçok kadınla birliktelik yaşar. Kızına baskı yapmayan, onu serbest bırakan bir babadır. Kızı Selma'nın, karısı Anita tarafından öldürüldüğünü öğrenerek kahrolur.

Selma, önce romanın kayıp kişisi olarak karşımıza çıkar ancak daha sonra cinayete kurban gittiği öğrenilir. Kumral, et dudaklı, 1.65-1.70 boylarında, koyu renk gözleri olan, on sekiz yaşında çok güzel bir kızdır. Motor kazasında hayatını kaybeden Mert isimdeki kardeşinden iki yaş küçüktür. Mert'in ölümünden sonra anne ve babası ayrı yaşama kararı alır. Bunun bir sonucu olarak annesiyle birlikte

yaşar. Kendisi de bir Türk olmasına rağmen, Hollanda'daki Türklerle ilişki kurmayı tercih etmez, babası dışında kimseyle Türkçe konuşmaz. Ancak Levent isminde Türk bir sevgilisi olunca fikirleri değişir. Levent'in kurduğu Gölgeleler Grubu'na en son katılan isimdir. Bu grup, onda fikir değişiklikleri yaratır. Başlangıçta sanat akademisinde okumayı istemekteyken aniden fikir değiştirerek hukuk okuma kararı alır. Levent'in fikirlerinin büyümesine kapılır. Aysel, Selma ve Levent'in arasındaki bağdan şu sözlerle bahseder:

“ “Deli dolu Selma bile onu tanıdıktan sonra değişti. Onları birlikteliklerinin ilk günlerinde görmeliydin. Konuşmalarını, tartışmalarını falan. Ateşle su bir araya gelmişti sanki” ”(Yemni, 1996:165).

Selma, ortadan kaybolmadan önce Levent'le Güney Fransa'ya gitme planı yapar. Kaybolduğu gün babasını arayarak kafede buluşmak için sözleşir ancak buluşmaya gitmez. Çok geçmeden annesi tarafından öldürülüp evin bodrumundaki dondurucuya konulduğu ortaya çıkar.

Anita Somat, Sabri'nin karısıdır. Kırklı yaşlarda, kumral, çekik yeşil gözlü, etli dudakları olan bakımlı bir kadındır. Hollandalıdır. Oğlu Mert'i motor kazasında kaybettikten sonra ağır travma yaşar, kanser olur. Mert'in ölümünden sonra Sabri ile ayrı yaşamaya başlar. Kocasının başka kadınlarla birlikte olmak için kendinden gizli tuttuğu garsoniyerden haberdardır. Sürekli anlaşmazlıklar yaşadığı Selma'yı, - babasıyla cinsel ilişki yaşadığını söylemesi üzerine- öldürür. Cesedini dairenin bodrumundaki dondurucuda saklar. Selma'nın bulunamaması üzerine soruşturmayı devralan dedektif Orhan'ın şüphelerini başka yöne çevirmeye çalışır. Ancak daha sonra bu tutumundan vazgeçer. Varlığını bildiği garsoniyere giderek dolabın kapısına kıyafet sıkıştırır, yere kırık ojeli tırnak bırakır ve Orhan'ın kendisine yönelmesini sağlar. Ardından da cinayeti itiraf ederek hapse atılır.

Levent Atar ismi ilk olarak Orhan Demir soruşturmasına Hamdi ile girer. Uzun boylu, kısa saçlı, ince yapılı yakışıklı bir adamdır. Okumayı çok seven, konuşkan ve esprili birisidir. Çok okuyan, politik yazılar yazan bir teorisyendir, çevirmenlik yapar. Hollanda'da yaşayan Türklerin kimlik bunalımına düşmeden hızla eliteleşebileceği fikrini taşır. Gençleri Hollanda'da Türk kültürüne sahip çıkmaya

özendirmek ister. Türkleri -tarihte oynadıkları rolü temel alarak- Hollanda'daki potansiyeli en büyük grup olarak görür. Türklerin Avrupa kültür, sanat, bilim ve politikasında etkin olması gerektiği fikrindedir. İnsanları konuşmalarıyla etkileyen bir yapısı vardır, fikirleriyle Selma'yı da etkiler. Gölgeler isminde bir fikir kulübü kurar. Arkadaşı Fehmi'nin hareketlerinden kuşkulandığı için kokainden elde ettiği toplu parayı Selma'ya verir. Fehmi tarafından gönderilen çete tarafından otomatik silahla vurularak öldürülür.

Aysel Sarı, 1971 Amsterdam doğumludur. Yirmili yaşlarda, etli dudakları olan, iri kahverengi gözlü, küçük burunlu genç bir kızdır. Eczacılık bölümü mezunudur. Rizeli annesi, Edirneli, Bulgar göçmeni bir babası vardır. Anne ve babası, iki yıl önce Türkiye'ye döner. Biri bilgisayar programcısı, biri müzisyen olan iki kardeşi vardır. Hollandalı, Anton isimdeki doktor sevgilisinin Zaire'ye gitmesi sonucu ilişkileri noktalanır. İki buçuk yıl kadar önce bir sempozyumda tanıştığı Levent'in kurduğu Gölgeler Grubu'na katılır. Altı aydır tanıdığı Selma ile en son ayın 1'inde, açık hava havuzunda görüşür. Eczanede yarım gün çalıştığı işinden ayın 3'ünde ayrılır. Selma'nın evinde Orhan Demir'i gördükten sonra kayıp Selma soruşturmasına kendi isteğiyle dâhil olur. Levent'in ölümüne neden olan Fehmi'yi silahla vurmaya çalışır, ancak Orhan tarafından engellenir.

Fehmi, bıyıklı, üniversite mezunu, şık giyinimli, lükse düşkün, kumar oynayan, birçok kişiye borcu olan biridir. Bilgisayardan çok iyi anladığı ve Levent'in yakın arkadaşı olduğu için kötü özelliklerine rağmen Gölgeler Grubu'na alınır. Kahve soyarak para bulma fikrini, Gölgeler Grubu üyelerine veren kişidir. Kazandığı parayla yetinmeyince kötü işlere bulaşır. Kumar borçları için kendisine tanınan sürenin sona ermesi üzerine Levent'teki parayı ele geçirmek ister. Levent'in elindeki parayı ele geçirmek için Rasim ve Mehmet'i kullanır. Levent'in ölümüne sebep olur, ardından da yalanlarıyla Mine'yi kandırarak onunla birlikte Almanya'ya kaçır. Ancak yalanları, Orhan Demir tarafından deşifre edilir. Sevgilisi Mine tarafından terk edilir.

Mine, kısa saçlı, ince yapılı ve bebek yüzlü bir kızdır. Gölgeler Grubu'nun en ağırbaşlı üyesidir. Planlı ve programlıdır, kimya bölümü mezunudur. Altı aydır

sevgili olduğu Fehmi'nin planlarından haberdar değildir. Fehmi'nin tüm yaptıklarını Orhan Demir aracılığıyla öğrenerek Fehmi'yi terk eder.

Tina, Selma ile en son ayın ikisinde telefonda görüşerek ondan borç para ister, ancak daha sonra ondan bir daha haber alamaz. Selma'yı idol olarak gördüğü ve ona benzemek istediğı için 'Selma' takma adını kullanarak randevu evinde çalışır. Çalıştığı randevu evini bulan Orhan Demir tarafından kayıp Selma soruşturmasına dâhil edilir. Randevu evinden Orhan Demir'le birlikte kaçarak Aysel'in evine yerleşir. Soruşturma sırasında tanıştığı Mikrop Halil ile cinsel birliktelik yaşar.

Ayı Sülü, koca kafalı, geniş omuzlu, 1.85 boylarındadır. Amsterdam'ın ünlü Türk kahvelerinden birinin sahibidir. Orhan Demir'in güvenilir bulduğu, eski bir tanıdığıdır. Yeraltı dünyasındaki tipleri iyi tanıdığından Orhan Demir'e bu konuda yardımcı olur. Fehmi hakkında bilgiler vererek kayıp Selma soruşturmasına katkı sağlar.

Sadi (Şadi), dalgalı siyah-beyaz saçları olan kırklı yaşlarının ortasında bir adamdır. Orhan Demir'in Münih'te yaşayan bir tanıdığıdır. Orhan Demir'in, Fehmi ve Mine'ye ulaşması noktasında yardımı olur. Doris isminde Alman bir karısı, Hakan isminde de bir oğlu vardır. Son yıllarda araba parçacılığı işinden çok para kazandığı için zenginlerin oturduğu semtteki bir villaya taşınır.

Dimitri, Batı Trakyalı bir Türk'tür ve asıl adı Ahmet'tir. Türkler hakkında en ufak bir eleştiriye tahammülü olmayan, ırkına sadık bir insandır. Ancak bazı durumlarda Yunanlı olduğu yalanını söyler. Sherry Bar'da Orhan ile görüşerek Sabri hakkında bilgiler verir. Türkleri beğenmeyen, her şeyi eleştiren, kendini beğenmiş bir tavır olan Sabri'den hoşlanmaz.

Romanın olumsuz kahramanları, karısını başka kadınlarla aldatan Sabri, Selma'yı öldürerek derin dondurucuda saklayan Anita Somat ve kirlî işlere bulaşan Fehmi'dir. Bazı kahramanlara lakap takıldığı görülür (Ayı Sülü, Mikrop Halil).

Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Mert, Marga, Milan, Coni, Silvia, Terzi Hilmi, Radyo Adnan, Mustafa, Kemal, Doris, Hakan, Hasan, İhsan, Salih, Monica, Sabahat, Murat Tekin, Hamdi, İhsan, Elizabeht, Rasim, Leyla, ...'dır.

2.2.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 1996 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği yıl bilgisi belirsizdir. Zamandan bahsederken mevsim, ay, gün, saat bilgisi kullanılmıştır. Romanın başlangıç kısmında mevsimin yaz, ayın Temmuz olduğu bilgisi mevcuttur. Roman, Orhan Demir'in Sabri ile Grand Kafe'de buluştuğu an ile başlar. Selma'nın iki hafta önce kaybolduğu, babasının kaybolmasından üç gün sonra polise gittiği ancak bir sonuç alamadığı bilgisi verilmiştir. Selma'nın kaybolduğu gün, 2 Temmuz'dur. Selma'nın sevgilisi Levent Atar'ın cinayet haberi ise -gazetelerde yer aldığı üzere- 4 Temmuz'dur. Levent'in cesedi 3 Temmuz'da bulunur, 2 Temmuz'da öldürüldüğü tahmin edilir. Ayrıca Selma'nın kaybolduğu gün babasıyla yaptığı telefon görüşmesinde buluşmak için sözleştiklerinden bahsederken de zaman olarak "ayın ikisi" ve "saat sekiz" ifadelerinin kullanıldığı görülür. Orhan'ın Selma cinayetini ne kadar sürede çözdüğüne dair net bilgiler mevcut değildir. Romanda anlaşılmalıklara neden olacak zamansal karmaşıklıklar yer almaz. Olaylar aynı yıl içinde başlayıp biter. Soruşturma art arda yapılmış, cinayet çok fazla süre geçmeden aydınlatılmıştır. Orhan'ın Sabri'yle ilk görüştüğü andan itibaren aylar geçmemiştir. Dolayısıyla bitiş zamanın da yaz olduğu tahmin edilir. Bu tahmini destekleyen de, Selma cinayetinin aydınlatılmasının ardından Halil'in Orhan'ı arayarak Tina ile Marmaris'e tatile gideceğini haber vermesidir.

2.2.5. Mekân

Romanın yazar tarafından sonlandırıldığı zaman ve mekân "Amsterdam, 1992" olarak verilmiştir. Olaylar Hollanda'da geçer, merkez mekân Amsterdam'dır. Romanda Amsterdam'dan şu sözlerle bahsedilir:

" "Küçük evlerde büyük kalpler barındıran bir şehirdir Amsterdam," dedim" (Yemni, 1996:143).

Romanın başlangıç mekânı, Grand Cafe'dir. Sabri ile dedektifin Grand Cafe'de Selma için görüşmeleri romanın başlangıcını teşkil eder. Garsoniyer, Sabri'nin karısından gizli, başka kadınlarla ilişkilerini yaşadığı yerdir ve kilit bir mekândır. Bu mekândan, öldürülmeden önce Selma da haberdardır. Bu sebeple Orhan ilk olarak vakayı bu mekânda değerlendirir. Bu evin varlığını Sabri ve Selma dışında Levent ile Aysel de bilir. Mekân, yeni görünümlü bir apartmanın 812 numaralı dairesidir. Dairenin ziline üzerinde "M. Balaar" yazar. Orhan Demir buraya birçok kez gelerek kalır. Soruşturma sırasında çoğunlukla burada konakladığından, artık bu daireye karşı yabancılık hissetmemeye başlar.

Sabri'ye ait diğer bir mekân, Güney Fransa'da, Juan Les Pins'te bulunan yazlık evdir. Sabri ailesiyle son üç yıla kadar her yaz tatilini bu mekânda geçirmektedirken, Mert'in motosiklet kazasında hayatını kaybetmesinin ardından yazlığa bir daha gitmez. Selma, öldürülmeden önce babasına, bu yazlık evin anahtarını alıp bir aylığına sevgilisiyle tatile gitme planından söz eder. Ancak sözleştikleri gün ve saatte kendisiyle görüşmeye gelemez. Sabri Harlem'de, Türk bir kız arkadaşının evinde kalır. Arkadaşı bir yıl kalmak üzere Türkiye'ye gitmiştir. Anita Somat'ın evi ise Naarden-Bussum'daki 16 numaralı dairedir. Levent'in Watergraafsmeer'deki evi, bahçeli bir evdir. Kapıları kilitli, anahtarı sadece Levent'te olan evin çevresi çok yüksek parmaklıklarla çevrilidir. Levent, ölmeden çok önce arkadaşlarını buraya getirerek onlara ızgara yapmıştır. Romanda kullanılan mekânlar, çoğunlukla kapalı mekândır. Levent, Gölgele Grubu'na ait olan kapalı bir mekânda ölü bulunur. Selma'nın cesedinin bulunduğu yer de evin bodrumudur. Orhan Demir, soruşturması sırasında daha çok kapalı mekânlar kullanır.

Romanda mekân tasvirlerine yer verilmiştir.

Suluk kahverengi perdelerle renk uyumu sağlayan iki rahat deri koltuk ve bir divan, ortalarındaki alçak dört köşe sehpa, kocaman ses yükselticileri olan bir müzik seti ve bir amerikan bar, odanın ancak yarıya yakın bölümünü kaplamışlardı. Divanın yaslandığı duvarda, Boğaz'daki birkaç yalının resmedildiği epey büyük ebatla bir yağlıboya tablo asılıydı. Kapalı duran panjurlarıyla yalılar sanki uzun zamandır terk edilmiş izlenimi veriyorlardı (Yemni, 1996:16-17).

Diğer mekânlar; Sherry Bar, Harlem, Ödemiş, Cafe Matiz, Watergraafsmeer, West, Spui Sokağı, Vondel Parkı, Dortmund Sokağı, Münih, Rosenheim, Kufstein, Innsbruck, Jüpiter Oteli...’dir.

2.2.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanını 1.tekil şahıs ağzından kaleme almıştır. Olaylar başından sonuna kadar kahraman anlatıcı tarafından okuyucuya aktarılmıştır. Olayların yaşanış biçimi, tanık olunan vaka ve durumlar, kahramanlar hakkındaki bilgiler, zaman ve mekân algısı, kahraman anlatıcının gördükleri, bildikleri, hissettikleri ve düşündükleriyle sınırlıdır.

Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Yazar eserinde sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih etmiştir. Cümleler uzun, anlaşılmaz, karmaşık bir yapıya sahip değildir.

Kahraman ve mekân tasvirleri, kahramanların ruh çözümlenmeleri oldukça başarılıdır. Olay akışı verilirken merak unsuru daima canlı tutulmuştur.

Romanda merkez mekân Hollanda’dır. Olaylar Hollanda’da geçmesine rağmen kahramanların çoğu Türk olduğundan kahraman isimleri de birkaç istisna dışında Türkçe’dir. Romanın dili Türkçe’dir, ancak söz varlığı içinde çok nadir de olsa yabancı kelimelerden yararlandığı görülür.

“We shall not cease from exploration...” (Yemni, 1996:31)

Cinsellik içeren söylemlere yer verilmiştir.

“Deli gibi öpüşmeye başladık. Kızı kucaklayıp yatak odasına götürdüm. Yatağın üzerinde uzun uzun öpüşme maratonuna devam ettik. Nefes nefese kalmıştık” (Yemni, 1996:69).

Argo kelimeler kullanılmıştır.

““Yok ulan,” dedi Hamdi...” (Yemni, 1996:42)

Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“Küçük masanın yanındaki tabureye ilişti. Her zaman olduğu gibi iki dirhem bir çekirdekti...” (Yemni, 1996:81)

2.3. Öte Yer

2.3.1. Özet

Amerikalılar, Ay'ın sismik hareketlerini kaydetmek için 1966'da Ay'a bir sonda indirirler ancak daha sonra sonda ile bağlantılarını kaybederler. 8 Temmuz 1969 akşamı denenmekte olan bir radyo teleskop aracılığıyla Ay'dan Charlie tarafından gönderilmiş bir mesaj alınır.

Dean Palmer, Charlie'den bir zarf alır. Zarfı gönderen kişinin kendisine babası gibi “D.Boy” ismiyle hitap etmesini şaşkınlıkla karşılar. Bu sırada garip bir hadise yaşanır. CIA'in Türkiye'deki paravan şirketi aracılığıyla İzmir İnciraltı'ndan Paris konsolosluğuna telefon edilir. Fransa olayı araştırır ve telefon hatlarında parazit olduğuna kanaat getirir. Türkiye'deki PTT kayıtları da İzmir konsolosluğu ile İnciraltı arasında gerçekleştiği iddia edilen telefon görüşmesinin varlığını yalanlar. Charlie ile temas kuran 6 kişi mevcuttur. Bunlardan üçü FBI ajanı, biri Dean Palmer, diğer ikisi de hapisanede bulunan Paul Santoni ile onun kardeşi Martin'dir. Dean Palmer hariç diğer kişiler kayıptır. Dean Palmer, üç CIA ajanıyla birlikte Türkiye'ye gitmekle ve Charlie'yi bulmakla görevlendirilir. İzmir'e gelen Dean, Susan'la beraber keşfe çıkar. Kahvede 1967 yılında ölmüş olan İtalyan bir komedyeni gören Dean, sadece kendisine görünen bu kişinin Charlie olduğunu anlar. Charlie tarafından Sarp isimli bir çocuğa yönlendirilen Dean, yazlık bir evde peşlerinde olan Harry Blackwater ve ekibinden gizlenir. Ancak çok geçmeden yerleri tespit edilir.

18 yaşında olan Sarp, önce Zila ile ardından Leyla ile sevgili olur. Oya isminde de bir arkadaşı mevcuttur. 16 yaşındaki Oya, ruh çağırma konularına meraklı bir medyumdur. 4 yıldır hayatında olan ruh Y'nin son zamanlarda kendisini

korkutmaya başlaması üzerine arkadaşı Sarp'tan yardım ister. Sarp, ruh Y'nin çok tehlikeli bir yaratık olduğunu fark eder.

Başhekim Hayati Bey, çocukluğunda gaipten çalgı sesleri duyan bir adamdır. Bu sesler, evlendikten sonra kesilir. Aynı sesleri tekrar duyabilmek için 28 yıldır evli olduğu karısı Mübeccel Hanım'ı öldürerek bir çukura gömer. İşlediği cinayetten de çukuru sorumlu tutar. Öte yandan İnciraltı Plajı'nın müdürü olan Ayı Sermet de sırlarla dolu bir adamdır. Herkesten sır gibi sakladığı sarı bir odaya sahiptir. Son zamanlarda hırçınlaşan Sermet, intikam duygusuyla cinayet planları kurmaya başlar. Bunları uygulamak için de geçen yıl ölen Necip'in kulübesini seçer.

Sarp, İyi Saatte Olsunlar türünde olan Hayal Bekçisi ile tanışır. Öte Yer'de iki âlemin birbirine değmek üzere olduğunu ve bir köprü bulunması gerektiğini öğrenerek Hayal Bekçisi'nin talimatıyla bu köprüyü bulmak üzere Öte Yer'e geçiş yapar.

Öte Yer'de bir tiyatro salonuna alınan Sarp bu mekânda Mübeccel Hanım'la karşılaşır. Ardından da Yaprak Çeliksöz isminde kör bir kızla tanışır ve onun Oya'nın irtibat kurduğu ruh Y. olduğunu fark eder. Reel dünyaya geri dönen Sarp, Oya'yı durumdan haberdar eder ve birlikte Yaprak Çeliksöz'ü araştırırlar. Araştırma sonucunda kızın 1953 yılında annesi ve babasıyla birlikte bir yangında hayatını kaybettiğini öğrenirler. Dean ve Susan'ı da yanlarına alarak yangının gerçekleştiği eve geçiş yaparlar. Eve girdiklerinde 16 yıl önce ölmüş olan Yaprak'ın babası Abdülmuttalip, Yaprak ve annesiyle karşılaşılırlar. Sarp, Oya, Dean ve Susan kızın babası ile konuşurken Harry ve adamları içeri girer ve çatışma başlar. Bu sırada Susan'ın Harry ekibinin ajanı olduğu ortaya çıkar. Çatışma sırasında Susan, Yaprak tarafından öldürülür. Yaprak'ın annesi evin yanlış hikâyesini anlatır. Yaramaz bir çocuk olduğu için babasından devamlı dayak yiyen Yaprak, annesinin ve babasının ellerini bağlayıp üzerlerine benzin dökerek evi yakmıştır. Hikâyeyi öğrenen Sarp, Oya ve Dean, evden ayrılırlar. Torom adı verilen eşik yardımıyla bir bekleme odasına geçiş yaparlar. Dean, Sarp ve Oya'dan ayrılır. Oya ile Sarp reel dünyaya geçiş yaparlar.

Cinayet planını uygulamaya koyan Sermet, Arabacı Ahmet'i adadaki kulübeye götürerek öldürür. Cesedini bataklığa atar. Zila'nın kulübeyi bulması üzerine Sermet, kızı öldürmeye çalışır. Bu sırada karşısına çıkan iki hayalet nedeniyle bunu gerçekleştiremez. Leyla'yı da kandırarak öldürmek üzere kulübeye götürür. Zila'dan aldığı bilgi üzerine kulübeye gelen Muhtar, Sermet tarafından silahla vurulur. Çok geçmeden kulübeyi bulan Sarp, Muhtar'ı, Zila'yı ve Leyla'yı kurtarır.

Tüm İnciraltı Sermet'i bulmak üzere harekete geçer. Sermet'se gazinoya gelir ve Hayati Bey'i öldürmeye yeltendiği sırada Mübeccel Hanım'ın hayaleti tarafından öldürülür. Bir çocuk elinde radyo, sokakları dolaşp Ay'a inildiğini haber verir. Tümgeneral T.J. Wilkinson'un gönderdiği Dean Palmer ve altı ajan yok olup gitmiştir. Charlie işinde hezimete uğramışlardır. İnciraltı görevinden dönenler sürgün edilir. Kayıp olan Paul Santoni'ye ulaşılır. Paul Santoni, Ay'daki yaratıklarla ilişki kurduğundan, Dean'ın baskında hayatını kurtardığından bahseder. O evde 7 kişiye ne olduğu sır olarak kalır.

2.3.2. Fiktif Yapı

“Kitap, yazarın Sarp Sapmaz isimli kahramanının ikinci serüvenini konu alır” (Öntürk, 2017:41). Romanda, Charlie adında dünya dışı bir varlığın Ay'dan Washington'a gönderdiği mesaj neticesinde ayaklanan Amerikan Gizli Servisi'nin, Charlie ile işbirliği için Türkiye'ye gönderdiği Dean Palmer ve CIA ajanlarının, her şeyden habersiz olan ve Hayal Bekçisi adında biriyle tanışan İzmir'deki Sarp'la karşılaşması sonucu birlikte yaşadıkları 13 günlük maceralar anlatılır. Romanda olaylar tarih tarih sıralanmıştır.(...10 Temmuz, 11 Temmuz, 12 Temmuz...23 Temmuz...) Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirmiştir. Romandaki olayların başlangıcı Washington'dur. Daha sonra olaylar Dean'ın bir görev gerekçesiyle Türkiye'ye gönderilmesiyle İzmir'de devam eder. Yani romandaki olaylar Washington'da başlasa da romanın ana mekânı İzmir'dir. Romanın konusu Amerikan Gizli servisinin peşinde olduğu Charlie isimindeki varlık gibi görünse de roman akışındaki hadiseler Sarp adında bir çocuğun merkeze alınması ile ona bağlı olarak gelişir.

“Sarp 18 yaşına gelmiştir ve bu arada 24 yaşındaki Leyla ile flört yapmaktadır” (Öntürk, 2017:41). Sarp bu romanda da, Muska romanında olduğu gibi yine iki dünya arasında geçiş yapabilen, fantastik ve gerçek mekânlarda bulunabilen ve yine belli başlı bazı güçlere sahip olarak olayların seyrinde etkin rol oynayabilen özellikleriyle karşımıza çıkar. O artık büyümüştür, Ayzıt ve Seher teyzesi ile anneannesi Cemile olmadan da büyük ölçüde kendi başının çaresine bakabilmiştir.

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Oya adında 15 yaşında bir kızın, Y. adlı bir ruhla 4 yıldır arkadaş olduğu vurgulanır. “Öte Yer’de Sarp’ın arkadaşı olan Oya, ruhlarla temasa geçebilmektedir. Oya, bu ruhla ilk kez 12 yaşındayken temas kurmuş ve o andan itibaren hiç büyümemiştir. Yani romanda aslında 16 yaşında olan Oya, 12 yaşında göstermektedir. Kendisine musallat olan ruh, 12 yaşındayken bir kazada ölmüş olan Yaprak adındaki kızın ruhudur ve Oya’nın fizyolojik olarak 12 yaşında görünmesine sebep olmuştur” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:291). Muska romanındaki Torom bu romanda da varlığını sürdürür. İnciraltı’nda Sermet’in plajının bulunduğu denizin üzerindeki şatta bir *Torom* kapısı vardır. Buradan 2’ye geçiş yapılmaktadır. Rüya, bu romanda da önemli bir işleve sahiptir. Y. adlı ruh ile son zamanlarda arası bozulan Oya, Y ile ilişkisini sonlandırdığı 17 Temmuz 1969 tarihini rüyasında görmüş ve bu durumdan rüyasında haberdar olmuştur.

Öte Yer, Sarp isimli çocuğun sık sık yolculuk yaptığı, dünya dışı varlıklarla ve ölen insanlarla karşılaştığı bir mekân olarak karşımıza çıkar. “Öte Yer romanına ismini veren yerdir. Sadık Yemni’nin bütün romanlarında olduğu gibi paralel evrenlerdeki olayların ve karakterlerin de yer aldığı bu romanda Öte Yer, içinde yaşanan gerçek dünyadan türeyen paralel bir dünya olarak yer alır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:95). Ara sıra olayların gidişatına göre Öte Yer’e geçmiş olan ölümler de tekrar 1’e yani yaşadığımız dünyaya geçerek olayların seyrine etki etmişlerdir. Eşi Hayati tarafından öldürülen Mübeccel Hanım’ın, Sermet Hayati’yi öldürecekken gömüldüğü çukurdan çıkarak Hayati’yi ölümden kurtarması ve Sermet’i öldürmesi buna örnektir. Ölmüş olan ve varlık olarak Öte Yer’de yaşayan Mübeccel, 1’deki hayatın seyrine müdahale edebilmiş ve olayların gidişatında önemli bir etki yaratmıştır.

“Hayal Bekçisi, Öte Yer’de başkarakter olan Sarp’ın kötü ruhlarla mücadele etmek için gittiği Öte Yer’de ona eşlik eden, onu yönlendiren ve dünyadaki insanların hayallerini biriktirdiği söylenen varlıktır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:183). Sarp’ın, İyi Saatte Olsunlar türünden olan Hayal Bekçisi ile karşılaşması, Öte Yer’e geçişin ilk aşamasıdır. Bu aşamada Hayal Bekçisi’nin reel dünyadan olmadığı vurgulanması önemli bir noktadır. Yapısının evren çimentosundan şekillendirildiği ifade edilen bu fantastik kahraman, gelecekle değil geçmişle ve içinde bulunulan anla ilgilenen, insanların hayal ettikleri şeyleri biriktiren, insanlara ait hayalleri depolayan bir varlıktır. Sarp’ı davet ettiği Öte Yer ise hayallerin depolandığı bir mekân olma özelliği taşır. Torom denilen deliklerden rahatsız olan Hayal Bekçisi, Sarp’a bazı uyarıcı bilgiler verir. Sarp yine geçen yılki gibi 2’ye yani Öte Yer’e geçiş yapacaktır.

Nehir roman özelliği gösteren bu romanda, Sarp’ın maceraları konu edilir. Muska’nın devamı olan Öte Yer, yine Sarp’a yeni deneyimler sunar. Muska romanında yer alan Ayzıt hayatta değildir. Cemile ve Seher de yoktur. Bu kez Sarp’ın Oya, Zila, Leyla gibi farklı arkadaşları karşımıza çıkar. Sarp’a büyük ölçüde eşlik eden bu arkadaşları olur. Öte Yer’e geçen Sarp’ın sinir düğümlerini ve metabolizmasını Hayal Bekçisi kontrol eder. Sarp’a, ölen teyzesi Ayzıt’ı ve arkadaşı Şahin’i Öte Yer’de görebilme fikri cazip gelse de Hayal Bekçisi’nin ölen tanıdıklarıyla irtibat kurmasını yasaklaması bu isteğe engel teşkil eder. Hayal Bekçisi’nin Öte Yer’e geçmeden önce verdiği öğütler önem arz eder. Öğütlerden ilki, her söylenene sinirlenen Öfkelişaşkınlar’dan sakınması yönündedir. İkinci öğüt, Gölge Satıcısı’nın tatlı sözlerine kanmamak üzerinedir. Öte Yer’de kimsenin gölgesi yoktur. Sahipsiz gölgeleri biriktirip satanlar ve böylelikle 1’e tekrar dönme sapkınlığında olanlar mevcuttur. Bu nedenle Hayal Bekçisi, Sarp’a gölgeleri satın alması halinde geri dönemeyeceğini bildirir. Hayal Bekçisi’nin verdiği tüm bilgiler, olayların çözümlenmesi noktasında okuyucuya yol gösterici niteliktedir. Hayal Bekçisi, 128 tane âlemin varlığından bahseder. Dünya’nın 2’si ile 10.018 ışık yılı uzaklıktaki bir medeniyetin 2’si birbirine değmek üzeredir. Samanyolu galaksisine yardım için gelecek olan kimseler (Tamirciler), 2’lerden oluşan kestirme yolları kullanarak galaksinin merkezine daha hızlı ulaşacaktır. Birbirine değme tehlikesi olan iki âlem arasında uyuşmazlıklar mevcuttur ve bu 2’ler kenetlenene kadar Tamirciler, Hayal Bekçisi’nden bir köprü bulmasını rica etmiştir. 1’de bunu yapacak

9 tane adayın varlığından bahsedilir. Bunlardan 4'ü henüz çocuktur, ikisi çok yaşlıdır. Diğer 3'ü arasında da yaşama ihtirasla bağlı olan bir tek Sarp'ın olduğu bilgisi verilir. Çünkü Sarp, Muska romanında da tanık olunduğu üzere, diğer âlemin varlığını doğal karşılamakta olan bir bireydir. Bu nedenle Hayal Bekçisi, Sarp'ı seçer.

Olayların başlangıcında İzmir'e gelen Dean'in ölen eski nişanlısını hatırlaması dikkat çekicidir. Diğer bir dikkat çekici husus, Dean'in kahvede 1967'de ölmüş olan Charlie olduğunu düşündüğü İtalyan bir komedyeni görmesi ve bu kişinin sadece Dean'in görüşüne açık olmasıdır. Adam, Dean'a parolanın Torom olduğunu söyleyerek onu Sarp'a yönlendirir.

16 yaşındaki Oya, bir medyumdur. 4 yıldır irtibat halinde olduğu 13-14 yaşlarında bir kız olan ruh Y., Oya'nın hem refakatçisi hem de diğer âlemdeki ikizi olarak tanıtılır. Ruh Y. 4 yıl boyunca Oya ile iyi anlaşır, onun hayatını kolaylaştırır. Son zamanlarda bu durumun değişir. Ruh Y, Oya'nın hayatını zorlaştırmaya çalışan, devamlı huysuzlaşan biri olarak karşımıza çıkar. Oya'nın Sarp'tan yardım istemesi, ruh Y.'nin sırrının çözülmesinde önemli bir noktadır. Sarp, Oya'nın Ayzıt, Seher ve Cemile gibi bazı güçlere sahip olduğunun bilincindedir. Oya ve Ruh Y ile olan macerada, rüya önemli bir işleve sahiptir. Rüyasında Ruh Y ile olan tüm bağı kopardığına dair bir kâğıt imzaladığını gören Oya, Sarp'a rüyasından bahseder. Çok geçmeden birlikte Ruh Y.'nin Yaprak Çeliksöz olduğunu anlayarak, konu hakkında çeşitli araştırmalar yaparlar. Böylelikle Ruh Y'nin sır perdesi aralanmaya başlar.

Öte yandan romanda başhekim Hayati Bey ile karısı Mübeccel Hanım'ın hikâyesi dikkat çeker. 28 yıldır birbirlerine âşık olan evli çiftin beraberlikleri sonsuza dek noktalanır. Hayati Bey, karısı Mübeccel Hanım'ı öldürerek evinin önündeki çukura gömer ve yaşantısına hiçbir şey yokmuş gibi devam eder. Olay akışı içinde Mübeccel Hanım, artık bir hayalet olarak kendini göstermeye başlar. Önce Öte Yer'de Sarp'la konuşur. Ardından Öte Yer'den kocası Hayati Bey'i telefonla arar. Kocasının Sermet tarafından öldürüleceğini fark ederek harekete geçer. Hayati'nin kendisini gömmüş olduğu çukurdan çıkar. İlk olarak Recep'le karşılaşır ve ondan Hayati'nin yerini öğrenir. Ölü olan Mübeccel'in fiziksel görüntüsü önem arz eder.

Gözlerini kurtlar kemirdiği için yönünü sezgi antenleriyle bulan kadın, plajın önünden geçerken üç ayağı ve iki kafası olan bir canlı görür. Bu iki kafadan biri, Sermet'in öldürdüğü Arabacı Ahmet'tir. Diğeri ise bundan 45 yıl önce Belçika'da, kömür madenindeki göçükte hayatını kaybeden Albert'e aittir. İkisi bir vücutta birleşmiştir. Bu varlığın, plajdaki şatın yanındaki delikten çıkması dikkat çekicidir. Bu da Öte Yer'e geçişin sağlandığı eşiği işaret etmektedir. Sermet, Hayati Bey'i de vuracağı sırada Mübeccel devreye girer. Sermet, Mübeccel'e ateş eder ancak kurşun işlemez. En sonunda Mübeccel tarafından öldürülür.

Öte Yer'e ikinci kez geçen Sarp, onikigen bir hortumla karşılaşır. Hortuma yapışmış çamurumsu, zararsız bir yaratık gören Sarp, bu yaratığın düşüncelerini okuyabilmektedir. Yaratığın yaşadığı dünya bundan 106.000 yıl önce bir felaket yaşamıştır. Güneşlerden biri ömrünü tamamlayarak kızıl dev haline dönüşmüştür. Dünyadan 17 kat daha büyük olan bu gezegende şehirler inşa edilmişse de yaşanan patlamayla birlikte gezegen sakinlerinin çoğu ölmüş, geri kalanlarsa mutasyon geçirmiştir. Gezegenleri şuanda da yaşanabilir halde değildir. Öte Yer'e geçen Sarp'ın, çocukluğundan beri defalarca gördüğü düşsel dostu ile karşılaştığı görülür. Ardından Sarp, önce ölü olan Mübeccel'i ardından da yine ölü olan Yaprak Çeliksöz'ü görür. Kızın cismi birden değişerek Oya'nın irtibat kurduğu Ruh Y.'ye dönüşür. Bu da Oya'nın arkadaşı Ruh Y.'nin Yaprak Çeliksöz olduğu konusundaki ilk önemli bilgi olması bakımından önem taşır. Etrafındaki her şeyin renk ve şekil değiştirdiğini gören Sarp, bir an önce reel dünyaya geri dönmek ister, ancak yolda ekmeğinin mayasının bozulduğundan şikâyet eden ve yardım isteyen fırıncıya rastlar. Ardından Sarp'ın yanına gölge satıcısı olan Ferruh Ziya gelir. İkram edilen portakal sularını yudumlamanın buradaki şahıslarla ilişkisinde aç-kapat işlevi gördüğünü anlayan Sarp bunu uygular ve gölge satıcısının elinden kurtulmayı başarır.

“Öte Yer'de olağanüstü kişilerden bazıları da Y yani Yaprak, Yaprak'ın annesi ve babası Abdülmütallip Beydir. Hepsi ölmüştür. Yaprak, anne ve babasını benzin dökerek yakmıştır. Ancak onlar fiziksel bir gerçeklikle Sarp ve arkadaşlarının karşısına çıkmıştır” (Öntürk, 2017:121). Yangında ölen Yaprak Çeliksöz'ün Alsancak 1456.sokak numara 4'teki evine gelen Sarp'ın burada ölen Yaprak, Yaprak'ın annesi ve babası ile karşılaşması ve onlarla konuşması son derece

önemlidir. Bu kişiler, Sarp'ı, Oya'yı ve Dean'ı peşlerinde olan kötü adamlardan kurtaran varlıklar olarak kendilerini gösterirler. Yaprak'ın annesinin yangın olayını anlatmasının ardından üç ölünün renkleri soluklaşması ve başka âleme doğru yola çıkması da diğer bir önemli ayrıntıdır. Öte yandan evin kapısı olmadığından Dean, Sarp ve Oya evden çıkış yapamaz. Bu sırada bir toromun geldiği ve Dean, Sarp ve Oya'yı aldığı görülür.

Olayların sonunda gazetecilerin, polislerin İnciraltı'na geldiği görülür. Cinayetler şüpheli bulunsa da araştırmalardan herhangi bir sonuç çıkmaz. 10 Eylül 1968 günü İzmir Bastane Otobüs Garı'nda olan Dean'ın karşısına ölen nişanlısının çıktığı görülür. Nişanlısı, Ankara'ya gitmemesini söyleyerek biletini değiştirir. Öte yandan gelecekte, bir gazetede ki kaza haberini okumuş olan Dean, Sarp'ın kız arkadaşı Leyla'nın kaza yapacak olan 17.45 Ankara otobüsüne binmek üzere olduğunu görür. Otobüsü durdurur ve otobüsün kalkışını 22 dakika geciktirerek kazayı önler. "Ayrıca hikâyenin sonunda insanoğlu sorunsuz bir şekilde Ay'a iniş yapmıştır" (Öntürk, 2017:42).

Romadaki tema, kötü olan bazı olayların sonradan iyi sonuçlar doğurabileceği yönündedir. Bazı tesadüfler, tanışmalar, ölümler, karşılaşmalar ve sırlar başka bir olayın ya da sırrın aralanmasında kilit rol oynayabilmektedir. Gelecek değişebilmektedir. Tek bir olayın, durumun ya da o durum içindeki kişilerin değişmesi bile olayların seyrinde büyük çaplı değişiklikler ve farklı kaderler meydana getirebilmektedir. Romanda iyi-kötü, ölümlü-ölümsüz, görünen-görünmeyen çatışmaları hâkimdir.

Romadaki Fantastik durumlara değinelim:

Sarp'ın Hayal Bekçisi adında "İyi Saatte Olsunlar" türünden bir adamla tanışıp Öte Yer'e sık sık geçiş yapması, oradaki mekânları ve varlıkları görmesi, hatta bu varlıklarla konuşması; Mübeccel'in öldükten sonra Öte Yer'den dünyadaki eşi Hayati'yi telefonla arayıp konuşması; Sarp'ın Öte Yer'e geçişinde düşsel dostu ile karşılaşması; Sarp'ın Öte Yer'de Gölge Satıcısı Ferruh Ziya, fırıncı, Mübeccel Hanım, Yaprak Çeliksöz, çamurumsu yaratık gibi Öte Yer varlıkları ile konuşması; Dean'ın 1'deki bir kahvede 1967'de ölen İtalyan komedyeni görmesi ve onun

Charlie olduğunu anlaması; Sarp'ın Öte Yer'de karşılaştığı çamurumsu yaratığın düşüncelerini görmesi; Dean, Sarp ve Oya'nın Yaprak Çeliksöz'ün ölen anne ve babasıyla konuşması; Mübeccel'in cesedinin Sermet'i iki parçaya bölerek öldürmesi; Yaprak Çeliksöz'ün Alsancak'taki yanan evinden çıkmak isteyen Oya, Sarp ve Dean'ın kapının yok olması üzerine bir torom yardımıyla oradan çıkması; Sermet'in Zila'yı öldürecekken arkasında iki tane hayalet görmesi; Çukurdan çıkan Mübeccel'in cesedinin Recep'e Hayati'nin yerini sorması; İki kafalı bir canavarın Mübeccel'in cesedini sokaklarda takip etmesi ve sarhoşların onları görmesi; Amerikalılar tarafından çekilen İnciraltı tatil köyünün fotoğraflarının Amerika'da kullanılamaz hale dönüşmesi; Dean'ın kendini 1968 yılında bulması ve ölen nişanlısının yanında olması, romanda karşımıza çıkan olağanüstü olay ve durumlarıdır.

2.3.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda olayın içinde olan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılmıştır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları, tek kahraman olma hırsıyla yaptığı yanlışların yol açtığı sonuçlar ve bunun neticesinde yaşanan pişmanlıklar roman içinde verilmiştir. Romanda iki farklı coğrafyada (Türkiye-Amerika) yaşamış olan ve hayatları birbirinden tamamen farklı olan Dean Palmer ve Sarp Sapmaz'ın İzmir'de kurduğu bağ anlatılır. Charlie vakasında birleşirken Yaprak Çeliksöz adlı ruhun geçmişte yaşadığı sırta tanık olurlar. Dean ve Sarp arasındaki bağ, en çok romanın sonunda anlaşılır. Dean birden 1968 yılının içinde bulur kendini. Gelecekte yani 1969 yılının Temmuz'unda Sarp'la yaşadıkları maceralar Dean'ın otobüs garında Sarp'ın sevgilisi Leyla'yı görmesiyle Dean'ın zihninde canlanır. Leyla'nın otobüsünün kaza yapacağından gelecekteki gazeteler vasıtasıyla önceden haberdar olan Dean, Leyla'nın otobüsünü bavul bahanesiyle 22 dakika geciktirerek kazayı önler. Sarp'ın sevgilisi Leyla'yı kurtarmış olur. Yakında Dean'ın, İzmir'deki nişanlısından bir çocuğu olacaktır ve Dean oğlu olursa ismini Sarp

koyacağını söyler kendi kendine. Bu da bize farklı kültür ve hayatlara sahip iki kahraman arasındaki bağı göstermesi bakımından önemli bir noktadır.

18 yaşında olan genç kahramanımız Sarp'ı romanın başında arkadaşlarıyla ruh çağırırken görürüz. Çağırdıkları ruh, Oya'nın 4 yıldır irtibat kurduğu Y.'dir. Sarp olayların başlangıcında Y. adlı bu ruhun tehlikeli olduğunu sezmektedir. Sarp'ın hayatı normal seyrinde devam ederken Sarp, Y. adlı ruhtan ve Oya'nın rüyalarından haberdar olur. Sarp'a göre Oya da Cemile, Seher ve Ayzıt üçlüsü gibi bazı yeteneklere sahip bir kızdır. Tüm bunlardan sonra bir gün Sarp "İyi Saatte Olsunlar" takımından bir varlıkla tanışır. Bu varlık insanların hayallerini biriktiren, yapısı evren çimentosundan şekillenmiş olan bir Hayal Bekçisi'dir. Uzayda 128 tane âlem vardır. Dünyanın 2'si ile 10.018 ışık yılı uzaklıktaki bir medeniyet kenetlenmek üzeredir, fakat uyuşmazlık vardır. Samanyolu galaksisine yardım için yakın bir medeniyetten gelen "Tamirciler" ise Hayal Bekçisi'nden bir köprü bulmasını istemiştir. Dünyanın 1'inde bunu yapacak 9 kişi vardır. Fakat içlerinden en uygunu Sarp'tır. Bunun üzerine Hayal Bekçisi Sarp'ı görevlendirir. Sarp'ın sinir düğümlerini ve metabolizmasını Hayal Bekçisi kontrol altında tutar. Sarp sürekli 1'den 2'ye geçişler yapar. 2'ye geçişlerinde "düşsel dostunu", "gölgesatıcılarını", "öfkelişaşkınları", "mutasyona uğramış canavarı", 1'de öldürülmüş olan "Mübeccel Hanım'ın 2'deki varlığını", 1'de Y. olarak var olan ruhun "2'de Yaprak Çeliksöz olarak varlığını" görür. Onlarla 2'de irtibat kurar. Daha sonra 1'e geçtiğinde ise Y. isimli ruhun Yaprak Çeliksöz olduğunu bilerek bu kızın 1'de yaşadığı hayatı Oya ile beraber araştırmaya başlar. Kızın 17 Temmuz 1953'te yanarak öldüğü eve gider. Orada ölen Yaprak Çeliksöz ile anne ve babasının 2'den 1'e geçen varlıkları ile konuşur. Yaprak'ın annesi ona ölüm sırlarını anlatır. Yaprak, anne ve babasını geçmişte bağlayarak yakmıştır.

Sarp, 1'de ayrıca soygun planlarını gerçekleştirmeye çalışan, bu nedenle cinayetler işlemeye yeltenen Sermet ile de mücadeleye girer. Sermet'in gizli adacığında mahsur kalan Zila ve Leyla'yı kurtarır. Vurulan Muhtar'ı hastaneye yetiştirir. Sarp ayrıca "Charlie" vakası için Amerika'dan Türkiye'ye gönderilen Dean ve Susan ile de maceralar yaşar. Charlie, İtalyan bir komedyen kılığında Dean'a görünür ve onu Sarp'a yönlendirir. Böylece Dean ve Sarp bazı olaylarda birlikte

hareket ederler. Yani Sarp romanın başından sonuna kadar birçok olayın, mekânın ve zamanın içinde aktif haldedir.

Roman kahramanlarında fantastik bazı durumlar vardır. Ortada bir sebep yokken Hayati Bey sevdiği 28 yıllık eşi Mübeccel'i öldürür ve onu çukura gömer.

“İnciraltı Plajı'nın müdürü Ayı Sermet ise çeşitli ruh özelliklerine sahip hasta bir tiptir” (Öntürk, 2017:42). Normal bir hayatı olan Sermet, zengin olma sevdasına düşüp soygun planları yapar. İnsanları karargâhı kabul ettiği adacığına kaçırır, gazinodaki pokercilere ateş eder. Sonunda onu Hayati'nin eşi olan Mübeccel'in cesedi durdurur. Yani Hayati'nin eşini öldürüp gömmesi ile Sermet'in soygunu arasında bir bağ vardır. Sermet, Hayati'yi öldürecekken Sermet'i ancak Mübeccel'in cesedi durdurabilmiştir.

Oya da tıpkı Sarp gibi Öte Yer'le ilişkisi olan bir kızdır. O da Sarp gibi rüyalarında alışılmışın dışında nesne ve yerler görür. Y adlı ruhla 4 yıl arkadaşlık kurar. Son zamanlarda bu arkadaşlık bozulur ve Y ona düşmanca davranmaya başlar. Sarp'ın gördüğü Hayal Bekçisini Oya da görür. Sarp'ın 2'ye olan yolculuklarının bazılarında Oya da katılır. Yaprak Çeliksöz'ün yandığı evde meydana gelen olağanüstü durumlara Oya da tanık olur. Y. ile ilgili rüyalar görür. Bunları Sarp'a anlatır. Tüm bunlar yaşandığında henüz genç kız olmayan ve bu durumu kendine dert edinen Oya, romanın sonunda genç kızlığa adım attığı bir sona kavuşur.

Kız Tefik, lakabından da anlaşılacağı üzere dönme bir erkektir. Erkeklerle ilgi duyar ve onlarla ilişkiler yaşar. Arabacı Ahmet, Sermet'in planındaki ilk kurbandır. Boğazı kesilerek öldürülmüştür. O, olayların başlangıcında Sermet'in tavırlarından şüphelenmiş, adeta başına gelecekleri hissetmiş bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Arabacı Ahmet'in lakabı ise cinsel bir anlam taşır. Çünkü Ahmet cinselliğe aşırı düşkün bir kahramandır. Muhtar, kıskanç ve tek kahraman olma, ilgiyi üzerinde toplama sevdasında olan bir kahramandır. Olayların başlangıcından beri hep Sarp'ı kıskanır. Zila ile ayrılmalarına Muhtar neden olur. Sarp'ın ağzından bir ayrılık mektubu yazarak Zila'nın çantasına koyar. Sermet'in insanlara zarar verdiğini anlaması üzerine Zila'nın anlattıklarını Sarp'a söylemez. Tek kahraman olma sevdasıyla motora atladığı gibi sazlıkların yolunu tutar. Ama Sermet

tarafından sırtından vurulur. Muhtar, Sarp'a haber vermemiş olmanın pişmanlığını sonunda acı bir şekilde yaşamış bir kahramandır. Zila, Sarp'tan önce iki erkekle birlikte olmuştur. Zila, Sarp'a âşık değildir, sadece onun kendisine sahip çıkışına hayrandır. Hatta Sermet'le de böyle bir şey yaşayacakken Sermet'teki kusurdan dolayı yaşayamamıştır. Zila'nın geçmiş ilişkilerini bilen Sermet, insanların içinde Zila'nın yaşadıklarını ima yoluyla deşifre edince Zila, ondan intikam almak ister. Sermet'in sır gibi sakladığı adacığını ilk keşfeden Zila'dır ve bunu Muhtar ile paylaşmıştır. Sermet'in planlarını uygulamaya geçirdiği o gece Zila, motoruyla adacığa gider ve Sermet'ten kaçarken bataklığa saplanır. Sermet onu tüfekte vuracakken kızın arkasında gördüğü iki hayalet nedeniyle tüfeği elinden atıp kaçar. Hayaletler, Zila'yı ölümden kurtarır.

Leyla, Sarp'tan 6 yaş büyük olmasına rağmen onunla sevgili olan bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Onun Sarp'tan önce başından bir evlilik hayatı geçmiştir. Boşandıktan sonra da Sarp ile sevgili olmuştur. Olaylar süresince Leyla, tüm olup bitenlerden habersizdir ve Oya-Sarp birlikteliğini sürekli yanlış değerlendirerek bu durumdan kuşku duyar. Sonunda Leyla, Sermet tarafından kandırılır ve sazlıklardaki kulübeğe bağlanır. Onu sevgilisi Sarp kurtarır. Romanda Necip isminde bir garsonun ölümünden bahsedilir. Ölümün intihar mı cinayet mi olduğu tam bilinmez fakat Necip'in adacıktaki bu kulübesi olayların ilerleyen kısmında Sermet'in gizli karargâhı olur ve kilit rol oynar. Olaylar sırasında Sarp'ın anne ve babası Çeşme'dedir ve olaylardan uzak tutulmuşlardır. Romanın içinde Ayten Tem isminde bir romancının hayatından ve yazdığı "Mavi Zarf" romanından bahsedilir. Leyla ve Sarp bu roman üzerine konuşurlar. Hatta Sarp 2'ye geçtiğinde kendini bir tiyatro salonunda bulur ve sahnede bu kitabın provaları vardır. Yani roman içinde başka bir romanın varlığı göze çarpar. Mübeccel Hanım, 1'deki hayatında her şeyden habersiz yaşarken eşi Hayati Bey tarafından öldürülür. Mübeccel 2'deyken 1'deki eşi Hayati'ye telefon eder ve onunla konuşur. Bu da 2'deki varlıkların istedikleri zaman 1'dekilerle irtibat kurabildiği mesajını veren bir durumdur. Mübeccel, eşi Hayati'nin öldürüleceği gün çukurdan çıkar ve eşini ölümden kurtarır. Olayların sonrasında da Mübeccel'in cesedinin çıktığı çukur gözden kaybolur ve Mübeccel plajdaki şattan 2'ye geçer. Sarp'ın Ayzit teyzesi ölmüştür fakat Sarp'ın başının belada olduğunu fark edince Cemile ile irtibat kurup Sarp'ın durumundan onu haberdar eder.

Dean ve Susan da Amerika'dan Charlie'yi bulup işbirliğine ikna etme göreviyle Türkiye'ye gönderilmiş iki kahramandır. Başlangıçta birlikte hareket ederler. Dean, Susan'a Charlie'yi bulsalar da bulamasalar da öldürüleceklerinin söyler ve birlikte kaçarlar. Harry ve adamları onların peşine düşer. Yaprak Çeliksöz'ün evine geldiklerinde Harry ve adamlarının da arkalarından içeri girmesiyle Susan saf değiştirir ve Dean'a silah doğrultur. Yaprak Çeliksöz ise Susan'ı öldürür.

Romadaki fantastik kahramanlar, Sarp'ın düşsel dostu, öfkelişaşkınlık, gölge satıcısı Ferruh Ziya, Mübeccel'in cesedi, İki kafalı yaratık, Yaprak Çeliksöz, Hayal Bekçisi, Charlie, Yaprak Çeliksöz'ün anne ve babası (Abdülmuttalip-Ayşe Nurten), Tamirciler, mutasyona uğramış canavardır. Yazar romanda Öte Yer'de ırk ayrımı olmadan tüm ruhların bir arada bulunduğunu sezdirerek varlıksal birliği iki kafalı yaratık üzerinden vermek istemiştir diyebiliriz. Çünkü yaratığın bir tarafında Sermet'in öldürdüğü Arabacı Ahmet'in kafası vardır, diğer tarafında ise bundan 45 yıl önce Belçika'daki bir göçükte hayatını kaybeden Albert isimdeki bir adamın kafası vardır. Bu iki insanın zaman ve ırk olarak arasında bir bağlantı yokken yazar Öte Yer'de onları bir vücutta birleştirerek okuyucunun karşısına çıkarmıştır.

Romadaki olaylarda aktif olarak yer alan gerçek kahramanlar, Sarp, Dean Palmer, Jeff Wilkinson, Paul Santoni, Susan Frost, Oya, Leyla, Muhtar, Arabacı Ahmet, Cemile Hanım, Kız Tevfik, Ayı Sermet, Recep, Başhekim Hayati Bey, Mübeccel Hanım, Zila, As Mehmet, Nalan, Perihan, Harry Blackwater, Komiser Atif Mert, Teğmen David Ross'dur.

Romadaki olaylarda aktif rol oynamayan, sadece isimleri anılan yardımcı kahramanlar ise Carla, Ellen, Alice, Claudia, Martin, Müdür Asım Bey, Hayati Berken Bey, Osman, Necip, İhsan Bey, Semih Bey, Feyyaz Bey, Hakan, Hilmi Bey, Karagözcü İsmail Bey, Safinaz, Melek, Sefer, Remzi, John Taylor, Jack, Tahsin Bey, Ferhat'tır.

Romanda yazar, bazı kahramanların isminin başına lakap takmıştır (Arabacı Ahmet, Kız Tevfik, Ayı Sermet, As Mehmet). Romanda olumsuz kahraman olarak Ayı Sermet'i, Yaprak Çeliksöz'ü, Harry ve adamlarını sayabiliriz. Roman içinde Hayati Bey, karısını öldürmüş bir kahramandır fakat buna rağmen olumsuz bir

kahraman vasfı taşımamaktadır. Sonunda eşi Mübeccel tarafından ölümden kurtarılmıştır. Romanın sonunda olumsuz kahramanlar kötü sonla cezalandırılırken, olumlu kahramanlar için her şey normale döner ve hayat devam eder. Hatta yazar Dean için romanın sonunda iyi bir son yazar. Onu 1968 yılına geri döndürür. Hem onu geçmişte ölen nişanlısına kavuşturur hem de Sarp'ın sevgilisini kurtaran biri olarak onu iyi bir imajla uğurlar.

2.3.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 1997 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl 1969 yılıdır. Olaylar Temmuz ayında geçer, mevsim yazdır. Romanın başlangıç zamanı aynı zamanda romanın sonunda da yer almıştır. Yazar, romanın başlangıcındaki tarih olan 14 Temmuz 1969 yılına iki farklı hayat yerleştirmiştir. Romanda iki ayrı coğrafyadaki olaylar aynı zaman aralıklarında verilmiştir.

8 Temmuz 1969'da Washington'da radyo teleskobundan alınan bir mesaj sonucu olaylar gelişir. 14 Temmuz 1969'da Jeff Wilkinson, mesaj gönderen Charlie ile irtibat kurması için Dean Palmer'ı Türkiye'ye gönderir. Paul Santoni hapisanede Dean Palmer'a mesaj içeren bir mektup bırakarak intihar eder. Romanın sonundaki 14 Temmuz 1969'da ise Washington'daki olaylar tamamen farklıdır. Wilkinson, Türkiye'de daha önce casusluk yapan David Ross'a görev vermeyi planlar. Paul Santoni hayattadır. David Ross, Paul Santoni'yi yem olarak kullanıp daha sonra öldürmeyi planlamaktadır. Üç FBI ajanının ve kardeşi Martin'in bir radyo teleskop tarafından yutulduğunu iddia eden, sonra da ortadan kaybolan Paul Santoni, pasaportuyla kaçacakken yakalanıp hapse atılmıştır. Tekrar hapisaneden kaçan ve sahte pasaport bulan Paul Santoni İnciraltı'na varmıştır. Teğmen ve adamları da onun peşinden yola çıkacaklardır.

Yazar, romanında aynı tarihlere farklı olaylar yerleştirmiştir. O tarihlerde yaşanan iki farklı olay farklı istikametlere gitmiştir. Romanın sonundaki 14 Temmuz 1969'daki görevlendirmede Dean Palmer yoktur. Türkiye'ye kaçan Paul Santoni'nin Sarp'la ilişki kurup kurmayacağı şüphelidir. Paul Santoni'nin İnciraltı'daki akıbeti okuyucu tarafından bilinmemektedir. Ayrıca romanın başlangıcındaki 14 Temmuz'da Dean Palmer İzmir'e gönderilir. Dean İzmir'e

geldiğinde geçmişte burada yaşamış ve daha sonra ölmüş olan nişanlısını hatırlar. Fakat romanın sonunda zamansal bir sürpriz vardır. Yazar, Dean Palmer'a 10 Eylül 1968 tarihinde İzmir Basmane otobüs garında gözlerini açtırır. Kahraman da burada olduğuna oldukça şaşkındır. Yanında, gitmemesini, özlediğini söyleyen biri vardır. Bu, Dean'ın ölen nişanlısıdır ve hamiledir. Yakında birlikte New York'a gideceklerdir. Ayrıca gelecekte yani 1969 yılında Sarp'la tanışan ve maceralar yaşayan Dean, 1968 yılının 10 Eylül'ünde Sarp'ı hatırlamaktadır. Hatta Dean otogarda 17.45 otobüsüyle Ankara'ya gitmek üzere olan Sarp'ın sevgilisi Leyla'yı tanır. Yani burada yaşanmış bir gelecek ve henüz yaşanmamış bir geçmiş söz konusudur diyebiliriz. Yazar Dean'a 1968 yılını tekrarlatarak o yılı iki farklı şekilde yaşatır.

Romanın İzmir İnciraltı kısmında ise olaylar 10 Temmuz 1969'da başlar ve 23 Temmuz 1969'da sonlanır. Yani okuyucuya İzmir İnciraltı'ndaki 13 gün içinde gerçekleşen gizemli olaylar dizisi sunulur. Romanın İnciraltı kısmındaki zamanda bir değişme ya da beklenmedik bir tarihsel geri dönüş görülmez. Olaylar istikrarlı bir şekilde 10 Temmuz'da başlar ve 23 Temmuz'da da sonlanır. Romanın son kısmında kahramanların gelecekteki akıbetleri hakkında da kısa bilgiler verilmiştir.

2.3.5. Mekân

Romanda iki mekân vardır. Biri Amerika'daki Washington'dur, diğeri ise Türkiye'deki İzmir'dir. Başlangıçta roman Washington'da başlar. Daha sonra Dean Palmer ve CIA ajanlarının bir görev üzerine Türkiye'ye gönderilmesiyle olay örgüsü İzmir'in İnciraltı tatil köyüne (Belediye Evleri) taşınır. Romanda hem fantastik hem de gerçek mekânlar mevcuttur. İzmir de Washington da yaşadığımız dünya üzerinde gerçekten var olan mekânlardır. Kurgu yoluyla var olmamıştır. Romanda bu gerçek mekânlardan olan Beyaz Saray da anılır. Romanın Türkiye'de geçen kısmında İzmir dışına çıkılmaz. Sadece birkaç yerde İstanbul, isim olarak anılmıştır. Bunun yanında Fransa ve Paris de anılmıştır. Romandaki fantastik mekânlar, Öte Yer'deki bekleme odası, tiyatro salonudur. Aslında Sarp'ın 2'ye geçtiğinde gördüğü tüm mekânlar fantastiktir. Plajda denizin ortasında bir şat vardır. Bu şat, 2'ye geçişte önemli rol oynayan bir kapı konumundadır. Mübeccel Hanım, Sermet'i öldürdükten sonra bu şatı kullanarak 2'ye geçer. Öte Yer'e sık sık

yolculuk yapan Sarp, 2'den 1'e dönerken şatta bulur kendini. Yaprak Çeliksöz'ün yandığı eve giden ve ölülerle konuşan Oya, Dean ve Sarp, ölülerin evin içinde birden yok olmasıyla çıkış kapısını kaybederler. Bir Torom'un gelmesiyle onun içine girerler ve evden dışarı çıkarlar. Romanda mekân olarak Islak Sarı Bar, Sazlıklardaki kulübe, Rhode Island, Lüksemburg parkı, Narlıdere, İnciraltı, Güzelyalı, Alsancak, Kordon, Kadifekale, Kemeraltı, Havra Sokağı, Basmane Otobüs Garı, Matya, Bahri Baba Parkı, Dertli Köprü, Yaprak Çeliksöz'ün yanmış evini gösterebiliriz. Romanın sonunda tek tek kahramanların gelecekteki akıbetlerinden bahseden yazar, İzmir İnciraltı tatil köyünün gelecekteki akıbeti hakkında da okuyucuyu bilgilendirerek İnciraltı'nda geçen olayları sonlandırır.

2.3.6. Dil ve Üslup

Yazarın sade bir üslubu ve akıcı bir dili vardır. Romanda sık sık ikilemeler kullanmıştır. Kahramanlar arası diyaloglara yer verilmiştir. Cümleler karmaşık, anlaşılmaz ve uzun değildir.

Romanda kullanılan dil, Türkçe'dir. Kahraman isimlerinde Türkçe de yabancı dil de kullanılmıştır. Kahramanların ruh çözümlemeleri dikkat çekicidir. Fantastik olanla gerçek olanın bilgisi olay akışı içinde başarılı bir şekilde harmanlanmıştır.

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır. Hatta kişi tasvirinde mizahî bir üslup da kullanılmıştır.

Askeri İstihbarat Dairesi'nin başkan yardımcısı Tümamiral Jeff Wilkinson onu görünce bürosunun arkasında doğruldu. İki metreye yakın boyda, yüz elli kilo ağırlığında biriydi. Futbol topunu çağrıştıran kafası neredeyse tamamen keldi. Kulaklarının üstünde ve kafasının sadece arka kısmında bulunan birkaç milimetre uzunluğundaki beyaz kıllar tiril tiril ütülü beyaz üniformasından etkilenmişler gibi yan yana ve dimdik duruyorlardı (Yemni, 1997:2).

Yazar, diyaloglar kullanmıştır ve romanı 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda argo kelimeler ve küfürlü hitaplar mevcuttur.

“Sahi mi?”

“Tabii sahi.”

“Doğru söylüyorsun. Hissettim Şimdi. O... O ayakyolu dümbeleğini.”

“Kimi?”

“Öte Yer Yollusu denen kaltabanı.”

“Kim dedin?”

“Kendini bilir o hıyarto.”

“Ne zırvalıyorsun sen yahu?”

“Kıçı kırık balgam ezmesi.”

“Yı!”

“Gevşek yaylı somya rehaveti” ” (Yemni, 1997:26).

“ “Çabuk ol Őırfıntı. Gölgele donmadan” ” (Yemni, 1997:36).

“ “Görüyor musun, kaltakta dil maŐallah bir karıŐ” ” (Yemni, 1997:160).

Olay akışında cinsellik içeren bazı söylemler kullanılmıştır. .

Arabacının Şimdiye kadar hiç kız arkadaşı olmamıştı. Bütün seks deneyimi kerhanede ŐipŐak yaşanan birkaç temastan ibaretti. Yirmi beş yaşındaydı. On beş yaşından beri her gün otuzbir çekiyordu. Bazen birden fazla yaptığı da oluyordu. Bu yüzden adı El arabacıya çıkmıştı. Sonradan kısaltarak arabacı demeye başlamışlardı (Yemni, 1997:31).

Ayrıca yazar atasözü ve deyim kullanarak Türkçe'nin zengin söz varlığına cümlelerinde sık sık yer vermiştir.

“Osman Abi’yi severdi. Dedikoducuydu. Ağzında bakla ıslanmazdı. Yalnız müşterinin ruhunu okşamasını da iyi bilirdi. Çekirdekten esnaftı. Eli açıktı. Yardımseverdi” (Yemni, 1997:39).

“Babası sık sık “İnsan bükemediği bileği öpmeli,” derdi. Bu veciz söze çok değer vermekle birlikte Sarp’la aralarındaki bu meseleyi bu bağlamda ele almıyordu”(Yemni, 1997:160).

2.4. Metros

2.4.1. Özet

İçinde buldukları zamandan 7122 yıl önce gökyüzünde beliren ışık bazı insanların mutasyona uğrayarak maddi bedenlerini kaybetmesine, sadece zihinden ibaret olan bir ceana dönüşmesine neden olur. Işıktan etkilenmeyenler, kendilerini avlamaya başlayınca 161 cean, yeraltında gizlenir. Bir süre sonra bazı ceanlar ölür, bazı ceanlar insanların içinde eriyip giderler ve geriye sadece Korgi isimli cean kalır.

İnsanların virüsten etkilenerek ceana dönüşmesine neden olan Kadim Ziyaretçi isimli nesne, binlerce yıl önce Samanyolu’ndan Dünya’ya gelerek İstanbul Boğazı’nın altına düşmüştür. Kadı İbrahim Zahit Efendi isimli bir zat, Kadim Ziyaretçi’nin düştüğü yer olan Takiyyüddin Sokağı hakkında yazı kaleme alır ve bu mekânın haritasını çıkarır. Yıllar sonra Amerikalılar, Ruslar, Avrupalılar Kadı İbrahim Zahit Efendi’nin haritasının peşine düşer. Amaçları İstanbul Boğazı’nın derinlerinde bulunan nesneye ulaşmaktır.

Yüzyıllar önce görülmüş olan ışık gökyüzünde yeniden belirir. Bu kez, Amsterdam’daki metro istasyonunda bulunan dört seçilmiş kişiyi, Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Peter Stok(Us Forbos) ve Filiz Kara’yı etkisi altına alır. Işıktan etkilenerek olağanüstü özellikler kazanan bu kişiler, kendilerine verilen görev için harekete geçerler. Bu sırada Jan Dorp isimli kişinin kozasını kullanan Korgi isimli cean, ışıktan etkilenen dört kişiyi engellemeye çalışır. Dört kişiden üçünü öldürür ancak Anneke Bitterbot isimli kadını öldürmeyi başaramaz. Bu mücadeleye Kadim

Ziyaretçi'ye ulaşmak için harekete geçen Rus ve Amerikan ajanları da dâhil olurlar. Amerikalı ekibin başında Jeff Crimson vardır. Anneke Bitterbot isimli kadın, öldürdüğü kişilerin fiziksel görüntülerine bürünerek kılık değiştirir. Bu nedenle ne polisler tarafından ne Amerikalı ekipler tarafından ne de Korgi tarafından bir türlü ele geçirilemez.

Rus ekip, daha erken davranır ve Amerikalı ekipten önce Takiyüddin Sokağı'nın altındaki tünele giriş yapmayı ve kazı yaparak nesneye yaklaşmayı başarır. Anneke Bitterbot da tünele giriş yapar ve Vera dışındaki Rus ajanları öldürür. Kendisi de yaralanır. Amerikalılar tünelin etrafını abluka altına alır. Sonunda Anneke, Korgi tarafından öldürülür.

Tünelin altında bir sonda vardır. Tünelden çıkarılamayan sonda etkisini kaybeder ve Dünya normale döner, hayat kaldığı yerden devam eder. Anneke kendini yeniden Amsterdam'daki metroda bulur. Metro aracına binmeye çalışır ancak kimsenin kendisini görmediğini fark eder. Metro, Anneke olmadan yoluna devam eder.

2.4.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanda 10 tane bölüm mevcuttur. Romanın bölümleri sırasıyla "BİR AMSTERDAM (10 Temmuz-Pazartesi)", "İki-Salı", "Üç-Çarşamba", "Dört-Perşembe", "Beş-Cuma", "Altı-Cuma", "Yedi İstanbul 14 Temmuz-Cuma ", "Sekiz-Cumartesi", "Dokuz-Cumartesi", "On-Pazar" başlıklarını taşır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Metros'ta, cin kelimesi "Cean" olarak geçer. Romanda yedi bin yıl önce İstanbul'da gökte beliren bir ışık sonucu insan türü, Cean soyuna dönüşmüştür. Bunu gerçekleştiren ise samanyolu galaksisinden gelen bir uzay sondasıdır. Bu sonda, insanları yapı bozuma uğrattıktan sonra boğazın derinliklerinde yere çakılmıştır ancak yedi bin yılın ardından hâlâ tüm insanlığı Cean'lere dönüştürmeye çalışmaktadır. Romanda bu sondanın etki altına aldığı kötü bir cin, dünyayı alt üst etmek için çeşitli insanların bedenlerine girerek kötülükler yapar (Çobanoğlu Aksüt, 2014:278).

Romanda iyi-kötü, insan-cean, bilinen-bilinmeyen, görünen-görünmeyen çatışmaları hâkimdir. Romanda Korgi isimli ceanın, ışıktan etkilenen dört seçilmişle çatışma hali mevcuttur. Aynı şekilde, seçilmiş olan Anneke'nin de insanları öldürüp bedenlerini ele geçirdiği görülür. Ayrıca Amerikalı ajanlarla, Rus ajanlar arasında yaşanan güç ve hâkimiyet çatışması da dikkat çekicidir. Aynı çatışma, ekiplerin kendi içinde de yaşanır. Bu çatışmaların bazı insanların hayatlarını kaybetmesiyle sonuçlandığı görülür.

Romanın konusu, İstanbul Boğazı'nın derinliklerinde yer alan Kadim Ziyaretçi (Çözücü) isimli nesnenin Amsterdam'la ilişki kurması, Amsterdam'daki metroda görülen ışığın ardından seçilmiş olan dört kişinin, İstanbul'daki Takiyyüddin Sokağı'na gelerek Rus ajanlarıyla, Amerikan ajanlarıyla ve Korgi isimli ceanla yaşadığı maceralardır.

Romandaki tema, içinde yaşadığımız evrenin, insanlığın yaşamını etkileyecek birçok güç ve sır barındırdığı üzerinedir. Bu güç romanda, galaksinin göbeğinden gelen ve dünyadaki dengeyi altüst eden bir işlevdedir. Aynı güç, bazı insanları etkileyerek maddi yapılarını yok eder, sadece zihinden ibaret bir cean meydana getirir. Metro istasyonundaki insanlarla iletişim kurar ve onlara olağanüstü nitelikler kazandırarak insan soyunu yok etmeye yönelik girişimlerde bulunmalarına yol açar. Romanda görünenin ardında bir görünmeyen vardır. İnsan zannedilen kimseler, aslında insan kozasını kullanan ceanlar/cean geni taşıyan varlıklardır. Görülen suretler, ele geçirilen kimi bedenlerde beliren bir maskedir. Tespit edilmesi zaman gerektirmiştir.

Romana da adını veren Metros, seçilmiş kişilerin ışıktan etkilendikten sonra söylediği bir söz olarak karşımıza çıkar. Bu sözün virüs olduğu vurgulanır.

“Simsiyah saçlı, esmer kadının tatlı sesi evde olmadığını bildirdikten sonra çalan bip sesinin ardından, “Metros,” deyip telefonu kapattı. Bu kelime bir çeşit ses yiyici virüstü” (Yemni, 2002:20).

Roman, Anneke Bitterbot'un yürüyen merdivenlerden inerek metroya giriş yaptığı anla başlar. Burada Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Peter Stok(Us Forbos) ve

Filiz Kara'dan oluşan dört seçilmiş, gökyüzünde beliren ışığın etki alanına girer. Metroda, ilk olarak bir anons karşımıza çıkar. Bu anons, yolcuları Amstel İstasyonu'ndaki tamiratla alakalı uyarın ve istikamet hakkında bilgilendirme yapan bir anonstur.

Metro istasyonunda beliren ışık neticesinde bir değişim yaşanır ve olağanüstü macera başlar. Bu noktada, Anneke'nin "ikinci akıl" ismini verdiği bir güç devreye girer. İkinci akıl, Anneke'yi ve diğer seçilmişleri uyarın, yönlendiren ve olacaklar hakkında haber veren bir yapıdadır. Anneke'ye göre bu yetisi, başkalarına zarar vermeyen masum bir yeti, dışarıda yaşananları beş duyunun yardımıyla kayıt altına alan bir sistemdir. Ancak sonraki maceralarda bu yeti, cinayetler işlemesine yardımcı olan bir araç olarak görülür. Öyle ki Anneke ikinci akıl sayesinde, arkasında bulunan kişilerin ne yaptığı hakkında da bilgi sahibi olur. İkinci akıl ona, çok yönlü bir görüş alanı sağlar. İkinci akıl, hiçbir numaradan etkilenmeyen, alkol alındığında bile varlığını etkin şekilde sürdüren bir yapıdadır. Aynı yapı diğer seçilmişlerde de mevcuttur. Bu yapıya Filiz Kara, "yedek bilinç" adını verir.

İkinci akıl, Anneke'nin hayatını kurtarır. Şehirde, öldürdüğü on kişiyi küplere koyan Martin Ooeivaar isimli bir seri katil göze çarpar. Bu katil, aynı yöntemle Anneke'yi de öldürme planları yapar, ancak Anneke ikinci akıl sayesinde bundan haberdar olur ve Martin'i tuzağa düşürerek öldürür. Ardından da cesedi, kendisi için hazırlanan 101 numaralı kavanoza koyar.

Seçilmişler, ikinci akıl yoluyla karşısındaki insanların düşüncelerini okuyabilmekte ve geçmişleri hakkında bilgi sahibi olabilmektedir. Öyle ki bir yıllık kocasını bırakıp evi terk eden Filiz, mekândan uzaklaşmak için otostop çekme ihtiyacı duyar. Bu sırada arabasına bineceği kişilerin kendisine zarar verip vermeyeceği noktasında kişilerin düşüncelerini okur. Bu kişilerin (Samanta, Jan Doumont), geçmiş yaşantıları, mevcut yaşantıları ve gelecek yaşantıları hakkında bilgiler edinir. Güvendiği kişilerin arabası biner.

Kadının elini yeni gücüne hâkim olarak sıktı. Kapıdan çıkarken bir dürtüyle sarsıldı. Kadının kızı. Çok kısa zamanda rahatsızlığından tamamen kurtulacaktı. Kadın bu haberi bir cenaze töreninin hemen öncesinde alacaktı. Ölenin kim olduğunu seçemiyordu. Bir erkek. Babası ya da kocası. Belki de bir yakın arkadaşı (Yemni, 2002:229).

Romanda Jeff'in ekibi tarafından, seçilmişlerin taşıdığı özelliklerin tespit edildiği görülür. Seçilmiş olan dört kişi de 35 yaşın altında, sağlıklı ve sabıkasızdır. Dernek ya da kulüp üyelikleri yoktur. İnterneti kullanmayı tercih etmeyen asosyal kişilerdir. İçki, uyuşturucu, sigara gibi maddeler kullanmamaktadırlar. Ailenin tek çocuğudurlar ancak aile bağları zayıftır. Fizikî olarak olağandışı güçlü, kuvvetli kişilerdir. Olay günü alüminyumdan etkilenmişlerdir. Ayrıca seçilmişlerin, söyleneni yerine getiren duygusuz bir robot olmadığı defalarca kendini ispatlamış bir durumdur. Seçilmişler, kimlik elde etmek, kılık değiştirmek gibi sebeplerle insan soyunda bir kıyımaya gitmiştir. Birçok cinayet işleyerek yollarına devam etmişlerdir. Ancak yine de zaman zaman özlem, merhamet, acı, aşk gibi duygu durumları yaşadıkları gözlenmiştir.

“Filiz ara sıra Dick'i ve duyacağı şiddetli düş kırıklığını düşünmeden edemiyordu. Bu henüz terk edemediği duygu alanı nedeniyle radarlarının zayıfladığını bilmesine karşın, birden kocasını düşünüyor buluyordu kendini” (Yemni, 2002:280).

1992'den beri Kadim Ziyaretçi'nin varlığından haberdar olan Ruslar, Üsküdar Kadısı İbrahim Zahit'in haritasını ele geçirerek Takiyüddin Sokağı'ndan kazılar gerçekleştirirler, su tabanında gizli ölçümler yaparlar. 1014 metre derinde alışılmadık niteliklerde nesnenin gömülü olduğunu tespit ederler. Sekiz metre boyunda, üç metre çapında olan silindir şeklindeki bu nesnenin kütlesi ölçülemez, malzemesinin cinsi tespit edilemez. Bu nedenle de dünyalı olmadığı ifade edilir. 1996 yılında ise, Takiyüddin Sokağı'nda çöküntü yaşanır ve 17 kişi hayatını kaybeder. Bu gelişmelerden haberdar olan Amerikalılar da bölgede gizli araştırmalar yürütürler. Takiyüddin Sokağı'nın tam tepesine casus uydu yerleştirerek Rus evini kontrol altına alırlar. Çok geçmeden Kadim Ziyaretçi'nin Amsterdam'daki biriyle 8 saniye süren bir telefon görüşmesi yaptığı, Amstel istasyonundaki metro aracıyla ilişki kurduğu tespit edilir ve bölgede araştırmalar yoğunlaşır. Amerikan ajanları, insanlardan durumu gizlemek için Ruud Kruitberg, Peter Stok(Us Forbos), Monica Spruit, Anneke Bitterbot ve Filiz Kara'yı Sovyetler'den plütonyum kaçakçılığı yapan şebeke üyeleri olarak tanıtır. Kamuoyuna aldatıcı bilgiler verirler.

2000 yılından önceki olaylarda etkin rol oynayan ve kazıcıların/seçilmişlerin amaçlarına ulaşmasını engellemiş olan cin Korgi, 2000 yılında Amstel metrosunda yaşanan hadiseden sonra da harekete geçer. Yıllardır Jan Dorp'un kozasını kullanan cean Korgi, Kadim Ziyaretçi'nin etkisi altına giren dört seçilmişin peşine düşer.

2000 yılında geçen bu olayın benzerlerinin 1204, 1518 ve 1939 yıllarında da yaşandığına değinilir. 1518'de harekete geçen seçilmişler 5 kişiyi, 1939 yılındaki seçilmişler de bir Alman kadını öldürürler. Ardından Korgi tarafından ortadan kaldırılırlar. 61 yıl önce gerçekleşmiş olan en son olayda da Korgi aktif rol üstlenerek üç kazıcıyı da öldürür, ardından da kimyasal maddeyle cesetleri yok ederek zeminde oyuklar meydana getirir. Kadim Ziyaretçi'nin daha önce seçilmişlerle kurduğu ilişkiler hep İstanbul'da yaşanmışken, 2000 yılında İstanbul dışına çıkılır, mekân olarak Amsterdam seçilir.

Kırılgan dünyamızın halen mevcut en eski şehirlerinden birinin bin metre kadar derinliklerinde bir nesne var. Ara sıra yeryüzüyle ilişki kuruyor ve seçtiği kimseleri etkiliyor. Sonra birisi onları alüminotermin yöntemiyle iptal ediyor. Geriye eser miktarda alüminyum 31 izotopu, çok zayıf radyoaktivite ve tabii bir de çukur kalıyor. Bu olay geçmişte en az iki kere yinelenmiş. 1939'da bir ve 1518'de beş kişi bu yöntemle ve yok edilmiş. Bütün bunların nedeni hakkında da en küçük bir fikrimiz yok (Yemni, 2002:210).

Romanda Korgi isimli cinin insan bedenlerini koza olarak kullandığı ifade edilir. Mevcut olaylar sırasında kullandığı koza 99 yaşında olan Jan Dorp'a aittir. Daha önce de kozalar kullanmıştır. Kullandığı kozalar arasında en uzun süre yaşatabildiği koza, 226 yaşında ölen bir kadına aittir. Romanda koza olarak seçilen bedenlerde, en dayanıklı olanların kadınlara ait kozalar olduğu ifade edilir. Korgi de bu sebeple Jan Dorp'a kadar olan tüm kozaları kadınlardan seçmiştir. Jan Dorp'un kozasını ise, acil bir durum karşısında seçmek zorunda kalmıştır.

Korgi'nin kozasından çıktığı esnada, kozasının bilincini geçmişteki anılara yönlendirdiği görülür. Bu, kozasından çözülebilmesinin en güvenli yöntemidir. Kozasından sıyrılan Korgi'nin bazı işlerini hallettikten sonra tekrar kozasına girdiği görülür. Kozadan ayrılmanın da bazı önemli kuralları vardır. Korgi, bir haftadan daha fazla süre kozasız kalırsa gücü zayıflayarak sona ermektedir. Bunu önlemenin tek yolu, bir koza bulmak ve o kozayla birlikte uzun seneler geçirmektir.

Jan Dorp'un, 78 yıl kozasını kullanan Korgi'ye minnettar olduğu görülür. Jan Dorp'a göre Korgi, kendisini ölümden kurtarmış ve kozasını alarak onu yeniden yaşama kazandırmış, hayatına bir şekilde devam etmesine imkân tanımıştır.

Korgi'ye asla kızgın değildi. Kendisini Azrail'in ellerinden sıyırması ve inanılmaz bir yaşam hediye etmişti.

Hayatın normal gözlere kapalı sırlarını tanımaya, birçok şeyin üzerine uzun uzun düşünebilmeye zaman bulabilmişti. Hiç hasta olmadan, yaşlanmadan, fiziğı ve beyni kükreler durumda 78 yıl geçirmek ne demektir (Yemni, 2002:442).

Romanda bir diğeri önemli nokta, Anneke Bitterbot'un öldürdüğü kişilerin fiziksel görüntüsüne bürünerek kılık değiştirmesidir. Eskort firması olan Stud Ant'ta çalışmaya başlayan Anneke, ilk olarak cinsel birliktelik yaşadığı müşterisi Steve Mc Gibson'ı öldürür ve onun fiziksel özelliklerini elde eder. Öldürdüğü kişilerin fiziğini ele geçiren Anneke, Ingrid Frobe cinayetine kadar, öldürdüğü kişilerin fiziksel görüntülerine nasıl sahip olabildiğinin bilgisine sahip değildir. Bu nedenle cinayetlerin ardından aynanın karşısına geçerek, fiziğinde meydana gelen değişimleri şaşkınlıkla seyreder. Ancak Ingrid Frobe'yi boynunu kırarak öldürdüğü esnada kadının yan tarafında duran pelteyi görür ve eylemlerin sırrına erişir. Pelte yardımıyla fiziksel değişimler gerçekleşmektedir.

"Kadının sağ yanında duran turuncumsu pelte göbek deliğinden içine girince üç şeyi birden fark etti. Fizik ve biopsikolojik nitelikleri nasıl ödünç aldığını ilk kez görmekteydi" (Yemni, 2002:444).

Romanda, Anneke Bitterbot ve Filiz Kara'nın öldürdükleri kişileri karınlarına bebek olarak aldıkları görülür. İki kadında öldürdükleri kişilerin fiziksel görüntüsüne bürünürler. Öldürdükleri kişilerin cesetleri ise, öldürdükleri yerde aynı şekilde kalır. Ancak, kişilerin ruhsal maddeleri, öldürdükleri andaki fiziksel yapılarıyla katilin karnında bebek olarak kendini göstermeye başlar. Bu bebekler, Anneke'nin de Filiz'in de karnında çeşitli reaksiyonlar gösterirler. Bazen uyum sağlayıp neşe içinde hareket ederler. Bazen bir konu hakkında aralarında tartışmalar yaşarlar. Bazen de neşeli hallerinden sıyrılıp hırçınlaştıkları görülür.

Bir acil durum daha mevcuttu. Silvia hırçınlaşmıştı birden. Ağlayıp dövünüyor ve gitmek istediğini söylüyordu. Çok enerji çekici ve kesintisiz dikkatini zaman zaman bulandıran bir sorundu bu. Ab tesirsiz kalmıştı Brezilyalıyı teskinde. Bu çalkantının dış zarf sorunları yaratacağını söylüyordu ikinci akıl. Derhal kendine modüllü bir kadın bulup Silvia'dan ödünç aldığı şeyleri terk etmesi gerekiyordu (Yemni, 2002:428).

“Ab, İngrid ve Sedat aşırı bir ihtirasla aşağıdaki muhtemel şey üzerinde tartışmaya başlamışlardı” (Yemni, 2002:538).

Romanda Anneke ve Filiz'in öldürdüğü kişilerin karınlarında uyum sağlayarak bebek hüviyetinde yaşamına devam etmesi halinin, ölüm değil uyarlanma olduğunun Anneke tarafından vurgulandığı görülür.

“Ab uyanıyordu. Henüz öldüğünü bilmiyordu yalnız. Bunda haklıydı. Standart bir ölüm değildi onunki. Hatta ölüm demek de hatalıydı. Yaşama yeniden uyarlanmıştı. Ulu anası tarafından” (Yemni, 2002:363-364).

“Ölümlere rastlanan bir diğer eserde Metros'dur. Anneke kaldığı evde ikinci kata çıkan basamakların tam ortasında duran kızı görür. Uykudan uyanmış gibi mahmur bir yüzle ona bakıyordur. Kız, bir altmış beş boylarındadır. Üzerinde uçuk mavi renkli bir gecelik vardır. Topluca vücudu güneşten iyice esmerleşmiş ve Ayakları çıplaktır. Anneke, bu kızın evin geçmişine ait biri olduğunu anlamaktadır” (Öntürk, 2017:121). Bahsedilen kız, sevgilisi tarafından aldatıldığı için on beş yaşında bileklerini keserek intihar etmiş olan Serafine'dir. Serafine'nin hayaleti evde dolaşır. Anneke'yle konuşarak kendisini yanında götürmesi konusunda ona ısrarda bulunur. Anneke ile konuşan diğer hayaletler ise Yamuk Jan, Keleş Jan ve Kalleş Jan'dir. Bu üç hayalet, 427 yıl önce yani 12 Temmuz 1573 yılından beri buldukları yere hapsolmuşlardır. “Metros'ta Anneke sıkışıp kalmış üç hayalet görmüştür. Bulduğu yerde onları gören hiç kimse yoktur. Üç hayaleti çevreleyen zaman normal denen zamana göre çok hızlı akımlı olduğundan bütün konuşmalar çok hızlı gerçekleşmiştir” (Öntürk, 2017:132).

Romanda A131 (alod) isimli, olağanüstü özelliklere sahip, “dumansız ateş” olarak ifade edilen, parlak bir alüminyum tozdan bahsedildiği görülür. “Korgi, kazıcıları saf dışı etmek için alod kullanmaktadır. Alodu kullandığı kişiler buharlaşmaktadırlar.

Korgi, birkaç kilogram alodu altı bin yıl kadar önceki transit yolculardan almıştır. Arkalarında alodu bırakıp giderler yolcular. Korgi ve diğer Cean'lar çok kısa bir süre kalıp sonra giden yolcuları görürler. Onların da şekilsiz gemileri vardır ve kavranamaz bir yapıya sahiptirler. 1204 yılında ilk kazıcıyı saf dışı ettiğinde bu maddeyi kullanmaya başlar. Kazıcıların cesedini yakmak ya da gömmek çok tehlikelidir onun için. Çünkü başka birinin dikkatini çekebilmektedir. Bir başka nedeni de kazıcıların ruhunun başkasına geçebilir olması ya da yeniden dirilmeye çalışmasıdır” (Öntürk, 2017:119). Korgi kazıcılara/seçilmişlere tek tek ulaşır. İlk olarak Ruud'a yaklaşmaya çalışan Isabel'i asansörde çemberi altına alır. Yüzlerce gözü Isabel'in üzerine musallat eder. Şeffaf bir topakla onu sarmalar. Ardından da baygınlık geçiren kadını koridorda bırakarak Ruud'un yanına gider. İlk olarak Ruud Kruitberg'i silahla öldürür. Ardından alodu Ruud'un cesedinin her noktasına serpererek onu yok eder.

Alodun, cesedi eriterek yok etme özelliği taşıdığı görülür. Korgi, öldürdüğü seçilmişlerin hepsinde bu tozu kullanarak cesetleri yok eder. Ancak cesetlerin yok olmasıyla birlikte, şiddetli bir ısınin açığa çıktığı ve zeminde cesedin şeklini alan oyukların açıldığı görülür. Ayrıca alüminyum bir halının varlığı dikkat çeker. Isı yaydığı ifade edilen bu halı, ilk kez otel odasında Jeff tarafından fark edilir. Aynı yapıdaki halı ikinci olarak Anneke'nin Point Oteli'nde işlediği cinayetin ardından Ingrid'in cesedini sardığı eşya olarak görülür. Anneke'ye yardım etme amacıyla halıya dokunan taksici İbrahim Kesici'nin, bazı olağandışı şeyler hissettiği görülür. Taksicinin parmakları adeta halıya batmıştır.

Romanda önemli olan bir diğer durum, Stefan Boekbinder'in ölü olan kişilerin sesini duymasıdır. Yaşanan olağanüstü durumlar karşısında çıkarımlarda bulunmaya çalışan Stefan'ın ara sıra ölmüş olan babasının ve ölmüş olan karısı Helen'in seslerini duyduğu görülür. Bu sesler, yönlendirici işlevde değildir. Sadece Stefan'ın sinirlenmesine yol açar.

Olayların sonunda Korgi, üç seçilmiş/kazıcıyı öldürmeyi başarır. En sona Anneke kalır. Anneke, öldürdüğü kişilerin fiziksel görüntüsüne bürünerek uzun süre Korgi'den de Amerikalı ajanlardan da polisten de gizlenmeyi başarır. Mc Gibson'ı, Ab Allesver'ı, Ellen Doorche'yi, Silvia Maria Vieira van Harten'i öldürerek fiziksel

görüntülerine bürünür. Ardından da 16.55 uçağına binerek İstanbul'a gider. Korgi de Anneke'nin peşinden İstanbul'a gelir. İkisinin de İstanbul'a gittiğı bilgisini alan Jeff de ekibiyle birlikte İstanbul'a geçiş yapar. Böylece olayların bu kısmından sonraki maceralar İstanbul'a taşınır.

Anneke, İstanbul'a geldiğinde Serpil Tektan'la tanışır ve onun kimliğine bürünmek ister. Ancak kadının sezgileri çok güçlü olduğundan Anneke'nin asıl varlığını sezer. Bu nedenle Anneke, onu serbest bırakır ve Ingrid Frobe isimli kadını öldürerek onun fiziksel görünümüne bürünür. Kadının cesedini bavula koyarak otelden ayrılır. Sedat Serdengeçti'nin evine gider. Bu ev, Kadim Ziyaretçi'ye (Çözücü) giden tünele geçiş imkânı sağlayan evdir. Geçmişte Sedat'ın karısı Sabahat'ın evdeki cin ve perilerden rahatsız olarak evi terk ettiğı ifade edilir.

“ (...) ama o evde yaşadığı günlerde neler çektiğini bir Allah biliyordu. Her gece hortlayan mırıltılar, konuşmalar, laf atmalar, sandalyelerin duruşlarının değişmesi. Test için yerini ölçerek koyduğu hiçbir şeye elmeden üstelik. Ruhlar oyun oynuyorlardı kendisiyle” (Yemni, 2002:566).

Bu mekâna Anneke'nin gelmesiyle ev, “tünel ve Kadim Ziyaretçi operasyonu” için kilit rol oynar. Anneke, evin sahibi Sedat'ı ve onun karısı Sabahat'ı öldürerek evin bodrumundan tünele geçiş yapar. Rus ajanlarından Boris ve Anna'yı ortadan kaldırır. Bu sırada ekipten olan Lev saf değiştirir ve Sergei ile Vera'yı öldürmeye çalışır, ancak kendi ölür. Vera, tünelden kaçarak kendini kurtarır. Sergei ise Anneke tarafından etkisiz hale getirilir. Böylece Rus ekipten sadece Vera sağ kalır, o da kaçarak kendini kurtarmayı başarır.

Korgi, Jan Dorp kozasıyla tünele girer. Yaralı olan Anneke, Korgi'nin kendini öldürmek üzere burada olduğunu anlar ve ona saldırır. Ardından Amerikalı ajanlar tünele giriş yaparlar. Çatışma yeniden başlar. Amerikalı ekipte de bir çözülme yaşanır. Henry, Anneke ile işbirliği yaparak Jeff ve sevgilisi Sarah dışındaki ekip arkadaşlarını silahla öldürür. Sarah'ı da öldüren Anneke tünelden çıkış yapamaz, Korgi tarafından öldürülür. Böylece dördüncü seçilmiş de ortadan kalkar ve Korgi görevi başarıyla tamamlar. Tüneldeki güç etkisini yitirir ve tehdit olmaktan çıkar. Hayat kaldığı yerden devam eder. Anneke kendini yine Amstel istasyonunda bulur

ve annesiyle konuşur. Annesi onun metro aracına binmesine engel olur. Anneke etrafındaki kimsenin kendisini görmediğini ve ikinci aklın artık yeterince etkin olmadığını fark eder. Ardından metro aracı perondan Anneke'yi almadan uzaklaşır.

Amerikan ajanları yer altındaki gücün uzay kalıntısı olduğunu düşünür. Ancak bunun böyle olmadığını haberi okuyucuya cin Korgi tarafından verilir.

Yüksek teknolojinin idarecileri yer altındaki şeyi bir uzay medeniyetleri kalıntısı sanarak şiddetli yanılmaktaydı. O şey insanlar kadar dünyalıydı ve asla ehlileştirilemez, tava getirilemezdi. Daha da önemlisi niteliği üzerine hiçbir bilgi edinilemezdi. Bunu söyleyerek kendilerini uyarması mümkün değildi. Yeraltındaki nesnenin burada bulunuş nedenini bilselerdi de fark etmeyecekti. Bir an önce Çözücü'ye ulaşma çabaları sadece körüklenmiş olacaktı. Akıl köreltici bir sırda bu ne yazık ki (Yemni, 2002:550).

Romanın sonunda Jeff'in, Korgi ve Anneke ile akraba olduğu açığa çıkar. Babasının sırta kadem basmasındaki etken de budur. Jeff'de de babasında da alpha jinni genlerine rastlanmıştır. Bu gen, cinlere ait olan genlerdir. Bu gene sahip olan kişiler cinsel ilişki yoluyla bu geni bütün dünyaya yaymışlardır. Jeff'in ekibi de bu yolla seçilmiştir. Uzmanlara göre Kadim Ziyaretçi adı verilen güç, cin kıyımı yapan bir nesnedir.

Romanda sezgiler önemli bir yere sahiptir. Kahramanların sezgileri yardımıyla gerçekleşecek olan olayları hissettikleri görülür. Bunların bir örneği de Serpil Tektan'da görülür. Sezgileri sayesinde eski sevgilisinin söylediği tüm yalanları deşifre eder, freni patlayacak arabalardan öncesinde haberdar olur, insanların kötü niyetlerini baştan sezer, Anneke'nin insan olmadığını fark eder. Böylelikle başına gelecek belalardan kendini korur.

“Sezgi denen radarlar vardı. Bunlar her an veri toplayıp duruyorlardı” (Yemni, 2002:106).

“Sonra sezgi denen bir şey vardı. Ne diyordu ünlü bir şair. Sezgi her şeydir” (Yemni, 2002:294).

“Birden sezgileri karşılaştığı kimsenin Silvia olmadığı bilgisine ulaştı. Yaratık bir insandı. Değişime uğramıştı. Bir adı da vardı. A ve N harfleriyle başlayan. An” (Yemni, 2002:447).

Rüyalar da önemli bir yere sahiptir. 12 yaşındaki Erkut Karabacak isimli çocuğun, yıllardır devamlı rüyalarında Vera isimli bir kadını gördüğü ve zamanla kadına âşık olduğu görülür. Bir süre sonra Erkut’un rüyası gerçek olur ve dürbünle sokağı izlerken rüyalarında gördüğü Vera’ya rastlar. Rus ajanı olan Vera, ekibiyle tünelde yaşadığı hezimetin ardından kaçarak sağ kalan tek kişidir. Erkut’un kendisine yardım etmesiyle kılık değiştirerek olay yerinden uzaklaşmayı başarır. Bu noktada Erkut’un rüyası, Vera için bir kurtuluş kapısı olma niteliği taşır.

Romanda kimyasal bombaların/atom bombalarının gezegeni kötüye sürüklediği vurgulanır ve bu durum örtülü bir şekilde eleştirilir. Yeraltındaki kötücül güç olan Çözücü, sahip olduğu enerjiyi, yeraltında gerçekleştirilen atom bombası denemelerine borçludur. Bu denemeler insanlığın sonunu getirecek bir hamledir. Bunun bilincinde olan Korgi, insanların er ya da geç bu hamlelerinin bedelini ödemek zorunda olacağını düşünür.

“Yeraltında yapılan atom bombası denemelerini hesaba katmadığı için 1939 olayını en soncusu sanan Korgi, insanların er ya da geç nihai miraslarıyla hesaplaşmaları gerektiğini düşünmekteydi. Mevcut otoritelerin bunun için gerekli ahlak ve sorumluluk düzeyinde olmadıklarını görmek üzücüydü” (Yemni, 2002:551).

Romanda Amsterdam’daki yabancı karşıtlığı Filiz’in kayınvalidesi olan Beth isimli kahraman üzerinden verilir. Hollandaca bağımlısı bir Amsterdamkolik olarak nitelendirilen Beth, gelininin Türk/Müslüman olmasından rahatsızlık duyar. İçten içe bir düşmanlık söz konusudur. Bu düşmanlık romanda ara ara kendini gösterir ve nedenleriyle birlikte gözler önüne serilir.

“Beth son yirmi yıldır Müslümanları ve renkli yabancıları paha biçilmez değerinde, anılarla örülmüş toplum halısına yapışmış yumruk büyüklüğündeki arsız sakızlar

olarak görmekteydi. Bu sakızların en ağdalısı da Türklerdi. Eskiden çalıştığı kakao fabrikasında yakından tanımak zorunda kalmıştı bir çoğunu” (Yemni, 2002:131).

“Nefret etmiyordu hiçbirinden. Duyguları, derinlerde yoğun bir acıma, hatta anlayış ve yüzeyde seyreltik tiksintiden ibaretti. Sadece geleceğinin arınmasını istiyordu varlıklarından. Hepsi buydu. İtişip kakışarak değil ama. Elden geldiğince tatlılıkla” (Yemni, 2002:132).

Romanda 5 sayısına vurgu yapıldığı görülür.

“Altı yıllık kazı tarihlerinde beş tünel kazmışlardı. Beşincisi beklenmedik çöküntülerin de yardımıyla bu beşgen tünele açılıvermişti. Ne düşeşti ama! Beş sayısı uğurlu gelmişti” (Yemni, 2002:582).

2.4.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu geniş tutulmuştur. Kahramanlarının akıbeti, romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların merak ettiği konular, yaşadıkları korkular, endişeler, kıskançlıklar ve pişmanlıklar başarılı bir şekilde yansıtılmıştır. Romanda olayları yöneten, yönlendiren merkez kahramanlar Korgi ve Anneke'dir.

Olaylara neden olan Kadim Ziyaretçi hakkındaki bilgiler Korgi tarafından verilir. Kadim Ziyaretçi'nin İstanbul boğazının derinliklerinde yer aldığı, kimyasal bomba denemeleriyle güçlenen bir yapısı olduğu ve bazı yıllarda insanlarla ilişki kurarak onları değişime uğrattığı, böylelikle insan soyuna zarar verdiği ifade edilir. Kadim Ziyaretçi'den, Korgi'nin “Çözücü” ismiyle bahsettiği görülür.

“Yıllar önce Boğazda yapılacak olan basit bir kazıyla Çözücü denen kader bozucu illeti su üstüne çıkartabilirlerdi. Bunu yapmak yerine evlerden sincice tünel kazmaları acınacak bir zaafı onun gözünde” (Yemni, 2002:96).

Romanda karşımıza çıkan ilk kişi Anneke Bitterbot'tur. 20 yaşında olan Anneke, 1.72 uzunluğunda, kahverengi saçlı, koyu mavi gözlü genç bir kızdır. Babası

bilinmediği için, annesi Anna Artsen de doğum sırasında hayatını kaybettiği için anne ve babasını tanımadan büyür. Metrodaki ışıktan etkilenen bir seçilmiş olduktan sonra öğrencilik yaşamını bir kenara bırakarak Amsterdam'ın en ünlü eskort firması olan Stud Ant'ta çalışmaya başlar. İlk olarak müşteri olan Steve Mc Gibson ile cinsel birliktelik yaşar. Adamı öldürerek onun fiziksel görüntüsüne bürünür. Ardından ikinci akıldan aldığı emirlerle birçok kişiyi öldürerek farklı fiziksel görüntüler elde eder. İstanbul'a geldikten sonra Üsküdar'da yer alan tünelden Çözücü'ye ulaşmaya çalışır. "Metros romanında Anneke Bitterbot, ışımaya maruz kalan ve olağanüstü özellikleri olan genç birisidir. Eserin başından sonuna kadar devam eden serüvenlerde odak noktası olur. Eser Anneke ile başlamış ve Anneke ile biter. Anneke birlikte olduğu insanların vücuduna bürünmek, ölümlerle konuşmak dâhil birçok özelliğe sahip olarak romanın sonuna gelir ve ölür. Ancak yeraltı tren istasyonundan yeniden başlayacağı sırada kapıların ona kapandığını anlar" (Öntürk, 2017:108).

Korgi, 7122 yıl önce insan olan ancak gökyüzünde beliren ışıktan etkilendikten sonra ceana dönüşen bir varlıktır. "Metros romanında olağanüstü kişilerden biri de Korgidir. Korgi'nin yapısında insanlara stres, çaresiz kalma, ne yaptığını bilememe gibi ruh durumları mevcut değildir. Onun görevi binlerce güneş yılı boyunca sürdürdüğü işe devam edip ve dört kazıcıyı saf dışı bırakmaya çalışmaktadır. Kazıcıları yok etmek için Korgi yüksek teknoloji kullanmakta ve istediği bilgiye ulaşmaktadır. Son 78 yıldır kozasında bulunmakta ve onu korumak için büyük önlem almaktadır. Jan Dorp isimli adam Korgi'nin yaşamındaki ilk erkek kozadır. Korgi genellikle kadın kozasında kalmaktadır. Çünkü kendi de kadın cinsinden türemiştir" (Öntürk, 2017:118). Korgi, yedi bin yıl boyunca İstanbul'da yaşar. Ancak daha sonra İstanbul Boğazi'nin altında yer alan Çözücü'yü pasif hale getirdiğini düşünerek Amsterdam'da yaşamaya başlar. Yeraltı nükleer denemelerinin neden olduğu enerjilerin Çözücü'yü yeniden güçlendirmesi üzerine yeni bir macera başlar. Amstel İstasyonu'nda yaşanan olayların ardından seçilmiş olan dört kişinin peşine düşer. Seçilmişlerin hepsini öldürmeyi başarır. İnsan yaşamından yana olan bir cindir. Bu nedenle insan soyuna zarar veren seçilmişlere karşı mücadele eder. Yıllar önce ölmüş olan 99 yaşındaki Jan Dorp isimli kişinin kozasını 78 yıl boyunca kullanarak maddi varlık kazanır, olayların gidişatına etki eder. Ancak bu koza kullandığı ilk koza değildir. Daha önce birçok koza kullanmıştır. Romanda

Korgi, Ruud'u silahla öldürür. Ardından Stefan Boekbinder'ın kanala düşerek boğulmasına sebep olur. Jeff Crimson'un zihniyle ilişki kurar. Onun zihni sayesinde anlık bilgiler edinir ve elde ettiği bilgileri kullanarak kazıcılara ulaşır. Kimlik arayışında olan üçüncü seçilmiş Us Forbos'u öldürür. Ardından yaralı olan Hans Traudant'ın akan kanını durdurmak için A131 atomunun yaydığı ısı kaynağını kullanır ve onu hayata döndürür. Yine alodu kullanarak Us Forbos'un cesedini de yok eder. En sonunda tünelin içinde Anneke ile çatışma yaşar ve onu da öldürmeyi başarır. Jan Dorp kozasını da bu sırada kaybeder. Koza, Anneke tarafından etkisiz hale getirilir. Korgi'nin kadın cinsinden türeme bir cin olduğuna vurgu yapılır.

“Jan Dorp Korgi'nin yaşamındaki ilk erkek kozasıydı. Aradan geçen bunca zamana rağmen bir sonraki kozasının kadın olmasını yeğlemekteydi. Çünkü kendi de kadın cinsinden türemişti” (Yemni, 2002:552).

Martin Ooeivaar, uzun boylu, sarışın, mavi gözlü bir gençtir. Birlikte olduğu on kadını öldürerek çıplak bedenlerini kavanozlara koyar. Tüm cinayetlerinin ayrıntılarını yazdığı bir anı defteri vardır. Amacı, 100 kadını öldürüp kavanozlardan oluşan müzesinde sergilemek, ardından da kendini boğarak eylemine son vermektir. Ancak planını gerçekleştirilemeden Anneke tarafından öldürülür. Metrodaki ışıktan etkilenen Anneke'nin öldürdüğü ilk kişidir.

22 yaşında olan Filiz Kara, arkeoloji bölümü mezunudur. Metrodaki ışıktan etkilenen dört kişiden biridir. Annesi Fatma Kara, babası İsmail Kara'dır. Anne ve babasını yıllar önce trafik kazasında kaybeder. Dick'le Kuşadası'nda tanışır, ardından onunla evlenerek Amsterdam'a yerleşir. Kocasını Dick'e âşıktır. Beht isminde, kendisini istemeyen bir kayınvalideye sahiptir. İstenmeme sebebi, taşıdığı Türk/Müslüman kimliğidir. Geçmişsiz, dinsiz, milliyetsiz bir davranış sergilemesi kocası tarafından fark edilir. Kadim Ziyaretçi'den yedek bilinç yoluyla aldığı emirler neticesinde bir yıllık kocasını Dick'i doğum günü akşamında terk eder. Bir daha dönmek üzere evde ayrılır. Yolculuğu sırasında Korgi tarafından öldürülür.

31 yaşındaki Ruud Kruitberg, metrodaki ışıktan etkilenen dört seçilmişten biridir. Amsterdamlıdır. Sekiz yıllık barmenlik yaşamının ardından şairliğe geri döner. İlk

Şiir kitabıyla büyük ün elde eder. “Dikkat Dikkat Aşk Geçiyor” isimli ikinci kitabı da basım aşamasındadır. Sekiz yıldır ilişki yürüttüğü Karin isimli kadının kendinden gizli, başka bir yerde ev tuttuğunu öğrenerek hayal kırıklığı yaşar. Metroda yaşanan olaylardan sonra Şiir Molası isimli etkinliğe davet edilir. Kaldığı otel odasında, Korgi tarafından öldürülür.

Us Forbos, Kadim Ziyaretçi'nin Hollanda'da 8 saniyelik telefon görüşmesi gerçekleştirdiği kişidir. Dördüncü sıradaki seçilmiştir. Bir firmada satış müdürü olan Peter Stok'un kimliğini kullanır. Farklı mekânlarda olup bitenleri aynı anda algılayabilme özelliğine sahiptir. Bir süre sonra Peter Stok kimliğine sığmadığını hisseder. Merkez komitedeki üstlerine karşı çıkararak âşık olduğu Monica'yla birlikte kaçma planları yapar. Ancak daha sonra kadını yanında götürmekten vazgeçer. Ona tecavüz ederek bir daha dönmek üzere tek başına yola çıkar. Peter Stok kimliğini terk eder. Yeni kimlik edinmeye çalışır. Bu sebeple de Hans Traudant, Emilio ve Alfonso ile mücadele eder. Çok geçmeden Korgi tarafından öldürülür.

Stefan Boekbinder, Amstel istasyonundaki metro sürücüsüdür. Annesini, babasını ve boşandığı karısını kaybeder. Ölümünün ardından zaman zaman onların seslerini duyar. Metro istasyonunda yaşanan olağandışı hadisenin ardından Amerikan ajanları tarafından sorguya çekilir, birçok testten geçirilir. Genlerinde bir sapma belirtisi tespit edilemeyince temiz olduğu anlaşılacak şekilde serbest bırakılır. Ardından olayların kendine sağlayacağı ünü düşünerek işinden ayrılır. Çok geçmeden Korgi tarafından öldürülür.

Bob Otobus, Amstel istasyonu çalışanlarından. “Bobotobo” takma adını kullanır. Sekiz yıl uyuşturucu işiyle uğraştıktan sonra bir klinikte tedavi görerek uyuşturucu bağımlılığından kurtulur. Alkol, esrar, eroin gibi maddeler kullanmasının nedeni 24 yaşından beri gördüğü gölgelerdir. Bu gölgelerden kurtulabilmek için psikoloğa gitmeyi düşünür, ardından çareyi madde kullanmakta bulur. Dedesi de aynı gölgeleri gördüğü için akıl sağlığını kaybetmiş, ardından da ölmüştür. Olay günü metronun tepesinde otuz metre boyunda, mor renkli bir ejderha gördüğünü belirtir. Kimseyi anlattıklarına inandıramaz. En sonunda Amerikalı ajanlar tarafından OWWCNL firmasının hücrelerine kapatılır ve sorgulanarak, çeşitli testlerden

geçirilir. Beyin salgılarında garip hareketlenmeler tespit edildiği için serbest bırakılmaz.

Jan Peter Haasulk, maçta sakatlanmış bir yedek oyuncudur. Metroda yaşanan olağanüstü olaylar sırasında metronun yanında, uzay aracını andıran iki vagonluk beyaz bir araç görür. Aracın tam ortasında iki metre çapında metal bir küre, kürenin yanında da kendini sakatlayan kalecinin 20 yıl daha yaşlı halinin durduğunu görür. Sorgulamalar sırasında ajanlara, gördüğü beyaz araçtan, araçtaki küreden ve hakem üniformalı adamdan bahsetmez. Olay gününden önce, kendine acıyan biriyken, olaydan sonra kendine güvenen, ne istediğini bilen yeni birine dönüşür. Amerikalı ajanlar tarafından sorgulanır, testlerden geçirilir. Temiz olduğu anlaşıldıktan sonra serbest bırakılır.

Jeofizikçi Jeff Crimson, 7 yaşındayken, FBI ajanı olan babası New York'taki bir binada gizemli bir şekilde yok edilir. Ardından bir kazada annesini de kaybedince amcası Gene Crimson tarafından büyütülür. Rusça, Arapça, Almanca, Türkçe ve Farsça bilir. Yıllar önce Türkiye'nin doğusunda özel araştırmalar yaparak sismik testlerle petrol, doğalgaz arama işini yürütmüş, yeraltı güç haritaları çıkarmıştır. Ardından FBI adına çalışmaya başlar. Amsterdam'da yaşanan olağandışı olayların ardından ekibiyle birlikte İstanbul'a gelir ve Kadim Ziyaretçi araştırmasına liderlik eder. Ekibinde Sarah, Sid, John, Metin, Henry vardır. Korgi isimli cean ile iki kez zihinsel ilişki kurar. Bu ilişkiler esnasında Korgi'nin sesini duyar. Ancak bundan ekibine bahsetmez. Cinin neden kendini seçtiğine anlam veremez. Kendi içinde sürekli bunun sorgulamasını yapar. Artık kendisinin de bir seçilmiş olduğuna inanır. Romanın sonunda Jeff 'in Korgi ve Anneke ile akraba olduğu açığa çıkar. Babasının sırta kadem basmasındaki etken de budur. Jeff'de de babasında da alpha jinni genlerine rastlanır. Bu gen, cinlere ait olan genlerdir. Bu gene sahip olan kişiler cinsel ilişki yoluyla bu geni bütün dünyaya yaymışlardır.

“Şu anda Anneke Bitterbot için işleyen bütün aparatlar aslında Jeff'in Avcı, kendilerinin Alpha Jinni kod adını verdikleri yaratık için planlanmıştı. Jeff Amsterdam'da üç seçilmiş kimseyi temizleyen yaratıkla ve Anneke Bitterbot'la uzak akraba olduğunu bilseydi ne düşünürdü acaba?” (Yemni, 2002:643)

54 yaşındaki Sergei Osmanov, Kadim Ziyaretçi operasyonu ile ilgilenen Rus Evi'nin lideridir. Ekibinde Anna, Boris, Vera ve Lev yer alır. Üsküdar kadısı İbrahim Zahit'in haritasını ele geçirerek ekibiyle birlikte İstanbul'da kazılar yapar. Ülkesi tarafından ekibinin görevine son verilir. Göreve yeni ekipler atanır. Ancak bunu reddederek bölgede ekibiyle birlikte kalmaya devam eder. Amerikan ajanlarından önce beşgen tüneli bulmayı başarır ancak sonuca ulaşmadan ekibiyle birlikte (Vera hariç) tünelde hayatını kaybeder.

24 yaşındaki Sarah, psikoloji bölümü mezunudur. Jeff Crimson'la Utah'taki hazırlık kampında tanışır ve onunla birliktelik yaşar. Bekârdır. Kitleli imha silahlarının topluma etkileri ve alınacak önlemlerle alakalı kurs görmektedir. Jeff'le birlikte Kadim Ziyaretçi isimli operasyona dâhil olur. Beşgen tünelde Anneke tarafından öldürülür.

Amsterdam doğumlu olan Gerard Jan Mol, 44 yaşında, evli ve bir çocuk babası olan bir adamdır. Fizik ve sosyoloji bölümlerinden mezun olmuştur. OWWCNL firmasının üst düzey sorumlularındandır. İngilizce, Fransızca, Rusça bilir. Kadim Ziyaretçi operasyonu ile ilgilenir. Ester isminde bir karısı ve Tommy isminde bir oğlu vardır.

Isabel Poolde, vampir öyküsü yazmayı planlayan, bu sebeple de Amsterdam'ı seçen bir yazardır. İlham arayışında olduğu bir zamanda şair Ruud ile karşılaşır. Onu arzu ettiğini hissederek kaldığı otel odasına gider. Ancak asansördeyken Korgi tarafından engellenir. Yüzlerce gözden oluşan iri, şeffaf bir topak onu sarmalayınca baygınlık geçirir. Amerikalı ajanlar tarafından sorgulanır, testlerden geçirilir. Temiz olduğu anlaşıldıktan sonra serbest bırakılır.

Yazarın bazı kahramanların isimlerinin başına lakap taktığı görülür (Fare İvan, Kral Wim, dört göz Henry, yağ tulumu Bill, Taş kafa Ab, Üşütük Jan, Yamuk Jan, Keleş Jan, Kalleş Jan, Berbat Theo, Ayyaş Piet, Kalp Ahmet, Hanımbey Ahmet, At kuyruk Sally, Alık Sabri, Ot Sabri, Dahi İvan, Bakış Hayri).

Şahıs kadrosu oldukça geniştir. Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar; Beth van Sluisen, Dick, Barmen Mete, Jullia, Deby Maalsom, Sid, John

Claytomb, Metin Derinsu, Henry Melon, Anna Baranez, Boris Zetix, Vera Aleksiyeve, Lev Capra, Monica Spruit, Alice, Melina, Ivan, Wim, Thijs, Etil Willem, Karin, Anita Vossenheuvel, Nellie, James Earl Spoker, Allan Fosforberg, Kerim Patrovski, Kees Troef, Hans Krottenberg, Jan Beller, Sandra, Simon Zwaan, Karel Matplas, Edgar, Tanya, Jan Bosbloem, Salem Arol Otobus, Cavat Bertan, Stepan Zeno, Antonio, Saskia, Brusta, Derik Pelgrim, Gene Crimson, Chris, Henry, Bill, Patsy Clayburg, Cindy, John Maxwell, Coos, Marleen, Caroline, Tanya, Albert Maarsen, Ruben Meester, Aleksandra Almonder, Alex, Huseyn Badaouvi, Mieke, Frek Veldman, Adrie, Tommy, Ester, Martin Meloendal, Brigitte, Samanta, Jan Doumont, Jan Beller, Frank Flink, Tim, Bomber Ed, Alex Pollack, İsmail Kara, Fatma Kara, Linda Sirat, Ali, Hans Traudant, Chris Meulendol, Tara, Alfanso, Emilio Farfara, Bessi, Alec, Catharine, Tenneth Highsmith, Mina, Ab Allesver, Cecile, Elko, Marina, Gertjan, Silvia Maria Vieira van Harten, Ellen Doorche, Eddie, Jose, Guido, Rosa, Miranda Leeghwater, Rob, Enrico Pottio, Kerim Efendi, Hatice, Thijs van Buren, Miranda Dorp, İzzet Aslantürk, Ben, Xander, Sabrina, Menno Palmboom, Martha, Fred Donk, Gerard Donk, Lissette, Berthilde, Jan Beller, İhsan Demir, Mert Cromwel, Selami Pusatsız, Ada, Demir, Serpil Tektan, James Spoker, Kevin Longman, Ingrid Frobe, Hakan, Clara, Haydar Arıboy, İbrahim Kesici, Bora, Halime Otluy, Sally, Buster Foreman, Valeria Perrine, Akim Perrine, Kerim Patrovski, Bely Krot, Sedat Serdengeçti, Sabahat, Sabri Akıl, Ot Sabri, Ferhunde, Michel Tapuyan, Olga, Ksenia, Nina, Leopold, Erkut Karabacak, Hayri, Metrach Kalvert, Morris Star, Guy Hamitt, Cevat Bertan ...'dır.

Romadaki fantastik kahramanlar, Kadim Ziyaretçi (Çözücü), Cean Korgi; metrodaki işığa maruz kaldıktan sonra olağanüstü özellikler kazanan Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Stefan Boekbinder ve Filiz Kara; Stefan'la ara sıra konuşan ölü babası ve ölü karısı Helen; hayalet olan ve kendini yaşayan kişilere gösteren Serafine, Yamuk Jan, Keleş Jan, Kalleş Jan, Kalp Ahmet, Hanımbey Ahmet'tir. Ayrıca olayların yaşandığı Takiyüddin Sokağı'nda insan olmayan 500 varlığın mehter marşı eşliğinde yürüyüş yaptığı görülür. Bu kişilerin insan olmadığı vurgulanır.

İnanılmaz çeşitlilikte folklorik kıyafetli bir insan yığını mehter marşı eşliğinde sokaktan geçmekteydiler. Şehir, belleğindeki tarih kalıntılarını kusuyordu galiba. Başka ne olabilirdi? Daracık sokakta en az beş yüz kişi vardı. Hiçbiri

de insan taifesinden olamazdı. Yarı şeffaflardı çünkü. Daha da garip olanı, hangisine bakarsan o şahsın çıkardığı sesler ön plana çıkıyordu. Fareyle menüde istediğin şıkkı tıklamak gibi (Yemni, 2002:637).

Tanya, Albert, Evert Proust biseksüel kahramanlardır. Romanın olumsuz kahramanları, Kadim Ziyaretçi, Kadim Ziyaretçi'nin etkisi altına girerek cinayetler işleyen dört seçilmiş (Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Peter Stok(Us Forbos), Filiz Kara), Rus ajanlarından arkadaşlarına ihanet eden Lev, Amerikan ajanlarından arkadaşlarına ihanet eden Henry ve seri cinayetler işleyerek kadın cesetlerini kavanozlara Martin Ooeivaar'dır.

Korgi, seçilmişleri öldürmesine rağmen insan soyunu koruma amacı taşıdığından dolayı olumsuz bir kahraman portresi çizmez.

Romanda kişi tasvirlerine yer verildiği görülür.

“Bu serin ve yağışlı günde daracık bir kahverengi mini etek kolsuz siyah bir tişört vardı üzerinde. Alçak topuklu kahverengi ayakkabılar. Çorapsız bacaklar. Yüzünde hiç makyaj yoktu. Parlak sarı saçları omuzlarını okşuyordu. Onun için giyinmişti. İlişkilerinin ilk yılında olduğu gibi” (Yemni, 2002:79).

2.4.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2002 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl 2000 yılıdır. Aylardan temmuzdur.

10 Temmuz Pazartesi günü ile başlatılan roman, 16 Temmuz Pazar günü ile sonlandırılır. Olaylar, 6 gün içinde yaşanıp sona ermiştir.

2000 yılında geçen bu olayın benzerlerinin daha önce 1204, 1518 ve 1939 yıllarında da gerçekleştiği belirtilir. 1518'de harekete geçen seçilmişler 5 kişiyi, 1939 yılındaki seçilmişler de bir Alman kadını öldürmüşlerdir. En son olay 1939 yılında gerçekleşmişken, ondan 61 yıl sonra tekrarının gerçekleştiği vurgulanır. Rus ekibin İstanbul Üsküdar'daki kazılara 16 Ocak 1994 yılında başladığı ifade edilir.

“Metros romanında 1 Aralık 1518 tarihli jurnalinde Üsküdar Kadısı İbrahim Zahit Efendi tanrının çağrısından etkilenen kutlu kimselerin 29 Temmuz tarihinde cinler tarafından acımasızca imha edildiğinden söz edilir. Bu kimselerdense geriye ışıl ışıl parlayan çukurlar kalmıştır” (Öntürk, 2017:96).

2000 yılının 10 Temmuz’unda, Kadim Ziyaretçi’nin Amstel İstasyonu’ndaki biriyle telefon görüşmesi gerçekleştirdiği ifade edilir. Us Forbos ismiyle gerçekleşen bu iletişimin saatinin 20.35 olduğu göze çarpar. Bu sırada İstanbul saatinin 21.35 olduğu vurgulanarak mekânlar arası zaman farkı gözler önüne serilir.

Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında okuyucu bilgilendirilmiştir.

“Jeff on iki yaşına Filipinler’deki bir askeri üstte basmıştı. Annesi babasının ölümünden bir yıl sonra, o sekiz yaşındayken aşırı alkollü araba kullanırken kaza yapmış ve altı gün komada kaldıktan sonra onu bu dünyayla baş başa bırakıp gitmişti” (Yemni, 2002:122-123).

Romanda fantastik mekânlara ait zaman dilimleri görülmez. Olayların başlangıcından sonuna kadar kullanılan zaman reel zamandır.

2.4.5. Mekân

Romanın başlangıç mekânı Amsterdam’da yer alan Amstel Metro İstasyonu’dur. Anonsta, metro aracının tadilat nedeniyle Wibautstraat durağına kadar gidebildiği ifade edilir. İstanbul Boğazı’nın derinlerinde yer alan Kadim Ziyaretçi isimli nesnenin etkisiyle metro istasyonunda bir değişim yaşanır. Roman, Hollanda Amsterdam’da başlar, ancak daha sonra Anneke, Korgi ve Amerikan ajanlarının Türkiye’ye geçiş yapmasıyla mekân İstanbul olur. Romanda açık mekânlar da kapalı mekânlar da yoğun olarak tercih edilmiştir.

Romanda kapalı mekân olarak Ruud Kruitberg’in Şiir Molası isimli etkinlik için gittiği mekân dikkat çeker. Mekânda, şairler adına saat 20.30 ile 00.00 arasında gerçekleştirilen büyük bir organizasyon düzenlenir. Ruud’un geceyi geçireceği mekân, Nijmegen’de yer alan Oomveld Oteli’dir. Ayrıca Oomveld Oteli’nin 481

numaralı odası, Korgi'nin seçilmişlerle alakalı işlediği ilk cinayet mekânı olması bakımından da önemli bir mekândır. Ruud, bu otel odasında etkisiz hale getirilir. Diğer seçilmişlerden Filiz yolun ortasında, Us Forbos ise تنها bir park alanında etkisiz hale getirilir.

Romanda önemli bir mekân olarak Amerikalı ajanların kullandığı OWWCNL isimli merkez bina dikkat çeker. Yapı, yerin altındaki sekiz katla birlikte on altı katlık büyük bir binadır. Bu binada yer alan şirketin kuruluş amacı, ülkeyi kitlesel imha tehlikesine karşı korumak, doğacak olan zararları azaltmaktır.

Diğer bir kapalı mekân, Anneke'nin Mc Gibson'la cinsel birliktelik yaşadığı Abcoude'daki villadır. Anneke, bu mekânı terk ettikten sonra Jeff'in ekibi bölgeye gelerek villada ipucu bulmaya çalışır.

Olaylar daha sonra Türkiye'ye kayar. Olayların gerçekleştiği yeni mekân olarak İstanbul karşımıza çıkar. Romanda İstanbul'un bazı tanımlamalarla ifade edildiği görülür.

“İstanbul, insanın tekrar çamura dönüştüğü pota.” (Yemni, 2002:517).

“Dünya ile ahiretin değme noktası. Son tanrının yere çakıldığı şehir. 1700 yıllık antik çınar,” benzeri sözlerini unutamıyordu” (Yemni, 2002:517).

Romanda İstanbul'da yer alan Point Oteli önem arz eder. İstanbul'a gelen Anneke, kimliğini istediği Serpil Tektan'ı etkisiz hale getirmek için on bir odalı Point Oteli'ni seçer. 31 ve 32 numaralı odaları kullandığı otelde yeni bir kimlik elde ettikten sonra Üsküdar'a gider.

Olayların İstanbul'da geçen kısmı büyük ölçüde Üsküdar'da gerçekleşir. Üsküdar'ın eski adının Skutari olduğu belirtilir. Kadı İbrahim Zahit'in haritasında bahsettiği Takiyüddin Sokağı kilit konumdadır. Maceralar büyük ölçüde Takiyüddin Sokağı'nda geçer. Rusların aylardır, Takiyüddin Sokağı'nın yanında yer alan Ali Kuşçu Sokağı'ndaki üç evde kazılar yaptığını vurgu yapılır. Kadim Ziyaretçi'ye ulaşmak için yapılan kazılar büyük ölçüde bu sokakta gerçekleştirilir ve beşgen tünele ulaşılır. 488 yaşında olduğu belirtilen bu tünele Rus ajanlar tarafından

“Şans Yokuşu” adı verilir. Lale, kılıç ve güneş kabartmalı taşlarla bezeli olan beşgen tünelin içinde yer alan dört metre derinliğindeki, on sekiz metre uzunluğundaki su birikintisi Rus ekip tarafından taşla ve kumla doldurulur.

Sedat Serdengeçti'nin Bengam Sokak'ta bulunan 23 numaralı evi, Kadim Ziyaretçi'ye (Çözücü) giden tünele geçiş imkânı sağlayan evdir. 1998 yılında uzmanlar tarafından evin bodrumunda incelemeler yapılmıştır. Evin bulunduğu semtin yeraltındaki zemininde kimyasal reaksiyonlar sonucu metan gazı üretimi gerçekleştiği tespit edilir. Sedat'ın karısı Sabahat'ın evdeki cin ve perilerden rahatsız olarak evi terk ettiği görülür. Bu mekâna Anneke'nin gelmesiyle ev, “tünel ve Kadim Ziyaretçi operasyonu” için kilit rol oynar.

Anneke, evin sahibi Sedat'ı ve onun karısı Sabahat'ı öldürerek evin bodrumundan tünele geçiş yapar. Rus ekibini ortadan kaldırır ancak Korgi tarafından etkisiz hale getirilir. Böylece dördüncü seçilmiş Anneke, kapalı bir mekânda ortadan kaldırılmış olur. Anneke'nin işlediği cinayetler de hep kapalı mekânlarda gerçekleştirilir. Cinayetlerin ardından fiziksel görünümünü değiştiren Anneke, planı için birçok mekân değiştirir, birçok cinayet işler ve beşgen tünelde macerası son bulur.

Olay akışı içinde gerçek mekânlar kullanılır. Fantastik mekânlara yer verilmemiştir. Romanda yer alan diğer/yardımcı mekânlar; Nieuwmarkt, Weesperplein, Wibautstraat, Olay Ufku Barı, Pijp, Cafe Cato, Benidorm, Nijmegen, Honolulu, Benno Stokvis Sokağı, Monicastad, Tiny Frog, Amstelveenseweg, Wibaut Caddesi, Oosterpark Sokağı, Tugaleweg Sokağı, Beukenweg, Manila, Tahran, Mindora Adası, Mac Arthur Bulvarı, New York 5. Cadde, Utah, Westelijke Merwedekanaaldijk, Enshede, Singapur, Sirens Bar, Leidse Meydanı, Begonia Sokağı, Rotterdam, Alkmaar, Utrecht, Eindhoven, Satin Bar, Abcoude, Venlo, Dusseldorf, Köln, Frankfurt, Nürnberg, Münih, Innsbruck, Belluno, Venedik, van Hogendorp Sokağı, Termo Caz Bar, Mavi Kelebek Bar, De Crand Cafe, Damrak, Marnix Sokağı, Purmerend, Insulineweg, Flevopark, Andries Vierlingh Sokağı, Lelylaan, Schiphol, Ahenk Pasthanesi, Frenk Sokağı, Pathe Sineması, Karataş, Atatürk havalimanı, Roosendaal, Bremen, Halikarnas Diskosu, Bodrum, Cihangir, Levent, Dolmabahçe Sarayı, Kız Kulesi, Hâkimiyeti Milliye Caddesi...’dir.

2.4.6. Dil ve Üslup

Romanı 3. tekil şahıs ağzından kaleme alan yazar, sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih etmiştir. Romanda kaba söylemlere, argo kelimelere, küfürlere yer verildiği görülür.

“O cadaloz karı kıcına kına yakardı artık” (Yemni, 2002:11).

“Oğlu buna modern görüş diyordu. Sıçardı böyle modernliğin içine” (Yemni, 2002:69).

Romanda Ruut isimli şairden bahsedilirken, bazı kafiyeli kelimelere, şairin şiirinden mısralara yer verildiği görülür.

“ “Bön bakışları boz neşesi/ Aralık dudaklarında fıski/ Konuşması, boş laf aşkı” ” (Yemni, 2002:14).

“ “Ensemde hissedip ürperdiğimde/ Sımsıcacık elini.” ” (Yemni, 2002:15).

Roman Türkçe kaleme alınmıştır, ancak zaman zaman olay örgüsü içinde yabancı kelimelerden de yararlanılmıştır.

“ “ I am going home baby” ” (Yemni, 2002:14).

“ “Allahu ekber, Allahu ekber, la ilahe illallah” ” (Yemni, 2002:507).

Romanda birbirleriyle yapısal olarak birlikteliği olmayan kelimelerin birleşik yazılarak kullanıldığı görülür.

“Çoktan bir herkesyalnızbanabaksınkolik olmuştu da kendini kandırıyordu” (Yemni, 2002:75).

“Attıkları her adımda durumlarının olağanüstülük dozunun artması Sid’de ters etki yapmış ve korkupışmanlıkmandepsiye bastırıldık düzleminden sıyrılmaya yüz tutmuştu” (Yemni, 2002:610).

“Kendini kahramanların yerine koyup, benolsamneyapardımdıcılık oynamayı sürdürüyordu hâlâ” (Yemni, 2002:632).

Romanda zaman zaman benzetmeler kullanılmıştır.

“Gerçek şiirin fıskırdığı yerde olanaksız şeyler insanın önünde emrine amade bir uşak gibi eğilirdi” (Yemni, 2002:79).

Romanda inançlarla alakalı, dini içerikli söylemlere yer verildiği görülür.

“Bütün çabalarına rağmen, kaltak Antonio’yu bulup büyüle ateşle külünü bile yakıp yok etmişti. Azize Maria ve İsa yardımcısı oldu. Peşindeki düşman çok yamandı” (Yemni, 2002:103).

“Bunlar ancak iki üç gün yeterdi. Sonrasına Allah kerimdi” (Yemni, 2002:507).

Romanda, sayısal verilerden yararlanıldığı, yüzdelerin kullanıldığı görülür.

“ “%7,4 değil miydi bu rakam?” (Yemni, 2002:211)

Romanda kimya ile ilgili teknik terimlere yer verildiği görülür.

“ “ Siz bir atom azot, ben de bir atom oksijen. NO yani. Bu hep böyle mi kalacak? Yeni bir element keşfettim. Jorisiyum. Sembolü J. Ne zaman Argonum olacaksınız?” ” (Yemni, 2002:240)

“Oksijen yüzdesi 19,4, Azot 77,8, Karbondioksit 2,2, Argon 0.09. Isı 16 derece. Zehirli gaz yok. Radyasyon ortalama sınırın altında. Manyetik alan da öyle. Toksikolojik” (Yemni, 2002:606).

Romanda söz varlığı içinde atasözü ve deyimlerden yararlanıldığı tespit edilmiştir.

“Jeff de kendi üstleriyle şifreli olarak haberleşiyordu. Beklenmedik bir müdahale ya da sızıntı olasılığı her an vardı. Ellerinden gelen azami önlemleri aldıklarından, o

tarafa kafasını hiç yormuyordu. Akacak kan damarda durmazdı” (Yemni, 2002:275).

“Beş yüz yıl önce bu taşları yontanlar terminale ulaşmış olamazlardı. Yoksa dananın kuyruğu o zaman kopar ve şimdi kendileri burada bulunmazlardı” (Yemni, 2002:511).

Romanda konuşma diline yer verildiği görülür.

“ “Üst katı arıcam Lev” ” (Yemni, 2002:519).

“ “Acaba dönünce evimizi aynen bulucuz mı?” ” (Yemni, 2002:630)

2.5. Çözücü

2.5.1. Özet

19 Ağustos Cuma sabahı, İstanbul Taksim civarında elektriklerin kesilmesiyle hayatın normal akışı durur. Sokaklar ıssızlaşır, insanlar pelteleşerek yok olur. 20-40 yaşları arasında, model, polis, müzisyen, öğrenci, yazar, eşcinsel, hayat kadını olmak üzere çeşitli mesleklere, karakterlere ve uyruklara sahip, Berkin, Ayşe, Adrian, Belkıs, Ayla, Yılmaz, Jose, Teskin, John, Meral, Sam (Samet), Kemal, Bülent, Mono, Güven, Deniz, Ahmet, Gül Ana, Anuar, Catty, Melanie, Kısmet, Ali, Yılmaz ve Dilek'ten oluşan 26 kişilik grup, saydam bir duvarın içerisine hapsolür ve hiçbir şekilde dışarı çıkamadıkları bu alanda bir arada yaşamaya başlar. Başlangıçta bazı ayrılıklar, anlaşmazlıklar yaşanır. Grupta yer alan dört kişi, yönetimi ele geçirmek için çatışma başlatınca öldürülürler. Bir süre sonra gruba Su isminde, farklı yapıya sahip bir kadın dâhil olur. Su, grubun diğer üyelerinden farklı olarak saydam duvarın ardına geçebilmektedir. Grubun üyeleri arasında zamanla işbirliği başlar, başlangıçta yadırganan her şeye zamanla uyum sağlanır. Grup üyeleri arasında sevgili olanlar, evlenenler olur. 40 yaşında olan Gül Ana, zamanla yaşlanmak yerine gençleştiğini fark eder.

Bir müddet sonra grup üyeleri birer birer pelteleşmeye başlar. Pelteleşmelerinin nedeni ise baştan sona yaşanan tüm hadiselerin Berkin Kartuna'nın rüyasından

ibaret olmasıdır. Birileri Berkin'in zihnindeki rüyayı kullanarak böyle bir mekân oluşturmuştur. Her şey, Berkin'in zihninde gösterilen rüya sahnesinden ibarettir. Rüyanın sonuna gelindiği için kişiler bir bir pelteleşerek gözden silinir.

2.5.2. Fiktif Yapı

Romanın konusu, bir gece sabaha karşı yeni bir gerçeklikle burun buruna gelmiş, Pera bölgesinde 4 kilometrekarelik alana sıkışıp kalmış olan 26 kişinin bir yandan yeni yaşamlarına mutlu bir şekilde ayak uydururken, diğer yandan merak duygusuyla sınırın ötesine geçmenin yollarını aradığı maceralardır. "Çözücü romanı, İstanbul Taksim civarında elektriklerin kesilmesiyle birlikte bütün her şeyin durması, dijital saatlerin çalışmaması, bilgisayar belleklerinin silinmesi üzerine kurulur" (Öntürk, 2017:48). Romanda olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın "Şok Ufku, Sarsıntı, Onarım, Değişim, Çözülme, İdeaot, Araf" olmak üzere toplamda 7 ana bölümü vardır. Bu bölümlerin de kendi aralarında 38 tane kısa bölümlenmeleri yer almaktadır. Romandaki olayların başlangıcı Pera bölgesinde kapalı kalacak olan kahramanların bir gece yarısı eski hayatlarından kopup yeni hayatlarıyla burun buruna gelmesiyle başlar. Yazar, ilk bölüm olan Şok Ufku'nda kahramanların tek tek aynı gece yarısında Pera bölgesindeki şeffaf sınırla ve eski hayatlarında kalmış olan insanların pelteleriyle ilk kez karşılaşma anlarını anlatır. Diğer bölümlerde birbiriyle aynı kaderi paylaşan insanların bir araya gelerek yeni hayata ayak uydurma çabası içinde sınırı aşmaya çalıştıkları gösterilir. Değişim ve Çözülme bölümlerinde artık Pera bölgesinde 4 kilometrekarelik alana sıkışan insanlar, yavaş yavaş çözülmeye ve pelteleşerek bu alanı terk etmeye başlar. Araf bölümünde ise Berkin, gözlerini eski yaşadığı gerçek hayatında, yani Çeşme'deki plajda açar.

Roman, Berkin'in arkadaşı Hamdi ile 5 gündür İstanbul'da bulunmasının ardından, beşinci günün gecesinde peltelerle ve şeffaf engelle tanışması ile başlar. "Oluşturulan mekân içerisinde hiç kimse dışarı çıkamamaktadır" (Öntürk, 2017:48). Ancak romanın sonunda herkesin varlığı pelteleşip yok olarak Pera bölgesini terk eder. Geriye sadece Berkin ve Su kalır. Roman, ilk bölümü olan Şok Ufku'nda, olaylara Berkin ile başlar ve yine son bölümü olan Araf'ta da olayları Berkin'le sonlandırır. Açılışı ve kapanışı yapan kahraman Berkin'dir fakat Berkin'in

tüm olayların gidişatına etki eden ve olaylarda merkeze alınan başkahraman vasfını taşımadığı roman boyunca sezdirilir. Pera bölgesindeki herkes yaşadığı mücadelede ayrı ayrı başkahraman olarak aksettirilir. Ancak romanın sonunda tüm bunların bir rüya sahnesinden ibaret olduğunun anlaşılması, merkez kahramanın Berkin olduğunu açığa çıkarır. Buna delil olarak da onun Pera bölgesindeki şeffaf alanda yer alan tek organik kişi olması gösterilir.

Romandaki olayların geçtiği ana mekân İstanbul'un Pera semtidir. Romanın sonunda ise mekân Çeşme'ye taşınır. Romana adını veren Çözücü, romanın başında tüm kahramanları, Pera bölgesine kapatıp onların ailelerini ve arkadaşlarını pelteleştiren, romanın sonunda da Pera'da kapalı kalan insanları pelteleştirip yok eden bir gücün adı olarak karşımıza çıkar. Kahramanlar olayın başından sonuna kadar bu gücü çeşitli teorilerle tanımlamaya ve açıklamaya çalışsalar da romanın sonuna kadar nasıl bir olayın içinde oldukları net bir şekilde anlaşılabilir. İleri sürdükleri tezlerden emin olamayarak pelteleştikleri görülür. Çözücü'nün isteğiyle Pera'da kapalı tutulan bu insanlar yine Çözücü'nün isteğiyle o bölgeden azad edilirler.

Romanda yazar bazı kelimelere simgesel anlam yüklemiştir. Kesilen elektrik ve ıssızlaşan sokaklar Pera'da başlayacak yaşamın ilk haber vericileridir. Sokakların ıssızlaşması ve elektriklerin kesilmesiyle ne olduğunu anlamaya çalışan insanlar, geride eski hayatlarındaki insanların bıraktıkları tortular olan pelteleri görmüşlerdir. Ayrıca 4 kilometrekarelik alanda kapalı kalan insanların bu bölgeden çıkışlarını engelleyen itekleyici güce sahip bir Şeffaf Sınır mevcuttur.

Romanın başlangıcında elektriklerin kesilmesinin ardından şeffaf çemberin içinde kalan yirmi altı kişi tanıtılır. "Bu yirmi altı kişiyi oluşturan Berkin, Belkıs, Ayşe, Adrian, Ayla, Borsacı Yılmaz, Brezilyalı Jose, Teskin, Meral, John, Sam (Samet), Bülent, Kemal, Güven, Mono, Deniz, Ahmet, Gül Ana, Catty, Tunuslu aşçı Anuar, Melanie, Kısmet, Fotoğrafçı Al, Yılmaz ve Dilek hapsoldükleri mekânda beraber yaşamaya başlamaktadır" (Öntürk, 2017:48). Garip olaylar yaşandığı esnada, Berkin, Belkıs Tosun, Ayşe, Adrian Pousse, Ayla Kiraz, Yılmaz, Jose Mario Quenteso Calvaro, Teskin Hat, Samet Tuzcu (Sam Abla), Bülent Heymen, Güven Sertek, Deniz Zeiss Soluk, Ahmet Turacı, Gül Ana, Catty, Anuar Sousse, Melanie

Govda, Kısmet Telli, Al Bella, Dilek Balcan evindedir. Sokakta olanlar ise, John Space, Kemal Seksan'dır. Yılmaz Semt, kafede arkadaşını beklemektedir. Esrar ihbarı asılsız çıktığı için sevgilisi Ali ile eve dönen Narkotikçi Meral Kabaralı ve sevgilisi Ali ise arabadadır.

“Çeşitli mesleklere ve karakterlere sahip olan 26 kişi eserde yaşamlarına devam etme gayretindedir. Model, polis, hayat kadını, eşcinsel, yazar, müzisyen, öğrenci gibi çeşitli mesleklere sahip olan karakterlerin mizaçları, ülkeleri ve ırkları da farklı farklıdır” (Öntürk, 2017:48). Birbirinden farklı özelliklere sahip olan bu kişiler, yakınlarının, tanıdıklarının yok oluşlarına ve sarı parlak nesnelere dönüşmelerine, şeffaf engelin varlığına, şehrin değişime uğramasına tanıklık ederler. Olaylar başladığında kahramanların büyük bir kısmı evindedir. Bu sebeple başlangıç mekânı olarak çoğunlukla kapalı mekânların kullanıldığı görülür. Ardından açık mekân olan sokaklara geçiş yapılır ve sokaktaki şeffaf engelin varlığı gözler önüne serilir. Sürücüler pelteleştikleri için kazalar olur. Araçların alevleri Atatürk Kültür Merkezi de dâhil olmak üzere birçok eve ve dükkâna sızır. Konsolosluklar, barlar, kitapçılar, Atatürk Kültür Merkezi ve elliye yakın araç zarar görür. “Eserde önemli olan bir diğer durum da ibadethanelerde solunum yapmanın imkânsız hale gelmesidir” (Öntürk, 2017:49). Buna en büyük örnek, Hüseyin Ağa Cami'sidir. Bu mekândaki hava kokusuz ve zehirlidir. Camide görsel sorunlar mevcuttur. Bakışlar bir noktaya odaklanamamakta, bakılan yer bulanıklaşmaktadır. Ahmet, John, Bülent ve Adrian, Fesleğen Cami'de deney yaparlar ve sınırların içinde bulunan camilerin işlev dışı kaldığını görürler. Cami ve kilise gibi ibadethanelerin içleri karbondioksit yüklüdür. İbadethaneler ve umuma açık yerler kullanımdan çıkarılmıştır.

Romanda parlak, sarımsı, plastikimsi ifadeleriyle tanımlanan nesnelere varlığı dikkat çeker. Şeffaf çemberin içinde kalan 26 kişi haricindeki kişiler, sarı plastik nesnelere dönüşürler. İlk olarak Berkin, evin banyosunda sarımsı bir şey görür. Ardından Belkıs, sokağa çıktığında bir arabanın içinde sarı, plastikimsi nesneye rastlar. Ayşe, düğünü için Köln'den gelen ablasının odasına girer, ablası, eniştesi ve yeğenlerinin yerinde plastikimsi bir şeylerin olduğunu görür. Jose Mario Quenteso Calvaro, elektriklerin kesilmesinin ardından sokağa çıkar. Yolda iki valiz, bebek sepeti ve birbirine çarpmış iki boş araç görür. Aracın içinde sarımsı

nesnelere vardır. Teskin Hat, arkadaşı Mert ve Meliha'nın evine girdiğinde pelte gibi sarı iki nesne görür. Sokağa çıktığında aynı sarı nesnelere bir arabanın içinde de görerek oradan uzaklaşır. Meral Kabaralı, sevgilisi Ali ile arabada giderken şehirde elektrikler kesilir. Şoför koltuğunda olan Ali'nin aniden sarı bir nesneye dönüşmesiyle araba kaza yapar. Samet Tuzcu (Sam Abla), altı aydır birliktelik yaşadığı Mehmet'in yatakta aniden sarı nesneye dönüştüğünü görür. Kemal Seksan, büfe soygunu sırasında İsmet ve Fehmi'nin sarı nesne halini almasıyla şaşkınlık yaşar. Japon Mono Ti Pi, yerde sarı peltemsi bir şey görür. Uykusundan uyanan Deniz, ev arkadaşları Hans, Flora, Victor, Alp ve Sakine'nin sarı peltemsi nesnelere dönüştüğünü fark eder. Ahmet Turacı, yolun ortasında bir kadın çantası ve bir sürü sarı peltemsi nesne görür. Catty, kaldıkları otelde babasının ve ağabeyinin sarı parlak nesneye dönüştüğüne tanık olur. Kiralık Katil Kısmet Telli, yatağa kelepçelediği İhsan'ın sarı parlak bir nesneye dönüşmesiyle şaşkınlık yaşar. Sam Abla'yla birlikte Hüseyin Ağa Cami'sine giren Ayşe, içeride sarı pelte görür. Romanda kahramanların karşılaştığı bu sarı nesnelere, yakınlarının yok oluşlarının ardından bıraktıkları tortu benzeri izlerdir. Başlangıçta 26 kişinin dışındaki herkesin sarı plastikimsi nesneye dönüştükleri görülür. Romanın sonuna gelindiğinde ise şeffaf çemberle çevrili alanda kalan Berkin haricindeki kişilerin de aynı yolla sarı nesneye dönüştüğüne yer verilerek roman sonlandırılır.

Ayrıca 26 kişilik ekipten bazılarının da elektriklerin kesilmesinin ardından şeffaf engelin kendisini itmesine tanıklık ettiği görülür. Berkin, Belkıs Tosun, Tunuslu aşçı Anuar Sousse, Utrechtli Melanie Govda bu kişiler olarak karşımıza çıkarlar. Romanda sık sık adı geçen şeffaf engelin arkasının olmadığı ifade edilir. Şeffaf sınırın ötesine ışık bile geçmemektedir. John, Ahmet ve Ayşe, şeffaf engele ateş ettiklerinde engeli aşan kurşunun hiçbir yere zarar vermediğine tanık olurlar. Duvarın arkasındaki caddeler sanaldır. 26 kişinin yakınları, tanıdıkları sınırın ötesinde kalır. Sınırın içindekiler ise arkalarında plastikimsi tortular bırakarak boyut değiştirirler.

Engelin içinde mahsur kalan topluluğun 3/1'i Müslüman değildir. 26 kişi arasında yaşlılar ve çocuklar yoktur. Sadece 20'li ve 30'lu yaşlarda insanlar vardır. Kedi, köpek, kuş gibi bazı hayvanlar da buradaki mevcut yaşamın içindedirler. Şeffaf duvarla çevrili bu alanın 4 kilometrekarelik bir alan olduğu ifade edilir. Başlangıçta

burada hapis kalan herkes meydanda toplanır ve yaşananlar hakkında fikir yürütürler. Bunun bir uzaylı saldırısı olabileceği de dâhil olmak üzere birçok teori ortaya atarlar. Japon Mono, evrimin yön değiştirdiği görüşünü paylaşır.

Romanda şeffaf alanda kalan kişilerin zamanla duruma uyum sağladığı, normal yaşantılarına dönme eğilimi gösterdikleri görülür. “İlk başlarda öğrendikleri bu yaşamı daha sonra benimseyip kabullenirler. Yakınlaşıp evlenenler olur” (Öntürk, 2017:49). Topluluk, hayatî işleri bitirince su arıtma sistemi kurmayı, suyu geri kazanmayı, bahçe ve parklarda sulu tarım yapmayı, organik çöpleri hayvanlara vermeyi planlar. Toplantıda, takım halinde bir barınakta kalmaya, yiyecek depolamaya, elektrik enerjisi üretmeye, hijyenik ortam sağlamaya, izinli araç kullanabilmeye dair kararlar alınır. Ellerde tonlarca su, bir sürü jeneratör, binlerce litre benzin, tonlarca metreküp gaz vardır. Topluca The Marmara Otel’inde kalmaya karar verirler. Kişi isimleri tutulur, iş bölümü yapılır. Teskin ve Yılmaz bu işten memnun olmazlar. 22 kişiden oluşan ekip, 23. kişi olan Gül Ana ile sonradan karşılaşır. Evine girdiklerinde, kadının yoğun bir metafizik dünyası olduğunu anlarlar. 23 kişinin sadece 9’u kadındır. Berkin, otel odasının üst katını gezerken Dilek ve Yılmaz’ı fark eder ve kişi sayısı 25’e çıkar. Şeffaf çemberle çevrili alanda, kişilerin aşk yaşadıkları da görülür. Daha önceki hayatında Adnan’la nişanlanmış olan Ayşe, şimdiki hayatında gayrimüslim bir adam olan Al’a âşık olur. Ayşe ile Al çok geçmeden nişanlanır ve evlenir. Herkes el birliğiyle Ayşe’nin evlendikten sonra oturacağı evin dekorunu yapmaya başlar. Kısmet ile Sam Abla da evlenir.

Topluluk üyeleri, bazı eylemlerde bulunurlar. Ayla, etrafta kimsenin olmayışını fırsat bilip kıyafet dükkânının camını kırarak etek çalar. Anuar ve Catty bir restoranın camını kırıp içeri girer. Başlangıçta bir kaos ortamı hakimdir. Yılmaz, Kemal, Teskin ve Adrian, mevcut ganimetleri ele geçirmek için Meral’in ekibiyle çatışmaya girer. Bu sırada binaların üstünde yükselen yeşil, 13 bombeli minare, herkesi şaşkına çevirir. Bir süre sonra Kemal, yapacakları harekâtın tekinsizliği nedeniyle Teskin’in grubundan çekilerek saf değiştirir. Bir apartmanın üst katına çıkan Teskin, odalardan birinde çırılçıplak bir kızın aynanın karşısında durduğunu görür. Böylece 26. kişi Teskin tarafından keşfedilmiş olur. Romanın 26. kişisi, olağandışı özelliklere sahiptir. Kızın gözleri ve kızlık organı yoktur. Kızın cadı veya İyi Saatte Olsunlar cinsinden bir varlık olduğunu düşünen Teskin, Su’ya saldırır.

Ancak yumruklarının kıza işlemeyişi karşısında şaşkınlık yaşar. Çok geçmeden Su, Teskin'i odanın penceresinden aşağı atar. 16-17 yaşlarında olan Su'yu Teskin'den sonra ilk Semra fark eder. Öte yandan gökteki yeşil cismi gören Adrian'sa, çatışmadan vazgeçerek, Meral'in ekibine teslim olur. "Mizaçları ve meslekleri doğrultusunda bozgunculuk yapan dört kişi ölür" (Özlük, 2010:339). Çatışmada Dilek, Kemal ve Yılmaz hayatını kaybeder. Bölgedeki kişi sayısı 23'e düşmüş olur. Meral, kayıp Teskin'i bulmak için maymuncukla haneleri açmaya başlar. Çok geçmeden Teskin'in cesedini bulurlar.

Romanda Gül Ana'nın sahip olduğu bazı olağandışı yetenekler ve özellikler dikkat çeker. İnançlı bir kadın olan ve durmadan dua eden Gül Ana'nın, bazı cümleleri telaffuz etmesiyle bazı değişimlerin yaşandığı görülür. Tüp kendini yeniler, mutfak bereketlenir. Komşusu Remziye Hanım'dan kalan peltenin, yeni düzenin müjdecisi olduğunu anlayan Gül Ana, cennetin yeryüzüne çöktüğü görüşündedir. Olayların neden ve sonuçlarının bilincindedir. Ancak eylemde bulunmak için, meydana gelen insanların niyetleri saf olana kadar beklemeyi tercih eder.

Çok geçmeden iki farklı dairede iki ceset keşfedildiği görülür. Cesetlerden biri, mektup bırakarak intihar eden Ayla Tan'a aittir. Diğeri ise bir dairenin çekmecesinde yer alan 10 yaşlarındaki bir çocuğun cesedir. Ölü olmasına rağmen konuşan bu çocuğun olağandışı bir özelliğe sahip olduğu görülür. Cesedin yarısı şeffaf çember içindeyken, diğer yarısı sınırın dışında kalmıştır. Bu sebeple cesedin konuştuğu ve Melanie'den kendisini şeffaf sınırın dışına itmesini istediği görülür. Şeffaf çemberle çevrili alanda Ayla, Teskin, Pınar ve diğer iki kişi için cenaze töreni yapılır. Burada önemli bir diğer nokta, ölü olanların vücutlarının pelteleşmemesi hadisesidir. Cenaze töreni düzenlenen bu kişilerde sarı nesneye dönüşme durumu yaşanmaz. Pelteleşebilmek için canlı olmak ve bilinç taşımak gerektiğine dikkat çekilir.

Kendi ayak izlerinden başka ayak izinin olmadığı fark eden Berkin ve Al, Şemi Konfeksiyon Atölyesi'nde örgülü sepetli, üzerinde ST harfleri olan bir balon bulurlar. Balonun başındaki grup kendilerine SÖM (Sınır Ötesi Mutluluk) ekibi ismini verir. SÖM ekibi, sınıra dokunmalarını sağlayacak bir çukur kazarak sınır ötesine geçme denemeleri yapar. Çukurdaki bir kürkün içinde ilerlemeye çalışan

Adrian'ın bir soğukluk algıladığı görülür. Bu soğukluğun teni acıyla gelecek derecede olduğu, soğukla beraber kapkara evrendeki yıldızların da görüldüğü belirtilir. Perişan haldeki Adrian, yüzündeki buz parçacıklarıyla tünelden çıkarılır. Birinci sınır denemesinde, şeffaf engelin yeraltında da devam ettiği anlaşılır. Balonla gökyüzüne yükselen SÖM ekibi, meydana "A" harfinin parladığını görürler. Ardından pembe ışıklı uzay biter ve buz gibi soğuk bir karanlığa gömülürler. Böylelikle şeffaf engelin gökyüzünde de mevcut olduğu kanıtlanır.

Romanın sonuna gelindiğinde Berkin haricindeki SÖM ekibinin birer birer pelteleştikleri görülür. Al, Feraset Apartmanı'nın üçüncü katına çıkarken cebindeki fasulyelerin hıçkırıklarını duyar. Fasulyeleri cebinden çıkarıp fırlattığında birbirine yaklaşmış yıldız kümelerini ve kapkara dondurucu uzayın varlığını hisseder. İlk olarak Al'ın bedeni pelteye dönüşür. Al'ın peltesi merdivende, düğünden ayrılıp giden Ayla'nın peltesi de Namık Paşa Sokağı'ndaki asfaltta bulunur. Ekipten bazıları ahirette olduklarını ve olgunlaşmanın pelteleşip aralarından ayrıldığını iddia eder. Bazıları ise, içinde buldukları yerin, gerçek evrenin bir müsveddesi olduğu, 13,7 milyar yıl sonra esas evrenin hazır hale gelmesiyle müsvedde olanın çöpe gideceği yönünde görüş bildirirler. Cansız varlıkların aşılması delebildiği düşüncesinden hareket ederek, otobüsleri sınır dibine yığmaya başlarlar. Günlerdir sınır dibinde duran araçlar hiç zorluk çıkarmadan sınırı aşar. Araçların ışıkları sınırı aşarken değişime uğrar. Sınır ötesinde bir karaltı görürler. Adrian, bir yolunu bulup sınır ötesine geçmeyi başarır ancak yere yığılır. Berkin de çizgiyi geçerek sınıra dalar. Yerdeki adam, adının Adrian değil Agop Fincancıyan olduğunu söyler. Sınıra dalan Adrian, havasızlıktan ve soğuktan hayatını kaybeder.

Pelteleşme devam eder. Melanie, Mono, Anuar, Catty, Sam, Kısmet ve Meral'in pelteleri bulunur. Jose, tıpkı Adrian gibi sınırı aşmak ister fakat bunu başaramaz. Ekip 10 kişi kalır.

Sınırı sorunsuzca geçerek sağlıklı bir şekilde geri dönen Su, ekibi şüphelendirir. Su'nun sınırın kendisi olduğunu, bu sebeple de sınırdan etkilenmediğini düşünen Güven, her şeyden sorumlu tuttuğu Su'yu tüfekle öldürmeye çalışır. Su ise, pelteleşmeleri durdurmaya çalıştığını, duvarlara delik açmaya çalışan Perişey'in, içeriye yıkıcı, bozucu ve korkunç kimseler olan Dışardakiler'in bölgeye girmesine

yol açacağını, buna engel olmak için elinden geleni yaptığını iddia ederek masum olduğunu kanıtlamaya çalışır. Romanın bu kısmında sadece Berkin'in salt zihinsellikten türeme bir organiklik taşıdığından, diğerlerinin organik olmadığından ilk kez bahsedildiği görülür. Çok geçmeden Güven, koltukta hızla incelererek yok olur.

Ahmet, işi bitenin pelteleşerek ait olduğu yere döndüğünü düşünür. Ona göre buradaki insanlar ve hayvanlar birer aksesuardır. Ahmet'in artık tek eşliliği kutsadıklarını, kimsenin malına, ırzına göz dikmediklerini, hiç tartışmadıklarını, kıskanmadıklarını, çalmadıklarını, liderlik peşinde koşmadıklarını, tanrıyı sildiklerini, bu koşullarda mutlu olabildiklerini, maç izlemediklerini, kitap okumadıklarını, İstanbul'un fethine sevinip, İstiklal Marşı'nı söylemediklerini fark etmesi önemli bir ayrıntıdır. Aynı farkındalık Güven'de de görülmüştür. Eski hayatında yaşadığı eve giden Güven, Mevlana'nın Divan-ı Kebir'ini okur. Eline bir kâğıt alıp insanların artık müzik dinlemediğini, kitap okumadığını, iskambil ve dama oynamadığını, fal bakmadığını, bulmaca çözmediğini, bisiklete binmediğini, rüya görmediğini, filmlerin sürekli değişim altında olduğunu, hayvanların insanlardan soğuduğunu, farklılaşan çok şey olduğunu yazar. Bu yeni yaşadıkları yerde insanî değişimler de söz konusudur. Bencillik, kıskançlık, çekememezlik, güçle ezme, sapkınlık gibi davranışlar ve düşünceler azalır. Sokakların adı yenileriyle değiştirilir ve dışarıda yeşillenme başlar. Ten renkleri ay gibi parlamaktadır. Kadınlar için regl ve ağda bitmiş, selülit sözcüğü tarihe karışmıştır. Kemik erimesi yoktur. Yaşı büyük olanlar dahi, diri ve çeviktir.

Romanda rüyaların varlığı da dikkat çeker. Rüyasında, bomboş sokaklarda el ele gezdiği kızın Su olduğunu hatırlayan Berkin, ikinci rüyasında John, Adrian, Ahmet'le Meryem ve İsa heykelleri olan Trias kilisesinde olduklarını ve saklı UFO'nun içine girdiklerini görür. Ayşe rüyasında Al ile otururken zilin çalması üzerine kapıda insan şeklinde ışıklı bir nesne görür. Ayşe ile konuşan nesne, kendini "beklenen" olarak tanımlar ve "verileni al." komutunu vererek gözden kaybolur. Bunun nur olduğunu düşünen Ayşe, uyandığında rüyayı hatırlamaz.

Önemli bir diğer husus, hızla çoğaldığı belirtilen Dilek Nesneleri'dir. Marketteki farklı bileşenlere sahip sabun bu dilek nesnelere biridir. Öte yandan marketteki

mamullerin, sebzelerin, etlerin buzdolabı dışındayken bile tazeliğini koruması da dikkat çekicidir. Romanda, devamlı değişim içinde olan zaman kavramının olağandışı özelliklere sahip olması da önemli bir noktadır. Bir gün, önce 48 saat sürer. Ertesi günün, 51 saat 24 dakika gündüz ve 44 saat 36 dakika gece ile toplam 96 saat sürdüğü görülür. Buradaki bir günün, eski zamandaki 4 güne tekabül ettiği vurgulanır. “Burada zamanın akışı çok ağırdır, yaşlı Gül Ana gençleşir, ibadethanelerde solunum yapmak zorlaşır” (Özlük, 2010:339).

Romanda din ve inancın bireyler üzerindeki düşünsel zemini de dikkat çeken diğer bir husustur. Şeffaf alanda kalan Al, Ayşe'nin isteği üzerine megafonla ezan okur. Bu durum hayatında hiç namaz kılmamış ve oruç tutmamış bir Müslüman olan Berkin başta olmak üzere herkesi etkiler. Açık havada ibadet etmeye karar verilir. Din evlerinin sonsuza dek sapsağlam kalacağına dair inançları vardır. Öte yandan Gül Ana, ardı ardına “Allah” diyerek etrafa gül kokuları saçar. Sadece camileri değil, aynı zamanda kiliseleri, konsoloslukları, barları keşfederler. Güven ve Ahmet, yaşadıkları bu deneyimin standart inanç ve aidiyet kapılarını kapattığı görüşünü savunur. Yaratıcının onları unuttuğunu, yaşayan 100.000 kişinin 26'sının gözden kaçtığını düşünürler. Romanın sonlarına yaklaşırken Ayşe'nin iradesi dışında hareket ederek yıllar sonra ilk kez saçlarını umuma açtığı görülür. Bu eylemden sonra John, Ahmet, Deniz ve Belkis aynı anda çözülerek pelteleşir. Dört pelteye şaşkınlıkla bakan Ayşe, hatasını anlayıp tülbendi başına örtmeye çalışır ancak başaramaz. Geriye sadece Gül Ana, Su, Berkin ve Bülent olmak üzere dört kişi kalır. Tüm evcil hayvanlar ortadan kaybolur. Piyano çalımı sonrasında Bülent, Allah'ın bir olduğundan, Musa ve Muhammed'in de O'nun peygamberi olduğundan bahsederek pelteleşir. Çevredeki dükkânlar ve vitrin mankenleri, değişime uğrayarak başkalaşır. Gül Ana, hiç düşünmeden sınıra dalar. Sadece Su ve Berkin kalır.

Romanın bu kısmına kadar her şey gerçekmiş gibi anlatılsa da, daha sonra tüm bunların bir rüya olduğu anlaşılır. “Aslında tüm yaşananlar 26 kişiden biri olan Berkin Kartuna'nın rüyasına dayanmaktadır. Birileri bu rüyayı ve Berkin'nin belleğini kullanarak böyle bir mekân oluşturmuştur. Yani her şey bir kurgudan ibarettir” (Öntürk, 2017:49). Berkin, Çeşme'de şezlonguna serdiği havlunun üzerinde bir kâğıt parçası bulur. Metni okuyunca birisinin rüyalarını okuduğunu

sanar. Kâğıt, sınır ötesi alanda yaşanılanlardan bahseder. Berkin, düşsel sevgilisi Su'yu ve diğerlerini hatırlar. Bunları düşünerek plajda yürüyen Berkin'in yanına Güven gelir. Birlikte sınır ötesinde yaşadıkları deneyimler hakkında konuşurlar. Güven, Berkin'e birilerinin belleklerinde fantezi gücünü temel alarak bir mekân kurduklarını, kendisi hariç herkesin simülasyon olduğunu, sadece kendisinin organik bazlı mevcut olduğunu anlatır. Yani Güven ona zihninin beş dakikalığına yolculuk yapabildiğini ve her iki yerde de aynı anda var olabildiğini söyler. Geriye sadece anı olarak düş sahneleri kalır. "Berkin, beş gecedir bu rüyayı görmektedir. Şeffaf sınır ve pelteleşen insanlar rüya sahnesinden ibarettir. Birileri roman kahramanlarından Berkin Kartuna'nın gördüğü bir rüyayı onun belleğini, fantezi gücünü kullanarak gerçekte böyle bir mekân oluşturmuş ve bu olayların yaşanmasına sebep olmuştur" (Özlük, 2010:339).

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Muska, Fal ve Rüya diğer romanlarında olduğu gibi bu romanda da kullanılan unsurlar arasındadır. Meral Kabaralı, muskanın kötülükleri def edeceğine inandığı için üzerinde muska taşımaktadır. Kemal Seksan, kahve falına bakmayı sevmektedir. Muska, fal ve rüya unsurları, bu romanda yazarın diğer romanlarında olduğu gibi olayların gidişatına etki edecek aktif görevlere sahip değillerdir. Fantastik durumlara tek tek olay örgüsü içinde bakacak olursak, tüm kahramanların bir gece yarısı uyandıklarında kendilerini Pera bölgesindeki 4 kilometrekarelik alanda sıkışık kalmış olarak bulması; gece uykusundan uyanan herkesin yanındakilerin veya sokaktakilerin pelteleştiğini görmesi; elektriklerin kesilmesinin Pera bölgesinde başlayacak olan yeni hayatın habercisi olması; maneviyat dünyası güçlü olan Gül Ana'nın "Ağaçtın, topraktın, sıcak çaya kapı ol." demesiyle çoktan bitmesi gereken tüpün kendini yenilemesi, mutfakta bereketin gürlemesi; binaların üzerinde yükselen yeşil 13 bombeli minarenin varlığı; kalbi atmayan, nefes almayan, kirpikleri, göz bebekleri, meme başları, anüsü ve vulvası olmayan, insanî duyguları tanımayan bir varlık olan Su'nun aynanın karşısında belirmesi ve ondaki garipliği ilk hisseden Teskin'in Su tarafından öldürülmesi; gün saatinin 24 saatin dışına çıkarak 51 saat 24 dakika gündüz ve 44 saat 36 dakika gece ile toplam 96 saat sürmesi, eski hayattaki 1 günün yeni hayatta 4 güne tekabül etmesi; camilerin ve kiliselerin yoğun bir gazla dolarak kendini kullanımdan çıkarması; Melanie'nin bir evin çekmecesinde vücudunun bir yarısı Pera'da öbür yarısı sınırın diğer tarafında

kalan bir çocuğun cesedini bulması ve çocuğun cesedinin ondan yardım istemesi; Mono'nun bir filmin içine giren cisimlenmemiş Perişey adlı bir kadınla aşk yaşamaması; Şemi Konfeksiyon Atölyesi'nde birdenbire beliren yeni balonun varlığı; Su'nun insanların beyinlerine sesiyle etki edip bazı şeyleri önlemeye çalışması, sınırın ötesine geçtikten sonra Adrian'ın ölümüne neden olan durumun Su'ya hiçbir etkide bulunmaması; din evlerinin, konsoloslukların, barların, kitapçıların, Atatürk Kültür Merkezi'nin sistem dışı kalması; Jose'nin son teknolojiyle bezeli bir vaziyette bulunduğu garip sığınak; şeffaf engelin Pera bölgesini yukarıdan da tamamen kapatarak çıkışı imkânsızlaştırması; şeffaf engeli aşma denemeleri yapanların buz gibi bir soğukla ve buz parçacıklarıyla temasa geçmesi; buzdolabı dışında kalan sebzelerin, etlerin tazeliğini koruması; Gül Ana'nın, sesiyle geçmişi def etmesi için Ayla'yı uzaktan uarması; Ayşe ile evlenen Al'ın cebindeki fasulyelerde Gül Ana'nın hıçkırıklarını duyması ve onları cebinden attığında dondurucu soğuğu ve uzayı yanı başında hissederek pelteleşip yok olması; mutfakta kalan Meral'in, zeytin ve patateslerin konuştuğunu duyması ve sonra pelteleşerek yok olması; Köpek Kuduz'un bir gözünün mor, diğer gözünün turuncu olması ve göbeğinden beşinci bir ayağın uzamaya başlaması; sebzelerin köklerini topraktan dışarıya çıkarıp, besinlerini havadan sağlamaya çalışması; çevredeki dükkânların ve vitrin mankenlerinin de değişime uğrayıp başkalaşması; geri kalan herkesin iki kişi (Su, Berkin) kalana kadar tek tek pelteleşip yok olması ve son olarak da gözlerini gerçek dünyada açan Berkin'in yaşadıklarının rüya değil, gerçek olduğunu anlaması gibi olay ve durumlar göze çarpar. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romandaki tema, başka başka hayatlara sahip olan insanların sevgi ve dostluğu yeniden keşfedebilmesi neticesinde, koşulları ve içinde bulunduğu durumu ne olursa olsun bundan mutluluk duyacağı, her türlü korku ve endişeden arınabileceği yönündedir. Bu romanda; eski hayatlarında başka başka yaşamlara sahip çeşitli ırk, din, ülke, meslek, cinsiyet, yaş gruplarına mensup olan insanların, birbirlerinde keşfettikleri sevgi ve dostlukla kapalı kaldıkları küçücük alanda bile mutlu olabildikleri görülür. Romanda; iyilik-kötülük (Teskin tayfası-Meral tayfası), bilinen-bilinmeyen, gerçek-gerçek dışılık çatışmaları mevcuttur.

2.5.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir diyemeyiz. Çünkü romanın sonunda Güven ve Berkin'in dışında hiç kimsenin akıbeti hakkında bilgi yoktur. Pera'da yaşanan tüm olaylardan sonra okuyucu, romanın sonunda 26 kişinin içinde sadece Çeşme'de gözlerini açan Berkin'i ve onun yanına gelip sınır ötesinde yaşananlarla ilgili konuşan Güven'i görebilmiştir. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, gelecek kaygıları, ihtirasları roman içinde bu çözümlemeler yoluyla okuyucuya verilmiştir. Romanda bu alanda kapalı kalmış olan kişiler, eski hayatlarında başka başka yaşamlara sahip kimselerdir ve bu alanda aynı kaderi paylaşmak üzere seçilmişlerdir. Yazar; cinsiyet, amaç, yaş, bakış açısı, ırk, din, kültür, yaşam, statü bakımından birbirinden farklı özelliklere sahip olan bu 26 kişiyi bir araya getirerek onlara ortak bir yaşam ve kader sunmuştur. Onları tüm bu farklı inanç, yaşam ve karakterlere rağmen birbiriyle eş, sevgili ve dost yapabilmiştir. Örnek vermek gerekirse yazar, birbiriyle farklı din, yaşam, kültür ve ırka sahip olan Müslüman Ayşe ile Gayrimüslim Al'ı evlendirerek aralarında her şeye rağmen güçlü, temiz ve sağlam duygularla inşa edilmiş bir bağ kurmuştur.

“Çözücü'de geçen Gül karakteri, İslam dininin temsilcisi olarak dinî inançlarıyla ön planda olan biri olması yönüyle romanda ismiyle müsemmadır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:394). Hepsinden farklı yoğun bir metafizik dünyası ve inanç gücü vardır. Aynı durum Ayşe için de geçerlidir. “Çözücü'de İslam dininin temsilcilerinden olan bir karakterdir. Sevdiği adamla beraber yaşayabilmek için nikâh şartını koşar” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:393). Ayşe dinine bağlı, başörtülü bir kadındır ve tüm erkekler onun saçlarını merak etmektedir.

“Ayşe ayakkabılarını çıkarttı ve halı girişine doğru yürüdü.

“Bismillahirrahmanirrahim” ” (Yemni, 2003:185).

Genç kadın birden bambaşka bir dünyaya dalmış gibi oldu. Hiçbir ikaz mikaz fark etmeden. Çevresindeki eşyanın üzerine saldırısı tasvir

edilemezdi. Kubbeli tavandaki işlemler, Arapça harfler, kabartmalar, hepsi birden kıpır kıpırdılar. Bin kişilik bir koro hep bir ağızdan anlamadığı dilde bir şeyler fısıldıyorlardı. Harfler konuşuyor düşüncesi içini bumbuz etmişti. Başka kim, ne olabilirdi (Yemni, 2003:185).

Romanda kahramanlar farklı inançlara sahiptir. 26 kişinin 3/1'i Müslüman değildir. Müslüman olanlardan bazıları ise dinine bağlı değildir. Bülent, iki dinlidir. Müslüman olan Berkin, şimdiye kadar hiç namaz kılmamış, oruç tutmamış ve camiye gitmemiş bir genç olarak karşımıza çıkar. Katolik Al, Pera'da Ayşe'nin isteğiyle ezan okur ve farklı dinlere sahip insanlar dâhil olmak üzere herkes ezan sesinden çok etkilenir.

Bu bölgede kimse birbirini inançları, statüleri, ırkları noktasında eleştirmemekte, kendinden farklı görmemektedir. Yani bu insanlar kapalı kaldıkları bölgede aynı kaderi paylaşırlarken inanç, millet, statü çatışmaları yaşamamışlardır. Romanın iki farklı zamanı vardır ve bu iki farklı zamanın olumlu-olumsuz kahramanlar üzerinde de farklılık gösterdiği görülür. Eski yaşamlarına bakacak olursak Belkis Tosun, kötü yaşama sahip bir kadın modeliyle karşımıza çıkar. Ayşe, eski yaşamında da tesettürlü bir kadındır ve onun, nişanlısı Adnan ile evlilik dışı bir ilişki yaşaması dikkat çekicidir. Adrian, bir Fransız ajanı olarak İstanbul'dadır. Aynı şekilde John da bir Amerikan ajanı olarak İstanbul'da bir görevin peşindedir, 16 yılda 8 kişiyi öldürmüştür. Yılmaz ve Teskin suça bulaşmış yaşamlara sahip kişilerdir. Samet Tuzcu, erkekten dönme bir kadındır ve hayatını erkeklerle birlikte olarak devam ettirmektedir. Kısmet Telli, bir kiralık katildir, Dilek ise otel odalarında erkeklerle birlikte olan bir kadın olarak karşımıza çıkmaktadır.

Berkin, olayların başlangıcında dinî kimliği baskın olan bir kahraman değildir fakat herkesin yok olduğunu görüp tuhaf şeyler olduğunu hissettiğinde Allah'a sığınır.

“ “Ah Hamdi, Allah'ım... Bu... yok o değil. Allah'ım bana yardım et” ” (Yemni, 2003:8).

“ “Allah'ım, yüce Allah'ım. Hamdi öyle bir şey yapmaz. Yapmaz, çünkü o...çünkü...” ” (Yemni, 2003:8).

Berkin'in hayatında ne namaz kılmışlığı ne de camiye gitmişliği vardı. Dua falan da bilmezdi. Bebekken ve çocukken onu büyüten anneannesinin, kitaplardan, filmlerden tanıdığı kimselerin ağzıyla Tanrı'nın şefkatine sığınmaktaydı. Bunun yarı bilinci dualarına karşılık verilmeyeceği kuşkusunu körükleyip durmaktaydı. Ağzında Tanrı'ya yakaran mırıldanmalarıyla basamakları ikişer ikişer atlayarak dış kapıya vardı. Kapıyı açarken arkasına baktı. Merdivenlerde varlığını tehdit edecek bir varlığın sesi, soluğu ve cismi yoktu şükürler olsun (Yemni, 2003:9).

Pera'daki hayatlarında ise bu kişiler eski yaşamları gibi kimliklerini ve karakterlerini de geride bırakmış olarak karşımıza çıkarlar. Eski yaşamlarında olumsuz kimliklere sahip olan bazı kahramanlar, Pera'da bu olumsuzluklarından arınarak olumlu kahramanlara dönüşürler. Romanın Pera'daki olumsuz kahramanlarına bakacak olursak, Teskin, Yılmaz, Adrian ve Kemal'i görebiliriz. Bu bölgede tıpkı diğerleri gibi kapalı kalan bu insanlar, içinde buldukları durumdan istifade eden ve soygun planları yapmaya çalışan kişilerdir. Planlarına engel teşkil eden Meral ve grubunu öldürme planları da vardır. Fakat planın tekinsizliğinin farkına varan Kemal saf değiştirir ve Teskin tayfasıyla çatışırken de hayatını kaybeder. Yani Pera'daki olumsuz kahramanımız Kemal'de, ölmeden önce kötünden iyiye doğru bir geçiş söz konusu olmuştur. Aynı şekilde Adrian da, Teskin ve Yılmaz'ın planından kendini geri çekerek olumsuz kimliğinden sıyrılmış ve diğerlerinin arasına katılmıştır. Olumsuz kahraman olma noktasında ısrar eden Teskin ve Yılmaz'ı da kötü bir son beklemektedir. Diğerleri tarafından öldürülerek saf dışı edileceklerdir. Pera bölgesi, Yılmaz ve Teskin'in sonlanan hayatları neticesinde olumsuz son, kahramanların yok oluşuyla kendini iyiliğe, aşka ve dostluğa bırakır.

Kahramanlar, içinde buldukları bilinmezliklere rağmen mutludur. Geçmişteki hayatlarını unutup yeni hayatlarına adapte olurlar. Bilinmezlik, karmaşıklık ve tutsaklık içindeyken bile âşık olabilirler. Fitaş sinemasında film izleyebilirler, tek dertleri buymuş gibi buldukları köpeklere ne isim koyacaklarını aralarında tartışırlar. Zamanla buradan çıkma isteklerini bile kaybettiklerini fark ederler. Aslında bu yeni hayat düzeni zamanla sevilir ve eski düzene dönülmek istenilmez. Bu yeni yerde kötü olan insanî duygular terk edilmiştir ve bu sevgi ortamında kimse eskiyi özlememektedir. Bu tavırla aslında eski toplumsal yargılar da eleştirilmiştir.

Genç ve sıhhatli erkeklerle, genç ve sıhhatli kadınlar birkaç kilometre karelik alana sıkışmışlardı. Ölene dek belki. Toplum kontrolü. Aile baskısı, kadınların kısıtlanması, örgütlü işkence ve cinsel taciz bitmiş, insanın kötü yanlarını serpilten, manevi boşluk üreten jeneratörler susmuştu artık. Bakışlar ve yargılar değişmişti bu nedenle. Kökünden üstelik (Yemni, 2003:206).

Anuar uzanıp öpünce Catty nefes nefese olmasına rağmen büyük bir istekle karşılık verdi. Bütün olup bitenlere, gelecek endişelerine ve daha da önemlisi her dakika gayb âlemine karışan ailesini, arkadaşlarını düşündürmek isteyen yanına rağmen mutluydu. Geçmişinin, hep bizi düşün, yan yakıl, ağla yırtın dürtüleri hımbıllık rekoru kırmak istercesine arka planda kalmaktaydı (Yemni, 2003:208).

“Çözücü’deki Taksim’de küçük bir alanda uyananların çoğu erkektir. Bu erkeklerden biri de Berkin’dir. Aslında kahramanların hepsi Berkin’in rüyasından ibarettir. Romanın ilerleyen kısımlarında erkekler ve kadınlar sırayla pelteleşmektedirler” (Öntürk, 2017:105). Romanda dikkat çeken bir de Su isimli kahraman vardır. Su, değişik güçlere sahip, şeffaf engelle aynı kimyadan yaratılmış bir kadın olarak karşımıza çıkar. “Sadık Yemni’nin “tasavvufi bilimkurgu” olarak addettiği romanlarından biri olan Çözücü’de yer alan Su karakteri, Taksim’de belli bir bölgenin dışında kalan tüm insanların birer pelteye dönüşmesinin ardından sınırın içinde kalan yirmi beş kişiye sonradan dâhil olan biridir. Su’nun yaradılışı, romanın başlarında tüm ayrıntılarıyla verilir. Su, çamurdan yaratılmış, kendisine ruh üflenmiş ve yavaş yavaş gelişimini tamamlamıştır. Bir annesi ve babası olmadan direkt olarak ilahî güç vasıtasıyla yaratılan Su, fiziksel olarak da diğer kişilerden üstün durumdadır. Bu anlamda romandaki Su karakteri, mitolojik ve dinî kökenli bir tasavvurla meydana getirilmiştir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:398). Yine Su’nun bahsettiği, delikten girecek korkunç yaratıklar olan Dışardakiler de bir başka fantastik kahraman olarak sayılabilir. Fakat bu fantastik kahramanın varlığı somut olarak mevcut değildir, varlığı Su tarafından dile getirilir.

Romandaki asıl kahramanlar; Belkıs Tosun, Ayşe Farkun, Berkin Kartuna, Adrian Pousse, Ayla Kiraz, Yılmaz, Kemal Seksan, Teskin, Meral Kabaralı, John Space, Samet Tuzcu, Bülent Heymen, Güven Sertek, Deniz Zeiss Soluk, Ahmet Turacı, Gül Ana, Kısmet Telli, Al Bella, Dilek Balcan, Mono Ti Pi, Jose Calvaro, Catty Waters, Anuar Sousse, Melanie Gouda, Ayla Tan, Su’dur.

Romanda sadece ismi anılan yardımcı kahramanlar; İsmael Bouci, Sedat Çelik, İhsan Bey, İdris, Remziye, Nalân, Rizeli Fadime Soluk, Frank Zeiss, Ken Ti Pi, Hans, Fiona, Victor, Madam Fantusa, Ellen, Edward, Eliot Waters, Ctharine Waters, Johanson, Rebeka Stahl, Alp, Sakine, Saniye, Hilda, Fehmi, İsmet, Memet, Eti Ali, Kemal, Ferhat Sümer, Mert, Levent, Tarık El Sousse, Fernando Bella, Latife, Akura, Seren Darbel, Halit Duran, Suat, Kerem Benli, Esin Gezgin, Meliha, İsmail Baba, Hans Verderya, Emilio, Setvick, Serhat, Tümer, Vedat, Satrap, Adnan, Çiğdem, Sevtap, Serpil, Murat, Böcek Talat, Remzi Bey, Torbacı Semih, Solina, Aslı, Abdürrahim Sertek, Hamdi'dir.

Yazar bazı kahramanların isimlerinin başına lakap takmıştır (Torbacı Semih, Eti Ali, Böcek Talat). Romanda yardımcı kahraman olarak hayvanlara da yer verilmiştir. Kuş, köpek, kedi, timsah gibi hayvanlar da Pera'daki yaşamda var olan canlılar olarak karşımıza çıkarlar.

2.5.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2003 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl yazar tarafından kesin olarak bildirilmemiştir. Sadece bir atölyede bulunan balonun üstüne Pera'dakiler tarafından 2016 İstanbul Olimpiyatları yazısı yapıştırılmış, bunun sonrasında da balon havalandırılmıştır. Bu nedenle olayların geçtiği zamanın 2016 yılı olduğu tahmin edilmektedir. "Sadık Yemni'nin romanı Çözücü'de zaman, İstanbul'da Taksim civarında bulunan insanların hayatlarını değiştiren olayların başladığının işaretidir" (Özlük, 2010:348). 26 kişinin zamansal olarak, Pera'da kapalı kaldığı zaman diliminden önce bir hayatları olmuştur. Bu insanların Pera'da toplamda kaç gün kapalı kaldıkları net olarak saptanamamıştır. Sadece, merdivenlerde çözülen Al'ın söylediği son sözün 15 günlük yeni yaşantısında kullandığı son kelimeler olduğu dile getirilmiştir. Toplam zaman bilinmemektedir. Çünkü Pera'da zaman değişkendir. Saatler yavaşlamıştır. 1 gün, 24 saati aşmış, önce 48 saat olmuş sonra 96 saate çıkmış ve bu şekilde ilerlemiştir. Bu nedenle kaç gün Pera'da kapalı kaldıkları net bilinmemektedir.

Romanın sonunda gözlerini Çeşme'de açan Berkin'in Çeşme'de içinde bulunduğu zaman da bilinmemektedir. İki farklı yaşamda da zamanda belirsizlik söz

konusudur. Eğer Pera'daki olayların yılı tahminimiz üzerine 2016 yılıysa, bu romanı 2003 yılında kaleme alan yazar, gelecek zamanın romanını yazmıştır diyebiliriz.

Pera'da yaşanan zaman hayalî bir zamandır. Güven adlı kahraman Berkin'e zihninin beş dakikalığına yolculuk yapabildiğinden, bilinmeyen kimselerin zihinlerine müdahale ederek onları Pera bölgesine topladığından bahseder.

2.5.5.Mekân

Romandaki temel mekân İstanbul'un Pera semtidir. Mekân, üzerinde yaşadığımız gerçek dünyaya ait bir mekândır ve kurgu yoluyla oluşturulmamıştır. Pera, şuan İstanbul'un bir semti olan Beyoğlu'nun eski adıdır. Romanda Berkin adlı kahraman, Hamdi ile birlikte Çeşme'den İstanbul'a geçer. İstanbul'un Pera semtinde kalışının 5. gününde ise kendisiyle aynı kaderi paylaşan 25 kişiyle birlikte bu bölgeye hapsolür. Pera, 4 kilometrekarelik şeffaf engelle dört tarafı da çevrili bir bölge olarak karşımıza çıkar. Romanın sonunda ise mekân, Çeşme'ye kayar. Berkin, Pera'daki olayların içinden sıyrılıp gözlerini Çeşme'deki plajda açar.

Pera'da kapalı kalan insanlar başlangıçta hep birlikte The Marmara Oteli'nde kalırlar, daha sonra ortak bir kararla Horoz Restoranı'nı otele çevirerek orada yaşamaya başlarlar. Son olarak da birkaç kişi hariç herkese mevcut yapılardan özel daireler açılır. Geri kalan birkaç kişi ise, Horoz Restoran'da kalmaya devam eder.

Romanda ismi geçen mekân isimlerine bakacak olursak; Kolçak Sokağı, Pürtelaş Sokağı, Şemi Konfeksiyon Atölyesi, Ayazpaşa Camii Sokağı, Kutlu Sokak, Şehit Muhtar Caddesi, Abdülhak Hamit Caddesi, Başkurt Sokak, Sıraselviler Caddesi, Turnacıbaşı Sokak, Sakız Ağacı Caddesi, Tarlabası Bulvarı, Cumhuriyet Caddesi, Mete Caddesi, Belkahve Sokak, Kiblelizade Sokak, Yeşilçam Sokak, Ülker Sokağı, Kazancı Yokuşu, Feraset apartmanı, İstanbul, Romanya, Azerbaycan, Adapazarı, Ayvalık, Antalya, Selime Hanım Camii Sokağı, Taksim Meydanı, Çifte Yay Sokağı, İnönü Caddesi, Maksim Laila, Kadıköy, Feneryolu, İstiklal Caddesi, Eminönü, Haydarpaşa, Nişantaşı, Köln, Namık Paşa Sokağı, Çarkıfelek Sinema

Salonu, Amsterdam, Köln, Marmaris, Atina, Roma, Rio De Janerio, Gümüşsuyu, Atatürk Kültür Merkezi, The Marmara Oteli, Horoz Restoran, The Aşk Memnun Oteli, Fesleğen Cami, Meşelik Sokak, Trias Kilisesi'ni sayabiliriz.

“Çözücü romanında kahramanlar bir sabah ne olduğunu bilmeden şeffaf sınırla çevrelenmiş bir alanda bulurlar kendilerini” (Öntürk, 2017:82). Pera, her ne kadar Beyoğlu'nun eski adı olsa da, romanda şeffaf sınırla çevrili olan “Pera” isimli bu alan, fantastik bir mekândır. Bu bölge, gerçekte var olan bir mekân olsa da, kurgu içindeki vasfı bakımından hayalî bir bölgedir.

2.5.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

Başını hafifçe kaldırarak bakındı. Sehpanın üzerindeki bira kutuları, film CD'leri, cips kırıntıları ve krem rengi bir çorap her şey yolunda ahbap dercesine olağan görünmekteydiler. Büyük masanın etrafındaki sandalyelerden birine ikiye katlayarak bıraktığı kot pantolonunu, dört ayağın altında duran Üçset marka spor ayakkabıları, top yapılarak içine sokulmuş tek çorap, devasa büfe ve yan duvarların yüzeyinin yarısını kaplayan sayısız porselen tabak da öyle (Yemni, 2003:3-4).

Hızla giyindi. Nefti bir mini etek, bej rengi kolsuz tişört, memelerini iri gösteren destekli sutyen, kısa beyaz çoraplar, yüzgeç gibi bordo çizgileri olan beyaz spor ayakkabılar. Babası ve abisi ittifakla bu eteğini Perth için bile çok mini bulduklarını söylemişlerdi. Catty kısmi sağırılığından ve çok küçük olduklarını düşündüğü memelerinden utanan yeni yetmeydi. Uzun kızıl saçları, yeşil gözlerinin albenisine uzun bacaklarını katarak denge yaratmaya çabalamaktaydı. Annesi onu anlıyordu neyse ki (Yemni, 2003:63).

Yazar, diyaloglar kullanmıştır ve romanı 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Sade üslubu ve akıcı bir dili vardır. İkilemeler kullanmıştır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Cinsel içerikli söylemlere yer verilmiştir. Kötü söz ve argo roman içerisinde yer yer kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“John hızla kararını verdi. Meral'in yanındaki kelepçeyi kullanacaktı. Genç kadın leb demeden leblebiyi anlamıştı. Elini kemerine atarak kelepçeyi almaya davrandı.

Bunu yaparken başını otuz derece kadar sola çevirmiş ve azıcık öne eğmişti. Böylece kafatasında bir delik açılmasından kılpayı kurtuldu” (Yemni, 2003:159).

“Üzümünü yiyin bağıni sormayın.”

“Sormayız merak etme” (Yemni, 2003:279).

“Ahmet John’un sözlerini tekrar duymaktan biraz şaşırmişti. O halde akacak kan damarda durmayacaktı” (Yemni, 2003:297).

“Güven’e özenen yanı sönmek üzere olan küçücük bir kor parçası gibiydi. Ataletin renksiz, kokusuz ve kimliksiz baskısı yürürlükteydi. Su testileri vardı hepsi. Burada su yolunda kırılıp gideceklerdi” (Yemni, 2003:416).

Romanın dili Türkçe’dir ancak zaman zaman yabancı dillere ait kelimeler de cümle içinde ve diyaloglarda kendini göstermiştir.

“ “Adın ne senin?”

“What you want?”

“What do you want?”

“Ne aptalca soruydu, ama ağzından öyle çıkmıştı.

“Are you alone? Alone?”

“Something happen men.”

“What happened?”

“Are you kör? People gone. Hepsi Gone” (Yemni, 2003:37).

“Where you from?”

“Iceland.”

“What?”

“İzlanda.”

“Are you Türk?”

“No.”

“Me yes.”

“I know” ” (Yemni, 2003:74).

2.6. Ölümsüz

2.6.1. Özet

Ayhan Timir, Ferhatt Oteli’ndeki işinden çıkarılmasının ardından Teupi isimli bir firmadan, içerisinde geçmişte çekindiği fotoğrafların bulunduğu sarı zarflar almaya başlar. Ardından Teupi Anonim Ortaklığı isimli şirket tarafından hesabına yüklü miktarda para yatırıldığını görür.

Aradan bir yıl geçmesine rağmen Ayhan, sarı zarflar almaya devam eder. Kendi görüntüsünün yer almadığı bu yeni fotoğraflarda bulunan parlak bir adamın görüntüsü beyninde otomatik olarak çalışan bir üniteyi harekete geçirir. İstemsizce “teupi.kimkimdir.com.kâinat” sitesine girip fotoğrafı ekrana nakleden Ayhan, bu yöntemle edindiği bilgiler yardımıyla önce bilet koleksiyonunu gösterme bahanesiyle Le Katre Oteli’nde “Birinci Parlak” olan Mesut Ali Bartık’ı öldürür. Ardından “İkinci Parlak” olan Meliha Aydınlar’ı, onun ardından da “Üçüncü Parlak” olan Salih Katırcı’yı, sevgilisi Sedef Özkan’ın gözleri önünde öldürür. Ancak faili tespit edilemediğinden bu cinayetlerin hiçbiri aydınlatılamaz ve Ayhan git gide bir seri katile dönüşür.

Ayhan son olarak “Dördüncü Parlak” olan Kalbiye Telvekeş için harekete geçer. Kalbiye ile birlikte Zeugma Oteli’ne giden Ayhan, kadına âşık olduğu için cinayetten vazgeçer. Bu sırada Kalbiye’nin de aynı şirket adına kendini öldürmekle

görevli olduğunu öğrenir. Kalbiye de Ayhan gibi Teupi tarafından seçilmiş bir ölümsüzdür ve Ayhan gibi üç parlağı imha etmiştir. Son olarak ikisi de birbirlerini öldürmek üzereyken cinayetden vazgeçerek olayları sorgulamaya başlar.

İkili, Teupi'nin etki alanından çıkacakları bir eşik olduğu fikriyle harekete geçerler ve bu eşiği aramaya koyulurlar. Eşiğin eski yerleşim yerlerinde olabileceği fikriyle İzmir'e doğru yola çıkarlar. Yollarına çıkan işaretleri takip ederek Kızlarağası Hanı Cevahir Bedesteni'ndeki Kumpanya İzmir Koleksiyon Pazarı'na giderler. Bu mekânda Salih Katırcı ve sevgilisi Sedef Özkan'la karşılaşırlar. Aralarında çıkan çatışmanın ardından Salih Katırcı'yı Ayhan, Sedef Özkan'ı da Kalbiye öldürür.

Ağır yaralı olan bir kişi, Ayhan ve Kalbiye'ye el bombası atar. El bombası infilak etmez ancak Ayhan ve Kalbiye'nin baş başa kaldıkları yer kum, taş ve moloz yığınlarıyla dolu terk edilmiş bir viraneye dönüşür. Bu sırada giderek şiddetini artıran bir deprem meydana gelir. Ayhan ile Kalbiye "Manzarasız" denilen mekâna geçiş yaparlar. "Ayak Tozu Rehberi" onları karşılayarak çeşitli bilgiler verdikten sonra onları Melekli Cadde'ye götürür.

Ayhan ve Kalbiye sırayla Açıcılar, Kapatıcılar, Ahlak Zabıtaları, Koleksiyoncular, Rahmetlikler, Nur İçinde Yatsınlar, Resim ve Heykel Dirilticiler, Suret Söndürücüler ile karşılaşırlar. Ardından gördükleri dalgayla birlikte Manzarasız'ın sınırına ulaşırlar. Görevini tamamlayan Ayak Tozu Rehberi, olduğu yerde çözülür ve yerde bir küme toprakçık olarak kaybolur. Ayhan ve Kalbiye Manzarasız'dan ayrılarak yeraltı şehri Konya'nın otobüs terminaline geçiş yaparlar. Burada Hakikatçi Baba ile karşılaşarak para karşılığında ondan bazı bilgiler alırlar. Konya otobüs terminalinin kurallarına uymadıkları için cezalandırılan ikili, Cerzbe Park'a gönderilirler.

Cerzbe Park'ta ailesi yanında bulunmayan yüzlerce çocuğun eğlendiğini gören ikili, Derviş Topacı tabelasında bir gün ışığı fark eder ve eşiği bulduklarını düşünerek Derviş Topacı'nı çevirir. Birkaç denemeden sonra yedi dervişin belirmesini sağlayan Ayhan, Kalbiye'ye sarılarak başka bir mekâna geçiş yapar ve Hafi isimli yapay zekâdan kendi işlevi ve Teupi Anonim Ortaklığı hakkında bilgiler edinir. Hafi ile birlikte Zeugma Oteli'ne geldiğinde Kalbiye'ye tıpatıp benzeyen bir

kadın görür ve onunla konuşma girişiminde bulunur, ancak Hafi tarafından kısıtlandığı için bunu başaramaz. Ayhan, Hafi'den nasıl çözüleceğini bilemez ve ona ortaklık önerir. Hafi ile yaptıkları anlaşmadan sonra foton yansıtmayan gevşek bir yapıya geçen Ayhan, yerçekimi bulunmayan bu alanda havada süzülürken, Hafi'nin görüşe açmış olduğu alanları gözlemler. Ayhan, Hafi'yi Cerzbe Park'a götürür. Buradaki kişilere gelecekte getirilen hediyeler verirler. Daha sonra Ayhan, Hafi'den "Park-fi" ismi ile Cerzbe Park'ta kalmasını ve kendisini de üçüncü kattaki 14 numaralı odaya yollamasını ister. Hafi'nin yardımıyla çözülmeyi bekleyen Ayhan, yanına gelen bir çocuk tarafından "Çifte Aralık" oyununun oynandığı alana götürülür. Ayhan oyun alanındaki oyunu oynar ve bir yeşil derili kesecik kazanarak Hafi'nin yardımıyla çözülür.

Kalbiye'yi tekrar karşısında gören Ayhan ona sarılacağı sırada karşısında "Yaratıcının Suflörü"nü görür. Kalbiye'nin yüzü şekil değiştirerek Teupi'nin kurucusu olan Yaratıcının Suflörü'ne dönüşür. Ayhan, iç sesinin talimatıyla Çifte Aralık oyununda kazandığı deri keseciğin içindeki pembemsi tozu Suflör'e yöneltir. Tozlar, Kalbiye kılığındaki Suflör'ün çürüyüp dağılmasına neden olur. Suflörden geriye küçük bir cisim kalır.

Ayhan kapıya yöneldiğinde odada sadece kapı ve ayna sağlam kalmıştır. Ayhan, Melekli Cadde'ye yeniden gelir ve burada 14 numaralı odanın aralık olan kapısını görür. İç sesinin talimatına uyarak aynayı bulur. Bu kez Suflör araya Aylin'i sokarak Ayhan'ı aynayı kırmaya ikna etmeye çalışır. Bu tuzakları atlatan Ayhan, Aylin'i kolundan tutarak aynaya doğru sürükler. Bu olayın ardından zamanda değişim yaşanır ve cinayetlerin işlenmemiş olduğu zamana geçilir. Öldürülen kişiler Ayhan'la karşılaşmadan önceki yaşantılarına geri dönerler.

2.6.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, işten ayrıldıktan sonra Teupi Anonim Ortaklığı isimli meçhul bir şirketten sarı zarflar alarak ölümsüz bir seçilmiş olduğunu fark eden Ayhan Timir'in çeşitli cinayetler işlemeye başlaması, bu cinayetler sırasında âşık olduğu diğer seçilmiş Kalbiye Telvekeş ile paralel evrenlerde dolaşarak çeşitli

maceralar yaşamasıdır. Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romandaki merkez kahraman Ayhan’dır. Romandaki olaylar onunla başlatılmış, onun Teupi Anonim Ortaklığı’nın sırrını çözemeye çalışmasıyla ve paralel evrenlerde yaşadığı maceralarla sonlandırılmıştır. “Ölümsüz’de paralel evrenlerin yan yana gerçeklikler olduğu ve bir tehlikeyle karşılaştığımızda Teupi Şirketi’nin onları tehlikenin olmadığı başka bir evrene kaydırıldığı belirtilir” (Öntürk, 2017:173). Romana adını veren “ölümsüz”, Ayhan Timir’in taşıdığı bir özelliktir. Çocukluğundan beri bu özelliğinin belirtilerini gösteren Ayhan, Teupi tarafından seçilmiş bir ölümsüz olarak çeşitli cinayetler işler. Bu, onun ölümsüzlüğünün etkisiyle kendisine verilen bir görevdir. Ancak daha sonra bu etkiden çıkmak için eşik arayan Ayhan, çeşitli mekânları deneyimler, suflörle karşı karşıya gelerek onun etki alanından çıkar ve cinayetlerin işlenmemiş olduğu zamana geçiş yapmayı başarır.

Romandaki tema, nasıl bir etki altında olunursa olunsun, kötünün etki alanından çıkılacak bir eşiğin daima var olduğu, değişimin insanın kendi içinde başladığı yönündedir. İnsan normal yaşantısını sürdürürken bir anda seri cinayetler işleyen ve bundan dolayı pişmanlık hissetmeyen birine dönüşebilir. Aynı zamanda sevginin gücüyle, aşk denen duyguyu hissederek kötülüğün etki alanından çıkmayı başarabilir. Her değişim ve her eşik insanın içindedir. Başlangıçta işten çıkarılan ve hesabına yatırılan yüklü miktardaki paraları gören Ayhan, içindeki yoğun istekle zihninde bir kanalı açar ve Teupi’nin etki alanını seçer. Ardından âşık olduğu Kalbiye ile birlikte yönünü iyiye çevirmeyi başarır. “Kalbiye, Sadık Yemni’nin “tasavvufi bilimkurgu” olarak nitelendirdiği Ölümsüz romanında başkarakter Ayhan ile beraber öte âlemlerde sembolik bir yolculuk yapan kadın karakterin adıdır.” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:395). Romanda yoğun olarak iyi-kötü, maddi-manevi, hayal-hakikat çatışmaları hâkimdir. Romandaki olaylar, bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Roman, sayılarla ayrılmış 18 bölümden oluşur ve 18. bölüm “SEKİZBEN’CE” başlığını taşır.

Teupi Anonim Ortaklığı isimli firmadan, içinde fotoğraflarının yer aldığı sarı zarflar alan Ayhan’ın, firma tarafından hesabına yatırılmış olan iki milyar sekiz yüz altmış

üç milyonluk paranın varlığından haberdar olmasıyla olağandışı macera başlar. Posta kutusuna konulan sarı zarftan ve hesabına yatırılan yüklü miktardaki paradan sonra üçüncü esrarengiz olay gerçekleşir: “Sırkardı” filmi. Ayhan, düşüncelere dalmış vaziyette yolda yürürken bir film afişi görür ve afişte bazı sıra dışı ışıklar, renkler ve yazılar keşfeder. Sadece o gün oynatılacak olduğunu öğrendiği “Sırkardı” filminin 15.45 seansına bilet alır. Sinema salonuna giren Ayhan’ın zihninde başlayan hareketlenme oldukça dikkat çekicidir ve bazı olağanüstülükler içerir. İlk olarak Ayhan’ın zihninde, kanser olan babasının hastane odasına ait görüntüler belirir. Ardından çocukluğunda gerçekleşen bir olaya ait anılar kendini gösterir. Ayhan sıra dışı afişi olan Sırkardı filminin seansında ara ara kopuşlar yaşayarak geçmiş yaşantısındaki görüntülere farklı şekillerde ve sonlarda tanıklık eder. Bilinçaltı ona geçmişinden görüntüler sunar, paralel evrenler de bu görüntüleri çeşitlendirip Ayhan’a gösterir. 15.45 seansı, Ayhan’ın filmden zaman zaman kopup bu görüntülerin içine karışmasıyla devam etse de, ışıkların yanmasıyla sona erer.

“Sırkardı” filminin Ayhan üzerindeki sır dolu etkisinin ardından yeni bir olay gerçekleşir. Bu kez patronunun kasasındaki uyuşturucunun eksik çıkması üzerine tartaklanan ve yaralı halde ağabeyi Ayhan’ın evine sığınan Aylin karşımıza çıkar. Ayhan, kardeşinin yurt dışına gitmesi için pasaportları almak üzere Aylin’in evine geldiğinde Arif’in adamlarından biri olan Dikran Keskinel ile karşılaşır. Aralarında çıkan çatışmada Ayhan, Dikran’ı öldürerek olay yerinden uzaklaşır. Bu, Ayhan’ın ilk cinayetidir, bu cinayeti kardeşi için işler.

Aradan bir yıl gibi uzun bir zaman geçmesine rağmen Teupi isimli şirketten Ayhan’a sarı zarflar gelmeye devam eder. Ancak bu kez fotoğraflarda parlak kişilerin varlığı göze çarpar. Fotoğrafı, hard diske aktaran Ayhan’ın beyinde otomatik olarak çalışan bir ünitenin harekete geçtiğine ve istemsizce teupi.kimkimdir.com.kâinat sitesine girmesine yol açtığına dikkat çekilir. Ayhan’ın hareketleri, biri tarafından yönlendiriliyor gibidir. Bu yönlendirmeler neticesinde Ayhan, teupi.kimkimdir.com.kâinat isimli siteden fotoğraflarda yer alan parlaklar hakkındaki tüm bilgilere erişir. Edindiği bilgiler neticesinde Ayhan önce Le Katre Oteli’nde, eşcinsel olan Mesut Ali Bartık’ı ardından bir arabanın içinde Meliha Aydınlar’ı, ve son olarak da Hasret Apartmanı’ndaki evinde Salih Katırcı’yı öldürür.

Üç cinayetin failinin de tespit edilememesi önemli diğer bir husustur. Şahitler şüphelilerin görüntüsünü tarif edemez, beyanlarını çelişkili verir, ipuçlarından, balistik incelemelerden, parmak izlerinden ve DNA raporlarından bir sonuç alınamaz. Bunun sonucu olarak da cinayetler aydınlatılamamış olur. Öte yandan cinayetleri işledikten sonra Ayhan'da suçluluk, pişmanlık, vicdan azabı, acıma, günah gibi manevi duyguların görülmeyişi önem arz eder. Bu durum, Ayhan tarafından da fark edilir ve cinayet başına yirmi bir milyar ücret aldığı halde kendini kiralık katil gibi hissedemeyişinin nedenini sorgular.

Ayhan'ın yaşantısında ve kişiliğinde bazı garip ve ürkütücü hadiselerin varlığı dikkat çeker. Ayhan, garip davranışları nedeniyle kadınlar tarafından terk edilir. Boş duvar besleme alışkanlığı, tren bekleme hikâyesi ve televizyonsuz yaşayamama takıntısı bunlardan sadece birkaçıdır. Özellikle tren bekleme hikâyesi kadınları uzun vadede en fazla ürküten yanı olur. Hayatına giren kadınlar arasında onun bu tür garipliklerine bir buçuk yıldan fazla dayanabilen çıkmaz. Tedavi görerek eroin bağımlılığından kurtulur ancak bazı etkiler devam eder. Çocuk hastalıklarını bile hafif geçiren Ayhan, çocukluğunda üç ölümcül tehlikeden kıl payıyla sıyrılmıştır. 12 yaşındayken sekiz arkadaşıyla ucuza midye yemiş, arkadaşları arasında bir tek o sarılığa yakalanmamıştır. Motordan üç kez düşmesine rağmen bir yerini kırmamıştır. En son ne zaman grip olduğunu hatırlamamaktadır. Tüm bu ayrıntılar, Ayhan'ın ölümsüzlüğünün delilleri olarak okuyucuya gösterilir. Ayhan'daki ölümsüzlüğün sonradan Teupi tarafından kendisine verilen bir özellik olmadığına, doğuştan geldiğine dikkat çekilir.

Cinayetler esnasında birçok sıra dışı olay ve durum göze çarpar. Mesut'u öldürmeye giden Ayhan, cebindeki silaha rağmen metal detektöre yakalanmadan otele girmeyi başarır. Otele girecekken "vahiy ya da ani download" olarak tanımladığı şekliyle, 'yoluna normal devam etmesi' yönünde bir komut alır. Bu komut, adeta Ayhan'a bağlı olan soyut bir kablodan geçmiş gibi zihnine ulaşır ve hareketlerini kontrol eder. Bu ani komut okuyucuya 'görünmeyen bir kontrol mekanizması' olarak hissettirilir. Ayhan otele girdiğinde de çeşitli değişimler fark eder. Lobi ışıklarının şiddetindeki azalma çoğalma, içerideki kalabalığın artan eksilen sayısı, Mesut'un yüzündeki sevincin sönmesi en belirginleridir.

Romanda, birtakım nesnelere varlığı ve işlevi dikkat çekicidir. Ayhan'ın öldürdüğü üç kişinin de evinde bazı nesnelere mevcuttur. Ayhan'ın, bu nesnelere dokunduğunda garip duygular hissettiği görülür. Mesut Ali Bartık'ın bilet koleksiyonunu incelerken, albümün ilk sayfasında üzerinde 'İkbal Sineması' yazan sararmış bir bilet görür. Biletin dokusunda gariplikler mevcuttur. Ayhan bilete baktıkça içine gömülecekmiş gibi hisseder ve bu nesnenin etkisinden kendini güçlükle kurtarır. İkinci olarak Aydınlar Villası'na gelen Ayhan, odada Fatih Sultan Mehmet ile II. Abdülmecit tablolarının arasındaki boşlukta duran nesneyi fark eder. Duvara yapıştırılmış gibi duran nesnenin yüzeyi pürüzlü ve mattır. Ayhan onu on santim boyunda kurutulmuş bir denizaltına benzetir. Sezildemliği bu nesneye dokunmaması ve üzerine konuşmaması konusunda onu uyarır. Ayhan, bunun tıpkı Mesut'un koleksiyonundaki bilet gibi bir güç nesnesi olduğunu düşünür. Nesneden daha fazla etkilenmemek için yanından uzaklaşır ve çocukluğuna ait anıları düşünmeye başlar. Ayhan, üçüncü olarak Salih Katırcı'nın evinde, iki pencere arasındaki duvarda asılı duran üçüncü güç nesnesini görür ve onun etkisinden de kendini güçlükle kurtarır.

Üçüncü cinayetten on yedi gün sonra, Dördüncü Parlak'ın fotoğrafı gelir. Gelen zarftaki farklılıklar, bir değişimin habercisi niteliğindedir. Zarfın rengi normalinden iki üç ton kadar açıktır. İnterTeupinet kanalıyla ulaştığı bilgilerdeki aksamalar, ifade hataları, eksiklikler, belirsizlikler de değişimin diğer belirtileridir. Tüm bu bilgi eksikliklerine ve belirsizliklere rağmen Ayhan'ın "Dördüncü Parlak" olan Kalbiye Telvekeş'in izini İstanbul'da kolaylıkla bulması oldukça dikkat çekici bir hadisedir. Ayhan'ın Kalbiye ile karşılaştığı anda hissettikleri, Dördüncü Parlak'ın diğer üç parlaktan farklı bir yere sahip olacağı konusunda ipuçları verir.

Ayhan, Kalbiye ile tanıştıktan sonra daha önce hissetmediği duygular hissetmeye başlar, hayatının kadını bulduğu fikrine kapılır. Bu noktada dikkat çeken diğer önemli husus, Kalbiye'ye âşık olan Ayhan'ın kardeşi Aylin'e karşı suçluluk duygusu hissetmesi üzerinedir. Ayhan, daima kız kardeşine farklı gözle bakmış, onu arzulamış biri olarak tanıtılır. Çocukken Aylin'in resimlerini yapan, onun vücudundaki değişimlerden dolayı hayranlık duyan Ayhan, kardeşinin Kudu Bar'da çalışıyor olmasından memnun değildir. Aylin, on altı ila on dokuz yaşları arasında Ayhan'ın evinde kalmıştır. Böylece çocukluktan gelen bağlarını pekiştirmişler,

kendilerini tanımayan yakınları tarafından sevgili sanılmışlardır. Bu dönemde ciddi ciddi kız kardeşine olan duygularını sorgulamaya başlayan Ayhan, Aylin için bir ağabey olmaktan çıkmıştır. Kardeşinin bütün vücuduna güneş kremi sürdüğünde tenine dokunmaktan haz duymuştur. Saniye ile birlikteyken Saniye’de gizlenmiş Aylin’i keşfetmiş, kardeşiyle yaşayamadığı ilişkiyi, dolaylı yoldan yaşamayı tercih etmiştir. Benzer bir durum Ayhan ile Kalbiye olayında da hissedilmiştir. Bunun en somut delili de Ayhan’ın Kalbiye’ye olan duyguları neticesinde Aylin’e karşı bir suç işlediği hissiyatına kapılmasıdır. Ayhan, kardeşi Aylin’e layık görmediği sevgiyi ve tutkuyu Kalbiye ile deneyimlemekte olduğu için utanç duyar.

“Ölümsüz romanındaki Kalbiye Telvekeş de Ayhan gibi seçilmiş bir kişidir. Teupi Anonim Şirketi tarafından Ayhan’ı öldürmekle görevlendirilir ancak Ayhan’a âşık olur ve yaşananları çözmek için Ayhan’la birlikte yolculuğa çıkar” (Öntürk, 2017:109). Ayhan, Kalbiye’ye baktığında onun bir ruh yükselticisi olduğunu düşünür. İçinde eriyerek yok olacağını, genişleyerek evrene sığmayacağını hisseder. Kalbiye ile birlikte oturup şimdiye kadar öldürdükleri parlakları birbirlerine anlatırlar. Ayhan, yaşadıkları tüm bu sıra dışı olayları “Paralel Evrenler Teorisi” ile ilişkilendirir. Sayısız paralel evrende, sayısız Ayhan ve Kalbiye olabileceği görüşündedir. Teupi’nin paralel evrenlerin uyum içinde varlığını sürdürmesinden sorumlu bir kurum, öldürdükleri parlak kişilerin de bu düzeni bozan kişiler olduğu kanaatindedir. Kalbiye’nin de bir fikri vardır. O da Teupi’nin tek olmadığı, bir anti Teupi’nin de kendilerini korumak üzere iş başında olduğu fikrini ortaya atar. Buna delil olarak da birbirlerini öldürmemiş olmalarını, parlak kişilerin bilgi raporlarında yer alan belirsiz kelimeleri, ifade hatalarını, bilgi yanlışlarını (Ayhan’ın babasının sağ oluşu, kardeşinin olmayışı, beş dil değil üç dil bilmesi...) gösterir. Birbirlerini öldürme fikrine karşı çıktıkları halde sağ olduklarını gören Ayhan, bu fikre sıcak bakar.

Olay akışı içerisinde Ayhan’ın olağanüstü bazı yeteneklere sahip olduğu görülür. Bunlardan birisi de “sezildemliği”dir. Ayhan bazı hadiselerden daha yaşamadan sezildemliği sayesinde haberdar olur. Adeta “içinden bir ses” ona neyin olduğunu bildirir durumdadır. Bu sebeple Ayhan çoğu kez olayların içerisinde sezildemliğinden faydalanır. Sezildemliği ilk kez evinde bir gece yarısı uyumaktayken zilin çalmasıyla kendini gösterir. Ayhan’ın, daha kapıyı açmadan

gelen kişinin başının dertte olduğunu hissettiği görülür. Benzer bir durum, Ayhan ve Kalbiye'nin eşiği aramak için İzmir'e doğru yola çıkmasıyla yaşanır. Ayhan, dalgalı suya rağmen sorunsuzca gideceklerinin bilgisini sezildemliği sayesinde edinir.

“Ayhan arka güverteye gelmeseler ışıltıyı göremeyeceklerini düşündü ikinci kez ve içini çekti. Sezildemliği hışıır hışıırdı” (Yemni, 2004:155).

Ayhan kızın “galiba” kelimesini tekinsizlik emici amaçla kullandığını düşündü. Otuz metre kadar ötede yolun onlara göre sağ kenarında duran şey, insan kalıbında dökülmüş bir yaratıktı. Saatlerce yürümelerine rağmen ufukta bir santim alçalmayan güneşin pembe ışıkları arkasından geldiği için ayrıntıları seçemiyordu. Ama sezildemliği “insan değil” diyordu (Yemni, 2004:169).

“Sezgiler var Hafi. İnsanların sezildemlikleri var. Cayır cayır yanıyorlar bilgi odlarıyla” ” (Yemni, 2004:256).

Romanda Kalbiye ile Ayhan'ın ortak yönlerine değinildiği görülür. İkisi de dil eğitimi almıştır. İkisinin de elektronik eşyalara karşı ilgileri yoktur. İkisi de şiddetli muhaliflerdir. İkisinin de tuhaf takıntıları mevcuttur. Ayhan her taşındığı evde oturma odasının bir duvarını tamamen boş bırakmaktadır. Kalbiye ise dokuz yaşından beri odasında kapağı daima açık duran boş sandık bulundurmaktadır. Dilek isimli çocukluk arkadaşı, onun bu takıntısını “boş sandık beslemek” şeklinde isimlendirir.

Teupi'nin etki alanından çıkmak için eşiğin peşine düşen Ayhan ve Kalbiye, sadece kendi görüşlerine açık olan bir ışık fark ederler. Işığı ve izleri takip ederek Kızlarağası Hanı Cevahir Bedesteni'ndeki Kumpanya İzmir Koleksiyon Pazarı'na giderler. Bu mekânda silahlı bir çatışma başlar. Ayhan, daha öldürmüş olduğu Üçüncü Parlak olan Salih Katırcı'yı görür ve ikinci kez öldürür. Bu esnada holde bazı farklılıkların varlığından söz edilir. Işıklar, bazı dükkân tabelaları, kişilerin yerleri ve kıyafetleri değişim gösterir. Çatışmanın ardından mekânda da bir değişim yaşanır. Ayhan ve Kalbiye kum, taş ve moloz yığınlarıyla dolu terk edilmiş bir viranede baş başa kalır. Bütün dükkân bölümleri, camekanlar, tabelalar gözden

silinir. Çok geçmeden bir deprem meydana gelir ve fantastik mekân olan Manzarasız'a geçiş sağlanır.

“Manzarasız, Ölümsüz'de Ayhan ve Kalbiye'nin paralel evrenlerde gittikleri ilk mekândır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:94). Ayhan ve Kalbiye, ölümsüzlüklerinin sona erdiğini, Teupi'nin kontrol alanından çıktıklarını düşünür. Gördükleri her şey bulanıklaşır. Bu, onlar için yeni bir tecrübedir. Ayaklarının altında kırmızı, kahverengileşmiş, pürtüklü, kilometrelerce uzağını görebildikleri, uzun bir toprak yol belirir. Çevrelerinde ise bulanık, hareketli, akışkan bir atmosfer mevcuttur. Biraz ötede insan kalıbına dökülmüş bir yaratık görürler. “Ayak Tozu Rehberi” olarak adlandırılan bu yaratık, onlara içinde buldukları mekânın “Manzarasız” olduğunu bildirerek, çeşitli bilgiler verir.

Rehberle birlikte Melekli Cadde'ye gelen Kalbiye ve Ayhan, burada Açıcılar ve Kapatıcılar, Ahlak Zabıtaları, Koleksiyoncular, Rahmetlikler, Nur İçinde Yatsınlar, Resim ve Heykel Dirilticiler, Suret Söndürücüler olmak üzere birçok varlıkla karşılaşır. Ayak Tozu Rehberi, onlara bu gördüklerinin varlıklarının kışkırttığı geçici taşkılar, gerçekten türeme belirtiler, gerçeğe bulanmış hayal yüklü görüntüler olduğundan bahseder. Ayhan, kendi bilinçlerinin de buradan öteye nüfuz edecek yapıda olmadığını ve dünyadan tanıdığı hiçbir nesnenin tıpatıp aynısının bu alanda bulunmadığını fark eder.

Romanda inanç ve dinle alakalı maneviyat içeren bazı kavramların olayın akışına etki ettiği, olayların gidişatını değiştirdiği görülür. Manzarasız'ın bitimine gelen Ayhan ve Kalbiye, bir dalga ile karşı karşıya gelir. Kalbiye'nin Fatiha suresini okumasıyla dalga önce durur, ardından da gözden kaybolur. Manzarasız'ın ardından Konya Otobüs Terminali'ne gelen Ayhan ve Kalbiye, bu mekânda Hakikatçi Baba ile karşılaşır ve ondan yardım isterler. “Derviş, yazarın “tasavvufi bilimkurgu” olarak tanımladığı Ölümsüz romanında paralel evrenlerde tasavvufi bir yolculuk yapan Ayhan ile Kalbiye'ye yol gösterici bir işlevdedir. “Hakikatçi Baba” adındaki derviş, onlara “Allah'a dönme” sürecini anlatır ve yol gösterir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:235). Burada dikkat çeken önemli bir ayrıntı, Hakikatçi Baba ile alakalıdır. Ayhan'ın, çevresindeki insanların Hakikatçi Baba'ya hiç bakmadıklarını, varlığından haberleri yokmuşçasına ilgisiz davrandıklarını fark ettiği vurgulanır.

Romanda karşımıza çıkan diğer bir olağandışı olay, terminalden kalkan bir otobüsün kaza yaptıktan sonraki durumudur. Ayhan, çocuğuyla otobüse binmek üzere olan bir kadını otobüsün kaza yapacağını söyleyerek uyarır. Bu uyarıdan kaynaklı olarak terminalden kalkan otobüs az sonra camları patlamış, boyaları kabarmış ve kararmış, camlarından dumanlar tüter vaziyette terminale geri döner. Yanık et kokuları gelen otobüsün şoförünün de otuza yakın yolcunun da cesetleri oturur pozisyonundadır. Üzerlerinde çok az saç, elbise ve et kalmıştır. Bu sırada terminale gelen bir korumanın, Ayhan ve Kalbiye'ye birilerini beladan kurtarmanın yasak olduğundan bahsettiği görülür. Bu mekânda, yaşanacak olan felaketlerin önlenmesi de insanların bu felaketlerden kurtarılması da yasaktır. Burada belanın nereden geleceğini bilen kimseler, geleceği görmekte ancak susmaktadır. Susmamaları halinde otobüs, ölümlerle birlikte terminale geri dönmektedir. Yanık cesetler, yüzyıllar geçse dahi terminalden çekip gitmemekte, birileri tarafından gömülseler de tekrar mezarlarından çıkmaktadırlar. Böylece ölümler bekleme yerlerinde duman tüten yanık etleriyle oturmakta, etraftakilere sarkıntılık ederek düzeni ve güvenliği bozmaktadırlar. Bu duruma sebep olan Ayhan ve Kalbiye, Konya Otobüs Terminali'nden uzaklaştırılarak Cerzbe Park'a gönderilirler. Cerzbe Park, bir lunaparktır. "Ölümsüz'de paralel evrenlerde tasavvufi bir yolculuk yaptığı düşünülebilecek olan Ayhan ve Kalbiye'nin uğradığı mekânlardan biri olan lunaparkın, bir üst mertebeye ulaşmalarını sağlayan bir eşik işlevinde kullanıldığı söylenebilir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:80).

Ayhan ve Kalbiye, Cerzbe Park'ta yer alan Derviş Topacı tabelasında bir ışık fark ederek eşiği bulduklarını düşünürler. Topacı çevirirlerse bir şey olacağı hissiyle harekete geçerler. Ayhan'ın topacı çevirmesinin ardından çevrelerindeki tüm hareketler donar. Parktaki oyun alanlarından bazıları silinir ve parktaki çocuk sayısında azalmalar meydana gelir. Park zemininde derin çatlaklar oluşur, geriye uçurumlarla çevrili üç adacık kalır. Çok geçmeden de bir deprem meydana gelir. Ayhan tekrar Derviş Topacı'nı çevirdiğinde bu kez yedi derviş belirir ve çok geçmeden Cerzbe Park'tan çıkış yaparlar.

"Ölümsüz romanında Ayhan ve Kalbiye Teupi şirketini araştırırken Ha-fi'yle karşılaşır. HA-fi bir yapay zekâdır ve kendisini Suflör'ün görevlendirdiğini söyler" (Öntürk, 2017:141). Ayhan, Ha-fi'den kendi işlevi ve Teupi Anonim Ortaklığı

hakkında bilgiler edinmeye çalışır. Ardından Ha-fi ile birlikte Zeugma Oteline gider. Otelde Kalbiye'ye rastlar ancak onunla konuşması Ha-fi tarafından engellenir. Hafi gelecekte gelmiştir ve Teupi adına çalışmaktadır. Romanın bu kısmında Teupi ve yaşanan diğer maceralar hakkındaki bilgiler Hafi aracılığıyla öğrenilmiş olur. Hafi, Teupi'nin "Yaratıcının Suflörü" olduğunu hakkında ilk bilgileri veren kişidir. Ayhan, Manzarasız'ın ve Konya Otobüs Terminali'nin ruh hastalıklarının kod adları olduğunu öğrenir. Hafi, Cerzbe Park'ın varlığından habersizdir. Bu nedenle Ayhan'ın bir çeşit sanrı görebileceklerinden şüphelenir. Ayhan, Ha-fi ile sohbetlerinde aklındaki çeşitli sorulara cevap bulmaya çalışır. Ha-fi'den çözülmek ister ve bunun için de ona ortaklık önerir. Ha-fi ile yaptıkları anlaşmadan sonra foton yansıtmayan gevşek bir yapıya geçer. Yerçekimi bulunmayan bu alanda havada süzülürken, Hafi'nin görüşe açmış olduğu alanları da gözlemler.

Romanda dikkat çeken diğer bir eşya, Ha-fi'nin aparatıdır. Bu aparat, 36 burulmuş borudan yapılmış, en geniş yerleri göz taşına benzer boncuklarla süslenmiş akü benzeri alettir. Titreşim, vınlama sesi çıkararak çalışmakta, enerji takviyesi yapmaktadır. Romanda Ha-fi ve Ayhan'ın konuşmaları üzerinden din ve tanrı sorgulamasının yapıldığı, böylelikle bilinmeyenlerin aydınlatılmaya çalışıldığı gözlenir.

Başka bir şey sorucam. Yaratıcının suflörü Tanrı değil değil mi? Bir çeşit ağa olmalı. Zaman ve maddenin türettiği ekoları yağmaladığı bir sistem kurmuş. Koleksiyoncu lafi maskeleyen aracı. Çoğunlukla çocuklara yollanmış astral malzemeyi çalıp onların ruh sağlığını bozuyorsunuz. Fi dalgaları türettirerek bir de kabus ortamının dehşetini solumalarına neden oluyorsunuz (Yemni, 2004:257).

"Daha sözümü bitirmedim. Suflör tanrı değilse. Kendine yaratıcının Suflörü lakabını takmışsa, o halde bir yaratıcı var olmalı. Teupi'nin varlığının nedeni. Evrenlerin bereketli toprağına ilk kez pulluğu çalan güç. Açılmaz'ın efendisi" (Yemni, 2004:257).

Ha-fi'den çözülen Ayhan, 14 numaralı odaya geçer ve karşısında Kalbiye'yi görür. Çok geçmeden Kalbiye'nin sureti değişime uğrar ve karşısındaki kişi Yaratıcının Suflörü'ne yani Teupi'nin kurucusuna dönüşür. Suflör, Kalbiye'den bahsederken

'bir tasarım artığı tortusu', 'nesnel karşılığı olmayan bir vizyon' ifadelerini kullanır. Yaratıcının Suflörü, Ayhan'la görüşmeleri esnasında bazı bilgiler verir.

“ “Açılmaz'ın rahmetli efendisi sekizli bir sistem kurmuş. Sizin gerçeklik dediğiniz şeyin neredeyse tıpatıp aynı yedi kopyası var. Daha kenarlara gidildikçe bu kopyalar yozlaşıyor ve büyük değişikliklere uğruyorlar. Bu kopyalar sayesinde kararlı geleceklere ulaşmaktasınız. Belleklerinizin geçmişi hatırlayabilmesi bile bunla ilgili” ” (Yemni, 2004:274).

Çocuklardan sadece bir kopya kopartıyorum. Böylece 405 üretimi bine katlıyor. Parlaklardan iki kopya eksiltmekteyim. Başka türlü toplayıcı ve yayıcı hizmetin verimi çok düşük olacaktı. Sen şu âna kadar yedi yaşam kopyasını koparttığım on küsur bin bebek içinde tek sağ kalandın. Dokunulmazlığın buradan kaynaklanıyor (Yemni, 2004:274).

Yaratıcının Suflörü ile Ayhan'ın ilişkisi Suflör'ün Ayhan'la diyalogları ile ortaya çıkar.

“ “Ben seni kendi kalıbımdan döktüm unutma. Sen bardaksın, ben içine dolan suyum. Sen hokkasın, ben mürekkebin. Daha kırılğan ve kısa ömürlüsün. Ve sadece ama sadece bana aitsin” ” (Yemni, 2004:276).

Yaratıcının Suflörü ile konuşan Ayhan, yedi rakamının anlamını fark eder. Haftaları yedi güne ayırmalarının, satranç oyununun, kimyadaki periyodik sistemin, asal gazların, yedi notanın, yedi rengin, Manzarasız'daki Suret Söndürücüler'in ve diğer yedilerin tesadüf olmadığının bilincine varır. Sekizben sisteme müdahale edilmesinden dolayı şikâyette bulunur.

Hertz 405 sağlıyorsunuz insanlardan. İçlerinden bir çoğu bütün yaşamını korkularla, ruh sağlığı ciddi bir şekilde incinmiş olarak geçiriyor. REM filtresini etkisizleştiriyorsunuz. Aptallaşıyorlar. Sekizbenliklerine zarar veriyorsunuz, şizofren oluyorlar. İntihar edenler çıkıyor aralarından. Kendileri ve aileleri mutsuz oluyorlar. Bunu yapmaya hakkınız yok (Yemni, 2004:276).

Ayhan, Çifte Aralık oyununda kazandığı deri keseciğin içindeki pembe tozu kullanarak Yaratıcının Suflörü'nü etkisiz hale getirir. İç sesi, bu tozun Kalbiye'nin ayaklarının kaldırdığı toz olduğunu söyler. Tozlar, Kalbiye kılığındaki suflöre

değince, varlığı çürüyüp dağılmaya başlar. Suflörden geriye küçük bir cisim kalır. Romanda Kapı ve Ayna önemli iki nesnedir. Ayhan, Yaraticının Suflörü'nü etkisiz hale getirdikten sonra bu iki nesnenin varlığından haberdar olur ve onları ele geçirmek için harekete geçer. Kapıyı ve aynayı bularak mekândan çözülür.

Ayhan olayları deneyimlerken ya da zihninde geçmişe ait yaşanmışlıklar canlanırken birden fazla sahnenin varlığı göze çarpmaktadır. Olaylar tek şekilde değil birden fazla şekilde, çeşitlenerek gerçekleşir. Ayhan farklı zamanlarda şahit olduğu olaylarda ve durumlarda kişilerin, nesnelerin, zamanın, mekânın ya da sonun değiştiğini gözlemler. Bu, paralel evrenler teorisi üzerinden, Ayhan'ın farkındalığı ve sorgulamaları yoluyla okuyucuya aktarılmıştır. Paralel evrenler teorisinde olduğu gibi olayların gidişatı, sonuçlanması, yaşantıda değişkenlik ve çeşitkenlik gösterir. Paralel evrenler teorisi ilk olarak olay akışı içerisinde Sırkardı filmi ile karşımıza çıkar. Yolda dalgın bir şekilde yürümekteyken sıra dışı bir afiş gören Ayhan, sadece o gün gösterilecek olan filmin seansında bulur kendisini. Burada iki çeşit film gösterimi söz konusudur. Biri mevcut seanstaki Sırkardı filmi. Diğeri de Ayhan'ın zihninde geçmiş zamana ait görüntülerin çeşitlenerek ve değişerek yer aldığı anısal film şeridi. Buradaki iki filmde, Ayhan'ın zihnindeki görüntülerden koparak Sırkardı filmine geçiş yaptığı, ardından da Sırkardı filminden zihnindeki değişken sahnelere tekrar bağlandığı görülür. Zihinde gerçekleşen anısal film şeridi ve Sırkardı filminin gösterimi, paralel bir zamanda gerçekleşmesi bakımından dikkat çekicidir. İkisi de aynı zamanda vardır fakat kopuşlarla ikisi arasında paralel zamanlı geçişler sağlanır. Anısal film şeridinde, ilk olarak Ayhan'ın zihninde kanser olan babasına ait olan hastane odasının görüntüleri belirir. Şişman bir kadının kendisine babasının vefat ettiğini haber vermesi üzerine hastane odasına göz gezdirir ve odadaki eşyaları daha önce hiç görmemiş olduğunu fark eder. Babasının odası ile bu yeni oda arasında karşılaştırmalar yapar. Işıklar kapanıp Sırkardı filmi başladığında Ayhan zihninde üç ayrı hastane ziyareti gerçekleştirmiştir. İkisinde babası sağdır ve odasındadır. Birinde morfin nedeniyle bilinci kapalıdır. Odalar birbirinden çok farklıdır. Biri dört yataklıdır. İkisinde başka hastalar ve ziyaretçileri vardır. Diğesinde babası üç yataklı bir odada yalnızdır. Annesini, kız kardeşini ve kendisini görür. Babası yeni ölmüştür. Alelacele çağrılan doktor, babasının nabzını kontrol etmektedir. Ara ara filmde kopan Ayhan, önce hastane koridorlarına, oradan da Stop Bar'a,

Saniye'nin içip içip olay çıkardığı geceye geçiş yapar. Ardından lacivert bir Honda'yla motele gelirler. Bu görüntülerden sonra yine Ayhan filme bağlanır, film bir hayli ilerlemiştir. Filmin kahramanı afişteki mekân olan tüneldedir. Ayhan yine filmde kopar ve bu kez zihnindeki görüntü çocukluğuna aittir. Daha on yaşındadır. Arkadaşı Melih, abisi Mithat'ın bisikletini sürmektedir. Ayhan da arka seleye oturmuştur. Kasasında yirmi üç adet elli kiloluk çimento torbası bulunan bir kamyon üzerlerine gelmiş, onlara çarpacakken sağa kayıp sarı evin ön duvarına çarparak durmayı başarmıştır. Ayhan'ın çocukluğundan aklında kalan ise kamyonun sol yanına doğru devrilmesidir. Bu kaza büyük yankı uyandırmış, dönemin gazetelerine bile çıkmıştır. Birinci durumda Melih'in sırtında sol koltuk altı yırtık bir sarı atlet, ikinci durumda kırmızı harflerle 'Banker Kastelli Huzur ve Refah Vaat Ediyor' yazılı bir beyaz tişört bulunmaktadır. Tekrar sinema salonuna dönen Ayhan, filmin bitişiyle ve ışıkların yanışıyla kendine gelir. Zihninde gerçekleştirdiği paralel evrenler, olayların bu evresinde silikleşir ve gözden kaybolur.

Tekrar tekrar aynı olayların yaşanması hadisesi önem arz etmektedir. "Aynı olayın tekrar etmesi Ölümsüz adlı romanda da görülmekte ve Ayhan Timir isimli adam kız kardeşiyle birlikte kendilerine saldıracak olan silahlı bir kişiyi vurmaktadır. Ayhan Teupi Anonim Şirketi tarafından seçilmiştir ve bir çeşit dokunulmazdır. Çatışma esnasında dört farklı sahne gerçekleşmiştir. Bunların üçünde abi ve kız kardeş ölmüş dördüncüsünde ise katil öldürülmüştür. Ayrıca ilk üç sahnede katilin kravatu sarı renkten son sahnede mavidir ve elinde dergi yoktur" (Öntürk, 2017:94). Dikran'ın tuvaletten çıktığı sahne dört kez yaşanmıştır. Holde de bazı değişiklikler olmuştur. Işık, oturma odasının perdelerinin konumuyla orantılı olarak artıp azalmıştır. Girişteki portmantoda bir şeyler belirmiş daha sonra yok olmuştur. Olayların bu kısmında da paralel evrenler devreye girer. Aynı mekân ve zamanda aynı olaylar birkaç farklı sonla bir kez daha çeşitlenir. Bu ayrı ayrı sahnelere aynı mekân ve zaman diliminde şahitlik eden Ayhan'ın o an, yenilmez ve dokunulmaz biri olduğunu hissetmesi de farkındalığın ilk aşamasının oluşturur. Ayhan'a göre Teupi kaderini değiştirmiş, bunların içinden bir son seçmiştir. Seçilen bu son, Ayhan'ın olay yerinde Dikran'ı öldürdükten sonra evdeki işlerini hızlıca halledip evden uzaklaşması şeklindedir.

Romanda dönemin sosyal yaşantısı hakkında da bilgiler verilir, toplumun içinde bulunduğu değerler sistemi gözler önüne serilir.

“Hesabına kimden geldiğini bilmediği bir para yatırılmasına itiraz etmeyen, polise başvurmayan bir vatandaş. Gençliğin nabızı. Yoğunlaşan nihilizm. Layıkıyla endüstrileşmeden sardırılan yabancılaşma. Tüketim manyaklığı. Ahlâki değerlerin tepeteklaklığı” (Yemni, 2004:18).

Romanda kahramanların yaşadığı maceralardan bağımsız olarak çevrelerinde olup biten sosyal olaylar hakkında kısa bilgiler verildiği görülür.

“Yakalanmasını zorlaştıracak çok ciddi bir etken daha vardı. İki gün önce dinci teröristler iki sinagogu bombalamışlar ve gündem projektörlerini üzerlerine çevirmişlerdi. Son günlerde ülkede başka hiçbir şey konuşulmamaktaydı normal olarak. Polisin ona harcayacak zamanı yoktu” (Yemni, 2004:119).

Kahramanların içinde yetiştikleri değerler sistemi hakkında okuyucu bilgilendirilmiştir. Ayhan'ın yetiştiği çevredeki bakış açısı, ideolojiler şu cümlelerle ifade edilmiştir:

İlk ilham anne babanın kucağında edinilir. Benim modelim de annem ve babam. En çok babam, bildiğim kadarıyla. Sen Mustafa Kemal'in kocaman siyah beyaz çerçeveli fotoğrafını eve asıp her yeri geldiğinde harf devrimine, şapka devrimine söven, Menderes'in asıldığı gün çocuklar gibi ağladığını her fırsatta anlatıp yıllarca önce CHP'ye, SHP'ye ve sonra DSP'ye oy veren, Cuma namazı kıldıktan sonra akşam arkadaşlarıyla rakı sofrasında sabahlayan bir babayı hayal et (Yemni, 2004:147-148).

2.6.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda olayın içinde olan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılmıştır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların endişeleri, korkuları, kıskançlıkları roman içinde verilmiştir. Romanın merkez

kahramanı Ayhan Timir'dir. Romanın başından sonuna kadar tüm hadiseler, Ayhan Timir'in etrafında gelişir.

Ayhan Timir, yirmi dokuz yaşında, bir doksan boyunda bir adamdır. Ferhatt Otelinde resepsiyonisttir. Fazla arkadaşı yoktur, insanlarla mesafeli ilişkiler kurar. Zar oyunlarında ve dil öğrenmede oldukça başarılıdır. İngilizce, Rusça, Fransızca, İspanyolca ve Portekizce bildiğinden otellerde kolaylıkla iş bulur. Yaşamı boyunca kimseye kötülük etmemiştir, daima saygılı olmuş, eline geçen ahlaksızca fırsatlardan yararlanmaya kalkmamış, paraya önem vermemiş, herkese iyilik etmiş bir adamken daha sonra kendisine gelen sarı zarfların ardından cinayetler işlemeye başlamış, soğukkanlı ve kayıtsız biri haline gelmiştir. İşlediği cinayetlere karşı içinde suçluluk, acıma ve günah duygusu mevcut değildir. Hafi'nin anlattıklarına göre, ilk ölümsüzdür ve bir terminatör olarak tasarlanmıştır. Daha öncekiler tehlikelere karşı savunmasız, yaşam süreleri uzun ancak görecelidir. Hiçbiri Ayhan'ın seviyesine yakın olmadığından Ayhan, tasarımcılar tarafından gurur verici olarak görülmektedir. Plan dışı bir fonksiyon olarak, -kendisinden yüzlerce güneş yılı önce imal edilmiş olan- Hafi'den bile daha fazla hareket serbestliğine sahip yapıdadır.

Sibel Timir, Ayhan'ın annesidir. Merzifonludur. Anne ve babasını çocukken kaybettiği için teyzesiyle büyümüştür. Ayda ortalama iki milyar kazandıran bir kumar hobisine sahiptir. Lakabı 'tombalacı'dır. İki emekli maaşı ve dayalı döşeli bir evi vardır. Hiç hasta olmayan, kazalardan sağ salim çıkan, ikmale kalmayan, işlediği suçları tespit edilemeyen oğlunun sahip olduğu olağanüstü özelliklerinin farkındadır ancak buna nasıl bir anlam yüklemesi gerektiğini bilemez. Ayhan iki yaşındayken yaşanan bir hadise onu çok etkiler. Evin bahçesinde otururlarken Ayhan mangaldaki kül küreğini alıp közlere daldırır. Yarım kürek dolusu kuru havaya kaldırıp fırlattığını görür. Yanına yetişmeden korların Ayhan'ın kucağına, göğsüne, yüzüne geldiğini ancak ne yüzünde ne karnında tek bir yanık izi oluşturmadığını fark edince büyük bir şaşkınlık yaşar. Bu, oğlunun olağanüstü nitelikleri hakkında ilk farkındalığıdır.

Aylin Timir, Ayhan Timir'in kız kardeşidir. Sevgilisi Serdar İpekçi'nin kirli işleri nedeniyle başı belaya girer. Kardeşi Ayhan'ın yardımıyla Berlin'e gider. Berlin'de,

çocukluk arkadaşı olan Nilüfer'in dairesinde yaşar. Birkaç yıl yaşanan olaylardan uzak durmayı tercih eder, daha sonra Macar asıllı bir Alman olan uçak mühendisi Bay Gyor ile evlenir ve ondan bir bebek sahibi olur.

Serdar İpekçi, Aylin'in sevgilisidir. Otuz iki yaşında, orta boylu, siyah saçlı, yeşil gözlü, soluk tenli bir adamdır. Kudu Bar'ın idarecisidir. Barın kasa anahtarına sahiptir. Kasada saklanan uyuşturucunun eksik çıkması üzerine ortadan kaybolur. Çok geçmeden göğsüne saplanan kurşun nedeniyle ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede hayatını kaybeder. Yüzündeki ve vücudundaki izlerden yaralanmadan önce işkence gördüğü tespit edilir.

Saniye, Ayhan Timir'in eski sevgilisidir. Organize şaka flash mob ekibi vardır ancak şuana kadarki bütün organizasyonlarda başarısız olmuşlardır. Vitamin, sağlıklı yaşam reçeteleri ve hijyen düşkünüdür. Ayhan'la gittiği Ayvalık tatilinde kendini yoğun bir şekilde içkiye verir, eğlence mekânlarında küfürlü konuşmalara dayanan çeşitli rezillikler çıkarır. Sonuç olarak da Ayhan ile şiddetli tartışmalar yaşayarak bir yıllık ilişkisini noktalar.

Meral, Pera Sineması'nda bilet satıcısıdır. Sırkardı filmine bilet satarken Ayhan ile tanışır ve onunla birliktelik yaşar.

Mesut Ali Bartık, 1949 yılında Manisa'da doğmuştur. İnşaat malzemeleri toptancısıdır. Eşcinseldir. Ayhan Timir'le tanışır ve ondan etkilenir. Ertesi gün Le Katre Oteli'nin 209 numaralı odasında Ayhan Timir tarafından kalbinden vurularak öldürülür.

Meliha Aydınlar, 1963 Kırklareli doğumludur. İri kahverengi gözlere sahiptir. Aileden zengindir. Bezden hayvan pazarlama işi yapan, iki çocuklu, dul bir kadındır. İki kez estetik ameliyat olarak fiziğini güzelleştirmiştir. Ahmet Bandar isimli bir adamla ciddiyyetten uzak bir ilişki yaşamıştır. Katili Ayhan Timir'le AKM'de Figaro'nun Dügünü'nde tanışarak sevgili olur. Arabayla gezintiye çıktıkları yağmurlu bir akşam, Ayhan Timir tarafından vurularak öldürülür.

23 yaşındaki Salih Katırcı, çalışmayan, zevk ve sefa içinde rahat yaşam süren bir adamdır. Pink Floyd hastasıdır. Üç ay önce taşınmış olduğu Marmara Caddesi, Hasret Apartmanı ikinci kat, dört numaralı dairesinde bulunduğu bir gün Ayhan tarafından öldürülür.

Sedef Özkan, mavi gözlü, kumral saçlı bir kızdır. Salih Katırcı'nın sevgilisidir. Aldatıldığını bilmesine rağmen babasından kalan yüklü para sebebiyle Salih'ten ayrılmaz. Çok geçmeden sevgilisinin Ayhan Timir tarafından öldürülmesine tanık olur ve Ayhan tarafından serbest bırakılır.

1981 yılında Eskişehir'de doğmuş olan Kalbiye Telvekeş, siyah saçlı, ince yüzlü, beyaz tenli, bekâr bir kadındır. İkinci parlağı öldürmesinin ardından polisler tarafından fark edilir, yakın mesafeden silahla ateş edilmesine rağmen tek kurşun isabet etmez. Anne ve babası cinayet olayları yaşandığında Foça'dadır. Çocukluğunda yaptığı her hareket, çevresindekiler tarafından on ayrı versiyonla anlatılmıştır. Evin tek çocuğudur. Anne ve babası idealist öğretmenler olduklarından, çocukluğunda yemek saatleri tarih, matematik, biyoloji gibi dersler hakkında konuşmakla geçmiştir. Kalbiye, ailesinin üzerinde daha fazla etkin olmaya kalkışamamalarını Teupi etkenine bağlar. Ne zaman ailesi onunla ilgilenmeye kalksa, akılları karışmıştır. Romanın sonlarına doğru varlığı, "Yaratıcının Suflörü" tarafından 'tasarım artığı tortusu', 'nesnel karşılığı olmayan bir vizyon' olarak tanıtılır. Kalbiye'nin aslında hiç var olmadığı, hayal ürünü olduğu ifade edilir.

Leman Buzcuoğlu, Kalbiye Telvekeş tarafından ikinci parlak olarak Tarlabası Caddesi'nde bir arabanın içinde öldürülür. Kokain kullanan, uçuş meraklısı biesksüel bir kadındır.

Dilek Karaca, Ayaz Paşa Camii Sokağı'ndaki, Eser Apartmanı'nda yaşar. Kendinden bir yaş küçük, Temren adında bir erkek kardeşi vardır. Dört numaralı dairede kalan avukat Fethi Bey'in basamaklara döktüğü zeytinyağından dolayı ayağı kayar ve on bir basamak aşağıya düşer. Başını çarptıktan sonra yarı baygın bir vaziyette yerde yatmaktayken Cerzbe Park'a geçiş yapar. Cebine bir yüzünde beş rakamı, diğer yüzünde astronot kıyafetli biri bulunan, ağırlığı normal olmayan

gümüş bir para girer. İçinde gizli başka şeyler de varmış gibi hissettiğinden dolayı yaşadıklarını kimseyle paylaşmaz. Ertesi gün, 6 numaralı dairede oturan Aylın'ın, uzun boylu bir adamla geldiğini görür. Aylın'e saç, göz ve ten rengi olarak çok benzediği için onu kendine idol olarak seçer. Gelecekte onun gibi olmayı ister.

Dikran Keskinel, tuvaletten geçerken Aylın'ın yanında bir adamda eve geldiğini, adamın da kendisini alnından vurduğunu görerek irkilir. Evin içinde onları aramak için doğrusa da, gördüklerinin kafasının içinde olup biten rüya ve kâbus benzeri şeyler olduğuna kanaat getirir. Patronundan mal çalan bir kokain bağımlısıdır. Batıl inançlara sahip olduğundan 6 ve 11'in uğursuz rakamlar olduğunu düşünür. Salı günlerine dikkat eder ve riskli işlerden uzak durur.

Romanda paralel evrenlerde karşımıza çıkan fantastik kahramanlar dikkat çekicidir. Bu kahramanlar: Ayak Tozu Rehberi, Hakikatçi Baba, Pınargarantilice, Kapaticılar, Ahlak Zabıtaları, Koleksiyoncular, Nur İçinde Yatsınlar, Rahmetlikler, Resim ve Heykel Dirilticiler, Suret Söndürücüler, Memduh Kıraç, Terminal Koruması, Yanmış Terminal Yolcuları, Cerzbe Park Kişileri, Derviş Topacını Çeviren Kız, Yedi Semazen Derviş, Cerzbe Parktaki erkek çocuğu, Hafî, Yaratıcının Suflorü, Parlaklar, Terminatörler...'dir.

Ayak Tozu Rehberi, Kalbiye ve Ayhan'ın ayaklarının tozundan oluşan, onların rehberi olmakla görevli bir varlıktır. Görevi gereğince, onları Manzarasız denilen mekânda gezintiye çıkararak çeşitli konularda bilgiler verir. Gerçekleştirilen her yeni durum için "deneyimleniyor" kelimesini kullanır. Hareket ettikçe etrafına toz saçar. Baş, boynu, gövdesi, iki kolu ve iki ayağı vardır. Bir seksen boyunda, ince yapılı, erkek tipinde bir yaratıktır. Yüzü, hafif çıkıntılı bir burundan ve içinde göz bulunmayan bir oyuktan oluşur.

Hakikatçi Baba, orta boylu, zayıf, beyaz keçisakallı, siyah gözlü, yeşil kaftanlı, altın sarısı çarığı olan bir ihtiyardır. Ayhan'ın karşısına Konya Otobüs Terminali'nde çıkar. Para karşılığında soru cevaplar, bilgi paylaşır.

Pınargarantilice, 5 yaşlarında, kahverengi bukleli bir kızdır. Ayhan'ın karşısına Konya Otobüs Terminali'nde çıkar. Ona mekân hakkında bilgiler verir.

“Kapaticılar, Ölümsüz’de ahiret olarak adlandırılabilir bir yerde ölmüş kimselerin paralel evrenlerde hayatına devam etmesini engelleyen varlıklardır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:184). Manzarasız’ı deneyimleyen Ayhan ve Kalbiye’nin karşısına ikinci olarak çıkan yaratıklardır. Yarı şeffaf, karıncayla insan karışımı bir görüntüye sahip, elleri ve ayakları gövdesine bitişik, yaklaşık üç-dört metre boyutlarında sekiz yaratıktan oluşur. Bu yaratıklar, mağaradan püsküren şeyleri toplayarak kontrol altına almakla ve büzerek geri itmekle görevlidir. Beş parmağı, altı kolu olan bu yaratıklar, dışarı fırlayacak görüntüsü veren sapsarı iri gözlere, saçsız, kaşsız, koni gibi bir kafaya, kocaman bir ağza sahiptir. Üniforma giymiş olan bu yaratıklar, krem renkli, elipse benzer tokmak benzeri bir araçla yaptıkları işe işaretler koymaktadır. Bu yaptıkları işle de hayatın bu alana taşmasını önlemektedirler. Ölen bir yaratığın zihin dalgalarının ulaşabileceği son durak Kapaticılar’ın bulunduğu alandır. Zihin dalgaları burada Kapaticılar tarafından durdurulmakta ve dondurulmaktadır.

Ahlak Zabıtaları, sekiz şeklinde dizilmiş, ellerinde eflatun şemsiyeler taşıyan, hiç kıpırdamadan duran, on bir adet şeffaf karınca adamdır. Anılardan ve deneyimlerden beslenen enerji kanallarındaki sızıntılara musallat olurlar ve sızıntılardan beslenirler. Enerji ihtiyacını karşılamak ve geri kalan enerjileri satmak için yağma yaparlar ve bunun sonucu olarak da iletişim kanallarına zarar verirler.

Koleksiyoncular, sayıları insan elinin parmaklarını geçmeyen, hepsinin birinden türediği rivayet edilen, Açılmaz’a yakın yerde olduklarından ceza verilmeyen, geçmişler toplamını biriktirerek korsanları özendiren yaratıklardır. “Adı Artık Anılmazlar” olarak bilinmektedirler. İsimleri tüm kayıtlardan çıkarılmış, geçmişler toplamındaki izleri ve ekolarının 99,999998’i iptal edilerek hiçbir şey çağrıştıramaz şekilde pasif hale getirilmişlerdir. Ancak zaman zaman sahte ahiretler kurdukları, reklamlarla akış çekmeye çalıştıkları görülür.

“Nur İçinde Yatsınlar, Ölümsüz’de paralel evrenlerde yolculuk yapan Ayhan ve Kalbiye’nin gittikleri “Manzarasız” adlı yerde gördükleri nurdan noktacılar şeklinde hareket eden varlıklardır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:186). Bu varlıklar, bir kenarı yaklaşık olarak bir kilometre olan, kenarları ve yüzeyleri düzgün şekilde kesilmiş

görüntüsü veren, bir ışık küpün içinde devinen, kendilerini yoğun bir ışıkla belli edecek ölçüde parlak olan, etkisi güçlü noktacıklardır.

“Rahmetlikler, Ölümsüz’de Ayhan ve Kalbiye’nin paralel bir evrende gittikleri “Manzarasız” adlı yerde karşılaştıkları, ölmüş insanların temsilî bedenlerine verilen addır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:187). Bu varlıklar, 1’den 14’e kadar gruplanmış, yan yana yatan her cinsten ve yaştan insandan oluşur. Ayhan ve Kalbiye’nin Manzarasız’da karşılarına çıkan ilk insan benzeri varlık olma özelliğine sahiptirler. Bu gruplar, yerden elli santim kadar yüksekte, iki ayağı üzerinde duran, sedye benzeri yataklarda yatmaktadırlar. Gruplardaki her bireyin kalbine giren şeffaf yeşilimsi bir boru bulunmaktadır. Kişiler, bu borulardan akan akışkan, gaz benzeri parlak şeylerle –arkalarından okunan rahmetle- beslenmektedir. Bu sayede bu kişilerin yatakları, rahmet kesilene kadar yani yerlerine başka biri gelene dek boş durmaktadır.

Resim ve Heykel Dirilticiler, farklı yaşlarda, kadınlı erkekli, 15 kişilik gruptan oluşan yaratıklardır. Resimlerin ve heykellerin karşılarına geçerek bir şeyler mırıldanmakta, ardından da dokunarak onları diriltmektedirler.

Suret Söndürücüler, bir bedende yer alan sekiz adet kafanın yedisini çıkardıkları seslerle söndürmekte, biçimsizleştirmektedirler.

Memduh Kıraç, bağkur emeklisidir. 2003 yılının 12 Kasım’ında, banka kuyruğunda maaş almak için beklemekteyken saat 11.12’de kalp krizinden kırk dokuz yaşında vefat etmiştir. Liseden terk olan alkolik bir oğlu ve evlerde temizlik yapan bir karısı vardır. Öldükten sonra Sabri Berk kimliği ile hortlak olarak tekrar dünyaya döner. İstanbul’da bir hastanede hademe olarak işe başlar. Menşure isminde bir kadınla yakınlık kurmak ister ancak reddedilir. Zamanla hortlaklıktan sıyrılarak yarı insan olarak yaşamını sürdürür. Evi ve ailesi olmadığından sokaklarda kalır, defalarca gaspçıların ve kapkaççıların saldırılarına uğrar. Ancak derisi bıçak darbelerine dayanıklı olduğundan fazla zarar görmez.

Terminal Koruması, elli yaşlarında, göbekli bir adamdır. Terminalde Ayhan ve Kalbiye'nin yanına gelerek, birilerini beladan kurtarmanın yasak olduğundan bahsederek onları uyarır.

Yanmış Terminal Yolcuları, İstanbul'a hareket eden otobüsün içindeki yaklaşık 30 kişilik yolcu kafilesidir. Kaza geçiren yanık otobüsün içinde oturur vaziyette terminale geri dönerler, otobüsün yeniden yolculuğa hazır hale getirilmesiyle tekrar canlanırlar. İkinci yolculukları esnasında kaza öncesi vaziyetlerini sürdürme gayreti içerisine girerler.

Cerzbe Park Kişileri, 4-12 yaşları arasındaki çocuklardan, 4 genç kadın ve 1 orta yaşlı park sakininden oluşan bir gruptur. Kıyafetleri delik deşik olmakla birlikte, fiziksel görüntüleri ve davranışları normaldir. Gerçek dünyadaki insanlardan tek farkları, kıyafetlerinin dökülme durumunun giderek artmasıdır. Ölenlerin bedenlerinin Cerzbe Park'ta toplandığı, bu alana gelmek için ölmenin şart olmadığı, dünyada çeşitli dertler çeken bedenlerin Cerzbe Park'ta paralel bir yaşam elde ettiği düşünülmektedir. Hafi ve Ayhan'ın Cerzbe Park'ı ziyaretleri esnasında sevinç gözyaşları dökerler. Çoğunun reenkarnasyon olasılığı dışında dünyasal bedenleri yoktur. Hep çocuk kalmaya programlanmışlardır.

Yedi Semazen Derviş, huşu dolu yüz ifadesine sahip, beyaz etekli elbiseleri, yelekleri ve kırmızı fesleri olan dervişlerdir. Topacın dönmesi ile birlikte sema gösterisi yapmakta, topacın durmasıyla da silinip gitmektedirler.

Yaratıcının Suflörü, Ayhan'ın karşısına Kalbiye kılığında çıkar. Çıkkık kalçalı, yaşlı, uzun çeneli, köpek dişli, cadıyı andıran biri görünümündedir. Ayhan'a "ben senin velinimetinim. İçine ruh üfleyenim. Yaratanınım." ifadelerini kullanır.

Hafi, adını paralel evrenler arasında geçiş yapmak için kullanılan Fi isimli dalga boyundan alan bir yapay zekâdır. Zeugma Oteli'nde evrilmiş olan, teknik hizmetler için tasarlanmış bir YZ'dir. İlk olarak Cerzbe Park'tan ayrılan Ayhan ile karşılaşır. Ayhan'ı yanından uzaklaştırmaya çalışır ancak başarılı olamayınca onunla konuşmayı kabul eder. Ayhan dışında hiç kimseye tarafından görülmez. Zeugma Oteli'nin 3. katındaki 13 numaralı dairede kalır. Suflörün hizmetinde çalışır. Yeni

bir modelle değiştirilme, haksızlığa uğrama gibi nedenlerle itaat karmaşası yaşar ve suflöre ihanet eder. Ayhan'ı ve diğerlerini gizlice takip eder. Ayhan ve Kalbiye sanal 14'teyken, olanları dinlemesine rağmen yasağı çiğneyerek suflörü durumdan haberdar etmez. Ayhan'la bir anlaşma yaparak, onun isteklerini yerine getirir.

Parlaklar, Teupi'nin görevlendirdiği kişilere ulaştırılan fotoğraflarda yer alan, parlak görüntülerinden ötürü 'parlaklar' olarak anılan kişilerdir. Bu kimselerin asıl adı "toplayıcı ve yayıcılar"dır. Bunlar, Fi dalgalarını alan, düzene koyan ünitelerdir. Dünyada yaklaşık olarak birkaç binden fazla oldukları ifade edilir. Sahip oldukları genetik donanıma göre yedi-sekiz yaşlarında işlevlerine başlar, eskidiklerinde iptal edilirler.

Terminatörler, dünyada 47 adet bulunmaktadır. Belli bir modelin üzerindeki terminatörlerle temas yasaktır.

Romanda kişi tasvirlerine yer verildiği görülür.

Kızlar kolej üniformalıydılar. İkisinin de saçları örgülüydü. Bir şeye kıkırdaşıyor gibiydiler. Fıkır fıkırlık taşıyorlardı yüzeyden. Orta yaşlı adam memur tipli idi. Karısı da ev kadını. Saçlar özenle yapılmış. Makyaj falan da Allahına kadar. Sevim hanımı çağırıştırıran tipli ama iri gözlerinde sermayenin çabucak ölçüp biçen keskin bakışları yok. Kendisi kızlarla çift arasındaydı. Blucin takımlı uzun saçlı delikanlı eskiden tanıdığı birini hatırlatmaktaydı ama kesinlikle o değildi. Yaşı tutmuyordu (Yemni, 2004:8-9).

"Elbiselerine dikkat etti. Koyu renk kumaş pantolon. Modeli tıpatıp lacivert pantolonuna benziyordu. Sarı ve sahte Lacoste tişört ve koyu kahverengi ayakkabılar. Sarı tişört kırmızı bir don tarafından boyanınca tedavülden kaldırılmıştı" (Yemni, 2004:9).

Romanda yer alan yardımcı/diğer kahramanlar, Ayhan'ın babası, Rasim Gözüpek, Kerim Bey, Ferit Bey, Reşat'ın yeğeni, Semra, Arzu, Dikran, Eflak Efesi Recep, Selami Bey, Canan, Hikmet, Koleksiyoncu Sefer, Ahmet Bandar, Edward Said, Seher hanım, Kemal Bey, İhsan, Dilek, Saniye, Murat Eskici, Sabahat, Seyhan hanım, Avukat Fethi bey, Sitare, Latife, Faruk, Arif Baba, Sait, Serdar, Serpil Gaspıralı, Menşure, Nilüfer, Arif Petekli, Sait, Meltem, Tayfun, İrem, Reşat, Selma, Sevim, Fikret, Melih, Mithat, İhsan...'dır.

2.6.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2004 yılında yayımlanmıştır. Roman, divanda oturan Ayhan Timir'in, gazete okumaktayken Ferhatt Otel'in personel müdürü Rasim Gözüpek tarafından arandığı ve işten çıkarıldığını öğrendiği anla başlar. Romanda olayların geçtiği yıl hakkında net bir bilgiye yer verilmemiştir. Olayların başlangıcı ve sonu arasında ne kadarlık bir sürenin geçtiğine dair de kesin ifadeler yer almamıştır. Romanda reel ve fantastik olmak üzere iki çeşit zaman mevcuttur. Romanda iki zaman dilimi de, Ayhan Timir'in çeşitli maceralara atıldığı, çeşitli olaylar deneyimlediği zaman dilimleri olarak göze çarpar. Ayhan ve Kalbiye deneyimlemeye başladıkları Manzarasız'da güneşin ufuk çizgisinde hiç hareket etmeden aynı noktada kaldığını fark ederler. Ayhan Manzarasız'da gerçekleştirdiği gezintiler esnasında aradan geçen zamana rağmen karnının acıkmadığını, sakallarının büyümediğini ve hiç yorulma belirtisi göstermediğini fark eder ve zaman sorgulaması yapar. Bu durum fantastik mekân olan Manzarasız'da yaşanan zaman ve zaman etkilerinin reel zamandan farklı olduğunu göstermesi bakımından önemli bir ayrıntıdır. Konya Otobüs Terminali'nde ilk kez kolundaki saate bakan Ayhan, dijital düzenin 87.14'ü işaret ettiğini fark eder.

Romanda zaman olarak mevsimlerden bahsedildiği görülür. Olay akışı içinde geçen pastırma yazı ifadesi, genellikle sonbahar için kullanılmaktadır. Ayrıca camı açan Ayhan'ın karşısına gri bir kışın görüntüsüyle karşılaşması da önemlidir. Bundan hareketle mevsimin, sonbahar sonu ya da kış başlangıcı olduğu tahmin edilir.

“Dışarda pastırma yazı havası olmasına karşın Ayhan ceket giymişti. Çünkü belinde babasından yadigâr Smith&Wesson'u taşıyordu. Her saniye tehlike düşünmesine rağmen silahı yanına almayı son saniyelerde akıl edebilmişti” (Yemni, 2004:54).

“Ayhan elinde zarf, acelesizce basamakları çıktı ve içeri girdi. Annesi içerisini sigara kokutmuştu. Birazdan Meral yemeğe gelecekti. Balkon camını ardına kadar açtı. Dışarda asık suratlı, açık gri bir kış günü hüküm sürmekteydi. Radyoda, hava sıcaklığının sıfır civarında gezindiğini duymuştu” (Yemni, 2004:70).

Ayrıca romanın bazı kısımlarında zaman olarak saat ve dakika bilgisinin de verildiği görülür.

“Saat tam 10.01’de Aylin’le evden çıktılar. Dış kapıdan adımlarını atmadan önce Ayhan son ayların alışkanlığıyla posta kutusunu kontrol etti” (Yemni, 2004:53).

Zamanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmişleri hakkında bilgiler verilir. Meliha ve Ahmet’in geçmişte ülke dışına çıktıkları, fotoğraf çekildikleri bilgileri mevcuttur. Gittikleri yerlerle ilgili olarak 12 Ağustos 2002, 4 Mayıs 2003, 25 Eylül 2003 23.11 gibi tarih ve saat bilgilerinin yer alması da dikkat çeken diğer bir husustur.

2.6.5. Mekân

Romanın başlangıç mekânı, Ayhan Timir’in evidir. Ayhan, ilk olarak evinin divanında gazete okumaktayken karşımıza çıkar. Romanın başlangıç mekânı olarak kapalı bir mekân tercih edildiği görülür. Ana mekân İstanbul’dur, ancak Teupi’den zarflar alan Ayhan’ın çeşitli cinayetler işlemesi, Kalbiye ile tanışıp ona âşık olması ve onunla birlikte Teupi’den sıyrılmak için paralel evrenler arası geçişler yapması mekânı reel İstanbul’un dışına taşır. Romanda Ayhan Timir, İstanbul’da oturmaktadır. Ayhan Timir’e gelen zarf onun ev adresi hakkında bilgiler içermektedir. Bu zarfın üzerinde bulunan yazıya göre Ayhan Timir, Gönder Sokak, 36 Ertan Apartmanı, D:12, Nişantaşı İstanbul adresinde ikamet etmektedir. Ayrıca Ayhan Timir’in çocukluğunun geçtiği evin tasvirinin yapılması dikkat çekicidir.

Ayhan eski süt güğümleri, tepesi kesilmiş hela ibrikleri ve zeytinyağı tenekelerinde çiçek ve maydanoz yetiştirilen eski üç katlı bir binanın birinci katında doğmuş ve büyümüştü. Küçük bahçelerinde nar ve yenedünya ağaçları vardı. Nar sonradan yaşlanıp ölmüştü. Yazları koruklar sarkan bir asma çardağının altında akşamları yemek yenirdi. Babasının içkici arkadaşları, üst kat komşuları sık sık bir araya gelir, kafaları çekerlerdi (Yemni, 2004:100).

Evlerindeki eşyaları düşündü. Eski divan. İran’dan hediye duvar halısı. Yerde el yapımı kilim. Sık sık tüten saç soba. Duvarlarındaki çerçeveli karınca duaları ve çeşit çeşit Bismillahirrahmanirrahimler. Modası geçmesine rağmen inatla alınan maarif takvimleri. Hepsi birbirinin aynı model olmayan bir yiğın sandalye. Geçmişten istiklâlli sürülen yaşam

tarlaları. Ne burdaki gibi Osmanlıca yazılmış bir aile ağacı, ne de mutlaka saklanması gerekli diğer şeyler mevcut değildi (Yemni, 2004:100).

Kudu Bar, Ayhan'ın kardeşi olan Aylin'in çalıştığı mekândır. Barın idarecisi Aylin'in sevgilisi Serdar'dır. Bu mekânda, esrar, afyon bulunmamakta ancak kokteyller, amfetamin, doğal ekstazi ve kokain yer almaktadır. Mekânda en çok para, eroiden sağlanmaktadır.

Parlaklarla alakalı fotoğraflar alan ve cinayetlere başlayan Ayhan, Bay Barkın'ın oteldeki odasına gider. Bilet koleksiyonunun yer aldığı albüme bakarken ilk sayfasında üzerinde 'İkbal Sineması' yazan sararmış bir bilet görür. Biletin kâğıdının dokusu gariptir ve Ayhan bilete baktıkça içine gömüleceği hissine kapılır. Mesut'un anlattığına göre İkbal Sineması İzmir'dedir. Altmışlı yılların sonlarında yanmıştır. Mesut'un, bu sinemada 1964 yılında 'Ben Hur' filmini izlediğiyle alakalı ayrıntıya yer verildiği görülür.

Romanda açık ve kapalı mekânlarının tasvirlerinin yapılması da mekânla alakalı önemli bir husustur.

"Hisar Otel'i bulup bir göz atmıştı. Tabelasındaki ikinci mavi yıldız pek hak etmeyen eski ve bakımsızlığı acemice gizlenmeye çalışılmış, üç katlı yamuk çehreli bir binaydı. Odaları küçük ve kasvetliydi. Mesut beyin para içinde yüzmediği çok açıktı" (Yemni, 2004:76).

Romanda Meliha Aydınlar'ın villasının tasviri yapılmıştır.

" (...) Aydınlar villası yeri, iç döşemesi ve pahada ağır sanat eserleri nedeniyle ciddi bir servet abidesiydi" (Yemni, 2004:99).

Romanda mekânlar üzerinden teşbih yapıldığı görülmektedir.

Biliyor musunuz burdan bakınca İzmir neye benziyor? İki ayaklı, memeli karıncaların yaptıkları site şehre.

İstanbul ne peki?

Yedi bombeli arı kovanı.

Ankara?

Eşek arısı cenneti.

Bodrum?

Nerden çıktı şimdi Bodrum? Burda ciddi ciddi ahkam kesiyoruz.

Bodrum, Bodrum.

Mutant, mafyasol, keyifbol, hedonist termitler beldesi (Yemni, 2004:152).

Romanda “Manzarasız” isimli fantastik bir mekânın varlığı dikkat çeker. Çatışmalar sonunda birbirine sarılan Ayhan ve Kalbiye, kendilerini yeni bir mekânda bulurlar. Ayaklarının altında kırmızı, kahverengileşmiş, pürtüklü, kilometrelerce uzağını görebildikleri, uzun bir toprak yol vardır. Çevrelerinde ise bulanık, hareketli, akışkan bir atmosfer mevcuttur. Çok geçmeden biraz ötelinde insan kalıbına dökülmüş bir yaratık belirir. Bu yaratık kendilerine, “Manzarasız” adı verilen bu mekân hakkında ilk bilgileri verir. “Açılmaz isimli mekansa Ölümsüz’de geçen ve paralel evrende insanların ve diğer varlıkların algısına kapalı olan bir bölgedir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:86).

Ayhan’ın Manzarasız’a dair izlenimleri şu şekilde aktarılmıştır:

Manzarasız’da başlangıçta en çok bir çöle ya da stepe benzediğini düşünmüştü ama şimdi bunun çöle de stepe de haksızlık olduğunu düşünmekteydi. Yerçekiminin belli belirsiz duyumsandığı, üzerinde bakteriler, virüsler dahil hiçbir canlının yaşamadığını, ışığın gölge yapmadığı ve büyük bir olasılıkla zamanın ışık hızıyla akışına eşit hızda devinerek saatin tik tiklerini tixn’ke çeviren bir yapıya sahipti. Hiçbir unsuru dünyada gördüğü bir şeye benzemiyordu. Dahası, hiçbir şey eski yaşamlarındaki bir şeyi çağrıştırmıyordu. İlk başta bir ara aklına gelen Teupi’nin Gulag’ı fikrinin çok hatalı olduğunu görüyordu. Teupi ötesi bir yapının içersindeydiler (Yemni, 2004:174).

“ (...) Manzarasız denilen yer bir çeşit hiçlikti. Şapkanın silindir boşluğu, tabanı cinsinden çerçeveleri ve hatta yoğunluğu bile yoktu” (Yemni, 2004:174).

Ayhan, Manzarasız’ı labirent girişli, boyutsuz bir alan olarak algılar. Manzarasız’da öncelikle “Melekli Cadde” denilen bölgeye gelirler. Bu mekan, “Ölümsüz’de

Manzarasız'ı geçtikten sonra geçilen, iki yanında kocaman melek heykellerinin olduğu bir caddedir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:95). Yaklaşık on metre genişliğinde, açık gri renkli, beyazımsı ateş taşlarından kesilme parkelerle döşeli bir yerdir. Yolun her iki tarafında da beyaz mermerden oyulmuş, tek dizleri yere değen kadınlı erkekli 1000 kadar melek heykeli sıralanmıştır.

Ayhan, Hafi ile sohbeti esnasında Melekli Cadde'nin 'nöroteolojik kökenli bir sanrı beldesi' olduğunu öğrenir. Açılmaz, bilinen hiçbir şeyin nüfuz edemediği, bilinçlere, en hassas özelliğe sahip ölçüm aletlerine bile kapalı olan bölge olarak ifade edilir. Ayhan ve Kalbiye, Manzarasız'ı deneyimledikten sonra oradan ayrılır. Tepelerindeki gök, kendi göklerinden farklıdır. Arka tarafta, karanlık, yıldızsız, elektronsuz bir uzay mevcuttur. Manzarasız'ın sınırı, bir "hiçlik" olarak tarif edilir. Önlerinde duran sahilde iyotlu hava, tuz ve deniz kokusu yoktur. Bu yönüyle reel dünyadan belirgin farklılıklar taşır.

Romanda Manzarasız adlı mekân, Yaratıcının Suflörü tarafından şöyle ifade edilir:

“Göreceğiz bakalım şakacı çocuk. Göreceğiz. Manzarasız'da yaşadığını sandığın şeyler seni cesaretlendirmesin. Sahte doping hapi yutman hiçbir işe yaramaz” (Yemni, 2004:271).

“ Hiçbir zaman. Nesnel karşılığı mevcut olmayan vizyon dedim ya. Ne ayak basabilirsin ne de bir yerine dokunabilirsin” ” (Yemni, 2004:272).

Gördüğün şeyler sadece mitolojiler ve destanlarla beyninizde yer etmiş öykülerin canlanması. Başka bir şey değil. Müslüman şemsiyeli bir kültüre ait olduğunuz için Manzarasız'ı böyle açıkladın. Bulutlar üzerindeki Muhammet, kutlu misafirleri, secdeye vararak dev dalgaları dondurmalar. Eğer Yahudi olsaydın Ayak Tozu rehberin bir Golem olurdu. (...) Hıristiyan biri bin İsa'nın çarmıha gerildiği caddeden geçirdi. Aquinolu Thomas'ın rehberliğinde. Görüyorsun, hepsi bir sanrı (Yemni, 2004:273).

Diğer fantastik mekân olan Konya Otobüs Terminali, Konya şehrinin üstünde bulunan bir alandır. Buradaki evler, okullar, sokaklar yerin altındadır. Yerin altından terminale geçiş kuyu ile sağlanmaktadır. Yerin altında kuyu ile geçişin sağlandığı bir şehir yer almaktadır. Terminalin yolcu bekleme salonunda bulunan kuyu yardımıyla reel Konya'ya geçiş sağlanmaktadır.

Terminalde dört adet firma bulunmaktadır. Otobüslerin plaka numaraları mevcut değildir. Güvenlik görevlisinin bulunduğu bu mekânda, yaşanacak olan felaketlerin önlenmesi de insanların bu felaketlerden kurtarılması da yasaktır. Burada belanın nereden geleceğini bilen kimseler, geleceği görmekte ancak susmaktadır. Susmamaları halinde otobüs ölülerle terminale geri gelmektedir. Yanmış ölüler, yüzyıllar geçse dahi terminalden çekip gitmemekte, birileri tarafından gömülseler de tekrar mezarlarından çıkmaktadırlar. Bekleme yerlerinde dumanı tüten yanık etleriyle oturmakta, etraftakilere sarkıntılık ederek düzeni ve güvenliği bozmaktadırlar. Konya Otobüs Terminali, etraftaki insanların Türkçe konuştukları, elli metre çapında ve yüksekliğinde yarı şeffaf, mika izlenimi veren bir kubbeyle örtülüdür. Terminalin karşısında bozkır bulunur.

Cerzbe Park, uçsuz bucaksız bir bozkırın ortasında, tahta çitlerle çevrili dikdörtgen biçiminde bir eğlence alanı olma özelliğiyle başka bir fantastik mekân olarak karşımıza çıkar. “Ölümsüz’de Ayhan ve Kalbiye’nin uğradığı mekânlardandır. Yüzlerce çocuğun oynadığı bir lunaparktır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:88). Parkın girişinde, inşa edilmiş bir korku evi bulunmaktadır. Parkta genel olarak eskilik, dökülmürlük, bitmiş tükenmişlik mevcuttur. Ölenlerin bedenlerinin Cerzbe Park’ta toplandığı, bu alana gelmek için ölmenin de şart olmadığı, dünyada çeşitli dertler çeken bedenlerin Cerzbe Park’ta paralel bir yaşam elde ettiği ifade edilir. Bu kişiler, önce evrenler arası geçişlere imkân sağlamakta, ardından bir başka işlev için gövdeleri dünyada kalmak üzere Cerzbe Park’a gönderilmektedir.

Cerzbe Park’ta eskimişliğin ve dökülmürlüğün yer almadığı tek alan Beşgen Çadır’dır. Bu çadırda, Çifte Aralık- Baht ya da Gayb oyunları oynanır. Benim Oğlum Bela Okur, Döner Döner Yine Okur Tabelalı Gösteri Alanı, Cerzbe Park’ta yer alan gösteri alanıdır. Diğer bir gösteri alanı ise, Derviş Topacı’dır. Buradaki topaç, ışık yansıtarak yakınlardaki eşğin varlığını işaret eder. Acil Zilli Kırıcı, Cerzbe Parkındaki tek yiyecek satılan yerdir. Buradan gelen kokuların tıpatıp dünyadakine benzediği ifade edilir. “Dönme dolap, Ölümsüz’de Ayhan ve Kalbiye’nin paralel evrenlerde gittikleri lunaparkta yazarın deyimiyle “geri sayımın” sembolüdür” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:71).

Romanda adı geçen yardımcı/diğer mekanlar; Ayvalık, Ferhatt Oteli, Horoz Restoran, Ardıç Moteli, Stop Bar, Taksim, Kudu Bar, Nişantaşı, Etiler, Cihangir, Pera, Ayaz Paşa Camii sokağı, Eser Apartmanı, Balıkesir, İstiklal Caddesi, Sıraselviler, Hisar Otel, Le Katre Oteli, Bali, Moyo Adası, Amanwana Oteli, Kafe Teyel, New York, Kadıköy, Beykoz, Paşabahçe, Hoş Seda Sandviççisi, Marmara Caddesi, Samatya bayisi, Hasret Apartmanı, İmam Adnan Sokağı, Zeugma Oteli, Tarlabası Caddesi, Foça, Karayipler, İstraminpo Adası, İstanbul, Bandırma, Gümüşsuyu, Yenikapı, Konak, Karşıyaka, Bostancı, Kuşadası, Kemeraltı, Kızlarağası Hanı Cevahir Bedesteni, Kumpanya İzmir Koleksiyon Pazarı, İsoKonya otobüs Terminali, Cerzbe Park, İmam Adnan Sokağı, Topkapı Sarayı, Ayasofya Camii, Zincirlikuyu, Levent, Sultanahmet Camisi, Yassıada, Tophane, Sarayburnu, Giresun, Paşabahçe koyu, Kafe Teyel, Bolu, Kafe Tezkip... 'tir.

2.6.6. Dil ve Üslup

3. tekil şahıs ağzından yazılmış olan romanda sade bir üslup ve akıcı bir dil kullanılmıştır. Romanın yazıldığı dil Türkçe'dir ancak İngilizce kelimelerin kullanımı da yer almıştır.

“Gece bir barda art arda içtiği votka-kolaların ‘Just good friends’ beynine taktığı bir seri sıkılaş ve kaynana zırlıtısı yüzünden gerekli ayarlamaları zamanında yapamayacağına benziyordu” (Yemni, 2004:2-3).

“Riskli management, flop enflation, assets cargo, dirty Money akışı cinsinden laflar havada uçuşmaktaydı” (Yemni, 2004:145).

“ “Evet.” Kızın kulağına eğildi. “Fore our eyes only. Bili etme.” ” (Yemni, 2004:154).

Romanda çeşitli bilimsel terimler, benzetme amacıyla kullanılmış ve anlatımda çeşitlilik sağlanmıştır.

“Telefon çalmaya başladığında beyninin kontrol paneli, içine lav parçaları düşen bir göl yüzeyi gibi buharlar fışkırtarak karıştı ve ‘bir başka zaman başka yerde görüşürüz tatlım’ moduna geçti” (Yemni, 2004:3).

“Merak gezegenine dev bir asteroit çakılmıştı” (Yemni, 2004:7).

Romanda cinsellik içeren ifadelere yer verilmiştir.

“Postayla suni vajina yollanmış biri gibi telaşla yirmi iki basamaklık yolu tırmandı ve eve girip kapıyı örttü” (Yemni, 2004:7).

Romanda dinsel söylemlerin kullanımı dikkat çeker.

“Bu zarfın içinde kocaman bir tren gizliydi. Allah hayal kırıklığından korusun. Amin” (Yemni, 2004:8).

“Duvardaki çerçeveli karınca duaları ve çeşit çeşit Bismillahirrahmanirrahimler. Modası geçmesine rağmen inatla alınan saatli maarif takvimleri” (Yemni, 2004:100).

Romanda Manzarasız’a ayak basan Ayhan ve Kalbiye, bu yeni mekânı deneyimledikleri esnada “Melekli Cadde” ile karşı karşıya gelirler. Bu mekânda, kadınlı erkekli, beyaz mermerden oyulmuş melek heykellerini gördüklerinde gerçek dünyada sahip oldukları din fikrinden yola çıkarak çeşitli yorumlarda bulunurlar. Bu yorumlarda kullanılan dinsel terimler gerçek dünya ile Manzarasız arasında yeni bir karşılaştırma sunmaktadır.

“ “Melekleri cinssiz sanırdım. Yüzlerinden ve tiplerinden hiçbirini ayırt edemiyorum,” dedi Kalbiye’ye. “Hangisi Cebrail, Malik, Rıdvan, Mukarrebûn? Hangisi Azrail?” ” (Yemni, 2004:172)

“ “O zaman meleklerle, Âdem’e secde edin dedik. Hemen secde ettiler, yalnız iblis diretti, büyüklük tasladı, inkârcılardan oldu” ” (Yemni, 2004:172)

“ “Bakara Suresi. Musa ile kırk gece için vadeleşmiştik. Sonra onun arkasından buzağıyı put edindiniz, böylece kendinize yazık ettiniz. Acaba İblis nerede?” ” (Yemni, 2004:172)

Bunların dışında Manzarasız'da dev bir dalga ile baş başa kalan Kalbiye, Fatiha suresini okuyarak Allah'tan yardım ister ve böylece dalgayı durdurmayı başarır. Bu kısımda da Türkçe olmayan kelimeler kullanılmıştır.

Bismillahirrahmanirrahim. Âlemlerin rabbı Allah'a hamd olsun. O Rahman'dır, Rahim'dir. Mükâfat ve ceza gününün sahibidir. Ya Rab ancak sana kulluk eder, ancak senden yardım dileriz. Sen bizi doğru yola ilet. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Gazaba uğramış ve sapıkların yoluna değil. Amin (Yemni, 2004:194).

Romanda Tanrı/Allah yerine bir mekan adı olarak geçen "Açılmaz" kelimesinin kullanıldığı görülür.

"Merak etmeyin. Oraya varacaksınız. Açılmaz yardımcınız olsun" (Yemni, 2004:267).

Romanda çeşitli deyimlerin nükte yaratmak adına değiştirilerek kullanıldığı görülür.

"Bardan sapasağlam nasıl çıkıldığını hatırlamıyordu. "Acı Ayhan'ı kırağı çalmaz." efekti yine" (Yemni, 2004:21).

"Kız tetiği çekse kurşun göbeğinde ikinci bir delik açacaktı. Teupi Testisi Teupi yolunda kırılır. Gözlerini kapatarak başını salladı" (Yemni, 2004:127).

"Yanlış hesap Washington'dan döner. Göreceğiz bakalım" (Yemni, 2004:235).

Romanda küfür ve kaba söylemlere yer verilmiştir.

"Kız öfke fıçısı gibiydi. Durmadan bağıyor çağırıyor, her sözüne 'siktir git yanımdan puşt pezevenk' sözcükleriyle karşılık veriyordu" (Yemni, 2004:21).

"Dikkat etsene be."

"Merak etme ulan" (Yemni, 2004:28).

Romanda ikilemelere yer verilmiştir.

“Bir tarikatın, televizyon şirketinin deneyi olmak tezlerine artık sıcak bakamamaktaydı. Bu iş onların görüş ufkunu ve imkânlarını fersah fersah aşan bir potansiyele sahipti. Sezildemliği bangır bangırdı” (Yemni, 2009:36).

Atasözlerine, deyimlere ve halk söyleyişlerine yer verildiği görülür.

“Annesi çok sigara içiyordu, yalnızdı ama sıhhatliydi şeytan kulağına kurşun” (Yemni, 2004:67).

“ ‘Geliyom senle aşağıya’ ” (Yemni, 2004:67).

“ ‘Sözü ağızımdan aldın. Benden uzun yaşayacaksın’ ” (Yemni, 2004:226).

“Sadece robot resimle başa çıkamazlardı. Sinek ufak ama mide bulandırır derlerdi. Kızla bir yerde karşılaşırlarsa onu tanıyacak demektir. Bu yüzden son zamanlarda ayağını şehir merkezindeki umumi eğlence yerlerinden çekmişti” (Yemni, 2004:119).

“Üzerine bastın ayağını kaldır” (Yemni, 2004:260).

Romanda sayısal verilerden yararlanılmıştır.

“O evden iki yüz metre mesafede bir daireye taşınmalarına rağmen, kendisine başka semte göçmüşler gibi geldiği ilk günlerdeki dalgın, kırgın, şaşkın yüz ifadesi de tarihi bir miras olabilirdi pekâlâ” (Yemni, 2004:101).

“Zil etiketinde isim falan hak getireydi. Piriçten kocaman ‘4’ rakamının alt vidası gevşemişti. Şakacı biri ters çevirip sandalyeye benzetebilirdi. Çocukken tanıdığı bir kızın ‘4’leri iskemleye benzettiği gelmişti aklına” (Yemni, 2004:111).

Romanda çeşitli bilimsel terimlerin yaygın olarak kullanımı göze çarpmaktadır.

“Mermer heykellerdeki ayrıntılar ebatları düşünülünce inanılmaz incelikteydi. Manzarasız’ı saran atmosferde hidrojen sülfür, hidrokarbonlar, egzoz çıktıları ve karbondioksit cinsinden gazlar pek bulunmuyordu herhalde” (Yemni, 2004:171).

“Biraz endorfin, biraz da groundini. Oradan hızla 405 hertze ulaşabiliyoruz. Sıradan yetenekli bir kaynak gecede üç kez altmış ile doksan saniye bu düzeyde yayın yapabiliyor. Bu kadarı yetiyor” (Yemni, 2004:250).

Romanda bazı kelimelerin, yazım kurallarının dışında, kelimeler arasında boşluklara yer verilmeden, bitişik bir şekilde kullanıldığı görülür. Bunun dışında mantık dışı, anlamsız kelimelerin varlığı da göz çarpar.

“Ayhan ve Kalbiye İyisaatteolsunistan’da” (Yemni, 2004:208).

“Pırffkollanye” (Yemni, 2004:222).

2.7. Yatır

2.7.1. Özet

Olağanüstü birçok özelliğe sahip olan büyücü Hızır Arif, 1784 yılında, İzmir Alsancak’ta, bodrumunda gül desenli taş zemin bulunan bir ev inşa eder. Ölümünün ardından da evin bahçesindeki mermer lahte gömülür. Yatırlı olan bu ev, 1800 yılından beri başta Ethem Kılaronopules’in dedesi Fuad olmak üzere evi satın alan erkeklerin lanetlenmesine neden olur. Lanetlenen bu kişiler, 21 yıl aralıklarla ya ortadan kaybolur ya da esrarengiz şekilde hayatını kaybeder. Kılaronopules ailesi lanete karşı mücadele eder.

İlk olarak Ressam Süleyman Kılaronopules, 1926 yılında lanete karşı çıkar ve bodrumdaki gül desenli taş zemine dokunan bir adam resmi çizer. Ancak çizdiği resmin içine hapsolür. 21 yıl sonra, 1947 yılında, Ergun Özbilge, laneti öğrenerek evi yakmaya çalışır. Ancak yangında hayatını kaybeder. Bu olaydan 21 yıl sonra, 1968 yılında ise, Kılaronopules ailesinin son ferdi olan Sümer’den evi kiralayan avukat Tarık, bazı korkutucu hadiselerle karşılaşarak ailesiyle birlikte evi terk eder.

Sümer’in oğlu Şahin ve akrabası İki Buçuk Mustafa, evin bodrumundaki gül desenli taş dokunur. Bu olaydan sonra Şahin intihar eder. Mustafa cinayete teşebbüs eder. Ancak arkadaşı Sarp sayesinde ölümden kurtulur. Yatırlı evle ve

lanetle olan mücadeleye dâhil olan Sarp, Cemile, Seher ve ölmüş olan Ayzıt'ın yardımıyla harekete geçer.

Sarp ve ekibi, lanetin 21 yıl sonraki yıldönümünde yatırlı eve girer. Kendi evinden yatırlı evin mutfağına giden bir tünel yaptırmış olan Salah Bey, yatırlı eve geçiş yaparak gül desenli taş zemine dokunur. Ardından siyah bir şapkanın içine hapsolür. Mario ve İskender ise yatırlı evin olduğı yerin üst seviyelere açılan eşik olduğunu öğrenirler. Şapkanın içinde Salah Bey'i bulan Sarp, İskender, Mario ve Sümer işlenen cinayetlerin arkasında onun olduğunu fark ederler. Bu sırada gül desenli taş zemine dokunan Sarp ve ekibi İzmir'in paralel evrendeki karşılığı olan "İzmirella"ya geçiş yaparlar. Sarp, yatırlı eve gelir ve gül desenli taşı zeminden ayırır. Bu sırada lanetin başlamasına neden olan Hızır Arif belirir ve Sarp'a musallat olur. Sarp, gül desenli taşı daha önce Kara Nesne'yi hapsettiğı kuyuya atar. Ardından Orhan ve Haydar haricindeki diğerk arkadaşlarıyla birlikte paralel evrendeki İzmirella'dan çıkarak İzmir'deki yatırlı eve geçiş yapar. Alev alev yanan yatırlı evden laneti yok ederek çıkarlar.

2.7.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu 1960'lı yılların İzmir'inde Sarp isimli bir çocuğun çevresindekilerle birlikte, 21 yıl aralıklarla insanların ölümüne sebep olan yatırlı evin sırrını çözmeye çalışması ve bu sırrı çözerken deneyimlediğı fizikötesi maceralarıdır. Romanda olaylar bölüm bölüm kurgulanmıştır. Roman içerisindeki bu bölümler, 1. Kitap Simyacı, 2. Kitap Serhafiye ve Hokkabaz, 3. Kitap İzmirella olmak üzere 3 kitap bölümlenmesi şeklindedir. Konu itibariyle birbirinin devamı niteliğinde olan bu üç bölümlenmenin de kendi içinde tarihsel bölümleri mevcuttur. Ayrıca 1. Kitap Simyacı bölümlenmesinde Kehanet, Zor Mekânlar ve Huzursuz Karadayı olmak üzere 3 ayrı alt bölüm daha bulunmaktadır.

Romandaki ana mekân İzmir Alsancak'tır. Romandaki olaylar, yatırlı ev kehanetinin bulaştığı ailelerin 21 yıl aralıklarla ölen erkek fertlerinin ölüm sırrıyla başlasa da bu sırrı çözecek olan kişi romanın başkahramanı Sarp'tır. Başlangıçta olaylara dâhil olmayan ve geri planda gibi duran Sarp, daha sonra gelişen olaylar neticesinde sahip olduğı fizikötesi güçleri kullanarak kehaneti durdurur. Yani

roman akışındaki hadiseler Sarp adında bir çocuğun merkeze alınması ile ona bağlı olarak gelişir.

Roman 25 Kasım 1925 yılı ile başlatılır. Romanda Sarp adlı kahramanın önderliğinde yaşanan olaylar ise 21 Ocak 1968'de başlar. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. Romana adını veren "Yatır", olay akışında kahramanların 21 yıl aralıklarla ölmesine neden olan büyücünün mezarıdır. Bu yatır, evin bodrumundaki gizem için kilit bir yapıdadır.

Romanda 7 ve 21 sayıları önem arz eder. Yatırlı evde yer alan lanetin 21 yıl aralıklarla bazı felaketselere neden olduğuna dikkat çekilir. Lanetin 21 yıl sonraki yıldönümleri hep aynı tarihe, yani 7 Şubat gününe rast gelmektedir. Bu yönüyle 7 ve 21 sayıları, tekrar eden ve olay akışı üzerinde büyük bir işleve sahip özellikleriyle karşımıza çıkar.

"Mahzen, bilhassa Yatır romanında önemli bir yer teşkil eder. Romanda yatırlı evde meydana gelen esrarengiz olaylar, çıkan yangınlar, ölümler hep evin mahzeninde gerçekleşir. Burada mahzen, oldukça gizemli bir karakterdedir çünkü yangın çıkmasına rağmen hiçbir şekilde zarar görmez" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:70). Ethem'in dedesi Fuat Kılaronopules, 7 Şubat 1884'te yatırlı evi satın alıp taşınır. İki ay kadar sonra sabaha karşı bodrumda felç geçirir. 'Padahto' ismini sayıklayarak hayatını kaybeder. O günün üzerinden kırk yıl geçmesine rağmen tahtaları hiç eskimeyen, taşlarının yüzeyi hiç aşınmayan bodrumun gül desenli taş zemini oldukça garip bir görüntü teşkil eder. 7 Şubat 1905'te Ethem'in babası da bodrumda kalp krizi geçirerek hayatını kaybeder. O dönemde İzmir'in işgaliyle uğraşan Binbaşı Ethem, babasının ve dedesinin 21 yıl aralıklarla aynı tarihte yani 7 Şubat'ta, aynı yerde ölmesinden şüphelenir.

Evin bir önceki kiracısını bulan Ethem, kadından bazı bilgiler edinir. 1789 yılında büyücü Hızır Arif tarafından inşa edilen ev, kadının üç erkek kardeşini ve babasını elinden almıştır. Bodrumda 1863'te büyük erkek kardeşi, sonra 21 yıl aralıklarla da diğer erkek kardeşleri ve babası ölmüştür. Evi 1789'da yapan Hızır Arif, evin içinde hiç oturmadan 1882'de hayatını kaybeder ve Hacı Ahmet Arif sahte ismiyle

bahçedeki mermer lahite gömülür. Hızır Arif, insanları uzaktan çıldırtarak ölümlerine neden olan bir büyücüdür. “Hızır Arif’in ödediği altınların kırk gün sonra bakıra dönüşmesi, bir yerden bir yere çok hızlı gidebilmesi ve bu sebeple lakabının Hızır olması, bakmadan arkasını görebilmesi gibi özellikleri onun olağanüstü güçlere sahip olduğunu gösterir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:322).

Cehennemdeki ünlü gayya kuyusunun yeryüzüyle bağlantılı olduğunu ve bunlardan birinin İzmir’e açıldığını iddia eden Hızır Arif’in evi, ölümünün ardından dul akrabası Hatice’ye kalır. Hatice’nin evi, 1883 yazında Ethem’in dedesi Fuat Bey’e satması lanetin başlangıcını oluşturur. Evin laneti Kılaronopules ailesine geçer. Yatırlı evdeki lanet, bulaştığı aileyi etkisi altına alan bir güce sahiptir. Ölüme, intihara, delirmeye neden olan bir işlev yüklenir. Ailenin erkek çocuklarının tamamı yok olmadan kehanet başka bir aileye devredilememektedir. Bu nedenle de evin satışı devamlı engellenir. Babası, dedesi ve oğlu bu evde hayatını kaybeden Ethem, bir gece büyücünün cesedini lahitin içinden çıkarttırıp Kızılçullu yakınlarında ıssız bir yere gömdürür. Ethem’in isteğiyle büyücüyü ıssız bir yere gömen Fethi ve Şadi, bir gün arayla hayatını kaybeder.

Ethem’in ölümünden 7 hafta sonra torunu Süleyman, laneti devralır. Evin bodrumundaki gül desenli taşları inceler. Evdeki lambalarda renk değişimleri ve kıpırtılar meydana gelir. 1800 yılından beri ölenler sayılırsa Süleyman yedinci adaydır. 7 Şubat 1926 günü bodruma inip gül desenli taş zemine dokunan genç bir adam resmi çizer, ardından da resmin içine hapsolür. Bu sırada bodrum merdivenlerinde duran karısı Kerime ve kızı Sitare, Süleyman’ın boyut değiştirerek çizdiği resmin içine girdiğine şahit olurlar. “Yatır’da bir ressam olan Süleyman, yatırlı evin laneti yüzünden ölmek için kendisini, yapmış olduğu resmin içine hapseder” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:110).

7 Şubat 1947 gününe gelindiğinde ise Ergun Özbilge karşımıza çıkar. Ergun, 21 yıl önce babasını yok eden kehanetin nasıl bozacağını düşünür. Evden taşınmaya karar verdiği zaman, gördüğü rüya neticesinde bu kararından vazgeçer. Rüyasında Kılaronopules ailesinden önce yatırlı evde oturup kehanet nedeniyle ölen insanların bulunduğu bir balo görür. Baloda Ergun’un büyük dedesi, annesi, sevgilisi (Nimet), kardeşi (Sitare) de vardır. Rüyasındaki baloda babasının

olmadığını fark eden Ergun, uykusundan uyandıktan sonra Yavuz'la beraber evi yakmaya karar verir. Bodrumda çıkan yangından kaçacağı sırada yanarak hayatını kaybettiğini görür. Çok geçmeden rüyası gerçekleşir. Yatırlı evin bodrumunda çıkan yangında hayatını kaybeder.

21 Ocak 1968'de Ergun'un kardeşi Sümer Bey, 20 yıldır boş duran evi, Avukat Tarık Kor'a kiralar. Çok geçmeden Tarık, bahçedeki lahitten, Sümer Bey'in evde oturmayı tercih etmeyişinden, bodrumdaki gül desenli taş zeminden, eve ilk geldiklerinde kedileri Mırlı'nın evden kaçıp sırta kadem basmasından dolayı eve karşı şüphe duymaya başlar. Bu şüphesinden dolayı da hamile karısını ve kızını alarak evden gitmeye karar verir, ancak 6 ay önce ölen Fethiye Hanım'ın miras bıraktığı sobanın hareketlenmesi ve salonun ortasına kadar yürümesi işleri değiştirir. "Yemni'nin Yatır romanında soba, koruyucu bir eşya olarak yer alır. Yatırlı eve taşınan avukat ve ailesi, sobanın hareket etmesiyle oradan taşınmak durumunda kalır. Sahibi tarafından "Huzursuzkaradayı" ismi verilmiş olan soba, ev sakinlerini evdeki lanetten korumak için hareket etmiştir. Aslında koruyuculuğu sağlayan, sobanın içindeki ateştir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:110).

Romanın başkahramanı Sarp, Sadık Yemni'den izler taşır. Onun gibi kimyaya ilgisi vardır. Semtte kimya deneyleriyle ünlenir. Umuma açık patlama ve roket denemeleri yapar. İlk deneyini Atatürk Lisesi'ndeyken gerçekleştirir. Ancak patlamada kör olmaktan mucizevî şekilde kurtulur. Fizik ve kimya dersleri verdiği öğrencisi Ayla'yla mektuplaşırken kullandığı yazıyı sobaya yaklaştırılınca okunabilen kimyasal bir mürekkeple yazması dikkat çekicidir.

"Yatır romanında da ayna, hem uğursuz bir nesne olarak hem de bakıldığında birtakım olayların izlenebildiği bir büyü nesnesi olarak yer alır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:101). Ayla'ya teyzesi 15. yaş gününde bir ayna alır. Ayla, bazen âşık olduğu Sarp'ın kendisini bu aynadan izlediğini düşünür. Ayrıca rüya ve fal da gelecek hakkında haber veren uyarıcılar olması açısından önemli bir yere sahiptir. Ayla, rüyasında iri bir hayvanın kendisine doğru geldiğini görür. Rüya, Ayla'nın gelecekte yaşayacağı ölüm tehlikesine bir uyarı niteliği taşır. Çalan telefonunu açtığına rüyasında da duyduğu Ay'dan gelen cızırtının aynısını duyar. Paris'teki ağabeyinin yanına gitme planları yapan Ayla, Sarp'la birlikte bir kadına fal baktırır.

Falcı kadın, Ayla'nın gördüğü rüya sahnesini fal üzerinden izler. Ayla'yı başına gelecek musibete karşı uyarır. Ayrıca kadın, Sarp'a da kendilerinden olmayan bir düşmanı olduğunu söyleyerek üç dostunun kendisine yardım edeceğini bildirir. Yatırlı evdeki sobanın harekete geçmesi, laboratuvardaki civanın aşırı güç kazanması, falcının imaları Sarp'a verilen ipuçlarıdır. Bunların bilincinde olan Sarp, düşüncelerini yatırlı evin bodrumunda yoğunlaştırır.

Falcı kadının elini tuttuğunda onun eşyalarla dolu kulübesini gören Sarp, falcı kadının odasında yer alan sarı sandığın içinde nefret dalgaları saçan yassılmış bir nesnenin bulunduğunu fark eder. Çok geçmeden sandık falcı kadının gözlerinin önüne de gelir. Evine giderek ninesinin 10 yaşındayken hediye ettiği, 60 yıldır hiç kullanmadığı sandığı açan falcı kadın, o iki gencin kendisi için bir uyarı olduğunu anlar. Sandıktaki nesneyi Sarp'ın uzaktan engelleyerek belayı üzerine aldığını fark eder. Romanda sarı sandıkta yer aldığı ifade edilen nesne Cimon'dur. "Yatır'da insan dışı bir yaratık şeklinde tasvir edilen Cimon, musallat olduğu kişilere ölüm getiren kötücül bir varlıktır. Bir çeşit cin olarak düşünülebilecek olan Cimon, kapıların eşiğinden geçemeyen bir varlıktır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:179-180). Sandıktan dışarı sızan Cimon, Sarp'ın yanına gelir. Sarp'ın onu besmeyleyle kovmasıyla Cimon, önce şeffaflaşır ardından da ortadan kaybolur.

Cimon sadece sarı sandıkta değil, Ayla'nın aynasında da mevcuttur. Ancak bu, Ayla tarafından fark edilmez. Cimon, Ayla'yı Semih'in motoruna bindirerek tuzağa çeker. Motor kazası yaşanmasına sebep olur. Motordan düşen Ayla'ya başka bir araba çarpacakken Sarp falcıdan duyduğu "Afle purti apolimo apolimo" tılsımlı kelimelerini söyler ve arabayı durdurmayı başarır. Böylece Cimon'un cinayet planı, Sarp tarafından engellenmiş olur. Falcı kadının falında çıkan it, Semih'in motorudur. Böylelikle fal, gelecekteki haberle, felaketi önlemiş olur. Diğer bir fal hadisesi Sarp'ın Göztepe'deki 94. sokağa gelip Seher Teyzesi ile görüşmesi neticesinde yaşanır. Seher, Sarp'ın falına bakar ve belanın geri geleceğini haber verir. Faldan edinilen bilgiye göre, yatırlı evdeki sobada Ateş Cini vardır ve Tarık Kor'un ailesinin hayatını da sobadaki ateş cini kurtarmıştır. Ayla'nın yakında yaşamla ölüm arasında kalacağı, Sarp'ın da bu duruma tanık olacağı ifade edilir.

Sarp'ın ölen kedisi Kerata, Sarp'ın ziyaretine gelince Sarp tarafından kovulur. Bu, yatırlı evin ona bir işaretidir. Öte yandan Sarp'ın Cimon'la başının dertte olduğunu hisseden falcı kadının, Sarp'a dualar okuduğu görülür. Romanda önemli olan bir diğer nokta da, bir yıl önce öldüğü ifade edilen Ayzıt'ın Sarp'ın macerasına dâhil olmasıdır. “Yatır'da Ayzıt ölür. Cemile ile seher Ayzıt'ın evine bakmaktadırlar. Ayzıt öldüğü için ev uzun zamandır boş durumdadır. Ancak bakarken evde bir ışığın yanıp söndüğünü görürler ve bunun Ayzıt olduğuna kani olurlar. Zira Ayzıt hala onlarla ve Sarp'la bağlantı kurmaktadır.”(Öntürk,2017:121) Ölü Ayzıt, rüya yoluyla öncelikle Cemile ile bağlantı kurar. Sarp'ın aldığı eğitimi kullanıp uygun çıkışı bulmasını söyler. Sarp, asansörcü kılığında kendisine görünen düşsel dostu ile karşılaşır. Onunla “Yüksekçe Bir Yer” oyununu oynayarak tepeye çıkar. Ayzıt yeniden devreye girer ve Sarp'ı acele etmemesi konusunda uyarır. Aniden asansörün kapısı Göztepe'deki 94. sokağa açılır ve Sarp böylelikle rüyasından uyanır.

Sarp'ın yakın arkadaşı Şahin, 1963 yılında denizde boğulma tehlikesi atlattır. Bu olaydan sonra devamlı Göz Dede denen bir yaratığı görmeye başlar. “Göz Dede, Yatır'da Sarp'ın arkadaşı olan Şahin'in ölüm tehlikesi geçirmesinin ve kurtulmasının ardından ona görünmeye başlayan bir varlıktır. Özellikle ölmüş kişilerin kılığında gelip onların gözlerini taklit ederek Şahin'i korkutur” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:182). Göz Dede, Şahin'in ilk ziyaretine 5 yıldır ölü olan dedesi kılığında 12. yaş gününde gelir. Dualar ve muskalar Göz Dede'yi def etmeye yetmez. Şahin, ayağına taş bağlayıp tekrar denize atlamayı düşünecek vaziyete gelince de bir daha Şahin'e görünmez.

1968 yılında tekrar beliren Göz Dede, bu kez ansiklopedi siparişini getirdiğini söyleyerek Şahin'in karşısına çıkar. Sarp'tan habersiz yatırlı evin bodrumuna inen Şahin ve yeğeni İkibuçuk Mustafa, gül desenli taşın üzerinde “Suret Ansiklopedisi” yazısını görür. Sarp, uzaktan onların yatırlı eve girdiğini hisseder. Çok geçmeden Kozağacı'na gelen Şahin, Göz Dede'ye dokunur, onun gözlerinin gerçek portresini görerek bir derede baygınlık geçirir. Kendi gücüyle dereden çıkan Şahin, 2 km yürüdüktan sonra kendini tren raylarının üzerine atar. Bir çiftçi tarafından bulunup hastaneye götürülse de kurtarılamaz. Böylelikle Şahin de, yok edilenler arasındaki

yerini almış olur. Şahin'in ölmeden önce Sarp'tan gözlerini geri almasını istemesi de dikkat çeken diğer bir husustur.

İkibuçuk Mustafa, silahla babasının casusu olduğunu düşündüğü birine ateş eder ve adamı öldürdüğünü sanır. Oysa adam, polisle yaşadığı çatışma neticesinde hayatını kaybeder. Şahin'i ortadan kaldıran güç, bu kez İkibuçuk Mustafa'nın peşine düşer. Şahin'in geçmiş yaşantısında Göz Dede'nin var olduğu gibi, Mustafa'nın geçmiş yaşantısında da zihninde yer alan mağaraların sesi mevcuttur. Ancak birini öldürdüğünü sanan Mustafa'nın, bu olaydan sonra kafasındaki mağaraların sustuğu görülür. Göz Dede gibi o da yok olmuştur.

Kozağacı'na tırmanan Mustafa'ya öldürme amacı taşıyan kara bir nesne musallat olur. Mustafa'nın yerini tahmin eden Sarp, intihar etmek üzere olan Mustafa'yı ölümden kurtarır. Bu sırada Ayzıt Sarp'la bağlantı kurar ve Göz Dede'nin zararlı olmadığından bahseder. Göz Dede'nin gözlerinde Şahin'in gözlerini gören Sarp Ayzıt'ın kastettiği gümüş lirayı ona verir. Gümüş lirayı gözlerine takan Göz Dede yok olur. Romanın bu kısmında olumsuz özelliklere sahip olduğu tahmin Göz Dede'nin, olumlu bir fantastik kahraman olduğu Ayzıt tarafından belirtilir.

Öte yandan Leman, Salah, Lebrance, İskender Hoca, Davi, Moris yatırlı evle alakalı planları olan ya da yatırlı evin sırrını çözmeye çalışan diğer kişilerdir. Salah ve Lebrance evin alt katındaki mücevherlerin peşindedir. Baldızı Meral'le yasak ilişki yaşayan ve ondan Bülent isminde bir çocuk sahibi olan Salah, karısı Meliha'yı elektrik şokuyla öldürür. Ardından, Sabri Tuna ismini kullanarak mahalleye yeniden gelir ve yatırlı evin komşusu olur. HLS tarafından gönderilen mektuplar alan Salah, girişlerin Alsancak, Karataş, Konak ve Göztepe'de olduğunu öğrenir. Göztepe'deki kapı, 1963'te zarar gördüğü için tek giriş yatırlı evdedir. HLS, mektupta 7 Şubat 1968'in son şans olduğunu bildirir.

Leman, metresi olduğu Salah'ın öldüğünü sanarak evi satar. Paraları alıp gitmeyi planlarken yatırlı evin altında gömü olduğunu öğrenir. Salah, yatırlı evi Rogue'un "Kuyular" kitabı sayesinde bulur. Kitapta İzmir'deki kuyulardan bahsedilir. Kuyunun başı Kadifekale, sonu ise Alsancak'tır. Alsancak'taki bitim noktası ise yatırlı eve

işaret etmektedir. Konak, Karataş, Göztepe’de “X” işaretleri vardır, bu işaretler kapalı anlamı taşımaktadır.

Yatırlı evin dibinde bir eşik vardır. Salah tünele kolay yürümek için zemine taş döşer, tünelin içinden yatırlı eve giriş yapar. Leman’ı kumpasla Salah’a metres yapan Moris, Salah’ın peşine düşer. Evin enerjisinin fotoğraf filmini etkilediğinin bilincinde olan Moris, Salah’ın yatırlı evden etkileneceğini, bu etkinin de Leman’a geçeceğini düşünür. Salah öldükten sonra da her gece evin fotoğraflarını çekerek ışımaların artış çizelgelerini çıkarır. Moris, Leman’ı öldürmek için takibe aldığı sırada, tüm bunları anlayan Salah önce davranarak Moris’i öldürür. Sabri Tuna ismini kullanan Salah, Leman’ı ve onun taksici sevgilisi Fehmi’yi öldürür. Leman’ın ölümünün ardından Tarık, Leman’ın mektubunu bulur, Leman’ın dairesine giderek Salah tarafından öldürülen Leman ve Fehmi’nin cesetlerine ulaşır. Ardından da tüm bunları İskender Hoca’ya anlatır. İskender Hoca, yatırlı evin krokisini çizer. Yaratıkların üreyerek bu evde barındıklarını düşünür. Tarık’ın sobasının hareket ettiği gece, aynı zamanda çocukların oyuncak bebeğinin gözlerinin oyulduğunu fark eder. Davi, İskender’i yatırlı evden uzak durması konusunda uyarır.

Yatırlı evin bodrumuna geçiş yapan Salah, yüzünde tül olan bir kadınla karşılaşır. Salah, tülü kaldırdığında kadının yüzünün olmadığını fark eder. Gördüğü bir şapkanın içidir ve şapkanın içinde Fehmi, Moris, Sabri, Meliha ve Leman’ın suçlayıcı çehrelerini görür. Mario ve İskender’le görüşen Sarp, 1963 yılında, Göztepe 94.Sokak’taki kuyulu evde bulunan toromu etkisiz hale getirdiğinden bahseder. Yatırlı ev için SİMS ekibi kurulur. Ekipte Sarp, Sümer, Haydar, Orhan, İskender ve Mario vardır. 7 Şubat günü, gece gökyüzü yine yemyeşil olur. Hepsi bodruma indiğinde şapkanın içine hapsolan Salah’ı görürler. Sarp besmele çekip gül desenli taşa dokununca bir kapı belirir. Bu kapıdan paralel evren olan İzmirli’ye geçiş yaparlar. Bodrumdan kaçmalarına yardım eden zeybek kıyafetli Cevdet Ağa, Sarp ile iletişim kurar ve ondan İzmir’deki evin bodrumuna dönüp kerterizciyi sökmesini ve evin dışında imha etmesini ister. Aksi halde volkanlar, depremler ve tsunamiler yoluyla İzmir yok olacak, insan yaşamı sona erecektir.

İzmirallılar, reel İzmir’de olduğu gibi insanlardan oluşmaz. Bu mekânda, ceanlar vardır. 7000 yıl önce gökyüzünde beliren ışık, insanların değişime uğramasına yol

açmıştır. Bir mağarada enerji yüklü aparat bulan Hızır Arif, İzmiralla'nın belirmesine neden olur. Bunun üzerine Hızır Arif, uzaylılarla iletişim kurup ölümsüzlüğe erişmek amacıyla aparatı yatırlı evin bodrumundaki taş zeminin altına gizler. Ancak amacına ulaşamaz. İskender, 8 Şubat 1947 tarihli Yeni Asır gazetesinin haberlerini incelediğinde 21 yıl aralıklarla gökyüzünde beliren yeşil semadan bahsedildiği görür. 21 yılda bir gerçekleşen ölümlerin ardından, gökyüzünde meydana gelen yeşillikten bahsedilir. Başlangıçta bunun yatırlı evde olan lanetten dolayı gerçekleştiği okuyucuya sezdirilse de gerçek, romanın sonlarında açığa çıkar. Gökyüzünün yeşil olması, İzmir'in 21 yılda bir galaksinin merkezine açık hale gelmesi ve Hızır Arif'in bulduğu enerji aparatının güçlenmesiyle alakalıdır.

Sarp ve ekibi İzmiralla'dayken, Cemile ve Seher'in lambanın alevine bakarak onları izledikleri görülür. Sarp, İzmiralla'dan yatırlı eve tek başına geri döner. Cevdet Ağa'nın talimatı üzerine kerterizciyi sökmeye çalışır. Bu sırada Sarp'ı İzmiralla'dan takip eden Hızır Arif gelir ve ondan kudret taşıını ister. Sarp ile Salah Bey arasından başlayan kovalamaca, Sarp'ın düşsel dostunun yardımıyla sona erer. Düşsel dostu bir asansörle Sarp'ı oradan kurtarır ve 94. sokaktaki kuyulu eve geçmesini sağlar. Ancak yapısı iyice bozulan, bacakları yok olan Hızır Arif de bu mekâna geçiş yapar. Bu mekânda Ayzıt, Sarp'ı yönlendiren kişi olarak karşımıza çıkar. Geçmişte Sarp, Seher, Ayzıt ve Cemile'nin Kara Nesne'yi hapsedtikleri bu kuyu, aynı zamanda İzmiralla'ya açılan bir tüneldir. Bu mekânda Sarp, kerterizcinin peşinde olan Kara Nesne ile Hızır Arif'i kapıştırır. İki melanetin de amaçları İzmiralla'nın göçüp gitmesini sağlamak, dünyadaki sevgili yaşamı sona erdirmektir.

İzmiralla'da kapışan Kara Nesne ve Hızır Arif çok geçmeden kızıl magmaya dönüşür. Tekrar Cevdet Ağa'nın devreye girmesiyle Sarp, İzmiralla'dan çıkış yapmayı başarır. SİMS ekibi İzmir'e, yatırlı evin bodrumuna geçiş yapar. Cevdet Ağa ve yoldaşları çekip gider, gül desenli taş zemin, Hızır Arif ve Kara Nesne yok olur. Yatırlı evde çıkan yangınla beraber evdeki lanet olarak ifade edilen enerji de ortadan kalkar.

Fantastik durumlara tek tek olay örgüsü içinde bakacak olursak, Hızır Arif adındaki büyücünün insanları uzaktan çıldırtarak ölümlerine sebep olması, ödediği altınların

kırk gün sonra adi bakıra dönüşmesi, bir yerden bir yere yıldırım hızıyla gidebilmesi, bakmadan arkasını görebilmesi; Süleyman'ın yatırlı evin bodrumunda kendi yaptığı resmin içine girip hapsolmesi; Ethem'in isteğiyle büyücünün mermer lahitteki cesedini ıssız bir yere gömen Fethi ve Şadi'nin olayın hemen ardından 1 gün arayla hayatını kaybetmesi; kehaneti yok etmek için yatırlı evi yakmaya çalışan Ergun'un, balkondan kaçmaya çalıştığı sırada kapıda alevden bir adam görmesi; Yatırlı evin gizeminden şüphelenen Tarık'ın, hamile karısını ve kızını alarak evden uzaklaşmaya yelteneceği sırada, 6 ay önce ölen Fethiye Hanım'ın miras bıraktığı sobanın hareketlenmesi ve salonun ortasına doğru yürümesi; Ayla'nın, rüyasında iri bir hayvanın kendisine doğru geldiğini görerek uyanması ve başına gelecek kötü bir olayı rüya yoluyla hissetmesi; Ayla'nın Sarp'la birlikte bir kadına fal baktırması, falcı kadının Ayla'nın bugün gördüğü rüyayı bilmesi ve Sarp ile Ayla'nın geleceğini okuması; Sarp'ın falcı kadının elini tutarak, onun kulübesinin içindeki sandıktan sezgi yoluyla haberdar olması ve sandığın içinde yıllarca kilitli kalmış olan Cimon'u görmesi; Şahin ve İkibuçuk Mustafa'nın habersizce yatırlı evin bodrumuna girişini Sarp'ın uzaktan hissetmesi; Şahin'in, 1963 yılında plajda kaza geçirmesinden sonra Göz Dede isimli dünya dışı bir varlık görmeye başlaması; falcı kadının sarı sandığından dışarı sızan Cimon'un, Sarp'ın yanına gelmesi; Sarp'ın, yanına gelen Cimon'u besmeleyle kovmasının ardından Cimon'un şeffaflaşarak kaybolması; Cimon, Ayla'nın kaza geçirip ölmesini sağlayacakken Sarp'ın falcı kadından duyduğu "Afle purti apolimo apolimo" tılsımlı kelimelerini tekrarlaması ve Ayla'yı Cimon'un şerrinden koruması; İkibuçuk Mustafa'nın son zamanlarda zihninde Büyük Mağara ve Küçük Mağara'nın konuşmalarını duyması; Seher'in fala bakıp, o gün yatırlı evde kiracı Tarık Kor'un ve ailesinin hayatını sobayı harekete geçiren Ateş Cini'nin kurtardığını söylemesi ve belanın geri geleceğini Sarp'a haber vermesi; dünya dışı varlık olan Göz Dede'nin Şahin'in ölümüne neden olması ve Şahin'in gözlerini ele geçirmesi; ölen kedisi Kerata'nın, Sarp'ı ziyarete gelmesi; Sarp'ın Cimon'la başının dertte olduğunu uzaktan hisseden falcı kadının Sarp'a dualar okuması; ölen Ayzıt'ın, Cemile ile rüya yoluyla bağlantı kurup Sarp'a talimat vermesi; yatırlı evin kehanetinin Mustafa'yı etkilemesi ve Mustafa intihar edecekken Sarp'ın yerini tahmin edip onu ölümden kurtarması; ölen Ayzıt'ın Sarp'la bağlantı kurup Göz Dede hakkında onu uyarması; Sarp'ın Göz Dede'yi gümüş lirayla kandırıp Şahin'in gözlerini geri alması; kehanetin 21 yıl aralıklarla insanları öldürdüğü 7 Şubat

gecelelerinde gökyüzünün yeşil olması; bahçede evin taş duvarını delip dışarı çıkmış ve bükülerek toprağa dalmış Delik Koza cinsindeki kordon gibi bet bir şeyin birden var olması; Salah'ın yatırlı evin bodrumunda yüzü olmayan bir kadın görmesi, bu gördüğünün bir şapka olduğunu fark etmesinden sonra da şapkanın içine hapsolması; Orhan'ın zaman zaman yıllar önce kaybolmuş olan babasının atının nal seslerini duyması ve bu sesleri takip ederek yatırlı eve gelmesi; eve giren SİMS ekibinin bodrumdaki şapkanın içinde hapsolmuş Salah'ı görmesi; Sarp'ın bodrumdaki parlak taşla dokunmasıyla açılan tünelden, diğer dünyadaki İzmirella'ya geçilmesi; Sarp'ın kehaneti durdurmak için dünya dışı varlık olan Cevdet Ağa ile İzmirella'da işbirliği yapması, Cevdet Ağa'nın Sarp'a yardım etmesi; Sarp'ın İzmirella'da, ölen arkadaşı Şahin'i görüp onunla konuşması; Cemile ve Seher'in lambanın alevine bakıp Sarp'ı izlemesi; Cevdet Ağa'nın Sarp'ı bodrumdaki kerterizciyi yok etmek üzere İzmir'e geri göndermesi; İzmir'e geri dönen Sarp'ı takip eden Hızır Arif'in İzmir'e geçmesi ve Sarp'ı engellemeye çalışması; Sarp'ın kerterizcinin peşinde olan 94. Sokak'taki Kara Nesne ile Hızır Arif'i kapıştırması; Kara Nesne'nin ve Hızır Arif'in kızıl magmaya dönüşmesi; herkes İzmir'e geri dönerken Orhan'ın ve Haydar'ın İzmirella'da kalması; kehanetin sona ermesinden sonra evin bodrumundaki taşla birlikte, Hızır Arif'in ve Kara Nesne'nin yok olması; tüm olaylardan sonra Sarp'ın evine bir ziyaretçinin gelip Sarp'ın ağzından Ayla'ya ayrılık mektubu yazması; Mario'nun yazdığı mektubu, 13 gün önce ölmüş olan Augusto Forserato'nun okuması; Ayla'nın aynaya bakınca gözlerinin bir kısmının gittiğini fark etmesi; eczaneye pardösülü bir yaratığın girip Sümer'e bir zarf uzatması ve zarfın içinde Sarp'ın İzmirella'da bulunduğu fotoğrafın olması; fotoğraftaki tuvalin boş olduğunu gören Sümer'in resmin içinde hapsolmuş olan babasının hapishanesinden kurtulduğunu anlaması ve fotoğraftaki annesiyle konuşması; sadece mermer lahiti kalmış kül eve bakan falcı kadının enkazı okuması ve yok olanlarla geri dönenleri hissetmesi gibi olay ve durumlar göze çarpar.

Romandaki tema, kötülükle inşa edilen bazı temellerin olaylarla alakası olmayan birçok masum insanın hayatını kâbusa çevirdiği ve eninde sonunda iyiliğin gücünün, kötülüğü yeneceği yönündedir. Romanda iyi-kötü, ölümlü-ölümsüz, görünen-görünmeyen çatışmaları hâkimdir. Kötülüğün temellerini atıp, birçok masum insanın hayatını kâbusa çeviren Hızır Arif, hem kendiyile zıt emellerde olan

Sarp ve Cevdet Ağa grubuyla çatışır, hem de kendisiyle benzer emellerde olan Kara Nesne ile çatışma yaşar. Romanın sonunda ise iyiliğin gücü, kötülüğü yenerek kehaneti/enerjiyi siler.

2.7.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalıktır. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda olayın içinde aktif olan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılmıştır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları roman içinde verilmiştir.

17 yaşında olan genç kahramanımız Sarp, romandaki olaylara dâhil olduğunda, Ayla'nın fizik ve kimya dersleri veren özel öğretmeni olarak karşımıza çıkar. Polisiye bir radyo oyunu yazmaya çalışan Sarp, aynı zamanda semtte kimya deneyleriyle ünlü biridir. Mahallede umuma açık patlama ve roket denemeleri yapmaktadır. Sarp, Ayla'ya gizli bir kimyasal mürekkep kullanarak mektuplar yazmakta ve "Selma Uslu" ismiyle postalamaktadır. Yani onunla öğrenci-öğretmen ilişkisinin ötesinde bir bağı vardır. Göztepe 94. sokaktaki hayatından sıyrılıp Alsancak'a taşınmış olan Sarp, burada normal bir hayat sürmeye devam ederken yine kendini fizikötesi maceraların içinde bulur. Ölümlere neden olan yatırlı ev tekrar 21. yılını doldurmak üzereyken olayların seyrine etki eden kilit kişi olur. Sarp, evin son Kılaronopules erkeği olan Sümer Bey ölmeden önce gerek Ayzit teyzesinin uzaktan yardımıyla, gerek diğer dünyayla kurduğu ilişkiler sonucu tanıştığı Cevdet Ağa'nın yardımıyla kehaneti durdurur, tıpkı Kara Nesne gibi Hızır Arif'i de yenilgiye uğratır.

Sarp, iki dünya arasındaki köprüde yürüeyebilen bir gençtir. Onun hem dünyevî hem fizikötesi bir kimliği vardır. Bu romanda yine iki kimliğini de başarıyla kullanır. Hem Hızır Arif'in yatırlı evinin bodrumundaki sıra dışı olaylarla uğraşır, hem 21 yıllık periyotlarla gerçekleşen ölümlerin nedenlerini çözmeye çalışır, hem Ayla ile Mustafa'yı ölümden kurtarıp Cimon'la ve Göz Dede ile mücadele eder, hem de diğer dünyaya geçiş yaparak İzmirli'yi keşfeder. Cevdet Ağa'nın

yönlendirmesiyle İzmirella'dan İzmir'e tekrar geçiş yapan Sarp peşinden gelen Hızır Arif'le de ayrıca bir mücadeleye girer, onu etkisiz hale getirip kerterizciyi yok ederek kehaneti ortadan kaldırır. Yani Sarp, romanın 21 Ocak 1968 yılını anlatan bölümünün başından sonuna kadar birçok olayın, mekânın ve zamanın içinde aktif haldedir.

Romandaki olaylara dâhil olan asıl kahramanlar; Sarp, Ayla, Sümer, Kerime, İkibuçuk Mustafa, Şahin, Avukat Tarık Kor, Cemile, Seher, Fuat Kılaronopules, Ethem Kılaronopules, İsmet, Hızır Arif, Ergun, Sitare, Nihat, Mine, İskender Hoca, Falcı Kadın, Leman, Salah (Sabri Tuna), Lebrance (Moris), Orhan, Haydar, Meral Hanım, Avni, Meliha'dır.

Romandaki diğer/yardımcı kahramanlar; Barakora, Hasan, Hatice, Fethi, Şadi, Umiye, Jean Miro, Refik, İzak, Yavuz, Nimet, İhsan, Karaborsacı Ferik Murat, Lidi, Fethiye, Müteahhit Hilmi, Talat Bey, Rana, Saner, Çingene Turgay, Serpil, Kübra Hanım, Mete, Yeşim, Leyla, Lastik Ali, Ali Çavuş, Besime, Suna, Feriha Hanım, Ferruh Bey, Fatma Hanım, Aysel Hanım, Serhat, Recep, Semih, Saffet, Aslı, Sedat, Ahmet, Mesut, Kemal Bey, Demir Has, Kaşıntı Necmi, Fehmiye Hanım, Saadet, Soley Hanım, Terlik Cafer, Erdoğan, Remziye, Dünder, Deli Samet, Patron Abdi, Kevser, Bakkal Hüseyin'dir.

Romanda yazarın bazı karakterlerin isminin başına lakap taktığı görülür (İkibuçuk Mustafa, Çingene Turgay, Lastik Ali, Kaşıntı Necmi, Terlik Cafer, Deli Samet).

Romanda Hızır Arif, Salah (Sabri Tuna), Lebrance (Moris), Meral Hanım, Leman olumsuz karakterler olarak karşımıza çıkarlar. Bu romanda bazı olumlu kahramanlar için kehanet nedeniyle kötü sonlar yaşatılmıştır. Hızır Arif'in akrabası Hatice, olumsuz bir kahraman değildir. Kehanet nedeniyle kardeşlerini ve babasını kurban vermiştir. Daha sonra evin satılmasıyla Kılaronopules ailesine geçen kehanet/enerji olumsuz kahramanlar olmayan Fuad'ı, Nihat'ı, Ergun'u, öldürmüş, Süleyman'ı bir resmin içine hapsedmiştir.

Romanın sonunda Sarp'ın kehaneti sona erdirmesiyle kötü sonun gidişatı olumsuz kahramanlara çevrilir. Böylelikle olumlu kahramanlar iyi sonla müjdelenirken

olumsuz kahramanlar da cezalandırılır. Kötü bir geçmişi olan Leman ile kötü emelleri olan Moris, Salah tarafından öldürülür. Yine olumsuz kahramanlarımızdan olan Salah, evin bodrumunda bir şapkanın içine hapsolarak yok olur. Hızır Arif, Kara Nesne ile beraber önce magmaya dönüşür sonra da ortadan kaybolur. Olumsuz bir portre çizen ve birçok kişinin ölümüne sebep olan yatırlı ev bile romanın sonunda yanarak kül olur, varlığını iyinin dünyasından çeker.

Romadaki fantastik kahramanlar; Ayzıt, Hayal Bekçisi, Kara Nesne, 1882’de ölüp 1968’de İzmir’den İzmir’e geçiş yapan Hızır Arif, Cevdet Ağa, Cimon, Ateş Cini ve Göz Dede’dir. Cin, Sadık Yemni’nin romanlarında önemli bir yere sahiptir. “Yatır da cinlerin yer verildiği romanlardandır. Yatırlı eve taşınan Avukat Tarık, eve gelen “iyi saatte olsunlar” nedeniyle ailesiyle beraber evden ayrılır. Yatırlı evin bodrumundaki parlak taşla dokunan ve kendini yanındakilerle beraber İzmir’in paralel bir evrendeki kopyası olan İzmir’de bulan Sarp, oradaki varlıkların insan değil cin olduğunu fark eder. Cin, burada “cean” ve “iyi saatte olsunlar” şeklinde de yer alır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:270).

2.7.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2005 yılında yayımlanmıştır. Romanda aktif olarak olayların geçtiği asıl yıl 1968 yılıdır. Fakat romanın başlangıcı 25 Kasım 1925 ile başlar. Yazar, olayları bu tarihte başlatarak kehanetin geçmişi hakkında okuyucuya bilgi vermek istemiştir. Yatırlı ev, Hızır Arif tarafından 1789’da yapılmıştır ve Hızır Arif 1882 yılında ölünce cesedi evin bahçesindeki mermer lahteye gömülmüştür. 1800’lü yıllarda ise ölümler başlamıştır. Öncelikle Hızır Arif’in yaptığı evde oturmaya başlayan Hatice, kardeşlerini ve babasını kaybetmiştir.

Kehanetin bir kuralı vardır. Kehanetin bulaştığı ailedeki son erkek ölmeden kehanet devredilememektedir. Tüm erkeklerin ölmesi üzerine Hatice evi 1883 yılında Kılaronopules ailesine devreder. Evin alınmasından 2 ay sonra Ethem dedesi Fuad Kılaronopules’i kaybeder. Ondandan sonra 7 Şubat 1905’te oğlu Nihat intihar eder. 1926’da torunu Süleyman bir resmin içinde hapsolüp boyut değiştirir. 1947 yılında Süleyman’ın büyük oğlu Ergun evi yakmak isterken yanarak can verir.

1963 yılında Ergun'un kardeşi Sitare babasının resmin içinde kalması ve kardeşinin yanarak ölmesinden sonra delirir ve tımarhanede bileklerini keserek intihar eder. Kehanetin zaman aralığı 21 yıldır. Kehanet 21 yıllık periyotlarla sırası gelen erkeği bodruma çekerek öldürür.

Gün ve ay olarak 7 Şubat göze çarpar. Yani kurbanını bekleyen bodrumun, can alacağı gün, ay ve yıl aslında bellidir. 1968'e gelene kadar yaşanan tüm bu olaylar geriye dönüş tekniği kullanılarak okuyucuya aktarılır. Olayların geçtiği asıl yılın başlangıcı 21 Ocak 1968'le başlar. 7 Şubat 1968 yılında ise kehanet Kilaronopules ailesinin son üyesi olan Sümer'i bekler. Sarp, olaylara müdahale ederek 7 Şubat 1968 yılını, kehanetin de, ölümlerin de romanın da son günü yapar. Romanda, 21 Ocak 1968'le başlayan Sarp'ın maceraları, 7 Şubat 1968'e kadar, 17 günlük bir zaman diliminde yaşanıp sona erer.

2.7.5. Mekân

Romadaki temel mekân İzmir'dir. Romadaki olaylar İzmir'in Alsancak semtindeki 1468. sokakta geçmektedir. Mekân hayalî bir mekân değil, gerçek bir mekândır. Olaylar aslında romanın başından sonuna kadar aynı yerde geçmiştir. İstisna olarak Sarp bazen Göztepe 94. sokaktaki Seher teyzesini ziyarete gitmiş, kehanetin son aşamasında da Kara Nesne ile Hızır Arif'i çarpıştırmak için tekrar 94. sokağın yolunu tutmuştur. Kahraman, zaman zaman fantastik mekânlara da kaymıştır.

Romanın başkahramanı Sarp, kehaneti ortadan kaldırmaya çalışırken bodrumda parlak taşa dokunur ve ona fantastik bir mekân olan İzmirella'nın kapıları açılır. İzmirella, İzmir'in diğer dünyadaki benzeridir. Sarp bu dünya ile diğer dünya arasında geçişler yapar. Başkahramanın bulunduğu gerçek mekân olarsa İzmir dışına çıkılmaz. Sadece Ergun kehanetten kurtulmak için sevgilisinin İstanbul'daki evine gitmeyi düşünür. Fakat daha sonra bundan vazgeçerek evi yakmaya karar verir. Leman da Manisa'ya annesinin yanına gitme planları yapar fakat Salah tarafından öldürülür. Sadece başkahraman Sarp değil, romadaki hiçbir kahraman İzmir dışına çıkmaz. Sadece Salah'ın öldürdüğü Fehmi'nin olaylar sırasında Urla'da, denizin dibinde olduğu zikredilir.

Romanda fantastik ve gerçek mekânlar iç içedir. Sarp'ın İzmirli'ye geçtiğinde gördüğü tüm mekânlar fantastiktir. "İzmirli Yatır romanında İzmir'in paralel bir evrendeki hâlidir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:91). Olayların kilit mekânı yatırılı evdir. Ölümler bu mekânın barındırdığı etki ve güç nedeniyle gerçekleşmektedir. Bahçesinde büyücünün lahitini barındıran bu ev, lahitin içinden büyücünün cenazesinin alınmasından sonra, gömme işlemini yapan iki kişiden intikamını almıştır. Kehanet/enerji, 21 yıl aralıklarla can almaya devam etmiştir. Evi yakmaya çalışan Ergun, bunu başaramamış sonunda kendi yanarak can vermiştir. Yatırılı ev, aynı zamanda İzmirli'ye açılan bir tünelin de kapısıdır. Bunu keşfeden Sarp, İzmirli'dan aldığı güçle kerterizciyi yok eder. Kehanetin ortadan kalkmasıyla yatırılı ev yanarak kül olur ve iyilerin dünyasından kendini geri çeker.

Romanda adı anılan mekânlar arasında; Narlıdere, Tepecik, Kordon, Alsancak, Kahramanlar, Basmane, Güzelyalı, Kızıllı, Kozağacı, Bornova Sokağı, Kemer, Muğla, Manisa, Gaziemir, Söke, 3. Beyler Sokağı, İki Çeşmelik, Bahri Baba Parkı, 2. Beyler Sokağı, Kemeraltı, Büyük Efes Oteli, Fevzi Paşa Bulvarı, Buca, Tilkilik, Frenk Sokağı, Gündoğdu, Balıkhane, Mektupçu, Urla, Talat Paşa Caddesi, Cevdet Ağa'nın İzmirli'daki köşkü vardır.

2.7.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

Çingene, Saner'in tek kelime palavrasına dayanamaz, hemen yüzüne vururdu. İri kemikli, uzun boylu, dalgalı saçlı, sinirli bir tipti. Dizleri aşınarak parlamış tuğla rengi dar bir pantolon, koyu yeşil kışlık ceket ve siyah ayakkabılar giymişti. Dik yaka kazağı da camgöbeği rengiydi. Kasvetli kış akşamını yaran geçen bir renk ve enerji büklümüydü (Yemni, 2005:57-58).

Romanda, Sarp kimya deneyleriyle ünlü bir gençtir ve yazar, kimi yerde kimya ile ilgili terimler kullanmıştır.

"Cıvanın gene keleklik ettiğini düşünen Sarp, kabın yüzeyini inceledi. Çökeltinin iyice kurduğundan emindi. Sonuç istediği gibi olmamıştı. Saf cıva kalbürü çökeltmemişti. Cıva ona karşı direnmekteydi. Kabı eski taburenin üzerine bırakarak içeri girdi" (Yemni, 2005:165).

Yazarın sade bir üslubu ve akıcı bir dili vardır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Romanda karşılıklı konuşmalara, monologlara yer verilmiştir. Yazar, romanını 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir. Bu da yazarın milli söz varlığına vakıf olduğunu ve yerli unsurlara önem verdiğini gösterir diyebiliriz.

“ “Bi çay daha içiyoz. Tamam?” ” (Yemni, 2005: 327)

“Gri takım elbiseli, kısa kır saçlı sıvacı Lütfü ağzına bir sucuk parçası atarak çabuk çabuk çiğnedi yuttu ve ardından içkisinden iri bir yudum alarak ağzını şaklattı. “Atın ölümü arpadan olsun be Hüseyin.”

Hüseyin bakışları hâlâ gazetede, “Acı patlıcanı kırağı çalmaz nasıl olsa. Ben atı değil de arpayı düşünüyorum” ” (Yemni, 2005:307).

“ “Sonra bakarız kız. Gel şurda bir aşure yiyelim. Yürümekten ayaklarıma kara sular indi valla” ” (Yemni, 2005:331).

2.8. Muhabbet Evi

2.8.1. Özet

Amsterdam'a 30 yıl önce gelmiş olan başkahraman, şehre geldikten 1 ay sonra kâbuslar görmeye başlar. Rüyalarında burnuna hep kadaverin (ceset) kokusu gelir. Sürekli, kim olduğunu bilmediği birini öldürüp gömdüğünü görür, cesedi nereye gömdüğünü hatırlamadığı için de onu polislerden önce bulmaya çalışarak uyanır. Rüyasında daima ceset kokusundan kaçıp meydandaki “Muhabbet Evi” ismini koyduğu tek katlı bir eve sığınır. Aradan yıllar geçmesine ve birçok mekân değiştirmesine rağmen kâbuslarından kurtulamaz.

Bir süre sonra başkahramanın kâbusları seyrekleşir. Ayda bir kez görmeye başladığı kâbusları, onu daha az etkilemeye başlar. Son yıllarda rüyasındaki Muhabbet Evi'ni de kaybeder. Geceleri yaşadığı uykusuzluk, git gide sinir sistemini

bozar. Hastalığı ve öfkesi artınca Amsterdam'ın en ünlü psikoloğu Roesdt ile 37 seans yapar. Seanslar bitince Roesdt, bir adres vererek başkahramanı, güç çizgileri üzerine çalışan Sır Avcıları adında dört kişiden (Cinn, David, Kabir, Ati) oluşan bir gruba yönlendirir. Bu grubun sohbetlerine katılan başkahramanın kadaverinli rüyaları tamamen söner. Hollanda'da Derek Gabar, Dres Molenaar, Ossetta Turksma'yı öldüren Kazıkçı Katil konusu gündemdedir. Sinemacı Theo Van Gogh'un Fas kökenli Müslüman Muhammed B. tarafından öldürülmesinden sonra medya, kazıkçı katilin de Müslüman kökenli olduğunu düşünür. Hollandalılar, yıllardır birlikte yaşadıkları Müslüman kökenli komşularından korkmaya başlar. Her olayın altında İslami Terör Örgütü aranır. Başkahraman, Kazıkçı Katil konusu gündemde olduğu sıralarda, -Hollanda'daki yabancılardan seçtiği 12 kişinin yer alacağı- portreler kitabı hazırlayan Araştırmacı Willem Willemsekerk ile tanışır, sohbetleri esnasında onun sorularını yanıtlar. Yine aynı süre içinde sokakta yürürken Theo Malström adında biriyle tanışır, arkadaş olur ve onunla sürekli buluşur.

LIB'deki işine geri çağırılan başkahraman, içinde seanslar esnasında Roesdt'e yazdığı kompozisyonların bulunduğu zarflar almaya başlar. Zarfların kim tarafından gönderildiğini çözemez ve Sır Avcıları-Roesdt-Theo bağlantısını çözmeye karar verir. 9 Mart günü içinde harita ve cep telefonu olan ve kendisini F10'a çağırın bir zarf daha alır. Verilen adrese gitmek üzere yola çıkar. Telefondaki kişinin talimatlarına uyarak denilen yere gider ve burada Theo ile karşılaşır. Kendisine gelen isimsiz zarfları onun gönderdiğini anlayan başkahraman, Theo tarafından bir binanın ikinci katına götürülür. İkinci kattaki dairenin içerisinde Ossetta Turksma'nın elleri bağlı şekilde sandalyede oturduğunu görür ve Theo'nun aslında öldürüldüğü sanılan Derek Gabar olduğunu, tüm cinayetleri de onun işlediğini öğrenir. Gözlerinin önünde Derek Gabar (Theo Malström), bir cinayet daha işler ve Ossetta Turksma'yı öldürür. Katil, başkahramana, IDOL hikâyesini destanlaştırarak şöhret bulmasını, 60 dakika sonra polisi "Theo Malström" adıyla arayıp onları olay yerine çağırmasını, 48 saat içinde "Derek Gabar" kimliği ile ortaya çıkmazsa kendisini ifşa etmesini söyleyerek oradan ayrılır. Başına nelerin geleceğinden habersiz olan başkahraman, Ossetta Turksma'nın cesedi ile baş başa kalarak 60 dakikanın dolmasını bekler.

2.8.2. Fiktif Yapı

Yazar tarafından 2006 yılında yayımlanan romanda, olaylar 2005 yılının Mart ayında geçer. Romanda olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanır. Romanın 8 tane bölümü vardır ve her bölüm bir günü anlatır. 2 Mart ile başlayıp 9 Mart'la sonlanan olaylar toplamda 8 güne tekabül eder. Romanda kahraman bakış açısı kullanılmıştır.

Romanın konusu, Hollanda'da sinemacı Theo Van Gogh'un öldürülmesiyle yükselmeye başlayan yabancı karşıtlığının Hollanda'daki gurbetçi Türklerin yaşantısına etkisidir. "Yabancıları içine almakta zorlanan Avrupa ile Avrupalı olmakla olmamak çizgisinde sıkışmış yabancılar arasındaki gerilim, Hristiyan dünya ile Müslüman yaşam arasındaki yabancılık bu kitabın ana temalarını oluşturmaktadır" (Öntürk, 2017:52). Hristiyan dünya ile Müslüman yaşam arasındaki yabancılık ve çatışma arada kalmış gurbetçi yaşamlarını zor bir çizgiye sürükler. Bu roman, Hollanda yerlilerinin Türklere, Türkiye'ye, Müslümanlığa bakış açısındaki olumsuzluğu ortaya koyması noktasında önemlidir.

Yazarın, romanda aslında kendi gerçeğini anlattığı söylenebilir. Romanın yazarı da, başkahramanı da 1975'te Amsterdam'a gelir ve burada 30 yıl kalır. Yine her ikisi de Theo Van Gogh'un öldürülmesi hadisesi yaşandığında orada yaşamış Türk gurbetçilerdir. Bu hadisenin yaşanması üzerine başlayan yabancı karşıtlığı 2005 yılı Hollanda'sını gerçekte de, romanda da oldukça etkilemiş bir hadisedir. Yazar, yıllarca Amsterdam'da kalmış, orada yaşamış bir Türk olarak gördüğü ve yaşadığı gerçekleri; sahip olduğu ideoloji, fikir ve hisleri kahramanlar üzerinden okuyucuya vermeye çalışır. Bu sebeple, Türklerin AB'ye alınmaması, Avrupa'nın yalnızca Hristiyan ve Yahudi kılınmak istenmesi, Hollanda yönetiminin, medyasının ve halkının ırkçı politikalar sergilemesi gibi durumlar yazar tarafından başkahramanın fikirleri üzerinden eleştirilir. "Daha sonra günümüz dünyasıyla bilinmeyen dünya arasında, gerilim, heyecan ve gizemle örülmüş bir yapı çıkar okurun karşısına" (Öntürk, 2017:53).

Romanın geçtiği 2 Mart-9 Mart 2005 tarihleri arasında Kazıkçı Katil konusu gündemdedir. Hollanda medyası, katilin Müslüman kökenli olduğunu, El Kaide'nin

bir numaralı zanlı olduğunu iddia eder. Sinemacı Theo Van Gogh'un Muhammed B. tarafından öldürülmesinden sonra Amsterdam'a asker sevkiyatı yapılması kararlaştırılır. Her olayın arka planında İslami Terör Örgütü aranır.

Kazıkçı Katil konusu Türkiye'de de gündemdedir. Kazıkçı Katil, 27 yıl önce birkaç gencin kurduğu bir grup olan IDOL (Isaac, Dres, Ossetta, Linda) üyelerini tek tek öldürmeye başlar. İlk olarak 6 ay önce eşcinsel Müslüman gençlerle program yapan Dres Molenaar'ı; sonra, Suriye'nin Lübnan'dan çekileceğini söyleyen ve Araplar için "Lambada Cin" benzetmesinde bulunan Isaac Montreoux'u, ardından da Linda Basilicum'u öldürür. Sırada Ossetta Turksma olduğu düşünüldüğü için polisler tarafından çeşitli güvenlik önlemleri alınır.

Romanda seri cinayetler işleyen katile "kazıkçı" denilmesinin nedeni, cinayetlerinde kullandığı yöntemlerdir. Katil, kurbanlarının yüzünü kezzapla yakar, kafasına plastik torba geçirir ve arkasına kazık sokar. Bu nedenle de bu isimle anılır.

İlk kurban Dres Molenaar, 6 ay önce eşcinsel Müslüman gençlerle yaptığı program ile Müslümanların tepkisini toplamıştır. Romanda bu olay anlatılırken, aslında programa alınan eşcinsellerin Hollanda'dan değil, Fransa'dan getirilmiş olduğuna dikkat çekilir. 4 yıl önce, camide imamlık yapan bir Faslı'nın televizyonda eşcinselliğin Hollanda'ya zarar verdiğini söylemesi üzerine Kazıkçı Katil onu da öldürmüştür. Bu yolla medyada baş kesen, yüz dağlayan, kan davalarıyla bezeli İslam ülkeleri imajı çizilmiştir. Herkes seri cinayetler işleyen kişinin Müslüman olduğundan şüphelenirken, romanın sonunda kazıkçı katil kahramanın tanıştığı ve sık sık buluştuğu Theo Malström yani gerçek kimliğiyle IDOL'un finansal destekçisi Derek Gabar çıkar. 18 yaşında kriz geçiren ve şizofreni teşhisi konulduktan sonra Roesdt'in gözetimine girmiş olan Derek Gabar, IDOL'un üyeleri tarafından, önemsenmediği, dışlandığı ve küçümsendiği için yıllar sonra kimlik değiştirir. İntikam almak için de başkahramanı kullanır. Sahte bir Derek cesedi ayarlar. IDOL grubunun geçmişteki tüm rahatsız noktalarını içeren bir dosya hazırlar ve bu dosyayı postaya verir. Roesdt'e yazdığı kompozisyonları ele geçirerek bunları başkahramana gönderir. Böylece onun aklını karıştırmayı başararak intikam oyununa dâhil eder.

Romanın en sonunda Ossetta Turksma'nın ölümüne şahit olan başkahraman, ilgisi olmayan olayların içinde kendini bulmuş olur. Derek Gabar olduğunu iddia eden Theo, başkahramanı bu cinayeti destanlaştıracak kişi olarak Ossetta Turksma'nın cesediyle baş başa bırakarak gider. Romanda aslında intikam için işlenen cinayetin, Türklere ve Müslümanlara önyargıları bulunan Hollandalılar tarafından ırkçı bir seri cinayet olarak yansıtıldığı görülür. Bu da dönemin Hollanda'sına roman ve roman kahramanları üzerinden bir bakış niteliği taşır. Roman, bu amaç üzerine kurgulanır.

Roman boyunca ismi gizli tutulan başkahraman, Amsterdam'daki gurbetçilerin ruh dünyalarını ve yaşantılarını yansıtmaları bakımından, Hollanda'ya içerden bir bakışı sembolize eder. 49 yaşında bir Türk olan kahraman, Amsterdam'a 30 yıl önce turistik bir amaçla gelir ve Yunan asıllı bir kıza âşık olduktan sonra da buraya yerleşir.

Amsterdam'a yerleşmesiyle başlayan kadeverinli kâbusları onu hiç bırakmaz. Rüyasında sürekli kim olduğunu hatırlayamadığı birini öldürerek gömdüğünü görür. Cesedi nereye gömdüğünü bilmediği için de onu polislerden önce bulmaya çalışarak uyanır. Rüyalar başladığında Pijp'te, iki Karadenizli kardeşin çatı katındaki evinde kalmaktadır. Kâbusların nedeninin, yıllar önce öldürülüp bahçeye gömülen bir cesedin ruhunun kendisini ziyaret etmesi olarak yorumlar. Bunu komşusu Klara'ya da anlatır. Kadın başlangıçta Türk olduğu için ondan korktuysa da daha sonra samimiyetine inanır ve onunla birlikte bahçeyi kazar. Ancak herhangi bir ceset bulunamaz. Kahraman, bir sürü ev ve mekân değiştirir, fakat kâbuslarından kurtulmayı başaramaz.

“Muhabbet Evi romanında kahraman rüyalarında kendisini rahatlatan bir ev görmektedir. Bu eve, Muhabbet Evi ismini verir. Yalnız son yıllarda onu sakinleştiren, teselli eden bir anti-kâbus yeri olan Muhabbet Evi'nin yolunu şaşırmaya, eskisi gibi kolayca bulamamaya başlar” (Öntürk, 2017:200). Kahramanın 1975'te başlayan kadaverinli rüyaları 1980'de sönükleşse de, 1989-1990 yılında tekrar geri döner. Dünya ve ülke olayları kahramanın kâbus grafiğini direkt etkilediğinden, kahramanın sığındığı Muhabbet Evi'nin, Theo Van Gogh'un öldürüldüğü 2004 yılının Kasım ayında kaybolduğu görülür. Gün geçtikçe kapı, ev

ve meydan başkahramanı terk eder. Kâbusları nedeniyle geceleri yaşadığı uykusuzluk sinir sistemini bozar. Hastalığı ve öfkesi git gide artış gösterir. Önce psikolog Riagg'la ardından da Rodest'le görüşmeler yapar. Seanslar boyunca 27 tane kompozisyon yazan başkahraman, bilinçaltını yazdıklarıyla psikoloğuna aktarır. Monolog şeklindeki romanda kahraman, iki çizgi arasında sıkışmış biri olarak sık sık iç dünyasından bahseder. Bu da aslında gurbetçilerin ortak iç dünyasını yansıtmaları bakımından önem taşır.

“Şurada Abraham'ı görmeme bir yıl kaldı. Ben hem Hollanda hem de Türkiye için bir dış unsurum artık. Hollanda'da Satürn'ün benzeri marjinal yörüngede olmam gibi, Türkiye için de sayıları milyonları aşan minik döviz/lobi uydularından biriyim” (Yemni, 2006:100).

Başlangıçta sıradan bir şehirli mukallittim. Batı yanlısı bir aileden gelmekteydim. Türkiye'nin en batılı olan şehrinde doğmuş, değişik etnik kökenden ve dinden insanlarla birlikte büyümüştüm. Hippi devrine denk gelmiş. Uzak bir ışınmasını yansıtmıştım. 1950'den sonra yapılmış bütün Avrupa ve Amerika filmlerini görmüştüm neredeyse. Batı klasiklerinin en çok bilinenlerini okumuştum. Batıdan, ışığı da görüyordu. Türk yazarları, Batılı yazarlardan daha az tanıdığımı sık sık belirtiyordum. Kendimi onlardan biri sayıyordum. Şehrimizde Batı kültüründen bîhaber yaşayan taşralılara şaşıyor, uyumlarındaki yavaşlıklarına kızıyor, elimde olmadan aşağılıyordum.

Bir Hollandalı ile tanışınca heyecanla bendeki batılı damarı keşfetmesini bekliyordum. Film dağarcığımı, kitap dağarcığımı ve teknik bilgi hazinesi emrine amade kılıyordum. Şaşkınlıklarından zevk alıyordum. Bunu hep olumlu anlamda değerlendiriyordum. Önceleri katmanları göremiyordum. Yavaş yavaş gözlerim açıldı. Süper zeki ve yetenekli bir şempanze, yapay kültür aşısı şampiyonu, aralarına sızmayı deneyen muhtemel casus gibi algılandığımı sonraları fark ettim. Benzerlik dozumun bazen öfkelenendirici ve korkutucu etki yaptığını hemen başlarda fark etmem mümkün değildi. Küreselleşmenin bu tür rahatsızlıklara iyi geldiğini düşünmekteydim. Bilginin yeniden kapalı mahzenlere saklandığı ikinci orta çağda ayrıcalık duygusunun ne denli kemikleşmiş olduğunu göremiyordum. Çünkü birinin bana benzemesi, bende sadece minnet ve boşluğu dize getirme duyguları uyandırmaktaydı.

Bütün donatım benzerliğine rağmen, tıpatıp yerlilerden biri olmadığımı anladım. Ne yaparsam yapayım bu mümkün değildi. Neredeyse genetik bir engel bile vardı belki de. Asimile olmam imkânsızdı. Beni farklı yapan öğeleri bir bir keşfettim ve inceledim. Bu uğraş sonunda çok kaliteli, saraylara layık bir soytarı oldum.

Bu düzeye son beş yılda ulaşabildim. Daha önceki sevgililerimin aileleriyle epey idman yaptım tabii. Konu zenginliği müthişti. Kıbrıs'ın barbarlarca işgali, Türkiye'deki sistematik işkence geleneği, Ağca'nın Papa'yı vurması, 12 Eylül askeri darbesi, Ermeni terör etkinlikleri, PKK terör etkinlikleri, Gece Yarısı Ekspresi filmi, Türklere vize konması, Türklerin uyuşturucu trafiğinde ön plana çıkması, Türkî cumhuriyetlerin belirmesi, Türklerde başarı geninin olmadığını ve üçte birinin kriminal olduğunun ilanı, kan davaları, namus cinayetleri, ayyuka çıkan entegrasyon sorunları vb. Bunları sırayla yaşarken 11 Eylül olayı patlak verdi. Dünya petrol rezervlerinin büyük bir kısmına sahip olan Müslümanlar bir numaralı konuydu dünyada (Yemni, 2006:105-106).

İki tarafın da uyduruk önyargılar, zehirli ideolojiler türeten fabrikaları faaliyetteydi. Bacaları fosur fosur tütmekteydi. Havada NEP zerrecikleri giderek çoğalmaktaydı. Yerlilerin çeşitli ebatlardaki tacizleri giderek artmaktaydı. Bunları tek tek atıllaştırmak, gereksiz hale getirmek istiyordum. Birlikteliğimizden karşılıklı yarar türetmek istiyordum. Muhabbet Evimi bulmak ve herkese açmak istiyordum (Yemni, 2006:128).

15 yıldır LIB'de Ülke Çapında Uyum Bürosu'nun Türklere bakan kısmında çalışan kahraman, psikoloğu Roesdt'le 37 seans yapar. Romanda Roesdt, Amsterdam'ın ünlü psikoloğu olarak karşımıza çıkar ve ilk Müslüman hastası olan kahramanımızla defalarca görüşür. Başkahraman, psikoloğun yönlendirmesiyle Sır Avcıları'yla tanışır, onların bazı uğraşlarına tanıklık eder. Kayıp Muhabbet Evi'ni bulmak için Sır Avcıları'nın kendisine yardım edeceğine inanan kahraman, onlarla görüşmeye devam eder. Gerçekte Sır Avcıları'nın (Ati, Kabir, David, Cinn), Muhabbet Evi ile bir ilgileri yoktur. Onlar, negatif enerjili Ley hatlarıyla, kara akımla, güç çizgileriyle ilgilenirler. Roesdt, Sır Avcıları'nın gerçeklerden kaçmak için yaptıkları toplantılara ve çeşitli uğraşlara katılmasının başkahramana iyi geleceğine inanır. Kendi normalliğine yumuşak bir iniş yapmasını sağlayacağını düşündüğü için de onu Sır Avcıları'na yönlendirir.

Dres Molenaar, evinde ölü bulunur. Başkahraman, tüm bunları hatırlayan ve tartışan Sır Avcıları'nın ellerini kalbine koyup Alef (Sonsuzluğun Sonu) demesini gaddarca bulur. Dört adam aralarında konuşurlarken açıcı-kapaticı rolleri olduğu tahmin edilen "Sin, Tav, Yod, Kaf, Tet" gibi kelimeler telaffuz eder. Kahraman, Sır Avcıları'nın bir araya gelme maksadının dayatılan tek tip yaşam modelinin dışında kalmak olduğunu düşünür. Bu adamlar birtakım kurallar tespit etmişlerdir.

Başkahraman, Sır Avcıları'nın kaç uçuk konuyu atölyede masaya yatırıp konuştuklarını merak eder. İlk toplantıda Muhabbet Evi'ni çağrıştıracak tek kelime etmemeleri üzerine şaşırır. Kadaverinli rüyaları zamanla sönüp gider.

Kahraman, sokakta yürürken Theo'yla tanışır ve arkadaş olur. Artık hayatında Sır Avcıları, Willem Willemsekerk ve Theo Malström gibi yeni nefesler vardır. Theo ve arkadaşları, kazıkçı katilin ikinci kurbanını konuşmaya başladıkları esnada başkahramanın Türk olduğunu öğrenirler ve durumdan rahatsız olurlar. Sohbet esnasında konuşmalar Türkiye'ye kayar. Psikoloğu Roesdt de zaman zaman seanslarda Türkiye ile Hollanda kıyaslamalı bir takım sorular sorduğu için kahraman, bu durumu artık yadırgamaz. Son iki yılda moda olan ve beş aydır da en üst noktasına ulaşan Müslüman kökenli yabancılara karşı takınılan milli yüze artık alışkındır.

Portreci Willem Willemsekerk, Hollanda'daki yabancılar arasından seçtiği 12 kişinin yer alacağı bir portreler kitabı hazırlamaya başlar. Türkler arasından da sadece başkahramanı seçer ve görüşmelerde bulunur. Bu görüşmelerde kazıkçı katilin Müslüman olduğunu ileri sürer. Türklerin mutfakları dışında hiçbir olumlu yanının olmadığını vurgular. Başörtüsüne, kapitalizme ve imamların üniversitede eğitim almalarına karşı olup olmadığıyla alakalı başkahramana iğneleyici sorular sorar. Kahraman, portrecinin sorduğu çeşitli soruları cevaplarırken Müslümanları teröristlikle suçlayan medyaya ve başarısız Hollanda hükümeti politikalarına eleştirilerini yöneltir.

Kahramanın, sorduğu sorulara bakınca portrecinin bilgisizliğine ve cehaletine şaşırdığı görülür. Türkiye'nin Kürtlere, Ermenilere soykırım ve işkence yaptığını iddia eden Willem'in, Dispora Kürtlerinin kendilerini Türklerden ayırıştırma aşamalarından, PKK'nın Hollanda'da topladığı haraçlardan, aynı tarihlerde Anadolu, Kafkaslar ve Balkanlarda ölen Türk ile Müslümanlardan habersiz olduğunu fark eder. Hollanda'da yaşayan bir Türk olarak gözlemlerini, yerli halkın kendilerine davranışlarını en çok Portreci Willem ile yaptığı bu sohbetlerde okuyucuyla paylaşır.

Hollanda'da büyük çoğunluğu yeterince uyum sağlamış olan yüzbinlerce Müslüman kökenli vatandaş var. Bunların tümünü öcü ilan etmenin neye

yararı var allahaşkına? Reyting kaygısı, nefret duygularının tatmini ve çapsiz politikacılara kariyer imkânı. Bindığınız dalı kesiyorsunuz. Bu yapılanlar bana bir karikatürü hatırlatıyor (Yemni, 2006:8).

Ben de olsaydım soru böylesine siyah ve beyaz teşkil edildiği için cevaplamazdım,' dedim. 'Bizden misin, onlardan mısın testi. Soru böyle sorulursa ben hiç tereddütsüz Türküm derim. Yüzde yüz doğru değil. Otuz yıldır Hollanda'da yaşamaktayım. Belli ölçülerde Hollandalıyım da. Hollandaca sözlü bir şarkı duyunca etkilenirim. Rahmetli Andre Hazes'in ciddi hayranlarındayım. Hollandalı sevgilimle birlikte yaşlanmayı planlıyoruz. Netherlandroid kelimesini icat ettim biliyorsunuz. Soru, kendinizi hangi ölçülerde nereli hissediyorsunuz şeklinde ifade edilebilirdi. Özellikle ikinci kuşağın büyük bir kısmı hem Hollandalı, hem de Türküm diyecektir. Diğer şekilde sorulursa, en az yarısı sadece Türküm demeyi seçer. Cevap, yabancıların suç oranı istatistikleri gibi yanıltıcı olur (Yemni, 2006:11).

Ünlü bir Amsterdamlı radyocu, bir Türk kadın yazara bunu sormuştu. Buraya geldin de karnın doydu, ona göre eleştirilerine hâkim ol demek istiyordu. Canlı yayında genç kadını böyle aşağılamıştı. Yeni Amsterdam ruhu belirliyordu ufukta. Ya yüzde yüz bizdensin, ya da onlardan tamtamı (Yemni, 2006:152).

“Özellikle bazı romanlarında fantastiğin yanında toplumsal, kültürel alanda da yazarın çıkarımlarını yansıtan bölümler yer almaktadır. Muhabbet Evi romanında bu durum açıkça görülmekte eserin kahramanı Doğu ve Batı medeniyetleri arasındaki sorunları ve farklılıkları gözler önüne sermektedir. Diğer yapıtlarında da aşklar, yaşantılar, ölümler, göçler, işsizlik, siyaset vb. konularda farklı kahramanlar yer almaktadır” (Öntürk, 2017:81-82). Romanda, 11 Eylül olayından sonra Avrupa'da Türk ve Müslüman olarak var olmak zor olduğuna dikkat çekilir. Yerli travestilerin çarşafı kadın kıyafetleriyle şehir turu atıp birçok mekâna girerek kötü bir Müslüman imajı yaratmaya çalıştığı vurgulanır. Hollanda yerlileri, yabancı göçmenlerle (Türk, Fas, Rus, Brezilyalı, İspanyol) artık arkadaşlık kurmayı kesmiştir. Eskiden Türklerin işlettiği mekânlar yakılıp yıkılmıştır.

Son zamanlarda Müslümanların terör hazırlığında olması fikri, medya ve iktidar tarafından yerli halkı paranoyaya sürüklemiştir. Batı ilgisi ve Batı donanımına sahip olan başkahraman, daima birinin bunu keşfetmesini beklemiştir; fakat bu tavrı, yerliler tarafından aralarına sızmaya çalışan bir casus gibi algılanmasından başka bir sonuç vermemiştir.

Romanda dinî ve milli ırkçılığın zamanla daha belirgin hale geldiğine, uç noktalara ulaştığına dikkat çekilir. Kahraman, başlangıçta sıradan insanların evlerine girip onların öykülerini dinlemiş, kadınların örtünmelerinin önemini korkusuzca vurgulayabilmişken, 1979'daki İran Devrimi'yle farklı bakışlar ortaya çıktığından, artık düşüncelerini o kadar açık ortaya koyamaz olmuştur. Başkahraman; yine de tüm bu olumsuzluklara rağmen, Hollanda'daki Müslümanların içinde buldukları yaşam koşullarından memnun olduğu, kırmızı pasaportlarını gururla gösterip sınırdan geçtikleri, gençlerin sıkıntılarının sadece potansiyel terörist olarak damgalanmak ve iş pazarındaki ayrımcılıktan yakınmak olduğu kanaatindedir. Kahraman tıpkı diğer gurbetçiler gibi, Amsterdam'da olmaktan yine de memnundur. Türkiye'de de Amsterdam'da da Türk olmak zordur ve o en kolay yer olarak Amsterdam'ı seçmiştir.

Roman, içinde olaylar barındırır da aslında düşünce zeminli bir romandır. Yazar olay akışı içinde zaman zaman kahramanların fikirleri üzerinden kendi düşüncelerini, inançlarını, gözlemlerini okuyucuya aktarma yoluna gitmiştir. Böylelikle yazara ait fikirler, kurgusal olayların arasına serpiştirilerek fikir ağırlıklı bir roman meydana getirilmiştir. Yazarın, sahip olduğu ırkçılık noktasında sadece Hollanda'yı değil, aynı zamanda çeşitli özelliklerinden dolayı Türkiye'yi de eleştirdiği görülür.

Onun sayesinde Türklerin Avrupa'ya göçlerini farklı bir gözle yeniden keşfettim. Türkiye'nin büyük şehirlerinde dev anıtlar inşa edilmelidir. 1964-2014 elli yıllık işçi göçü anısına. Vefa borcu olarak. Hem buldukları ülkede, hem de belli ölçütlerde kendi memleketlerinde hâlâ horlanan bu insanlar olmasaydı Türkiye özellikle '70 ve 80'lerdeki politik çalkantıları bu kadar ucuz atlatamazdı. Şu anda olduğu kadar ki demokrasi ve ekonomik canlılık bile, bu insanlar olmadan başarılamazdı. 1979'da döviz yokluğu nedeniyle Yeşilköy Havaalanı'na pist ışıklandırması takılamaması, günlerce pilotların kör iniş yapmaları bile tek başına yeterli bir örnekti. Başta Ankara, Konya olmak üzere bütün büyük şehirlerin en mutena yerlerine bu heykeller dikilmeli, yılın bir günü Alamancılara saygı günü ilan edilerek vefa borcu biraz olsa da ödenmelidir. Hatta o gün okullar ve devlet daireleri tatil edilmelidir (Yemni, 2006:58).

Türkler çok canlı ve aşkın kültürel unsurlara sahipler. Ne yazık ki hâlâ yeterince farkında değiller. Bunlardan biri dilleri. Avrupa'nın en canlı dillerinden biridir Türkçe. Çocukların Türkçe öğrenmesinin entegrasyonu zorlaştırdığı tezinin bilimsel dayanakları yoktur. Uydurmadır. Tam tersine

ancak iyi Türkçe bilenler iyi Hollandaca öğrenebilir ve yeterince entegre olabilirler (Yemni, 2006:133).

9 Mart günü kahraman, posta kutusunda altın yaldızlı bir zarf bulur. Notta yazan adrese doğru yola çıkar ve karşısında Theo'yu bulur. Theo zamanlarının kısıtlı olduğunu söyleyerek onu bir binanın 2. katındaki daireye götürür. İçeride elleri bağlı şekilde Ossetta Turksma oturmaktadır. Romanın bu kısmında sır perdesi aralanır ve Theo'nun gerçekte Derek Gabar olduğu ortaya çıkar. Derek Gabar, IDOL'un finansörüdür. IDOL'un üyelerini öldürme sebebi intikamdır. Yıllar sonra Derek, Roesdt'in yanına gittiğinde kahramanın kompozisyonları ele geçirir. Bu kompozisyonları kullanarak onu intikam planının içine dâhil etmeyi başarır. Derek Gabar'ın Ossetta Turksma'yı öldürmesinin ardından polisi aramak için 60 dakikası olan başkahraman için, içinde bulunduğu oyunda iki ihtimalin varlığına dikkat çekilir. Ya Theo Malström bir katildir ve suçu başkahramanın üzerine yıkıp onu tutuklatmak için olay yerine getirmiştir. Ya da gerçekten cinayetleri destanlaştıracak bir kişi olarak kahramanı seçtiği için oyununa onu da dâhil etmiştir. Roman 60 dakikanın dolmasına 41 dakika varken bitirilir. Yani başkahramanın 41 dakika sonra yaşayacakları belirsizdir.

Romandaki fantastik olaylara bakacak olursak ilk karşımıza çıkan Sır Avcıları'nın atölyelerinde 1 cm çapında çinko ve galvanize ile inşa ettikleri piramittir. Bu piramit inşa edildikten 5-6 ay sonra aktifleşir. Piramit, tıraş bıçaklarını keskinleştirir ve organik atıkların çürümesini yavaşlatır. Fakat atölye dışına çıkarıldığında ondan hiçbir sonuç alınmadığı görülür. Atölyede Kabir'in bulunmadığı gün, piratermosun soğutma gücü, 2 derece düşer. Üye sayısıyla bağlantılı soğutma tezi öne atılır. Diğer bir fantastik olay, Medyum Adnan Bucham tarafından UFO etkisi ile çekilmiş fotoğraflardır. 12 kadının bulunduğu bir fotoğrafta 3 saniye sonra aniden 2 kadın daha görülür. Şortlu kızların bulunduğu başka bir fotoğrafta ise, 1 saniye sonra çarşafli kadınların bulunduğu ikinci bir kanonun ortaya çıkması ve arkadan nanik yapan sarı külahlı cinlerin belirmesi dikkat çekicidir. Polonya asıllı bir Amerikalının kitabında anlattığı gibi bazı kimselerin ruhsal enerjileri fotoğraf kâğıdının kimyasını değiştirerek bazı nesnelere görünür kılmaktadır. Sır Avcıları da bu yolla kendi koleksiyonlarını oluşturma çabasıdadır.

“Sinemacı Theo Van Gogh'un öldürülmesiyle yükselmeye başlayan yabancı karşıtlığı ve İslam düşmanlığından yola çıkan Muhabbet Evi romanı, Avrupan'ın bakış açısını da gözler önüne sermektedir. Yaşanılan cinayetlerden sonra birçok kişide yabancı düşmanlığı ve yabancılara karşı değişim yaşanmaktadır” (Öntürk, 2017:52). Romanda Amsterdam'ın yerli halkı ile gurbetçiler arasındaki çatışmalar romanın ana çatışmasını oluşturur. Romanda, batılı ülkelerde yaşanan bu sosyal, siyasi, dinî ve ırkçı çatışmaların, gurbetçilerin iç dünyalarında da çatışmalar yarattığına dikkat çekilir.

2.8.3. Şahıs Kadrosu

Romanda kahraman kadrosu genel itibariyle kalabalıktır. Romanın aktif kahraman kadrosunu ön plana aldığımızda ise çok kalabalık bir şahıs kadrosuna sahip olmadığını görürüz. Romanda olayları anlatan başkahraman Türk bir gurbetçidir. Romanın başkahramanı, etrafındaki olayları duydukları ve gördükleri noktasında anlattığı için diğer kahramanların duyguları, amaçları, düşünceleri hakkında bilgi sahibi olamayız. Roman 1.tekil şahıs ağzından monolog şeklinde anlatıldığı için biz sadece olayları anlatan başkahramanımızın duygu, düşünce ve niyetleri hakkında bilgi sahibi olabilmekteyiz. Romanda fotoğraflarda görülen kara çarşafli kadınlar dışında fantastik bir kahraman figürü yoktur. Romanda geçen tüm kahramanlar gerçek ve somut varlıklarıyla karşımıza çıkarlar.

Romandaki asıl kahramanlar; Hasta, Roesdt, Derek Gabar, Theo Malström, Willem Willemsekerk, Ossetta Turksma, David, Cinn, Hans Lorentz, Dres Molenaar, Linda Basilicum, Isaac Montreoux, Masoud Battali, Godfried Kristel, Kabir, Ati, Flora, Klara'dır.

Romanda ismi anılan yardımcı kahramanlar ise; Margreet, Joop Cohen, Verdank, Geert Wilders, Aycan Hirsi Ati, Gregor Somsa, Pim Fortuynlu, Wilhelm Reich, Pettie, İhsan, Von Daniken, Adnan Buckam, Jan Peter Trompenburg, Belinda, Peter, Klas Van Hogendorg, Marga, Fiona, Frederik Torso, Kismet, Franz Mesmer, Khan, Mustafa, Greet Jan, Marta, Edward Rilke, Rifat Bey, Bert Gabar, Jan, Wim, Aletta, Bert Gabar, Matilda, evert Rood, Mimar Barlage, Rene, Jan Peter Trompenburg, Cuypers'tir.

Romanın başkahramanı 49 yaşında bir Türk'tür. Kahraman; Amsterdam'a 30 yıl önce yerleşmiş biri olarak, Amsterdam'daki gurbetçilerin ruh dünyalarını ve yaşantılarını yansıtmaları bakımından, Hollanda'ya içerden bir bakışı sembolize eder.

Roesdt, Amsterdam'ın ünlü psikologu olarak karşımıza çıkar ve ilk Müslüman hastası olan başkahramanımız ile 37 seans yapar.

Willem Willemsekerk, bir portrecidir. Hollanda'da yabancılar arasından seçtiği 12 kişinin yer alacağı bir portreler kitabı hazırlamaktadır. Bu nedenle başkahramanımız ile telefonla ve yüz yüze olmak üzere görüşmelerde bulunarak ona çeşitli sorular sorar.

Başkahramanın sevgilisi Flora, sevgilisinin iç dünyasından, rüyalarından ve içinde bulunduğu durumdan habersiz, evlilik planları yapan bir kahraman olarak karşımıza çıkar.

Hans ile Godfried, kendini başkahramana Theo Malström olarak tanıtan Derek Gabar'ın arkadaşlarıdır ve romanda kahraman ile son zamanlarda yaşanan cinayetleri konuştukları bir sohbet yaşamışlardır.

Riagg, başkahramanın, Roesdt ile tanışmadan önce iki seans yaptığı deneyimsiz psikologudur.

Başkahramanımızın ailesi Türkiye'dedir. Başlangıçta oğullarının Amsterdam'a yerleşmesine karşı çıkan aile sonradan durumu kabullenir ve oğullarıyla ara sıra telefonda konuşarak olay akışına dâhil olurlar.

Kahramanın LIB'den şefi olan Masoud Battali ise yakında işe dönecek olan kahramana gönderdiği mektupla varlığını okuyucuya gösterir.

Ülkede yaşanan seri cinayetlerin kurbanı olan IDOL grubu (Ossetta, Dres, Isaac, Linda), 27 yıl önce eski arkadaş olan birkaç gencin kurduğu bir gruptur. Grubun üyeleri, bu grubun finansal destekçisi Derek Gabar tarafından öldürülür. Derek Gabar, başkahramanı oyununa dâhil etmek için Theo Malström kimliğiyle onun

karşısına çıkmıştır. Romanın sonunda bunu öğrenen kahramanımız kendini bir cinayetin tanığı olarak bulmuştur.

“Bir de Sır Avcıları vardır. Bunlarda tıpkı kahraman gibi çeşitli sorunları olan, yaşadığı toplumu benimseyemeyen ve bilim kurgu, tarih gibi alanlara ilgili kişilerdir” (Öntürk, 2017:52-53). Sır Avcıları, Ati, Kabir, David ve Cinn’dir. Bu kahramanlar meslekleri gereği olağanüstü durumların, sıra dışı uğraşların peşindedirler. Başkahraman onlarla her bir araya gelişinde onları bir uğraşın ya da bir sırrın peşindeyken görür.

Kabir, Roesdt’in arkadaşıdır. Bu nedenle Roesdt, hastasını Sır Avcıları’na yönlendirir. Ona göre, Sır Avcıları’nın gerçeklerden kaçmak için yaptıkları toplantılara ve çeşitli uğraşlara katılmak hastasına iyi gelecektir. Ona göre, bir buçuk aylık yoğun bir terapinin ardından; mesleki ilişkiler gereği şehirdeki güç çizgileri üzerine çalışan, Globe Hyde’a karşı olan ve Ley hatları da dâhil olmak üzere pek çok şey üzerinde araştırma yapan Sır Avcıları’nı tanımak, hastanın kendi normalliğine yumuşak bir iniş yapmasını sağlayacaktır. Olayların sonunda kahramanların akıbetleri net bir şekilde verilmeden roman yarıda kesilerek bir sonuca bağlanmaksızın sonlandırılır.

2.8.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2006 yılında yayımlanmıştır. Romanın geçtiği yıl ise 2005 yılıdır. Roman 2 Mart ile başlar ve 9 Mart ile sonlanır. Yani olaylar toplamda 8 güne tekabül etmektedir.

Yazar, olay akışında geriye dönüşler yaparak başkahramanın geçmişi hakkında bilgi sahibi olabilmemize imkân sağlamıştır. Romanda anlaşılmazlıklara neden olacak zamansal karmaşıklıklar ve bilinmezlikler mevcut değildir. Romanda başkahramanın gördüğü kadaverinli rüyaları 1975’te Amsterdam’a taşınmasıyla başlar. 1980’de sönüklenen rüyalar 1989-1990 yılında tekrar geri dönmüştür. Muhabbet Evi, 2004 yılının Kasım ayında kaybolmuştur. Yine Kasım ayında Theo Van Gogh öldürülmüştür. Dünya ve ülke olayları kahramanın kâbus grafiğini direkt etkilemektedir.

Romanın başlangıcı başkahramanın, psikologu Roedst ile seanslarını sonlandırmasıyla başlar. Başkahramanın, ilk psikologu Riagg'la yaptığı iki seans, 30 yıl önce başlayan kadaverinli rüyaları, Kasım ayında rüyalarını terk eden Muhabbet Evi, Roesdt ile yaptığı 37 seans geriye dönüş tekniği kullanılarak okuyucuya aktarılmış ve kahramanın geçmişi hakkında okuyucu haberdar edilmiştir.

2.8.5. Mekân

Romana ismini veren Muhabbet Evi, rüyadaki bir mekânın adıdır. Bu mekân, başkahramanın kadeverinli rüyalarından kurtulmak için sığındığı hayalî bir mekândır. Rüyalarında Muhabbet Evi'nin yolunu kaybeden başkahraman tekrar evi bulmak için çareler aramaktadır. Doktoru Roesdt ile seansları biten kahraman, doktoru tarafından bir adrese gönderilir. Değişik deneyler ve uğraşlar peşinde olan Sır Avcıları'yla tanışan kahraman, Muhabbet Evi'nin yolunun bu atölyeden geçtiğine ve Sır Avcıları'nın kendisine yardım edeceğine inanmaktadır.

Roman aslında akıl sağlığı yerinde olmayan başkahramanın rüyalarında sığındığı bu mekânı aramak istemesiyle seyrini devam ettirse de aslında olayların istikametini başka taraflara çevirmektedir. Gerçekte olan olaylarla, başkahramanın sezdikleri birbirinden farklıdır ve başkahraman Muhabbet Evi'ni ararken kendini başka mekânlarda, başka olayların içine çekilmiş bir vaziyette bulacaktır.

Romana ismini veren Muhabbet Evi, hayalî bir mekân olup sürekli aranan bir yer olsa da romanın ana mekânı Amsterdam/Pijp'dir. Romandaki olaylar bu bölgede geçmektedir. Kahraman olayların geçtiği 8 günlük zaman dilimi içerisinde başka mekânlara geçişler yapmamıştır. Romanda mekân, baştan sona aynıdır.

Romanda ismi geçen mekânlar ise; Centuurbaan Caddesi, Ferdinand Bol Sokağı, Frederiks Meydanı, Utrechtse Sokağı, Amstel İstasyonu, Van Gogh Müzesi, Cafe De Jaren, Covert Filink Sokak, Sır Avcılarının Atölyesi, Wibaud Sokağı, Harlemmer Meydanı, Jordaan, Roosveld Caddesi, Dam meydanı, Vrijheidslaan Caddesi, Victoria Meydanı, Pretorius Sokağı'dır.

2.8.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

“Zil çalınca âdetim veçhile oturma odasının küçük camını açarak aşağıya baktım. Karların, buzların üstünde elinde ateşe çantası tutan uçuk yeşil anoraklı, normal yapılı, saçları kırışmakta olan, uzun boylu bir adam durmaktaydı. Willem Willemsekerk. Portreci. Bugün geleceğini unutmuşum” (Yemni, 2006:7).

Masanın üzeri sigara paketleri, cigaralık kâğıtları, zıvanalar, çakmaklar, bira şişeleri ve leblebi yüklü küçük metal tabaklarla kaplıydı. Boya lekeleri ve karakalem çizimlerle bezeli krem rengi masa örtüsü atölyeye yakışacak bir fon oluşturmuştu. Duvarlara asılı iki spot lambası, tavandan yansıttığı ışıkla, bahçeye bakan iki pencerenin olduğu tarafı aydınlatmaktaydı. Masa civarı direkt ışık almıyordu. Spot lambalarından birinin altındaki eskice müzik setinden barok müzik duyulmaktaydı. Sesi kısık olmasına rağmen, radyonun hisşirtisi hissediliyordu. Hava boya, tütün, tiner ve esrar kokuyordu. Haz verici bir karışımdı. Belki biraz tarçın buharı katılsa ortamın gizemi ikiye katlanırdı diye düşündüm. Sevmiştim içine düştüğüm yeri (Yemni, 2006:21).

İkilemelere sıkça yer verilmiştir. Yazar, diyaloglar kullanmıştır ve romanı 1. tekil şahıs ağzından monolog şeklinde anlatmıştır. Romanda argo kelimeler, küfürlü hitaplar ve cinsellik içeren söylemler çok yoğun olmamakla birlikte yine de kullanılmıştır.

“ “Kıçınızı tekrar suyla yıkamaya başladığınızı söylediniz. Ruh haliniz bu durumdan olumlu etkilenmiştir herhalde?”

‘Şükür kavuşturana dedi.’

‘Kim?’

‘Kıçım’ ” (Yemni, 2006:1).

“ “Ulan puşt Roesdt, ben oyunbozanın kraliyim unutma. Oyunu bozan götü borazan ” ” (Yemni, 2006:32).

Olay akışı içinde koyu renkli bir puntuyla, kahramanın yazdığı kompozisyonların örneklerine de yer verilmiştir. Yazarın sade üslubu ve akıcı bir dili vardır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Atasözü ve deyimlere sık sık yer vermiştir.

“Ağır kaybıma rağmen buna katlanabilmemi sizin özenli mücadele yöntemlerinize bağlamaktayım daha çok. Sözümleri ettiğiniz diğer şeyin de deveye kulak kabilinden bir yararı söz konusu olabilir tabii” (Yemni, 2006:2).

Hollanda’da büyük çoğunluğu yeterince uyum sağlamış olan yüzbinlerce Müslüman kökenli vatandaş var. Bunların tümünü öcü ilan etmenin neye yararı var allahaşkına? Reyting kaygısı, nefret duygularının tatmini ve çapsiz politikacılara kariyer imkânı. Bindiğiniz dalı kesiyorsunuz. Bu yapılanlar bana bir karikatürü hatırlatıyor (Yemni, 2006:8).

“Hah şimdi oluyor çıkar ağzından baklayı, bakışlarından hiç etkilenmeden devam ettim” (Yemni, 2006:12).

“Peter, yelkenleri suya indirmemden etkilenmişti” (Yemni, 2006:168).

Romanın dili Türkçe’dir ancak diyaloglar arasında yabancı kelimeler de geçmektedir.

“GlobeHyde is watching you” (Yemni, 2006:122).

2.9. Zaman Tozları-Tekinsiz X-1. Vak’a

2.6.1. Özet

Metin, yağmurlu bir günde, arkadaşlarıyla birlikte suya düşen elektrik kablosunun kurbanı olur. Elektrik akımına kapılan dört arkadaştan üçü hayatını kaybeder. Kazadan sonra komaya giren ancak çok geçmeden iyileşerek hayatına kaldığı yerden devam eden Metin, bir internet kafenin 6 numaralı bilgisayarında Vakiteri isimli dünya dışı bir varlıkla iletişime geçer ve ondan zamanı donduran bir topçuk alır.

Topçuğun işlevini kısa zamanda çözen Metin, zamanı her durduğunda kişi sayısına bağlı olarak saatlerin geri kaldığını fark eder. Buna rağmen elindeki bu aparatı, kişisel amaçları için kullanır. İlk olarak topçuğu, sevdiği kız olan Çiğdem'in evinde, daha sonra kendi okulu olan Ahmet Haşim Lisesinde ve banka soygununda kullanır. Kişi sayısına bağlı olarak şehirde saatlerin geri kalması hadisesi, bir süre sonra dikkat çekmeye başlar. Bundan şüphelenenlerin başında da Osman Demir gelir. Osman Demir, hem banka soygunu olayını hem de okulda yaşanan garip hadiseleri araştırmaya başlar ve çok geçmeden failin Metin Civerek olduğunu tespit eder. Topçuktan da haberdar olur. Bir mafya ekibi tarafından yanlışlıkla kaçırılan Metin'in ise başı beladadır. Ancak çok geçmeden topçuk yardımıyla esir olan Belga ile beraber mafyanın elinden kurtulmayı başarır.

Topçuğun varlığı ülkede ve dünyada geniş yankı uyandırır. Aparatı ele geçirmek isteyen yabancı bir ekip, Metin'in peşine düşer. Her yerde Metin aranır. Bu sırada Osman Demir, telepati yoluyla Metin'le iletişime geçer ve tehlikede olduğu konusunda onu uyarır. Durumun ciddiyetinin farkında olan Metin, Çiğdem'i de yanına alarak Moda'da bir dairede saklanır ancak çok geçmeden yerleri tespit edilir. Daireye baskın yapılmadan önce aparatı kullanan Metin, Çiğdem'le birlikte zaman yolculuğu yapar ve 1988 yılının 21 Eylül gününe geçerek tehlikeden kurtulur.

2.9.2. Fiktif Yapı

Romanda 10 tane bölüm mevcuttur ve olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. "Eser paranormal ve sıra dışı olaylarla ilgili hafiyelik yapan Osman Demir'in serüvenlerinin ilki olarak karşımıza çıkar. Ekip, Osman Demir ve arkadaşları bilgisayar uzmanı Fuat ve Ketten Hoca'dan oluşur" (Öntürk, 2017:53). Romanda ele alınan konu Metin isimli bir çocuğun eline geçirdiği bir aparatla yaşadığı sıra dışı maceralardır.

Romandaki merkez kahraman Metin Civerek'tir. Metin, 17 yaşında bir çocuk olmasına rağmen elindeki aparatla belli başlı bazı güçlere sahip olan ve bu güçle olayların gidişatına etki edebilen özellikleriyle ele alınır. Romandaki tema, zamana

karşı insan gücünün üstünlüğüdür. Dünya üzerinde zamana güç yetiremeyen, zamana hükmedemeyen insan bu romanda; zaman üzerinde etkin olabilmiş, zamanda donma yapabilmiş, semtteki saatleri geri bırakabilmiş ve 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapabilmiştir.

Metin, üç arkadaşıyla birlikte sağanak yağmur sonrasında bir su birikintisinden geçerken, kopup suya düşen elektrik kablosunun kurbanı olur. Kaza geçirip ambulansla hastaneye götürülürken Metin'in kalbi iki kez dursa da tekrar hayata döndüğü görülür. Bu durum doktoru tarafından da mucize olarak değerlendirilir. Üç arkadaşı, olay sonrası hayatını kaybetmiştir. Pazartesi günü kaza geçirmiş olan Metin'in Perşembe günü komadan çıktığı görülür. Metin, kaza geçirdiği haftanın Pazar gününde evden dışarı çıkar. Bu da geçirdiği ölümcül kazadan kurtulmayı başarmasının yanı sıra kısa sürede iyileşip normal yaşantısına devam ettiğini göstermesi bakımından önemli bir ayrıntıdır.

Metin'de kazadan önce ve kazadan sonra farklılıklar göze çarpar. Kazadan önce kırılğan bir karakterdeyken, kazadan sonra daha kararlı ve yere sağlam basan birine dönüştüğü ifade edilir. Kahraman, Kadıköy'de gezinirken insanları, evleri, gökyüzünü ve her şeyi farklı bir gözle gördüğünü fark eder. Metin, Anahtar adlı internet kafenin önünden geçerken koma sırasında tanıştığı sesi duyar. Ses Vakiteri isimli bir varlığa aittir. "Bu varlık Metin'e bir internet kafenin 6 numaralı bilgisayarından zamanı durdurabilen küçük bir aparat verir" (Öntürk, 2017:54). Aparat, "golf büyüklüğündeki tırtıllı beyaz topçuk" olarak betimlenir.

Aparatın zaman dondurma işlevine sahip bir araç olduğunu fark eden Metin, topçuğu ilk kez evinin odasında kullanır ve babasının topçuğu görmesini engeller. Daha sonra "Metin elindeki bu gücü ufak şakalar için kullanır" (Öntürk, 2017:54). Çiğdem'e âşık olan Metin, sevdiği kızla arasını bozmaya çalışan Meltem'den intikam almak istediği için topçuğu ikinci olarak onun evinde kullanır. Evin içine girip Meltem'in pantolonunun içine hardal boşaltır. Bu zaman dondurma eyleminin ardından saatler 34 saniye geri kalır. Metin topçuğu üçüncü kez, Ahmet Haşim Lisesinde, tarih sınavındayken kullanır. Çiğdem'le yakınlaşmaya çalışan Karateci Mesut'un dudağına ruj sürer, bazı arkadaşlarının sınav kâğıtlarını değiştirir, Meltem'in masasına hardal paketi koyar, Çiğdem'in masasına papatya bırakır ve

donma sona ermeden sırasına geri döner. 43 saniyelik donmanın ardından sınıftaki kişi sayısına bağlı olarak saatler 121 saniye geri kalır. Sınıftakiler çözüldüklerinde garip hadiselerle karşılaşır. Tüm bu garip olaylara anlam veremeyen Belma hoca sınavı iptal eder. Tüm saatlerin 2 dakika geri kaldığı, ders zili çaldıktan sonra fark edilir. Herkes bu durumun uzaylıların işi olduğunu düşünür. Metin topçuğu bir daha okulda kullanmamaya karar verir.

Dördüncü olarak Metin, Garanti Bankası'nın Göztepe Şubesi'ne girip zamanı dondurur ve bir miktar para çalıp bankadan ayrılır. Daha önceki deneyimlerde şaka amacıyla kullanılan topçuk, bu kez bir suç aleti işlevi yüklenmiş olur. Gazetede "UFO'lar liseyi bastı.", "Bankada 800 Lirası Çalınan Cevat Kiraz Dehşet İçinde Bankadan Yardım İstedi." başlıklı haberleri okuyan Metin, dikkat çektiği için pişmanlık duyar.

"Daha ilk olaylardan itibaren yaşananların tuhafılığı, Osman Demir'in dikkatini çeker ve Osman olayı araştırmaya başlar" (Öntürk, 2017:54). Bankadaki soygunda saatlerin 57 saniye geri kaldığını tespit eder. Son iki günde İstanbul'un Asya tarafındaki semtlerde saatlerin geri kaldığı bilgisine sahip olan Osman Demir, Ahmet Haşim Lisesinde yaşanan olayla banka soygunu arasında bir bağlantı olduğunu sezer. Kamera kayıtlarını inceleyen Osman, çok geçmeden failin 17-18 yaşlarında bir genç olduğunu anlar. Metin, soygunu yaparken bıyık takıp kılık değiştirdiği için başlangıçta kimliği tespit edilemez. Fuat ve Osman kayıtları incelerken ekranda eşyasız, tepesinden ışık alan bir yer ve vatoza benzeyen uzun boylu birini görür. Böylelikle Metin'e topçuğu veren yaratığın varlığı ilk kez kamera kayıtlarıyla kanıtlanmış olur.

Osman Demir, Ahmet Haşim Lisesinde olayların geçtiği sınıfa girip soruşturma yapar. Banka soygununda kameralara yakalanan gözlüklü ve bıyıklı şahsın photoshopla düzeltmeler yapılmış fotoğraflarını sınıftaki öğrencilere dağıtır. Bu sırada Ahmet'in kendisinden şüphelendiğini fark eden Metin, yine topçuktan yardım alır ve zamanı dondurur. Ahmet'in dikkatini dağıtmak adına sırasına porno dergisi bırakır ve çözüme gerçekleştiğinde de amacına ulaşır. Okuldan çıkıp eve giden Metin, topçuğun işlev dışı kalmasından korkar. Bu nedenle de eşyalarını toplayarak evden uzaklaşır.

Osman Demir, saatlerin geri kalması konusunda Keten Hoca'dan çeşitli bilgiler alır. Yaşanan zaman kaymasını ergenlik çağındaki bir çocuğun gerçekleştirdiği kanaatinde olan Keten Hoca, zaman kaymasının eskiden beri var olduğunu, Yedi Uyurlar'ın 309 yıl öteye atladıklarını, zaman zaman kimi insanların da rüyalarında zaman aştıklarını söyler. Kamera kayıtlarından vatoz kafalı yarattığı gören Keten Hoca, onun bir Vakiteri olduğunu söyler. Bu da vatoz kafalı yaratık hakkındaki ilk tanımlama olması bakımından önem taşır. "Sadık Yemni'nin Zaman Tozları romanında "Vakiteri" denilen ve bir çeşit cin olan varlık, bir yerden bir yere kısa bir süre zarfında gidebilmesi özelliği sebebiyle Hızır'la bağdaştırılır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:238).

Keten Hoca; Fuat ve Osman'a Vakiteri'den bahseder. Böylelikle romanda Vakiteri hakkındaki en derli toplu bilgilere Keten Hoca sayesinde ulaşılır. Keten Hoca'nın anlattığına göre Vakiteri, tüm cinlerin babası olan Cann'ın insandan olma oğludur. Cann, zamanda ileri geri hareket edebilmesi, zamanı kumanda etmesi sayesinde her yerdeki isimlerini silmeye muvaffak olur. Vakiteri, zamanı etkileyecek, uykularda akla nüfuz edip minik zaman anafoları yaratabilecek kadar güçlüdür. Paralel evrenler arasında kulvar değiştirmek için Metin'i kullanır. Metin topçukla zamanı her dondurduğunda farklı bir paralel evrene geçiş sağlanmaktadır.

Osman Demir, çok geçmeden banka soygununu gerçekleştiren gencin hiç not bırakmadan evini terk eden Metin Civerek olduğunu tespit eder. Evi terk eden Metin, Meltem ve Çiğdem'i takip ederek parti düzenleyen Selim'in evine gelir ve burada topçuğu tekrar kullanır. İçeri girip yanında getirdiği paspas püsküllerini Mesut'un ve Selim'in saçlarına yapıştırır. Mesut'un dudağına ruj sürer, Çiğdem'in eline papatya tutuşturarak evden ayrılır. Çözülen kişiler neler olduğunu anlamaya çalışırken Çiğdem, Osman Bey'in sınıfta gösterdiği fotoğrafın Metin'e ait olduğunu anlar.

Apartmandan çıkarken yaptıklarına pişman olan Metin, mafya tarafından yanlışlıkla kaçarılır. Aynı zaman aralığında Osman Demir, Metin'in evine gider ve odasında yaptığı bir buçuk saatlik araştırmanın sonunda bir ansiklopedinin içinde Metin'in banka soygununda kullandığı elbiseyi ve takma bıyığı bulur. Metin'in, Vakiteri'nin adamı olduğunu düşünür. Elektrik çarpması sonucu komaya giren

Metin'in beyninde karanlık kanallar açıldığı, bu yolla da Vakiteri'nin Metin'in hayatına girdiği kanaatindedir. Metin'in koma hali beynini etkilemiştir ve böylelikle de başka boyutlarla ilişki kurabilmiştir. Durumdan haberdar olan Civerek ailesi, Osman Demir'le birlikte hareket etmeye karar verir.

Uyuşturucu mafyası tarafından kaçırılan Metin, patron Mahmut Beyzati'nin yanına götürülür. Belga ismindeki bir kadınla birlikte öldürüleceğini anlayan Metin, burada topçuğu farklı zamanlarda iki kez kullanır. Belga ile birlikte adamları etkisiz hale getirerek oradan kaçmayı başarır. Metin, öldürdüğü adamın cep telefonuyla annesini aradığında Osman Demir'in mesajını alır. Elindeki topçuktan dolayı birilerinin onu aradığından haberdar olur.

Metin'e Çiğdem aracılığıyla daha hızlı ulaşacağını düşünen Osman, Çiğdem'den yardım ister. Kıza Metin'e vermesi için bir mektup bırakır. Aynı günün akşamı Metin'den haber alan Çiğdem, beş arkadaşıyla birlikte okuldaki olayları konuşmak üzere katılacağı Kanal 9'daki radyo programına gitmekten vazgeçer. Metin'le buluşmak üzere yola çıkar.

Osman Demir tarafından yazılmış mektubu okuyan Metin, topçuğu ele geçirmek isteyen firmaların harekete geçtiğini, bu topçuğu kendisine Vakiteri isminde bir yaratığın verdiğini öğrenir. Amerika'dan teknik bir heyetin bu olay için harekete geçmek üzere olduğunu öğrenen Osman Demir, Metin'le görüştüğünde ona elindeki aparatla takipçilerin bilincini geleceğe yöneltmesini önerir. Metin, Çiğdem'le birlikte Belga'dan anahtarını aldığı eve gidip orada gizlenir.

Amerikalılar tarafından Argus Oteli'nde konuyla alakalı bir toplantı düzenlenir. Keten Hoca, bu otelin İstanbul'u kesen sekiz ana enerji çizgisinden birinin yakınlarından geçtiğinin bilincindedir. Amerika'da CIA ajanı yetiştiren bir üniversitede kürsü sahibi olan Fizik profesörü Harry Dalhill, toplantıda Metin'in elindeki aparatın güçlü sinyaller yaydığını söyler. Amerika, bu frekansı saptamak için Türkiye'ye aynı gün içinde dört helikopter kaldırır. Çok geçmeden Metin ve Çiğdem'in gizlendikleri ev tespit edilir.

Romanda kahramanların telepati yolunu kullanarak birbiriyle iletişime geçtikleri görülür. Evin etrafını saran polisler, apartmanın içine 200 derece soğukluğunda gaz salmak üzereyken Osman, Metin'e telepati yoluyla zihinsel bir mesaj gönderir ve ondan üçüncü plana geçip maksimum hat kullanmasını ister. Metin önce annesiyle sonra da Meltem'le görüşme yapar. Radyo programında olan Meltem stüdyodayken, zihninde Metin'den gelen bir mesaj patlar. Radyo programına bağlanan Metin, aparatı Vakiteri adlı bir yaratığın verdiğiinden başlayarak tüm olanı biteni canlı yayında anlatır. Harry Dalhill olanları canlı yayında anlatan Metin'in bir planı olduğu kanaatindedir. Annesiyle ve Meltem'le yaptığı telefon konuşması bir türlü kayda alınamamıştır. Birden apartmanın dışında etrafı gündüz gibi aydınlatan şiddetli bir ışık belirir. Harry, Osman'ın yüzündeki zafer dolu ifadeyi görünce şaşırır ve yenildiklerini anlar. Aparatı kullanan Metin, Çiğdem'le birlikte 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapar. Bu defa saatler geri kalmaz. Vakiteri'nin zaman çalma devri kapanır.

21 Eylül 1988 yılına geçen Metin ve Çiğdem buldukları evin, 21 yıl önceki sahibi Cemal Özbayır'la karşılaşır. Cemal'in kendilerini hırsız sanması üzerine olanları adama anlatıp onu inandırmayı başarırlar. İçinde buldukları bu yeni zaman diliminde Çiğdem'in anne ve babası henüz evli değildir. Metin'in anne ve babası ise yeni evlidir ve Metin'in doğmasına 5 yıl vardır. Metin ve Çiğdem, birbirlerine aşklarını itiraf edip Metin'in dedesinin Kurtuluş'taki evine gitmek üzere yola çıkarlar. "Yazar, maceranın geri kalanını serinin diğer kitabına bırakır. Fantastik ve paranormal öğelerin de yer aldığı hikâyede, kahramanların kovalamaca içinde olması nedeniyle bir polisiye roman yanı da ortaya çıkmaktadır" (Öntürk, 2017:54).

Romanda geçen aparat, Metin adlı gencin 43 saniye zamanı durdurmasını sağlayan, her donmada semtteki saatlerin geri kalması durumuna neden olan bir cihaz olarak karşımıza çıkar. Bu kısımda, saatlerin geri kalması hadisesinin ortamda bulunan kişi sayısı ile bağlantılı olduğuna dair sayısal verilerin yer aldığı görülür. Metin tek başınayken 4, babasıyla birlikte 8 saniye geri kalan sekme Çiğdem ve Meltem'leyken 34 saniye geri kalır. Dondurduğu kişi sayısına bağlı olarak sekmenin büyüdüğü ifade edilir.

Metin'in elindeki topçuğun bazı özellikleri vardır. Topçuğun düğmesine basıldığında 43 saniyelik donma gerçekleşir ve saatler her defasında kişi sayısına bağlı olarak geri kalır. Donma sona erdiğinde kişiler arasındaki konuşmalar kaldığı yerden devam eder ve ortamda bulunan kişilerin hiçbir şey hatırlamadıkları görülür. Ayrıca Metin, uyuşturucu çetesini etkisiz hale getirmek için aparatın düğmesine bastığında aparatın daha önce denemediği bir özelliğini kullanır. Böylelikle Belga'nın 43 saniyelik zaman içinde diğer adamlarla birlikte donmasını engeller. Bu cihaz, romanın sonunda geçmişle gelecek arasında köprü görevi görerek Çiğdem'i ve Metin'i 2009 yılından 1988 yılına götürür. 21 yıl öncesine yapılan bu yolculukta Çiğdem de Metin de daha önce yaşamamış oldukları bir yıla gitmiş olurlar. 1993 yılında doğmuş olan iki genç, birden kendilerini 1988 yılında yeni bir maceranın içinde bulurlar. Metin'in aparatı ise artık yanında yoktur.

Metin'in başına çeşitli olaylar açmış olan topçuk, romanın sonunda aynı zamanda Metin'i beladan kurtaran ve onu zamanda kaydıran bir araç olarak karşımıza çıkar. Yani hem kahramanın başını derde sokar, hem de onu peşinde olan adamlardan kurtarır. Zaman Tozları romanı paralel evrenler teorisi üzerine temellendirilmiştir. "Yazarın birçok kitabında paralel evrenler teorisi söz konusudur. Bazı romanlarda paralel evren insanları günümüz dünyası insanları formundadır. Ancak aralarında çeşitli farklılıklar da bulunmaktadır. Genellikle zamansal yolcularda rastlanılan bu kişiler bazen de ölen insanların başka bir paralel evrendeki hali olarak karşımıza çıkar" (Öntürk, 2017:113).

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Fantastik durumlara tek tek olay örgüsü içinde bakacak olursak, Metin'in koma sırasında duyduğu sesi Kadıköy'de gezinirken duyması ve o sesin talimatıyla bilgisayarın ekranından bir topçuk ele geçirmesi; Metin'in ele geçirdiği topçuğun düğmesine her basışında zamanda 43 saniyelik donma yaşanması ve saatlerin geri kalması; topçuğun Metin'le konuşarak ona zaman tozları saçmaya başladığını ve bir an önce düğmeye basarak kendisini gizlemesini söylemesi; Metin'in zamanı dondurup bankayı soymanın kamerasına kaydedilmesini; kamera kayıtlarını inceleyen Fuat ve Osman'ın ekranda eşyasız, tepesinden ışık alan bir yeri ve vatoza benzeyen birini görmesi; bu aparatı Metin'e tüm cinlerin babası sayılan Cann'ın insandan olan oğlu Vakiteri'nin verdiği inandırılması; Cann'ın zamanda ileri geri hareket ederek

zamanı kumanda edebilmesi; Metin'in cebindeki ayardan dolayı fotoğraflarda arkadaşlarına göre farklı çıkması; Osman'ın Metin ile zihinsel telepati yoluyla uzaktan irtibata geçmesi; Metin'in annesi ile ve canlı yayındaki Meltem'le yaptığı telefon konuşmasının bir türlü kayda alınamaması; yeri tespit edilen Metin'in ayarın düğmesine basarak takipçilerin bilincini geleceğe yöneltmesi; Metin'in Çiğdem'le birlikte zamanda yolculuk yaparak 2009 yılından 1988 yılına geçmesi ve 21 yıl önce yaşamış olan biri ile konuşması gibi olay ve durumlar göze çarpar.

Romanda kendi ismini vermese bile eserinin ismini vererek kendini roman içine bu şekilde katmaya çalışan yazar, romanın içindeki fantastik olaylara karşı kitabını bir belge konumuna getirmiştir.

İki dakikayı sınıfça iki kez yaşadık. Biri normaldi. Diğeri üste kayıt. Bu durumda Vakiteri zamanı çalmış mı oluyor, yoksa başka bir şey mi? İnternette biraz araştırdım bu sabah, gelmeden önce. Bir sürü uyduruk malzeme. Dişe dokunur tek şey hayal ürünü. Bir yazar 'Zaman Tozları' diye bir öykü bile yazmış. Özetini okudum. Geri kalan saatlerden, zaman sekmelerinden falan söz ediyor. 1997 tarihli. Esas metin yoktu. Vakit olursa onu da araştırmak lazım. Kısacası Vakiteri zamanı nasıl çalıyor ve onu ne yapıyor?(Yemni,2010:136)

Romanda ayarını ele geçiren Metin ile ayarın peşinde olan Amerikan ajanları arasındaki çatışmaya dikkat çekilir. Ayrıca Metin'in sevmediği arkadaşlarından ayar yardımıyla intikam alması da tek taraflı bireysel bir çatışmanın varlığını işaret eder.

2.9.3. Şahıs Kadrosu

Romadaki olaylar 17 yaşlarında lise 3. sınıf öğrencisi olan Metin'in kaza geçirdikten sonra eline geçirdiği zaman topçuğuyla yaşadığı maceralarla başlar. "Zaman Tozları 1. Vak'a adlı romanda arkadaşlarının öldüğü elektrik kazasından kıl payı kurtulan Metin isimli genç, yaşadığı kazayı düşürürken bir ses duymaktadır. Bu ses o, internet kafenin tam da yanından geçerken seslenmekte ve içeri girip altı numaralı bilgisayarda oturmasını ve Enter'e basmasını söylemektedir. Metin'e içeri girmesini söyleyen ise Vakiteri isimli bir varlıktır" (Öntürk, 2017:86). Metin, eline geçirdiği topçuğun kendisine neden verildiğini sorgulamadan onu kendi kişisel meselelerinde kullanır. Olayların ciddi sorunlara

neden olduğunu gördükten sonra bile bu tutumunu değiştirmmez. Aparatın kendisine kim tarafından, ne amaçla verildiğini dikkate almaz. Aparatın Vakiteri isimli bir varlık tarafından kendisine verildiğini çok sonra öğrenir. “Zaman Tozları’nda olağanüstü kişiler olarak karşımıza Vakiteri isimli vatoz kafalı bir yaratık çıkmaktadır. Bu varlık, Metin’e verdiği aparatın kullanımıyla kendine vakit almakta ve biriktirmektedir. Vakiteri, Cann isimli cinlerin babası olarak bilinen bir varlığın insandan olma oğlu olarak açıklanır” (Öntürk, 2017:144).

Çiğdem, Metin’in sınıf arkadaşıdır. Metin’den hoşlanmayan Meltem, iğdem’i sürekli olarak ondan uzaklaştırmaya çalışır. Gerçekleşen garip olaylara anlam veremez. Arkadaşlarıyla birlikte bir radyo programına çıkıp sınıfta gerçekleşen olayları anlatır. Metin canlı yayına bağlanıp her şeyi anlatana kadar Meltem de herkes gibi tüm bunları uzaylıların yaptığına inanmaktadır. Metin’in her şeyi anlatmasından sonra bile olayların ciddiyetini anlamamış ve sadece gördüğü ilgiden memnun bir tavra bürünmüş olan Meltem bu yönüyle, şaşkın, havalı ve olgunluktan uzak bir genç kız portresi çizer.

Metin’e âşık olan iğdem, başlangıçta herkes gibi gerçekleşen olaylara anlam veremez. Suçlunun fotoğraflarının sınıfa dağıtılmasının ardından aranan kişinin Metin olduğunu anlar ve onun macerasına ortak olur. Metin’le birlikte 1988 yılına geçiş yapar.

Osman Demir, banka soygunu ile Ahmet Haşim Lisesindeki olaylar arasında bağlantı kurar ve kısa zamanda failin Metin olduğunu tespit eder. Çok geçmeden Metin’in elindeki zaman topuğundan haberdar olur ve Metin’in tarafında yer alarak ona yol gösterir.

“İstanbul’un bir numaralı hackeri” sıfatıyla anılan 32 yaşındaki Terra Fuat, semtte gerçekleşen garip olayları Osman Demir’le birlikte çözmeye çalışır.

İlahiyat ve Fizik profesörü Keten Hoca, Vakiteri, topçuk ve cinler hakkında ilk bilgileri veren ve Osman Demir’in araştırmalarına en çok yardımcı olan kişidir.

Belga, uyuşturucu çetesinin patronu olan Mahmut'un elinde esir olan bir kadındır. Metin tarafından kurtarılır.

Mahmut, uyuşturucu çetesinin patronudur. Evlidir, Belinda isminde bir sevgilisi vardır. Eski sevgilisi Belga'yı öldürmek ister ancak yanlışlıkla yakalanıp getirilen Metin tarafından etkisiz hale getirilir.

Fizik profesörü Haryy Dalhill, Metin'in elindeki aparatın güçlü sinyaller yaydığını düşünür. Topçuğu ele geçirmek için bir ekiple beraber Türkiye'ye gider. Metin'in yeri saptandıktan sonra apartmandan bir ışığın yayılması sonucu, Osman'ın yüzündeki muzaffer ifadeyi görür ve Metin'in ellerinden kaçtığını anlar.

Romandaki olaylara dâhil olan kahramanlar; Metin Civerek, Vakiteri, Ahmet Civerek, Latife Civerek, iğdem Bakırcı, Osman Demir, Fuat, Keten Hoca, Meltem, Aygiz, Selma, Mahmut Beyzati, Belga, Kel Mehmet, İdris, Kaçakçılık müdürü Hilmi Bey, İsmet, Tarih Öğretmeni Belma, Okul Hizmetlisi Hamza, Karateci Mesut, Süslü Ayten, Hikmet Kıvılcım, Ahmet Hancı, Harry Dalhill, Cemal Özbayır'dır.

Romandaki olaylarda aktif olarak yer almayan ya da sadece ismi anılan yardımcı kahramanlar; Ferhat, Ali, Semih, Faruk, Şiraz Hanım, Cevat Kiraz, Hamza Bey, Serap, Sermin, Arslan, Kemal, Bertan, Selim, Fehmi, Belinda, Paul Allan Trenbore, Kamil Demir, Aleksı Brünn, Cevat Korkmazer, Battal Sermet, Hüsnü, Leman Hanım, Cemil, Arzu, Tarık, İrfan, Dertli Hikmet, Ayçiçek Hanım, Allan George Edwards, Semra, Salih Tartan, Seyhal'dır.

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmemiştir. Romanın sonunda roman kahramanlarından Belga'nın, Osman'ın, CIA ajanlarının akıbetinden okuyucu haberdar edilmemiştir. 1988 yılına giden iğdem ve Metin'in başına ne geleceği belirsizdir. 2009 yılındaki Amerikalıların, Osman Demir'in ve diğerlerinin Metin'in topçuğu kullandıktan sonraki akıbetleri hakkında da bilgi verilmemiştir.

Romanda yazarın bazı kahramanların isminin başına lakap taktığı görülür (Kel Mehmet, Karateci Mesut, Süslü Ayten, Battal Sermet, Dertli Hikmet). Romanda uyuşturucu çetesi olan Mahmut Beyzati ve adamları olumsuz kahramanlar olarak karşımıza çıkar. Başkahraman olan Metin, banka soymasına, arkadaşlarını topçuk yardımıyla küçük düşürmesine rağmen olumsuz bir kahraman kimliği ile karşımıza çıkmaz. O daha çok ne yaptığının tam olarak bilincinde olmayan, gençlik duygularının peşine takıldığı için birçok hata yapan bir genç portresi çizer. Yaptığı hatalardan Metin sorumlu tutulmaz. Bu nedenle başlangıçta Metin'i yakalamaya çalışan Osman Demir bile bu tavrından vazgeçerek ona peşindeki adamlardan kurtulması için yardım eder. Romanın olumsuz kahramanı olan Mahmut, olayların sonunda cezalandırılmıştır. Her ne kadar olumsuz kahraman olarak saymasak da Metin'in elindeki aparatı almaya çalışan Amerikalılar da olayların sonunda hedeflerine ulaşamaz. Metin kendini onların elinden kurtarmayı başarır.

Romandaki fantastik kahramanlar; cinlerin babası olan Cann ve Zaman Topu İmalatçısı Vakiteri'dir. Vakiteri'nin Metin'i yönlendiren somut ve herkes tarafından görünen bir varlığı roman içerisinde mevcut değildir. Onun varlığından Keten Hoca'nın anlattığı rivayetler ve banka soygunundaki kamera kayıtlarına yansımış olan vatoz kafalı birinin görüntüsünün saptanması noktasında haberdar oluruz. Olayların başlangıcında Metin'in koma sırasında duyduğu ses Vakiteri'ye aittir ve Vakiteri, Metin ile doğrudan temasa geçmez. Bu nedenle Metin, aparatın neden eline geçtiği hakkında Osman Demir kendisiyle irtibata geçene kadar bilgisizdir.

2.9.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2010 yılında yayımlanmıştır. Romanın geçtiği yıl ise 2009 yılıdır. Roman, arkadaşlarıyla birlikte kaza geçirmiş olan Metin'in komadan çıkması ile başlar. Komadan çıktıktan 3 gün sonra Kadıköy'de gezen Metin'in bir topçuk ele geçirmesiyle gelişen olaylar, Metin'in 1988 yılına geçerek topçuktan kurtulmasına kadar sürer. Metin'in topçuğu bulmasından, evin etrafını saran polislerden kurtulması anına kadar geçirdiği süre hakkında net bir bilgi yoktur. Metin'in yaşadığı maceraların ne kadarlık bir zaman dilimine tekabül ettiği hakkında okuyucu bilgilendirilmemiştir.

Yazar, olay akışında geriye dönüşler yaparak, bazı kahramanların geçmişleri hakkında bilgi vermiştir.

Hilmi Sarıyol, makine mühendisliğinden polisliğe geçmişti. Uzmanlık alanı radyoaktif maddelerdi. Yıllar önceki kırmızı cıva skandalında bir ara adı medyanın başköşelerine geçmişti. Şimdilerde ülkeye sokulmak ya da geçirilmek istenen tehlikeli maddeleri saptama ve kaçakçıları derdest işine bakmaktaydı. Sovyetlerin çözüldüğü ilk on yılda bayağı zor anlar geçirmişti. Osman'la on beş yıl önce Çiftil vak'ası dolayısıyla tanışmış, işbirliği yapmış ve dost olmuşlardı (Yemni, 2010:159).

Romanda anlaşılmalıklara neden olacak zamansal karmaşıklıklar ve bilinmezlikler mevcut değildir. Romanda iki tane zaman (2009 ve 1988) mevcuttur. Olayların sonunda 2009 yılından 1988 yılına geçilir. 2009 yılıyla başlayan roman, 1988 yılı ile sonlandırılır.

2.9.5. Mekân

Romadaki temel mekân İstanbul'dur. Mekân olarak İstanbul dışına çıkılmaz. Olaylar romanın başından sonuna kadar aynı yerde geçmiştir. Ayrıca romanda Vakiteri'nin kameraya yansıyan eşyasız mekânı ise fantastik bir mekân olarak roman içerisinde mevcuttur. Bu fantastik mekân, kamera kayıtları ile kahramanlar tarafından görülmüş ve okuyucuya sezdirilmiştir.

Başkahramanın başlangıçtaki mekânı Kadıköy'deki Anahtar isimindeki internet kafedir. Burada topçuğu ele geçiren başkahraman, romanın başından sonuna kadar İstanbul'da birçok mekânda bulunur.

Topçuğu; kendi evinde, Ahmet Haşim Lisesinde, Garanti Bankası Göztepe Şubesi'nde, Selim'in evinde, Mahmut'un mekânında ve son olarak da Kemer Apartmanı'nda kullanır. Topçuğu son kez kullanmasıyla kendini Kemer Apartmanı'nın 1988 yılındaki dairesinde bulur. Kahraman, olayların başından sonuna kadar aktif olarak İstanbul'un birçok mekânında bulunmuş ve sabit kalmayarak olayların gelişiminde çeşitli mekânlar kullanmıştır.

Romanda olayların geçtiği ve adı anılan mekânlar arasında; Kadıköy, Göztepe, Bodrum, Zambak Sokak, Amerika, Eyüp, Haliç, Kafe Katre, Anahtar İnternet Kafe,

Haldun Dormen Tiyatrosu, Akdeniz Pastanesi, Söğütlü Çeşme Caddesi, Üsküdar, Kandilli, Moda Caddesi, Lalesif, Cihangir, Sıraselviler Caddesi, Avrupa Yakası, Asya Yakası, Argus Oteli, Twentynine Palm Şehri, Mojave Çölü, Trabzon, Metin'in evi, Osman Demir'in evi, Ahmet Haşim Lisesi, Kemer Apartmanı, Mahmut'un mekânı, Selim'in evi, Garanti Bankası Göztepe Şubesi vardır.

2.9.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

“Keten Hoca, gür beyaz saçları ve keçisakalı esmer teniyle hoş bir tezat oluşturan orta boylu biriydi. Sıkça olduğu gibi üzerinde gri kumaş pantolon ve tiril tiril ütülü uçuk mavi gömlek vardı” (Yemni, 2010:62).

Girdikleri büyükçe odanın iki camı şerit şeklindeki kumaşlarla yapılmış kilimler çivilenerek kapatılmıştı. Yerde halı yoktu. Tavandan sarkan kordonun ucunda kırk mumluk çıplak bir ampul etrafı isteksizce aydınlatmaktaydı. Duvarlar süssüz ve resimsizdi. Beyaz duvar kâğıdı nemden yer yer kabarmıştı. İkisi aynı model üç koltuk ve eski bir sehpadan ibaretti eşyası. İçerisi leş gibi sigara, nem ve yağlı bir şey kokmaktaydı. Koltuklardan birinde, babası yaşlarında, iyi giyimli, orta boylu, esmer bir adam oturuyordu. Uyduruk sehpanın üzerinde çerez ve boş bir içki bardağı durmaktaydı (Yemni, 2010:78).

Yazarın sade üslubu ve akıcı bir dili vardır. Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Yazar, romanını 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

Tam sınıfın kapısının oradan geçiyodum. Yemekhanede bardak mı kırılmış ne... İşte onu temizlemek için. Tam kapının yanında kulağım patlayacak gibi oldu. Sesler duymaya başladım. Hiç tanımadığım, bilmediğim şeyler. Sanki kulağıma o... embeüç mü diyo'lar ne... Ondan takmışım gibi. Çok korktum (Yemni, 2010:51).

Valla korkudan hiç bişey anlamadım. Yabancı dil gibiydi. Çok şeydi... Korkunç. Bi'de şey gördüm... Bi'yer... Duvarlar çok sıkışık... Küçük, daracık bi'yer. Eşyasız falan. O da çok korkunçtu. Allah hepsini hayra çıkarsın beyim. Bitince dizlerim kesildi valla. Hep korkuyla bekliyorum... O sesleri... Her an çıkıp gelecekler diye (Yemni, 2010:51).

“Osman apartmanın basamaklarını çıkarken dananın kuyruğunun çok yakında kopacağını düşünmekteydi. Metin’in önünde hiç zaman kalmamıştı. Az önce telefonda ne demek istediğini anlamış gibi konuşmuştu. Belki bu tür bir aparatı kullanmak sezgileri de güçlendirmekteydi” (Yemni, 2010:166).

Metin ihtiyatla camdan dışarı baktı. Aynı sokaktı, ama bir şeyler farklıydı. Sokak lambaları, park etmiş araba sayısı ve tenhalık ilk göze çarpan şeylerdi. Saat gece yarısını iyice geçmiş olmalıydı. Sokakta in cin top oynuyordu.

“Asayiş berkemal. Dedem hep böyle derdi.”

“Hey, n’oluyo burada ya?” (Yemni, 2010:212)

Kötü söz ve argo roman içerisinde yer yer kullanılmıştır.

“Yakışır sana valla. Değil mi çocuklar?”

“Lan ibne, gelirse yanına!” (Yemni, 2010:28)

“ İki ayının içeri fırlattığı kadın ağız dolusu söverken birden durakladı.”

“Sen de kimsin be?” (Yemni, 2010:82)

Romanın dili Türkçe’dir. Ancak diyaloglarda, cümle kuruluşunda yabancı kelimelere de yer verilmiştir.

“Bakışları karşılaşınca eski Metin biraz utanç hissetti, ama daha cüretkâr Metin, we wont more diye bağırırmaktaydı arka tribünden” (Yemni, 2010:110).

2.10. Akisfer

2.10.1. Özet

Hakkında birçok efsane anlatılan ve birçok tez öne sürülen Akisfer, yörüngesinde iki ay bulunduran bir gezegendir. Gezegende Hurffçular ve Boşyarıcılar, birbiriyle sürekli çatışma halindedir. Akisfer’i ikiye ayıran aşılmaz zar, diğer tarafa geçişi

engelleyen ve gezegendeki her şeyi etkileyen bir yapıdadır. Zarin diğer tarafında, herkesin bir Canaksi vardır. Belli bir zaman sonra Canaksi'ler yok olmaktadır.

Kalp Ucu romanının yazarı olan Metu Ezgir'in canaksi yok olmaz. Ergenlikten sonra Canaksi'ni gören Metu'nun hayatında bazı değişimler yaşanır. Karısı Mesell'in ölümünün ardından Alser'le evlenen Metu, bir süre sonra en yakın arkadaşı Fehmur tarafından Kalpir'le tanıştırılır. Kalpir, ölen karısı Mesell'e benzemektedir.

Bir süre sonra gezegende bazı tehlikeler baş gösterir. Akisfer'i tehlikelerden koruyan filtre olan Kara Sünger, incelmeye başlar. Bunu öğrenen Hurffçular, inanç odaklı Kapıgir Seçmeleri'ni düzenleyerek halkın dikkatini başka yöne çevirmeye çabalar. Kapıgir Seçmeleri'nin yapılacağı gün, seçmelere katılmış olan Metu, suikaste uğrar. Ancak Fehmur ve Selanfi tarafından kurtarılır. Karısı Alser tarafından ihanete uğradığını anlayan Metu, çok geçmeden Kalpir'le birlikte saklandığı yerde ele geçirilir.

Sorguya çekilen Metu, tutulduğu sığınağın alt katında Canaksi'yle karşılaşır ve sınırın diğer tarafına geçerek dünyadaki iki katlı bir eve geçiş yapar. Evin içinde birinin yer aldığını gören Metu, Kalp Ucu kitabını okuyarak onun yok olmasını sağlar. Yok olan kişi, dünyada yaşayan Kalp Ucu romanının yazarı, Metu Ezgir'dir. Akisfer gezegeninde yaşanan her şey, yazar Metu Ezgir'in hayal ürünüdür.

2.10.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, yazar Metu Ezgir'in, yarıgezegendeki geçilmez sınır ve Kapıgir Şenlikleri gibi sorunlarla uğraşırken, Akisfer gezegeniyle ilgili bazı sırları öğrenmesi ve Ferrin'in aracılığıyla hikâyeden çıkarılıp yaratıcısıyla yani Kalp Ucu romanının yazarıyla buluşturulmasıdır. "Akisfer fantastiğin yanında bilimkurgu'nun da yer aldığı heyecanlı serüvenleri içerir. Kitap ismini yörüngesinde iki ay bulunan ve görünmez, aşılmaz kutsal bir zar ile ortadan ikiye ayrılmış Akisfer isimli gezegenden almaktadır" (Öntürk, 2017:57).

Kitapta 11 ayrı bölüm bulunmaktadır. İlk bölüm, Canaksi'nin tanıtılması ile başlar. Metu Ezgir, eşi Alser'le birlikte evin önünde oturmakta, ikiz aylara ve Mor Halka'ya bakmaktadır. Her bölümlerde yarigezenle ilgili olay zincirleri tek tek açılır. Onuncu bölümde ise başkahraman Metu, Ferrin'in yardımıyla olaylardan, mahzenden, Kapıgir Şenlikleri'nden sıyrılarak tek uydulu olan Dünya'daki Yaratıcı'sının evine yönlendirilir. Evin yakınlarına kadar Metu, Canaksi tarafından getirilir. Daha sonra Canaksi, Metu'ya veda ederek oradan ayrılır ve Metu, köpeği Farfara'nın gözlerine dokunduktan sonra evin içine giriş yapar.

Metu, duvarda küçükken yapmış olduğu resmi görerek şaşırır ve üzerine bir şeyler yazar. Yaratıcı ile yarattığı kahraman Metu ilk kez bu evde karşılaşır. Yaratıcı'dan kastedilen Dünya'da yaşayan Kalp Ucu romanının yazarı, Metu Ezgir'dir. Dünya'ya gelen roman kahramanı Metu, kitabın yazarıyla, yani kendi yaratıcısıyla tanışmış olur. Yaratıcı, Metu'yu dinlerken kendi "Kalp Ucu" romanının olay örgüsüyle Metu'nun yaşadıklarının uyuşmadığını fark eder. Yaratıcı'nın üst bilinci olan Ferrin, Metu'ya başka bir öykü ve hayat kurgulamıştır. Romanın sonunda Ferrin, kendi yarattığı "Kalp Ucu" romanındaki Metu'yu romandan çıkararak onu Akisfer gezegeninden Dünya'ya getirir ve Yaratıcı'sıyla karşılaştırır.

Yaratıcı 2 yıldır bir şey yazamadığı için karşısında Metu'yu görünce onun, ilham perilerini canlandırmak için geldiğini düşünür. Metu'nun yaşadığı hayat ile Yaratıcı'nın Metu için Kalp Ucu romanında kurguladığı hayat bir hayli farklıdır. Yaratıcı'nın kurgusunda, Ferrin isminde bir kahraman yoktur. Bunun dışında, Hurffçuların zihin kayıtlarını Mor Bilezik'e yollamaya çalışması, Kopez'in suikasta kurban gitmesi, Metu'nun Alser'den ayrılıp Kalpir'e dönmesi, Fehmur ve Selanfi'nin Ferrin'ci kamplara katılması da kendi romanında yer almayan ayrıntılardır. Yaratıcı'nın romanında Metu, Sibop'a bir ormandan geçerek değil, bir arabayla gitmektedir. Kalpir ise, 3. Kapıgir Şenliği'ni baltalamak amacıyla Metu'yu baştan çıkarmaya çalışmaktadır.

Romanın ilerleyen bölümlerinde; Fettal (Fellas), Kalpir'i öldürür ve Metu'yu esir alır. Alser'den çocuğu olan Metu, esir hayatına başladıktan sonra arka arka romanlar yazar, bir süre sonra da intihar eder. Alser onu ölüm döşeğinde bulur ve kurtarmaya çalışır. Ayrıca Yaratıcı'nın romanında Metu hiç annesinin hayaletiyle

karşılaşmamış ve suikasta uğramamıştır. Perr Çukuru'ndan sinyal de alınmamıştır. Yaratıcı'nın romanında köpeğe dokunan el ile alakalı bir resim de yoktur. Hatta Metu, köpeklere dokunamayan bir karakter olarak tasarlanmıştır. Yaratıcı, kendi kitabında Metu'yu "Büyük Beyaz" denilen din evine de sokmamıştır ve Kalpir'i şuh bir kadın olarak tasarlamıştır. Kendi Kalp Ucu romanının kurgusunu bu şekilde oluşturan Yaratıcı, Metu'nun yaşamına tanıklık etmesi sayesinde Büyük Beyaz adlı din evinin içine bakabilmiş, Kalpir'i ise şuh bir kadın olmaktan çıktığı için sıradan bir kadın olarak görebilmiştir.

Yaratıcı'ya göre, Metu'nun anlattığı yaşantıda, Ferrin baskınlığı hâkimdir. Yaratıcı, Ferrin'in başka bir zekânın müdahalesi olduğunu düşünür. Bu yabancı kişi, Kalpir'in rolünü artırmış, Kopez'i katlettirmiş ve Alser'i gözden düşürmüştür. Yaratıcı'nın öyküsünde yeni milat yoktur. Onun öyküsünde kurulu düzenin devam etmesi için Metu gönüllü olarak hapsi göze almaktadır.

Yaratıcı, Metu'ya kendinden birçok şey ödünç verir. Metu'nun Yaratıcı'sına daha fazla benzemesini engelleyen tek şey sınırın aşılmazlığıdır. Yaratıcı da sınıra dokunmasına rağmen sınırın ötesine geçmeyi başaramaz. Bunun sebebi ise Yaratıcı'nın, iki yıldır roman yazmayışıdır. Kalp Ucu kitabındaki sınırın ilk yaratıcısı kendisi olmadığı için, sınırın karşısına geçemediği kanaatindedir.

Yaratıcı, Akisfer'i kendine uyarlamıştır. İki yıl önce eski sevgilisi Selma'dan ayrılan Yaratıcı, 23 yaşında olan Seral ile evlenmiş ve ondan çocuk sahibi olmuştur. Yaratıcı kitabında, Seral'ı Alser, Selma'yı Kalpir olarak tasarlamıştır. Mesell eski Selma'nın bir benzeridir. Eski Selma'yı özleyen Yaratıcı, kendi romanında onu Mesell karakterine büründürür, ardından Selma'yı, Mesell ve Kalpir'e dönüştürerek iki kez yok eder. Alser, Yedinci Kütüphane'de Kalpir'i, tam Metu'yu bıçaklayacakken öldürür ve böylelikle kocasının hayatını kurtarmış olur.

Yaratıcı'nın üst bilinci olan Ferrin ise yeni kurgusuyla Yaratıcı'nın diğer hayallerini kurgular. Yaratıcı, romanında Kalpir'i şuh bir karaktere büründürse de aslında üst bilincinde hâlâ onu -yani gerçek hayattaki Selma'yı- özlemektedir. Bu nedenle üst bilinci romanda onu, Alser'den uzaklaştırarak Kalpir'e yaklaştırır. Yaratıcı'nın romanındaki farklılıklar üst bilincinde başka bir şeyi özlüyor ve istiyor olmasından

kaynaklanmaktadır. Yaratıcı'nın üst bilinci tamamen hayallerine dayalı fantastik bir kurguyla Metu'ya gerçeklerden uzak bambaşka bir hayat kurgusu yaratmıştır.

Romanda ana mekân Akisfer gezegenidir. "Akisfer romanının ismini aldığı, ortasından şeffaf bir zarla ikiye bölünmüş olan ve insanların zarın diğer yarısına geçemediği, yörüngesinde iki adet ayın yer aldığı bir gezegendir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:86). Metu, tüm maceralarını Akisfer gezegeninde yaşar. Yörüngesinde "Bodure" ve "Azmanik" isimli iki ay bulunduran Akisfer gezegeni, başarılı bir şekilde betimlenir. Akisfer'de ölüm hiçbir zaman hiçlik olarak görülmez. Şeffaf sınıra 300 metre mesafede bulunan bölgeye "Hiçliğin Kırmızı Çizgisi" adı verilmesi de buna bir delildir. Hiçliğin Kırmızı Çizgisi olarak tanımlanan bu mekân, önemli bir sınırdır. "Ortasından şeffaf bir zarla ikiye ayrılmış olan Akisfer'de, şeffaf zarın öte tarafına gitmeye çalışan insanların hayatlarının son bulunduğu sınırdır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:90). Romanda Canaksi'den, Mor Bilezik'ten, Perr Çukuru'ndan, gezegeni ikiye bölen ve karşı yarımküreye geçişi engelleyen Kutsal Zar'dan bahsedilir. Kutsal Zar, yüksekliği sınırlı olan, gezegeni ikiye bölen, diğer tarafa geçişi engelleyen, dünyanın merkezine kadar uzandığı varsayılan, beşte üçü okyanustan oluşan, şeffaf bir sınır şeklinde betimlenir. Sınırın ötesine en son 998 yılında konfeksiyon kralının en küçük oğlu Meyzin Selle geçiş yapar ancak yok olur.

Diğer tarafa geçişi engelleyen zar, birçok kez bombalarla, denizaltı torpilleriyle, toplarla delinmeye çalışılır, ancak başarı sağlanamaz. Zara yaklaşan denizaltılarda fizikî bir değişim yaşanır. İnsan derisinde de rengârenk kristal öbekler oluşur. Denizaltının dış kısmında tek bir çizik bile olmamasına karşın iç tahribatın yoğun olduğu görülür. Bu durum, Kutsal Zar'ın dalgalar yaymasıyla açıklanır. "Akisfer romanında Metu, bir sınırla ikiye ayrılmış olan Akisfer gezegeninde sınırın Allah'ın iradesiyle var olduğunu ve dolayısıyla onu simgelediğini söyler" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:239).

Romanda bilinmezin bilgisine ulaşmanın ve yasakları çiğneme isteğinin koşullara ve bireylere bağlı olarak artış gösterdiğine dikkat çekilir. Kutsal Zar'ın aşılması için önlem olarak sınıra, çelikten tel bir örgü çekilir. Bu tel örgü, sınırı geçmek isteyen insan sayısını zamanla artırır. Sınırın aşılamaması durumu, zamanla halk

arasında bir hırsa dönüşür. Sınırın ötesine geçmek isteyen ve intihar eden insan sayısında artış gözlenir. Bu sebeple Akisfer’de yedi binden fazla kişinin hayatını kaybettiğine dikkat çekilir. Asıl önemli nokta ise, çelikten tel örgünün kaldırılmasının ardından intiharların azalmış olmasıdır. Bu da insan psikolojisini gözler önüne seren bir ayrıntı olarak romandaki yerini alır. Sonuç olarak gezegende hiç kimse şeffaf zarın ardına geçmeyi başaramaz. “Bu gezegende yaşayanlar hiçbir zaman ne su altından ne havadan kutsal zarın diğer tarafına geçememektedirler. Bu zar akisfer gezegenin her şeyine etkilemekte, gezegen tarihi boyunca geçilmeye çalışılmakta, üzerine efsaneler anlatılmakta ve birçok gezegen akademisyeni tarafından tezler öne sürülmektedir” (Öntürk, 2017:58).

Mor Bilezik, “Mor Geniş, Uzak Kapı” olarak da adlandırılan, 6 sarmal halkadan oluşan bir yapıdadır. Akisfer gezegeninden 14 ışık yılı uzaklıkta olduğu ifade edilen Mor halkanın, 16 yılda bir daha parlak görüldüğüne değinilir. Bu parlaklık, 8 gün sürmektedir. Asla konuşmadığı, hareket etmediği, sıcak bir duygu yaymadığı ifade edilen Canaksiler, Akisfer’deki Kutsal Zar’ın ardında duran varlıklardır. Akisfer halkının benzerlerinden oluşurlar. Tek fark, Canaksiler’in vücut ısılarının soğuk olmasıdır. Herkesin bir Canaksi vardır ve hiç kimse başkasına ait bir Canaksi’ni görememektedir. Canaksi’nin gelişi, gidişi ve belirişi algı dışıdır. Kişilere daima yaşıtı olarak görünürler. Akisfer gezegenindeki çocuklar Canaksi’lerini görmeye 4 yaşında başlarlar. Metu da ikizini ilk kez 4 yaşında görür.

Gezegenin geçmişi hakkında bilgiler verilmesi de önem arz eder. M.Ö 102’de gezegen, Kılıç Kanatlı Angusslar tarafından istila edilir, Külfür denilen yanardağ ise volkan püskürtmeye başlar. Bir süre sonra gezegene “Soluk Almayan Devler” gelip gezegen için tehdit oluşturan Anguss’ları temizler, ardından da Külfür’ün ağzına bir tıpa kapayarak gezegeni yanardağın akıbetinden kurtarıp gider. 1000 yılında Demor, 1016 yılında ise Borza sırta kadem basar. Yarigezegen ahalisi Angusslara karşı birlik olarak yüzyıllar boyunca çarpışırken aralarında çok güçlü bir kardeşlik, dostluk ve dayanışma ruhu kurulur. Sayısız göçler nedeniyle birbirlerine karışarak melez bir halk oluştururlar. Külfür’ün harekete geçmesi dağdaki kabileleri de düzlüğe indirince, birlik ruhu iyice pekişir. Hurffçular iktidarlarına karşı çıkan bu Boşyarıcı melez halkı; mezhep, ırk, etnik köken farklarını bahane ederek kapıştırmayı dener; ancak başaramaz. Milattan sonraki ilk yüzyıllarda, tarım

toplumu en üst düzeyini yakalar ardından endüstriyel aşamaya geçilince fabrikalar çevreye zarar vermeye başlar. Boşyarıcı halk buna karşı çıkararak şehirleri boşaltır. Fabrikaların çoğu kapanır, hizmet sektörü çöküşe geçer. Kendilerini yaratıcı tarafından seçilmiş küçük ve elit bir grup addeden Hurffçular'ın ise gücü azalır.

Olay akışı içinde önem arz eden diğer bir konu da Kapıgir seçmeleridir. "Kapıgir seçmeleri Hurffçuların düzenlediği inanç odaklı bir düzenlemedir. Bu seçmelere her sene çeşitli mesleklerden Akisfer gezegenin en iyi on kişisi seçilir. Bir şekilde Metu da diğer üç güçlü adayla beraber Kapıgir seçmelerinde listede yer alır" (Öntürk, 2017:59). Seçmelerde, Hurffçular Kopez'i, Boşyarıcı'lar Metu'yu destekler. Metu, Kapıgir Şenlikleri'nin yeni miladın başlangıcı olduğunu düşünür. Kapıgir Şenlikleri sırasında Metu'ya düzenlenen suikastın ardından Metu, Kalpir'le birlikte önce bir stüdyoya gizlenir. Ardından Kanatkıran Ormanı'na giden başkahraman, kamp alanında bir adamın elindeki aparattan çıkan koku sonucu bayılır. Ayıldığında kendini Alser ve Kalpir'in de yer aldığı, yerin 100 metre altındaki bir sığınakta bulur. Yerin üzerindeki yaşamın imkânsızlaşması halinde Akisfer halkı bu sığınağa kaçacaktır. Bu nedenle bu mekân, yiyecek ve içecek deposu şeklinde oluşturulur. Ayrıca sığınakta kütüphane ve çalışma odası da mevcuttur.

Metu, mahzende gezegende yaşanan olaylarla ilgili birçok sır öğrenir. Sırta kadem bastığı düşünülen Demor ve Borza'nın akıbetleri bilinen farklıdır. Sinir hastası olan Demor, Perr Çukuru sinyali için gönüllü olmuş ve plana uyarak televizyonda ünlü konuşmasını yaptıktan sonra da sınır ötesine geçerek ortadan kaybolmuştur. Borza ise yeraltındaki lojmanda anlaşmalı ve planlı olarak 11 yıl 4 ay gizlenerek yaşamıştır. Ardından atölyesinde motor tamiri yaparken elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetmiştir.

Kara Sünger, kendilerini üçüncü gezegenin akıbetinden ve meteoritlerin çarpmasından koruyan ancak son zamanlarda çökme tehlikesiyle karşı karşıya olan bir filtredir. Kopez, bu felaketi çıplak gözle gören ilk insan olduğundan, 3. Kapıgir seçmelerinin düzenlenmesine gönüllü olur. Gördüğü işkencelere rağmen konuşmayan Kopez, çok geçmeden öldürülür. Kara Sünger, 20-30 yıl içinde yapı

bozuma uğrayacaktır. 1000 yılında Perr Çukuru civarından alınan sinyaller sonucunda Akisfer’de Kapıgir Miti yaratılmıştır.

Kara Sünger’in 40 yıllık ömrünün kalmasının Akisfer’de kargaşa yaratacağı düşünülür. Bu düşünce, konu hakkında bilgisi olan herkesin susmayı tercih etmesiyle sonuçlanır. Suikastın ardından Hurffçular, Metu’dan 4. Kapıgir Şenlikleri’ne kadar, 16 yıl yerin altında misafir olmasını ister. Hurffçular, Akisfer’e meteoritler düşmesi ihtimaline karşı insan zihnini holodisketlere kaydedip Mor Bilezik’e göndermeyi planlar. Kaydedilen bu bilinçler, 5 yıl içinde mikrodalga ile her yana yayılacak, böylece evrendeki yaratıklar bilinçleriyle birlikte yeniden yaratılacaktır. Metu önce tüm bunları kabul eder. Ancak daha sonra bu kararından vazgeçerek bulunduğu mekândan kaçar ve Canaksi ile karşılaşır.

Metu’yla konuşan Canaksi, onu tünelden geçirerek bir eve getirir. Ardından da Metu’ya veda ederek ortadan kaybolur. Metu’nun bir tünelden geçerek ulaştığı bu ev, tek uydulu Dünya’da yer alan bir mekândır. Bu da Metu’nun artık Akisfer’den çıkış yaptığını gösteren bir durumdur. Evin içine giren Kalp Ucu romanının başkahramanı Metu, Yaratıcı’sı ile karşılaşır ve bilinci donar. Romanın bu kısmına kadar olan bölümde Metu, Akisfer gezegeninde çeşitli maceralar yaşayan biri olarak okuyucu karşısına çıkar. “Buradan itibaren eser başka bir seyir alır. Yazarın birçok kitabında yer alan paralel evrenler ve boyutlar arası geçiş söz konusudur. Metu’nun aynısı olan bu adam aslında günümüz dünyasında Kalp Ucu romanının yazarıdır. Yaşananlar aslında onun hayal ürünüdür. Bu dünyada yaşadığı şeyler, karısı, sevgilisi hayatı romanda isim değiştirerek yer bulmuştur” (Öntürk, 2017:60).

Romanda ana mekân Akisfer’dir, ancak “Ferrin’in Resti” bölümüyle mekân, Akisfer gezegeninden Dünya’ya taşınır. Akisfer’deki hadiseler, Metu’nun Canaksi’nin yardımıyla bir tünelden geçerek yazarın evini bulmasıyla sona erer. Metu artık tek aylı bir gezegen olan Dünya’ya ayak basar. Dünya’daki mekân ise İstanbul’dur. Metu, Yaratıcı ile İstanbul’da diyaloga geçer. Artık Metu reel âlemedir. Kurgusal mekânı geride bırakarak reel mekâna geçiş yapmıştır.

Romanın akışındaki tüm hadiseler 32 yaşındaki Metu’nun merkeze alınmasıyla ona bağlı olarak gelişir. Tercih edilen vaka takdim yöntemi göstermedir. Yazar,

kahramanları hal hareketleriyle değil, kendi açıklamalarıyla tanıtır. Yazar, “Hâkim Bakış Açısı”nı kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olay ve durumları okuyucuya bildirir.

Romanda iki yarımküreyi birbirinden ayıran ve yarıgezen halkının karşı yarımküreye geçişini engelleyen şeffaf bir “Kutsal Zar” motifi vardır. Bu Kutsal Zar motifi romanda, tüm bilinmezliklerin ve insandaki “bilinmeze karşı merak hissi”nin kilit noktasını oluşturur. Bilinmeze karşı merak, Akisfer halkının bu konuyu edebi eserlerde, sinema filmlerinde sık sık işlemesinden de anlaşılan bir durumdur. Bilinmez’in bilgisine ulaşmak isteyen insan, çeşitli romanlar yazıp, sinema filmleri çekerek bilinmeze kendi sonlarını empoze etmişlerdir. “Aslında sınırın geçilmesine engel olan şey fiziksel değil zihinseldir” (Öntürk, 2017:60).

Romandaki tema; tüm güçlülere ve bilinmezliklere karşı mücadele edilmesi gerektiğidir. Roman kahramanları da, yaratıcılarının hayatlarından izler taşıdığı ve yaratıcısını temsil ettiği için bir bakıma reeldirler. Üç ayrı yazar vardır. Biri “Akisfer” romanının yazarı olan Sadık Yemni’dir. Diğer yazar, Metu’nun Yaratıcısı’dır ve Metu ile aynı isme sahiptir. Diğer yazar ise Yaratıcı’nın Kalp Ucu romanındaki Metu’dur. Aynı şekilde romanda iki kitaptan söz edilir. Biri Yaratıcı’nın “Kalp Ucu” romanıdır. Diğer ise Metu’nun “Kalp Ucu” romanıdır. Tüm bunların dışında, Yaratıcı’nın üst bilinci olan Ferrin’in de Metu’ya yaşattığı ikinci bir kurgusal hayat vardır. Yaratıcı’nın üst bilinci, Kalp Ucu romanının kurgusundan farklı olarak kendine göre bir yaşam daha yaratmıştır, bu da kendi içinde bir diğer Kalp Ucu romanını yaratmak demektir. Yaratıcı, Metu karakterini kendi karakterinden ve hayatından yola çıkarak oluşturmuştur. Metu’nun da Yaratıcı’nın da ünlerini sağlayan kitap, Kalp Ucu romanıdır ve ikisi de 2 yıldır yazarlığa ara vermiştir.

Romanda sayılara bazı anlamlar yüklendiği görülür. “Söz gelişi; Akisfer’de, içinde yaşadığımız dünyadan farklı bir ikincil dünya portresi çizen Sadık Yemni, Akisfer gezegeninde on iki sayısının uğursuz sayılmasıyla ilgili bazı halk inançlarına yer verir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:171). Uğursuz olduğuna inanılan 12 sayısı Akisfer halkı tarafından kullanılmaz. Hurffçulara göre ise 12’nin karesi olan 144 sayısı kötücül ruhların buluşma sayısıdır. Kral Nousre’den beri Hurffçular 12 sayısını ve onun katlarını sahiplenirler. 12 yıldır kral olan 6. Nousre’nin 12 oğlu vardır. Sınırın

aşılmazlığını kanıtladığında kral 48 yaşındadır. Bu nedenle miladı yapan kral, 12 sayısını ve katlarını uğursuzlaştırmıştır. 12 sayısı zamanla “Asla geçilemez ve anlaşılamaz” olarak damgalanır.

Romanda Hurffçular ve Boşyarıcılar üzerinden iki farklı metafizik bakışın varlığından bahsedildiği görülür. Birinci metafizik bakış, Hurffçular’a aittir. Hurffçular tanrının evren kadar geniş olduğuna ve sınırın tanrının iradesinin simgesi olarak mevcut olduğuna inanır. Onlara göre, Akisfer’de ve üçüncü gezegen Eguppa’da hayat, tanrının uygun gördüğü örnek bir adam ve kadın tarafından başlatılır. Ölünce ruh, çok uzak olan ödül ve ceza yerlerinde ağırlanır.

8. yüzyılda yaşamış olan maneviyatçı düşünür Fesfess’in öğretilerine göre sınır, evrenin yaratıcısının sınır aparatıdır. Canaksi denen oluşumsa, diğer yarıdaki görünmez yaratıkların kendi kılıklarına bürünerek edimlerini kayda geçiren yaratıklardır. Diğer metafizik bakış ise Boşyarıcılar’a aittir. Boşyarıcılar’a göre, kul kayırmayan tanrı, kendini sınırla vehm ettirmiştir. Onlara göre yaratıcı, titreşimiyle ilkel organizmaları etkileyerek insanlaştırır. Ölünce ruhlar sınırın diğer yarısına geçerek yaratıcı ile bütünleşeceklerdir. Tanrı, üçüncü gezegendeki kulları sapkınlaştığı için onların yok olmalarına izin verir. Canaksi denen şeyler, boş ruh kapılarıdır ve öldüklerinde bu boş kalıpların içini dolduracaklardır.

Romanda; Hurffçu-Boşyarıcı hâkimiyet çatışması, reel-kurgu (Metu-Yaratıcı) çatışması, bilinen-bilinmeyen çatışması gibi çatışmalar mevcuttur. Ayrıca Akisfer’de Angusslar ile Soluk Almayan Devler arasında da bir çatışma söz konusudur.

Romandaki fantastik olay ve durumlara tek tek bakacak olursak; Alser’e sarılan Metu’nun onun arkasında üç insan silueti görmesi ve daha sonra bu siluetlerin sayısının aniden ikiye düşmesi; Zaman Arakçılarının insanların hayatlarından küçük küçük zaman kıymıkları kapıp kaçmaları; Akisfer gezegenindeki her insanın Kutsal Zar’ın ardında bir Canaksi’nin olması; Akisfer gezegenini ikiye bölen, karşı yarımküreye geçişi imkânsız kılan, hiçbir bomba, top ve denizaltı ile delinemeyen Kutsal Zar’ın varlığı; Kılıç Kanatlı denilen Anguss’ların varlığı; Soluk Almayan Devler’in varlığı; 6. Nousra’nın şeffaf sınırın ötesine geçerek sırta kadem basması;

Kayıp 7 dakikanın uzaktan bir yerden Metu'ya seslenip onu Alser'e karşı uyarması; Antik Boş denilen ibadet yerlerinin zamanla yer değiştirmesi; Metu'nun ölen annesini görmesi ve onunla konuşması; Metu'nun ölen annesinin Metu'ya gelecekte haber vermesi ve onu uyarması; Metu'nun annesiyle konuşurken birden arkadaşı Fehmur'la küçüklükteki hallerini görmesi; Yaratıcı'nın üst bilinci olan Ferrin'in Metu'yu hikâyenin içinden çıkararak reel dünyaya getirmesi ve Yaratıcı'sı ile karşılaştırması gibi durumlar göze çarpar.

2.10.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Roman kahramanlarının iki farklı kurguda iki ayrı hayatları vardır. Birinci kurgu Yaratıcı'nın üst bilinci olan Ferrin'e aittir. Seral'le evli olan Yaratıcı, Seral'in romandaki karşılığı olan Alser'i, kendi Kalp Ucu romanında Metu'ya sadık bir eş olarak tanıtır, onu yüceltirken Selma'nın romandaki karşılığı olan Kalpir'i şuh bir kadın olarak anlatır. Tüm bunlara karşı çıkan ve Selma'yı özleyen üst bilinci ise ayrı bir roman kurgusu yaratarak Alser'i Metu'dan uzaklaştırır ve Kalpir'i Metu'ya yaklaştırır. Öyle ki üst bilincinin kurguladığı romanda suikasta uğrayan Metu'nun yanında Alser değil sadece Kalpir vardır ve onu olaylar sırasında yalnız bırakmaz. Ayrıca Yaratıcı'nın üst bilinci olan Ferrin, kendi kurgusuna fantastiklik katarak gezegeni daha sırlarla dolu, esrarengiz bir yer olarak kurgular. En sonunda ise Metu'yu romanın dışına çıkararak onu reelleştirir. Roman kahramanlarının anlatımında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, hırsları roman içinde verilmiştir.

32 yaşında olan Metu yazardır. Metu'nun 9 yıl önce ölen annesi zeki ve yaratıcı bir insandır. Metu, erken yaşta yazarlık açısından sahip olduğu bu yoğunluğu annesine borçludur. Annesi, Metu üzerinde etkin bir roledir. Onun Metu'ya kazandırdığı yazarlık yoğunluğu Metu'ya bir rota çizdirmiştir. Ayrıca Metu'nun annesi ölü olmasına rağmen olay akışı içerisinde Metu'ya görünmüş ve ona gelecekle ilgili bilgiler vererek olayların seyrinde küçük çaplı oynamalar meydana getirmiştir. Metu'nun babası da 5 yıl kadar önce beyin kanamasından ölmüştür.

Böylece Metu 12 yaşında kanserden dolayı annesini, 27 yaşında da beyin kanamasından babasını kaybetmiştir.

1024 yılında -yani 23 yaşında- ünlü olmuş olan Metu, 5-6 yıl bunun keyfini sürdükten sonra ilhamını kaybeder. İlk romanı olan Kalp Ucu kitabından sonra birer yıl arayla “Gece Yolu”, “Eşsiz” isimli romanları Metu’nun şöhretini pekiştirir. “Eşsiz” romanı çıktıktan az bir zaman sonra ilk eşi Mesell, Bolger’de geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybeder. Ardından Metu, Alser’le tanışarak onunla evlenir. Bu evliliğin ardından da Metu, “Kalp Ardı”, “Mahmurlar Yazı”, “Eşsiz Işıltı” romanlarını yazar. Metu’nun romanları edebiyat eleştirmeni olan Dardurc tarafından “Kaçıkça Hülyalı Modern Masal” olarak nitelendirilir. Onun romanlarına “Demor cızırtısı, Borza Hışirtısı, Metu Gıcırtısı” tekerlemesi uydurulur. Metu’nun ciddi bir okur kitlesi ve saygın dostları hâlâ mevcuttur; fakat Metu yazmayı bırakır ve Akisferlilerin yarıgezegende hapis olduklarını, bu mekândan çıkış olmadığını kabullenir. Artık Metu, Kapıgir Seçmeleri’nin, uzaydan gelen mesaj işi olan Perr Vakası’nın düzmece olduğunu düşünür. Bu nedenle sınırın geçiş anahtarını saklayan “7. Kütüphane”yi aramasını konu edindiği yedinci romanının yazımını yarıda keser, yazmayı bırakır. Metu’nun asıl mesleği makine mühendisliğidir.

Metu’nun çok sevdiği karısı Mesell, bir su tesisatçısının konservatuardan mezun olan kızıdır. Hurffçular tarafından öldürüldüğü bilinmektedir.

Alser’in dedesi Krası Hanner, yarıgezegen çapındaki ilk sistemli özelleştirme furyasından yararlanarak büyük bir servet imal etmiştir. Hanner, deniz kıyısındaki şeritleri balıkçılara, ahaliye yasaklamıştır. Kulüp 1728’in başkanlığını yapar. Yarıgezegendeki birçok fabrikanın sahibidir. Bir yıl önce hayatını kaybeder.

Alser’in babası Alborin, Civaxis’in çevresinde tur atan ilk astronottur. Evinden pek çıkmayan ve her şeyi uzaktan takip eden bir kişiliği vardır. Alborin bahsi geçince akla ilk gelen en zengin astronot unvanı ve her şeyden uzak olmayı seçtiği Alborin sendromudur.

Belga Oba, üç dönem yarıgezegenin Merkez Fizik Kurultayı’nın başkanlığını yapmıştır. “Uzak ve Sınırsız Büyük Bir Evrenden Taşan Soğuk Mikrodalga Işınması”

konulu çalışması 10 yıl sonra hâlâ aşılmaz bir tez konusudur. Belga, olay akışında yarıgezegendeki sırları çözmeye çalışan ve zaman zaman Perr Çukuru sinyali ile ilgili olarak Metu, Alser, Fehmur gibi kahramanlarla fikrî tartışmalara giren biri olarak karşımıza çıkar. Alborin'in eski sevgilisidir.

Fehmur, Metu'nun en iyi arkadaşıdır. Fehmur öksüz olduğu için Metu'nun ailesi Fehmur ile öz ailesi gibi ilgilenir. Fehmur da Perr Çukuru sinyali tartışmalarında kendi kişisel fikrini ortaya atıp bu bilinmezi çözmeye çalışan, olayların sonuna kadar arkadaşı Metu'yu koruma ve gözetme eylemleri içinde olan bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Sefica ile aralarında bir ilişki vardır.

Astronot Demor, "bir vizyon gördüm.", "kapının nerede olduğunu biliyorum." gibi mülakatlarla ortaya çıkar. Peşindeki meraklılarıyla, devlet ajanlarını atlatarak Kedi Çölü'ne girip sırta kadem basar. 1016 yılına gelindiğinde ise Mor Bilezik yeniden güçlü ışıldayınca Astronot Borza'nın da içinde bulunduğu bir liste referandumuna sunulur, Borza ittifakla seçilir. Evinde üç gün inzivaya çekilen Borza, ardından Külfür'e yolculuk yaparak izini kaybettirir. Olayların sonunda ise Metu gerçeklerin böyle olmadığını öğrenir. O tarihlerde Demor'da bir sinir illeti baş göstermiştir ve tedavisi yoktur. 3-4 yıl içinde acılarla kıvrılarak ölecektir. O zamanlarda Perr Çukuru sinyali alınmıştır ve nasıl bir öykü uyduracaklarını düşündükleri sırada Demor gönüllü olmuştur. Bir plan yapılmış ve Demor televizyonlara ünlü konuşmasını yapıp sınırın ötesine geçerek ortadan kaybolmuştur. Burada, hızlandırılmış ama acısız ölümüyle buluşmuştur. Borza ise yer altındaki lojmanda 11 yıl 4 ay gizlenerek yaşamıştır. Ona, gerekli tüm konfor sağlanmıştır. En sonunda atölyesinde bir motoru tamir ederken elektrik çarpması sonucu 48 yaşında ölmüştür.

Tarihçi Berici'nin ailesinin kökeni, eski Offur kabilelerine kadar dayanmaktadır. Berici, birçok dil bilmektedir ve "İşte Akisfer" adlı tarih kitabı önemlidir. Berici de yaklaşan Kapıgir şenliklerinde Kopez'in şovunun tutmayacağını düşünmektedir.

Kopez, yarıgezegende tek başına 14 gün yolculuk yaparak Kara Sünger denen nebulatik oluşumu yakından gören tek insandır. Bir numaralı Kapıgir adaydır. Tek

Kişilik Yayla denilen yerde Alser ile yakınlık kurmuştur. Olayların sonunda ise Kapıgir seçimlerinin birincisi olacağı düşünülürken öldürülmüştür.

Feso, yarıgezegende son beş yılda her defasında iki final takımına girebilmiş tek oyuncudur. Araba yarışı esnasında yaşanan kazadan yara almadan kurtulan başarılı bir yarışmacıdır.

Selanfi, Metu'ya okumayı sevdiren ve kitabını basıp ünlenmesinden etkili olan biridir. Antihurffçudur. Kiraladığı dükkânda ikinci el kitap satarken Metu'yu keşfeder, Metu'nun ölen annesinden kalan mirası ele geçirmek amacıyla yıllarca üzerine planlı ve titiz bir yatırım yapar. Metu'nun 18 yaşında kaleme aldığı ilk yazılarını okur ve satır satır eleştirir. Bu eleştiriler neticesinde Kalp Ucu romanı dört kez yenilenir. Metu'nun kitabı bir milyon satınca Selanfi yayınevinin sahibi olur.

Ferrin ise yarıgezegenin ağır beynidir. O, bir kano kazası geçirene kadar 11 yıl yarıgezegenin satranç şampiyonluğunu elinde tutmuş bir felsefe profesörüdür. Selanfi'nin iyi dostudur; fakat Göz Şehri'ne çok nadiren gelmektedir. O, daha çok Güvercin Adası'ndaki evinde inzivaya çekilir.

Metu'nun halası Çölero, Uzay Araştırmaları Merkezi'nde çalışır ve bir basın toplantısında keşfettiği mühim bir bilgiyi paylaşacağı sırada sokakta öldürülür.

Yarıgezegen halkı, Hurffçular ve Boşyarıcılar olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Bu iki grup arasında fikir ve eylem çatışması hâkimdir. Yarıgezegen halkı, Kutsal Zar'ın ardına geçememektedir. Merak duygusu sınırın karşısına geçişleri sıklaştırmıştır. 6. Nusra'nın ziguratının çevresinde geçilmez bir tel örgü bulunmaktadır. Bu tel örgünün kaldırılmasıyla karşıya geçişler azalır. Burada insan doğasının bir özelliğini okuyucuya aktarmak isteyen yazar, bu tel örgüyü koyarak insanların kurallar ve yasaklar karşısındaki duruşunu ortaya koyar. İnsanların bilinmeze karşı koyduğu engeller, insanların merak duygusunu daha fazla kamçulamakta, bu nedenle de karşıya geçişleri ve intiharları artırmaktadır. Bu nedenle tel örgünün kaldırılması, karşıya geçişleri azaltıcı bir unsur olarak göze çarpar.

Yarıgezegen ahalisi Anguslara karşı birlik olarak yüzyıllar boyunca çarpışırken aralarında çok güçlü bir kardeşlik, dostluk ve dayanışma ruhu kurulur. Sayısız göçler nedeniyle halk birbirlerine karışarak melez bir ırk oluşturur. Külfür'ün harekete geçmesi dağdaki kabileleri de düzlüğe indirince, bu karışma ve birlik ruhu iyice pekişir. Hurffçular iktidarlarına karşı çıkan Boşyarıcı melez halkı; mezhep, ırk, etnik köken farklarını bahane ederek kapıştırmayı dener; ama başaramaz. Milattan sonraki ilk yüzyıllarda, tarım toplumu en üst düzeyini yakalar ardından endüstriyel aşamaya geçilince fabrikalar çevreye zarar vermeye başlar. Boşyarıcı halk buna karşı çıkararak şehirleri boşaltır. Fabrikaların çoğu kapanır, hizmet sektörü ağır darbe alır. Sibop şehri merkezli örgütlenme, yarıgezegen çapında hâlâ çok güçlüdür. Kendilerini koskoca evrenin yaratıcısı tarafından seçilmiş küçük ve elit bir grup addeden Hurffçular'ın ise gücü azalmıştır.

Romanda yer alan Zaman Arakçıları ise, Akisfer'de zamandan pay alanlar olarak karşımıza çıkar. Bu varlıklar, Akisfer'de kısa zaman aralıklarını çalmaktadırlar. Metu, İlk Bakış Anıtı'nın yanına geldiğinde "Zaman Arakçıları" belirir ve 6-7 dakikalık vakit kıymığını kapıp kaçar. Zaman Arakçıları, 12-27 yaşları arasında etkili olur ancak daha sonra sessizleşir. Bu süre zarfında kapıp kaçırdıkları binlerce dakikaya rağmen Metu yaşamını sürdürmeyi başarır. Zaman Arakçıları, ikinci kez, Metu'nun ölen annesiyle konuşması esnasında belirir ve Metu'nun 5 dakikasını çalarak gözden kaybolur.

Canaksi, Kutsal Zar'ın ardından görünen oluşumlardır. Akisfer gezegeninde çocuklar, Canaksi'lerini görmeye 4 yaşında başlar. Canaksi'nin bazı özellikleri vardır. Canaksi, asla konuşmaz, hareket etmez, sıcak bir duygu yaymazdı. Herkesin Kutsal Zar'ın ardında bir Canaksi vardı ve Canaksi herkese yaşıtı olarak görünürdü. Romandaki olayların sonunda ise Metu'nun Canaksi, bu kalıplarından sıyrılarak Metu ile konuşur ve hareket eder. Hatta onu mahzenden çıkarır, bir tünelde yürütür ve Akisfer'den Dünya'ya geçirir. Yaratıcı'sına doğru gönderir.

Kılıç Kanatlı Anguslar, M.Ö 102'de Akisfer gezegenini haraca bağlar. Uçabilen ve yürüyebilen maymunumsu dev kuşlar olan Anguslar, çoğalarak mevcut yerleşim yerlerinin çoğunu kullanılamaz hale getirir. Ok, yay ve mızrakla kolayca saf dışı edilemeyen canavarlar yüzünden ilkel tarım arazilerinin büyük bir kısmı yitirilir,

insanlar mağara ve ormanlara çekilir. Kanatkıran Ormanı en büyük direnç yeri olarak ünlenir. Soluk Almayan Devler'in, boyları değişikdir, renkleri ise mordur. Yüzleri insan görünümünü andırmaktadır ama soluk almamaktadırlar. Burun delikleri yoktur ve karbondan yapılmışa benzememektedirler. Yarıgezegen halkının hâlâ kavrayamadıkları bir yöntemle Külfür yakınlarındaki kayaları parçalamış ve lavların yayılmasını engellemişlerdir. Külfür'ün etrafına bir duvar çekmişler, dev bir kaya parçasını volkanın ağzına iterek daha fazla lav püskürmesini engellemişlerdir. Daha sonra da bu devler, yarı gezegeni Angusslardan temizleyip gitmişlerdir.

Akisfer romandaki olaylara dâhil olan aktif kahramanlar; Alser, Kalpir, Metu Ezgir, Kopez, Sefica, Selanfi, Fehmur, Belga Oba, Berici, Gerdir, Feso, Dardurc, Ferrin, Nesliha, Kalaye, Ferayü, Borr, Fettal, Ferso, Yaratıcı, Selma, Alborin, Seral, Sell'dir.

Romandaki olaylarda aktif olarak yer almayan ya da yalnızca ismi anılan kahramanlar ise; Mesell, Selram, Berkir, Behir, Demor, Borza, Tefsire, Kerr Tar, Tembor, Mellih Bey, Timmar, Rasmiye, Atill, Meyzin Selle, Alfela, Measra, 6. Nousra, Avaraz, Merla Ezgir, Ulger, Krasi Hanner, Madi, Mesira, Berkilt, Parc Harftird, Harle Harftird, Fesfess, Çölero, Porsi Klatteri, Ferso, Fehm Obb, Arya Noya, Jol Katrell, Ulfer Demir'dir.

Romanda Kopez'i destekleyen Hurffçular, Boşyarıcılar'ı birbirine düşürmeye çalışan ve çeşitli katliamlara girişmiş olan, kendi iktidarlarını oturtmaya çalışsalar da bunu başaramayan siyasi bir güç olarak karşımıza çıkarlar. Bu gruba mensup olan kahramanlar romanda olumsuz kahramanlar olarak karşımıza çıkarlar. Yaratıcı'nın kurgusunda Alser, iyi ve eşine sadık olumlu bir kahramanken, Kalpir Metu'yu öldürmek isteyen şuh bir kadın karakterine bürünmüş olumsuz bir kahramana karşılık gelir. Ferrin'in kurgusunda ise Alser, Metu'ya tuzak kuran ve onu kötü olayların içerisine sürükleyen olumsuz bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Aynı şekilde Kalpir de Yaratıcı'nın kurgusundakinden farklı olarak Metu'ya sadıktır ve başı beladayken sürekli Metu'ya destek olur. Bu yönüyle olumlu bir kahraman portresi çizer. Metu ve Metu'nun destekçisi olan kahramanlar da yine olumlu kahramanlar olarak varlıklarını hissettirirler.

Romanda fantastik kahramanlar da bulunmaktadır. Metu'nun annesinin hayaleti, Zaman Arakçıları, Canaksiler, Anguslar ve Soluk Almayan Devler romandaki fantastik kahramanlara örnektir.

2.10.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği yıl ise 1032 yılıdır. Roman, eşi Alser ile birlikte evin önünde oturup iki aylı gökyüzüne bakan Metu'nun Alser'le sohbet etmesi ile başlar.

Başkahraman Metu'nun ve diğer kahramanların geçmişi ve küçüklük anılarını hatırlanması romandaki olayların gidişatı sırasında zamansal geri dönüşlere imkân sağlamıştır. Ayrıca kahramanlar dışında gezegenin geçmişi hakkında bilgiler verilmek suretiyle de anlatımda geri dönüşler kullanılmıştır.

Selanfi bir zamanlar, kiraladığı salaş bir dükkânda ikinci el kitap satarken Metu'yu keşfedince, yıllarca usanmadan üzerine planlı ve tütüz bir yatırım yapmıştı. Annesinden aldığı miras, kadın o sıralarda yaşamadığı için tavlansın zorundaydı. Önce ödünç verdiği seçme kitaplarla kültür bagajını beslemişti. On sekizinde kaleme aldığı ilk yazılarını okumuş ve satır satır kıyasıya eleştirmişti. Metu kendi gibi ailesinin tek çocuğu olan Selanfi'nin bir çeşit alteregosuydu. Kalp Ucu'nu Selanfi'nin kılı kırk yaran eleştirileri sayesinde dört defa yenilemişti. Dördüncü yazımı okuyan Selanfi onu eski kitapçının arkasındaki bürosuna çağırarak, içeri girdiğinde, "Yeni büyük yazarımızı kutluyorum." diye bağırarak ve eklemişti: "En az bin tane satacağız." Selanfi'nin o güne kadar broşür falan bastığı yayınevinde basılan kitap bir milyona yakın satınca şimdi olduğu yere taşınmış ve dördüncü kitaptan sonra Selanfi oranın sahibi olmuştu. Birbirlerinin velinimetleriydiler aslında (Yemni, 2011a:52).

Bu zamansal geri dönüşler sayesinde okuyucu; 1000 ve 1016 yıllarında parlaklık kazanmış olan Mor Bilezik vakalarından, daha önce düzenlenmiş olan iki Kapıgir Şenliği'nden, Demor ve Borza'nın akıbetinden, geçmiş yıllarda Perr Çukuru'na gelen sinyalden, M.Ö 102'de Anguss istilasının ve Külfür Yanardağı'nın tehdidi altında kalmış olan Akisfer gezegeninden, Metu'nun 9 yıl önce annesini, 5 yıl önce babasını kaybediş hikâyesinden, Metu'nun ilk eşi olan Mesell'in ölümünden, Metu ile Alser'in evlenişinden, yazarlık kariyerindeki gelişim seyrinden haberdar olmuş olur.

Romadaki olaylar 1032 yılında başlar fakat bu olayların başlama ve bitiş sürelerinin tam olarak ne kadarlık bir süreye tekabül ettiği hakkında net bir bilgi verilmemiştir. Romanda kullanılan geri dönüşler, romanı karmaşıktır. Romanın sonunda Ferrin'in kurgusunu Yaratıcı'sına getiren Metu, kavuştuğu yeni kurgusunda olayların 3 yıl sonrasına yani 1035 yılına gider.

Romanda Akisfer'de geçen olaylar 1032 yılında başlatılır fakat Metu'nun Akisfer'den Dünya'ya geçişi aşamasındaki zaman kaymasından bahsedilmez.

1032 yılının Akisfer'inden Dünya'ya geçen Metu'nun içinde bulunduğu yeni zaman dilimi hakkında bilgi mevcut değildir. Yaratıcı'nın diyaloglarında veya hayatıyla ilgili bilgilerde de zaman unsuru geçmemektedir.

2.10.5. Mekân

Romadaki temel mekân Akisfer Gezegeni'dir. Olaylar Akisfer gezegenindeki Göz Şehri'nde geçer. Bu mekan "Akisfer'de "Hurffçu" ve "Boşyarıcı" adı verilen iki zıt gruptan Hurffçuları temsil eden ve onların Boşyarıcılara karşı mücadelesinin sembolü olan şehirdir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:89).

Akisfer, üzerinde yaşadığımız gerçek bir mekân değil, gerçekdışı, kurgusal bir mekândır. Metu, Akisfer'de pek çok mekân üzerinde bulunur. Ahir Zaman Tepesi, İlk Bakış Anıtı, Suret Barı, Tek Kişilik Yayla, Hiçliğin Kırmızı Çizgisi, Kanatkıran Ormanı, Kalpir'le gizlendikleri stüdyo, yeraltındaki mahzen kahramanın Akisfer'de sürekli yer değiştirdiği çeşitli mekânlardır.

Romanda gezegendeki herkesin bir Canaksi olduğu bilgisi verilir. Bu noktada İlk Bakış Anıtı denilen mekân önem arz etmektedir. Çünkü bu mekan, "Akisfer gezegeninde yaşayan çocukların "canaksi" denilen, gezegenin diğer yarısındaki ikizleriyle tanışma ayininin yapıldığı yerdir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:89).

Metu'nun yeraltındaki mahzene hapsedilmesine kadar olan olaylar, Akisfer gezegeninde geçmektedir. Daha sonra mahzenden kaçmaya çalışan Metu, Canaksi'nin yardımıyla ana mekân olan Akisfer'in dışına çıkarılarak Dünya'ya

götürülür. Böylece başkahraman kurgusal mekândan, üzerinde yaşadığımız gerçek mekâna geçişi sağlamış olur.

Metu'nun Dünya'ya geçip Yaratıcı ile diyaloga geçtiği mekân, Yaratıcı'nın İstanbul'daki evidir. Ayrıca Yaratıcı'nın geçen haftalarda İstiklal Caddesi'nde eski sevgilisini gördüğü haberi verilirken, İstanbul'un bir semti olan İstiklal Caddesi bir mekân olarak okuyucuya gösterilmiş olur.

Romanda olayların geçtiği ve adı anılan mekânlar arasında; Göz Şehri, Suret Barı, Kedi Çölü, Dut Yeri Caddesi, Mevzi Caddesi, Son Güvercin Adası, Hendek Caddesi, Zor Geçit Köprüsü, Uslan Nehri, Sibop Şehri, Kanatkıran Ormanı, Pörtlemişler Tepesi, Beton Gölü, Israrlı Kıpırtısızlar Dağı, Dik Uyurlar Mahşeri Ormanı, Arı Göl Şehri, Istakoz Düşü Plajı, Beldel Şehri, Pembe Balon Kulübü, Kera Semti, Ahir Zaman Tepesi, Çürükçüle Meydanı, Feneryolu Sokağı, İstanbul, Bağdat Caddesi, İstiklal Caddesi vardır.

2.10.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

Terliklerini aramadı. Çıplak ayaklarla yatak odasından çıktı. Yazdı. Ayak tabanları cilası eskimiş tahta zemine değmekten, küçük sert cisimlerle irkilmekten hoşlanırdı. Metu, dikey duran fosforlu sarı çubuklarla dilim dilim eklemiş gibi duran holün bitimindeki merdivenlere yöneldi. Geniş salonu geçerek kapıya ulaştı. Anahtar kilidin üzerindeydi. Sola doğru çevirerek dili serbest bıraktı (Yemni, 2011a:6).

İlk Bakış Anıtı hafta sonu olmasına rağmen kalabalık değildi. Yirmi kişilik bir turist kafesi, saçlarını dazlamış şişman ve kısa boylu rehberlerinden bilgi edinmek için yarım daire şeklinde onun etrafına çevrelenmişlerdi. Genç bir delikanlı, Kral 6.Nousra'nın heykelinin dibinde durmuş uzun boylu, iri yarı sevgilisinin kamerasına poz vermekteydi. İkisinin de üzerinde tuğla rengi keten pantolonlar vardı. Kızın uzun kumral saçlarıyla hoş bir tezat oluşturmaktaydı (Yemni, 2011a:12).

Fehmur yarı dolu bira bardağını kaldırıncaya Metu da aynı şeyi yaptı. Alser, sağ elinin yüzük parmağıyla konyak kadehini tıklatmakla yetindi. Fehmur sakımlı bir beğeniyle Alser'i süzdü ve kaşlarını 'Oyun bozansın' manasında kaldırdı. Kadın uzun kestane rengi saçları, iri gözleri, ince dudakları ve birazcık uzun yüzüyle bir afet değildi, ama cazibesi çok vitesliydi. Metu'ya tanınmış bir aktrisle evlendiği hissi verirdi zaman zaman.

Hoşuna gidiyordu bu ve hoşnutluluğunu saklaması mümkün değildi (Yemni, 2011a:33).

Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Yazar romanı genel olarak 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır; fakat “Ferrin’in Resti” bölümünde olaylar Ferrin’in ağzından yani 1. tekil şahıs ağzından ifade edilmiştir.

Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“Onun kimyasını keşfedebilmek, aşılabilmesi için uğraşmak sayesinde şu anki düzeylerine beş yüz yıl kadar önce varmışlardı. 6. Nusra ‘Kacce’nin taşlarını toplamaya gidiyorum diyerek kendini öte tarafa salıp sırta kadem bastığında, gelişmenin tetiğine basılmıştı” (Yemni, 2011a:16).

“ (...) Metu bu iki noktanın oluşturduğu çizginin tam ortasında yer almaktaydı. Kendini tuttu, Alser’e bakmadı. Yüzü alkışlayanlara dönük, bekledi. Alkışlar kesilince ‘dananın kuyruğu şimdi kopacak’ sessizliği oluştu” (Yemni, 2011a:65).

“Kopez’le dansa verilen karşılığın daha birinci basamağındaydı Pörtlemişler Tepesi. Diğer basamaklar, sıralarını bekliyordu. Metu çığrından çıkmayı damarlarında hissetmeye başlamıştı. Kalbi ‘iş inceldiği yerden kopsun’ makamında atmaktaydı. Gençleştiğini damarlarında hissediyordu adeta” (Yemni, 2011a:92).

Sürekli geri dönüşlerin hâkim olduğu anlatımda, olay akışı içindeki akıcılık yitirilmiştir. Olay örgüsündeki hadiseleri anlamak zordur. Anlatım karmaşık ve yorucudur. Roman içerisinde sürekli sayısal yüzdeler ve oranlar kullanılmıştır.

6.Nusra’nın ziguratu ve çevresi eskiden 500 metre eninde, 100 metre yüksekliğinde geçilmez bir çelik tel örgüyle kaplıydı. Söz konusu engel, bu noktadan yapılan intiharları engelleyeceğine azdırmıştı. Profesör Selram’ın 1002 yazındaki intiharı üzerine yapılan referandum sonucunda kaldırılmıştı. Şimdi isteyen herkes zigurata tırmanıp kendini aşağıya salabilirdi. Sınırın yerigezegen boyunca uzunluğu 33 küsur milyon metre boyundaydı. Yüz bin muhafız dikilse bile intiharları engellemek mümkün değildi yani. Serbest seçim haline sokulunca, yıllık intihar sayısı ortalama yerigezegen normal

olan milyonda 1,2'ye, yani yılda ortalama altı yüz kişiye inmişti (Yemni, 2011a:16).

Yazarın diğer romanlarında olduğu gibi Akisfer romanında da -çok sayıda olmamakla birlikte- yine mahalle ağız konuşmalar, konuşma dili, argo ve küfürlü söylemler mevcuttur.

“Gösterişçi pezevenk” (Yemni, 2011a:83).

“Biz ne yapıyoruz?” (Yemni, 2011a:83)

Romanda dinsel, mistik söylemlere yer verilmiştir. İçinde bulunulan olay ve durumlar kahramanlar tarafından bu yolla sık sık sorgulanmıştır.

Tanrı evren kadar geniştir ve sınır onun iradesinin simgesi olarak mevcuttur. Yarigezegende ve kendi kendini yok eden üçüncü gezegen Eguppa'daki hayat, tanrının uygun gördüğü örnek bir adam ve kadın tarafından başlatılmıştır. Ölünce ruhlarımız çok uzak bir yerlerdeki ödül ve ceza yerlerinde ağırLANacaktır.” diye özetlenebilirdi. Diğer bakış açısı ise “Tanrı kendini sınırla vehmettirmiş bir tanrıdır, bize hastır, yani başımızdadır ve kul kayırmazdır. Yaratıcı titreşimiyle ilkel organizmaları etkileyerek insanlaştırmıştır. Ölünce ruhlarımız diğer yarıya geçerek yaratıcıyla tümlenmektedir. Tanrı güneş sistemimizdekilerden başka bir yerde bize benzer varlıklar yaratmamıştır. Üçüncü gezegendeki kulları sapkınlaştırdığı için, yok olmalarına izin vermiştir. Canaksi denen şeyler, boş ruh kapılarımızdır. Ölünce içini dolduracağımız kalıplardır. Sınır tektir ve eşsizdir (Yemni, 2011a:98-99).

“ “Bir plan yaptık. Yanı başımızdaki tanrı yardımcımız olsun” ” (Yemni, 2011a:139).

2.11. Sokaklar Benim Yeniden

2.11.1. Özet

İnternet ve bilgisayar bağımlısı olan Ergin, aniden elektriklerin kesildiğine, araba aküleri de dâhil hiçbir cihazın ve makinanın çalışmadığına tanık olur. Çok geçmeden sokaklarda çatışmalar başlar, marketler yağmalanır, kaos ortamı oluşur.

Sokağa çıkan Ergin, Nalan'la karşılaşır ve birlikte kızın evine giderler. Sabah evinden çıkan hiç kimse bir daha evine dönmemiştir. Bu nedenle Ergin anne ve babasına, Nalan da ağabeyine ulaşamaz. Ne olduğunu anlamak isteyen ikili tekrar sokağa çıktığında, Nalan'ın eski sevgilisi Kadim'in bir adamı öldürdüğünü görürler ve oradan uzaklaşarak Ergin'in evine giderler. Bu sırada evde Ergin'in ölmüş olan dedesi belirir ve sokağa çıkarak oluşturduğu bir grupla mücadele etmeleri çağrısında bulunur. Bu çağrı üzerine Ergin, silahlanarak Nalan'la birlikte dışarı çıkar.

Ergin'in dedesi görünümünde olan yaşlı adamın oluşturduğu takımın üyeleri olan Tera Pi, Cemal Atasever ve Fasil G ile biraraya gelir. Daha sonra bu gruba tecavüzcülerin elinden kurtarılan, Tera Pi'nin komşusu Nil'de katılır. Öte yandan Kadim'in ölmüş dayısı da Kadim için Karabahtım Mehmet ve Şaban'dan meydana gelen bir grup oluşturur ve bu grubu Ergin'in grubuna karşı kışkırtır. Ergin'i öldürmeleri konusunda onları yönlendirmeye başlar.

Sokaklardaki kargaşa git gide artar. Satanist ayini yapan bir grup, yaktığı ateşte insan kurban eder. Bu sırada Ergin ve arkadaşları, grubu engellemeye çalışırken Kadim olaya dâhil olur. Ergin ve arkadaşları çıkan çatışmadan kurtulup kaçarlar. Dönüş yolunda Ergin'in dedesine rastlarlar ve her şeyin sebebini öğrenirler. Güneşte meydana gelen patlamalar dünya atmosferini etkilemiş, bunun sonucunda da iletişim ve elektrikle çalışan aparatlar işlevsiz hâle gelmiştir. Birbirine sürten paralel evrenlerde hasar meydana gelmiş, dünya da bu durumdan kötü etkilenmiştir.

Seçilen ekip, dünyayı kurtarmak misyonuyla iş başındadır. Ergin'in dedesinin yönlendirmesi sayesinde açılan eşikten paralel evrenlere yolculuk yapan ekip dünyayı kurtarır. Her şey ve herkes eski düzenine geri döner.

2.11.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, teknolojik cihazlara ve internete düşkün olan Ergin ismindeki gencin, şehirde elektriklerin kesilmesi, cihazların çalışmaması sonucu ortaya çıkan kargaşayla başa çıkmaya çalışırken yaşadığı sıra dışı maceralardır.

Romadaki tema, teknolojinin ve cihazların insan yaşamı üzerindeki etkinliği ve üstünlüğüdür. Öyle ki romanda elektriklerin olmaması, cihazların çalışmaması, hayatın normal seyrinden çıkmasına sebep olur. Şehirde kaos başlar, çatışmalar, yağma, tecavüz, ayin gibi eylemler baş gösterir.

Romanın geneline bakıldığında, olay akışındaki tüm hadiseler Ergin isimindeki gencin merkeze alınması ile ona bağlı olarak gelişir. Romanda 17 yaşındaki Ergin, tüm gün bilgisayar başından kalkmayan, pasif bir genç olmasına rağmen şehirde meydana gelen sıra dışı hadiselerle kayıtsız kalmaz. Sokağa çıkarak kaosu gözlemler, karşısına dedesi görünümünde çıkan kişinin talimatlarına uyarak bir ekip kurar ve olayların gidişatını değiştirmek adına aktif bir rol üstlenir. Ergin, romanın başlangıcında anlatılan kişi değildir artık, değişmiştir. Kurduğu ekibin lideri konumundadır. Olaylar hakkında çeşitli fikirler üretir ve kendisine ait olan sokakları geri almak adına bir dizi eylem gerçekleştirir. Romadaki zaman 10 Temmuz'dur, merkez mekân İstanbul'dur. Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla, "Dünyanın Durduğu Gün", "Bir Başka Plan", "Misyon", "İzsürücü, Ejderha Yapıcılar ve Diğerleri", "Biznis Gecesi", "Kozmik İzler", "3,0 Ekibi" başlıklarını taşır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. Romanın ilk bölümünün başlangıcında Coølover Metin imzalı kısa bir nota yer verilmiştir.

"İnsanlar çevrimiçi ve çevrimdışı olarak iki gruba ayrılır. Çevrimdışı olmak, devrimdışı olmak, yani devredışı kalmaktır" (Yemni, 2011s:5).

Roman, evinde olan Ergin'in üç saattir süren elektrik kesintisine cevap aramasıyla başlar. 17 yaşındaki Ergin, zamanının çoğunu film ve müzik indirerek, tanıdıklarıyla chat yaparak, acemi sosyal medya kullanıcılarının şifrelerini kırarak, internet dedikodularını takip ederek geçirir. Bilgisayarla o kadar iç içedir ki her yıl yıprandığını düşündüğü bilgisayarını yeniler, eski bilgisayarlardan birini de yedek olarak yanında tutar. Ergin'in bu bağımlılığı "para yiyen bir hobi" olarak tanımlanır. Ergin, ünlü bir hacker gibi olmaya özenir, bunun için ciddi çabalar harcar, ancak bu konuda başarı elde edemez. Zamanla bilgisayar başında yemek yiyen, saatlerce su, yemek ve tuvalet ihtiyacını erteleyen, uyku düzeni olmamasına rağmen kendini

yorgun hissetmeyen, sabahın altısına kadar uyanık kalan, günün öğleden sonrasını uyuyarak geçiren, uyanır uyanmaz ilk iş olarak bilgisayarını açan bir gence dönüşür. Zamanla kendi dünyasında insanları “çevrimiçi-çevrimdışı” olarak kategorize etmeye başlar. Ergin’in ev içerisinde odasına, bilgisayara, sanal dünyaya bakışı ve ona yüklediği anlam dikkat çekicidir.

Holden hızlı adımlarla odasına döndü. Eve teyel ipliğiyle bağlı bir mekândı burası. Bir imparatorluğun uç noktasında uzanan sıradağların en yüksek tepesinde kurulmuş gibiydi. Odası bir mabetti. Şu L şeklinde konmuş masalarda duran iki bilgisayar, iki yazıcı, tarayıcı ve diğer bilimum aksesuarlar en yeni inanca açılan pencereydi. Pencereyi aralayan güç susmuştu. Elektrik kesintisi inancı reddeden bir insani arızaydı. Tiksinti duyuyordu tellerdeki akımı sürekli kılamayan beceriksizliğe. Hiç elektrik kesintisi yaşanmayan ülkelerde yaşamayı özlüyordu böyle anlarda (Yemni, 2011s:6).

Romanda insanların sosyal yaşantıları üzerindeki teknoloji etkinliğinin olumsuzluğu, sadece bilgisayar, sanal ortam ve internet üzerinden değil, ev eşyaları üzerinden de sezdirilir. Teknolojinin varlığı, yeni nesli o kadar tembelleştirmiştir ki, elektrik kesintisinin ardından Ergin, su ısıtıcısının, tost makinasının çalışmamasından dolayı kahvaltıda vazgeçer. Ergin’in babasının tost ve spagetti ağırlıklı beslenmesi, Ergin’in pizza düşkününü olması da bunu destekler niteliktedir. Ergin, mutfağa baktığında en son ne zaman ailecek yemek yediklerini düşünür vaziyette bulur kendini. Bu da, değişen sosyal yaşantı algısında hem sofraya hem de aile kültürünün geldiği son noktaya dikkat çeker. Dedesi hayattayken ailecek haftada bir kez yenilen yemek, dedesinin ölümüyle sona ermiştir. Bu da kuşaklar arası sosyal yaşantı farklılıklarını gözler önüne serer.

Ergin’in uzun vadedeki yaşantısından, geleceğinden bahsederken, dıştan bir müdahale olmadıkça 36 metrekarelik odasında son nefesine kadar yaşayabileceğinden, bilgisayarının, hard diskinin ve sanal âlemin onun tüm boşluklarını doldurabildiğinden bahsedilir. Ergin’in kafasında geleceğe dönük bir plan mevcuttur. Üniversitenin herhangi bir bölümüne kayıt yaptırıp atılana kadar okulda kayıtlı olmak, ardından İsviçre’deki teyzesinin yanında kalıp bedelli askerlik yaptıktan sonra tekrar odasındaki yaşantısına geri dönmektir. Ergin’in gelecek planına bakıldığında, reel yaşantıya “mecburiyet”, odasında kurduğu yaşama da “nihai hedef” olarak yaklaştığı görülür. Ergin için odasındaki hayattan reel yaşama

oradan tekrar odasındaki hayata bir döngü söz konusudur. Sadece Ergin değil, Ergin'in arkadaşlarında da aynı hayattan kopmuşluk hali hâkimdir. Ergin, liseden iki arkadaşı ve Coølover Metin ile birlikte Kadıköy'de bir kafenin önünde durur. Ancak gençler, sokaktaki eğreti ve ürkek duruşlarıyla dikkat çekmektedirler. Kendi dünyalarının dışına çıkan dört arkadaş, sokakları "tehlikeli, kendilerine ait olmayan mekânlar" olarak görürler. Sokaklardan kopan bu gençler, gündüzleri okul, alışveriş gibi mecburiyetler dışında sokağa çıkmamayı, kısa mesafelerde bile taksi kullanmayı tercih ederler. Arkadaş ortamlarında bir araya geldiklerinde bilgisayar kullanmaktan ve sanal dünyadan başka bir şey konuşmadıkları görülür.

Ergin'in babası sabahları işe gider, annesi yoga kulübünün yolunu tutar. Bu nedenle Ergin'in sabah saatlerine kadar internette vakit geçirmesi ve ertesi gün geç saatte uyanması herhangi bir sorun teşkil etmez. Ergin'in dünyasında teknoloji bağımlılığının yanı sıra aile ilgisinin eksik oluşundan kaynaklı yalnızlık hissi de hâkimdir. Mutsuz olan annesi kendine hobiler edinmiştir. Babası işten arta kalan zamanlarda arkadaşlarıyla rakı toplantısı eşliğinde sohbetlerle meşguldür. Ailesel yalnızlık hisseden Ergin, bu boşluğu bilgisayar ve sanal dünya ile doldurmuş, gitgide reel dünyadan uzaklaşmış ve sanal gerçekliğin dünyasına eklenmiştir. Ergin, telefon şebekelerinin olmayışını, elektriklerin kesilmesini Üçüncü Dünya Savaşı'nın çıkmasına, topyekûn savaşa gidilmesine yorar. Elektrik kesiktir, internet, telefon, uydu bağlantıları, arabalar başta olmak üzere her şey durmuştur.

Apartmandan çıkan Ergin, sokakları gözlemler. Dışarı çıktığında ilk olarak acıktığını hissederek gülümser. Çünkü sabahları karnı aç olarak uyanmadığını, bir tostla akşama kadar idare edecek bir iradeye sahip olduğunu bilmektedir. Şimdi ise Ergin sokaktadır ve normal insanlar gibi sabah vaktinde acıkma hissi duymaktadır. Sokaklar, olduğundan farklıdır. İnsanlar Bağdat Caddesi'nde kalabalıklar oluşturmuştur. Sokaklarda yüzlerce, binlerce araba işlevsizdir. İnsanlar, çok geçmeden marketleri yağmalamaya başlar. Yaşlı, genç, kadın, erkek fark etmeksizin tüm insanlar birer yağmacıya dönüşür. Yağmacılar birbirleriyle kavga ederler.

Sevgilisi Nalan ile sokakta karşılaşan Ergin, kız arkadaşıyla birlikte olanları kavramaya çalışır. Bu sırada Ergin, sanal dünyada tanışıp sabahlara kadar

konuştuğu arkadaşlarının varlığını sorgulamaya başlar. Şuan yaşadığı olaylar içerisinde yanında değildir. Bu sorgulama da Ergin'in, sanal arkadaşların reel dünyasındaki varlığının aslında boşluktan ibaret olduğunun bilincine varmasıyla sonuçlanır.

“Sanal âlem kanalıyla her gece beraber olduğu kimselerden de hayır yoktu. Biri Sydney’de, diğeri Frankfurt’ta, bir başkası da Bogoto’da oturuyordu. Türkiye’de yaşayanların önemli bir kısmı da İstanbul’da değildi” (Yemni, 2011s:34).

Ergin, Nalan’la birlikte sokakta yürürken Kadim’in, su dükkânını yağmalamaya gelen kişilerle silahlı çatışmaya girdiğini görürler. Kadim adamı göğsünden vurarak öldürür. Düzenin kendini yenilememesi, sokaklarda seri çatışmalara yol açar. Ergin, her gün bilgisayar oyunu oynayarak yüzlerce kişiyi öldüren biri olarak Kadim’in insanları öldürmesini hayretle karşılar. Öte yandan içinde buldukları durum itibariyle su ve mum çok önemli bir meta halini alır. İstanbul’da su savaşları başlar.

Ergin’in anne ve babası, Nalan’ın ağabeyi başta olmak üzere, sabah evden çıkan hiç kimse eve geri dönmez. Ergin, Bakırköy’deki annesinin araçsız eve gelememesini anlar ancak babasının dört kilometre ötedeki işyerinden evine neden gelmediğine anlam veremez. Binlerce metre yüksekten aşağı düşen uçakları düşünür ve yaşadıkları bu olayların geri dönülemez olduğu hissine kapılır. Komşuları Aylin aracılığıyla, apartmanda evine dönmeyen başkalarının da olduğunu öğrenir. Çok geçmeden ölen dedesinin sesini duyan Ergin, doğanın kendisini çağırdığını söyleyerek sokağa çıkar. “Bu arada Ergin’in ölmüş alan dedesi kılığında birisi ansızın onun ve bazı kişilerin karşısına çıkar. Ergin ve çevresindeki bilgisayar meraklısı Coolover Metin, Fasil-G adlı Murat, Tera Pi adlı Cemal Atasever gibi gençlerden bir ekip oluşturur” (Öntürk, 2017:56). Tera Pi, başlangıçta sokağa çıktığı için korku ve tereddüt yaşar. Karşısında aniden beliren adamdan korkmadığını fark eder ve onun yönlendirmesiyle Ergin’in ekibine dâhil olur.

Nil Bayrak, sabah arabaların aniden durmasıyla sokaktaki insan kalabalığına katılır. Bellek kaybı yaşadığından evin yolunu bulamaması, kötü niyetli kişilerce

minibüse kapatılmasıyla sonuçlanır. Tecavüze uğramak üzereyken Ergin'in ekibi tarafından kurtarılır, böylece onlarla hareket etmeye başlar. Ergin, Nil'in durumunu düşününce insanlarda yön bulma yetisinin kaybolduğunu fark eder.

Ekibe katılan diğer isim Tera Pi'dir. Tera Pi, dört ay önce paralel evrenler hakkında yazı kaleme almıştır. Yazısında ileri sürdüğü fikirlere göre, Pi'nin tam sayı olması halinde, insanlar paralel evrenle daha kolay temas kuracaktır. İnsan algısı artacak, beyinler yükselişe geçecek, böylelikle her yerde başka evrenlere açılan kapılar yer alacaktır. Ekip için bir diğer önemli isim, "Fasil-G takma adıyla yirmi yaşında bir gençtir. Sezgi gücü yüksek ve olacak olan olayları önceden tahmin edebilmektedir" (Öntürk, 2017:105). Fasil G de Ergin'le benzer bir hayat sürdürür. Anne ve babası markette çalıştığından ve anneannesi vefat ettiğinden dolayı yalnızlık çeken bir gençtir. Anneannesi ölmeden önce onunla vakit geçiriyorken, onun ölümüyle gitgide yalnızlaşır. Böylelikle de sekiz yıl önce internet ve bilgisayar dünyası ile tanışır, kendi kabuğuna çekilir. Fasil G'de doğuştan gelen, olağandışı bazı yetenekler mevcuttur. Fasil G'nin bahsedilen bu yeteneği, romanın fantastik yönünü gösterir niteliktedir. Fasil G, kısa zaman içerisinde gerçekleşecek olan olayların izlerini görebilmektedir. Ancak çevresindeki insanlar, bu yeteneğini ciddiye almamıştır.

Fasil G'nin yeteneğine bakacak olursak, kişilerin az sonra atacağı adımların izlerini, basılacak tuşların izlerini, kırılacak vazunun yerde bırakacağı lekeleri daha olay gerçekleşmeden görebilmesi şeklindedir. Bu yeteneği ona okul yaşamında da kolaylıklar sağlar. Öğretmenin tahtaya yazacağı yazıdan daha önce haberdar olabildiği için bunu değerlendirir. Nesnelere gelecekteki kullanımlarına ait izler, Fasil G için bir sinyal verici görevi üstlenir. Annesi ve babası devamlı meşgul olduklarından, oğullarıyla yeterince vakit geçirmediğinden yeteneklerinden habersizdirler. Ancak ölmüş olan anneannesi hayattayken onun bu yeteneği hakkında bilgi sahibidir. Ve kadın bu durumu İyi Saatte Olsunlar ile ilişkilendirir. Fasil G'nin yeteneğinde zaman içinde bazı değişimler meydana geldiği belirtilir. Çocukluktan buluş çağına geçerken hormonların etkisiyle yeteneğinde ilk belirgin azalma meydana gelir, eş zamanlı olarak da sanal dünyaya geçişi gerçekleşir. Olağandışı olayların yaşandığı gün, Fasil G eski yeteneğine yeniden kavuşur. Bağdat Caddesi'ne yönelen morumsu, fosforlu izler görür. Ergin'in ekibine

katılması bu nedenle önem arz eder. Yeteneği sayesinde ekibi doğru şekilde yönlendirir.

Kadim, romanın olumsuz kahramanıdır. Kötücül amaçla oluşturulmuş ekibin lideri konumundadır. Elektriklerin kesildiği gün, evin banyosundayken karşısında iki buçuk yıl önce araba kazasında yanarak hayatını kaybeden dayısı Güven'i görür. Kadim'in ölen dayısını ilk gördüğü andaki ruhsal durumu dikkat çekicidir. Ölü olduğunu bilmesine rağmen korkma, irkilme, şaşırma gibi duygu durumları yaşamaz. Onunla konuşup olanı biteni değerlendirir. Güven, Kadim'e Ergin'in ekibinden bahseder. Ergin'in babasının Kadim'in babasıyla olan husumetini, Nalan'ın kendisiyle randevuya gelmeyerek kendisiyle alay ettiğini söyleyerek intikam duygusunu devreye sokar. Kadim'i Ergin'e ve Nalan'a karşı kışkırtmayı başarır. Böylelikle Kadim'in Ergin'in ekibine karşıt bir ekip kurmasını sağlar, yanına yardımcı olarak Karabahtım Mehmet'i, Şaban Karadal'ı gönderir.

Satanist Memduh Yeterli, Ergin'in dedesinin emirlerini dinleyerek silahıyla sokağa çıkar. Sokakta satanistlerin ayin gereği iki kurbanı ateşe verdiklerini görür. Olay yerinde Ergin'in ekibi de vardır. Nalan ve Ergin, yerdeki mor parıltılı izleri görür ve izlerin konteynıra doğru gittiğini fark ederler. Ergin, izleri görünce ateşe atılacak olan kişinin ekibin son halkası olduğunu anlar. Bu kişi Coølover Metin'dir. Kadim'in ekibi, Coølover Metin'i yakmak için harekete geçer. Ergin, Kadim tarafından vurulacakken bir güç tarafından öne doğru itilir ve vurulmaktan kurtulur. Bu da Ergin'in tehlikelerden korunduğuna bir işarettir. Bu sırada Memduh silahıyla olaya müdahil olur, Kadim'i ve yanındaki arkadaşını öldürür.

Ergin'in ekibi mor ışıltılı izleri takip ederek Kemer Apartmanı'na geldiklerinde ekibi oluşturan yaşlı adamın kapıda kendilerini beklediğini görürler. Yaşlı adam, onları planın son aşamasına yönlendirir. Kemer Apartmanı'nın diğer binalardan farklı olduğundan bahseder. 3 yıl önce binanın üçüncü katında bir düzensizliğin meydana geldiğinden, biri kız ve diğeri erkek olan iki lise öğrencisinin ortadan kaybolduğundan, gazetelerin "Moda'da UFO ziyareti" başlıklı yazılarından bahseder. Coølover Metin 3 yıl önceki bu olayı hatırlar ve saatlerin geri kalıp tekrar çalışmış olduğunu söyler. Yazar romanın bu kısmında kendine ait olan bir başka romanı "Zaman Tozları"na atıf yapar, roman içerisine diğeri romanındaki hadiseleri

dâhil eder. Fasil G'nin ise bahsedilen olayın bir romanda geçtiğinden bahsederek ipucu verdiği görülür.

“ “Ya bir dakika!” dedi Fasil- G. “Ben bu olayın bir kitapta geçtiğini okumuştum, adını unuttum şimdi. Zaman bir şeysiydi. Bir öyküydü yani. Gerçek olay değildi. Dijital ortamda özetini okumuştum” ” (Yemni, 2011s:126).

Ancak ardından Tera Pi, bahsedilen olayın kitap değil gerçek hayatta gerçekleşen bir olay olduğunu, lisede gerçekleşen o olayı hem televizyondan, hem gazetelerden takip ettiğini dile getirir. Böylelikle “Zaman Tozları” romanında lisede gerçekleşen olay, “Sokaklar Benim Yeniden” romanındaki gerçeklikle bütünleşir. Bu gerçeklik Nalan'ın zihnindeki düşünceyle de kendisini pekiştirir.

Nalan, “Moda Caddesi'nde Gizemli Yokoluş” başlıklı bir haberi hatırlıyordu. İnternette dolanıp duruyordu hâlâ. Ahmet Haşim Lisesi'nde bütün sınıfın saati iki dakika geri kalmıştı. İki üç yıl önce. Bunları televizyonda anlatıp duran erkek öğrencilerden birini uzaktan tanıyordu. Kız kardeşiyle lisede aynı sınıftaydılar bir ara (Yemni, 2011s:136).

“Google arama motorunu açtı. “Ahmet Haşim Lisesi'nde saatler geri” yazdı ve ENTER'a bastı. Sayısız bilgiye erişmişti. Hemen hepsi de “Liseyi UFO'lar Bastı. Zaman Hırsızları, Paralel Evrenler Muhabbeti, Alien Lisesi” gibi başlıklar atmıştı” (Yemni, 2011s:137).

Romanın başlangıcından itibaren elektriklerin neden kesildiği, cihazların neden çalışmadığı, araçların motorlarının neden durduğu, havadaki uçakların neden yere çakıldığı, insanların yön duygularını neden kaybettiği muammadır. Ancak tüm bunların neden gerçekleştiğinin cevabı, Ergin'in dedesi görünümünde ekibi kuran ve yönlendiren yaşlı adam tarafından açıklığa kavuşturulur. Böylece olayların ilk gerçek izahı yapılmış olur ve olayların nedeni sadece bir tahmin olmaktan çıkar. Yaşlı adam tüm yaşananları, Güneş'te meydana gelen şiddetli fışkırmaların elektromanyetik dalgalarla birleşerek dünya atmosferine zarar verdiği, böylelikle de motorlu araçların, pillerin, akülerin, elektriğin işlev dışı kaldığı şeklinde açıklar. “Patlamalar olduğu sırada dünyada boyut yırtıkları denilen şeylerin yükü had seviyeye çıkmış ve bundan dolayı elektron zafiyeti oluşmuştur. Bütün motorlu araçlar istop etmiş, piller ve aküler çalışmadan boşalmıştır” (Öntürk, 2017:57).

Meydana gelen bu olayların açıklanması yine paralel evrenler teorisi ile mümkün olur. Bu romandaki olayların da çıkış noktası paralel evrenlerin birbirine etkisi noktasındadır.

Hayır. Boyut yırtıkları başka türlü oluşumlardır. Yan yana duran evrenler, âlemler bazen birbirine sürterler. Bunlar her saniye olur. Sonuçları günlük hayatta hissedilmez. Bazen bu sürtünmeler çok şiddetli olur. O zaman bir hücre zarı gibi düşünün, zarlarda kendini onarması uzun süren hasarlar meydana gelir. Şu anda yaşana bu. Eğer güneşteki patlama olmasaydı üç beş gün içinde kendini yenileyip normale dönecekti. Yine öyle olacak, ama eğer teknik bir müdahale yapılmazsa elektron kaçıışı devam edecek (Yemni, 2011s:127).

Romanda olayların nedenleri açıklanırken boyut yırtıklarından bahsedildiği görülür. “Boyut yırtıklarının oluşma nedeni ise yan yana duran evrenlerin, âlemlerin birbirine sürtünmesidir. Bu sürtünmeler eğer aşırı şiddetli olursa boyut yırtıkları denen oluşumlar meydana gelmektedir. Bu durum daha önce de defalarca gerçekleşmiştir. Boyut yırtıkları elektronlarla birlikte dünyadaki tüm canlı varlıklarında yok oluşu demektir” (Öntürk, 2017:57). Yaşlı adamın izah ettiği ikinci nokta, insanların yön duygularını nasıl kaybettikleriyle alakalıdır. Elektron kaçıışı canlı organizmaların yön duygusunu kaybetmesine neden olmuştur. Hücrelerin elektronsuz kendini yenileyemeyecek olması bir tehlikedir.

Ekip, yakında bulunan eşğin enerjisini kullanarak elektron kaçışına müdahale etmek üzere plan yapar. Yaşlı adamın söylediğine göre dünyada 105 adet boyut yırtığı, iki adet eşik mevcuttur. Biri Kaliforniya’da, diğeri Kemer Apartmanı’nın üçüncü katındadır. Kaliforniya’daki ekipten önce kendilerinin eşige etki etmeleri gerektiğini söyler. Ergin, kendilerinin neden yön duygusunu kaybetmediklerini sorduğunda yaşlı adam bu durumu, “eşige yakın oturan, bilgisayar fanatiği genç beyinler” olmalarıyla açıklar. Eşik, hala etkin olsa da güç kaybetmiştir.

Ergin ve ekibi bilgisayarların başına oturur. Elektrik yoktur ancak yaşlı adam cebinden çıkardığı çakmak büyüklüğündeki siyah nesne ile bilgisayarlara ve odaya elektrik akışı sağlar. Ekipten, normal yaşantılarında bilgisayarla ne yapıyorlarsa onu yapmalarını, hiçbir internet sayfasında otuz saniyeden fazla durmamalarını söyler. Uzun süre aynı internet sayfasında durmaları halinde dev vakumun kendilerini yakalayacağından bahseder. Ekip, Facebook, Skype başta olmak üzere

çeşitli internet sitelerinde hızlı geçişler yaparlar. Mesaj atarlar, şifre kırarlar, oyun oynarlar. Günlük yaşantılarında bilgisayar bağımlısı olduklarından, elleri ve eylemleri fazlasıyla hızlıdır. Ergin'in dedesi görünümündeki kişi, Skype yoluyla onlarla iletişim kurar ve yönlendirmelerde bulunmaya devam eder. En yakınlarında olan paralel evrene müdahil olmak üzere olduklarını, bu nedenle tek bir hedefe kilitlenmeleri ve zayıf bir alan bularak boyut yarıklarını tıkamaları gerektiğini bildirir.

Fasil G, Ergin'in dedesinden üç tane mail alır ve yaşlı adamın bilgisayar olmadan bu mailleri kendisine nasıl ilettiğine anlam veremez. Fasil G, kendisine gelen maili açtığı anda ekrandaki pencere, bulunduğu yerde bir pencereye dönüşür ve hızla yok olup görünmez hale gelir. Fasil G, kozmik izleri görebildiğini, farklı anlara bakabildiğini fark eder. Aynı anda hem arkadaşlarını hem de yaşlı adamı algılar. Ergin ve ekibinin yaşlı adamın yönlendirmesiyle yapmaya çalıştığı, paralel evrenlerdeki yarıkları onarmaktır. Diğer evrenler, yarıklardan dolayı içinde buldukları evrenin elektriğini emmektedir. Ergin'in ekibinin interneti aralıksız ve seri olarak kullanma nedeni, sanal dünya aracılığıyla yarıkları kapatacak bir yama malzemesi oluşturmaktır.

Sonunda ekip, yaşlı adamın "zayıf teslimiyet alanı" dediği yeri bulur ve vakit kaybetmeden teslimiyet alanına geçiş yapar. Geçtikleri yer az önceki büronun başka evrendeki bir kopyasıdır. Yaşlı adam kopya olan büroya gelir ve yarıkların büyük bir kısmının kendini yenilediğini, ancak gerçek dünyadaki büronun yaptıkları işlemler nedeniyle molekül yapısının değiştiğini haber verir. Kopya olan bu evrenden tek çıkış kapıları olan büro büyük hasar görerek kullanım dışı kalmıştır. Ekip nasıl geriye döneceklerini hayal kırıklığı içinde düşünürken yaşlı adam onlara kapıyı gösterir ve çok hızlı şekilde, düşmeden, tökezlemeden geçip gitmelerini, biri düşerse kurtarmaya çalışmamalarını, on saniye içinde dış kapıya erişmeyi başarırlarsa kurtulma şanslarının olduğunu söyler. Yerlerin kâğıt helvadan, basamakların gofretten, duvarların çikolatadan olduğunu söyleyerek onları uyarır. Ekip aceleyle çıkışa doğru koşup eşiği geçerek Moda Caddesi'ne inmeyi başarırlar.

Beşiktaş vapur iskelesinde manzaraya bakan ekip, su yüzeyinde sayısız ceset görür. Fasil G, ekibe tehlikenin geçtiğini gördüğü izler vasıtasıyla müjdelere ve

yarıkları kapatmayı başardıklarını ima eder. Fasil G, yakın gelecekteki izlere bakar ve bunların rahatlamış izler olduğunu görerek her şeyin düzeldiğine kanaat getirir. Yaşlı adam, ekiple ilişkisini kesip kayıplara karışır. Ekip aniden arkalarında bir motorun çalışma sesini duyar ve her şeyin normale döndüğüne tanıklık ederler. Sokaklardaki insanlar, sevinç çığlıkları atar. Kendilerine “3,0 Ekibi” adını veren grup, ertesi gün Coølover Metin’in evinde buluşmak üzere dağılır. Ergin Nalan’ı da yanına alarak motorunu çalıştırır, “Sokaklar Benim Yeniden” diye haykırarak yoluna gider.

Ergin’in dedesinin çocuğu ve torunuyla yaşadığı kuşak farkı, yaşam algısı noktasında dikkat çekici boyutlardadır. Ergin’in dedesi hayattayken çok çalışmış, kazandıklarıyla Fetret Apartmanı’nın yarısının sahibi olmuştur. Ayvalık’ta bir yazlık almış, tatillerini bu yazıkta geçirmeyi tercih etmiştir. Tüm bu mal varlığını da ölümünün ardından ailesine miras bırakmıştır. Ancak Ergin’in anne ve babası cephesinde durum farklıdır. Ergin’in dedesinin ölümünden altı ay sonra Ayvalık’taki yazlık satılmıştır. Nedeni ise Ergin’in babasının içinde sohbet kulübü, annesinin de yoga ve konken ekibinin yer almadığı bir hayat algısına sahip olmamasıdır. Ergin’se odasına o kadar bağlıdır ki, odasından uzak ve sanal dünyasından ayrı bir yerde zaman geçirmesi mümkün değildir. Benzer bir olay da insanların nesnelere yüklediği anlam noktasında dikkat çekicidir.

Romanda olağandışı olayların yaşanmadan önce ve yaşandıktan sonra olarak iki farklı şekli gözler önüne serilir. Gençler, sanal dünya ile gerçek dünya arasında gibi ancak sanal dünyaya daha yakın bir mesafededir. Kahvaltı yapmak için bile elektriğe ya da cihazlara bağlı bir yaşamın varlığı söz konusudur. Öyle ki Ergin, sokaklarda bir başına ne yapacağını bilmez halde dolaşırken, aslında sanal dünyada tanıştığı insanların onun yaşamının faydasız bir mecrasında yer aldığı bilincine varır. Aileleri, arkadaşları, tanıdıkları, komşuları sabah evden çıkmış, bir daha geri dönmemiştir. Normal yaşantılarında işleri kolaylaştıran bir aparat olan telefonlar kullanım dışıdır. Bu sebeple kimse yakınlarının neden eve dönmediğini öğrenemez. Bir bilinmezlik hali mevcuttur. Sokaklarda kargaşa başlar. Su ve yiyecek bulmak isteyen insanlar dükkânları yağmalar. Eşya ve cihazların önem derecesi artık hiçtir. Önemli olan yaşamak için gerekli olan malzemelerdir.

Milletin Şuanda incik boncuŐa, kıyafete, iŐitme cihazına, telefona, özel dershaneye, plazma televizyona ve hatta altın takıya ihtiyaçı yoktu. Yine de cadde inanılmaz derecede çeşitli sayıda eŐyayla bezeliydi. Ayaklarının altında eziliyor, bazıları konteynırlardaki ateşe yakıt oluyordu. Sadece az sayıda gelecekte umutlu kimsenin sırtına astıŐı çantalarda, ellerinde tıka basa dolu torbalar vardı (Yemni, 2011s:106-107).

Romanda olay akışı içerisinde yer alan olaŐanüstülekler, Ergin'in evde Nalan ve Aylin'le otururken beyninde dedesinin sesini duyması ve doŐanın kendisini aŐırdıŐını söyleyerek odadan çıkması, sokakta ölmüş dedesine rastlaması ve onunla konuşması, Ergin'in Kadim tarafından vurulacakken görünmez bir güç tarafından ileriye itilmesi, Fasil G'nin gelecekte gerçekleşecek olayların izlerini görmesi, ölmüş olan Ergin'in dedesi ve Kadim'in dayısının insanların karşısında belirerek onları sokaŐa davet etmesi, bir ekip kurmasını saŐlaması, elektrik olmamasına raŐmen yaşlı adamın cebinden ıkardıŐı siyah nesne ile bilgisayarlar ve odaya elektrik akışı saŐlaması, kahramanların eşik yardımıyla paralel evrene geçiş yapması...'dır.

Romandaki tema, sanal yaşamın gerçek yaşama, teknolojik aparatların insana karşı üstünlüŐüdür. Ayrıca insanları tembelleŐtiren teknoloji, aynı zamanda romanın sonunda dünyanın kurtuluŐuna yardım eder. Ancak bu özellik, sanal-reel ayırımına varmış, teknolojiyi tembelleŐmeden hayatına uyarlayabilmiŐ kişilerce doŐru ve bilinçli kullanıldıŐında başarıya ulaşır. Sanal dünya geçicidir, sokaklardan kaçan deŐil sokaklarına sahip çıkan gençler, geleceŐin aktif üretkenleri olacaktır. Bu amaçla hareket eden genç beyinler, teknolojiyi doŐru amaçlar için kullanırlarsa, dünya daima normal seyrinde ilerleyecek, hep kurtuluŐa giden bir çıkış noktası bulunacaktır. Romanda iyi-kötü, sanal-reel, düzen-düzensizlik çatışmaları hâkimdir.

2.11.3. Şahıs Kadrosu

Romanda Şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir Şekilde verilmiştir. Roman başkişisi on yedi yaşındaki Ergin DemircioŐlu'dur. Sanal dünya ile münasebeti 12 yaşında başlar. İnternette tanışıp sabaha kadar konuştuŐu birçok arkadaşa sahiptir. Ancak reel dünyada konuşacak dostu, arkadaşı yoktur. Nalan adında bir

sevgilisi vardır. Kızın haber vermeden Malezya'ya ağabeyini yanına gitmesinin ardından görüşmeyi keserler. Sevil adında bir kızla vakit geçirmeye başlasa da devam ettiremez.

Romandaki olaylar, evinde bulunan Ergin'in, üç saattir süren elektrik kesintisine cevap aramasıyla başlar. Ergin'in elektrik kesintisi yaşanana kadar nasıl bir aileye ve kişiliğe sahip olduğu, hayatını ve zamanı nasıl geçirdiği ile alakalı bilgiler, geri dönüş tekniği kullanılarak okuyucuya bildirilir. Elektrik kesintisi yaşanmadan önceki Ergin ile daha sonra kendini bir karmaşanın ortasında bulan Ergin arasında bazı farklar vardır. Elektrik kesintisinden önce internet ve bilgisayar bağımlısı olan, yemeğini bile bilgisayar başında yiyen, sosyal yaşantısını pasif bir bilgisayar tutkunu olarak geçiren bir gençken, elektrik kesintisinden sonra sokağa çıkıp hayatın sıra dışı akışına etki etmek adına aktif rol üstlenen birine dönüşür. Roman başkışisi Ergin, olayları kafasında tartarak çeşitli çıkarımlarda bulunur, yaşadıkları sıra dışı olaylar hakkında yorumlar yapar. Nalan'la olay günü Bağdat Caddesi'nde karşılaşır ve kıza karşı arzu duyar. Dedesi görünümündeki yaşlı adamın ekibi oluşturmaya kendisinden başlaması sonucu lider olsa da deneyimledikleri hadiselerin ardından kendisinden daha bilgili olan Coølover Metin'in lider olmasını tercih eder. Ergin, deneyimlediği hadiselerin ardından fizik bölümünde okuma kararı alır.

Ergin'in babası, altmış bir yaşında, bir yetmiş boyunda, kilolu bir adamdır. İki kez kalp krizi geçirir. Emekli makine mühendisidir. Su tesisatı malzemesi satan bir mağazası vardır. Şehirde sıra dışı olaylar yaşandığı gün, yön duygusunu kaybettiği için evine dönemez.

Ergin'in annesi, İngilizce öğretmenliğinden emeklidir. Çok okuyan, kültürlü bir kadındır. Kocasıyla mutsuz bir birliktelik içindedir. Şehirde sıra dışı hadiseler yaşandığı gün, yön duygusunu kaybettiği için evine dönemez.

Ergin'in dedesi, baharatçılıkla ilgilenir. Şifalı bitkiler, kremler satarak geçimini sağlar, daha sonra Fetret Apartmanı'nın yarısının sahibi olur. Kitaplığı olan, okumayı seven, şiir yazan bir adamdır. Yetmiş yaşına kadar çalıştığı için, on dört daireli Fetret Apartmanı'nın yarısını oğluna miras bırakır. Ölmeden evvel, torunu

Ergin'in internet bağımlılığı yaşadığı dönemin dört yılına tanıklık eder. Torununa "sokaklar senin" diyerek onu kedilerin, ağaç ve çiçeklerin dünyasına yönlendirmeye çalışır, ancak başaramaz. Olaylar yaşanmadan yaklaşık bir yıl kadar önce, seksen altı yaşındayken, gece uykusunda hayatını kaybeder. Hayattayken Ergin'in üzerinde en büyük etkiye sahip olan kişidir. Şehirde sıra dışı olaylar yaşandığında Ergin'in dedesi kılığında bir adam belirir. Ergin'i ve diğer üyeleri yönlendirerek bir ekip kurar.

Nalan, Ergin'in sevgilisidir. Ergin'le yakınlaşmadan bir süre önce Kadim'le bir gecelik bir flört yaşar. Ancak ardından Kadim'in peşini bırakmamasından, günlerce kendisini aramasından rahatsız olur. Kızıl saçlı, çilli yüzlü, bir altmış boyunda deli dolu, uçarı bir kızdır. İşletme bölümü öğrencisidir. Malezya'daki ağabeyinin işinden dolayı bilgisayarla arası çok iyidir. Hiç haber vermeden Malezya'daki ağabeyinin yanına gittiği için Ergin'le dört aylık kısa bir ayrılık yaşar. Ağabeyi ile İstanbul'a döndükten sonra şehirde tuhaf olayların yaşandığına tanık olur. Olay günü sokağa çıkar ve sevgilisi Ergin ile Bağdat Caddesi'nde karşılaşır. Ardından Ergin'in kurduğu ekibe dâhil olur, sokaklarda sevgilisiyle birlikte yer alır. Sürekli olarak, Ergin'in elini tutma, ona sarılma isteği duyar.

Aylin, Ergin'in yaşadığı Fetret Apartmanı'nın 11 numaralı dairesinde yaşar. Siyah gözlü, beyaz tenli bir kızdır. Babası muhasebeci, annesi emlakçıdır. Astım hastası olan Serhat isminde bir kardeşi vardır. İnternet ve bilgisayar bağımlısı kişilerden hoşlanmaz. Gününün çok az bir vaktini internete harcar. Şehirde sıra dışı olaylar yaşandığında ailesi yanında değildir, astım hastası olan kardeşi için Ergin'den yardım ister.

Coølover Metin, siyah saçlı, kısa boylu, zayıf, buğday tenli bir gençtir. Berlin doğumludur, ancak on sekiz yaşından beri İstanbul'da yaşar. Üç ağabeyi, iki ablası ve altı yeğeni vardır. Ailedeki altı kardeşin en küçüğüdür. Ailesi Berlin'dedir. Babası 1964 yılında Almanya'ya giden ilk işçilerdendir. İstanbul'da, babasından kalma bir dairede kira vermeden yaşar. Bilgisayar tamiri ve yasadışı program yükleme işinden iyi para kazanır. Çok iyi bir hackerdir. 26 yaşında olmasına rağmen üniversiteyi bitiremez. Yıllardır yüz yüze görüştüğü bir kız arkadaşı yoktur, sanal sevgililere sahiptir. Bilgisayar alanında bir yıldız olarak anılsa da hayal

kırıklıklarına sahip olan biridir. Çokbilmiş gülümsemesi, konuşurken karşısındakinin yüzüne bakmaması tipik özelliklerindedir. Ergin ile 2008 yılının Aralık ayında tanışır. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı gün, Söğütlü Çeşme Caddesi'ndeki Körükçü Hanı'nda bir bilgisayar mağazasını soymak üzereyken bir kıza tecavüz eden Kadim ve ekibine rastlar. Kadim'in ekibi tarafından yakılarak öldürülecekken Memduh tarafından kurtarılır.

Gerçek adı Cemal Atasever olan Tera Pi, on altı yaşında, 1.85 boyunda, 110 kilo ağırlığında iri yarı bir gençtir. Tüm vaktini bilgisayar başında bir şeyler yiyip içerek geçirdiği için iki yıl içerisinde aşırı derecede kilo alır. On iki yaşında, Kemal adında bir kardeşe sahiptir. İnterneti aktif kullandığı ve sanal dünya ile iç içe yaşadığı için Facebook'ta 2.428 arkadaşı vardır. Ancak yaşadığı apartmanda yüz yüze görüştüğü tek bir arkadaşı yoktur. Yaklaşık dört ay önce yazdığı paralel evrenler hakkındaki yazısıyla Ergin'i etkiler. İleri sürdüğü değişik teoriler nedeniyle yüzlerce takipçisi vardır. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı gün, annesi uyku ilacını alıp erkenden uyur, babası ise evden dışarı çıkmamasını tembihleyerek üst kat komşusunun evine oturmaya gider. Babasının tembihine rağmen, odada aniden beliren yaşlı adamın sözünü dinleyerek sokağa çıkar. Ünlü bir hacker olduğundan dolayı odasında beliren yaşlı adam tarafından seçilir ve Ergin'in grubuna dahil edilir.

Kadim, on dokuz yaşında, ince yapılı, uzun boylu, yakışıklı bir gençtir. Ailenin ortanca oğludur. Otistik olan bir kardeşi vardır. Ders çalışmayı sevmeyen, interneti sadece kızlarla sohbet etmek amacıyla kullanan bir gençtir. Hayatının merkezinde daima kızlar, arabalar ve taraftarı olduğu futbol takımı olan Fenerbahçe yer alır. Yakışıklı ve gösterişli vücudu nedeniyle kızlar tarafından beğenilen bir delikanlıdır. Babasının üç adet içme suyu dükkanı olması nedeniyle maddi durumu oldukça iyidir. Şehirde sıra dışı olayları yaşandığı gün, kamyonetli kişilerin yağma amacıyla dükkâna ateş açması üzerine onlarla çatışır. Çatışmanın ardından cinayet işler ve kendisi de yaralanır. Ergin'le aralarında geçmişten gelen bir düşmanlık vardır. Bu nedenle Ergin'i öldürmek ister ancak başaramaz. Çocukken beyin zarı iltihabı geçirdiği için psikopatça tavırlar sergiler. Hakkında sadistlik hikâyeleri anlatılır. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı gün babası, beş kilometre ötedeki diğer mağazadan evine dönemez. Ergin'in kurduğu ekibe rakip olan dört kişilik bir ekip

kurar. Coølover Metin'i yakarak ortadan kaldırmak üzereyken Memduh tarafından silahla öldürölür.

Nil Bayrak, 27 yaşındadır. Tera Pi'nin komşusudur. Yakında nişanlanmayı düşündüğü Mete Pazarcı isminde bir sevgilisi vardır. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı günün sabahı, ani bellek kaybı yaşar ve evinin yolunu bulamaz. Çantasını yağmacı çetelerden birine çaldığı için yardım isteyemez. Bir çete tarafından yakalanıp minibüse hapsedilir. Tecavüze uğrayacakken Ergin'in ekibi tarafından kurtarılır.

Asıl adı Murat Barutçu olan Fasil G, yirmi yaşındadır. Serpil isminde bir kız arkadaşı vardır. Mekatronik bölümü üçüncü sınıf öğrencisidir. Babasının Beşiktaş'ta bir marketi vardır. Her sabah annesi ve babası çalışmak için Beşiktaş'ta bulunan marketlerine gittikleri için vakitlerinin çoğu evde yalnız geçirir. Anneannesin ölümünün ardından daha da yalnızlaşır ve internette daha fazla vakit geçirmeye başlar. Mp4 çaları olamadan duramayan, uykuya müzikle dalan biri haline gelir. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı gün, anne ve babası eve dönmeyince Ergin'in ekibine katılır. Kısa zaman içinde gerçekleşecek olan olayların izlerini görme gibi olağandışı bir yeteneğe sahip olduğu için ekibi yönlendirme görevini üstlenir.

Güven Sarı, kısa boylu, bıyıklı, kıvrırcık saçlı biridir. Kadim'in iki buçuk yıl önce araba kazasında yanarak ölmüş olan dayısıdır. Yaşamında hiçbir işi becerememiş biridir ve ölümünün ardından da yüklü miktarda borç bırakır. Şehirde sıra dışı olaylar yaşandığında Kadim banyodayken, aniden belirir ve bir şeyler yapması için onu uyarır. Ergin ve Nalan'ı ortadan kaldırmasını ister. Ergin'in ekibine karşı bir ekip kurması için Kadim'i yönlendirir. Kötücül bir ekip kurma peşindedir.

Karabahtım Mehmet, uzun boylu, yirmili yaşların ortalarında görünen bir gençtir. Öksüz olduğundan dolayı on iki yaşından beri İstanbul'da tek başına yaşam mücadelesi verir. Ekonomik olarak sıkıntı çektiği bir yaşantısı olur. Uyuşturucu hap kullandığı için hayat algılaması sıkıntılıdır. İki yıl önce arkadaşı Kerem'le işlediği bir suç neticesinde girdiği hapisten iyi hal nedeniyle tahliye olur. Hapisten çıktıktan sonra, Kerem'in yanına gitmeyi planlar. Ancak motorların istop etmesi, elektriklerin

kesilmesi gibi olaylar neticesinde yön duygusunu kaybeder. Yolda Güven'le karşılaşır ve onun yönlendirmesiyle Kadim'in ekibine katılır.

Şaban Karadal, orta boylu, siyah saçlı, yirmili yaşların başında olan bir gençtir. Şehirde sıra dışı olayların yaşandığı sabah üç gündür olduğu gibi büfeyi açıp çalışmaya başlar. Patronu İsmet gelmeyince arar ancak telefonlar kullanım dışı olduğundan onunla iletişim kuramaz. Bir süre sonra Güven tarafından Kadim'in ekibine yönlendirilir. Kadim'in ekibine katıldığı için mutludur.

Memduh Yeterli, 30 yaşında bir satanisttir. Eşcinsel olmasa da kadınlarla arası iyi değildir. Annesini küçük yaşta kaybeder. Alzheimer olan babasının bakıcısı Özbek kadınla evlenmek ister ancak duygularını açamaz. Evin mutfağında kahve yaparken aniden Ergin'in dedesini karşısında görür, onun yönlendirmesiyle sokaktaki satanist ayinini sonlandırmaya karar verir. Eline silah alarak sokağa çıktığında satanistlerin ilk kurbanlarını ateşe atmak üzere olduklarını görür. Kurbanların ateşe atılmasına engel olmaya çalışan grubun yanında yer alır. Silahıyla Kadim ve ekibine müdahale eder, Coølover Metin'i kurtarır. Kadim ve arkadaşını öldürerek ayini sonlandırır ancak işlediği cinayetten dolayı vicdanî bir pişmanlık yaşar.

Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Fehmi, Ezgi, Hicran, Serhat, Meliha, Vasif, Kemal, Zehra, Serpil, İbrahim, Kerem, Selami Arı, Barbutçu Ahmet, Neslihan, İsmet, Cengiz Darıcı, Ethem Balcı, Şeyma, Leyla, İsmail, Meliha, Serina, Bedri, Taner, Sevil, Nedim... 'dir.

Romanın fantastik kahramanları Ergin'in dedesi, Fasil G ve Kadim'in dayısı Güven'dir. Ergin'in dedesi ve Güven, geçmiş zamanlarda hayatını kaybetmiş olmalarına rağmen aniden insanların karşısına çıkarak sokağa çıkmaları noktasında onları yönlendirirler. Birbirine rakip iki ekip kurarak olayların gidişatına etki ederler. Fasil G ise, gerçekleşmemiş olan olayların izlerini görebilme gibi olağandışı bir yeteneğe sahip oluşuyla diğer bir fantastik kahraman olarak roman içerisindeki yerini alır.

Romanda Ergin ve ekibi olumlu kahramanlar olarak karşımıza çıkarlar, kurdukları ekip sokakta olumlu etkiler yaratmak üzere kurulmuş bir göreve sahiptir. Bu nedenle olumsuz bir ekip olan Kadim'in ekibiyle mücadele ederler. Ergin'in ekibinde şahsî olarak olumsuz nokta, şehirde sıra dışı olaylar yaşanmadan önce sahip oldukları internet bağımlılığı üzerinedir. Ergin, daha önceki yaşantısında sanal arkadaşlar edinen, internet ve bilgisayar bağımlısı olan, tüm vaktini bununla geçiren bir genç olarak tanıtılır. Ancak buna rağmen elektriklerin kesilmesi, telefon ve araba motorları da dâhil hiçbir cihazın çalışmaması üzerine yaşadığı uyanış ve sosyal yaşantısında meydana gelen değişim onu pasiften aktife dönüştürür. Bu dönüşüm olumlu bir dönüşümdür. Ergin'in ekibi, dedesi görünümündeki bir kişi tarafından kurulur. Ergin'in dedesi yetmiş yaşına kadar çalışan, emeğiyle mal mülk edinen ve öldükten sonra çabasıyla edindiği mal varlığını çocuğuna ve torununa bırakan, okumayı seven, Ergin'i doğaya ve sokağa yönlendiren bir görüntü çizer. Kadim'in ekibi, hayatında hiçbir iş başaramamış, ölürken bile peşinde borç bırakmış olan dayısı Güven Sarı tarafından oluşturulur. Yani aslında mücadele, iyinin kötüye, emeğin tembelliğe, üretimin tüketime karşı bir savaşı niteliğindedir. Aslında Kadim ve Ergin'in çatışması büyük ölçüde bu zemin üzerinde yürür. Güven, Kadim'in karşısında belirlediğinde ona Ergin ve Nalan'ı ortadan kaldırma görevi verir. Bu da başlı başına kötücül bir ekibin sokağa indirilmesidir. Bu ekip, romanın sonunda ölümle cezalandırılır. Kadim ve adamı Memduh tarafından yok edilir. Romanda bilgisayarın ve sanal dünyanın kadınları erkekler kadar etkilemediğine, kadınların o dünyaya erkekler kadar kapılmadığına dikkat çekilir.

Kadınlar farklıydı hâlâ. Gemilere binip ıssız ufuklara açılan ruh yoktu onlarda. Sanal uzayın gemicilerinin ne denli cool ve öncü bir ruha sahip olduklarını anlayamıyorlardı. Dedesi "haleti ruhiye" derdi. Bu yan sakattı işte kadınlarda. Ekranın tıpkı uzay gibi dipsiz bucaksız bir rahim olduğunu göremiyorlardı. Çocuk yapınca hele iyice kopup gidiyorlardı çevrimiçi süreçten (Yemni, 2011s:11).

2.11.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisi mevcut değildir. Sadece mevsim, ay, gün, saat bilgisi mevcuttur. Roman Ergin'in elektriklerin kesilmesiyle yaşadığı hayal kırıklığı anıyla başlar. Günlerden 10 Temmuz Çarşamba'dır. 10 Temmuz Çarşamba romanda "dünyanın durduğu

gün” olarak tanımlanır. Mevsimlerden yaz, aylardan temmuz olduğu bilgisi mevcuttur. Bağdat Caddesi’nde elektrik de dâhil her şey kesilir, cihazlar ve arabalar durur. Bu hadise saat 10.27’de gerçekleşir. O sırada televizyonda film izlediğini belirten Nalan, saat 10.27’de ekranın karardığından bahseder. Olayların tamamı 24 saat içinde gerçekleşir.

Romanda reel dünyaya ait bir zaman dilimi mevcuttur ancak, eşik yardımıyla paralel evrenlerdeki bir büroya geçiş yapan Ergin’in ekibi paralel evrenlere ait zaman dilimini de deneyimler.

Romanda bu 24 saatlik zaman diliminin dışında, geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşamları hakkında da okuyucu bilgilendirilir.

Facebook’tan küçük ablası Meliha’nın hesabına girdi. On yaptığı işlem Salı gecesi 22.51’deydi. Berlin’de birlikte sinemaya gittikleri günleri düşündü. En sık Dresdener Sokağı’ndaki Babylon’a giderlerdi. Evlerine yakındı. Birbirinden heyecanlı korku filmleri oynatırdı. Bir de sinemanın tam karşısında harika bir İtalyan dondurmacı vardı. Şimdi kız otuz yaşındaydı. İlk çocuğuna hamileydi. Şuanda onların yanında olmak isterdi. İçinde derin bir özlem ateşi yanmıştı. Ne yazık ki çok uzaktaydılar (Yemni, 2011s:134).

2.11.5. Mekân

Romanda genellikle açık alanlar tercih edilmiştir. İlk olarak kapalı alan olan evde karşımıza çıkan Ergin, ardından ne olup bittiğini anlamak üzere sokağa çıkar. Dedesi görünümünde karşısına çıkan yaşlı adam da bir ekip oluşturarak kendisini sokağa yönlendirir. İnsanların yaşadıkları kargaşa, gerçekleştirdikleri yağma ve çatışmalar genellikle sokaklarda yaşanır. Yön duygusunu yitirmemiş olan insanlar, ne olup bittiğini anlamak için sokaktadır. Yön duygusunu yitirmiş insanlar ise, bilinç kaybı yaşadıkları için zamanı evlerinden uzakta, sokakta geçirirler.

İnsanların büyük çoğunluğu sokaklardadır. Tüm zamanını bilgisayar başında geçiren, sokağa yabancı gençler bile sokaktadır. Bu yönüyle romana da ismini veren “sokaklar”, aslında merkez mekân halini alır. Şehirde yaşanan sıradışı olayların başlangıcında Nalan’la birlikte dolaşan Ergin’in bakış açısıyla sokaklar ilk olarak şu şekilde okuyucuya gösterilir.

“İstrop etmiş motorlar, ne olup bittiğini anlamaya çalışan çoluklu çocuklu grup grup insanlar ve uçaksız, helikoptersiz ve UFO’suz gökyüzü” (Yemni, 2011s:25).

Olayların yaşandığı yer, İstanbul Feneryolu’dur. Romanın başlangıç mekânı, Ergin’in evinin bulunduğu Fetret Apartmanı’dır. Oturdıkları daire dâhil altı daire dedesinden kendilerine miras olarak kalmıştır. Bu ev, Ergin’in doğup büyüdüğü ev olarak önemli bir yere sahiptir. Mekânın Ergin’in doğup büyüdüğü apartman olmasının dışında bir önemli işlevi daha vardır. Bir eşığe sahip olmasıdır. Dünyada iki adet eşik vardır ve bunlardan biri Kaliforniya’da diğeri de Kemer Apartmanı’nın üçüncü katındadır. Ergin ve ekibi Kemer Apartmanı’ndaki bu eşiği kullanarak paralel evrene geçiş yaparlar, paralel evrenlerdeki yarıkları onarırlar ve yaşamın eski düzenine geri dönmesini sağlarlar.

Kemer Apartmanı’nın içi, holden kocaman bir oturma odasına açılır. Oda U şeklinde yerleştirilmiş üç masa, beş sandalye, dört bilgisayar ve ölçüm aparatları barındırmaktadır. Altı kişilik personel, odada sıradan bir gün telaşı içerisinde, tepelerinde duran, zamanda kayma yoluyla açılan eşiğin boyutlarını çeşitli aparatlar yardımıyla ölçmekle ilgilenirken, gerçekleşen olaylar sonucunda telaşla alanı terk etmişlerdir. Yön bulma sıkıntısı yaşandığından geri dönememişlerdir. Ergin’in ekibini oluşturan yaşlı adam, Kemer Apartmanı’ndan bahsederek, diğer apartmanlardan farkı hakkında ekibi bilgilendirir.

Kemer Apartmanı’nın durumu diğer binalara göre farklıydı. Kapıdaki zil etiketleri boştu. Birinci katın jaluzileri hariç pencereler perdesizdi. Dış kapı kale kapısı gibiydi. Şifreli kilitle açılmaktaydı. Bir süredir burada normal insanların oturmadığı belliydi. Girişte duvara monte edilmiş kocaman metal bir dolap vardı. Bundan çıkan baş parmak kalınlığındaki dört adet beyaz kablo duvara raptedilmiş durumda yukarı doğru çıkmaktaydı. Her tarafa bir sürü gözetleme kamerası yerleştirilmişti. Birinci katın kapısı aralık durmaktaydı (Yemni, 2011s:123).

Ergin’in ekibi geçiş yaptıkları paralel evrenlerdeki mekânı “3,0” ile tanımlarlar. Bu da Pi sayısının 3,0 olduğu yer manasını taşır. Ergin, paralel evrene geçtiklerinde karşılıklarına çıkan büronun gerçek dünyadaki büronun yetersiz bir kopyası olduğunu düşünür. Her an yerin çökeceğinden ve boşluğa düşeceğinden endişe duyar, etrafta tutunacak hiçbir şeyin olmadığını görür. Fasil G, Pi sayısının 3,0 olması

halinde, bazı âlemlerin hayalet âlemler olarak var olacağı fikrine inanır ve yaşlı adamın kendilerini acilen bu yere getirmesini de bu teoriye bağlar.

Romanda kullanılan diğer/yarımcı mekânlar: Bağdat Caddesi, Gazi Muhtar Paşa Sokağı, Feneryolu Tren Durağı, Bahçeler Sokağı, Özgürlük Parkı, Mustafa Mazhar Bey Caddesi, Suadiye, Atatürk Havalimanı, Sabiha Gökçen Havalimanı, Yarcı Apartmanı, Pazaryolu Sokağı, Eyüp Paşa Sokağı, Sepaş Lisesi, Barış Büfesi, İkitelli, Kadıköy, Kızıltoprak, Tanyeli Apartmanı, Gaziosmanpaşa, Metris Cezaevi, Beykoz, Pendik, Cihangir, Recep Peker Caddesi, Fenerbahçe Stadyumu, Kuşdili Caddesi, Altıyol meydanı, Örsen Apartmanı, Söğütlü Çeşme Caddesi, Cafer Ağa Camisi, Moda Caddesi, Kemer Apartmanı, Beşiktaş Vapur İskelesi...’dir.

2.11.6. Dil ve Üslup

Yazar, sade bir üslup ve akıcı bir dil kullanmıştır. Roman, 3. tekil şahıs ağzından anlatılmıştır. İkilemeler mevcuttur. Romanın dili Türkçe’dir ancak olay akışı içinde az da olsa yabancı kelimelere yer verilmiştir.

“ “Let there be light” diye mırıldanarak kapıyı örterken Cengiz Abisinin silahın dakikada sekiz yüz mermi attığını söylediğini hatırladı” (Yemni, 2011s:113).

Argo ve küfür içeren söylemlere yer verildiği görülür.

“Nalan, iyice ılınmış olan soğutucuda duran hazır sandviçlerden son kalan iki tanesini omzuna asılı torbanın içine attı ve kadına, “Nah senin!” dedi” (Yemni, 2011s:17).

“ “Kaçıyorsun değil mi şıllık?” (Yemni, 2011s:18)

“O Ergin denen at boku tipli yavşağı gebertmek yerine tavşanlar gibi kaçmıştı” (Yemni, 2011s:83).

Roman içerisinde teknik terimlere yer verilmiştir.

“ “Sana dediğim gibi piller de işe yaramıyor. Bir süre sonra içlerinde elektron melektron kalmıyor. Bir şey elektronu engelliyor bana sorarsan” ” (Yemni, 2011s:35).

Dinsel söylemlere yer verildiği görülür.

“ “Ne olur vurma. Üç damacana suydü istediğimiz. Parasını da verecektik. Evde çoluğumuz çocuğumuz var. Ne olur... Allah aşkına. Allah’tan kork” ” (Yemni, 2011s:37).

Romanda Ergin’in dedesinin şiir yazma yeteneğinden bahsedilirken kısa bir şiire de olay akışı içerisinde yer verilir.

“Baki kalacak sana hasretim

Resmine bakamaz oldu hasletim” (Yemni, 2011s:100).

Yazar, romanının söz varlığı içerisinde atasözleri ve deyimlere yer vererek anlatımı zenginleştirmiştir.

“Yarıdan itibaren İstanbul’da dananın kuyruğu kopacaktı” (Yemni, 2011s:102).

Romanda benzetmelerden yararlanılmıştır.

“Her dakika patlamaya hazır bir bozuk mutfak tüpü gibiydi” (Yemni, 2011s:104).

2.12. Zaman Tozları Gizemli Evren

2.12.1. Özet

Zamanı donduran ve zaman kulvarlarında geçişe imkân veren topçukla 2009 yılının Mart ayından, 1988 yılının Eylül ayına geçiş yapan Metin ve Çiğdem, buldukları bu yeni zaman diliminde kalabilmenin yollarını ararlar. İlk olarak kendilerine benzediğini saptadıkları kişilerin kimliklerini topçuğu kullanarak ele geçirirler. İkinci olarak da Metin’in dedesi olan Selim Civerek’in yanına gidip ona

içinde buldukları durumu anlatırlar. Selim Civerek, 1988 yılına geçiş yapan torunu Metin ve onun arkadaşı Çiğdem'e evinin kapılarını açarak yardımcı olur. 2009 yılından 1988 yılına geçen iki genç, bu zaman diliminde birçok şeyi deneyimler ve yakınlarının 1988 yılındaki hayatlarına tanıklık ederler. Çok geçmeden, topçuğa ve Metin'e ulaşmak için kendisini kaçıran adamlarla başı dertte olan Belga, 2009 yılından Metin'e iki kez sinyal gönderir. Sinyalin ardından harekete geçen Metin, Beşiktaş'ta bir vapura biner. Vapurun içinde zaman topçuğunu kullanarak Belga'nın zaman kulvarına geçiş yapar.

19 Mart 2009 yılına geçen Metin, kendini Belga'nın tutsak edildiği binada bulur. Belga, daha önce sinyalde gördüğü konumda, elleri bağlı bir şekilde sandalyede oturmaktadır. Ellerini çözerek kadını serbest bırakan Metin, sevgilisi Belga'ya tutsak eden adamı topçuk yardımıyla etkisiz hale getirir ve mekândan uzaklaşmaya çalışır.

Kazadan önceki tarihe dönmenin daha mantıklı olacağını düşünen Metin, topçuğu kullanarak 2009 yılının Ocak ayına dönmeyi planlar. Zaman kulvarlarında planladıkları bu geçişi sağlayabilmeleri için geçmişten gelen bir anıya yoğunlaşmaları, anının da kendilerine bir sinyal göndermesi gerekmektedir.

Belga, düşüncelerini 2009 yılının Ocak ayındaki anılarına yoğunlaştırırsa da iki anısında da sinyali yakalayamaz. Bu sırada buldukları binaya diğer adamlar gelir. Metin, elindeki topçuğu kullanarak üç kez zamanı dondurur ve adamların kendilerini ele geçirmesini önler. Zaman daralırken Belga, bir anıda yoğunlaşmayı başarır ve aldıkları sinyalle 31 Aralık 2008 yılına geçiş yaparlar.

Metin'in hesabına göre kulvarına geçiş yaptıkları 2008 yılının Aralık ayında bulunan diğer Belga, 17 Mart'ta diğer ekibin eline düşecektir. Bu döngüyü kırmak için bir şeyler yapmaları gerektiğini düşünen Metin, Belga'dan kendisinden üç buçuk ay kadar genç olan ikiziyle görüşmesini ve onu kurtarmasını ister. Belga, ikiziyle görüşüp gidişatı değiştirme fikrini kolayca kabullenemese de harekete geçer. Diğer Belga'yla birkaç kez telefon yoluyla iletişim kurduktan sonra onunla karşı karşıya gelir. Diğer Belga'ya adının Belgin olduğu, aslında ikiz olduklarını ancak doğumdan sonra evlatlık verildiği yalanını söyleyerek ikizini buna inandırır.

Amacı ikiziyle fiziksel bütünleşmeyi sağlamaktır. Belga ansızın ikizinin sol elini tutar ve güçlü bir manyetik alan oluşturur. Bu sırada ikizine tüm gerçekleri anlatır. Anlattıklarına inandırmayı başardıktan sonra Belga, ikizinin içine girer yani geçişlenme gerçekleşir ve birleşerek tek vücut olurlar.

1988 yılına geçiş yapan Metin ise bu zaman diliminde daha fazla kalamayacaklarını düşünerek paralel zaman kulvarlarından birine, yani 09 Şubat 2009'dan önceki bir zamana gitmeleri gerektiğini düşünür. 1988 yılından ayrılmak üzere olan Metin, dedesi ile vedalaşır ve topçuğu kullanmak için uygun bir alan bulmak üzere yola çıkar. Metin, zaman kulvarlarında geçişi gerçekleştirmek için 9 Şubat 2009 tarihine en yakın andan bir sinyal yakalamaya çalışır. Tek istediği kazadan önceki ana dönebilmek ve kendisiyle birlikte diğer üç arkadaşını kurtarmak, kazanın kaderini değiştirmektir. Bu sırada Vakiteri, Metin'e kaza günü gittikleri yerin görüntüsünü göstererek ona bir kanal açar. Beklediği sinyali yakalayan Metin, kaza gününe ve kazanın yaşandığı sokağa geçiş yapar. Az sonra koşmaya başlayacak ve elektrik kablosunun düşmüş olduğu su birikintisinden geçeceklerdir.

Kaza geçirdiği günün kazadan önceki saatine geçiş yapmayı başaran Metin, kaza geçirdiği arkadaşlarıyla bir araya gelir. Az sonra ayak bileklerine kadar suyla kaplı olan yoldan geçecekler ve inşaattan suya düşmüş olan elektrik kablosu nedeniyle akımla çarpılacaklardır. Üç arkadaşı ölecek kendisi de komaya girecektir. Komadan çıkınca Vakiteri ona topçuğu verecek ve bu serüven başlayacaktır.

2.12.2. Fiktif Yapı

Romanda 9 tane bölüm mevcuttur ve olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla "Geçmişin Kuşları 28 Eylül 1988-Çarşamba, Sinyal 01 Ekim 1988-Cumartesi, Ah Belga, Ah! 19 Mart 2009-Perşembe, İşaret 02 Ekim 1988- Pazar, Deja Vu Anları 18 Ocak 2009-Pazar, 1988'den Kaçış 03 Ekim 1988-Pazartesi, Takatrik, Her Şeyin Başlayacağı Gün 09 Şubat 2009-Pazartesi, Diğer Şeyler 20 Mart 2009-Cuma'dır.

“İlk kitapta Metin ve Çiğdem zaman aparatını kullanarak henüz doğmadıkları 1988 yılına gitmişlerdir. Bu kitapta ise Metin ve Çiğdem’in 1988 yılında yaptıkları ve geri dönüş yaparak olayları düzelttikleri görülmektedir” (Öntürk, 2017:55). Romanın konusu, elindeki topçukla 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapan Metin ve Çiğdem’in 1988 yılında yaşadıkları maceralar ve kendi zamanlarına geri dönüş sürecinde edindikleri deneyimlerdir. Romanın teması, zamana karşı insan gücünün üstünlüğüdür. Dünya üzerinde zamana hükmedemeyen insan bu romanda, elindeki topçuk yardımıyla zaman üzerinde etkin olabilmiş, henüz doğmamış olduğu bir zaman diliminde başının çaresine bakabilmiş, doğru hamleleri yaparak kendi zaman dilimine geri dönmeyi başarabilmiştir.

Romandaki ana mekân İstanbul’dur. Kahramanlar 1988 yılının ve 2009 yılının İstanbul’una ellerindeki topçuk yardımıyla geçişler yaparlar. Romanda paralel zaman kulvarları arasında geçişler göze çarpar, ancak mekân olarak İstanbul’un dışına çıkılmadığı görülür.

Romanın merkez kahramanı Metin’dir. Metin, elindeki topçuk yardımıyla paralel zaman kulvarları arasında geçişler yapabilen, fantastik ve gerçek mekânlarda bulunabilen ve olayların şekillenmesinde etkin rol oynayabilen özellikleriyle okuyucu karşısına çıkar. Romanda, 1988 ve 2009 olmak üzere iki farklı zaman diliminin anlatımı söz konusudur. Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. Romanda geçmiş-gelecek, maddi-manevi, bilinen-bilinmeyen, iyi-kötü çatışmaları hâkimdir.

Romanın başlangıcında, zaman aparatıyla 2009 yılının Mart ayından, 1988 yılının Eylül ayına geçiş yapan Metin ve Çiğdem’in bir haftadır bu yeni zaman diliminde yer aldığı bilgisi verilir. Metin ve Çiğdem, 1988’e ilk geldiklerinde, ortadan kaybolan topçuğun geçiş sırasında kendini sonlandırmış olduğunu düşünürler. Ancak Metin’in, ertesi gün uyandığında Vakiteri’nin gönderdiği yeni topçuğu görmesiyle rahatladığı görülür. Metin, âlemde birçok varlığın bulunduğu fikrine hâkim olduğundan Vakiteri isimli yaratığın varlığını reddetmez. Yaşadıkları olumsuz hadiseler karşısında umutsuzluğa kapılmaz. Hep kendilerine bir çıkış göstereceği umuduyla Vakiteri’nin varlığına güvenir. Vakiteri, 1988 yılına geçişleri esnasında

iptal olan zaman bükücü topçuğun yerine yenisini gönderdiğinde, inancı daha da güçlenir. Topçuğa yeniden kavuşan iki kahraman, 1988 yılında kalabilmenin ilk şartının bir kimlik elde etmek olduğu düşüncesiyle harekete geçer.

İlk olarak Çiğdem'e benzeyen kumral saçlı bir kızın, ardından da Metin'i andıran bir garsonun peşine düşerler ve zaman topçuğunu kullanarak kimlikleri ele geçirirler. Zamanın dondurulması hadisesi serinin birinci kitabı olan Zaman Tozları-Tekinsiz X-1. Vak'a romanında olduğu gibi 43 saniyedir ve her donmada saatler, ortamdaki kişi sayısına bağlı olarak geri kalır.

Kimlik sorununun çözümünün ardından hareket başlar. "İlk olarak Metin'in dedesinin evine giderler. Dedesine her şeyi anlatan Metin, geri dönmenin yollarını yeni topçukta aramaya çalışır" (Öntürk, 2017:55). 1988 yılında hayatta olan ve karşısında gelecekte geldiğini söyleyen torununu gören Selim Civerek'in gösterdiği tavır dikkat çekicidir. Selim Civerek, 1988 yılına geçiş yapan torunu Metin ve onun arkadaşı olan Çiğdem'in varlığını oldukça kolay kabullenir. Kapısını çaldıkları ilk anda yaşadığı şaşkınlığa rağmen, kabulleri, tutumları, duygu ve düşünceleri bu zamansal geçişi olağan karşılar. 1988 yılında iken varlığından haberdar olmasının mümkün olamayacağı, henüz doğmamış olan torununun kendisini 2009 yılından gelerek ziyaret etmesi onu olağanüstü bir şekilde şaşkına uğratmaz. Kahramanın bu gerçekliği yaşamsal olarak içlendirmesi, anlamlandırması, kabullerine dâhil etmesi, kısacası bu duruma ayak uydurması zor olmaz. O, torununu kolayca kabullenir ve ona birçok konuda yardımcı olur. Henüz doğmamış olan torunu hakkında çeşitli duygu durumları yaşayan Selim Civerek'in toruna bakış açısı sevgi doludur. Daha on yedi yaşında bile olmayan torununun, olgun düşünen, kültür birikimi olan ve hayat tecrübesine sahip bir genç olduğunu düşünür. Bu nedenle de onun tüm anlattıklarına koşulsuz inanır.

"Adam kendini 1992'de doğacak olan torununun 1988 yılında ziyarete gelmesi gibi aykırı gerçekliğe bayağı hızlı uyarlamıştı. Geçen Çarşamba günü sabahın on birinde kapısının zilini çaldıkları ana göre ciddi bir ilerleme kaydedilmişti" (Yemni, 2012za:13).

Selim Civerek, henüz doğmamış olan torunu ve onun kız arkadaşıyla birlikte olmaya baya alışmıştı. Bu birlikteliğin tekinsiz yanları vardı. Metin'in zili

çaldığı an kolundaki saat nedensiz yere durmuştu. Delikanlının evde nedensiz yere evde dokunduğu şeyler ufak tefek değişimler göstermekteydi. Elektrik düğmeleri zaman zaman teklemekteydi. Bu daha çok Metin’le ilgiliydi. Çünkü kendisinin hiç ellemediği, sadece kızın kullandığı Braun marka saç kurutucusu hiç arıza yapmamıştı. Kızının geçen yıl yaş gününde getirdiği hediyelerden biriydi. Saçları kısa olduğu için aparata neredeyse elini hiç sürmezdi. Maria bazen kullanırdı. O da çok nadirdi (Yemni, 2012za:16).

Selim Civerek, ilk birkaç gün, Metin ve Çiğdem’in gelişini bir rüya olarak algılar, ancak çok geçmeden bununla yüzleşir. Tüm bunların kendisini geri dönülemez şekilde etkilediğini, bir daha asla eskisi gibi olamayacağını hisseder. Bu iki misafirin, hayatını geri dönülmez şekilde etkilediği, hayatındaki sıradanlığın değişime uğradığı fikrindedir. Onların varlığı Selim’in davranışlarında değişiklikler meydana getirir, üzerinde yabancı bir enerjinin vuku bulmasına neden olur. Bu nedendir ki, ondaki bu değişim Maria tarafından fark edilir ve Selim, Maria’dan sık sık ‘Sana ne oldu?’ sorusunu duymaya başlar.

Metin, dedesinin oldukça dirayetli ve anlayışlı davrandığı kanısındadır. Dedesinin güçlü iradesinden yardım alamamış olsa, bu zaman diliminde zorluk çekeceklerinden emindir. Bu nedenle dedesinden gördüğü desteği ödüllendirmek adına ona gelecekte olacak olan Demir Perde’nin yıkılışı, 1999 depremi, ekonomik krizler gibi hem Türkiye’yi hem de Dünya’yı sarsan toplumsal olaylarla alakalı bilgiler vermeye karar verir. Ancak daha sonra, henüz doğmamış olan Metin Civerek’in geleceğini tehlikeye düşürebileceğini hesap ederek bu kararından vazgeçer. İçinde buldukları olağanüstü durum karşısında kahramanların, endişe ve korku yaşadıkları görülür.

“Çok özel bir durumu yaşamamanın enerjisi ve haklı gururunu hissediyordu, ama korkutucu ve tehdit edici yan da çok güçlüydü. Diyaframına yapışık minik bir endişe jeneratörcüğü çalışıyor ve sürekli olarak kabus senaryoları yazıyordu” (Yemni, 2012za:37).

Dedesinin evinde kalmaya başlayan Metin, evdeki eşyalara bakarken çeşitli duygu durumları yaşar. 1980’li yıllarda ve 2000’li yıllarda kullanılan eşyalardaki farklılıklara dikkat çekilir.

“Annesinin eski zaman mutfaklarından kalma dediği iki adet içi kalaylı bakır sini, toprak kaplar, yüzeyleri emaye kaplı tencereler falan, hemen her şey hatırladığı gibiydi. O zamanlarda ne bulaşık makinesi, ne de mikrodalga fırın vardı” (Yemni, 2012za:14).

“Onların zamanında artık demode olduğu için kullanılmayan binlerce ayrıntının içinde olmak tuhaf bir şeydi. Her yönden eğretilik ışıyordu üzerlerine. Aidiyet reddi gibi bir şeydi” (Yemni, 2012za:38).

Romanda 1980’ler ile 2000’ler arasındaki farklılıklara dikkat çekildiği görülür. 2009’dan 1988’e geçişleri esnasında yanlarında bir çanta dolusu altı sıfırı atılmış TL ve EURO getiren Metin ile Çiğdem, geçiş yaptıkları bu zaman diliminde TL ve EURO’nun tedavüle girmemiş olmasından dolayı paraları kullanamaz. Öte yandan Selim Civerek’in, 2009 yılından gelen torununun banknotlarını görerek şaşkınlık yaşadığı görülür.

2009 yılında aniden ortadan kaybolmalarıyla arkalarında manyetik bir alan oluşturmuş olan Metin ve Çiğdem, 1988 yılına geçiş yaptıklarında kendilerinde farklı reaksiyonlar algılarlar. Vücutları adeta bu zamansal yolculuğa karşı bir uyumsuzluk tavrı sergiler. Bu, en basit haliyle “doku uyuşmazlığı” olarak tanımlanır. Bu nedenle eşyalarda ufak tefek değişimler yaşanır ve eşyaların onlara direnç gösterdiği gözlenir. Zamanda yolculuk yapmış olan iki genç, geldikleri bu yere alışmakta ve buradaki gerçekliği kabullenmekte zaman zaman zorluklar yaşarlar.

Metin’in bütün bilimsel merakına ve çok özel bir durum yaşamının enerji verici heyecanına rağmen bir yanı huzursuzdu. Buraya ait olmama durumundan kaynaklanan bir baskı hissediyordu. İzahı zor bir şeydi. Neredeyse organik diyebileceği bir ret ışınımı söz konusuydu. Doku uyuşmazlığı gibi bir şeydi sanki. Bir haftadır ikisi de bunu kesiksiz olarak hissetmekteydi. Şimdilik ufak tefek fiziksel kanıtlar da mevcuttu (Yemni, 2012za:5).

Metin... Ben burada yapamayacağım. Bir ara hayal ettim, ama... Sahte kimliklerle ne kadar dayanabiliriz? Ne okula gidebiliriz, ne de kayıt gerektiren herhangi bir şey yapabiliriz. Bir de şey var... Daha önce de konuştuk. Deden çok tatlı bir insan. Annemi nişanlıyken tanımak da az buz deneyim değil, ama yine de... Gerçi iki dakika uzaktan şöyle bir gördüm

ama... Anlıyorsun beni değil mi? Kendimi buraya ait hissetmiyorum. Bunun baskısı beni boğuyor. Eskinin çekiciliği yeninin içindeykenmiş meğerse. Normal yaştaki annemi, babamı özledim. Okulu, arkadaşlarımızı. Bir şeyler yapmamız lazım (Yemni, 2012za:15).

Romanda kol saatinin farklı zaman dilimlerindeki varlığına dikkat çekildiği görülür. Selim Civerec, Metin'in kolunda, gelecekte hediye edeceği saati görür. 2009 yılından 1988 yılına geçen torununun kolunda yer alan bu saatin, 2009 yılının teknolojisine uymadığını düşünür. Bundan yola çıkarak da 2009 yılında hayatta olmadığını, torununun da bu saati kendisinden kalan bir hatıra olarak takmaya devam ettiğini düşünür. Selim'in bu tahmini doğrudur ancak Selim, gerçeklerle yüzleşmekten korktuğu için torununa bu konu hakkında soru sormaktan kaçınır.

Romanda aslında farklı zamanlarda, farklı iki saatin varlığı dikkat çeker. Dedesinin yıllar sonra Metin'e bırakmış olduğu saat Metin'in kolundadır. Aynı saat, 1988 yılına geçiş yaptıklarında, henüz dedesi tarafından kendisine hediye edilmemiş olduğundan aynı zamanda dedesinin de kolundadır. Aynı saatin iki farklı cismanî varlığı da, bu karşılaşma esnasında reaksiyon verir ve Selim Civerec'in saati durur. Bunun dışında, geçiş esnasında Çiğdem'in cep telefonunun yok olduğu görülür. 1988 yılına geçen cep telefonu, henüz o tarihte kullanılmıyor olduğundan varlığını geçiş esnasında iptal eder.

Bir süre sonra Metin'in, 1988 yılında kalmaya devam etmelerinin tehlikeli olduğunu düşündüğü görülür. Annelerinin onları aynı tarihte doğuracak olmasından endişe duyan Metin, 1988 yılında kalmaya devam ederek birçok şeyi değiştireceklerini, çevrelerindeki olayların akışını etkileyeceklerini düşünür. 1988 yılından gitmek için harekete geçer. Öte yandan Selim'in de, kızının Metin'i şans eseri görmesinden dolayı endişe duyduğu görülür.

Kahramanlar 1988 yılına geçtiklerinde birçok şeyi de deneyimleme fırsatı bulurlar. Bunlardan biri gelecekteki yaşamlarında ölmüş olan yakınlarını görme durumunu deneyimlemektir. Metin, 2006 yılında iken hayatta olmayan dedesini 1988 yılında görme şansı yakalar. Burada kalmanın yollarını ararken başından geçenleri dedesine anlatır ve ondan birçok konuda yardımlar alır.

Karşı kaldırımında yürüyen mavi etek, mor bluz giymiş genç bir kadın Çiğdem'in yüreğini hoplatmıştı, ama o değildi. Metin'le Yürekaltı adlı pastanede oturmuş çapraz karşıdaki Manolya Apartmanı'na bakıyorlardı. 2009 yılında anneanesi ve dedesi hâlâ burada ikamet etmekteydi. Kız yirmi bir yıl sonra da sağ oldukları için Allah'a şükretti. Metin gibi olmak istemezdi. Dedesinin cenaze töreninde bulunmuştu (Yemni, 2012za:37).

Gelecekte dedesinin cenazesine katılmış biri olarak 1988 yılında dedesiyle karşı karşıya gelmek, onunla çeşitli sınırlarını paylaşmaksa ona ağır gelen diğer bir durumdur. Metin'in 1988 yılındaki anne ve babasıyla ilk kez karşılaşmasının da, onu derinden etkilediği görülür. Annesini ve babasını böylesine genç görmenin sarsıntısını yaşayan Metin'in, zamanda yolculuğun en kötü yanının geçmişteki yakınlarını ziyaret olduğunu hissetmesi dikkat çekicidir. Çiğdem'in anne ve babası, 1988 yılında nişanlıdır. Babası 1987 yılının yazında nişanlanarak Paris'e gitmiştir, 1989 yılının baharında dönecektir. Dolayısıyla 1988 yılında ne Metin ne de Çiğdem hayatta değildir. 1988 yılında annesiyle konuşan Çiğdem'in ruh hali değişir ve genç kızda oradan bir an önce uzaklaşma eğilimi gözlenir.

Çiğdem içinden 'biliyorum anne' diye haykırarak kadına gülümsedi. Gözyaşı bezleri gaza basmak üzereydi. Bu son karşılaşmalarıydı muhtemelen. Çünkü bir daha karşılaşılırsa kadın işkillenebilirdi. Sadece bu değildi. Çiğdem, Metin'den farklıydı. Kadın olduğu için belki. Annesiyle bu şekilde karşılaşmayı kaldıramıyordu. Hıçkırarak ağlamak üzereydi. Bir bahane bulup çıkmalıydı mağazadan (Yemni, 2012za:40).

Çiğdem'le annesi Neriman'ın gerçekleştirdiği konuşmanın ardından benzer bir etki de Neriman'da gözlenir. Neriman, 1988 yılında kızı ile karşılaşmasının ardından gözlerinin önüne gelen bir hayalin içinde bulur kendisini. Bu hayalde kendisine ait olan geleceğin kısa bir görüntüsünü bulunmaktadır. Görüştüğü kişinin gelecekteki kızı olduğunu bilmeden konuşan Neriman, gözünün önünde beliren hayalde, daha önce hiç görmediği bir evi görür. Üstelik kendisi bu görüntüde yedi sekiz aylık hamiledir. Bu hayal, Neriman'da çeşitli düşünceler uyandırır. Hayalde yer alan ayrıntılardan yola çıkan Neriman'ın, bu evin gelecekteki evi olduğunu anlaması önemli bir husustur.

Sevgi ve hasretle nişanlısını Ayhan'ı düşündü. Paris'teydi şuanda. Doktorası bitmek üzereydi. Marta dönüyordu İstanbul'a. Yaza evleneceklerdi bir aksilik çıkmazsa. Daha karnının şişmesine ve bu evin dayanıp düşenmesine zaman vardı. Ev onun eviydi. Çünkü bordo en çok

sevdiği renkti ve müstakbel evi için ilk işi bu renkte bir oturma takımı almak olacaktı (Yemni, 2012za:42).

Metin ve Çiğdem'in 1988 yılında kalabilmek için kimliklerini aldığı kişiler, Cem ve Leman'dır. Tesadüfen kimliklerinin alındığı tahmin edilen bu kişilerin, romanın sonunda birbiriyle bağlantılı kahramanlar oldukları açığa çıkar. Leman, daha önce iki kez görmüş olduğu Cem'den etkilenmiştir. Cem de ona bir not bırakıp buluşma isteğinde bulunmuştur. Bu noktada ikilide bir farklılığın bulunduğu ve bu farklılığın ikiliyi birbirine çektğine dikkat çekilir. Bu farklılık her ikisinin de sağ elinin üç parmağında bulunan fosforlu parıltıdır. Leman'ı Cem'e doğru çeken etken, bu fosforlu parıltılardır. Leman, bu parıltının hem varlığından hem de yok olup gitmesinden korktuğu görülür.

“Delikanlının kahveye altlık olarak çikalım notu koymasını beklenmedik bir hamleydi. Daha beklenmedik olanı tıpkı kendi gibi sağ elinin üç parmağında fosforlu parıltılara sahip olmasıydı. Filmatik bir hava vermişti ortama” (Yemni, 2012za:44).

Cem'in teklifini hemen kabul etmişti. Parmaklarındaki pırıltı olmasaydı düşünmeyim derdi. İyi aile kızları böyle yapar çünkü. Kız içini çekerek sırttı ve oturduğu yerden kalkarak odasının ışığını söndürdü. Parmakları ışıltı ışıltıydı. Bu ışıltıdan hem korkuyor, hem de bunun yitip gitmesini istemiyordu (Yemni, 2012za:45).

Metin'in gözlerinin önünde Belga'nın görüntüsü belirir. Elleri arkadan bağlanmış olan Belga, Metin'den yardım istemektedir. Metin'in gözlerine gelen bu görüntü belirsiz ya da buğulu değildir. Aksine görüntüde eşya ve kişi tasvirlerindeki ayrıntı dikkat çekicidir. Ayrıca Metin'in gözlerinin önüne gelen bu görüntünün, Metin tarafından 'sinyal' olarak tanımlandığı görülür.

Metin vapurun arka kısmında oturmuş tarihi yarımadayı seyrederken birden görüş alanı değişti. Büyükçe bir odadaydı. Eşyası yok denecek kadar az olan yerde bir genç kadın vardı. Sandalyede oturmuştu. Elleri arkadan bağlıydı. Beyaz tişörtünün göğüs kısmında kan lekeleri vardı. Saçları yüzüne düşmüş olmasına rağmen bitkin yüzlü genç kadını tanıyordu. Belga'ydı. Odanın görebildiği tek penceresi krem rengi bir perdeyle örtülüydü. Gündüzdü. Dışarısı güneşliydi. Yerdeki eski grimsi halının üzerinde sandalyeden üç metre kadar uzakta yüksek ayaklı küçük bir sehpa durmaktaydı. Üzerinde şırıngalar ve tüpler vardı. Daha arkada metal bir masa görünmekteydi. Kıza ilaç vermişlerdi (Yemni, 2012za:34).

Topçuğun zamanı durdurmaktan öte başka işlevlerinin de olduğunu sezen Metin, ikinci sinyali daha güçlü alınca Belga için harekete geçer. Topçuğu kullanıp 2009 yılına geçmesi ve geri dönememesi halinde Çiğdem'in burada tek başına kalacak olma ihtimali onu endişelendirse de ona karşı bir suçluluk duygusu hissetmediği görülür. Ancak aynı durum, Belga için geçerli değildir. Belga'yı ölüme terk etmek istemeyen Metin, bir şeyler yapma isteğiyle yanıp tutuşur.

Sokakta yürüyen Metin, taksiye bindikten sonra aniden görünmez olan bir jel yaratık görür. Yaratığın bindiği taksiye binerek, Beşiktaş'taki vapur iskelesine gider. Vapura binen Metin, 150 kişinin var olduğu vapurda topçuğu kullanarak 19 Mart 2009'a geçer. Belga'nın ellerindeki ipi çözürek onu serbest bırakır. Ardından Belga'yı hapseden adamlardan Robbie'nin gelmesiyle topçuğu kullanır ve adamın belindeki silahı alarak onu sandalyeye bağlar, Helen'i öldürür. Ardından da Belga'yla birlikte oradan kaçar.

Metin'in yanına Çiğdem'i de alarak topçuk yardımıyla kuşatıldığı yerden kaçması, dünyanın gizli servislerini harekete geçirir. Ellerindeki sınırlı ölçüm aparatlarıyla, Belga'nın beyin kimyasında ciddi değişiklikler belirdiğini saptayan gizli servis ekipleri, onu kaçırap hapseder. Belga'nın beyin kimyasındaki değişim, dört kez topçuğun kullanılma anına tanıklık etmesine ve Metin'le cinsel birliktelik yaşamasına yorulur. Belga'nın 4 kişi tarafından kaçırılıp alıkonulmasının nedeni, Metin'in sahip olduğu, dünya yapımı olmayan topçukla alakalı ondan bilgi almak ve onun aracılığıyla topçuğu ele geçirmektir.

"Metin Civerek'le defalarca zamanı manipüle etmişlerdi. Zaman bükülmelerinin beyin kimyasını etkilediğini tespit etmişlerdi. Kadın kafatasının içinde çok kıymetli bilgiler taşımaktaydı yani" (Yemni, 2012za:60).

Timewarpbul inanılmaz bir projeydi. Dünyadışı bir teknoloji burunlarının dibindeydi. Bunu mutlaka ele geçirmeleri gerekmekteydi. Eğer Metin adlı delikanlının sahip olduğu aparat Çin'in ya da başka rakip bir gücün elinde geçerse onlar için çok kötü olurdu. Bu nedenle hızlı ve acımasız çalışmak zorundaydılar (Yemni, 2012za:63).

Tutsak alanından kaçan Metin, Belga'dan zihnini geçmişteki bir anıya yönlendirmesini ister. Birdenbire Belga'nın 'beyninde bir flaş' patlar ve düşünceleri

geçmişteki anılarına yoğunlaşır. Belga'nın geçmişteki anılarına yoğunlaştığı anda, Belga'yı tutsak etmiş olan adamların aynı sahneyi birden fazla yaşadıkları görülür. Edwin, silahıyla kapıdan girdiği sahneyi dört kez yaşar. Kapının kilidini üç kez açmış olduğu geçmiş anlarsa zihninden silinip gider. Tekrar sahnelerin ardından kapının kilidini açan Edwin, Helen'in öldürüldüğünü, Robbie'nin de sandalyeye bağlandığını görür.

Kahramanların aynı anda birkaç kez aynı sahneyi tekrar tekrar yaşaması, Metin'in topçuğu kullanıp zamanı dondurmasıyla alakalıdır. Belga'nın doğru anıyı bulmasıyla topçuk, işlevini yerine getirir ve ikiliyi 31 Aralık 2008 tarihine götürür. Bu tarihte Metin, su birikintisine düşen elektrik kablosu nedeniyle henüz kaza geçirmemiş olduğundan, diğer üç arkadaşı da sağdır.

Beşiktaş vapur iskelesinde ağabeyini ve sevgilisi Leyla'yı öldürme planları yapan Sermet, tuvaletin iç ebatları büyüdüğünü ve içeride aniden bir delikanlının belirdiğini görür ve onun bir melek olduğunu düşünerek cinayet planından vazgeçer. Metin'in vapur iskelesindeki tuvalette belirmesinin nedeni, Sermet'in sinyalıdır. Metin, sinyali takip ederek gemi tuvaletinde belirmiştir.

Öte yandan Nick ve John da, uyduların ve casus uçakların saptadığı manyetik alan dalgalanmalarını ölçen İstanbul ekibinin üyeleridir ve topçuğun peşindedir. Beşiktaş vapur iskelesinde manyetik alan dalgası tespit ederler. Belga ve Metin'i takibe alırlar. Ancak bu sırada Dejavu etkisi diye tanımladıkları bir olay yaşarlar. Birkaç kez aynı mesafeyi tekrar tekrar kat ettiklerini görürler. Metin'i ve Belga'yı gözden kaybederler.

Metin, Belga'nın 17 Mart'ta kendisini hapseden adamların eline düştüğü yaşantı döngüsünü kırmak için plan yapar. Belga'nın, kendisinden üç buçuk ay genç olan ikiziyle karşılaşması sonucu tek parça haline dönüşebileceğini, ikizini kurtarabileceğini düşünür ve bunu başarmak için, onu ikiziyle görüşmeye ikna etmeye çalışır.

"Fiziki olarak aynı ünitedesiniz. Senin fizyolojik olarak ondan birkaç ay daha uzun yaşamış olman çok soru yaratmaz. Ama senin beyninde onun yaşamadığı

deneyimlerin ve zorlu anıların kaydı var. O taraf direnebilir. Ben bunun da aşılabileceğini düşünmekteyim. Sadece his olarak” (Yemni, 2012za:98).

“Paralel evrenler bu eserde de karşımıza çıkmakta ve geldikleri zaman diliminde kendilerinden bir kişi daha bulunmaktadır” (Öntürk, 2017:55). Metin, vakit kaybetmeden 1988 yılından kendi öz zamanlarına dönmeleri gerektiğini düşünür. Başaramamaları halinde paralel kulvarlardan birine eklemeneceklerdir ve kendi zamanlarında ebeveynleri onları bir daha göremeyecektir. Belga, ikizini kurtarmak için harekete geçer ve onunla önce telefonda, sonra da yüz yüze görüşmeler yapar. “Belga, diğer kendisiyle birleşir ve kendisini tuzağa çekecek olan partiye hiç katılmaz yaşamına devam eder” (Öntürk, 2017:55).

Romanda, Belga'nın ölü olan annesinin olayların gidişatına etki ettiği görülür. Belga, ikiziyle görüşmeye cesaret edemediği için, Belga'nın ölü olan annesi devreye girer. Belga'nın ikizine varlığını gösterir ve onun Belga'yı aramasını sağlar. Çok geçmeden ikiziyle karşı karşıya gelen Belga, manyetik alan oluşturmayı başararak ikiziyle bütünleşir. İkisinde de çeşitli etkiler görülür. İkizinin yüzü sapsarı olurken Belga'nın midesi bulanır. Düşünceleri hareketli olmasına rağmen dili ağırlaşır, görüşünde bozulma meydana gelir. İkizinin kolları birbirine yapışır ve şeffaflaşır. Çocukluğundan başlayarak tüm hayatı film şeridi gibi sırayla ve oldukça hızlı bir şekilde gözlerinin önünden geçer.

Geçişlenmenin ardından Metin, 09 Şubat 2009'dan önceki bir zamana gitmeleri gerektiğini düşünür. Bu sırada Vakiteri, Metin'e kaza günü gittikleri yerin görüntüsünü göstererek ona bir kanal açar. Metin kendini birkaç saat sonra ölecek olan üç arkadaşıyla masa tenisi oynarken bulur. Ancak kendine dışardan bakmaktadır. Az sonra ayak bileklerine kadar suyla kaplı olan yoldan geçerek kaza geçirecektir. Üç arkadaşı ölecek kendisi de komaya girecektir. Komadan çıkınca Vakiteri ona topçuğu verecek ve serüven başlayacaktır.

3 Ekim 1988' geçen Metin, dedesiyle vedalaşır. Birkaç denemeden sonra 9 Şubat 2009'da anılarını yoğunlaştırır ve kaza öncesine geçiş yapmak için birkaç deneme yapar. Bu denemeler sırasında, bazı önemli ayrıntılar göze çarpar. Kaza öncesi masa tenisi oynayan arkadaşlarının fiziksel görüntüleri dikkat çekicidir. Az sonra

ölecek olan üç arkadaşın fiziksel görünüşleri ölümden izler taşımaktadır. Üçünün de yüzü gri, gözlerinin altı kapkaradır. Bu da az sonra elektrik akımına kapılacaklarının birer işareti olarak değerlendirilir. Bu işaretin, bir buçuk iki saat sonra elektrikle çarpılıp ölecek oldukları için yüzlerine yansıyan bir çeşit eko olduğunu düşünen Metin, kazayı engellemek için çeşitli planlar yapar. Bu noktada kadere inanan Metin'in kazayı ve ölümleri değiştiremeyecek olduğunun bilincinde oluşu dikkat çekicidir. Kazayı engellemek ve kaderi değiştirmek istese de bunun imkânsız olduğuna inanır. Arkadaşlarını kurtaramayacak olsa da yine de kendi sonu için harekete geçer. Başlangıçta direk planladığı zamana geçiş yapamaz. Öncelikle 'Takatrik Üsküdar' olarak adlandırdığı bir mekâna gelir. Metin'in annesi eski yapılar ve eşyalar için "takatrik" ifadesini kullandığından Metin, karşılaştığı bu yeni Üsküdar'a takatı kesik manasında olan "Takatsiz Üsküdar" adlandırmasını yapar.

Planladıkları yere ve zamana gelemedikleri için hayal kırıklığına uğrayan Metin, bu mekânı keşfetmeye başlar. Kristalimsi kumları olan bu yerin, reel dünyadaki Üsküdar'dan farklarına dikkat çekilir. Reel Üsküdar'daki otel, boğaza yakın değilken, Takatrik Üsküdar'da boğaza yakındır. Gerçek Üsküdar'da yer alan arabalar, caddeler, otobüs durakları, vapur ve teknelerin yer aldığı iskeleleri Kız Kulesi, gökyüzündeki martılar Takatrik Üsküdar'da yoktur. Metin'in tamamlanmamışlık, bitmemişlik görüntüsü veren bu yeni mekânı tanımlarken "kantarın topuzunu fena halde kaçırmış bir Üsküdar" ifadesini kullandığı görülür.

Metin, kaza gününe geçiş yapmadan önce Takatrik Üsküdar'a gelmelerini "ara istasyon gerekliliği" olarak yorumlar. Ona göre, kendi zaman kulvarlarında gelecekte geçmişe doğru akan ekolar vardır. Dalgalar ters akıntıya neden olduğundan zaman kulvarlarında geleceğe dönüş yapmak zor hale gelmektedir. Metin geçiş yaptıkları bu yerde kendilerine yeniden bir topçuk gönderileceğine ve böylelikle bu zaman kulvarından çıkış yapacaklarına inanır. Bu da Vakiteri'ye olan inancının devam ettiğinin bir işaretidir. Takatrik Üsküdar'da neden bulduklarını sorgulayan Metin'in, yaşının çok üzerinde bir düşünsel zekâyla analizler yapması dikkat çeker.

Neden olmasın? Bizim ayaklarımızda ne polenleri yapışık? 1988 ve 1992-2009 polenleri. Saç, kıl, deri, döküntüsü gibi buraya saçtık onları. Onlar burada bir ilk. Biz gidince bizden arta kalanlar buranın daha hızla tamamlanmasını sağlayacak. Beylerbeyi Sarayı, Kız Kulesi ve tümüyle cıvıl cıvıl bir Üsküdar çıkacak belki ortaya. Bir milyon yıl sonra falan. Milyar ya da (Yemni, 2012za:161).

Takatrik Üsküdar'dan sonra Metin, kaza gününe geçiş yapmayı başarır ve masa tenisi oynadıkları salonun tuvaletinde daha önce Beşiktaş iskelesindeki gemi tuvaletinde karşılaştığı Sermet'le karşılaşır. Burada Sermet ve Metin'in arasındaki bağ dikkat çekicidir. 21 yıl önce Beşiktaş vapur iskelesinde kız arkadaşı Leyla'yı öldürme planı yapan Sermet, Metin'in gelişyle cinayeti işlemekten vazgeçer. Metin'in melek olduğuna inanır ve onun gelişini ilahi bir müdahale olarak değerlendirir. Melek olduğunu düşündüğü Metin'e ikinci kez masa tenisi oynanan salonda, sevgilisinin yasak aşkı olan Salih'i öldürme planı yaparken rastlar. Yine bunun ilahi bir müdahale olduğunu düşünerek cinayetten vazgeçer. Metin'in geçiş yaptığı mekânlarda, Sermet'in katil olmasını engellemesi Metin'in bilinçli bir eylemi değildir. Ancak Sermet'in kaderini değiştirmeyi başarır. Aynı durum Metin için de geçerlidir. Metin'in zaman kulvarlarında Beşiktaş vapur iskelesine ve masa tenisi oynanan salona geçiş yapabilmesi, Sermet'in göndermiş olduğu sinyal sayesinde mümkün olur. Bu da Sermet ve Metin'in kadersel bağını göstermesi bakımından önemlidir. Her ikisi de farkında olmadan birbirlerinin yaşamlarına etki etmiştir.

Masa tenisi oynanan salona geçiş yapan Metin, bu mekânın tuvaletinde ikiziyle bütünleşir. Tuvalet kabiniinde gerçekleşen geçişlenme/birleşme hadisesinin ardından Metin, yakın geleceğin bilgisiyle dolar ve tuvalet kabiniinden ayrılır. Metin'in birleşme sırasında tüm hücrelerinde elektrikle çarpılmış gibi bir sarsıntı hissettiği görülür. Geçişlenmenin ardından arkadaşlarının yanına dönen Metin, kazayı engellemek için harekete geçer. Yağmurlu havada yürüyerek değil, taksi kullanarak gitmeleri halinde kazanın engellenebileceğini düşünür. Ancak bütünleşmesinin ardından kazanın şokuyla unutmuş olduğu bazı ayrıntıları hatırlar. Kaza öncesinde bilmediği bir gücün kendisini sokağa çağırdığını hatırlayan Metin, elindeki çantaları Sermet'e verir ve Feneryolu Tren İstasyonu'nda kendisini beklemesini ister. Ardından da üç arkadaşıyla birlikte kaza yaptığı sokağa doğru ilerlemeye başlar. Metin, yollarını değiştirmeye çalışsa da kendisini bu sokağa getiren gücün etkisi altına girer. Bu sırada gökyüzünde, yüksekliğini kestiremediği

ışıkta bir nesnenin durduğunu görür. O ışıklı dev nesneden çıkan bir huzme aşağı iner ve Metin'in beynine vurur. Metin'in gördüğü bu ışıklı nesne, Vakiteri'nin varlığıdır. "Vakiteri, Zaman Tozları romanında cinlerin insandan olan oğlu olduğu söylenen, zamanda yer değiştirebilen ve zamana müdahale eden bir varlıktır. Yazar romanda Vakiteri'ni tanımlarken "Cânn"dan bahseder" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:321). Metin'in, kazadan sonra Vakiteri'yle tanıştığı sanılırken, aslında kazadan önce Vakiteri'nin etki alanına girdiği, bu nedenle de kazanın gerçekleştiği romanın bu kısmında açığa çıkar.

Her şeyin sorunsuzca atlatılmasından dolayı sevinç duyan Metin, kazayı engellediğini düşünür. Çok geçmeden sağ taraftan freni boşalan bir kamyonun geldiğini görür. Şoförün sayesinde bu kaza da önlenir. Böylelikle bir sokakta atlatılan kaza, diğer sokakta, başka bir şekilde tekrar hamle yapmış olur. Polisi arayıp suya düşen elektrik kablosundan ekipleri haberdar eden Metin, kazanın şeklini değiştirmeye çalışır. Vakiteri'den elde ettiği topçukla zaman kulvarlarında gezen ve kazayı engelleyerek evine dönen Metin'de duygu değişimleri ve eve yabancılaşma hali görülür. Gözlemlediklerinden yola çıkarak evin ebatlarının, bazı eşyaların değiştiği hissine kapılır. Bu da Metin'in yaşadığı onca maceranın onu etkilediğinin göstergesidir.

Metin, eve geldiğinde birleşip bütünleştiği ikiziyle konuşur. Tüm maceralardan sonra eve gelen Metin'in, ev telefonu çaldığında daha aramayı cevaplamadan arayanın kimliğinden haberdar olduğu görülür.

"Metin'in kalbi hızlanmıştı. Kimin aradığını ilginde kemiğinde hissetmişti. Sadece telepatiyle değil, televideo aracılığıyla üstelik. Çiğdem gözünün önünde belirmişti adeta" (Yemni, 2012za:184).

Metin'in ardından Çiğdem de ikiziyle bütünleşir. Bütünleşme gerçekleşmeden önce, Çiğdem'in ikizinin Çiğdem'i, 1988 yılında Metin'le günlerce, haftalarca süren maceralarını bir rüya aracılığıyla izlediğine, hisleri yardımıyla olaylardan haberdar olduğuna dikkat çekilir. Metin de Çiğdem de ikizlerinin içine girerek zamanı onlardan ödünç almıştır. Belga ise içinde buldukları zamanın gerçekliğinden silinmiştir.

“Metin, ‘Biz onların içindeyiz’ diye düşündüyse de bunu söylemedi. Hardware yani beden bu zamanın Çiğdem’inden ödünç alınmıştı. Software ise üç hafta daha yaşlı Çiğdem’e aitti” (Yemni, 2012za:191).

Romanda aşka ve kıskançlık duygularına da yer verildiği görülür. Çiğdem, Metin’e âşıktır ve onu Belga’dan kıskanır. Ancak Metin’le birlikte bu maceraya sürüklenmesine yol açan kişi Belga olduğu için aynı zamanda da ona minnettardır. Metin’in de kendisini sevdiğini, ancak uygun zamanı beklediğine inanır. Metin cephesinde ise, durum, Çiğdem’in sandığı şekilde değildir. İki kadına da merhamet hisseden Metin, onları bu zaman karmaşasından kurtarması gerektiğini düşünür ancak Metin Çiğdem’e değil, Belga’ya âşıktır.

“Şartlar müsait olsa kadınla o zamanlarda kalmak isterdi, ama bu birkaç nedenden mümkün değildi. Birincisi Çiğdem’i bu sıkışık durumdan kurtarmak zorundaydı” (Yemni, 2012za:104).

“Yüzde yüz emin değildi, ama ulaşabileceği en iyi sonuçta bile iki kızıdan birini feda etmek zorunda kalabilirdi” (Yemni, 2012za:104).

Sezgi yine bu roman aracılığıyla kendini gösterir. Yazarın diğer romanlarında sıkça kullandığı sezildemlik kelimesi direk yer almasa da, kurulan cümleler onu çağrıştıracak nitelikte seçilir. Leman Sarıdul, çantasındaki kimliğin Metin tarafından alınıp yerine para konulmuş olmasından habersizdir, ancak buna rağmen gece yarısı odasında bir şeylerin olduğunu sezdiği görülür. Bu sezme hali, “saatlerdir zihninin pencerelerinden birini tıklatan sesi dinlemek” ifadeleriyle okuyucuya bildirilir. Metin’in normal yaşantısı içerisindeyken fantastik görüntülerle bazı olaylardan haberdar olduğu ya da haberdar edildiği görülür. Bu da sezildemliği sayesinde.

Metin’in aklına Yazı Meyyın isimli yazarın “Zihin Bombeleri” adlı kitabı gelir. Bu kısım, Sadık Yemni’nin bu roman aracılığıyla “Zihin İşgalcileri” romanına atıf yapma amacı taşıdığı şeklinde yorumlanabilir. Öyle ki kitabı tanıtmak için seçilen cümleler ve bahsedilen romanın içeriği bunu destekler niteliktedir. “Zihin Bombeleri” kitabının içeriğinden bahsederken yazarın paralel evrenler konusuna

değindiğini görülür. Böylece Metin ve Çiğdem'in zaman kulvarlarında dolaşırken rüya âlemi Üsküdar'a gelmeleri, paralel evrenler teorisiyle temellendirilmeye, sorgulanmaya çalışılır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken, Yazı Meyyın'ın Sadık Yemni kimliğini taşıyor olmasıdır. Çünkü Yazı Meyyın hakkında verilen bilgilerde aynı anda İstanbul, Kahire, Tahran, Köln'de doğduğundan, doğum tarihinin 1922, 1934, 1951, 1960 olduğundan bahsedilir. Bu da Sadık Yemni ile gelişir bilgilerdir.

İkimiz sözcüğü kıza tebessüm ettirmişti. Metin'in aklına Yazı Meyyın'ın Zihin Bombeleri adlı kitabı geldi. Altı ay kadar önce TekinsizX adlı bir siteden indirdiği dijital bir kitaptı. Yazarın paralel verenler hakkında çok ilginç görüşleri vardı. O birbirine komşu evrenler teorisine çok sıcak bakmıyordu. Sadece zihin faaliyetlerinin yoğun olduğu, yani zekâ sahibi yaratıkların bol bulunduğu uzay parçalarında fazladan boyutlanma ve öbeklenme şeklinde kopyalar öngörüyordu. Zekânın hüküm sürmediği yerler karanlık ve hissizdi. Kâinatın % 72'sinin kara enerjiden oluşmasını buna bağlamaktaydı. Kara madde tümün sadece %4'üydü. Meyyın'a göre evren daha açılacak bir goncaydı (Yemni, 2012za:156).

2.12.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalıktır. Romanda olayların gidişatına en çok etki eden merkez kahraman Metin'dir. Metin'e maceralarında Çiğdem'in eşlik ettiği görülür. Bu nedenle Metin'in yaşadığı çoğu hadise, Çiğdem için de önemli bir deneyimdir. Romanın başkahramanı Metin Civelek, Çiğdem'le birlikte elindeki aparat yardımıyla 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapan bir gençtir. Latife isminde bir annesi, Ahmet isminde bir babası vardır.

Bir yetmiş boyunda, kırk yedi kilo ağırlığında olan Çiğdem Bakırcı, Metin'in 2009 yılından sınıf arkadaşıdır. Metin'le birlikte zaman bükücü topçuğu kullanarak 1988 yılına geçiş yapar ve peşlerindeki adamlardan kurtulur. Metin'e âşık olduğu için, onu zaman zaman Belga'dan kıskanır.

Metin'in dedesi olan Selim Civerrek, 58 yaşında, mavi gözlü bir adamdır. Belediyedeki yazı işleri müdürlüğü görevinden emekli olmuştur. Emeklilikten sonra kendini kitap okumaya, film izlemeye, Kulüp adlı semt kahvesinde konken ve dama oynamaya vermiştir. Bilimkurgu filmlerinin hayranı olan, Fransızca bilen, müzikle ilgilenen, kültürlü bir adamdır. 2009'dan gelen torununun sözlerine

güvenerek onu evine alır ve çeşitli konularda ona yardımcı olur. Karısı Ümran'ın ölümünden sonra tekrar evlenmez, ancak Maria adlı bir kadınla birliktelik yaşar.

25 yaşında olan Belga Tunçay, annesini kaybeder. Ablasının yolundan giderek babasının eski patronu Kartçı Mahmut'un metresliğini yapar. Daha sonra bu hayattan kurtulmaya çabalar, ancak lüks yaşama alışmış olduğu için bunu başaramaz. Bir diploması ve iyi bir işi olmadığından börekçide çalışmaya başlar. Ancak uyuşturucu bağımlısı olduğu için tekrar annesinin, babasının ve ablasının ölümünden sorumlu tuttuğu Kartçı Mahmut'un yanına dönmek zorunda kalır. Cevat'a, Kartçı Mahmut'u öldürttüktan sonra kaçarak izini kaybettirmeye çalışır. Metin'le duygusal ve cinsek birliktelik yaşadığı bir geçmişi olduğu için, topçuğun peşinde olan kişiler tarafından kaçırılır. Çeşitli sorgulamalara ve işkencelere maruz kaldıktan sonra Metin tarafından kurtarılır.

18 yaşında olan Sermet Altıntaş, tıp fakültesinde okuyan bir öğrencidir. Çocukluğundan beri ağabeyine karşı süregelen bir nefreti vardır. Bu nefreti, ağabeyinin tatil kampında tanışıp âşık olduğu Leyla isimli kızı elinden almasıyla daha da şiddetlenir. Leyla'yı da, ağabeyini de öldürmek için planlar yapar. Metin'in kendisine gönderilen ilahi bir işaret olduğunu düşündüğü için cinayet planlarını uygulamaktan vazgeçer.

20 yaşında kumral bir kız olan Leman Sarıdul, Metin ve Çiğdem'in 1988 yılında Cumhuriyet Caddesi'ndeki bir fotoğrafçıda rastladıkları ve ardından da peşine düşerek kimliğini ele geçirdikleri kişidir. Saç şekli farklı olmasına rağmen, burnuyla, yüzünün ovalliğiyle Çiğdem'in fiziksel görüntüsüyle benzerlikler gösterdiği ifade edilir. 20 Ağustos 1968, İstanbul doğumludur. Babasının adı Memduh, annesinin adı Melahat'tır. Dişçilik bölümü öğrencisidir. Babası gibi dişçi olmayı ve Kadıköy'deki muayenehaneyi babasıyla bölüşmeyi planlar. Yakın zamanda, Ferhat isimindeki sevgilisinden ayrıldığı belirtilir.

Cem Yıldırım, Metin ve Çiğdem'in 1988 yılında Moda'daki bir çay bahçesinde rastladıkları ve ardından takip ederek kimliğini ele geçirdikleri kişidir. Uzun boylu, buğday tenli, kestane rengi saçlı bir delikanlıdır. Metin'le fiziksel benzerlikler taşıdığı ifade edilir. 25 Ağustos 1966, Gaziantep doğumludur. Yıldız

Üniversitesi'nin Kimya Mühendisliği bölümü son sınıf öğrencisidir. Babası memur emeklisidir. Ekonomik sıkıntılar içerisinde olduğu için, Nail Bey Sokağı'nda bulunan Demirkazık isimli kafede garsonluk yapmaktadır.

Osman Demir, Zaman Tozları roman serisinin ilk kitabında aktif olarak yer alan bir kahramandır. Ancak serinin ikinci kitabı olan "Zaman Tozları- Gizemli Evren" romanında aktif olarak yer almadığı, sadece ilk romandaki hadiseleri hatırlatıcı bir unsur olarak isminin zikredildiği görülür.

Harry Dalhill, Belga'yı kaçıran ekibin büyük patronudur. Üç yıldır bekârdır. Helen'in öldürülmesine çok üzülür. Robbie araya girdiği için sevgili olamamış olsalar da Helen'le aralarında özel bir duygu alanı vardır.

Helen Richards, Belga'yı kaçıran dört kişiden biridir. Bir yıldır İstanbul'da yaşayan bir patologdur. Biyopsi, otopsi işleri ve kimyasallar konusunda uzmandır. İstanbul'a ilk geldiği andan beri patronu Harry Dalhill'e âşıktır, ancak Robbie ile birliktelik yaşar. Sakin, sempatik, alımlı, özgüveni yüksek bir kadındır. Silahlı çatışmalar için eğitim görmüştür. İşinden dolayı insanları öldürüyor olmaktan rahatsızdır. Metin ve Belga tarafından sodyum pentatol enjekte edilerek öldürülür.

Bir doksan boyunda, kahverengi saçlı, sıırım yapılı bir adam olan Robbie Ellis, Belga'yı kaçıran ekiptendir. Nörologdur. Ekibin üyelerinden olan Helen'le sevgilidir. Belga'yı öldürme işi başarıyla sonuçlandıktan sonra Kanarya Adaları'na gitmeyi ve Helen'e evlenme teklif etmeyi planlar. Belga'yı yüksek dozda potasyum klorürle öldürmek üzere yanına gittiğinde Metin'le karşılaşır. Metin tarafından etkisiz hale getirilerek sandalyeye bağlanır.

6 yıl önce karısından boşandığı için bekâr olan Edwin Crystal, Belga'yı kaçıran dört kişilik ekibin şefidir. Elektronik mühendisidir. Uyduların ve casus uçaklarının saptadığı manyetik alan dalgalanmalarının ölçümünü yapmaktadır. Metin'in elindeki zaman donduran aparatın peşindedir.

Romanda yer alan fantastik kahramanlar, Vakiteri ve Sarı Jel Yapılı Varlık'tır. "Zaman Tozları da odağında bir cinin olduğu bir romandır. Yazarın "Vakiteri" olarak

söz ettiği bu cin; tayy-i mekân eden, zamanda yolculuk yapabilen bir varlıktır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:269). Vakiteri, gökyüzünde bir ışık huzmesiyle kendini gösteren ve Metin ile arkadaşlarını etkisi altına alan, zaman aparatının sahibidir. Bu aparatı Metin’e vererek ona çeşitli maceralar yaşatır.

Sarı Jel Yapılı Varlık ise, 1988’e geçen Metin ve Çiğdem’in bir hafta içerisinde dört kez karşılaştıkları varlıktır. Bu varlık, Metin ve Çiğdem tarafından “devinen sarımsı, jel yapılı”, “insan görünümlü”, “sarı, fosforlu gibi parlak”, “peltemsi” gibi ifadelerle tanıtlır.

Romanda kişi tasvirler de yer verildiği görölür.

Masanın yanındaki dar yolda yürürlerken uzunca boylu, buğday tenli bir delikanlı hesabı ödedi ve hemen önlerinden yürümeye başladı. Metin sinyali minyali unutmuştu. Çiğdem’e baktı. Kız ‘vay canına’ işareti yaptı. İnce sarı kazak, siyah pantolon giymiş ve tokası yumruk büyüklüğünde bir kemer takmış olan kestane rengi saçlı delikanlı şu ana kadar rastladıkları en uygun adaydı. Eğer fotoğrafı kendisine yeterince benziyorsa Metin’in kimlik sorunu da çözülmüş demektir (Yemni, 2012za:31).

Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Tülin, Melahat, Serpil, Meral, Ferhat, Semiha, Naim, Kemal Bey, Leman’ın babası, Rebecca, Kartçı Mahmut, Meltem Bozacı, Henry Levinson, John Marcel, Nick Chapman, Nelly Ironside, Ayşe, Leyla, Rosa, Semih, Meltem, Şaziye Hanım, Saffet, Semiha, Mürüvvet, Selin, Berta Hala, Selma, Ümran, Maria, Metin’in dayısı, Neriman Bakırcı, Remzi Atlı, Sermet’in ağabeyi, Semih’tir.

2.12.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği zaman, 1988 ve 2009 yıllarıdır. Zaman aparatıyla 2009 yılının Mart ayından, 1988 yılının Eylül ayına geçiş yapan Metin ve Çiğdem’in, bir haftadır buldukları bu yeni zaman diliminde kalabilmenin yollarını aradığı ifade edilir. Roman, Çiğdem ve Metin’in kimlik elde etmek üzere Çiğdem’e benzeyen kızı takibe aldığı anla başlar. 28 Eylül 1988, Çarşamba günü ile başlatılan romanın, 20 Mart 2009 Cuma günü ile sonlandırıldığı görölür. Metin’in, 2009’daki macerasında üç buçuk hafta, 1988’deki macerasında ise 11 gün vakit geçirdiği ifade edilir.

“Diğer Metin 2009’daki üç buçuk hafta ve 1988’deki on bir günlük serüveninden acayip etkilenmişti. Kabına sığamaz bir hali vardı” (Yemni, 2012za:172).

Romanda 1988 ve 2009 olmak üzere iki farklı zaman diliminin anlatımı söz konusudur. 2009’da yaşayan Metin ve Çiğdem’in, henüz doğmamış oldukları zaman dilimini deneyimlemesi önemli bir hadisedir. 1980’li yıllardaki zaman dilimi ve sosyal yaşantı şu cümlelerle ifade edilir.

Sokaklar daha tenha. Her yer videotek dolu. Kimsede cep telefonu yok. Sokakta yürüyenlerin elleri serbest. Sadece kaçıklar tek başına konuşuyor. Reklam panoları az. Bir de gösteriş az. Daha sınırlı bir hayat var. Daha fakir bir görünüm var genel olarak. Ama Google ve iPod olmadan hayatını sürdürebiliyor insanlar. Mecbur kalıp o sıralarda yaşasam çok sıkılırdım herhalde (Yemni, 2012za:100).

“Belga internetle Facebook ve sohbet dışında pek işinin olmadığını düşündü. Yalnız cep telefonu ve iPod her şeyiydi. Onsuz bir hayat hayal bile edemiyordu” (Yemni, 2012za:100).

Bu romanda “zaman” hem romanın, hem de fantastik kahraman olan Vakiteri’nin ismini şekillendiren kilit bir kavramdır. Romanın bütününde, aparat yardımıyla zamana hükmeden bir gencin, henüz doğmadığı bir zaman diliminde yaşadığı maceralar anlatılır. Romanda zaman, insanları alışılmışın dışına götüren, geçişli, esnek, aktif bir unsur olarak tanıtılır.1988 yılında yaşadığı maceralar, Metin’in duygularında, kişiliğinde, hayatında değişimlerin yaşanmasına neden olur. Bu da varlığının daha önce yaşamamış olduğu zamanı deneyimlemesiyle mümkün olur. Bu değişimlere yol açan, Metin’in elindeki zaman büken topçuktur. Zaman üzerinde kontrol mekanizması işlevi gören bu topçuk, zaman kulvarlarında hareket etmeyi, zamanı dondurabilmeyi, saatleri geri bırakabilmeyi mümkün kılan bir araçtır.

Roman içerisinde çeşitli aralıklarla 1988 ve 2009 yılları arasındaki zamansal değişim ve farklılıklara vurgular yapıldığı görülür. Bu farklılık daha romanın ilk sayfalarında kendini hissettirmeye başlar.İki farklı zamanı deneyimleyen Metin ve Çiğdem’in yaşadıkları doku uyumsuzluğunun, 1988 yılının zamanına ait olamama duygusundan kaynaklandığı üzerinde durulur. 2009 yılına ait olan ikili, 21 yıl

öncesinin Türkiye'sine oldukça yabancıdır. Henüz hayatta olmadıkları bir tarihe geçiş yapmak, onları farklı durumlarla yüzleştirir. Geldikleri bu tarihte, henüz anne ve babaları evli bile değildir. 1988 yılında, 2009 yılından farklı olarak cep telefonu mevcut değildir. Bu nedenle Metin, topçuğu her kullandığında yaşanan zaman sekmesi kimse tarafından fark edilmez. Metin ve Çiğdem, 90'lı yıllarda milyon ve milyarlarla daha önce tanışmış olduklarından, 1988 yılında yirmi binlik banknotlara kolay alışır.

Dedesi güvelik güçlerinin periyodik aramaları nedeniyle herkesin yanında kimlik taşıdığını söylemişti. 2009 yılını görse şaşar kalırdı. Bu periyodik aramalar olmadığı halde millet üzerinde her an nerede olduğunu, ne konuştuğunu, ne haltlar karıştırdığını ve kaç para harcadığını belli eden kartlar ve telefonlar taşımaktaydı (Yemni, 2012za:33).

Romanda havaların ısınmaya başladığına değinilerek, mevsim bilgisine yer verildiği görülür.

“Havalar son günlerde ısındığından içerisi sıcaktı. Onların Hint yazı dedikleri bu duruma Trükler pastırma yazı diyorlardı. Edwin pastırmayı çok sevmiştir. Sonbaharda sıcak geçen günler ömrü boyunca ona pastırmalı yumurtayı hatırlatacaktı” (Yemni, 2012za:91).

Zaman olarak mevsim, ay, hafta, gün ve gün vakitleri dışında saat bilgisinin de varlığı göze çarpar.

“Neysel ki, saat gece yarısına yaklaşıyordu. Trafiğin yoğunluğu azdı. Hızla Nick'in bulunduğu yere geldiler. Bütün bunlar üç dört dakika içinde gerçekleşmişti” (Yemni, 2012za:95).

2.12.5. Mekân

Romadaki başlangıç mekanı, 1988 yılının Taksim'idir. Elindeki aparatı kullanarak 1988 yılının 28 Eylül'üne ışınlanan Metin ve Çiğdem, ilk olarak Taksim'de karşımıza çıkarlar. İkili, Çiğdem'e çok benzeyen kızın kimliğini ele geçirme planları yapar. İlk kez Cumhuriyet Caddesi'ndeki bir fotoğrafçıdan çıkarken gördükleri kızı takip ederek İstiklal Caddesi'ne kadar gelirler. Kahramanlar iki farklı zaman dilimini

deneyimlese de, iki farklı zaman diliminde ana mekân, İstanbul'dur. Olaylar romanın başından sonuna İstanbul'da geçer, İstanbul dışına çıkılmaz. Romanda açık mekânlardan da kapalı mekânlardan da sık sık yararlanıldığı görülür. Metin ve Çiğdem'in 1988 yılına geçiş yaptıkları mekânla ilgili betimlemeler önem arz eder.

Dev bir çanağın içindeydiler sanki. Hiçbir geometrik şekle çok benzemeyen, dikelti ve kabartılarla yüklüydü çevreleri. Bir binanın yüksek duvarlarının kalıntılarıyla çevriliydiler. Tepeleri boştu. Göz alabildiğine mavi ve bulutsuz gökyüzüyle örtülüydüler. Göğün mavisi ve onların giysilerinin renkleri dışında ortama grinin ve koyu kahverenginin tonları hakimdi (Yemni, 2012za:152).

Serinin ikinci romanı olan "Zaman Tozları Gizemli Evren" romanında, serinin ilk romanının bitiş kısmı hakkında okuyucunun bilgilendirildiği görülür. Metin ve Çiğdem'in 1988'e geçmeden önce karşı karşıya kaldıkları durumlar hakkında açıklamalara yer verilir. Metin ve Çiğdem, Moda'daki bir apartmanın 3. katındayken, peşlerinde olan kişilerden topçuk yardımıyla kurtulmuştur. Mekânsal geçiş sağlayarak, 1988 yılının İstanbul'una gelmeyi başarmıştır. Romanda, mekânlar arası zamansal değişimlere de zaman zaman vurgular yapıldığı görülür. Kahramanların, iki farklı zaman dilimindeki mekânlar arasında mukayese yapma eğilimi dikkat çeker. 1988 yılında, Bekar Sokak'taki Menzil Kafe'ye gelen Metin, buraya 2009 yılında birkaç kez gelmiş olduğunu hatırlar ancak, 21 yıl içerisinde bu kafenin isim değişikliği yaşamış olup olmadığı konusunda tereddütler yaşar.

Romanda 1988'deki semt ve dükkânlarla 2009 yılındaki semt ve dükkânların karşılaştırılması, Metin tarafından yapılır. 1988 yılında "Demirkazık" isimli bir kafeye gelen Metin, 2009 yılındayken sık sık gelmiş olduğu Nail Bey Sokağı'nda, Demirkazık isimli kafenin var olmadığını düşünüp sorgulamalar ve kıyaslamalar yapar.

Romanda mekân tasvirlerine yer verildiği görülür. Belga'nın topçuğu ele geçirmek isteyen kişilerce tutsak edildiği mekân, buna en güzel örnektir.

Gözünü eşyasız, duvarları bakımsız, o kırış kırış, eski, toz kokulu ve kan lekeleriyle bezeli halılı odada açan, şehrin dışında, metruk bir yerde olduğunu sanabilirdi. Camları ve duvarı izole etmiş olmalıydılar. Dışarısının sesi girmiyordu içeriye. İşkence ve sorgulama odasıydı. Dairenin geri kalan kısmı da lüks döşeli olmalıydı (Yemni, 2012za:57).

Belga'nın kaçırılarak alıkonulduğu mekân, kapalı bir mekan olan, Mola Taşı Apartmanı'nın 17 numaralı dairesidir. Belga'yı alıkonulduğu yerden kurtaran ve 31 Aralık 2008 tarihine götüren Metin, Sirkeci'de tarihi bir binanın önünde durur. Geldikleri bu bina, Legacy Ottoman Oteli'dir. Metin, geçmişte hiç gelmemiş olduğu bu otelin varlığından babasının bahsetmesiyle haberdar olmuştur. Metin'in geldiği bu tarihî binanın da tasvirinin yapıldığı görülür.

Giriş bayağı haşmetliydi. Tavanın yüksekliği, bn bir kristalli dev avizeler, klasik ahşap aksam, gıcır gıcır parlatılmış mermer döşemeler ve büyüklük çok etkileyiciydi. Hemen dış kapıya yakın metal bir de detektör ölçüm ünitesi vardı, ama başında bu işi yapacak memurlar yoktu (Yemni, 2012za:81).

Paralel evren mekânlarının dışında, fantastik bir mekân olan Takatrik Üsküdar'ın varlığı da roman içinde önemli bir yere sahiptir. Çiğdem'in rüyasından oluşan bu mekânın, reel Üsküdar'dan farklı olduğu vurgulanır. Romanda geçen diğer/yardımcı mekânlar, Gül Apartmanı, Sopalı Hüsnü Sokağı, Söğütlü Çeşme Caddesi, Utah, Menzil, Kıbrıs, Beşiktaş, Paris, Bahariye Caddesi, Demirkazık Kafe, Kanarya Adaları, Sirkeci, Hamidiye Caddesi, Legacy Ottoman Otel, Özgürlük Parkı, Pınar Sokağı, Manila, Atatürk Caddesi, San Jose, San Francisco, Afganistan, Çeşme Sokağı, Yeni Saray Oteli, Kıbrıs, Salacak, Dünya Göz Hastanesi, Bezgen Apartmanı, Bahariye Caddesi, Kadıköy'dür.

2.12.6. Dil ve Üslup

Yazarın sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih ettiği görülür. Romanda olay örgüsünü anlaşılabilir kılan bir anlatım söz konusu değildir. Yazar, romanı 3.tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler ve diyaloglar kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“Çevresinde gördüğü kadarıyla asayiş berkemaldi. Şimdi usulca ayakaltından çekilebilirlerdi” (Yemni, 2012za:12).

“Biricik oğulları dedesinin tabiriyle gizemli bir şekilde sırta kadem basacaktı” (Yemni, 2012za:29).

“Bütün bunların fiziki arka planına akıl erdirebilmek için daha kırk fırın ekmek yemesi gerekmektedir” (Yemni, 2012za:173).

Romanda az da olsa argo kelime kullanımı tespit edilmiştir.

“Eğer Metin çıkıp gelmeseydi o madde nedeniyle şu sıralarda cavlağı çekiyor olacaktı. Sonra da çelik masada sakatata yatıyor olacaktı muhtemelen” (Yemni, 2012za:66).

“Saffet denen hıyarto her zamanki gibi hatları karıştırmıştı” (Yemni, 2012za:148).

Romanda dinsel-tinsel söylemlerin kullanımı da mevcuttur.

“Allah hayra çıkarsın ama sanki, bu ilk gelişleri değildi” (Yemni, 2012za:20).

“Serpil kafayı yediğini, Meral de iyi saatte olsunların, cinlerin tasalluta uğradığını düşünecekti. Hiç hoş bir durum değildi” (Yemni, 2012za:24).

“Allah’ım sen benim aklımı koru’ diye düşünürken Takatrik Üsküdar’dakison varlığından da sıyrıldı” (Yemni, 2012za:165).

Zaman zaman sanatsal bir dil kullanılmıştır, benzetmelere başvurulmuştur.

“Gönül hicran şarabından yudum yudum içmiş olacak” (Yemni, 2012za:20).

“Saçları bir arı kovanı şeklinde yapılı olan satıcı kız raflardan kadının istediği şeyi ararken Çiğdem annesine yaklaştı” (Yemni, 2012za:39).

“Burası tamamlanmamış bir yer. Ana karnındaki bir bebeğin ilk günleri gibi sanki. Biz şeyizdir belki... Şey... Arı. Evet. Arı. Bir çiçeğe konan arı, bir diğer çiçeğe gidince ne yapar?” (Yemni, 2012za:160)

Romanda cinsel söylemlere yer verildiği görülür.

“Metin bir şey söylemeden örtündüğü pikeyi açınca kız yanına uzandı. Bu aynı çatı altında yaşadıkları sekizinci gündü. İlk kez birlikte oluyorlardı. Çiğdem’in sevişmek için gelmediği çok belli olmalıydı, delikanlı sağ elini omzuna koymakla yetindi” (Yemni, 2012za:26).

Romanın dili Türkçedir ancak -çok fazla olmamakla birlikte- yabancı kelimelerin de kullanıldığı görülür.

“What hap...” (Yemni, 2012za:55)

“Belga sadece mother, god, sorry kelimelerini anlayabilmişti” (Yemni, 2012za:66).

“Euzu billahi mineş şeytanir racim...” (Yemni, 2012za:118)

Romanda zaman zaman teknik terimlerin ve sayısal verilerin kullanımı göze çarpar.

“Damardan yüksek dozda potasyum klorür enjekte edecekti” (Yemni, 2012za:60).

“Edwin esas alan frekansının 3,5 Giga Hz'den çok daha büyük olduğunu tahmin etmekteydi” (Yemni, 2012za:94).

“ (...) %99,999 aynısınız. Bir şeyler eksilir senden. Emin değilim, ama kalıcı hasar bile yapabilir. Psikolojik olarak en azından” (Yemni, 2012za:97).

2.13. Zihin İşgalcileri

2.13.1. Özet

Ürdün asıllı bir Amerikalı olan Hüdan Fitri, Ahir@ isimli oyun projesi için, Yotta isimli yazılım şirketinin kurucuları olan İhsan, Nedim, Berkin ve Aysu'ya teklifte bulunur. Onları ikna etmeyi başarır ve dokuz adımdan oluşan Ahir@ isimli oyun projesi için onlara yüklü miktarda para ödemesi yapar. İhsan, Nedim, Berkin ve Aysu, sözleşme imzalayarak dâhil oldukları Ahir@'in, insanlara sanal ortam

sağlayan bir oyun projesi olduğunu zannederler. Ancak Ahir@ gerçekte, başka âlemlere açılan bir eşiktir.

İmzaladıkları sözleşme gereği oyundan çıkmaları yasak olduğundan, Ahir@'den çıkmak isteyen Aysu ve İhsan öldürülür. Cinayetlerin ardından Osman Demir, arkadaşları olan Fuat, Hilmi ve Keten Hoca ile birlikte olayı araştırmaya başlar. Çok geçmeden Ahir@'den çıkmak isteyen Nedim'in de ölüm haberi alınır.

Osman Demir, üçüncü ölüm haberinden sonra Berkin'le ve İhsan'ın sevgilisi Serpil'le iletişime geçer. Onlardan edindiği bilgiler neticesinde Ahir@'le tanışır ve siteye giriş yapar. Sanal mekâna her girişte, mekân kendini kopyalamaktadır. Bunu öğrenen Osman Demir'in ekibi, Ahir@'in diğer insanlara bulaşmasını engellemeye çalışırlar. Bunun için de @Ahir'in giriş şifresini tersten, ulaşabildikleri tüm insanlara gönderirler ve mekânın kendisini kopyalamasını durdururlar. Ancak öte yandan Hüdan Fitri de yolladığı virüslerle Ahir@ için yeni insanlar ele geçirmeye başlar. Ele geçirdiği insanlar, virüsün etkisiyle zombiye dönüşürler ve Osman'ın ekibini yok etmek üzere yola çıkarlar.

Virüslü Zombiler, Osman'ın ekibine karşı saldırıya geçtiği anda, Osman Demir de Ahir@'e giriş yapar ve Hüdan Fitri'yi bularak etkisiz hale getirir. Virüslü Zombiler, Hüdan Fitri'nin etkisiz hale gelmesinin ardından eski hallerine geri dönerler. Ahir@ iptal edilir. Osman Demir'in ekibi, başarı kazanmış halde, hayatlarına kaldıkları yerden devam ederler.

2.13.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, sanal cennet kurmak amacıyla Hüdan Fitri'yle çalışmaya başlayan dört gencin, yaşadıkları pişmanlık neticesinde sanal mekânın dokuz adımını iptal etme girişiminde bulunması ve Hüdan Fitri'yle yaşadıkları çatışmalar ve maceralardır.

Romanda “Öte Dünya Sözleşmesi”, “Sıryok”, “Sanal Efendi” olmak üzere 3 tane bölüm mevcuttur ve olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Her bölüm bir

güne tekabül etmektedir. Bu nedenle Perşembe günü ile başlatılan roman, Cumartesi gününe karşılık gelen “Sanal Efendi” bölümüyle sonlandırılır.

Romandaki ana mekân İstanbul’dur. Romandaki olaylar İhsan’ın sanal âlemin dokuz adımını iptal etme girişimini gerçekleştirmeye çalışmasıyla başlar. Hüdan’ın parayla inşaata başlattığı bu dört gençten üçü Hüdan Fitri tarafından etkisiz hale getirilir. “Eserin kahramını ve Yemni’nin esrarengiz olaylar detektifi Osman Demir, burada da görülmektedir” (Öntürk, 2017:65). Geriye kalan tek kişi olan Berkin, Osman Demir’in olayları çözmesine, sanal âlemi iptal etmesine yardımcı olur. Olayların sonunda sanal âlem olan Ahir@, Osman Demir sayesinde iptal edilir. Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

“Zihin İşgalcileri adlı romandaki kahramanlardan Ürdün asıllı Amerikalı Hüdan Fitri olağan üstü özellikler göstermektedir. Keçi sakallı orta yaşlarda bir adamdır. Şehirde elektrik olmasa bile bilgisayar ekranında belirmekte ve insanları zombiye değiştirebilmekte olan bir karakterdir” (Öntürk, 2017:107). Hüdan Fitri, dünya teknolojisiyle izah edilemeyecek güçte biri olarak tanıtılır. Elektrik kesildiğinde ya da bilgisayar kapalı olduğunda dahi Hüdan’ın, bilgisayar ekranında kalmaya devam ettiği görülür.

Hüdan Fitri, 10 ay önce Yotta yazılım şirketinin kurucularını Ahir@ programıyla ilgili planına dâhil eder. Ahir@, hastalık, yaşlanma, ölüm gibi şeylerden arınmış bir mekândır. Hüdan’ın burayı insanlara sunmasının karşılığında istediği tek şey tebaa elde etmektir. “Hüdan, Zihin İşgalcileri’nde dünyada cenneti vadeden ve bu şekilde gençleri kandırarak onları tekinsiz bir bilgisayar programına bağımlı kılan kişidir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:394).

Hüdan’la görüştüğten sonra ABD’deki Reffcull firması için çalışmayı kabul eden Yotta’nın kurucuları, en küçük atomundan ağacındaki meyveye kadar Ahir@’i inşa ederler. Yapacakları iş, ayda iki liraya insanlara sanal cennet kiralamaktır. Beş yılda beş milyon kişiyi hedefledikleri için, sanal mekânı içine girilir, ziyaret edilir bir hale getirmek için hızla çalışmaya başlarlar. Ancak işler sandıkları gibi gitmez.

Aradan geçen 10 ayın ardından, Ahir@'in bir tuzak olduğunu fark ettiklerinde programdan çıkma kararı alırlar. Hüdan Fitri'ye istifa ettiklerini söylediklerinde Hüdan tarafından yok edilmeye başlarlar. Önce Ahir@'i iptal etme girişiminde bulunan Aysu öldürülerek saf dışı bırakılır. Sıranın kendinde olduğunu anlayan İhsan, Berkin ve Nedim'le bir arada bulunmama ve elektronik cihaz kullanmama kararı alır. Çok geçmeden, o da dokuz adımda kurulan Ahir@ programını iptal etmeyi dener. Programın yedi adımını iptal ettiği sırada ekrandan uzanan eğri bir dal, bir damla kan çıkarmadan İhsan'ın göğsüne saplanır ve onun ölümüne neden olur. Böylelikle İhsan da, Hüdan tarafından saf dışı bırakılmış olur.

İhsan'ın ölüm haberini aldıktan sonra evden çıkan Serpil, kaldırımında beş kişi görür. Bunlardan biri kendisidir. Diğerleri ise İhsan, Berkin, Aysu ve Nedim'dir. Dehşete kapılan Serpil, olanları Berkin'e anlatır ve aşık olduğu Berkin'in koruması altına girer.

Olayların ilerleyen kısmında yazarın bir başka romanı olan Zaman Tozları'ndan tanıdığımız Osman Demir devreye girer ve yine aynı romanda yer alan Metin Civerekin vakasından kalan çalışmaların devam ettiği ifade edilir.

Osman Demir, bir ay önce gerçekleşen Metin Civerekin vakasından sonra Ahir@ programı, yaşanan sır dolu ölümler ve Hüdan Fitri olayıyla alakalı araştırmalar yapmaya başlar. Önce Hilmi Sarıyol ile birlikte göğsünde yara olan İhsan'ın cesedini inceler. Aysu'nun da İhsan'ın da cesetlerindeki ortak nokta, göğüslerinde yer alan üçgen şeklindeki derin yaradır. Organları yanmaktan çok farklı bir etkiye maruz kalmıştır. Mitokondriler yok olmuş, hücre çekirdekleri değişime uğramıştır.

Berkin ve Serpil, yolda yürürlerken karşı kaldırımında beş kişi görürler. İki kisi kendileridir. Diğer üç kişi ise İhsan, Nedim ve Aysu'dur. Onlarla konuşmak üzere yanlarına gittiklerinde beş kişinin ortadan kaybolduğuna şahit olurlar. Berkin'in dolabından temiz çarşaf alan Serpil, dolabın içinde kaldırımında gördüğü beşliyi yeniden görür. Beşli ondan dolaba girmesini ister. Bu da Hüdan'ın Serpil ve Berkin'i ele geçirme çabalarının sinyalleridir.

Roman içerisinde birkaç kez değinilen üçgen şekil motifi, başlangıçta ölen Aysu'nun boynunda görülen bir kolye olarak karşımıza çıkar. Daha sonra bu şekil, Nedim'in ve Berkin'in rüyalarında da görülür. Nedim'e rüyasında malum olan bu üçgen şekil, onun hayatını kurtarır. Ahir@ programının dokuz adımını iptal etmeye çalışan Nedim, Hüdan tarafından öldürülecekken üçgen tarafından korumaya alınır. Öte yandan ölen kişilerin cesetlerinde de üçgen bir yaranın varlığı göze çarpar. Yani hem öldürülmelerinden önce, hem de öldürülmelerinden sonra üçgenin varlığı sabittir.

Serpil'le birlikte daha önce Yotta için kiralanmış olan daireye giden Berkin, Kiril ve Yunan alfabesinin harflerinden oluşan şifreyle Ahir@'e giriş yapar. Bu sanal mekânda zaman 29 Mayıs'a endekslidir. Serpil, gerçekte sanal arasındaki farkın sifra inmesinden dolayı şaşkındır. Berkin, Serpil'e inşa ettikleri evleri gösterir. Sanal âlemde bırakılan eşya yine orada kalmaktadır. Reel dünyaya götürülen eşyalar da birkaç saniye sonra yapı bozuma uğrayıp suya dönüşmektedir. Bu nedenle ekip, sanal dünyadan delil olarak eşya götürmemişlerdir.

Aysu ve İhsan'ın ölümünün ardından sıra Nedim'e gelir. Nedim, Hüdan tarafından gönderilen Bülent Altınok tarafından öldürülür. Nedim'in ölüm haberini de alan Osman, Serpil ve Berkin'in yerini tespit eder ve İstanbul'un tanınmış hackerlerinden olan Terra Fuat'la birlikte Ahir@'e giriş yapar.

Bilgisayarla Ahir@'e, eşik sayesinde giriş yapılabilmektedir. Eşik, birkaç MB'lık bir fotoğraftan ibarettir. Ahir@'e bilgisayarla ya da şifre telaffuzuyla giriş yapılabilmektedir. Bir süre sonra Osman ve ekibi, artık aparata ihtiyaç duymadan salt zihin gücüyle Ahir@'e giriş yapmaya başlarlar. Ahir@'in kapanması ise şifrenin tersten okunmasıyla mümkündür. Birden fazla penceresi olan Ahir@ evreni, şifrenin her tersten okunuşuyla devre dışı kalır. Bunu öğrenen Osman'ın ekibiye bu yöntemle Ahir@'i iptal etmek için harekete geçer.

“Zihin işgalcileri romanında Hüdan Fitri, birtakım insanların zihnine girer ve onları zombi yapar. Bunu internet üzerinden sağlar. Osman Demir ve arkadaşlarını öldürmek için kullanır. Virüs kapan insanların sakal tıraşı olup yüzlerini jiletle kesmekte ve Hüdan Fitri gibi keçisakalı bırakmaya çalışıp amaçsızca eylemlerde

bulunmaktadırlar. Osman'ın Hüdân'ı Ahir@'te saf dışı bırakıp yenmesinden sonra insanlar tekrar eski haline dönmekte ve ne yaptıklarına kendileri de inanmamaktadır” (Öntürk, 2017:140). Zombileşen insanlar, Ömer Hayri Topçuoğlu, Nezihe, Kemal Demir ve Rasim başta olmak üzere yedi kişiden oluşan bir gruptur. Osman, Hüdân'ın gönderdiği zombileşen insan topluluğunu Hüdân'a karşı kullanır ve şifreyi tersten okuyacak büyük bir topluluk meydana getirir. Böylece tüm paralel kapıları kapatmayı ve Ahir@'i devre dışı bırakmayı başarır.

Romanda kara ağaç isimli sanal bir nesnenin yer aldığı görülür. “Sadık Yemni'nin Zihin İşgalcileri romanında ağaç, tanrısal niteliğiyle ön plana çıkar. Romanda bilgisayar ortamında kurulan ve ölmeden önceki hayatta cenneti yaşamının vaad edildiği bir sanal âlem olan Ahir@ adlı yerde kararmış ve yalnız bir ağaçtan bahsedilir. Ahir@ ile ilgili araştırma yapan Metin; bu ağacı önce rüyasında, sonra da gerçekte görünce onun olağanüstü bir nitelikte olduğunu düşünür” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:381-382). Bu kara ağaç, ikinci kez Serpil'le birlikte Ahir@'e giriş yapan Berkin'le beraber okuyucunun karşısına çıkar. Ağaç, Ahir@'deki binaların arasında yer almaktadır. Kapkara ve yapraksız bir ağaç olarak tanımlanan bu ağaç, Berkin'in ekibi tarafından oluşturulmamıştır. Ekip, bu ağacı sonradan görmüş ve gösterdikleri tüm çabaya rağmen de ağacı silmeyi başaramamıştır. Bu noktaya kadar işlevi bilinmeyen kara ağaç, Hüdân Fitri'nin verdiği bilgilerle asıl önemini ortaya koyar. Anti mutluluk abidesi olarak tanımlanan bu kara ağaç, Ahir@'e geçişi sağlayan bir işleve sahiptir. Bu işlev, Osman Demir'in Ahir@'i iptal etmesine yardımcı olur.

Kara ağacın üzerinde dokuz adet parlak ize rastlayan Osman, bu dokuz izle, Ahir@'in dokuz adımı arasında bağlantı kurar. Parlak izlere basıp dokuz adımı iptal etmeye çalışırken, Hüdân Fitri tarafından engellenmeye çalışılır. Ancak, Osman Demir'in tıpatıp aynısı, izlere basarak dokuz adımı iptal etmeyi başarır. Ahir@'den çıkış yapan Osman, kendisini odanın içinde bulur. “Zihin İşgalcileri romanında boyutlar arası geçişlilik görülmektedir. Oluşturulan ahir@ adlı oyuna girenler gerçek dünyadan sıyrılıp başka bir boyutta kendilerini bulmakta ve fiziksel varlıklarına devam etmektedirler” (Öntürk, 2017:174).

Romanda sıkça yer alan bilgisayar, sanal âlemin kuruluşunda kilit roledir. Çünkü bilgisayar, Hüdan'ın insanlarla iletişim kurmasına ve onları yönlendirmesine yardımcı olan bir araçtır. Bir süre sonra olaylar öyle bir hal alır ki, Osman ve Berkin artık bilgisayara şifre girmeye gerek kalmadan, bilgisayara ihtiyaç duymadan, salt zihin gücüyle Ahir@'e giriş yapmaya başlar. Bu da bilgisayar etkinliğinin azaldığını gösteren bir durumdur.

Romanda internet ve bilgisayarın insanları sürüklediği son gözler önüne serilir. Hüdan'ın teklif ettiği yüklü miktardaki paralar ve alınan kaporalar, bazı bireylerin doğal hayat düzenini bozacak bir sahteliğe alet olmasına neden olur. Para merkezli, sorgulanmadan gerçekleştirilen bu eylemlere, internet ve bilgisayar da büyük katkı sağlar. Gerçeğin farkına varıp dokuz adımı iptal etmeye çalışan dört gençten sadece Berkin hayatta kalır. Düşünülmeden ve sorgulanmadan gerçekleştirilen eylemler, birkaç kişinin hayatını kaybetmesine yol açar. Bu da eylemlerin bedelleridir.

Olay akışında yazar, anlatımına hedef olarak interneti ve bilgisayarı koyar. Yazar, insanların hayatını kolaylaştıran bilgisayar ve interneti aynı zamanda insanların zihinlerini işgal eden ve zamanlarını çalan bir unsur olarak gösterir. Hüdan'ın insanların zihinlerini işgal edip, onları istediklerini yapmaya yönlendirmesi, bilgisayardan çıkan bir dalın İhsan'ın hayatına son vermesi, Timur bilgisayarın başındayken birden bire zamanın 1 saat ileri atlaması gibi sinyaller bunun bir göstergesidir. Şimdiki zaman, Hüdan tarafından tehdit altındadır. Başlangıçta bilgisayarla giriş yapılabilen Ahir@, bir süre sonra salt zihin gücüyle bile geçiş yapılabilen bir araç haline gelir. Bu da önüne geçilemeyen olumsuz durumların gelecek zaman için bir tehdit oluşturacağını kanıtıdır.

Romandaki tema, internetin yanlış kullanımının, para hırsının, düşünmeden yapılan eylemlerin sadece bireylere değil, tüm insanlığa zarar verebilecek sonuçlar doğurabileceği yönündedir. Günden güne internet ve bilgisayarın bağımlısı olan insan, bu romanda bir bakıma zihnini internete, yani Hüdan Fitri'ye rehin bırakır. Sonra da rehin bıraktığı zihnini ondan geri almak, dokuz adımı iptal etmek için büyük çabalar sarf eder. Romanın sonunda ise, reel olanın gücü, sanal olanı yener ve -ölen kişilerin dışında- her şey normale döner.

Yazar, romanda kendi ismini vermese bile eserlerinin ismini vererek kendini ve eserini bu şekilde okuyucuya hatırlatmaya çalışır.

“Sol eliyle pantolonunun üstünden cebindeki anahtarı yokladı. Şimdi adını unuttuğu bir yazarın Sokaklar Benim Yeniden adlı bir romanını okumuştı. On altı yaşındaki bir hacker adayının daha o yaşta kaybettiği, yabancılaştığı sokakları yeniden sahiplenmesini anlatıyordu. Nedim sokakları, evleri, dışarıdaki sıradan hayatı ele geçirecekti. Cebindeki kızın ev anahtarı şahit olsun ki” (Yemni, 2012zi:80).

Zaman Tozları romanının devamı niteliğinde olan Zihin İşgalcileri romanında yazar, Zaman Tozları romanındaki olaylara, Metin Civerek vakasına da atıfta bulunarak okuyucuya vakanın devamında gelişen durumlar hakkında bilgi verir.

Osman, Moda'daki bir apartman dairesinin camında beliren güçlü ışığı düşünerek içini çekti. Metin Civerek adlı on altı yaşındaki bir genç, eline geçirdiği bir aparat sayesinde İstanbul'u bütün dünya medyasının cazibe merkezi haline getirmişti. Üzerinden aylar geçtiği halde teknik araştırmalar sürmekteydi. Kadına söylediklerinin büyük bir kısmı doğrudu. İş artık onların etkinlik alanından çıkmıştı. Tek sakladığı şey, delikanlı ve kız arkadaşının muhtemel akıbetiydi. Bu akıbet fermuar gibiydi ve bir ay önce sadece yarısı açılmıştı. Kadim dostu ve gizemli dosyalar araştırmacı Ketan Hoca, diğer yarının her an açılabileceğini düşünmekteydi. 'Vakiteri adlı zamandan azade varlığın elinde en az üç as daha var.' demişti. Kendi sezgileri de bu yönde çıkarsamalar yapmaktaydı (Yemni, 2012zi:12).

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Fantastik durumlara tek tek olay örgüsü içinde bakacak olursak, fişleri çıkarılan ve kapatılan bilgisayarın ekranında Hüdan Fitri'nin görünür olması; dört gencin Hüdan Fitri'nin talimatıyla reel olarak içine girilip çıkılabilen, gezilebilen sanal bir âlem kurması; bilgisayar ekranından çıkan eğri büğrü dal benzeri nesnenin bir damla kan çıkarmadan İhsan'ın göğsüne saplanıp onu öldürmesi; Berkin'in Kadıköy'de yürürken, ölen Aysu'yu görmesi; Serpil'in önce sokaktaki kaldırımda, sonra evin dolabında ölen Aysu ve İhsan başta olmak üzere kendisini görmesi; Berkin ve Nedim'den oluşan beş kişinin Serpil'i dolaba davet etmesi; kahvehanede oturan Nedim'in ölen Aysu ve İhsan'ın kendisine kahve getirdiğini görmesi; Hüdan'ın Bülent'in zihnini işgal ederek onu hedefi olan Nedim'e yönlendirmesi; kendi halinde günlük yaşamlarını devam ettiren insanların Hüdan Fitri'nin zihinlerine müdahale etmesiyle Fuat, Berkin,

Serpil, Osman ve Keten Hoca'nın peşine düşmesi; Feray'ın, yorganı kaldırdığında yatakta yatan Nedim'in vücudunun da yorganla birlikte kıvrıldığını görmesi ve arkasında duran Nedim'in hayaletiyle konuşması; bilgisayara ve şifreye gerek olmadan salt zihin gücüyle Ahir@'e geçiş yapılabilmesi; Osman'ın ve olay hakkında bilgi sahibi olan çevresinin Ahir@'i deneyimlemesi; Osman'ın Hüdan'la Ahir'de yaşadığı hadiseler; Alzheimer hastası olduğu için uzun süredir oğluyla konuşamayan bir annenin, oğlu ile konuşup Ahir@'in iptal edilmesine destek vermesi; Osman, Hüdan'la sanal âlemde boğuşurken, birden Osman'ın benzerinin belirmesi ve dokuz adımı iptal etmesi; Timur, internet kafedeyken saatin birdenbire 1 saat atlaması gibi durumlar göze çarpar. Romanda iyi-kötü çatışması, reel-sanal çatışması, insan-makine çatışması gibi çatışmalar mevcuttur.

2.13.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Tüm roman kahramanlarının akıbeti, romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmemiştir. Sadece romanın sonunda, Berkin'le Serpil'in İstanbul'u terk etmemek koşuluyla serbest bırakıldıkları, Aysu'ya alerjiden, İhsan'a cinayetten, Nedim'e trafik kazasından öldü raporları çıkarıldığı ve olayın medyadan gizlendiği, İhsan'ın kardeşi Seyhan Bakırcı'nın medyanın bulamayacağı bir yere gönderilmesinin kararlaştırıldığı, on bir kişinin Amerikan hastanesinde gözaltında tutulduğu gibi akıbetler okuyucuya bildirilmiştir. Roman kahramanlarının anlatımında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, hırsları roman içinde verilmiştir.

Aysu, romandaki olaylarda aktif olarak yer alıp okuyucunun karşısına çıkmış olan bir kahraman değildir. Olay akışı içinde Aysu hakkında başlangıçta dokuz adımı iptal etmeye çalıştığı için 11 gün önce bir davette ölü bulunduğu bilgisi okuyucuya verilir. Adli tıp, Aysu'nun ölümüne alerji teşhisi koyar ve onun gizemli ölümünü örtülü bir şekilde araştırır. Çünkü İhsan'ın göğsündeki üçgen yaranın aynısı onda da vardır. Aysu, hayalet olarak Serpil'e, Berkin'e ve Nedim'e zaman zaman görünür. Hatta Nedim, Aysu'nun hayaletini takip eder, bu sırada Bülent'in kendisine çarpmasıyla hayatını kaybeder.

İhsan, 11. kattaki balkonsuz dairesinde Ahir@'in dokuz adımını iptal etmeye çalışırken eski sevgilisi Serpil'e bir mesaj gönderir. Sıranın kendisinde olduğunu söyler. Ardından bilgisayardan çıkan eğri bir dalın göğsüne saplanmasıyla hayatını kaybeder. O da öldükten sonra tıpkı Aysu gibi zaman zaman Serpil, Nedim ve Berkin'e görünür.

Serpil, ODTÜ'nün işletme bölümünü ikincilikle bitirmiştir. İhsan'ın eski sevgilisidir; fakat İhsan'la birlikteyken bile Berkin'e âşıktır. İhsan ölmeden önce sadece Serpil'le irtibata geçer. Serpil, İhsan'ın ölümünün ardından Berkin'in yanına gider. Ahir@'in kurucularından olmadığı halde sürekli onların hayaletini gören Serpil, aynı anda onların arasında kendini de görür. Bunun nedeni İhsan'ın ölmeden önce Ahir@'de Serpil'e de yer ayırmasıdır. Hiçbir şeyin bilincinde olmayan Serpil bir anda kendini garip olayların içinde bulur ve sürekli Berkin'le birlikte hareket eder.

Berkin, dokuz adımı iptal etmek ister. Serpil'in de tehlikede olduğunu anlayınca onu yanına alır. Nedim'e ulaşmaya çabalarken Osman tarafından bulunan Berkin, onu Ahir@'e geçirir. Dokuz adımın iptal edilmesiyle amacına ulaşır. Her şeyin normale dönmesinin ardından Serpil'le birlikte serbest bırakılır.

Hüdan Fitri, Ürdün asıllı bir Amerikalıdır. Berkin, Nedim, Aysu ve İhsan'dan oluşan dört gençle irtibata geçerek onlardan sanal bir cennet inşa etmelerini ister. İnsanları çok düşük bir fiyata her istediklerini elde edecekleri sanal bir cennete hapsedecektir. Ahir@; hastalık, yaşlanma, ölüm gibi şeylerden arınmış bir yerdir. Hüdan'ın burayı insanlara sunmasının karşılığında istediği şey tebaadır. İhsan'ın ekibi, durumun sahteliğini ve tehlikesini farkedince Ahir@'i iptal etme girişiminde bulunur. Bu durumdan hoşnut olmayan Hüdan, ekibin üyelerini tek tek etkisiz hale getirmeye başlar. Birçok kişinin zihnini ele geçirerek bir topluluk kurar ve gençlere musalat eder. Aysu, İhsan ve Nedim'i saf dışı bırakan Hüdan, Berkin'e dokunmadan Ahir@ âlemi iptal edilir.

Nedim, başlangıçta İhsan'ın ölümünden habersizdir. Gazeteden İhsan'ın ölüm haberini okuduktan sonra korkuları artar. Dokuz adımı iptal etmeyi dener; fakat başarılı olamaz. Cep telefonu kullanmama kararı aldıkları için Berkin'le irtibatı kopuktur. Hüdan'ın gönderdiği Bülent tarafından öldürülür.

Osman Demir, Terra Fuat ve Keten Hoca, Zaman Tozları Romanı'nda yer alan Vakiteri vakasından sonra yine yeni bir gerçekliği keşfetmek üzere iş birliği yapıp birlikte harekete geçerler. Keten Hoca, Hüdan'ın zihinlerini kurcalayıp kendisine gönderdiği topluluğu oyalamakla meşguldür. "Zihin İşgalcileri romanında insanların dünyada cenneti yaşayacağı bir bilgisayar programı kuran Hüdan Fitri'nin hipnoz ettiği kişileri normale döndürmeye çalışan Keten Hoca, cennetin ancak Allah'ın bilgisi dâhilinde olduğunu açıklayarak ona olan inancını dile getirir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:239). Terra Fuat, Serpil ve Berkin'le birlikte Ahir@'in tüm kapılarını iptal etmek için çok sayıda insana mail, broşür yoluyla ulaşır ve Ahir@'in giriş şifresinin tersini okutmaya çabalar. Berkin'in Ahir@'in kilidini açmasıyla, Osman Demir Ahir@ âlemini deneyimler. Hüdan Fitri ile mücadelesi esnasında ortaya çıkan ikizi sayesinde Ahir@'in dokuz adımı iptal olur.

Hilmi Sarıyol, makine mühendisliğinden polisliğe geçmiştir. Radyoaktif maddeler alanında uzmanlaşmıştır. Son zamanlarda ülkeye sokulmak istenen tehlikeli maddeleri saptama ve kaçakçıları derdest işine bakmaktadır. Hilmi'nin ekibi; başkan ve gerçek bir polis dedektifi olan Kerim Petek dışında amatör denilecek küçük bir ekiptir. Osman'la yıllar önce tanışıp dost olmuşlardır. Son zamanlarda gerçekleşen garip olaylar hakkında yapılacak sorgulamalar için tekrar bir araya gelip beraber hareket ederler.

Romandaki olaylara dâhil olan aktif kahramanlar; İhsan Bakırcı, Hüdan Fitri Bey, Seyhan Bakırcı, Serpil Meneviş, Aysu Mertel, Berkin Koşut, Nedim Düzce, Osman Demir, Hilmi Sarıyol, Keten Hoca, Selma, Kerim Petek, Terra Fuat, Aleksî Brünn, Melisa, Feray, Cevat, Jale, Bülent Altınok, Kemal Demir, Timur, Aysel, Can'dır.

Romandaki olaylarda aktif olarak yer almayan ya da yalnızca ismi anılan kahramanlar ise; Çiğdem, Nermin, Avni, Ali Bakırcı, Sedat, Nadir, Leyla, Meral, Dertli Fehmi, Münüre, İbik Ali, İsmet, Kemal Okur, Fehmi Bey, Nihal, Benli Ayla, Mustafa, Ömer Hayri Topçuoğlu, Behçet, Bedrettin, Nezihe Kapisız, Meliha, Rasim Avcı, Tarık, Abidin, Suzi, Dişlek Avni, Sankut, Remzi Bey, Esra, Adem, Ahmet, Betül, Bakkal Fehmi, Rıfki'dir.

Yazarın bazı kahramanların isminin başına lakap taktığı da görülür (Dertli Fehmi, İbik Ali, Benli Ayla, Dişlek Avni).

Romanda Hüdan Fitri dışında olumsuz kahraman yoktur. Hüdan Fitri'nin zihnini işgal ederek zombileştirdiği kişiler, Osman Demir'in ekibine bilinçli olarak saldırmadığından olumsuz bir kahraman vasfı taşımazlar. Aktif rolde olan olumlu bazı kahramanlar, Hüdan'la mücadele edip onun kurmak istediği Ahir@ evrenini devre dışı bırakmaya çalışırlar.

Romanın tek fantastik kahramanı olağanüstü güçlere sahip olan Hüdan Fitri'dir. Elektriksiz, kablosuz bir bilgisayar ekranından bile insanlarla irtibata geçer. Onların zihinlerini ele geçirerek istediği şekilde yönlendirir.

2.13.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği yıl ise belirsizdir. Sadece mevsimin kış olduğu ve olayların Perşembe günü başlayıp Cumartesi günü sonlandığı bilgisi mevcuttur. Roman, dokuz adımı iptal etmeye çalışan İhsan'ın Hüdan tarafından devre dışı bırakılmasıyla başlar, Ahir@ evreninin iptal edilmesi ile de sona erer. Romandaki olaylar, üç günlük bir zaman dilimine tekabül etmektedir. Romanda, İstanbul'da yaşanan bu olayın geçen yıl Mart ayında başka bir yerde "Son Cennet Vakası" olarak gerçekleştiği bilgisi mevcuttur. Bunun dışında geçen yıl Haziran ayında "Cennet İşçileri Vakası" olarak İtalya- Cenova'da, 4 ay önce de Dresden'de böyle bir vakanın benzerinin yaşandığı dile getirilir ve olayın geçmişi hakkında okuyucu bilgilendirilir.

Romanda, Ahir@'deki zamanın 29 Mayıs gününe endekli olduğu bilgisi mevcuttur. Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmişleri hakkında da bilgi verilir.

Yirmi yıl önce, ilkokulun ikinci sınıfındaydı. Sınıfta iki Nedim'diler. Diğer Nedim sarışın, yeşil gözlü bir çocuktü. Sağlam nişancıydı. Yakan top oynadıklarında herkesi şişlerdi. Tek marifeti iri yeşil gözleri ve nişancılığıydı. Onun dışında sınıfın en gabi öğrencisiydi. Daha okuma yazmayı bile yeterince sökememişti. O gün teneffüste yine yakan top oynamışlardı. Sarışın Nedim, diğer Nedim'i defalarca şişlemişti (Yemni, 2012zi:80).

Ayrıca romanın sonunda internet kefedeki bilgisayarın başında oturan Timur, saatlerin birden bire bir saat atladığını fark eder. Timur bilgisayarın başında birden bire atlayan bu 1 saate anlam veremez ve ne olduğunu anlayamadan vaka sona erer.

2.13.5. Mekân

Romadaki temel mekân İstanbul'dur. Mekân olarak İstanbul dışına çıkılmaz. Roman, İhsan Bakırcı'nın 11. kattaki dairesi olan kapalı bir mekânda başlar. Ahir@'e ise Berkin'in apartman dairesinden giriş yapılmaktadır. Ahir@, sanal bir evrendir ve bazı kahramanlar tarafından deneyimlenmiştir. Romadaki bu sanal mekân, tasvir yoluyla okuyucuya tanıtılır.

Gerçekle yapmacık arasındaki farkın sifıra inmesini sindirmek kolay bir iş değildi. Minik bir yükseltiyi geçince önlerinde ikişer katlı, asma balkonlu, dört adet köşk belirdi. Hepsi de beyaz cepheliydi. Kiremitler normal kiremit rengiydi. Köşkler bir eşkenar dörtgenin uç noktalarına kurulmuştu. Uzun köşegen yüz metre kadar olmalıydı. Serpil'in içini bürüyen yeis nedeniyle gözleri dolmuştu (Yemni, 2012zi:90).

Romanda olayların geçtiği ve adı anılan mekânlar arasında; Göztepe, Taksim, Exit Bar, Kadıköy, Prag, Tarlabası, Cenup Apartmanı, Mavi Kurdele Barı, Mostar Caddesi, Kosava Sokağı, Feneryolu, Dresden, Nişantaşı, Marmara Apartmanı, Mor Papatya Kafesi, Pürtelaş Sokağı, Belkis Apartmanı, Çekirdek kahvehanesi, Sıra Selviler, Labirent İnternet Kafe, İzmir, Eskişehir, Kanada, Hüda Apartmanı, Yozgat, Bahariye Caddesi, Ay Triada Kilisesi, Aydan Apartmanı, Arguss, Foton İnternet Kafe'dir.

2.13.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

“Beyaz kısa saçlı, beyaz pala bıyıklı, kırmızı yüzlü bir adamdı Hilmi Sarıyol” (Yemni, 2012zi:15).

Kerim, odadan çıktıklarını görünce onlara doğru seğirtti. Ceketinin altına siyah pantolon giydiği için boyu 1.95'ten daha uzun görünmekteydi. Fırını

küreği elli, kırk sekiz numara ayakkabı giyen, dar omuzlu, kocaman kafalı, Tatar tipli biriydi. Osman, bütün bu yapının seksen üç kilo çektiğini duyunca kulaklarına inanmamıştı (Yemni, 2012zi:17).

Evin çamaşır ve ütü yeri denilebilecek en küçük odasındaki iki sandalyede karşılıklı oturmaktaydılar. Krem rengi duvar kâğıdı nemden yer yer kabarmıştı. On santim arayla yeşil naylondan iki ip tam tepelerinden geçmekteydi. İçeri girdiklerinde kız ipe asılı birkaç çorabı ve siyah bir külotu yıldırım hızıyla toplayıp köşedeki hasır sepete tıkmıştı (Yemni, 2012zi:18).

“L şeklinde iki divan, yerdeki tertemiz halı, kar gibi beyaz tül perdeler, tozsuzluk soluyan ufak tefek biblolar ve bilumum aksesuar aşırı titiz bir muhayyilenin ürünüydü” (Yemni, 2012zi:62-63).

Yazarın sade bir üslubu ve akıcı bir dili vardır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Yazar romanı 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“Serpil hem dışarıdakileri, hem de Osman’ın dilinin altındaki baklayı merak eder vaziyette merakla bakmaktaydı. Az önceki iyimser ortam bir anda silindiği için havada endişe kabarcıkları dolanmaktaydı” (Yemni, 2012zi:133).

“İti anma çomağı hazırla.” dedi Berkin” (Yemni, 2012zi:138).

“Fuat adama anlatacağı her şeyin kolektif bir kafa yeme gibi görüneceğini biliyordu. Ama bu sadece dakikalarla sınırlı bir süre içindi. Dananın kuyruğu çoktan kopmuştu. Toz bulutu birazdan her yeri saracaktı” (Yemni, 2012zi:162).

Kötü söz ve argo roman içerisinde yer yer kullanılmıştır.

“ “Nah geçerli ” ” (Yemni, 2012zi:5).

“ “Puşt, katil herif, kes sesini” ” (Yemni, 2012zi:68).

“ “Beni vur lan it” ” (Yemni, 2012zi:180).

Cümle kuruluşunda yabancı kelimelere de yer verilmiştir.

“Are you still there?”

My son has just phoned.”

How old is he?

He is eighteen next month” (Yemni, 2012zi:127).

“Ağacın yanına gelince onu buraya çağırın oluşumu gördü ve “Time is on my side, yes it is!” diye mırıldandı” (Yemni, 2012zi:172).

2.14. Kuşadası’ndan Sevgilerle

2.14.1. Özet

Dedektif Mete Kurşun, eski iş arkadaşı Harry Palmer’in karısı olan Marion Palmer’in acil görüşme talebi üzerine kaldığı otele gider. Otel odasına geldiğinde Marion’un öldürüldüğünü öğrenir. Ardından arkadaşı İhsan ile beraber cinayetin failini ortaya çıkarmak adına araştırma yapmaya başlar. Sophie Noir aracılığıyla Marion’un günlüğüne ulaşan Mete, Marion’un eski sevgilisi Rockbe’nin yakın zamanda adaya gelmiş olduğunu öğrenir. Öte yandan otelin kamera kayıtları incelendiğinde otele işadamı Sedat Katırcıoğlu’nun gelerek Marion’u sorduğu ortaya çıkar.

Rockbe ve Sedat Katırcıoğlu’nu cinayetin şüphelisi olarak değerlendiren Mete, Sedat’ın ortağı Nihal Uzuntan ve yeni sevgilisi Olga Antonov ile görüşerek bilgi almaya çalışır. Bu görüşmelerden yola çıkarak Sedat’ın patronu olarak adı geçen Roger’ın, Rockbe olduğu tahmininde bulunur. Araştırmaya devam ederken adada Yasemin Benli isimli 23 yaşında bir kızın kaybolduğunu öğrenir. Marion cinayetinin failini ararken, kayıp Yasemin vakası üzerine de soruşturmalar yapar. Soruşturma kapsamında Hüseyin ve Ayben ile görüşerek Yasemin hakkında bilgi edinir. Kızın bir emlakçıda çalıştığını ve Ekrem isimindeki sevgilisiyle ara sıra eski evlerden birinde buluştuğunu öğrenir.

Ekrem'in gerçek adının Kadir Boz olduğunu keşfeden Mete, Olga'yı öldürmek üzere olan Kadir'i etkisiz hale getirir. Ardından Kadir'in silahının, Marion cinayetinde kullanılan silah olduğu ortaya çıkar. Kamera kayıtlarının incelenmesiyle Marion cinayetindeki sır ortadan kalkar. Marion'u Kadir Boz ile işbirlikçisi Catty'nin öldürdüğü anlaşılır. Marion cinayetinin şahitlerini ortadan kaldırmak isteyen Kadir, Yasemin'i ve Catty'i öldürerek cesetlerini Yasemin'le buluştukları evdeki zeytinyağı küplerine gizler. Kayıp Yasemin'i bulmak için Kadir'le buluştuğu eski evlerde iz süren Mete, zeytinyağı küplerinin içinde Yasemin'in ve Catty'nin cesedine ulaşır. Sedat Katırcıoğlu'na ulaşamadığı için onun da ölmüş olduğu düşünülür. Çok geçmeden Rockbe'nin, Roger ile aynı kişi olduğu kesinleşir.

Mete, Rockbe ile görüşür ancak elinde yeterli delil olmadığı için bir şey yapamaz. Sosyal medyada paylaşılan fotoğraftan yola çıkarak Rockbe'nin açığını yakalayan Mete, adadan gitmek üzere olan Rockbe'nin ekiplerce gözaltına alınmasını sağlar. Ancak sorgudan bir şey çıkmaması üzerine Rockbe serbest kalır ve adayı terk eder.

2.14.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla "Ölümlerle Randevu", "Kadınlar Denizi", "Londralılar", "Kuşadası'ndan Sevgilerle", "Uğursuz Pazar", "Küpü Kırmadan", "Soğuk Yol", "Ona Soğuk Martini Yasak", "Daha Sonra" başlıklarını taşır. Romanın ilk bölümünün başında "Kuş Adası Halk Değişti" notu düşülerek şu satırlara yer verilmiştir:

"Bulut gelir Ada'ya, çek eşeği odaya. Bütün gün yağmur yağacak.

Bulut gelir Söke'ye, çek eşeği köşeye. Kısa süreli yağış bekleniyor.

Bulut gider Aydın'a, bak işine gücüne. Hava güneşli olacak" (Yemni, 2012k:5).

Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. Romanda iyi-kötü, bilinen-bilinmeyen çatışmaları hâkimdir. "Eser bir cinayet üzerine kurulu polisiye romandır. Eserin

başkahramanı özel dedektif Mete R. Kurşun'dur" (Öntürk, 2017:60). Romanda ele alınan konu, Marion Palmer cinayetinin ve kayıp Yasemin Benli vakasının üzerindeki sır perdesinin aralanması noktasında Mete Kurşun'un gösterdiği çabalar ve tanık olduğu olaylardır. Romandaki tema, insanların mutlulukla hayatına aldıkları ve bir şeyler paylaştıkları kişilerin, ileride sonlarını hazırlayabilecek cinayetlerin failleri olabileceği üzerinedir.

Romanda Mete, dedektif kimliğiyle bazı araştırmalar yapan, olaylar arasında bağlantılar kurarak sonuca ulaşan ve sır perdesini aralayarak cinayetin faillerini tespit eden ve bu yönüyle olayların gidişatına etki edebilen özellikleriyle ele alınır.

Romanın başlangıcı, Mete'nin bir yaz günü Özçelik Oteli'nin 502 numaralı odasına yerleşmesinin 42. dakikası ile başlatılır. Otel odasının altı günlük rezervasyonu Marion Palmer tarafından yapılır. Odada eşyalarını yerleştiren Mete'nin yalnızlığı Marion'un aramasıyla bölünür ve saat onda Bahargülü Oteli'nin lobisinde buluşmak üzere sözleşirler. Mete otele gidip lobide yarım saat kadar Marion'u bekler ancak kadın gelmez. Bunun üzerine otel yönetiminden yardım ister ve odada Marion'un cansız bedeni ile karşılaşır. Ardından emniyete haber verilir. "Kuşadası'nda ve yaz mevsiminde bazen adanın tarihine de ışık tutan hareketli takipler başlar" (Öntürk, 2017:60).

Mete'ye göre, Marion bir şeyden korktuğu için kendisiyle otel lobisinde randevulaşmıştır. Marion cinayeti incelendiğinde kadının çantası, cüzdanı, cep telefonu ve pasaportunun kayıp olduğu fark edilir. Bu, ilk bakışta soygun sırasında işlenen bir cinayet gibi görülse de gündüz vakti, kalabalık bir otelde susturuculu silahla cinayet işleme fikri Mete tarafından şüpheli bulunur. Kamera kayıtları incelenir. Saat 22.02'de uzun boylu, keçisakallı, güneş gözlüklü birinin otelin asansörüyle katlara çıktığı, ardından 22.17'de asansörle tekrar lobiye indiği ve oteli terk ettiği görülür.

Mete'yi Sophie isminde bir kadın arar. Sophie ile buluşan Mete, ondan Marion'a ait günlüğe ulaşır. Bu noktadan sonra, cinayete kurban giden Marion, cinayetin aydınlatılması noktasında tuttuğu günlüklerle konuşur, psikolojik, duygusal ve sosyal yaşantısı hakkında ipuçları alınır. Rockbe isimli kişinin adada olduğu ve

Marion'la olan geçmişi hakkındaki bilgileri bu günlük aracılığıyla öğrenilir. Romanda olay akışı içinde olayı aydınlatmak amacıyla Marion'un ağzından yazılmış günlükten alıntılara yer verildiği görülür.

6 Temmuz, Çarşamba

Rockbe burada! Adada. Ne rastlantı ama... Dört yıl sonra ilk kez gördüm. Kaldırımında karşı karşıya geldik. Zayıflamış. Saçlarını yenilemiş. Dişlerini beyazlatmış. Daha genç görünüyor. Ona âşık olduğum günler bir hayalet organın kaşıntısı gibi. Yirmili yaşların çılgınlığından başka bir şey değildi (Yemni, 2012k:21).

Marion'un tabirine göre sert ve acımasız Rockbe, sevgilisini elinden alan Harry'nin ölümüne üzülmez. Rockbe, Kuşadası'na gelir. Onu 4 yıldır görmeyen Marion bu durumdan huzursuz olduğunu günlüğünde belirtir ve Mete'den yardım isteyeceğini ima ederek onun telefon numarasını deftere not olarak düşer. Onun deftere yazdığı numarayı daha sonra Sophie kullanarak Mete'ye ulaşır ve soruşturmaya dâhil olur.

Başlangıçta günlükte adı geçen Rockbe ve cinayetten bir gün önce otele gelip Marion'u sorduğu düşünülen Sedat Katırcıoğlu cinayetin iki şüphelisidir. Ancak Mete, soruşturma bulgularını birleştirdiğinde Sedat Katırcıoğlu'nun yaştan dolayı Marion'un eski sevgilisi olamayacağı tahmininde bulunur.

Sedat Katırcıoğlu'nun Meltemci Oteli'nde Olga isimli bir Rus kızla kaldığı ardından da ortadan kaybolduğu İhsan Arıcı tarafından tespit edilir. Sedat Katırcıoğlu'nun odasında araştırmalar yapılır ve Londra bağlantısı ortaya çıkar. Marion'un öldürüldüğü gün kameralar Sedat Katırcıoğlu'na benzer birinin 22.02'de otele girdiğini, 22.17'de de otelden ayrıldığını görüntüler. Marion cinayetinin saati ise 21.30-22.30 olarak tespit edilir. Olga bulunamadığı için Mete, Ethem'i de yanına alarak Sedat'ın İzmir'deki ortağı Nihal Uzuntan ile görüşür. Ancak Nihal'in hiçbir şeyden haberdar olmadığını fark eder.

Nihal, Mete'ye Sedat hakkında bilgiler verir. Mete, Nihal'in bir gün önce Sedat'la telefon görüşmesi yaptığını öğrenir. Sedat, Nihal'le korkulu bir ses tonuyla konuşmuştur. İşlerin kötü gittiğini söyleyerek kızdan kendisini bir süre

aramamasını istemiş, sonra da izini kaybettirmiştir. Mete, şimdiye kadar edindiği bilgilerden yola çıkarak şüpheli gördüğü ayrıntılar üzerinde durur. Marion adada Rockbe'yi gördüğü için kendisini aramış ve küvette ölü bulunmuştur. Sedat Katırcioğlu patronuyla buluşmak için yanına fotoğraf albümünü alarak adaya gelmiş, bir süre sonra Nihal'i arayarak işlerin ters gittiğini söyleyerek kendisini aramaması konusunda onu uyarmıştır. Olga kayıptır. Nihal'in, tehlikede olup olmadığı belirsizdir. Sedat'tan haber yoktur. Ancak Mete, tüm bunların Londra ekibinin işi olduğu kanısındadır.

Marion'un geçmişte sivil polis olarak görev yapan Roger adında bir sevgilisi olduğunu öğrenen Mete, vakanın sıradan bir cinayet olmadığı, profesyonelce planlandığı ve kendisiyle buluşmadan önce kasıtlı olarak işlendiği fikrindedir. Rockbe'nin Marion'un telefonlarını dinlettiğinden bu nedenle de görüşme gerçekleşmeden kadının öldürüldüğünden şüphelenir.

Ethem, Roger Coaler hakkında bilgiler toplar. Marion cinayetinin ardından Roger'ın Kuşadası Emniyeti'ne giderek cinayet soruşturması hakkında bilgi edinmeye çalıştığını öğrenir. Ethem'le görüşen Roger, cinayet gecesi Avcılar Lokali'nde adalılarla okey oynadığını söyler. Birkaç gündür aynı mekânda, aynı amaçla bulunduğu bilgisi, Mete'nin şüphelerini artırır. Rockbe'nin, diğer ifadeyle Roger'ın bir iş çevirdiğinden emin olur ve adamın bu işe ortak olan yardımcıları olduğunu düşünür.

“Eserde görülen bir diğer cinayet ise Yasemin adlı bir kızın öldürülmesidir” (Öntürk, 2017:61). Marion cinayetini araştıran Mete, Ethem'den 7 Temmuz'da gerçekleşen başka bir kızın kayıp vakasını öğrenir. Yasemin Benli isimli 23 yaşındaki kız, en son arı desenli tişört giyen, uzun boylu, keçisakallı, adanın yabancısı olan genç bir adamla birlikte görülmüştür. Bunu öğrenen Mete, Sedat'la bu olay arasında bağlantı kurmaya çalışır. Sedat'ın aynı anda hem Olga ile hem de Yasemin ile birlikte olabileceği ihtimali üzerinde durur. Yasemin'in akrabası olan Hüseyin'le görüşerek bilgi alır. Vladimir'in yardımıyla Olga'yı bulan Mete, Sedat'ın, İzmir'deki iş yerini satarak adada bir bar açmayı planladığını öğrenir.

Sedat, adada bulunan Londra'daki eski patronundan 250.000 tutarında bir para bekler. 6 Temmuz'u 7 Temmuz'a bağlayan gece patronuyla görüşmüş olan Sedat, kararsız, tedirgin, sinirli bir ruh haliyle hareket eder. Olga'ya iş şartlarının değiştiğinden bahseder ve kadına para bırakarak kayıplara karışır. Olga'nın, Sedat'tan Rockbe ismini duyduğunu söylemesi üzerine Mete, Rockbe'nin Roger Coaler olduğundan emin olur. Mete, önce Hüseyin'le ardından Ayben ile görüşür ve kayıp Yasemin Benli hakkında bilgiler edinir.

Mete, Yasemin'in sevgilisi olarak adı geçen Ekrem'in Sedat Katırcıoğlu'nun kılığına girip Marion'u öldürdüğü, Yasemin'in de bu cinayete yardım ettiği ihtimali üzerinde durur. Bu sırada Olga'dan tehlike içeren bir mesaj alır, hemen Ethem'le birlikte harekete geçerek Olga'nın bulunduğu Kalebodur Sitesi'ne gider. İçerideki iki kişinin Olga'daki dizüstü bilgisayarını tehditkâr bir şekilde ele geçirmeye çalıştıklarını görür. Mete, dizüstü bilgisayarda Rockbe ile alakalı hayati bir şeylerin yer aldığı çıkarımında bulunur. Ayben'in tanımından yola çıkarak Mete, içerideki adamlardan birinin Ekrem takma adını kullanan Kadir Boz olduğunu anlar. Aralarında silahlı çatışma başlar, Mete ve Ethem adamları etkisiz hale getirir. Mete, adamların peşinde oldukları laptopun Olga tarafından Linda isimli bir kadına satıldığını öğrenir ve onunla irtibat kurar.

Mete ve Ethem 7 Temmuz gecesi Marion'un öldürüldüğü otelin kamera kayıtlarını incelerken lobide Yasemin'i görürler. Bundan yola çıkarak Mete, Sedat ve Yasemin'in Marion cinayetine dâhil olmadığı sonucunu çıkarır. Görüntülerde Yasemin'in tedirgin değil de mutlu olması cinayetten haberi olmadığını kanıtlar. Otel odasında Marion'un komşu dairesindeki kişiler hakkında araştırmalar yapar. Cinayet gecesine ait otel görüntülerini inceler ve Marion'un katillerinin Kadir ve kapı komşusu Catty Clairbourn olduğunu tespit eder. 11 gün kaldığı Parasol Oteli'nden Olga'nın öldürüleceği gün ayrılan Kadir, bu cinayeti Rockbe adına işlemiştir.

Yasemin'in patronu Kerem, Mete'yi eski evlerden birine götürür. Bu evin Haziran ayında Yasemin tarafından İstanbullu birine kiralandığından bahseder. Eve girdiklerinde ağır bir kokuyla karşılaşır. Çok geçmeden bunun kadavra kokusu olduğunu anlarlar. Yasemin ve Catty Clairbourn'un cesedi küplerin içinde üzeri

toprakla örtülü şekilde bulunur. Yasemin 7 Temmuz gecesi Kadir'i bu evde beklemiş ancak öldürülerek küpteki yerini almıştır. Yasemin'in cesedinin bulunmasından sonra Mete, Rockbe'nin her gece birlikte okey oynadığı Remzi ile görüşür. Ondan Roger ile ilk okeyin 4 Temmuz'da oynandığını öğrenir. Mete okeyde alınan puanların tutulduğu deftere bakar ve Roger'in 4 Temmuz'dan 9 Temmuz'a kadar oynadığı oyunun başarı grafiğini inceler. 7 Temmuz gecesi Rockbe'nin puan grafiğine diğer günlere oranla yansıyan ani düşüş ile cinayet arasında bağlantı kurar. Ardından Roger ile Atatürk Bulvarı'ndaki kafelerden birinin terasında buluşur. Mete onunla görüşürken Ethem ve ekibi de Roger'in odasında eş zamanlı olarak arama yaparlar.

Roger, Mete'nin sorularını yanıtlar ve Kadir ile Sedat isminde kimseyi tanımadığını söyler. Bu noktada Roger'in yüzünde duygu geçişlerinin olmadığı, soğukkanlı tavırlar sergilediği görülür. Roger Mete'nin tüm suçlamalarını reddeder. Mete, Roger'in 7 Temmuz'da okey oyununda ortalamanın altında puan almasını cinayetin gerilimine bağlar. Rockbe'nin odasında yapılan aramadan bir sonuç çıkmasa da Kadir'in tabancasının Yasemin ve Marion'u vuran silah olduğu kesinleşir. Yasemin'in cesedinin bulunduğu küplü evin Kadir Boz'un adına kayıtlı olduğu ortaya çıkar.

Narkotikten olan Rockbe'nin eline büyük bir uyuşturucu vurgunu fırsatı geçer. Bu iş için de ikinci kuşak göçmen Türkleri kullanır. Rockbe'nin sırlarını bilen Sedat ve Kadir, paraları alıp rahat bir hayat süreceklere fikrine kapılırlar ancak yanılırlar. Rockbe, Sedat'ın Londra'daki Carla isimli sevgilisini öldürtür. Ardından Marion'u Cote d'Azur'daki yazlığında öldürmeyi planlar ancak uygulayamaz.

Kuşadası'nda cinayeti işlemeye karar veren Rockbe, Catty kod adlı kadınla adaya gelir. Kadir de onlardan önce adaya gelmiştir. Hem Sedat'ı hem de kendisi için tehlike teşkil eden diğer kişileri ortadan kaldırma planı yapar. İlk olarak Marion'un karşısına çıkarak onu korkutur. Marion, Mete'yi 7 Temmuz günü arar. Rockbe, Mete'nin kadınla buluşmaya geleceğinden haberdardır. O gelmeden cinayet işlenir. Harry Palmer'in başlattığı araştırma nedeniyle Londra, Marion'u izlemeye alır. Kadının mailleri vasıtasıyla Kuşadası'na gideceğinden haberdar olarak cinayet planı yaparlar. Kadir iş için adaya gelince Yasemin'le tanışarak sevgili olur.

Rockbe'nin etkisiyle Yasemin'i de plana dâhil eder. Kızla gizlice kiraladığı evde buluşur. Sedat Katırcıoğlu kılığına girip Marion'un kaldığı otele gelerek hedef şaşırtır. Kadir'in planlarında, Olga, Catty ve Yasemin'i öldürmek yoktur. Ancak olayların gidişatı her şeyi değiştirir. Catty ve Yasemin'i öldürür. Olga'yı öldüremeden Mete tarafından etkisiz hale getirilir.

Mete, Marion cinayetine tanıklık edip soruşturmayı derinleştirmese, cinayet Sedat Katırcıoğlu tarafından işlenmiş olarak gösterilerek üstü kapatılacaktır. Marion'un aşk cinayetine kurban gittiği sanılacak gerçekler gizli kalacaktır. Mete, olayların sırrını çözme noktasında oldukça profesyonel davranır, doğru tespitler yapar ve isabetli yöntemler kullanarak gerçeğe ulaşır. Mete, Bayan Palmer'ın cesedinin erken bulunmasının işleri değiştirdiği kanaatindedir. Rockbe ve ekibinin telaşa düştüğü, bu nedenle de daha fazla kişi öldürerek dikkatleri üzerine çektiği fikrindedir.

Mete, Rockbe'nin gemiyle adadan ayrılacağı gün Olivia ile beraber Kuşadası Kruvaziyer Limanı'na gider. Sedat'ın 7 Temmuz günü Facebook'a koyduğu 2008 yılında çekilmiş olan fotoğrafı Rockbe'ye göstererek fotoğraftaki beş kişiden sadece kendisinin sağ kalmış olduğunu söyler. Ve tanımadığını söylediği kişileri tanıdığını kanıtlayarak yalan söylediğini ortaya çıkarır. Rockbe, Bayan Palmer başta olmak üzere işlenen birden fazla cinayetin azmettiricisi olarak sorgulanmak üzere polis karakoluna götürülür. Teoman'ın ağabeyi Ertuğrul Bey'le yüzleşmesi için alıkonulur. Alkollü olan Ertuğrul, fiziki olarak değişim yaşamış, saç ektirmiş, kilo vermiş, diş yenilemiş olan Rockbe'yi teşhis edemeyince ertesi gün adam serbest bırakılır ve adayı terk eder. "Sedat Kantarcıoğlu ise kayıplarda yer alarak gizemli durumu korumaya devam eder" (Öntürk, 2017:61).

Romanda Mete, sezgileriyle kötü olaylar hakkında hissiyata kapılır. Marion Palmer'in otel lobisine sözleştikleri saatte inmemesi durumunun Mete üzerindeki etkisi dikkat çeker.

"Asansörlerin kapıları açılıp kapanmaya devam ediyordu, ama Marion görünürlerde yoktu. Sezgilerim cayır cayırdı. Bir şeyler yolunda değildi. Bu çok açıktı artık" (Yemni, 2012k:7).

Otelin 607 numaralı odasına giren Mete'nin, Marion'u bulduğu anın tasviri, Marion'un görüntüsü üzerinden verilmiştir.

Küvete yaklaştım. Marion gözleri yarı aralık bir şekilde küvetin içinde sırt üstü yatmaktaydı. Sağ kolunun alt yarısı belinin altındaydı. Turuncu tişörtünün göğüs kısmının sol tarafında gül goncası büyüklüğünde kırmızı bir leke vardı. Beyaza yakın sarı saçları, sol gözünü neredeyse örtmüş durumdaydı. Beyaz eteği dizlerinden iyice yukarı sıyrılmıştı. Sol kolunun dirseğe yakın kısmında mor lekeler vardı. Kolundan tutularak buraya sürüklendiği belliydi. Apar topar küvetin içine tıklılırken her nasılsa iki ayakkabısı da ayağında kalmıştı. Kadın tam dışarı çıkmaya hazırlandığı sırada baskına uğramıştı. Eğilip yanağına dokundum. Teni sıcaktı daha (Yemni, 2012k:9-10).

Romanda rüyalar önemli bir yere sahiptir. Bir cinayeti aydınlatmaya çalışan dedektif Mete, tanıklık ettiği olayların etkisinde kalır ve psikolojik etki cinayete kurban giden Marion'u rüyasında görmesi şeklinde kendini gösterir. Rüyada Mete 607 numaralı odaya girer ve içeride sarışın bir kadının arkası kendisine dönük şekilde camdan dışarı baktığını görür. Kadın kendisine doğru yüzünü döneceği sırada çalan telefonun sesi uykusunu böler ve rüya sona erer.

“Dön de yüzünü göreyim diyeceğim sırada sahneye tanıdık bir melodi girdi. Yan odadaki müşteri televizyonu açmıştı galiba. Televizyon değildi. Telefonumdu. Bunu düşünürken 607 numaralı odadan koştum. Tam da kadın geriye dönmek üzereydi. Yüzünü görecektim” (Yemni, 2012k:79).

Romanda fantastik sayılabilecek bir ayrıntı Hüseyin Bey ve Mete görüşmesi sırasında kendisini gösterir. Mete, YEŞ isimli bir medyum gruptan bahsedince Hüseyin Bey'in anlattığı olağanüstü bilgiler, romanın küçük de olsa fantastik yanını ortaya koyar. YEŞ grubunun ara sıra televizyona çıktığından Değirmendere'deki Sakızlı Dede yatırında görülen ateş toplarından bahsettiklerini söyler, bunlara birkaç kez kendisinin de tanıklık ettiğini ifade eder. Romanda yatırın sosyal hayat ve insan yaşamını etkileyen yanı Hüseyin'in başından geçenler şeklinde kendine yer edinir.

Bunu konu komşuya anlattığımda yandaki evde bir yatır olduğu, eve alkollü gelmeme tepki verdiği yorumları yapıldı. Çünkü o yandaki evde yatanlar sabaha karşı tulumba ve takunyayla yürüme sesleri duyarlarmış. Yüzyıllardır ölü olan dede sabah namazı için abdest almış. Zaman değişti

tabii artık Mete Bey. Artık kimselerin böyle şeyler duyduğu yok (Yemni, 2012k:103).

Medyum Leman, Mete ile yaptığı görüşmede ley hatlarından, güç çizgilerinden, enerji haritasından ve Değirmendere, Sakızlı Dede gibi mekânlarda insanların yüzyıllardır ateş topları gördüklerinden bahseder.

Samet, kocam çizdi. Yıllarca topladığımız bilgiyi gıdım gıdım işledik. Şimdi hepsini izah etmek zor tabii. Şöyle özetlersek... Dünya tıpkı enlem boylamlar gibi, ama daha karmaşık ve çok sayıda güç çizgisiyle sarmalanmıştır. Küp şeklinde bir bobin hayal edin. Öyle. Dünya üzerinde bazı yerlerde bunlar daha aktiftir (Yemni, 2012:131).

Romandaki bir başka fantastik olay, Medyum Leman'ın üç yıl önce ölen ablasının ara sıra eve yaptığı sessiz ziyaretlerdir. Mete, Leman'ı ziyarete gittiğinde, kadının ölen ablasının yanında bir adamla evi ziyarete geldiğini öğrenir. Mete'nin, Leman'ın anlattıklarına inandığı görülür ve bu atmosferi inandırıcı bulur. Ölen Leyla'nın yanında görünen kişinin Sedat Katırcıoğlu olduğunu, bu sabah itibariyle adamın öldürülmüş olabileceğini düşünür.

Kadın dikkatle yüzümü süzdü. Gözleri dolmuştu. "Bazen gelir. Öyle oturur orada. Hep aynı pufta. Bugün bir fark var. Sağ yanında biri oturuyor. Yüzü ve ayrıntıları belirsiz. Cüssesinden erkek olduğunu anlıyorum. Uzun boylu, ince yapılı. Genç biri. Bizi direkt olarak algılamıyor. Sadece Leyla'yı... Onun vasıtasıyla burada yani (Yemni, 2012k:133).

2.14.3. Şahıs Kadrosu

Roman şahıs kadrosu bakımından oldukça geniştir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Yasemin Benli ve Marion Palmer cinayeti arasındaki bağlantılar kahramanlar üzerinden başarılı bir şekilde çözümlenmiş, romanın başında yer alan sis perdesi, romanın bitiminde büyük ölçüde dağılmıştır. Sadece Sedat Katırcıoğlu cephesinde olanlar net bir şekilde okuyucu ile paylaşılmamış, akıbeti belirsiz bırakılmıştır. Marion Palmer cinayetinin faili, Yasemin'i ve Catty'i öldürerek, zeytindağı küplerine gömmüştür. Olga'yı da öldürmek üzereyken Mete tarafından vurularak hayatını kaybetmiştir. İki cinayetin de faileri ölmüştür. Olayla ilişkisi olduğu konusunda yüksek şüpheler olan Rockbe, bazı açıklar vermişse de, delil yetersizliğinden

serbest bırakılmış, adayı terketmiştir. Bazı noktaları yönüyle roman okuyucuyu tam olarak tatmin etmeyecek şekilde sonlandırılmıştır.

Kahraman anlatıcı Mete Kurşun, İstanbul'da yaşar ancak İzmirlidir. Dört yıl önce boşandığı karısından on altı yaşında bir kızı vardır. Doktorasını Amerika'da yapar. Amerika ve Avrupa'da etkin olan AEGO isimli şirketin İstanbul şubesinde işe başlar, sigorta kaçakçılığını takip, araştırma, engelleme ekibine katılarak 20 yıl boyunca polisle işbirliği içinde çalışır. Dört yıl önce bu işten emekli olarak kendi dedektiflik bürosunu açar, ODAK(Özel Dedektiflik ve Araştırma Bürosu)'ın sahibi olur. Harry Palmer'le dolandırıcılık çetesini çökertmek için 2007-2009 yılları arasında İstanbul'da birlikte çalışır. Onun karısı Marion Palmer'ı da bu vesileyle 2009 yılının sonbaharında Londra'da tanır. Harry Palmer'i en son 2009 yılının sonbaharında görür. Marion tarafından acil görüşme talebi aldığı anda otele gider ve onunla görüşme gerçekleştiremeden öldürüldüğü gerçeğiyle yüzleşir. Cinayetin kim tarafından işlendiğini öğrenmek adına incelemeler yapar, soruşturmalar yürütür. Kayıp Yasemin Benli'nin de Marion cinayetiyle bağlantılı olarak aynı fail tarafından öldürüldüğünü tespit eder. Marion cinayetini soruştururken Olivia isimli bir kadınla tanışır ve onunla ilişki yaşar. Karısından dört yıl önce ayrılmasına rağmen bu yaşadığı yeni ilişkide eski karısı Nesrin'e karşı suçluluk duygusu hisseder. Başlangıçta Olivia'ya cinayet soruşturmasından, görevinden, adada bulunuş sebebinden bahsetmez. İlişkileri ilerledikçe doğruları açıklamak zorunda kalır. İşlenen cinayetlerin ardından Rockbe'nin işin içinde olduğuna emindir, onu hapse attırmak adına çaba gösterir. Adadan gitmek üzereyken polis tarafından gözaltına alınmasını sağlar. Ancak delil yetersizliğinden serbest bırakılmasına, ardından da adadan gitmesine engel olamaz.

Olivia, Mete'nin Marion cinayeti soruşturması sırasında tanışarak birliktelik yaşadığı İtalyan bir bayandır. Balıketli, koyu kahverengi saçlı, siyah gözlü, bir yetmiş boyunda, kırk üç yaşında, neşeli bir kadındır. Şarap ve peynir satışı yaptığı bir dükkâna sahiptir. Dört yıl önce kocasından boşanmıştır. Evliliğinden on sekiz yaşında bir oğlu vardır. Arkadaşı Melissa'nın tavsiyesi üzerine Kuşadası'na tatile gelir, Mete ile vakit geçirir.

Nesrin, Mete'nin boşandığı karısıdır. On dört yıllık evliliklerini dört yıl önce sonlandırmışlardır. Mete ile evliliğinden on altı yaşında bir kızı vardır. Diş doktorudur. İki arkadaşıyla birlikte küçük bir diş klinikleri vardır.

Harry Palmer, Mete ile 2007-2009 yılları arasında İstanbul'da beraber çalışır. Birlikte Londra- İstanbul arasında belge sahteciliği, sahte kimlik ve ölüm belgesi ile sigorta şirketi dolandıran bir çeteyi çökertme görevini üstlenirler. Kaçakçılık masasıyla ilgilenen bir dedektiftir. Duyarlı, çalışkan, zeki bir adamdır. 2005 yılında evlendiği karısı Marion'a çok âşıktır. 2010 yılında bürosunda, beyin kanaması geçirerek 39 yaşında vefat eder.

Marion Palmer, beyaza yakın sarı saçları olan bir İngiliz bir turisttir. Kimsesiz çocuklara aile ve kurum bulan özel bir şirketin sahibidir. Kocasının iş arkadaşı olan dedektif Mete ile 2009 yılında tanışır. Bahargülü Oteli, 607 numarada kalmaktayken, Mete'yi telefonla yanına çağırır. Ancak odasında susturucu silahla öldürölür.

Sedat Katircioğlu, Marion Palmer öldürölmeden bir gün önce otele gelip kadını sorduğu sanıldığı için cinayetin şüphelisi olarak görülür. 27 yaşında, bir doksan boylarında, yakışıklı yüzlü bir adamdır. 2009 yılından beri Türkiye'de yaşar. 1984 Londra doğumludur. Öksüzdür. Anne ve babasını çocukken trafik kazasında kaybeder. On iki yaşındayken bir çeteye dâhil olur, on dört yaşında ot içmeye başlar, on altı yaşında dört aylığına başkasının hırsızlık suçunu üstlenerek hapse girer. Halası ve dayısı Londra'da yaşadığından on dört yaşından itibaren arkadaşlarında kalmaya başlar. İzmir Alsancak'ta Toktut isminde bir marketi vardır ve Nihal Uzuntan ile ortaktır. Yirmi yaşında ağır bir suçtan mahkemelik olur, ancak delil yetersizliğinden dolayı serbest bırakılır. 2007 yılında Carla ile evlenir, ancak beş ay sonra karısı, hırsızlar tarafından bıçaklanarak öldürölür. Aynı yıl Teoman isimli çocukluk arkadaşını da eroinden kaybederek ağır travmalar yaşar. Mete Kurşun'la birlikte cinayetin izini süren İhsan Arıcı tarafından Meltemci Oteli'nde Olga Antonov isimli bir kızla kaldığı sonra ortadan kaybolduğu bilgisine ulaşılır. Cinayetin failleri tespit edilmesine rağmen izine ulaşılmaz. Öldüğu tahmin edilir.

Yasemin Benli, 23 yaşındadır, 7 Temmuz'dan beri kayıptır. Adanın yerlilerinden olan annesi ve babası 2000 yılında Aydın yolunda otobüs kazasında ölür. Evin tek çocuğudur ve ailesini kaybettikten sonra 12 yaşında halası Remziye'nin himayesine girer. Halasının evinde mutlu ve huzurlu değildir. Bu sebeple on yedi yaşındayken iş bulduğunu söyleyerek İstanbul'a gider ve lüks otellerde çalışır. Adada iki kez kürtaj olduğu söylentileri yayılır. Kendisini Ekrem olarak tanıtan Kadir Boz ile sevgili olur. Eylül'de sevgilisiyle evlenme, ardından önce İstanbul'a ardından İngiltere'ye gitme planları yapar. Adada eski evlerin satış ve kiralamasını üstlenen bir emlakçıda çalışmaya başlar. Eski evlerden birini sevgilisiyle buluşmak için kullanır. Nisan ayından beri en yakın arkadaşı Ayben ile aynı evde yaşar. Ancak daha sonra aniden ortadan kaybolur. Araştırmalar sırasında son olarak uzun boylu, keçi sakallı, adanın yabancıları olan, yıllarca Londra'da yaşamış birkaç yıldır da Türkiye'de yaşayan genç bir adamla birlikte görüldüğüne dair ifadeler verilir. Kadir Boz'la Marion Palmer cinayeti olduğu gün otelde bulunur, ancak cinayet hakkında bilgisi yoktur. Yine de Kadir tarafından öldürülerek buluştukları evde yer alan zeytinyağı küpüne gömülür.

Kadir Boz, 28 yaşında, Londra doğumlu bir adamdır. İki yıldır İstanbul'da yaşar. Yıllardır kendisinden haber alınamadığı, polisin bile bulamadığı iddia edilen kişidir. Dört kişilik takımın ortadan kaybolan üyesidir. Sedat'ın en yakın arkadaşıdır, ancak 2007'den beri görüşmezler. İstanbul'da kendi adına kayıtlı Gigaland isimli bilgisayar tamir ve bakım şirketinde çalışır. Aslında aranan biridir, Rockbe'nin çağrısıyla adaya gelir. Ekrem sahte ismini kullanarak Yasemin Benli ile sevgili olur, Marion cinayetini işler. Ardından da Yasemin ve Catty'i öldürür. Sekiz gün, Kuşadası'nda Ekinci isimli pansiyonda kalır. Laptopu ele geçirip Olga'yı da öldürecekken Mete ve Ethem ile çatışmaya girerek öldürülür.

Roger Coaler(Rockbe), 1957 Liverpool doğumludur. Londra polisindedir, narkotik bürodandır. Marion'un 8-10 yıl kadar önceki eski sevgilisidir. Harry, sevgilisi Marion'u elinden alarak onunla evlenir. İntikam duyguları taşıdığı tahmin edilen Rockbe, Harry'nin ölümünden sonra adaya gelip Marion'un karşısına çıkarak onu korkutur. Otel odasında ölü bulunan kadının günlüğünde adının geçmesi şüpheleri üzerine çeker. Marion cinayeti araştırılırken, Kuşadası Emniyet Amirliği'ne giderek soruşturmayla alakalı bilgi edinmeye çalışır. Mete'ye yakın otellerden birinde kalır.

Ethem'le görüştüğünde cinayet gecesi Avcılar Lokali'nde adalılarla okey oynadığını söyler. Soruşturma sırasında, Marion cinayetiyle ilgisi olmadığını, Kadir Boz'u tanımadığını iddia eder. Ancak Kadir'le çekilmiş fotoğrafının olduğunun ortaya çıkması üzerine gözaltına alınır. Delil yetersizliğinden serbest bırakılınca adayı terk ederek Londra'ya gider. Sert ve acımasız bir karaktere sahiptir. Mete tarafından "psikopat, sadist" gibi ifadelerle tanıtılır.

Catty Clairbourn, 41 yaşında bir kadındır. Türkiye'ye 23 Haziran'da giriş yapar. 5 Temmuz ile 9 Temmuz tarihleri arasında Bahargülü Oteli'ne rezervasyon yaptırır. Sahte Lüksemburg pasaportuyla Marion'un kaldığı otele yerleşir ve kapı komşusu olur. Amacı cinayet işlenmeden önce tanıdık bir sima olarak Marion'a kapıyı açtırmaktır. 7 Temmuz gecesi Kadir'le birlikte hareket ederek Marion cinayetine yardım eder. Cinayet soruşturması devam ederken Mete'yi takibe alır ancak takip edildiğini fark edince ortadan kaybolur. Kadir Boz tarafından boynu kırılarak öldürülür. Yasemin'in cesedinin bulunduğu zeytinyağı küpünün içine atılır.

"Bu arada YEŞ adı verilen grup Kuşadası'ndaki enerjinin varlığını ortaya koymakta ve Leman Hanım isimli grup kurucusu ise medyumluk yaparak ruh çağırma seansları düzenlemektedir. Bu grup esere gizimli bir hava da katmakta ve daha sonra işlenen Yasemin cinayetinde kendilerinden bilgi alınmaktadır" (Öntürk, 2017:61). YEŞ Grubu (Yılanburnu Enerji Şürekası), Kuşadası'nın yerlileri tarafından kurulan, adada herkes tarafından bilinen bir medyum grubudur. Grubun başkanı Leman adında bir kadındır. Doksanlı yıllarda yaptıkları ruh çağırma seanslarıyla ünlenirler, zaman zaman televizyona çıkarlar. Bir süre sonra ruh çağırma seanslarını bırakıp enerji alanına geçiş yaparlar. Bir buçuk yıl uğraşarak enerji haritası çıkarırlar, ley hatlarıyla ilgilenirler.

Mete, Marion cinayeti soruşturması kapsamında Sophie Noir, Rockbe, Nihal Uzuntan, Kanstantin Sergeyeviç Moskou, Ayı Vladimir, Karavanacı Remzi, Olga Antonov, Leman Keskin gibi isimlerle görüşerek bilgi alır. Soruşturmaya yardım eden ekip arkadaşları ise Tarkus (Göz İsmail), Kuşadası emniyetinden İhsan Arıcı ve onun yardımcısı Ethem Sarıca'dır. Aynı süreçte kayıp Yasemin Benli vakasının varlığından da haberdar olan Mete, kayıp kıza ulaşmak için yakın arkadaşı Ayben, aile dostu Hüseyin Dokutan gibi isimlerle görüşür. Bu görüşmelerden sonra

Marion'un Kadir Boz ve Catty tarafından öldürüldüğünü, ardından Catty'nin ve Yasemin'in yine Kadir tarafından etkisiz hale getirildiğini tespit eder. Kadir de arbede sırasında ölür. Sedat, ulaşılamaz konumdadır.

Romanın olumsuz kahramanları Catty, Kadir ve Rockbe'dir. Catty ve Kadir ölür. Rockbe olaylardan kendini kurtarmayı başararak adadan gider. Romanda kullanılan kahraman isimleri hem yabancı hem de Türkçe isimlerden seçilmiştir. Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Adela, Ali İhsan Bey, Michelle, Pauline, Ron, Recep, Kemal Uzuntan, Carla, Teoman Kılıç, Ertuğrul Kılıç, Nedim, Sergey, John Hurden, Aysel, Pieter Binderman, Isodora, Alessandro, Regine, Elena, Deli Ferhat, Kepçe Hikmet, Eşman Murat, Ali, Marta, Kemal, İsmet, Murat, Valeria, Remziye, Recep, Kerem Tuzcuoğlu, Salih Tuğrul, Murat, Esat Altungün, Linda Tardem, Arthur ve Bridget Diamond, Leyla, Tarkan Suat, Zafer Topçu, Melahat, Selma, Andavallı Recep, taksici Kemal, Tufacı Fehmi, Arif, Ferruh, Sabri Eğilmez, Philip, Fiona, Helena... 'dir.

Romanda kişi tasvirlerine yer verilmiştir.

Bir yetmiş boyda, uzun bacaklı, elli beş kilo civarında olduğunu tahmin ettiğim diri bir vücuda sahipti. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıkları fondötenle kapatmaya kalkmamıştı. Koyu kahverengi saçlarında tek tük gümüş teller vardı. Tek makyajı dudaklarındaki pembe rujdu. Esmerleşmiş teniyle hoş bir birliktelik içindeydi. Burnu biraz iriydi, ama yüzüne kartal ifadesi veriyordu (Yemni, 2012k:45).

2.14.4. Zaman

Roman yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Zaman olarak roman, Mete'nin otel odasına yerleşmesinin 42. dakikası ile başlar. Sıcak bir günde başlayan romanda mevsimin yaz olduğu belirtilir. Marion'dan telefon alan Mete, onunla buluşmak için otele saat on buçukta gider. Saat on bire kadar lobide Marion'u bekler. Yarım saatlik beklemenin ardından Marion gelmeyince otel yönetimiyle birlikte kadının odasına giriş yapar, cinayetten haberdar olur. Saat bir civarında ceset hastane morguna götürülür. 7 Temmuz'da işlenen bu cinayeti soruşturmaya başlayan Mete, Marion'un günlüklerine ulaştığında bazı ipuçları bulur. Günlüklerde geçen zaman bilgileri "6 Temmuz, Çarşamba", "26 Haziran

Pazar"... şeklinde verilmiştir. Rockbe ve Sedat Katırcıoğlu isimlerinin Şüpheli olduğu kanısına varan Mete, Sedat'ın ortağı Nihal Uzuntan'la görüşerek Sedat'ın adaya 11 Haziran'da gittiğini, adaya gitmeden iki üç hafta kadar önce de biriyle telefonda mutlu bir ses tonuyla konuşup toplu para elde edeceğinden bahsettiğini öğrenir. Bu tarihlerle, Marion cinayetinin tarihi arasında bağlantı kurmaya çalışan Mete, bir yandan da Rockbe'nin peşine düşer. Birçok kişiyle görüşür. Soruşturma sürecinde adada Yasemin Benli isimli bir kızın da kaybolduğu bilgisine erişir. Soruşturmayı derinleŐtirerek Yasemin ve Marion vakaları arasında bağlantı kurar. Yasemin de Marion cinayetiyle aynı günde yani 7 Temmuz'da kaybolmuştur. Marion, ldrlmeden önce Mete'yle görüşmek istemiş, otele onun adına altı günlük rezervasyon yaptırmıŐtır. Cinayet soruşturması sürerken Mete, altı günlük rezervasyon sresinin dolması üzerine adadaki kalıŐ süresini üç gün daha uzatır. Bu da soruşturmanın sürdüğü süreyi göstermesi bakımından önemli bir ayrıntıdır. Marion'un Mete ile ilk kez 2009 yılının sonbaharında tanıştığı bilgisi verilir. Mete, Marion'un kocası Harry Palmer'in iş arkadaşıdır. Harry ve Mete'nin ise 2007-2009 yılları arasında birlikte çalıştığı bilgisi dikkat çekicidir.

Geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında zamansal bilgiler verildiği görülür.

1999 yılının sonbaharında Kanstantin'le Türkiye üzerinden araba kaçakçılığı yapan çetenin eline düŐmüŐtü. Pendik taraflarında bir yerdeki garajda polisin ne bildiğini anlamak için sorguya çekmiŐlerdi. Garaj mimli bir yerd. Kanstantin içeriye girdiğinde ben, Ferruh Ağabey ve firma için çalışan bir güvenlik memuru hemen yakınlardaydık. Polise haber verecek zaman yoktu. Kanstantin istedikleri gibi tmeyince ona anüsten araba pompasıyla hava vermeye karar vermişlerdi. Onu muhbir balonu yapacaklardı yani. Bütün takım içeri baskın verip bizimkini kurtarmıŐtık (Yemni, 2012k:57).

2.14.5. Mekân

Mete ile Marion'un geçmişte tanışmış olduğu yer, Londra'dır. Trafalgar Meydanı'na yakın "Rose Dust" adlı bir kafede tanışmıŐlardır. Romanın başlangıç mekânı kapalı bir mekân olan oteldir. Bir otelde bulunan Mete, Marion'dan gelen telefon üzerine kadının kaldığı otele doğru yola çıkar. Marion Bahargülü Oteli'nde, 607 numaralı odada kalır. İki mekân arasındaki mesafenin yüz metre olduğu bildirilir. Marion cinayeti Bahargülü Oteli'nin 607 nolu odasında işlenir. Marion aradığında Mete,

İzmir'dedir, Marion'un araması üzerine Aydın'ın Kuşadası ilçesine gider. Merkez mekân romanın isminden anlaşıldığı üzere, Aydın/Kuşadası'dır. Soruşturma sırasında gidilen istisna mekânlar dışında romanın başından sonuna kadar gerçekleşen tüm hadiseler Kuşadası'nda gerçekleşir. Romanda mekân olarak Kuşadası'nın tanıtımı, Mete tarafından yapılır.

“Otelden çıkınca Atatürk Bulvarı'nın taşıdığı insan seline karıştım. Nüfusu kışları altmış yetmiş bin kişi olan Ada, şu anda yarım milyonu sollamış durumdaydı. Kuşadası'nı, son yıllarda giderek seyrelse de sıkça geldiğim bir yer olduğu için iyi tanımaktaydım” (Yemni, 2012k:6).

Ethem ve Mete soruşturma için İzmir Alsancak'a geçerek Nihal Uzuntan'dan Sedat Katırcıoğlu hakkında bilgi almak isterler. Bu sırada Şirince hakkında bilgiler verildiği görülür.

“Ethem yan gözle bakınca sırtmasına iştirak ettim ve “Oysa hemen dibinizde Selçuk'a bağlı Şirince köyü var.” dedim. “Bir çeşit enerji merkezi olduğu söyleniyor. Dünyada kozmik bir kıyamet koptuğunda korunacak az sayıdaki yerlerden biriymiş” ” (Yemni, 2012k:34).

Romanda bilgisine yer verilen diğer mekanlar; Atatürk Bulvarı, Martı Kafe, Anatole France Sokağı, Kadınlar Denizi, Atatürk Kapalı Spor Salonu, Tosan Apartmanı, Güvercin Adası, Yılandı Burnu, Mavi Yol Barı, Hayat Lokantası, Urla, Kalebodur Sitesi, Kuşadası Mesleki Eğitim Merkezi , İbramaki Sanat Galerisi, Değirmendere, Gümüş Sokak, Anıt Sokak, İkinci Pansiyonu, Kuşadası Belediyesi, Çalığışu Kültür Evi, Yıldırım Caddesi, Kuşadası Kruvaziyer Limanı...'dır.

2.14.6. Dil ve Üslup

Roman 1. tekil şahıs ağzından, yani Mete'nin ağzından anlatılır. Yazarın üslubu sade, dili akıcıdır. Romanda karşılıklı konuşmalara, devrik cümlelere, ikilemelere yer verilerek anlatım zenginleştirilmiştir. Atasözü ve deyimlere de yer verildiği görülür.

“Kadının pabucunu dama atmıştı sonuçta. Ya da pabuç damdaydı zaten. Yani en azından kadını kendine rakip görmüyordu” (Yemni, 2012k:94).

“Minareyi çalan kılıfını hazırlardı. Rockbe hiçbir noktayı açık bırakmıyordu” (Yemni, 2012k:120).

Türkçe yazılan eserde, yabancı kelimelerin kullanıldığı görülür.

“ “Excuse me sir, can these two lovely ladies enjoy your table?” ” (Yemni, 2012k:44)

Romanda argo ve küfür içeren kelimeler kullanılmıştır.

“ “Biliyor musun Mete, senin kadar hıyar birini tanımadım hiç şu ana kadar. Sıçtın esprinin içine. Anasının nikâhı Ferruh, rahmetli Ferruh Ağabey de öyleydi. İkiniz de her şeyle dalga geçen adilersiniz” ” (Yemni, 2012k:56).

2.15. Ağrıyan

2.15.1. Özet

Yaptıkları deneylerle Ağrı Dağı'nda atom bombası patlatan uluslararası bir ekip, dağda yer alan piramidin ikiye bölünmesine ve güçlü bir enerjinin açığa çıkmasına sebep olur. Dalga dalga yayılan bu enerji, insan zihinlerinin etkilenmesine ve etrafta insanımsı yaratıkların ve cinlerin dolaşmasına yol açar. Dünya'yı derinden etkileyen bu hadise, büyük yankı uyandırır. Olay, kimileri tarafından Nuh'un Gemisi, kimileri tarafından Ağrı Dağı'na gelen bir UFO, kimileri tarafından da dünya dışı varlıkların gezegeni istilası olarak yorumlanır. Dünya düzeninin bozulmasıyla çeşitli olumsuz durumların içinde kalan Andre, Sophie, Nesrin, David, Helga Antalya'daki Haslett Oteli'ne davet edilir. Davete karşılık verdiklerinde reel dünyadaki kimliklerinden sıyrılırlar. Bu yeni mekânda Andre, Pierre kimliğine, Sophie, Aylıca kimliğine, Nesrin, Ela kimliğine ve David de Arkon kimliğine bürünür.

Yarık piramidi onarmak üzere harekete geçen Sarp, Arkon, Pierre, Vanecca, Aylica ve Ela'dan oluşan bir ekip, kurmaca mekânlardan kurulu bir oyunun içine girer. Bu kurmaca mekân, Antalya'nın kopyası olan paralel bir mekândır. Haslett Oteli'nde, eli silahlı kişiler tarafından köşeye sıkıştırılan ekip, önce Murad'dan sonra da Ferruh Bin Ziya'dan yardım alarak öldürülmekten son anda kurtulur. Ferruh Bin Ziya'dan olağanüstü güçleri olan bir baston alan Sarp, beş arkadaşıyla birlikte otelden uzaklaşır ve Ağrı Dağı'na doğru yola çıkar. Ağrı Dağı'na giden yolda olağanüstü birçok olay, durum ve kişiyle karşılaşılır. Cinlerin yaşadığı Asalkent'e gelen ekip, yerde ayak izlerini gördükleri Murad tarafından doğru istikamete yönlendirilirler. Asalkent'ten uzaklaşan ve reel dünyadaki kimliklerine bürünen Sarp'ın ekibi, Ağrı Dağı'na ulaşmayı başarır. Öncelikle Ağrı Dağı'ndaki bir pazar yerine gelen ekip, kendilerini bekleyen papaz, haham ve imamla karşılaşılır. Sarp, Ferruh'tan aldığı bastonu kullanarak hiç kimsenin yok etmeyi başaramadığı, üzerinde Şems-i Tebrizi'nin gölgesi olan 700 yıllık masayı kırar. Papaz, haham ve imamın ruhunun serbest kalmasıyla yola devam eden ekip, bir mağarada Ağrı Dağı'na müdahale için gelen takımın başı olan Amerikalı Jeofizik profesörü Carl Ressill'in iyi olan yarısıyla karşılaşır. Carl'in kötü olan diğer yarısı ise, piramidin içindedir. Carl'in iyi yarısından tavsiye alan ekip, tüneldeki yarıktan içeri girer ve Aşkın Varoluş Katedrali'ne geçiş yapar. Burada kayanın üzerine oturtulmuş, insan başına benzer konimsi bir külah görürler. Carl'in kötü olan diğer yarısının belirmesi ve Sarp'ın ekibindeki iki kadına müdahale etmeye çalışmasıyla olayların seyri değişir. Carl'in kötü olan diğer yarısı, Sarp'ın ekibine zarar verecekken niyet topunun güllü güdümlü güllesi onu etkisiz hale getirir ve onunla piramidin yarığını kapatır. Sarp'ın, yaralı olan Andre ve Sophie'nin üzerine Ferruh'tan aldığı bastonu bırakmasıyla ikili yok olur. Ekibin Sarp'ın dışındaki diğer üyeleri ise, reel dünyadaki Haslett Oteli'ne geçiş yapar. Sarp'ın tamamlaması gereken işler olduğu için, beklemesi gerekmektedir.

2.15.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, Ağrı Dağı'nda patlatılan atom bombasının ardından ikiye bölünen piramitten çıkan manyetik alan enerjisinin insan zihinlerini etkileyerek tüm dünyaya yayılması, insan yaşamının zarar görmesi üzerine Sarp'ın bir ekiple

birlikte kurmaca bir mekâna geçiş yapması ve yarık piramidi onararak süreci sonlandırması üzerine kurulu maceralardır.

Romanda Asılsız Topraklar, Asalkent, Duvarın Ötesi, Gerçeğe Dönüş, Yarık Piramit, Gümrük Kapısı olmak üzere 6 tane bölüm mevcuttur ve olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Ayrıca Gerçeğe Dönüş bölümlenmesi de kendi içinde 15 Kasım Cuma New York, 15 Kasım Cuma Paris, 15 Kasım Cuma İstanbul olmak üzere, 3 ayrı bölüme ayrılarak anlatılır. Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romandaki ana mekân Antalya'dır. Romanın başkahramanı Muska, Yatır ve Öte Yer romanlarından tanıdığımız Sarp Sarmaz'dır. Roman, oyun ekibinin çeşitli vesilelerle Haslett Oteli'ne gelişiyle başlatılır. Geçmiş deneyimlerinden dolayı oyun başı seçilerek bir ekiple beraber Ağrı'ya gönderilen Sarp, dünya düzenini eski haline çeviren kimliği ile dikkat çeker.

Romandaki hadiseler, bir sürü garip olayın bir araya gelmesiyle ve kahramanların içinde buldukları durumu anlamaya çalışmasıyla başlasa da, olayların sonunda ekibin, gezegeni kurtaran bir misyon yüklendiği görülür. Her birinin hayatı zincir misali birbirine bağlıdır ve bir halkanın zarar görmesi tüm zinciri kullanılmaz hale getirecektir. Olaylar içinden çıkılmaz hale geldiğinde bu sırrı çözecek ve gezegeni eski düzenine kavuşturacak olan kişi, romanın merkez kahramanı Sarp'tır. Sarp, gelişen olaylar neticesinde, sahip olduğu fizikötesi güçleri kullanarak dünya düzenini bozan manyetik dalgayı durdurmayı ve gezegeni cin istilasından kurtarmayı başarır.

Uluslararası uydular, Ağrı Dağı'nda bir sinyal saptar. Sinyal veren yerin mağara olduğunun tespit edilmesi üzerine Antony ve Carl, Amerikalı, Rus, Türk başta olmak üzere birçok milletten oluşan bilim insanlarını ve direnç göstereceğini tahmin ettikleri kişileri öldürüp Ağrı'ya getirilen el bombasına koyar ve bombayı patlatır. Bombanın patlatılmasının ardından piramitte yarık oluşur ve bu yarıktan Dünya'ya dalga dalga manyetik enerji yayılmaya başlar.

Romanda geçen insanımsı varlıklar, “etten kemikten olmayan, moleköl yapıları farklı, eşya kılığına girebilen şeffaf ve tuhaf yaratıklar” olarak tanımlanır. “Ağrıyan, cinlerin en çok kullanıldığı romandır. Çünkü romanda, dünyadaki düzenin bozulmasıyla beraber etrafta insanlar dışında cinler de dolaşmaya başlar. Bu cinler, tıpkı insanlar gibi günlük hayatın içerisinde bozulmuş dünya düzeninin bir simgesi olarak yer alırlar ve insanlara görünerek onların hayatlarını alt üst ederler” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:269). Elektrikler kesilir, televizyonlar, radyolar ve telefonlar çalışmaz. Dünya nüfusu ikiye katlanır. Diller arası yabancılık ortadan kalkar ve farklı dilde konuşan herkes birbirini anlamaya başlar. İnsanlar arasındaki bağlar gevşer. İnsanlar, geçmişlerini hatırlayamayacak kadar zekâ geriliği yaşadıkları için ailelerini, yakın dostlarını, akrabalarını unuttur. Caddedeki araçlar çoğalır. Hava taşıtları, gemiler ve uydular kullanılamaz hale gelir. Sokaklar boşalır, helikopter, uçak, polis, asker namına bir şey kalmaz. Kaos başlar. Gençlerin hepsi birer şiddet yanlısı haline gelir. Alkol, esrar ve eroin kullanımı yaygınlaşır. Ölenlerin cesetleri ya çürümez ya da oldukça yavaş çürür. İstanbul’daki köprünün Avrupa tarafı çökerek sulara gömülür. Köprünün üzerinde yanan binlerce araba suyun dibine çöker.

Direnış grupları, çareyi kurmaca bir oyun kurmakta ve bu kurmaca mekân aracılığıyla piramidi tamir etmekte bulur. Amaçları dünyayı vuran dalgaları durdurmaştır. Berlin Frederich Sokağı’ndaki “Aşkın Varoluş Katedrali” bir saat içinde hiç yoktan yapılandırılır ve oyun düzeni kurulur. “Ağrıyan’da kötücöl güçlerin dünyanın düzenini bozmasıyla bazı seçilmiş kişiler, dünyadaki düzeni yeniden kurma misyonuyla görevlendirilirler. Bu seçilmiş kişilerin toplandığı mekân, “Aşkın Varoluş Katedrali” olarak isimlendirilmiştir. “Aşkın Varoluş”un, seçilmiş kişileri görevlendirip onları bir araya getiren yüce iradenin sahibi olan tanrı olduğu düşünülebilir. Bu mekânın en önemli özelliğı, dünyanın farklı toplumlarından olan insanların bir arada, huzur içerisinde bulunabilmesi ve herkes kendi dilini konuştuğı hâlde herkesin birbirini anlayabilmesidir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:87).

Kura ile belirlenen oyun başları, toromları tanıyan ve kullanan kişilerden seçilir. Aşkın Varoluş Katedrali’nin düzenlediğı üç oyundan bahsedilir. Birinci oyunun başı Mısırlı dilbilimci Esmael, ikinci oyunun başı ise İsviçreli Albertina’dır. İlk iki oyundan herhangi bir sonuç elde edilemeyince üçüncü oyun kurulur. Sarp, Berlin’deki bu

yapıya 15 Kasım Cuma günü dâhil edilmiş olur. Kurulan oyunun ekipleri, kurmaca mekana dâhil olup Ağrı Dağı'na doğru yol alırken, aynı anda dış dünyanın da mevcudiyetini sürdürdüğü görülür. Reel dünyada güneş doğup batmaya devam eder. “Ağrıyan’da dünyadaki düzen bozulunca onu kurtarmak için bir ekibe dâhil edilen ve zorlu mücadelelere giren karakterler, bu durumu Allah’a olan inançlarıyla kabullenirler” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:239). Ekibin, tüm yaşananların ihtiras, güce tapınma, açgözlülük gibi insansal çöküşlere, çürüyen değerlere yüce bir gücün müdahalesi olduğunu düşünmesi ve oyun için seçilen kişilerin rastlantı olmadığına, her şeyin bir kader olduğuna inanması da romanda dikkat çeken diğer bir husustur.

Romanda olayların gidişatını etkileyen kurmaca oyun, kendi içinde kapanmış geçici bir sistem olarak tanıtılır. Bu oyuna girenlerin kaderleri birbirine bağlıdır ve artık onlar için artık dışarıya diye bir varoluş yoktur. Kurmaca oyun mekânına katılan kişilerin, belleğindeki son saatler kayıptır, unutulmuştur. Romanda Isabel Hugou, Washington, Sao Paulo, İstanbul, Pekin, Bombay ve Malta’da altı merkezin daha olduğu ifade edilir. 1. oyun ekibinin buluşma yeri bir bardır. 2. oyun ekibinin buluşma yeri ise bir sinemanın bekleme salonudur. 3. oyun ekibi olan Sarp’ın ekibi için ise Antalya’daki Haslett Oteli uygun görülür.

Romanın başlangıcında Sarp, Berlin’e gelir. Virüsün her yana yayıldığını gören Sarp, bir toroma rastlar. Direnç gösterecek bir ekibe katılma isteğiyle, “Sadece Davetliler” yazan, 26 numaralı kapıyı açar ve sadece 1 saattir var olan Aşkın Varoluş Katedrali’ne geçiş yapar. Diğer kahramanların mekâna geçişleri farklı şekillerde olur. New York’ta öğretmenlik yapan Helga ve David, kurmaca oyun alanındaki deneyimlerini ve Ağrı Dağı’yla alakalı yaşantıları başlangıçta bir rüya olarak görürler. Ancak uyandıktan sonra bunun rüya olmadığına kanaat getirerek ve kurmaca oyuna geçiş yaparlar. Paris’te yaşayan Andre ve Sophie ise yaşadıkları bir çatışmanın ardından kurmaca düzene dâhil olur.

Patronu Gilbert’ten intikam almak isteyen Pierre Tasken lakaplı Andre, patronun kızı olan Sophie’yi öldürme planları yapar. Ancak önce Gilbert’in adamı olan Jean’i farklı zamanlarda iki kez öldürür. Ardından da Gilbert’i öldürerek Sophie’nin hedefi haline gelir. Tüm bu cinayetlerin ardından Sophie, babasının katili olan Andre’yi

öldürür. Ancak bu ölüm bir son olmaz. Gilbert'in adamları, birbirini 14 kez vurmuş olan Sophie ve Andre'nin kollarına, onları hayata döndürecek olan sıvıyı enjekte ederek olay yerinden ayrılır. Böylelikle bu sıvı yardımıyla ölümler, hayata geri döndürülmüş olur. Bu dirilme, kurulacak olan oyun düzenindeki işlevleriyle alakalı bir geri dönüştür. Kendilerine gelen Andre ve Sophie, odadaki mermilerden ve kan izlerinden yola çıkarak yaşananların hayal olmadığını anlar. Çok geçmeden daireye Ping ve adamları gelir. Ping, Andre'ye, Pierre ismiyle seslenir ve uyuşturucu mallardan bahseder. Ardından da adamlarıyla birlikte odanın tavanına gözleri açık vaziyette hacimlerini sığdırır. Korkuyla evden kaçan Sophie ve Andre, üçüncü dalganın patlayacağı 8 Şubat gününe kadar hayatta kalmak adına 11 kişiyi öldürür, birçok çeteye mücadele girer. Sonunda tüm bu olanlara dayanamayan Andre ve Sophie intihar edecekken bir postacının getirdiği Haslett Oteli davetiyesiyle, kurmaca mekâna dâhil olur. "Ağrıyan romanında Ağrı'daki denemelerin yapıldığı ve olaylar başladığı zaman olan 15 Kasım'da uyuşturucu işiyle uğraşan ve birbirini öldüren Pierre ve Sophie defalarca aynı sahneyi yaşarlar. Defalarca birbirlerini öldürmelerine rağmen dirilip yeniden gelirler" (Öntürk, 2017:95). Andre ve Sophie'nin oyuna dâhil olmadan önce defalarca yaşadığı bu çatışma sahnesi de romanın fantastik yanını oluşturması bakımından önemlidir. Bu sahnede, hem olayın defalarca yaşanan tekrarı, hem de ölenlerin dirilerek oyuna dâhil edilmesi söz konusudur.

Nişanlısı Fehmi ile birlikte cenaze töreninde olan Nesrin, babasının tabuttan çıkmasıyla dehşete kapılır. Değişen Dünya düzenine dayanamayan Fehmi'nin köprüden atlayarak intihar etmesiyle yalnız kalan Nesrin, namaz kılarken yanında beyaz tülbentli, nur yüzlü bir kadın görür. Nur yüzlü kadın, Nesrin'e kendini bırakmamasını, Allah'ın ona yol göstereceğini söyleyerek gözden kaybolur. Kapının çalmasıyla kapıda dört kadın ve bir erkek olmak üzere beş kişi belirir, "Kibir Sapağı" filminin dublajı için geldiklerini söyleyen bu kişilerin, 'İyi Saatte Olsunlar' türünden varlıklar olduğu bilgisi, Nesrin'in ölü teyzesi Fatoş tarafından verilir. Evine gelen bu beş kişiyle sabaha kadar çalıştıktan sonra uyuyan Nesrin, uyandığında beş kişinin evin tavanındaki avizenin yanında sıralandıklarını ve sırt üstü yattıklarını görür. Aradan geçen iki ayın sonunda yanına Merve'yi de alan Nesrin, şehirden kaçma planı yapar. Bindikleri motorun kaza yapmasıyla ve çetelerin saldırısıyla Merve hayatını kaybeder. Evine geri dönen Nesrin, yedi ay

önce intihar etmiş olan komşusu Ela'nın cesedini bulur. Ela'nın günlüğünü okuyan Nesrin, Fehmi'nin kendisini Ela ile aldattığını, doktorların ağır depresyon teşhisi koyduğu Ela'nın ise acılarına dayanamayarak yedi ay önce intihar ettiğini öğrenir. Hap içerek intihar eden Nesrin, biri tarafından aranır ve davet edildiği Haslett Oteli'ne giriş yapar. Böylece Nesrin de kurmaca mekâna dâhil edilmiş olur. Altı kişi de, farklı şekillerde kurmaca mekâna giriş yapar. Sarp, üzerinde 'Sadece Davetliler' yazan 26 numaralı kapıdan kurmaca mekâna dâhil olur. Bulunduğu yerin, gerçek Antalya olmadığını farkındadır. Oyun ekibinin başı olan Sarp'ın ekibin diğer beş üyesiyle ilk karşılaşması daima bir felaketin engellenmesi şeklinde gerçekleşir. Antalya yolculuğu sırasında kocası Fehmi tarafından mola alanında bırakılan Ela, kocasının arabasına dokunacakken Sarp tarafından engellenir. O nesne, araba kılığındaki bir felakettir ve dokunduğu an Ela'yı yok edecektir. Bunu bilen Sarp, arabayı tekmeler ve titreyen araba böylelikle oyundan silinip gider. Sarp ve Ela'nın oyundaki ilk karşılaşması bu şekilde gerçekleşir. Sarp, ikinci olarak Aylica'nın babasının katili olan Arkon'u öldürmesini engelleyerek bu kişilerin de oyundan silinmesini önler ancak Haslett Oteli çökme sürecine girer.

Otelin çökmesinin ardından esas mekân olan Aşkın Varoluş Katedrali'ne geçiş yapan ekip, yeni düzene uyarlanır. "Sadık Yemni'nin romanlarında farklı dinlere ait unsurlara çoklukla yer verildiği için dinî bir mekân olarak kilise önemlidir. Bunu özellikle Ağrıyan'da görmek mümkündür. "Aşkın Varoluş Katedrali" denilen, farklı dinlerden ve kültürlerden olan insanların birbirini anlayabildiği ve ortak bir amaçta buluşabildiği evrensel özellikteki katedral, dünyayı kurtaracak ekiplerin toplandığı ve süreci yönettiği mekândır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:84). Oyun kurucusu, oyunun kendini güçlendirmesi için oyun çiftlerini de kurduğu için, Arkon, Vanecca ile Sarp da Ela ile yakınlık kurar. Sarp'ın ekibi 14 yıllık mazisi olan Murad'la karşılaşır ve ondan çeşitli bilgiler alır. Anlatılanlara göre, telle çevrili olan ve askerlerce koruma altına alınan Aşkın Varoluş Katedrali, gölgeleri olmayan ve bu yüzden de 'Gölgesizler' olarak anılan Hatırlıların elindedir. Hatırlıların başı olan Gevheri, geçmiş bilgilerini beyninde bir yerlerde depo etmeyi başaran tek kişidir. "Ağrıyan'da dünyayı içine düşmek üzere olduğu felaketten kurtarmaya çalışan Sarp'ın karşısına çıkan kötücül güçlerden birinin adıdır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:394).

Plana dâhil olmayıp silahlı olarak sınırı geçmeyi deneyen Aylica ve Pierre, Hatırlılar tarafından yakalanarak esir alınır. Sarp, Gevheri'nin izni olmadan kimsenin giremediği, girenlerin de toprağa gömüldüğü "Asılsız Topraklar"a doğru ilerlerken kaldırımın üzerinde torom (eşik) görür. Sarp, kendilerini ele geçirmeye çalışan Hatırlılar'dan torom sayesinde kurtulur.

İçinde düşsel dostunun da yer aldığı bir asansör, Sarp'ı alarak başka bir mekâna götürür. Bu mekânda Sarp'ın gölgesinin Sarp'tan ayrı hareket etmesi dikkat çeker. Gölgesini takip eden Sarp, Ferruh Bin Ziya isimli gölge satıcısına ulaşır. Ferruh Bin Ziya, Sarp'la daha önceki maceralarda tanışmış olan bir kahramandır. "Ağrıyan'da dünyayı felaketten kurtarma çabasında olan Sarp'ı zor bir anında kötücül bir güçten kurtarır. Ayrıca bir de büyülü bir bastonu vardır ve bu baston sayesinde gücüne güç katar. Sarp'ı kurtardıktan sonra bastonu Sarp'a verir ve baston sayesinde Sarp, tüm kötülüklerden korunur. Bu anlamda Ferruh, isminin anlamına uygun bir şekilde Sarp'ı korur ve sihirli bastonuyla ona uğur getirir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:393). Gölgeye aç olan vahşi öz, gölgesi olmayan askerlerin vücudunu toza çevirince Gevheri, Ferruh'a teslim olur ve asansöre binerek kendini iptal eder.

Ferruh'la vedalaşan Sarp, Ferruh'un bastonuyla birlikte yoluna devam eder ve ekibiyle birlikte Gölge İzi Kasabası'na gelir. Bu mekânda, üzerinde hayvan desenleri bulunan bir tekne enkazı görürler. Ardından da Asalkent'e geçiş yaparlar. Burası, "Ağrıyan'da geçen ve romandaki dünyayı kurtarma ekibinin çıktığı seyahatte ikinci durak olan bölgedir. Şehirdeki binaların numaralarının asal sayılar olması sebebiyle böyle adlandırılmış olması muhtemeldir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:87). 1-2 kilometrelik alana yayılmış olan Asalkent, dekor olmaması yönüyle diğer mekanlardan farklılık gösterir. Asalkent, genelde çerezden başka bir şey yemeyen, giyinmeyen, uyumayan insanımsı varlıklarla/cinlerle doludur. Konaklama alanlarında mutfak, duş ve tuvalet yoktur. Asalkentliler, dışarıya kısa süreli çıkan, vakitlerinin büyük bir çoğunluğunu televizyon karşısında geçiren, reyting kullarıdır. Asalkentli olan halkta, bütün ırklar mevcuttur. "Ağrıyan'da Sarp ve ekibinin Asalkent adı verilen yerde karşılaştıkları cin, "bulutumsu/dumanımsı" bir nesne olarak tasvir edilir. Romanın sonlarına doğru dünyadaki düzenin hepten bozulmasıyla cinler her yerde insanların karşısına çıkar ve gündelik hayatın içinde yer alır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:275).

Vanecca, Aylica ve Arkon, Asalkent'te yer alan bir dükkânda televizyonun, mankenlere elbise ördüğünü görür. Yayından çıkan zerrecikler mankenlerin tenine doğru yayılmaktadır. Buradaki kıyafetler sadece Asalkentlilerin vücutlarıyla uyumludur. Bu sebeple de elbise, Aylica'nın üzerinde parçalanarak yere dökülür. Pierre, Ela ve Sarp ise aynı anda rafları boş olan bir kitapçıdadır. Üçlü, bu kitapçıda bir torom keşfeder. Çok geçmeden Asalkent'teki reyting kulları, sokağa dökülerek Sarp'ın ekibine saldırır. Oradan uzaklaşan ekip, Murad'ın yerde bıraktığı izleri takip ederek minareleri ters U şeklinde toprağa gömük olan tek minareli bir camiye ulaşır. Camide hazırlanmış olan yemeklerle karınlarını doyuran ekip, tekrar yola koyulur. Bir gölde altın renkli bir balık gören Sarp, balığın arkasında bir bölme fark edip suya atlar. Sarp'ın ayağının ucuna gelen altın sarısı balık, Sarp'a zarar vermeye çalışan devasa yılanı yutarak işlevini yerine getirir.

Sarp, ekibiyle birlikte ilerlerken yıllar önce bir ev yıkıntısında küçük ebatlarda bulunduğu, yılan ve aslan desenli aynayı görür. Ardından da bir pazar yerine gelirler. "Pazar, Ağrıyan'da dünyayı uğradığı felaketten kurtarma misyonu ile yola çıkmış olan Sarp ve ekibinin Ağrı Dağı'nın zirvesine varmadan evvel geldiği son duraktır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:82).

"Sadık Yemni'nin Ağrıyan romanında dünyayı kurtarmak için çıktıkları yolculukta son durak olan Ağrı Dağı'na varan kurtarma ekibi, burada semavi dinlerin temsilcileri olan imam, papaz ve hahamı görürler. Burada bu üç din adamının işlevi, üç semavi dinin temsilcileri olarak dünyayı kurtarma çabasında olan ve farklı dinlere mensup kişilerin bulunduğu ekibe yol göstermektir" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:245). Sarp, masanın üzerinde nesnesinden bağımsız olarak bulunan, Konya'da Mevlana öldükten sonra ortaya çıkmış olan bir el gölgesi görür. Bahsedilen üç din adamının ruhları, öldükten sonra cennet yerine kutsal Ağrı Dağı'nın eteklerine taşınmış, masanın ve nesnesiz gölgenin esaretine girmiştir. Bunları öğrenen Sarp, Ferruh'tan aldığı bastonu kullanarak üç din adamının ruhunu serbest bırakır.

Ağrı Dağı'na ulaşan ekip, bir mağaraya ulaşır. "Ağrıyan'da mağara, dünyanın felaketten kurtulmasına vesile olan bir güç unsurudur" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:82). Ekip, mağaranın girişinde kırmızı pelerinli bir adama rastlar. Sarp'a

yardım etmek isteyen Ağırvarların saldırısına uğradığı için bir bacağı ve kolu olmayan bu pelerimli adamın adı Carl Resill'dir. Carl, uğradığı saldırının ardından niyet yönünden iki parçaya ayrılır. Carl'ın iyi yanı Sarp'a yardım ederken, kötü olan diğer yanı, insanlar arasından Mesih çıkarabilmek için sonuna kadar direnir ve insanlığın ortadan kalkması için çabalar. Sarp'ın ekibinin karşısına ilk olarak Carl'ın iyi olan yanı çıkar. Ekibe çeşitli bilgiler veren Carl'ın iyi yanı, Sarp'ta bulunan aynadaki aksine bakınca yok olur. Bu kez de Carl'ın kötü olan diğer yarısı ortaya çıkar. Carl'ın kötü yanı, kurşun işlemez askerlerden oluşan bir takım kurarak Sarp'ın ekibine musallat eder. Askerlerin saldırısı sonucunda Andre ve Sophie hayatını kaybeder.

Ucu kırılan bastonun hızla son kullanma tarihine yaklaştığını fark eden Sarp, iki farklı mekânın varlığını gözlemler. Karşısına insan başına benzeyen kapkara, konimsi bir külâh çıkar. Warner ile konuşan Sarp, konimsi külâh ve Karavar ünite hakkında bilgiler edinir. Aynalara dokunarak dünyayı yok etmeyi amaçlayan Carl'ın kötü yanı, aniden ortaya çıkan niyet topu tarafından etkisiz hale getirilir. Niyet topu, piramidin yarığını kapatır ve dünya eski düzenine geri döner. Böylelikle direnişçiler tarafından kurulan 3. oyun, Sarp'ın ekibi tarafından başarıya ulaştırılmış olur. Ekip görevi tamamladıktan sonra reel dünyaya geçiş yapar. Ancak Sarp, kurmaca mekânda kalarak yeni bir oyuna hazırlanır.

Ağrı Dağı'nda yaşanan hadiselerle alakalı dört farklı güç odağının var olduğuna değinilir. Birinci güç, tamir için orada bulunan her milletten bilim adamının yer aldığı teknik ekiptir. İkinci güç, dünya nüfusunu yarıya indirgemek isteyen kıyamet özlemcileridir. Üçüncü güç, Sarp'ın ekibi gibi onarımcı eylemleri olan direniş gruplarıdır. Dördüncü güçse, Sarp'ın bulunduğu güç grubuna yardım ederek direnişe destek veren Yavaşlatıcılar ve Ağırvarlar'dır. Ağırvarlar, "Ağrıyan'da bozulan dünya düzenini tekrar sağlamaya çalışan Sarp ve ekibine yardım eden ve onları koruyan varlıklardır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:179).

Romanda geçen Tekne Enkazı, Nesnesiz Gölgeleler, Altın Sarısı Balık gibi unsurlar, yol gösterici, yönlendirici, sinyal verici, rota belirleyici özellikleriyle karşımıza çıkar. Sarp'ın ekibi, Nesnesiz Gölgeleler'in, Altın Sarısı Balık'ın, Tekne Enkazı'nın işaretiyle Ağrı'ya doğru ilerler. Torom, Sarp'ın diğer romanlardaki maceralarında

olduğu gibi bu romanda da varlığını hissettirir. Dünya değiştiği için toromlar fizik geişliliğine izin vermektedir. Birkaç tane torom keşfeden Sarp, onları kullanarak diğer tarafa geçiş yapar. Ekibini esir alan Hatırlılar'ı, Ferruh aracılığıyla etkisiz hale getirir. Sarp'ın yolunun taşlarla ve zorluklarla dolu olduğunu anlayan Ferruh, bastonunu Sarp'a bırakır. Olağanüstü güçlere sahip olan baston, romanda Sarp'ın işlerini kolaylaştırıcı bir unsur olarak karşımıza çıkar ve Sarp'ın karşısına çıkan engelleri açmasına yardım eder. Sarp bastonu, üç din adamını özgür bırakma, ölen Sophie ve Andre'yi Ferruh'un yaşadığı yere gönderme gibi birçok olay ve durumda kullanır.

Romanda televizyon da çeşitli işlevlere sahip özelliğiyle karşımıza çıkar. Manyetik alan enerjisinden dolayı, değişen gerçek dünyada televizyon çalışmamaktadır. Sarp ve ekibinin bulunduğu kurmaca mekân Asalkent'te ise televizyon; dükkândaki mankenlere kıyafet ören, reyting kullarını etrafında toplayarak adeta onları hipnoz eden, içinden buluta benzer bir nesne çıkarıp Sarp'ın ekibine musallat eden bir araç olarak göze çarpar.

Sarp'ın çocukluğundan hatırladığı yılan ve aslan desenli ayna motifi, yazarın diğer romanlarında olduğu gibi, bu romanında da kendine yer bulur. Carl Resill, yılan ve aslan desenli aynadaki yansımasına bakınca ortadan kaybolur. Aynı anda zirveye sarmalanmış olan dev yılan da gözden silinir. Olayların sonunda tekrar ortaya çıkan Resill'in aynayı oynatmasıyla, niyet topunun harekete geçmesi ve Resill'i etkisiz hale getirmesi de dikkat çeken diğer bir husustur. Piramit, yaydığı manyetik alan enerjisi nedeniyle dünya düzeninin değişmesinde ve Sarp'ın yaşadığı maceralarda kilit roledir. Olayların sonunda havadaki balyamsı maddelerin piramitteki boşluğu doldurmasıyla piramidin ağzını kapanmış olur.

Karavar Ünite, kıyamet saatini önceye almak için abalayanlardan ve mehdi fanatiklerini kullanmak isteyenlerden oluşan bir sistem olarak karşımıza çıkar. Karamsarlık yayan bir ünite olarak tanımlanan Kara Kùlah da, işığı emmekte olan ruh soğutucudur. Piramit, yarılmış Kara Kùlah olarak yeniden yapılanmıştır. Nesnesinden bağımsız el gölgesi, Konya'da Mevlana öldükten sonra ortaya çıkmıştır. Üç din adamının öldükten sonra ruhları cennet yerine kutsal Ağrı'ya

taşınmıştır. Masa ve nesnesiz gölge, bu üç din adamını kurmaca mekândaki pazar yerinde esir tutmaktadır. Sarp, bastonu kullanarak onları esaretten kurtarır.

Romadaki çürümeyen ve yavaş çürüyen insan cesetleri de dikkat çekici bir diğer unsurdur. Sarp'ın ekibi gerçek hayattan kurmaca hayata doğru geçiş yaparlarken mektup, kumar makinası, telefon gibi unsurlar etkin rol üstlenir. "David ve Helga", evin önüne bulup çalıştırdıkları kumar makinası aracılığıyla, "Andre ve Sophie", postacıdan aldıkları bir mektup aracılığıyla, "Nesrin", Sarp'tan gelen telefon aracılığıyla oyuna dâhil edilir.

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Sarp'ın ekibinin kendisini kurmaca bir mekânda bulması; Sarp'ın Fehmi'nin arabasını tekmelemesiyle arabanın titreyip yok olması; Sarp'ın ekibinin zihinlerindeki yakın geçmişlerin kayıp olması; Sarp'ın ekibinin kurmaca evrende kaldığı mekânların onlara bir günlük barınma ve bir seferlik hizmet sağladıktan sonra sistem dışı kalıp çökmesi; gölgesiz insanlar olan Hatırlıların varlığı; Sarp'ın kurmaca mekânda bulunduğu toromla diğer tarafa geçiş yapması; Sarp'ın gölgesinin Sarp'tan uzaklaşarak Gölge Satıcısının karşısında durması; Gölge Satıcısı Ferruh'un varlığı; binlerce yıldır biriktirdiği gölgelerin Ferruh'un benliğinden çıkması; molekül yapısı farklı olan şeffaf yaratıkların Berlin uçağının kanadına yapışarak uçağı indirmesi; şeffaf yaratıkların eşya kılığına girebilmesi; evrenler arası geçişi sağlayan toromların varlığı; gölgenin, teknenin, balığın, Sarp'ın ekibine yol gösterici işlevlerinin mevcudiyeti; nesnesiz gölgelerin Sarp'ın ekibini Ağrı Dağı'na doğru yönlendirmesi; ekibin farkındalıklarının yetmesi sonucu Asalkent'in önlerinde açılması; Asalkent'te şehrin içinden çıkan metal bir borunun bulutların birinin içine girmesi; Asalkent'teki evlerden birindeki televizyon ekranından dumanımsı bir şeyin çıkıp Sarp'ın ekibinin üzerine gelirken çözülmesi; Asalkent'teki dükkânda televizyon ekranından yayılan zerreciklerin mankenlerin tenine yayılarak onlara elbise örmesi; televizyon tarafından örülen kıyafetlerin Asalkentlilerin dışındaki insanların vücuduyla uyuşmayarak lime lime olması; mankenlerin bulunduğu dükkândaki odaların Pierre ve Aylica'nın şeffaf kopyalarını çoğaltması; miadı dolduğu için ortadan kaybolan Murad'ın Sarp'ı uyararak ortadan silinmesi; tenekenin arkasında Arkon'a musallat olan kara siluetin varlığı; Sarp'ın kara siluet ile konuşarak onu kovması; Sarp ekibinin arkasında bıraktıkları yol ve mekânların dağılıp gitmesi; gölgedeki bölmenin

ekranından gelen sesin Sarp ile konuşması; altın sarısı balığın Sarp'a zarar vermeye çalışan devasa yılanı yutması; Sarp'ın sandalla giderken 20 yıl önce kazada kaybettiği eşinin yarı şeffaf varlığını görmesi; kapı kapalı olmasına rağmen David'in sınıfındaki öğrenci sayısının birden artması; kütesiz, yorulmayan, acıkmayan, insanî özellik göstermeyen yaratıkların varlığı; David ve Helga'nın çalıştırdıkları kumar makinasının içinde gözden kaybolmaları; Jean'ın cesedinin Andre'nin evini bulup gelmesi ve Andre ile konuşması; Gilbert'in adamlarının birbirlerini on dört kez vurmuş olan Sophie ve Andre'yi kollarına sapladıkları bir iğneyle hayata döndürmeleri; Andre'nin adamlarının ufalıp tavana yakın bir bölgeye hacimlerini sığdırmaları; normal insandan farklılaşan yaratıkların adres ve istikamet bilgisine sahip olmadan, bilinç dışı bir iradeyle aradıkları kimseleri ve mekânları hemen bulmaları; Nesrin'in ölen babasının tabuttan çıkıp ayağa kalkması ve hayranlarıyla birlikte otobüse binip gitmesi; çamurdan yaratılmış taifeden olan bir adamın Nesrin'le konuşması; nur yüzlü bir kadının Nesrin'e Allah'ın kendisine yol göstereceğini söyleyerek ortadan silinmesi; intihar edip oyundan çıkmak üzere olan Nesrin'e Sarp'ın -durumu uzaktan hissedip- telefonla müdahale etmesi; bilincini gelecekte 1963 yılına doğru yönlendiren Sarp'ın Cemile, Ayzıt ve Seher'le irtibat kurarak onlara 50 yıl gelecekte haber vermesi; pazar yerindeki masanın üzerinde nesnesinden bağımsız olarak bulunan el gölgesinin varlığı; Sarp'ın masayı ikiye parçalayarak üç din adamını esaretten kurtarmasıyla din adamlarının çözülerek gözden kaybolması; Ağırvarların saldırısına uğramış olan Carl'ın niyet ve eylem olarak ikiye bölünmesi; aynadaki aksini gören Carl'ın gözden silinmesi; Ağrı'nın zirvesine sarmalanmış dev yılanın varlığı; yarık piramidin içine giren ekibin karşısında geçişi müjdelemek için izlerin belirmesi; diğer Carl Resill'in kurşun işlemez askerlerden kurduğu takımın bir türlü saf dışı edilemeyişi; görünmez Ağırvarların, ekibin sırtına dokunarak varlığını hissettirmesi; Ferruh'un üstün güçleri olan bastonunun varlığı; uzayın yeni bir konum almasıyla tünelde hem Aşkın Varoluş Katedrali'nin hem de bir tepenin aynı anda görülebilmesi; ıssız tepede kayanın üzerinde oturan konimsi Kara Külâh'ın varlığı; Carl Resill'in aynalara dokunacağı sırada niyet topunun harekete geçerek Resill'i etkisiz hale getirmesi; Andre'nin vurularak, Sophie'nin boğularak öldürülmesine rağmen bedenlerine dolan enerji neticesinde can denen şeyi bedenlerinde muhafaza etmeleri; havada beliren ikinci, üçüncü balyamsı şeylerden birinin gelip Helga'nın tepesindeki boşluğu tıkamasıyla yarık piramidin

ağzının tamamen kapanması gibi olay ve durumlar roman içinde fantastiklik içermektedir.

Romadaki tema, insan bilincinin dünya üzerindeki en önemli depo olduğu ve normal işlevini yitiren zihinlerin dünyayı ve normal yaşamı çıkmaza sürükleyeceği yönündedir. Romanda bilinen-bilinmeyen, iyi-kötü, kurmaca-gerçek, görünen-görünmeyen çatışmaları hâkimdir. Romanda ayrıca Hatırlılar ile çeteler arasında geçen çatışma dikkat çekicidir. Sarp, Hatırlılar'la, Asalkent sakinleriyle, tüneldeki Carl Resill'in askerleriyle çatışma yaşar. Romanın sonunda ise 'eski yaşam düzeni', 'geçmişsiz yaşam düzensizliğini' yenerek karmaşayı ortadan kaldırır. Din, dil, ırk ayrımı yapmadan tüm milletlerin yaşamını altüst eden bu kargaşa, yerini eski düzenine bırakarak dünyayı manyetik kirden arındırır.

Romanda kendi ismini vermese bile eserinin ismini vererek kendini roman içine bu şekilde katmaya çalışan yazar, "Çözücü" , "Osman Demir'in Maceraları" gibi hatırlatmalarla diğer romanlarına atıfta bulunur.

"Yemek sırasında birinin okuduğu çizgi roman, acil taşınma belirtisiydi. Sarp'ın bir zamanlar okumayı çok sevdiği, İyi Saatte Olsunlar Hafiyesi Osman Demir'in "Çiftil Meselesi" adlı serüveniydi" (Yemni, 2012a:89).

"Sol taraftaki pervazda kurmalı kol saati, bir kutu dolusu Secorbarbital, üçte bir litrelik yassı bir şişe konyak, ölü kadının cep telefonu ve son okuduğu Çözücü adlı kitap durmaktaydı" (Yemni, 2012a:375).

Çok sık olmamakla birlikte yazarın, olay akışına müdahale ederek kendi düşüncelerini ve yorumlarını da romana kattığı görülür.

"Fehmi ise tırlatmış gibiydi. Elinde levye, yanlarına gelen satıcıları kovmak için deli gibi uğraşmaktaydı. Bir yanı komikti. Japon filmlerindeki tek kılıçlı kahramanın bir orduyu saf dışı etmesi sahnelerini andırmaktaydı. Diğer yandan Fehmi kendi üzerindeki kontrolü kaybetmeye başlamıştı" (Yemni, 2012a:343).

“Şartlar gereği bunu yapması gerekmektedir, çok iyi anlıyordu, ama kadın tarafı azıcık incinmekteydi yine de. Kadın her yerde ve anda kadındır demiyorlardı boşuna” (Yemni, 2012a:424).

2.15.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmemiştir. Olayların sonunda pasaportunu alıp gerçek dünyaya geçiş yapan kahramanların gerçek dünyaya geçtikten sonraki akıbetleri belirsizdir. Aynı şekilde roman başkahramanı Sarp'ın bile geleceği hakkında bilgi mevcut değildir. Sadece Sarp'ın gerçek dünyaya geçtikten sonra Nesrin'i bulma isteği taşıdığı okuyucuyla paylaşılmıştır. Ekibiyle birlikte gerçek dünyaya geçiş yapamayan Sarp, kurmaca mekânda kendisini karşılayacak olan yeni oyunu bekler. Yeni oyunun ne olduğu da belirsizdir. Sadece Sarp'a doğru yaklaşan bir aracın varlığı ve Sarp'ın yeni oyuna hazır olduğu bilgisi okuyucuyla paylaşılarak roman sonlandırılır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları, öfkeleri, roman içinde verilmiştir.

Sarp, bu romanda orta yaşlı bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Sarp, romandaki olaylara ilk olarak Ela, Fehmi'nin arabasına dokunacakken müdahale ederek dâhil olur. Ağrı Dağı'ndaki manyetik alan enerjisinin dünyaya yayılımını durdurmak için Ağrı'ya doğru yola çıkacak olan oyun ekibinin başı Sarp'tır.

Sarp, Frankfurt'a inmesi gereken uçağın Berlin'e inmesiyle dünya düzeninin çığırından çıktığını fark eder. Berlin bile her zamanki Berlin'den farklıdır. Dünyanın değişim geçirdiğini gören Sarp, İzmir'deki ailesini arayarak onları dikkatli olmaları konusunda uyarır. Bu sırada bir torom gören Sarp, direnç gösterecek bir ekibe katılmak isteyerek numarası 26 olan “Sadece Davetliler” yazılı kapıyı açar ve oyuna dâhil olur. Başlangıçta bildiklerini ekibiyle paylaşmaz. Ağrı'ya doğru yol alırlarken; Ferruh, nesnesiz gölgeler, tekne, altın sarısı balık, baston, Murad gibi çeşitli nesne ve varlıklardan yardım alan Sarp, ekibiyle birlikte kurmaca mekân içinde çeşitli yerler keşfederek birçok macera yaşar. Oyunu kuranlar oyun çiftlerini

de yarattığı için Sarp, Ela ile oyun süresince yakınlık kurar. Gerçek dünyadaki yaşantısında evli olan Sarp, 1991 yılında eşini bir trafik kazasında kaybeder. Romanda Sarp'ın ölen eşinin, her yeni ilişkiye başladığında Sarp'ı ziyaret ettiği bilgisi verilir. Sarp'ın ölen eşinin hayaletinin, kurmaca mekândaki sandalda, Ela ile yakınlık kurduğu sırada Sarp'a görünmesi buna en büyük delildir.

Ağrı'ya doğru ilerleyen Sarp, yaşananların sırrını çözenin yanı sıra ekibini de korumaya çalışan bir oyun başıdır. Ekibin bireylerinin hayatları birbirine bağlıdır. Birinin zarar görmesi, oyunu sonlandırıcı etkiye sahip olduğundan Sarp, sürekli oyunun ve ekibin güvenliğini sağlama görevi üstlenir. Kurmaca mekândaki maceraları sırasında bilincini 1963 yılına yönlendiren Sarp; 1963 yılındaki Ayzıt, Seher ve Cemile ile konuşarak onlara 50 yıl gelecekteki dünya hakkında bilgiler verir. "Ağrıyan'da, Ayzıt ölmüş olmasına rağmen Sarp, yardım almak amacıyla yanına gider. Ayzıt hangi âlemden geldiğini sorması üzerine Sarp, elli yıl öteden geldiğini söyler. Bunun üzerine Ayzıt, Sarp'ın orada bulunma nedenini sezer" (Öntürk, 2017:123). Daha önce Aşkın Varoluş'ta kurulan diğer iki oyunda başarısız olan şey, üçüncü oyunda Sarp'ın önderliğinde başarılı ve piramitteki yarık kapatılarak piramidin yaydığı manyetik alan enerjisinin önüne geçilir. Böylece Sarp'ın deneyim ve güçleri sayesinde dünya eski düzenine kavuşmuş olur.

Romanda, değişik ırk, din yaşayış ve kültürdeki insanlar bu oyunda bir araya gelerek dünya düzenini eski haline getirmek için bir dizi macera yaşar. Her biri farklı dilde konuşan bu insanlar, ayrı diller konuşmalarına rağmen birbirlerini anlarlar. Yazar, romandaki olaylarda diller arası yabancılığı ortadan kaldırarak, kahramanlara dil, sevgi ve kader birliği yaşatır. Asalkent'teki reyting kullarında da benzer bir durum söz konusudur. Asalkent'te yaşayan, çerezden başka bir şey yemeyen, gününün tamamını televizyon başında geçiren Asalkent halkında da tüm ırklar mevcuttur.

Sarp, Frankfurt'a gidecekken uçağını molekül yapısı farklı şeffaf yaratıklar durdurarak, uçağı Berlin'e indirirler. Sarp, dünya düzeninin değiştiğini görünce gönüllü olarak 26 numaralı kapıyı açar ve oyuna dâhil olur. Eşi Fehmi ile Antalya'ya giden Ela, Fehmi benzinlikte kendisini bırakıp gidince iki kız tarafından Haslett Oteli'ne bırakılır ve oyuna dâhil olur. Amerikalı Arkon, Astrofizikçiler

kongresi için Türkiye'ye gelir ve kendini Haslett Oteli'nde bulur, kendisi gibi nerede olduğunu anlamamış olan Vanecca ile tanışır. Dört arkadaşının katili Pierre Tasken'i arayan Aylıca, Haslett Oteli'ne gelir. Pierre Tasken ise nerede olduğunu bilmediği bir otelde gözlerini açmıştır. Nesrin, komşusu Ela'nın ismiyle; Sophie, Aylıca ismiyle; Andre, liseden arkadaşı Pierre'nin ismiyle; David, eski eşi Melisa'nın yeni kocası Arkon'un ismiyle; Helga, eskiden tanışıp Rusça ders aldığı Vanecca'nın ismiyle kurmaca mekândaki oyuna dâhil olur. Sarp, oyunun başlangıcında geçmişleri hakkında hiçbir şey hatırlamayan bu ekibin gerçek kimliklerini öğrenmesinden korkarak onlara çantalarını attırır. Oyunun sonunda ise hepsinin gerçek kimliği ortaya çıkar.

“Ağrıyan romanında Müslümanlığıyla öne çıkan Ela vasıtasıyla, Allah'ın varlığı ve evrendeki düzeni tayin ve idare edenin Allah olduğu vurgulanır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:238). Romanda Ela'yı, dinine, ahiret inancına, kadere sıkı sıkıya bağlı bir kahraman olarak görürüz. Öyle ki onu ara ara namaz kılar, abdest alır, tüm bu olanların kader olduğunu düşünür vaziyette buluruz. Tüm yaşananlara rağmen mutlu bir ruh haline sahip olan Ela'nın, olaylar boyunca Allah'a tam teslimiyet gösterdiği görülür.

Romanda kurmaca mekânda bulunan Murad, Sarp'a yardım eden kimliği ile dikkat çeker. Murad da oyunun bir parçasıdır. Aşkın Varoluş Katedrali'nde Sarp ve ekibiyle karşılaşan Murad, bir süre onların yanında hareket eder. Kendi yaşadığı mekândan Asalkent'e kadar ekiple birlikte gelen Murad, Asalkent'te ortadan kaybolur. Ekip, onun nerede olduğunu düşünürken, Sarp Murad'ın miadını doldurduğu için aralarından ayrıldığını dile getirir. Miadını doldurup işlevini tamamlayan Murad, reyting kulları Sarp'ın ekibine saldıracakken uyarıda bulunur ve gözden kaybolur. Ardından Asalkent'in çıkışını bulmaları konusunda ekibe yol gösteren Murad, yere ayak izlerini bırakarak onları Asalkent'in çıkışına yönlendirir. Murad, çocukluğuna dair hiçbir hatıra anımsamaz. Bir virüsten dolayı Aşkın Varoluş Katedrali'ndekiler geçmişleri de dâhil olmak üzere her şeyi zihinlerinden silmişlerdir.

Warner Hertzt, Sarp'ın Alman sosyolog dostudur. Oyun boyunca Sarp ara ara katedraldeki Warner ile iletişime geçer. Olayların sonunda Warner, Sarp'a Tor

Sokağı'ndaki vakıf binasını yeni işler yapmak üzere devralacağını söyleyerek Sarp'ı davet eder, fakat Sarp yeni oyun için bulunduğu mekânda kalmak zorunda olduğu için bu teklifi reddeder.

Romadaki olaylara dâhil olan asıl kahramanlar; Sarp Sarpmaz, Nesrin Okawa(Ela), David Goldsmith(Arkon Hillsmith), Helga(Vanecca Kolbaschi), Sophie Colver(Aylıca Bergen), Andre Breton(Pierre Tasken), Warner Hertz, Murad, Hatırlılar, Asalkentliler, Gevheri, Ferruh Bin Ziya, Shing Do, İmtisal El Husrevi, Gilbert Mario Borsalina, Jean Morrelas, Ping Fou, Hassan El Gayreti, dublajcı Fatma ve ekibi, Merve, Fatoş Hanım, Carl Resill'dir.

Romadaki olaylara aktif olarak dâhil olmayan ve sadece ismi anılan yardımcı kahramanlar; Fehmi, Selma, Safir, Matt, Diana, Ahmet Tasken, Mesude, Ayzıt, Seher, Cemile, Chin Tarr, Armut Götel, Helmut Bingöteller, Cilveli İdris, Kel Hamdi, Thomas Alvella, Esmael, Albertina, Stan, Tatar ekmeççi, Metehan, Atrova, Relsou, Victor Radyagev, Dimitri Sokolov, George Morc, Yazı Meyyın, Astrid, Melisa, Walter Sands, Charlotta, Sean, Helmut Trommel, Elizabeth, Fran, Carla Fallcare, Laura, Stefan, James Fort, Sarah Trompe, Selani, Jose Felmane, John Taylor, Arthur, Jane, Carli, Harold Catteway, Caroline Catteway, Fiona, Henry, Ferris, Bob, Faruki, Auster Corr, Helgi, Betty, Clara Palmer, Peter Lavilla, Valeria, Paul Herzog, Jim Verdune, Irene, Paul Breton, Celine Breton, Adrian, Claudia, Jorge, Ulvi El Katoumi, Patric, Richard, Ulvi, Jerome, Melani, Bellamy, Melanie, İhsan Okawa, Cevat Kolcu, Lula, Meral, Serhat, Diran, Aylin, Seher, Harry Coolhaven, Pınar, Besmeleci Ana, Erhan, Remzi, Bedri, Meral, Vedat, Emir, Profesör Finge, Gustav Macht, Masud, Tarık Bin Ziyad, Kadı Mehmet Efendi, Muhtar, Antony Downbell, Albay Jr. Bernard Resill, Hatice'dir.

Romanda yazarın bazı kahramanların isminin başına lakap taktığı görülür (Cilveli İdris, Kel Hamdi). Romanda Hatırlılar, Gilbert Mario Borsalina, Kıyamet Özlemcileri, Carl Resill'in -niyet olarak ikiye bölünen- diğer yarısı olumsuz kahramanlar olarak karşımıza çıkar.

Hatırlıların, bölgelerindeki çetelerle çatışma halinde oluşu, bir uyuşturucu çetesinin başı olan Gilbert'in yasa dışı işler yaparak insan canına kastedişi, Carl Resill'in

Sarp'ın grubu için tehdit oluşturuvcu eylemlerinin oluşu olumsuz bir portre çizer. Olayların sonunda kötüler cezalandırılır. Hatırlılar, Ferruh Bin Ziya tarafından; Gilbert, Andre tarafından; Carl Resill, deforme olmuş küp şeklindeki niyet topu tarafından etkisiz hale getirilerek cezalandırılmış olur. Sadece olumsuz kahramanlar değil, tüm dünyayı ve insan zihinlerini olumsuz etkileyerek, dünya düzenini çığırından çıkaran yarık piramitteki manyetik alan enerjisi de olayların sonunda devreden çıkarılır. Böylece düzensizliğin yerini düzen alarak dünyadaki yaşamı tehdit eden olumsuzluk yenilmiş olur.

Romadaki fantastik kahramanlar; kurmaca mekândaki Hatırlılar, Reyting kulları olan Asalkentliler, Ferruh Bin Ziya, Murad, Sarp'ın ölen eşinin hayaleti, Sarp'ın asansörcü olan düşsel dostu, Jean'ın cesedi, Çamurdan olmayan taifeden yaratıklar, Nur yüzlü yaşlı kadın, Nesrin'e musallat olan insandan farklı yapıya sahip dublajcılar, Nesrin'in ölen Fatoş teyzesinin hayaleti, Arkon'a musallat olan Kara Siluet'tir.

2.15.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romanda aktif olarak olayların geçtiği asıl yıl 2013 yılıdır. Romanda bir kurmaca bir de gerçek mekânın zamanı olmak üzere iki ayrı zaman dilimi mevcuttur.

Ağustos ayında Ağrı'da yapılan deneylerden bir ay sonra yani 26 Eylül günü saat 05.04'te dünyada, 11 dakika 23 saniye süren uydu iletişim problemi yaşanır. "Ağrıyan'da olayların başladığı tarih olan 15 Kasım 2013 Cuma günü dünyanın çeşitli yönlerinde insanımsı yaratıklar belirir. Kahramanların uğraş alanına göre çeşitli mesleklerde ve sürüyle New York'u, Paris'i, İstanbul'u doldururlar" (Öntürk, 2017:115). Dünya düzeni büyük ölçüde değişir ve her şey çığırından çıkar. Sarp, Berlin'deki yapıya 15 Kasım'da dâhil olur.

İkinci dalga 24 Kasım'da sona erer. New York'ta değişen dünya düzeninin ardından David'e musallat olan yeni öğrenciler, David'in evini bularak, Şubat'tan Nisan'a kadar onun evinde kalıp ondan ders alırlar. Daha sonra 5 Nisan'da ansızın evi terk eden öğrenciler, 11 Nisan'da tekrar geri dönerler. Fakat bu kez daha öfkeli

ve saygısızdırlar. David ve Helga 18 Haziran'a gelindiğinde ise evlerinin önüne bırakılan kumar makinasını çalıştırıp gerçek dünyadan silinir ve kendini kurmaca mekânda bulur. Aynı garip durumlar Paris'te de olur. Aynı dalgaları sırasıyla Sophie ve Andre'de yaşar. Sonunda postacıdan aldıkları zarfla katedrale dâhil olurlar. Yani, dünya düzenini sarsan birinci dalga 26 Eylül'de, ikinci dalga 15 Kasım'da, üçüncü dalga 8 Şubatta, dördüncü dalga 11 Nisan'da gerçekleşir. 18 Haziran final günüdür ve Sarp'ın ekibi, bu tarihte geçmiş yedi ayı unutarak kendini Haslett Oteli'nde bulur.

Kendini Aşkın Varoluş Katedrali'nde bulan Sarp, bu mekânın sadece bir saattir var olduğunu öğrenir. Aşkın Varoluş'ta zaman belirsizdir ve burada yaşayanlar saati önemsememektedir. Oyun ekibinin zihnindeki, geçmiş zaman izleri kayıptır. Aynı şekilde kurmaca mekânda yaşayan Hatırlılar da -3 yıl önce soludukları virüs neticesinde- 3 yıldır geçmişlerini hatırlamamaktadır.

Kurmaca mekânda belirsiz olan zaman, kendini kahramanların bilinçlerini geçmişe yönlendirmesiyle bir nebze hatırlatmış olur. Sarp, bilincini 1963 yılına yönlendirerek Seher, Cemile ve Ayzıt'la diyalog kurar.

Kurmaca mekândaki olayların sonunda David Mart 1995'e, Helga Mayıs 1995'e, Nesrin 2005'e bilincini yönlendirerek kendini orada hisseder ve sonra oradan çözülerek kendini tekrar kurmaca mekândaki limuzinde bulur. Her şey bittiğinde ekip gerçek dünya zamanına giriş yaparken, Sarp kurmaca mekânın belirsiz zamanı içinde yeni oyununu bekler.

Yazar, olay akışında geriye dönüşler yaparak, kahramanların ve olayların geçmişleri hakkında bilgi vermiştir. Romanda anlaşılmazlıklara neden olacak zamansal karmaşıklıklar ve bilinmezlikler mevcut değildir.

Anne tanımamış, bebek ve çocuk olmamış birini vurmaya uğursuz bulması, bir aralar, on yaşındaydı, piyano dersi alırken Mozart zor geldiği için blues çalmakta diretmesini çağırıştırmıştı her nasılsa. Annesi ve piyano hocası ısrarlarına dayanamayarak kabul etmişlerdi isteğini. Ona ders veren lacivert gözlü kadın doğum sırasında annesini, bir sonra da bir kazada babasını kaybetmiş biriydi. Belki buydu çağırışım köprüsünü kuran nokta. Aylıca iki ay sonra basit bir diz incinmesini bahane ederek dersleri kesecekti zaten (Yemni, 2012a:38).

On dört yaşında NWA adlı gizli servise katılınca Türkiye'nin tarihi, İslam tarihi üzerine bir sürü şey öğrenmişti. Tatbiki namaz yoktu derslerde, ama sure, rekat nedir hepsini çok iyi biliyordu. Birkaç yıl içinde Türkçesindeki tutukluk ve aksan yok olmuş, kendine güveni acayip artmıştı. Çok gizli ve katı disiplinle geçirdiği dört yıl sonunda birinci sınıf bir NWA ajanı olmuştu (Yemni, 2012a:181).

2.15.5. Mekân

Romanda bir kurmaca, bir de gerçek mekân olmak üzere iki tane mekân mevcuttur. Gerçek dünyadaki olaylar, İstanbul, New York, Paris gibi mekânlarda geçer ve bu mekânlarda geçen hadiseler okuyucuyla paylaşılır. Romandaki olayların kilit noktası olan mekân, Türkiye'nin doğusundaki Ağrı Dağı'dır. Ağrı Dağı'ndaki yarık piramitten yayılan manyetik alan enerjisi, tüm dünyayı etkisi altına alır. Dünya nüfusu artar ve gerçek dünyadaki bu mekânlar yemeyen, içmeyen, yorulmayan, molekül yapısı normal insandan farklı varlıklar tarafından istila edilir. Gerçek dünyadaki bir mekân olan Ağrı'daki bu olumsuz etki, kurmaca bir mekândan -Sarp ve ekibi tarafından- sonlandırılır. Gerçek dünyada Frankfurt'a giden Sarp, uçakla Berlin'e getirilir. Uçaktan inen ve gerçek Berlin'de olmadığını fark eden Sarp, değişen dünya düzenini eski haline getirme isteğiyle gönüllü olarak 26 numaralı kapıyı açarak oyuna dâhil olur.

Oyunun başlangıç mekanı Antalya'dır. Sarp'ın başı olduğu bu oyun üçüncüdür. Başarısız olan diğer iki oyunda ekibin buluşma yeri Antalya dışında gerçekleşmiştir. Birinci oyunun ekibi barda, ikinci oyunun ekibi sinema salonunda bir araya getirilmişken, Sarp ve ekibi için kurmaca Antalya'daki Haslett Oteli buluşma mekânı olarak seçilmiştir. Sarp'ın ekibi Haslett Oteli'nde bir araya gelince başlangıçta nasıl bir sistemin içinde bulduklarını anlamazlar ve Sarp onlara yol gösterir. Haslett Oteli'nde gerçekleşen buluşmanın ardından Haslett Oteli çöker ve esas mekân olan Aşkın Varoluş Katedrali'ne geçilir. Romanda Aşkın Varoluş Katedrali'nin sadece bir saattir var olduğuna vurgu yapılır.

Sarp, oyun boyunca Isabel Hugou, Washington, Sao Paulo, İstanbul, Pekin, Bombay, Malta olmak üzere direnişe katılan altı merkez daha olduğunu ve yalnız olmadıklarını düşünür. Sarp ve ekibi kurmaca Antalya'da pek çok mekânda bulunur. Buldukları mekânlar ve kaldıkları binalar onlara geçici hizmet verip

işlevini tamamladıktan sonra dağılıp giden bir yapıya sahiptir. Sarp'ın ekibi kurmaca mekânlarda ilerledikçe geride bıraktıkları yollar ve binalar mevcudiyetini kaybeder. Onlar için şuan buldukları yer ve zaman ile gelecekte bulunacakları yer ve zaman dışındaki hiçbir unsur bir şey ifade etmez. Aşkın Varoluş Katedrali Hatırlıların elindedir. Bir süre sonra Hatırlılar, Sarp'ın ekibini ele geçirerek esir alır. Bunun üzerine -dışardan gelenlerin gömüldüğü- Asılsız Topraklar isimli mekânda bulunan bir toromdan diğer tarafa geçiş yapan Sarp, gölge satıcısı Ferruh Bin Ziya'yı diğer taraftan kurmaca mekâna torom aracılığıyla geçirerek Hatırlılar'ın üzerine salar.

Haslett Oteli'nin çürümesinin ardından ekip, Gölge İzi Kasabası'na gider. Olay akışı içinde tüm bunların dışında Berlin Friedrich Sokağı'ndaki Katedral'de her millet ve dinden çok sayıda oyun başı ekibi olduğu bilgisi mevcuttur. Gölge İzi Kasabası'ndan da çıkan Sarp ve ekibi Asalkent'e gelir. Asalkent'te keşfe çıkan ekip, ev, dükkân, kitapçı gibi çeşitli mekânlarda bulunur. Burada Hayat Oteli'nde kalan ekip, tek katlı olan bu otelin sadece beş odası olduğunu ve oda numaralarının asal sayılardan oluştuğunu fark eder. Bu otel onlara sadece bir günlük hizmet vererek işlevini tamamlar ve dağılır. Asalkent'in çıkışını Murad'ın sayesinde bulan ekibin önüne minareleri toprağa gömük olan bir cami çıkar. Bu cami de tıpkı Hayat Oteli gibi onlara bir seferlik hizmet vererek işlevini tamamlar. Bunun ardından bir göle gelen Sarp, altın sarısı balığın sayesinde gölün içindeki bölme fark eder ve bölmenin ekranındaki sesin çağrısına karşı çıkarak yoluna devam eder.

Pazar yerine gelen Sarp, masayı bastonuyla ikiye bölerek burada esir olarak tutulan üç din adamını özgürlüğüne kavuşturur. Yarık piramidi keşfetmelerinin ardından piramidin içindeki tünele giren ekip, tünelde Resill'in kurduğu kurşungeçirmez askerlerle mücadele eder. Askerlerin Andre ve Sophie'yi öldürmesiyle Sarp elindeki bastonu kullanarak onları ilk mekâna, yani Ferruh'un yanına gönderir. Piramitteki yarığın kapatılması üzerine Sarp ve ekibi önlerindeki uçurumdan atlayarak Antalya'dan alıntı olan bir başka mekâna geçiş yaparlar. Bu alıntı mekân, gerçek dünyaya geçiş için kullanılan bir köprü niteliğindedir. Ekip Sarp'la vedalaşp gerçek mekâna gümrük kapısından geçiş yapar. Sarp'sa Araf cinsinde olan bu mekânda kalarak yeni oyunun başlamasını bekler.

Romanda olayların geçtiği ve adı anılan mekânlar arasında; İstanbul, Antalya, Haslett Oteli, Washington Ronald Havalimanı, İstanbul Atatürk Havalimanı, Mardin, Berlin, New York, Karaman, Belçika, Paris, Friedrich Sokağı, Zimmer Sokağı, Aşkın Varoluş Katedrali, Ozcu Harabesi, Faryap Oteli, Fortuno Oteli, Bundel Kafe, Giresun, İzmir, Erzurum, Konya, Trabzon, Las Vegas, Hayat Oteli, Asalkent, Smolensk, Anton Çehov Sokağı, Kapalı Çarşı, Petersburg, Rusya, Gürcistan, Kanada, Ottawa, Bounder Sokağı, White Mulder Sokağı, Michigan Gölü, Green Village, Manhattan, Church Sokağı, Guttenberg, 22. Cadde, Madison Square Park, Lincoln Tüneli, Hell's Kitchen, 39. Cadde, 42. Cadde, George Washington Köprüsü, Roma, Kapri Adası, Duane Sokağı, Chambers Sokağı, Wisconsin, West Broadway Sokağı, Hudson Sokağı, Lyric, New Jersey, Philadelphia, François Miran Sokağı, Andre Mazet Sokağı, Dauphine Sokağı, Christine Sokağı, Rue de Turenne, Bastille, Saint Paul Metro Durağı, Clichy-Sous-Bois, Menton, Miam Kafe, Kaliforniya, Lüksemburg Parkı, Mısır, İskenderiye, Buenos Aieres, Amsterdam, Moskova, Glacier Restoran, De Turenne Sokağı, Du Park Royal Sokağı, Mahler Sokağı, Di Rivoli Sokağı, Kobe, Louvre Müzesi, Vaneau Sokağı, De Sevres Sokağı, Mayet Sokağı, Japon Suşi Bar, Ortaköy, Kuzguncuk, Kurtuluş, İki Telli, Fenerbahçe Stadyumu, Bağdat Caddesi, Cihangir, Milano, Bolu, Sermet Apartman, Ankara, Fesleğen Sokak, Levent, Valentine Sokağı, Erbil, Ilgaz Dağı'dır.

2.15.6. Dil ve Üslup

Yazar, romanında okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yapmıştır.

Sol karşısında oturan, daracık siyah kot pantolon, sarı tişört ve gül kurusu renkli kolsuz bir triko bluz giymiş genç kadın, sürme kapıyı çevik bir hareketle açıp kaldırıma ayak bastı. Kısa siyah saçlı, sıırım vücutlu, hoş bir genç kadındı. Koyu kahverengi bir deriden el çantasını karnına yaslamış, otele bakmaktaydı. Gergin bir hali vardı (Yemni, 2012a:7).

Siyah saçlı genç kadın otele doğru yürürken Vanecca, sağında duran çifte baktı. Önce Amerikalıyı biraz ölçmekte biçmekte yarar vardı. Gri kür saçları, iri siyah gözleri, kırçillı ceketi, lacivert çizgili beyaz gömleği ve gri kumaş pantolonuyla standart bir profesör portresi çizmekteydi. Adamdan hoşlanmıştı (Yemni, 2012a:9).

Orta büyüklükte yüksek tavanlı bir odadaydılar. Soluk yeşil plastik badanalı odanın duvarları süssüz ve desensizdi. Beyaz tavanda altı adet floresan lambası yanmaktaydı. Oturma yerleri plastik kaplı iki adet divandan başka eşyası da yoktu. Yer acemi biri tarafından döşenmiş granit taşlarla kaplıydı (Yemni, 2012a:62).

Diğer oda duştu. Perdesiz, cam setsiz bir duş kabini odanın en dibinde durmaktaydı. Üçüncüsü de havlu, sabun cinsinden ıvır zıvırların durduğu bir odaydı. İçeriye sağlı sollu iki sıra tahtadan raflar yerleştirilmişti. Üç odada da beş metre derinliğinde, üç metre eninde ve yüksek tavanlı olarak yapılmışlardı. Temizlik ilacı reklamı gibi olan odaların kapılarında kilit, arka yüzlerde sürgü falan mevcut değildi (Yemni, 2012a:185).

Yazarın sade bir üslubu ve akıcı bir dili vardır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Yazar romanı 3. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“Hırsızlar bugün tatildeler sanırım. Şoförümüz de sırra kadem bastı zaten” (Yemni, 2012a:10).

“Biraz geç kalmıştı. Sol tarafta Aylica ve Pierre belirmişlerdi. Dananın kuyruğu kopmak üzereydi” (Yemni, 2012a:43).

“Yoksa hepsinin suyu şimdiden ısınmış denebilirdi. Kendisine de katedralin yolu görünürdü” (Yemni, 2012a:186).

“Vanecca adamını yalandan dürttü. ‘Şom ağızlı!’ ” (Yemni, 2012a:199)

“Vanecca parmağıyla Ela’ya bir işaret yaptı. “Lafı ağızımdan aldın” ” (Yemni, 2012a:137).

Kötü söz, argo ve cinsel söylemler roman içerisinde yer yer kullanılmıştır.

Kaltak onu bulmuştu. Terk ettiği odada bir ahmaklık maketi gibi duran o şişe ve kutulara lanet olsundu. Alkolün hımbillaştırıcı etkisi olmasa bu tuzağa asla düşmezdi. Diğer yandan, kadının onu hemen vurmamasına bakılırsa ağzından bilgi sökmeyi deneyeceği belliydi. Çıkmamış canda her zaman umut vardı (Yemni, 2012a:15).

“Hop, siz de kimsiniz ulan?” (Yemni, 2012a:28)

Cümle kuruluşunda yabancı kelimelere de yer verilmiştir.

“I did it my way şarkısı pek popüler değil anlaşılın buralarda” (Yemni, 2012a:52).

“ ‘A Stairway to Heaven,’ dedi Arkon” (Yemni, 2012a:128).

“Carpe diem baby. ‘Şu ânı solu yavrum’ şovundan başka bir şey değildi. Daha yüksekten düşebilmeleri için omuz veren kıyak perisinin fısıltısı” (Yemni, 2012a:203).

Roman içerisinde sürekli sayılar, sayısal yüzdeler ve oranlar kullanılmıştır.

“ ‘1 2 3 ve 4’ün karekökleriyle ilgili bir şey,’ dedi Arkon çapkınca sırtarak” (Yemni, 2012a:126).

“1009 asal bir sayı mı acaba?” (Yemni, 2012a:142)

“ ‘1001 asal sayı değildir,’ dedi Arkon. “7, 11 ve 13’le tam olarak bölünür.” ” (Yemni, 2012a:143).

Romanda dinsel, mistik söylemlere yer verilmiştir.

“Aman Allah’ım. Bu o değil” (Yemni, 2012a:18).

“Genç kadının gözleri dolmuştu huşudan. “Bismillahirrahmanirrahim” deyip sağ eliyle kapının demir sürgüsünü çekti ve sağ ayağıyla içeri adımını attı. “İnanılmaz bir şey” ” (Yemni, 2012a:183-184).

“İsa aşkına, Carli bu” (Yemni, 2012a:261).

Romanda teknoloji çağından izler taşıyan Facebook söyleminin yanı sıra kimyaya ait terimler de mevcuttur.

“Acaba bu mermer bildiğimiz kalsiyum karbonat mı?” (Yemni, 2012a:112)

“ “Optik ortam homojen değilse,” diye mırıldandı Vanecca” (Yemni, 2012a:142).

2.16. İfrit 18.19

2.16.1. Özet

Bir Pazar günü saat 23.23'te Tamer Demiroglu, yeni açmış olduğu Hotmail hesabına kendisine ait olan Gmail hesabından bir mail geldiğini görür. Mailde yer alan fotoğrafta birkaç saat sonra yaşayacağı bir kareye yer verildiğini görerek şaşırır. İlerleyen günlerde Tamer, yine saat 23.23'te bu tür mailler almaya devam eder. Bunu yapanın bir hacker olduğu kanaatindedir, bu nedenle de kimseye bu konuyla ilgili tek kelime etmez. Ancak endişeleri arttıkça, başına gelen bu hadiseyi önce arkadaşı Ümit'le ardından babaannesi Nimet'le paylaşır. Araştırmaları sonucunda IFRT66 isminde başka evrenden gelen ve bir beden arayışında olan karanlık bir yaratığın bilgisine ulaşır. Kendisine bir beden arayan IFRT66, Tamer'i seçer ve ona ulaşmak için Tamer'in paralel evrendeki ikizi olan, motor kazasında hayatını kaybeden Ölü Tamer'i kullanır.

Tamer iki yıl önce motor kazası geçirecekken Tırlak Nafize'nin Nimet'i uyarmasıyla tehlikeden kurtulmuştur. Ancak paralel evrendeki ikizi bu kazayı geçirmiş olduğundan hayatını kaybetmiştir. Tüm bunlardan haberdar olan IFRT66 ise bu bilgiyi kullanarak Tamer'le iletişime geçer. Tamer kendisine musallat olan bu yaratıkla mücadelenin kapıda olduğunun bilincindedir. Annesi ve babası Rize'ye hasta ziyaretine gitmiş olduğundan yaratıkla gerçekleşecek mücadeleyi rahatlıkla sürdürür. Ancak tek başına mücadele edemeyeceğinin de bilincindedir. Bu sebeple liseden yakın arkadaşları olan Ümit ve Merve'den yardım ister. Bu üçlüye daha sonra Tamer'in babaannesi Nimet, ölü olan ancak Nimet'le ilişkisini kesmeyen Tırlak Nafize ve üst komşularının otistik torunu Hasan ve Tamer'in paralel evrende hayatını kaybetmiş ikizi olan ölü Tamer de katılır.

Ekip, IFRT66'nın saat 18.19 da geleceğini haber aldıktan sonra hazırlık yaparak yaratığı beklemeye başlar. IFRT66 geldiğinde Tamer bilgisayarın başındadır.

Yaratıkla tek başına mücadeleye girer, ekibin diğer üyeleri ise evin salonunda halka oluşturup enerjilerini Tamer'e gönderirler. IFRT66, Tamer'in zayıf yönlerini kullanarak onu etkisi altına almaya çalışır. Başaracağı sırada otistik Hasan devreye girer. Elindeki kâğıtlara 18 ve 19 rakamlarını yazar. Rakamlar böceğe dönüşerek Tamer'in bulunduğu odaya giderler, Tamer'i IFRT66'nin etki alanından çıkarırlar ve yaratığı da geldiği yere geri gönderirler.

Tehlikenin atlatılmasının ardından ekip kendilerine Tüm 7 ismini verirler. Tamer'in anne ve babası eve döndüklerinde evdeki kişilerde bazı değişiklikler olduğunu sezer ancak ekip, yaşananları kimseye söylememeleri gerektiğinin bilincindedirler. Yaşananlar aralarında sır olarak kalır.

2.16.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Bölümler 1'den 7'ye kadar numaralarla sıralanmıştır. Numaraların dışında her bölümün ayrı ana ve alt başlıkları mevcuttur. Romanın bölüm başlıkları sırasıyla "1-Gizli Ziyaretçi Pazar", "2- Şok Sokağı Pazartesi", "3-Gam Odası Salı", "4-İfrit Çarşamba Yarın Olacak", "5-Yarın Olmayacak", "Zor Kendi Gitmez Cuma 17.56", "7- Normalin Dönüşü Cumartesi" başlıklarını taşır. Ayrıca kendi içinde 5. Bölüm "NASA ve Cinler. Uydu tamiri için CİN işçi aranıyor!", "Yarın Olacak-18.19'da", "YARIN OLMAYACAK", "Yarın Olmayacak"; 6. Bölüm "18.14", "18.17", "18.18", "18.18", "18.18", "18.18", "18.19"; 7. Bölüm "Mesaj", "Diğer İstanbul Bir Gazete Haberi" gibi alt başlıklara ayrılmıştır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir. Romanda iyi-kötü, görünen-görünmeyen, ölümlü-ölümsüz çatışmaları hâkimdir.

Romanın konusu, Tamer Demiroglu adlı lise öğrencisinin yeni açtığı Gmail hesabından, kendisine ait Hotmail hesabına gönderilen bir maille birlikte sıradan hayatının değişime uğraması, yolunun İFRT66 ile kesişmesi sonucunda deneyimlediği sıra dışı maceralarıdır. Romandaki tema, manevi gücün ve inancın tüm kötülükleri er ya da geç yenecek kadar kudretli olmasıdır. Romanda olayların yaşandığı ana mekân, İstanbul'dur. Tamer'in maceraları, Selimoğlu Apartmanı'nda yaşanır.

Romanda Tamer, bir lise öğrencisidir. Ancak IFRT66 ile mücadele edecek, olayları kavrayacak ve değerlendirecek güçlü bir iradeye sahiptir. Kurduğu ekibin gücünden yararlansa da, gösterdiği mücadeleyle olaylar üzerinde etkin rol oynar. Romandaki olaylar Mayıs ayının son günlerinde yaşanır.

“İfrit 18.19 adlı romanda Tamer Demiroglu isimli gence bir e-posta gelmiştir. Gönderenin adı da yine Tamer Demiroglu’tur. Gmail adresinden Hotmail adresine yollanan mesajın başlığı yarın olacaktır. Mesaj açıldığında yarın olacak birkaç olayla ilgili fotoğraf bulunmaktadır” (Öntürk, 2017:95). Tamer, 23.23’te gelen bu maili şaşkınlıkla karşılar. Çünkü e-postanın geldiği mail hesabını sabah saatlerinde açmış, şifresini de kimseyle paylaşmamıştır. Tamer, mailde yer alan fotoğrafı inceler. Fotoğrafta bir sokak görüntüsü yer almaktadır. Fotoğrafta dikkat çeken detay sarı rengin yoğunluğudur. Sol taraftaki kaldırımda yürüyen sarı elbiseli kadın, sağ kaldırımda sarı saç bandı takmış, elinde sarı balon tutan kız çocuğu, yol kenarına park etmiş sarı araba merak uyandırıcıdır.

Tamer’in başlangıçta mesajın bir şaka olabileceği ihtimali üzerinde durduğu görülür. Henüz göremediği tekinsiz bir şeyin varlığını hisseden Tamer, bu tekinsizlik hissini tüm evi sardığını hisseder. Romanın bu kısmına kadar aslında bir felaketin yaklaşmakta olduğunun sinyali gizemli bir hava yaratılıp merak duygusu uyandırılarak okuyucuya verilir. Tamer, içinde bulunduğu olağandışı hadiselerle cevap ararken hayranı olduğu bilimkurgu filmlerini düşünür. Filmlerde yer alan çeşitli yaratıkların ultraviyole ışınlarla, kurşunla, okunmuş suyla, duayla, kutsal kitapla etkisiz hale getirildiğini hatırlar. Bundan yola çıkarak kendisine fotoğraf gönderen görünmez ve tekinsiz varlığın da zayıf bir noktası olacağını düşünür. Aslında romanda, Tamer’in ilgi duyduğu bilimkurgu, fantastik filmlerin/eserlerin ona yol gösterdiğine, yaşadığı sıra dışı olaya hangi şekilde yaklaşması gerektiği konusunda fikir verdiğine vurgu yapılır. Nitekim kahramanın, olayları fantastik filmlerde izlediği şekilde çözümlenmeye çalıştığı görülür. Romanın ilerleyen bölümlerinde görüldüğü üzere Tamer de sıra dışı bir olayın içerisinde. Filmlerdeki gibi bir yaratıkla mücadele içine girer.

“İfrit 18.19 romanında Tamer’in annesi Nimet ve onun arkadaşı ölmüş olan Tırlak Nazife bulunmaktadır. Nimet ve Tırlak Nazife Tamer’in durumunu bilmekte

ve onu ölümden kurtarmaya çalışmaktadır. Tırlak Nazife eserde büyük bir görevi yerine getirir ve Nimet'le birlikte oluşturdukları halkanın bir parçası olur" (Öntürk, 2017:111). Romanda fantastik durumlar ve olaylar oldukça fazladır. Bunun bir yansıması Nimet'te görülür. Nimet, gerçekleşmemiş olayları önceden sezebilme yeteneğine sahiptir. Üç ay önce mutfağa girdiğinde, yerdeki -henüz olmayan- camlara basıyormuş hissine kapıldığı bilgisi yer alır. Ardından bulaşıklıkta dengesiz bir vaziyette duran kavanozun yere düşüp kırılmasıyla bu hissiyatının gerçekleştiği dile getirilir.

Terzi olduğu için eline defalarca iğne batmış olan Nimet, bunlardan sadece üçünde kötücül bir hisse kapılır. İlkinde eline iğne battıktan sonra kocası Şerafettin'in yüzü gözlerinin önüne gelir, bir saat sonra kocasının kahvede kalp krizi geçirerek öldüğü haberini alır. İkinci olay ise iki yıl önce gerçekleşir. Bu kez parmağına batan iğnenin ardından on dört yaşındaki torunu Tamer'in yüzü gözlerinin önüne gelir. Neyse ki korkusu boşa çıkar, Tamer eve sapasağlam döner. Son olan olayda bunları hatırlayan Nimet, tekrar parmağına batan iğneden sonra ikinci kez torunu Tamer'in yüzünün zihninde belirmediğini görünce korkuya kapılır. Torunu olan bitenden henüz bahsetmemiştir, ancak sıra dışı yeteneği onu çoktan bir şeylerin olacağı konusunda uyarmıştır.

Tamer arkadaşı Ümit'le birlikte yolda ilerlerken bu kez başka bir şaşkınlık yaşar. İçinde buldukları sokak ve sokakta olanlar, mailde kendisine gönderilen fotoğrafın detaylarıyla doludur. Tamer, bunun bir hacker işi olmadığına, hackerin geleceği görüp bunun fotoğrafını çekme yeteneğine sahip olamayacağına kanaat getirir. Bir süre sonra fotoğrafla, içinde bulunduğu sokak arasında bazı farkların olduğunu keşfeder. Çok sık kullandığı bu sokağı, fotoğrafta tanıyamamasının nedeni, aylardır süren bir inşaatın varlığıdır. Fotoğrafta inşaatın bulunduğu yerde, eski bir apartman yer almaktadır. Tamer, aylar önce çekilmiş olan bu fotoğrafın kim tarafından kendisine gönderilmiş olabileceği sorusuna yanıt bulamaz. Olanları kendi dünyasında anlamlandırmaya çalışırken bir süre arkadaşı Ümit'e de, babaannesine Nimet'e de olanlardan bahsetmez. Ancak babaannesine sorduğu sorular dikkat çekicidir. İnsana gelecekte haber gelip gelemeyeceği, cinlerin insan yaşamına müdahale edip edemeyeceği hakkında sorduğu sorular, Tamer'in olayla

ilgili karmaşık fikirlerinin ve bu fikirlerine aradığı kanıtların izlerini taşır. Nimet, torununa cinler hakkında bilgiler verir.

Tamer, 'foton telepatisi' olarak geçen bir kavram hakkında düşüncelere dalar. Foton telepatisi, binlerce ışık yılı uzaktan gelerek zamanda ileri geri hareket etme ve iletişim kurma imkânı sağlayan bir güçtür. Tamer, bu gücün bilincindedir. Romanda fantastik hüviyet taşıyan IFRT66 aslında foton yapıllı bir varlıktır. Bunun hakkında ilk ipucu, olayların başlangıcında Tamer'in foton telepatisi hakkında yoğunlaşan düşünceleri vasıtasıyla okuyucuya verilir.

Tamer, ertesi gün saat 23.23'de aynı e-posta adresinden bir mesaj daha alır. Yine "Yarın Olacak" mesajıyla birlikte bir fotoğraf gönderilir. Açıya bakılacak olursa fotoğraf biri tarafından evlerinin bahçe kapısının önünden çekilmiştir. Fotoğrafın içeriğinde Rafet Eczanesi, Durugöl Sucusu görünmekte, sucunun önünde de bordo renkli bir minibüs durmaktadır. Gönderilen ilk fotoğraftaki sokağı, sarılı insan ve nesnelere sonraki günde karşısında görmüş olan Tamer, ikinci gönderilen fotoğraftaki ayrıntıları da bir sonraki gün göreceğinden emin olur.

Romanın fantastik kahramanları IFRT66, Tırlak Nafize, Ölü Tamer, Şerafettin Bey'dir. "İfrit 18.19'da yaratığın ismi IFRT66'dır. Başka bir boyuttan gelip dünyayla iletişime geçer. Enerjisini ziyan etmemek için uyku modundan çıkmasına hassas enerji ölçerleri yol açar. Bunula birlikte uzunca zamandır beklediği iletişim hattını da kurmuştur" (Öntürk, 2017:130). Tırlak Nafize, ölmüş olmasına rağmen, Nimet'le sık sık bir araya gelip sohbet eder, Tamer'in başına gelen olaylara, ettiği yardımlarla müdahil olur. Ölü olmasına rağmen yüklendiği görev, kahramanı aktif olarak olayların içinde görmemizi sağlayan bir husustur. Tırlak Nafize, ilk olarak Nimet'le sohbette olarak karşımıza çıkar. Ölmüş olan eski dostunun karşısında durduğunu gören Nimet'in hissettiği acıdan dolayı, gözleri dolar. Bu anın rüya olduğu bilgisi verilmişse de, aynı zamanda gerçeklik hissi taşıdığı sezdirilir.

Rüyadaydılar ama temasları gerçek gibiydi. Sevgili arkadaşının kucağına döktüğü toz şekerlerini, bunları elinin tersiyle silkeleyişini ve hatta fırından yeni çıkmış unlu kurabiyelerin kokusunu bile almaktaydı. Dokunsa, kız belli bardaklardaki çayların ısını hissedeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Nafize ziyaretlerine en sık rüyalarında gelirdi. Yalnız bazen sokakta, bazen de evde iş yaparken yanı başında belirdiği de olurdu. Alışmıştı artık. Hatta arası açıldığında özlediği de oluyordu. Kadim dostu ansızın gerçekleştirdiği ziyaretlerinde bazen konuşur, bazen konuşmazdı (Yemni, 2013:31-32).

Nafize, bazen konuşup bazen sustuğu birçok ziyaret gerçekleştirir. İki yıl önce Tamer'in başına gelecek olan motor kazasında da arkadaşına haber getirir ve onu uyararak torununun başına gelecek olan kazanın önlenmesine vesile olur. Son ziyaretinde, yine Tamer için Nimet'le konuşur. Bir gün önce Tamer'e bela kapısının aralandığından bahseder. Nimet de titreşimlerini hissettiğinden dolayı bu belayı, "tam görülemeyen bir karaltı", "sabırla melanet ören bir karaltı" ifadeleriyle tanımlar. Nafize, hayırsız, kötücül işaretler içeren, tekinsiz bir şeylerin olduğunu söyler ve dikkatli olması konusunda arkadaşını uyarır. Tamer'in yalnız olmadığını bildirir ve Nimet'e moral verir. Yani Nafize, Nimet'in ötelerden gelen bir koruyucusu, habercisi ve desteğidir.

Nimet, aniden karşısında aralanmış bir kapının belirdiğini görür ve böylelikle Nafize'nin bahsettiği karaltı ile karşılaşır. Yüzü seçilemeyen karaltının, dış görünüşünden genç bir erkek olduğu çıkarımında bulunur. Nimet, besmele ile karşısındaki karaltıyı savuşturmaya çalışırken, karaltının çıkardığı seste kötücül bir yan olmadığını hisseder, sesin sahibine yakınlık duyar. Bu yakınlığın sebebi, sesin sahibinin Tamer'in paralel evrenlerdeki ikizi olmasıdır, ancak Nimet bundan henüz habersizdir. Mutfağa gittiğinde az önce Nafize'yle içtikleri çayın bardaklarının olmadığını görür ve rüyalar arası yolculuğun bittiğini anlar. Buradan, Nafize'nin reel dünyadan varlığını çektiğinde, onun etkisindeki eşyanın da kendini yok ettiği, gözden kaybolduğu çıkarımına varılır.

Tamer, aldığı ani bir kararla Ümit'e ve babaannesine olanları anlatır. Babaannesi Nimet, tüm bu olanları tekinsiz vakalar olarak yorumlar. Ümit ise, tıpkı Tamer gibi olayların mantığını çözmeye çalışır. Görüntüdeki inşaattan dolayı üç dört ay önce çekildiği tahmin edilen fotoğraf karesindeki sarı renk eşyaların ve kişilerin, birebir aynı plakalı olan araçların aylar sonra nasıl aynı sokakta yer aldığına anlam veremez. İkinci fotoğrafta da durum aynıdır. Tamer, sabah bordo minibüsü görür. Tek fark, su dükkanının camındaki çatlaktır. Bu çatlak bir hafta öncesinde

mevcuttur ancak daha sonra onarılmıştır. Ancak fotoğrafta onarılmadan önceki hali yer alır. Ümit, ortada şaka olamayacak kadar ciddi bir durumun olduğu fikrindedir.

Üçüncü gün saat 23.23'te yeni bir mail ve fotoğraf gelmediğini gören Tamer ve Ümit bunun nedeni hakkında akıl yürütmeye devam ederler. Ümit, bunu paralel evrenlerden gelen bir sinyal, eko olarak değerlendirir. Tamer ise, tiyatro provası sırasında sürekli olarak birisi tarafından izlendiği hissine kapıldığını hatırlar.

Romanda rüya önemli bir yere sahiptir. Kuantum fiziğine ilgisi olan ve bu konuda birçok kitap okumuş olan Tamer, rüyanın içinde maddi dünyaya ait sahneler barındıran bir enerji olduğu fikrindedir. Nitekim Tamer'in art arda gördüğü bazı rüyalar bunu destekler niteliktedir. Tamer, rüyasında arkadaşlarıyla tiyatro provasında olduğunu görür ve kendisi yerine oynayan, kendisine tıpatıp benzeyen bir kuklayla göz göze gelir. Kukla devamlı olarak gülmekte ve bir şeyler konuşmaktadır. Kuklayı kaldırmalarını istediği sırada Tamer rüya sahnesinden kopar. İkinci rüya motor kazası yapacağı mekânla ilgilidir. Ancak tekrar sınıfa dönme isteğini yoğun hissetmesi üzerine sınıf ortamına tekrar geçiş yapar. Tamer, kuklanın gözleri hariç her şeyiyle kendine benzediğine şahit olur. Bir tek gözleri kendine değil, bir melanete ait gibi bakmaktadır. Tamer, bu sahneden de kopar ve iki üç yıl önceki odasına geçiş yapar. Tamer neler olduğunu kavramaya çalışırken saat 23.23 ile bu oda arasında bağlantı kurar. Ardından kayma gerçekleşir ve tekrar odasının kapısının önünde belirir. Vakit gecenin üçüdür ve annesi odasında ağlamaktadır. Annesinin neden ağlamakta olduğunu anlamayan Tamer, birden kendi sesini ve bu zaman kulvarındaki ikizini görür. İkizi, artık bu kulvarda yer almadığını, motor kazasında takla atarak hayatını kaybettiğini söyler. İçinde buldukları odanın gam odasına dönüştüğünü ifade eder. Tamer çok geçmeden annesinin ağlama nedeninin diğer kulvardaki ikizinin motor kazasında ölmesinden kaynaklı olduğunu fark eder. Ardından rüyadan kopar ve aynı anda da gelecekte sağ olduğunu, çünkü babasının o gün kendisini motor pistinden kurtarmaya geldiğini hatırlar. Tamer'in gördüğü rüyalar, olayların ana hatlarının kahramanın ve okuyucunun zihnindeki ilk filizleridir. Tamer, paralel evrende hayatını kaybeden ölü Tamer hakkında, geçirdiği motor kazası hakkında rüyalarından yardım alır. Tamer, aslında gördüğü bu rüyalar yoluyla birçok sorusuna yanıt bulur.

Romanda Tamer'in ikizi olarak ifade edilen kişi, paralel evrende başka bir hayatı sürdüren diğer Tamer'dir. Fiziksel görünüşü, hayatı, ailesi, tanıdığı insanlar hemen hemen aynıdır. Tek büyük fark, paralel evrendeki Tamer'in Taner adında bir kardeşinin olması, Merve ile tanışmamış olması ve geçirdiği motor kazası sonucunda hayatını kaybetmesi noktasındadır.

Rüya sahnelerinin ardından gözlerini açan Tamer, paralel evrenler hakkında düşünmeye başlar. Paralel evrenlerin varlığına daima inanmış olan Tamer, birbirine bağlı olan evrenlerden birinde sağ, birinde ölü olduğu düşünceyi üzerinde yoğunlaşır ve kendisine mail yoluyla gönderilen fotoğrafların da bu yolla geçmişten geleceğe gönderilen fotoğraflar olduğuna kanaat getirir. Tamer artık, karşısındaki varlığın insanmış gibi davranan ancak insan olmayan bir varlık olduğunun bilincindedir. Birine maille geçmişten fotoğraflar göndererek şaka yapma fikrini üç yıl önce zihninde tasarlamış olduğunu hatırlayan Tamer, melanete benzeyen varlığın, üç yıl önce zihninde tasarladığı bu şaka fikrini kullandığını fark eder.

"İfrit, Sadık Yemni'nin İfrit 18.19 romanında Tamer adlı gence sanal âlem aracılığıyla musallat olan ve onun ruhunu ele geçirerek tüm dünyaya kötülük salmayı amaçlayan bir varlıktır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:175). İFRT66, Tamer'i gönderdiği mesajlarla afallattığı, Gam Odası'na çekebildiği için memnundur. İkinci defa onu Gam Odası'na çekip zihin bilgilerini ele geçirmek için plan yapar. İFRT66, Karanlık Zihin'in komutlarına uymadığı gibi, onun işlerine engel olmaya çalışan halini yok sayar ve aynı zaman da ona karşı da bir savaş başlatır.

Tamer Çarşamba günü saat 4.04'te 'yarın olacak' yazan bir mail daha alır. Gelen fotoğrafta, elinde pankart tutarak bir şeyi protesto ettiği anlaşılan bir grup insanın görüntüsü vardır. Tamer, her seferinde 23.23'de gelen mail saatinin neden değiştiğini ve 4.04'te geldiğini anlamaya çalışır. Kendisine musallat olan varlığın kötücül hüviyette bir cin olabileceği fikri üzerinde durur. Bir diğer sıra dışı olay Tamer ve Ümit'in, arkadaşlarıyla birlikte katılacakları tiyatro yarışması için salonda çalıştığı anda yaşanır. Merve'nin, elindeki kamerayla tiyatrunun provasını çekmesinin ardından salonda birden fazla Tamer olduğunun keşfedilmesidir. Birincisi bağımlı rolündeki Tamer, ikincisi ona çok benzeyen ve tuhaf bölgelerde durduğu için dikkat çeken Tamer'dir. Merve ilk izlediğinde gördüğu bu görüntüleri

ikinci kez izlediğinde göremez. Bu nedenle de gördüklerinin bir bellek sürçmesi olduğunu düşünür. Ancak Tamer'in garip halleri şüphelenmesine neden olur.

Romanda bir de fantastik özelliklere sahip bir nesnenin varlığı mevcuttur. Bu Merve'nin 7 yıldır parmağında taşıdığı yüzüktür. "Yüzük, yazarın İfrit 18.19 romanında gerçekleşecek olan kötü veya uğursuz olayları ısınarak haber veren bir büyü nesnesi durumundadır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:153). Merve, bu yüzüğe dokuz yaşından beri sahiptir. 9 yaşındayken kaybettiği anneanesi tarafından kendisine bu yüzük miras olarak bırakılmıştır. Merve, maddi değeri olmasa da manevi değer içeren ve gerçekleşecek kötü olayları önceden haber veren bu nesnenin çok yardımını görür. Birçok olaydan daha gerçekleşmeden haberdar olur. Anneannesinden kalan, hayırsız durumlar yaşanacağı zaman ısınarak sinyal veren yüzük bu kez, Tamer'de bir gariplik olduğunu sezdikten sonra sinyal verir.

Nafize ve Nimet, artık varlığından emin oldukları IFRT66'ya karşı Tamer'in yanında mücadele edecek bir ekip oluştururlar. Tamer, 3. fotoğrafta yer alan pankartlı protesto yapan grubu, 12 saat sonra karşısında görür. Ancak bu görüntü ile fotoğraf arasında da diğerlerinde olduğu gibi birkaç fark mevcuttur. Fotoğrafta, grubun en arkasında "GDO DEFOL" yazılı pankartı taşıyan 10 yaşlarında iki erkek çocuğu mevcutken, gerçekte bu iki çocuk mevcut değildir. Ayrıca protesto eden grubun kişi sayılarında da farklılıklar vardır.

Tamer, iki farklı evrende iki farklı son yaşayan Tamer'i düşünür. Diğer evrendeki Tamer, motorla takla atmış, boynu kırılarak hayatını kaybetmiştir. İçinde bulunduğu evrende ise arkadaşı Ümit'in babasına bulunduğu adresi vermesi üzerine hayatta kalmış, babası tarafından eve getirilmiş, böylece başına gelecek kaza önlenmiştir. Ümit'in, Tamer'in yerini babası İrfan'a söylemesinin nedeni arkadaşının iyiliğini düşünmek değil, onu kıskandığı için gammazlamaktır. Ancak Tamer, bu sebeple arkadaşına bir kırgınlık hissetmez. Taksim Meydanı'na asılan afiş Ümit'in yüreğinde kıskançlık ve çekememezlik duygusunu büyütüştür. Ardından da arkadaşının babasını arayarak onun yerini bildirmiş, farkında olmadan da olsa arkadaşının motor kazası geçirerek hayatını kaybetmesini önlemiştir.

Tamer'in, diğer evrendeki ikizinin motor kazası geçirip öldüğünü öğrenmesi, Ümit'in içini rahatlatan bir hadisedir. Kıskançlık nedeniyle arkadaşını gammazlamasının verdiği suçluluk duygusu, motor kazasını bilinçsiz de olsa engelleyerek yüklediği görevi idraki ile sona erer. Tamer ve Ümit, rüyadaki Tamer görünümündeki kuklayı ve Merve'nin kamerasında yer alan ikinci Tamer'i düşünür. Bu düşüncelerden çıkan sonuç, karşısındaki varlığın Tamer'in yerine geçecek güce henüz sahip olmadığı, becerilerinin sınırlı olduğu, 23.23'de göndermediği mesajı 4.04'de göndermesinin bu engel ve sınırlılıklardan kaynaklandığı yönündedir. İki arkadaş, çok geçmeden bu varlığın internet aracılığıyla iletişim kurmasının Tamer'in bedenini ve yaşantısını ele geçirmek olduğu görüşünde birleşirler. Bu da Tamer ve Ümit'in aradıkları cevabı büyük ölçüde bulduklarının işaretidir. Ümit peşlerindeki bu varlıktan bahsederken ilk kez "İfrit" tanımlamasında bulunur.

Tamer ve Ümit, İfrit ismini verdikleri yaratığın, diğer evrende ölen Tamer'i kullanarak kendisine ulaşmayı hedeflediği, diğer evrende ölen Tamer'in de bu nedenle kendilerini uyarmaya çalıştığı fikri üzerinde yoğunlaşırlar. Artık olaylar büyük ölçüde çözümlüye doğru gider. Hem Tamer'in, hem de okuyucunun aklındaki soruların çoğuna artık mantıklı bir cevap bulunmuştur. Çıkarımlar, kahramanları doğru istikamete götürür.

Ümit ve Tamer, Merve'ye her şeyi anlattıklarında Merve yüzüğünde bir ısınma daha hisseder. Merve'nin öğrendikleri hakkındaki düşüncesi de diğer iki arkadaşıninkiyle benzerdir. Tamer, Ümit ve Merve Dem Pastanesi'nde olanlar hakkında konuşurlar. Merve İfrit'in bir cin olduğunu iddia etse de Tamer, bir cinin gölgesi olamayacağını savunur. Birbirinin birebir aynısı olmayan paralel evrenlerin varlığını tartışır ve İfrit'in o fotoğrafları komşu evrenlerden göndermiş olabileceği ihtimali üzerinde dururlar. Ümit, bu varlığın âlemler arası geçiş yaparken biçimsizleştiği için kıvamlı gölge halini alan bir cin olduğu yorumunda bulunur. Üç arkadaş, İfrit'in yeni planı için kendilerine uzaktan etki etmeye devam ettiğini düşünürler. İçlerini bir ümitsizlik kaplayacağı sırada Merve, bu iç bunaltıcı duyguyu, art arda ettiği dualarla hafifletmeyi başarır.

İfrit'le yaşayacakları mücadeleye hazırlık yapan üç arkadaş da ailelerinden cin hikâyeleri dinleyerek büyüyen çocuklardır. Tamer, babaannesinden bu tür hikâyeler dinleyerek büyümüştür. Ümit'in babası da bu tür konularda saatlerce konuşmayı seven, hatta bu iş için bir blog açmış olan biri olarak kendini gösterir. Merve'nin babasında da durum farksızdır. Merve babasının bu ilgisinden "cinkolog" tanımlaması yaparak bahseder. Üç kahramanın ortak olan özellikleri bununla da sınırlı değildir. Sahip oldukları ortak özellikler, onları bir araya getirmiştir. Bu ortaklıklar bütünsel olarak, Ümit tarafından dile getirilir.

" "Aynı semtte oturuyoruz. Bu âlemde hepimiz tek çocuğuz. Tamer'in çalışma ve yatak odası ayrı ikimizden farklı olarak. Sonra... Bilimsever kimseleriz. Matematik, fizik ve kimyamız çok iyi. Sonra, cinlere de inanıyoruz. Belki başka benzerliklerimiz de vardır" " (Yemni, 2013:117).

Merve, Skype yoluyla Tamer ve Ümit'le üçlü konferans yapar ve birlikte 23.23'ü beklerler. Beklenen mail ve fotoğraf gelir. Fotoğraftaki görüntü motor kazasında ölmüş olan diğer Tamer'in odasına aittir. Tamer, görüntüde şuan olduğu haliyle ikizinin yatağında oturmaktadır ve odanın kapısı sımsıkı kapalıdır. Üç arkadaş bu görüntünün yarın gerçekleşecek olmasının imkânsız olduğu fikrindedir. Bu nedenle bu sahnenin rüyada gerçekleşebileceği tahmininde bulunurlar. Ümit, rüyanın bir kapan olduğunu, kapısı sımsıkı kapalı olduğundan Tamer'i içine alıp hapsedeceğini düşünür.

Romanda kahramanların astral yolla yaşadıkları deneyim bir başka fantastik olaydır. Nimet, son gelen fotoğrafa baktığında yanında Ümit ve Merve'de vardır. Merve o an, bir rüyanın içinde olduklarını fark ederek irkilir ve üçünün de birbirini görerek konuşmasının astral konferans düzeyinde ilginç bir deneyim olduğunu düşünür. Fotoğraf onların başka âleme geçişini sağlamıştır ancak Tamer yanlarında değildir. Ümit, üçünün bedenlerinin de yatakta uykuda olmasını ancak bilinçlerinin astral seyahat sonucu burada bulunmasını ilginç bir deneyim olarak değerlendirir. Duvardaki posterde ve masadaki telefonda gariplikler keşfettiği sırada odaya Tamer'in geldiğini görür. Tamer, onların odadaki varlığından habersiz bir şekilde gelip yatağın üzerine oturur. Ardından da mailde yer alan fotoğraftaki poza bürünür. Tahminleri doğru çıkar. Fotoğraftaki görüntü, astral

seyahat yoluyla bir rüyada gerçekleşir. Üçü de Tamer'le konuşmaz. Odada bir şeyler değişmeye başlar. Aralık kapıdan içeriye bir gölge girer. Ümit, bu gölgenin insansı bir bedene sahip olmayan Kukiruki olduğunu hisseder. Tamer, ayağa kalkar ve aniden görüntüsü Tırlak Nafize'nin bedenine dönüşür. Kadın elindeki kâğıdı gölgenin sahibi olan varlığa doğru uzatarak onu kovar. Kâğıtta bazı sayılar vardır. Bu sayılar kümelenmiş vaziyettedir.

“21 26

20 22 24

25 23” (Yemni, 2013:96).

Romanda sayıların önemli bir yere sahip olduğu görülür. “12 sayısı, İfrit 18.19'da da uğurlu veya uğursuz sayılabilecek olaylarda etkili olan bir sayı olarak konumlanır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:171). Tamer'e gelen fotoğrafların saati genellikle 23.23'tür. Ümit'in sayılara merakı vardır. Tamer'e gönderilen fotoğrafların sırrını çözmeye çalışırken $23+23=46$ kromozom mantığını kurar ve düşmanın insan olduğu yorumunda bulunur. IFRT66'ya karşı verdikleri ilk mücadelede Nafize, 66 sayısını kullanarak yaratığı etkisiz hale getirir. 18-19, 66'nin kilit sayıları konumundadır. Sayıların Nimet ve Nafize için de çeşitli anlamları mevcuttur.

Senle uğurlu sayıları konuşurduk. Mesela bende 7 ve katları etkiliydi. Sende de 12'ler faaldi. Nimet arkadaşının bir yere ima için bu sözleri ettiğini düşünerek, “Doğru,” dedi. “Yirmi dördümde oğlum doğdu. Kırk sekizimde bu daireyi satın aldım, aynı yıl Şerafettin'i kaybettim. Altmış yaşındaydı yazık daha. Tamer de dörde basmıştı. Şimdi ben kocamın yaşındayım (Yemni, 2013:111).

Romanın isminde İfrit'in sonuna 18.19 konulması da 66 sayısı sebebiyledir. Kâğıttaki kümelenmiş sayılarla Nafize'nin yapmaya çalıştığı, İfrit'i 66 sayısı ile vurmaktır. Ancak iki sayı eksiktir. Yine de bu eksikliğe rağmen indirilen darbe, Kukiruki ismini verdikleri gölgenin, incelererek geri çekilmesini sağlar. Sayılarla arası iyi olan Ümit'in eksik sayıların 18 ve 19 olduğunu söylemesi üzerine 66 ikinci kez denenir. 66'nın gölge çürüten bir etkisi vardır. Bu etkisi devreye girdiğinde Tamer,

yarı açık olan bilinciyle Tırlak Nafize'yi görür. Rüyada olduğunun ve yaratığın tuzağına doğru ilerlediğinin de farkındadır aynı zamanda. Nafize'nin yönlendirmesiyle önce besleme çeken ardından da kâğıttaki 18 ve 19 sayılarına dokunan Tamer, fiziksel kalıbını Nafize ile değiştirir. Tamer'in kalıbını ödünç alan Nafize, odaya onun yerine girer.

“İfrit” tanımlaması, ikinci kez Nafize tarafından yapılır. Nafize, Tamer'e yaratığın çok kurnaz bir “İfrit” olduğundan bahseder. Tamer'i ikizinin olduğu alana gönderir. Tamer, iki yıl önce motor kazasında ölen ikizini mutfak kapısının önünde görür ve onunla konuşur. Ondan Taner adında bir erkek kardeşi olduğunu öğrenerek şaşkınlık yaşar. Kendisi ailenin tek çocuğu iken, paralel evrendeki ölü Tamer'in Taner isminde on iki yaşında bir kardeşi vardır. Tamer, ikiziyle ettiği sohbet anından sıyrılıp yatağında uyandığında yeni bir günün başladığını görür. Belayı 66'nın gücüyle atlatırlar.

“66'nın manevi gücü ve 18-19 sayılarına vurgu o berbat yaratığı odadan defetmişti” (Yemni, 2013:105).

Romana adını veren IFRT66, romanın fantastik kahramanıdır. Kendine bir beden bulmak adına Tamer'i ele geçirmeye çalışır. Bu nedenle de tüm yolları dener. İsmi genellikle yaratık olarak anılır. Ancak Ümit, ondan İfrit, Nimet ise Peltemsi Gölge ismiyle bahseder. IFRT66, içinde bulunduğu yapıyı terk etme niyetinde olmadığından, karanlık zihnin kendisine verdiği 3 komutu da görmezden gelir. Amacı, kendisini tekrar hareket edebilir hale getirmektir. Bu nedenle Tamer'i tuzağa düşürmek için eylemlerine başlar. Ancak ilk girişiminde başarısız olur. Enerji kaybına uğramış olan IFRT66'nın, planının başarısızlıkla sonuçlanması üzerine öfkeleniği görülür. Yaratığın neden bu zaman diliminde bulunmayı seçtiği, ne amaçla hareket ettiği, geçmişinde neler yaşadığı gibi konularda okuyucu belli aralıklarla bilgilendirilir. Yaratık, binlerce yıl önce yaşanan bir deprem sonucunda toprağın metrelerce altına gömülür. Enerji düzeyindeki düşüklük nedeniyle toprağın altından çıkmayı başaramayarak uyku moduna girer. Zekâ sahibi yaratıkların etrafına doluşması sonucu bir zarfın içine girip hepsini ele geçirmeyi planlamışsa da başaramaz. Planını yeniden gözden geçiren IFRT66, kendi evreninde bir varlık türetir. Türettiği bu varlık paralel evrendeki ölü Tamer'dir.

Amacı Ölü Tamer'i diğer evrende yaşayan Tamer'le temas kurmak için kullanmaktır. 23.23'de gönderdiği fotoğraflarla merak uyandırır, avını bilinmezle korkutma yoluna gider. Ancak başarı sağlayamaz. İFRT66, vakit kaybetmeden yeni planı için hazırlanır. İki evren arasındaki gidiş gelişleri sonucunda açılan delikleri kullanabilmek ve Tamer'i ele geçirmek için harekete geçer.

Bu noktada Tamer'in sezgileri devreye girer ve hiçbir şeyin bitmediğinin sinyalini verir. Aynı şekilde Ümit'te de aniden bir garip bir etki belirir. Tamer'in hafızasında yeni 'anı' kayıtları oluşur. Anıları Çemenzar Camii'nde, Ölü Tamer'in cenaze törenine ait görüntülerle ilgilidir. Törende Ölü Tamer'in kardeşi Taner'i de görür. Yedi sekiz yaşlarında, görünüşüyle Tamer'e benzeyen bir çocuktur. Tamer başlangıçta, bu görüntülerin kendi zihnindeki anılardan kaynaklandığını düşünse de çok geçmeden bunun İFRT66'nın oyunu olduğunun farkına varır. Önemli bir diğer nokta Taner'in, ölü olan ve birçok şeyin bilgisine sahip olduğu için Nimet'e uyarılarda bulunan Tırlak Nafize'nin görüşüne bile kapalı oluşudur.

Romanda kahramanların felaketlere karşı duayı ve besmeleyi zaman zaman kullandığı görülür. Örneğin Nafize, İfrit'in kendilerine bazı şeyleri unutturarak planına ulaşacağı fikrindedir. Bu nedenle de Nimet'ten, Esmâ'ül Hüsna'dan unutmayı engelleyici işleve sahip bir esma seçerek okumasını ister. Duaların, kahramanlara fayda sağladığının üzerinde durulması da bir başka ayrıntı olarak kendini gösterir. Nimet, esmayı okuduktan sonra kalbi genişler ve aradığı şeyi bulduğunu düşünür.

“Ya Muktedir!

Senin kudretine sınır çekilmez.

Senin kudretine aczin zerresi değmez” (Yemni, 2013:113).

Romanda bir diğer önemli durum, Tamer'in yaşadığı dairede bulunan eşiktir. Tamer, bu eşığın varlığından komşularının otistik oğlu Hasan sayesinde haberdar olur. Hasan, holde kapalı bir kapının varlığından bahseder. Tamer, Hasan'ın işaret ettiği noktaya baktığında 1 gün önce tam o noktada Nafize'nin bedeniyle

karşılaştığını hatırlar. Yani eşik, ölü olan Nafize'nin Nimet'le iletişim kurmak için seçtiği bir yoldur aynı zamanda. Hasan'ın o noktayı işaret etmesinde özel bir mana vardır.

Tamer saat 23.23'te mail almaya devam eder. Bu kez gelen mail, "Yarın Olacak 18.19'da" mesajıyla beraber, Tamer'in çalışma odasından bir görüntü içerir. Tamer, fotoğrafı incelediğinde bazı ayrıntılar fark eder. Fotoğrafta telefon hariç masadaki her şey aynen mevcuttur. Duvardaki posterin yokluğundan dolayı, gönderilen fotoğrafın çok yakın zamana ait bir fotoğraf olduğu çıkarımında bulunur. Günlerden perşembedir. Tamer, mesajda yer alan saati kastederek Cuma günü 18.19'da ciddi olaylar yaşayacaklarını ancak tüm ekibin evde güçlerini birleştirerek İfrit'e karşı koyacaklarını söyler.

23.23'de gelmesini bekledikleri mail 00.00'da "Yarın Olmayacak" mesajı ile gelir. İletideki fotoğrafta çalışma masasının üzerinde yan yana dizilmiş yedi adet cep telefonunun yer aldığını, çalar saatin 18.19'u gösterdiğini görür. Çok geçmeden bu fotoğrafı gönderenin İfrit değil, paralel evrendeki ölü Tamer olduğunu düşünürler. Aslında bu da IFRT66'nın bir oyunudur. Ölü Tamer'in zihnini ele geçirerek ona bazı komutlar veren IFRT66, Tamer'i tuzağa çekmeye çalışır. Ancak Ölü Tamer'in İFRT66'nın zihnini kullanarak Tamer'e ulaşması ve bazı ipuçları vermesi kilit öneme sahiptir. Bu ipucunu alan Tamer, IFRT66'nın telefonlara olan hassasiyetini öğrenir ve bunu mücadelesinde kullanarak olayı lehine çevirmeyi başarır.

Nimet, komşusunun otistik torunu Hasan'ın İfrit'le ilgili bir şeyler anlatmaya çalıştığını anlar. Çocuk, kapıdan yabancı birinin gireceğinden, bozuk eski bir eve sahip olan bu varlığın kendine yeni ev ararken her şeyi bozacağından bahseder. Cuma günü saat 17.56'da Tamer, diğer Tamer'in yönlendirmesiyle odayı 14 adet cep telefonuyla doldurur. Hasan'ın 18,19 sayılarından bahsetmesi herkeste şok etkisi yaratır. Ayrıca yerdeki altı minderin sırrı çözülmüş olur. Beş kişi olan ekip, altıncı minderin Hasan'a ait olduğunu, onun akşamki mücadelede bir görevi bulunduğunu düşünürler. Ekibin içinde Merve de vardır ve bahsini duyduğu, bir yıl önce ölmüş olan Nafize'yi görür. Yani olayların bu kısmında dikkat çeken husus, Nafize'nin sadece Nimet'in görüşüne açık olmaktan çıkmasıdır.

Merve'nin izlenimlerine bakılacak olursa, Nafize'nin görünüşü bir ölüye benzemez. Bu nedenle onun bir ruh değil, Nimet'le kurduğu gönül bağına bir sirayeti olduğu, sadece gönül bağı kurduğu kişilerin gönül gözlerine görüldüğü bilgisi verilir.

Saat 18.17 olduğunda Tamer, bir motor sesi duyar ve kendini iki yıl önce kaza geçirmekten babasının sayesinde kurtulduğu kum tepesinde bulur. Aynı anda odasında bulunduğu da bilincindedir. Yani Tamer, bilinç yoluyla reel zamanın ve reel mekânın dışına çıkar. Bedeni reel dünyada kalırken, bilincinin başka anları ve mekânları deneyimlediği görülür. Olayların bu kısmı, fantastik nitelikler taşır. Tamer, geçmiş zamana, yani motor kazası geçireceği güne geçiş yapar. IFRT66'nın sesi duyulur, bu ses büyük ölçüde Tamer'in zayıf noktalarını kullanmak için uğraşır. Motor kazası geçireceği güne dönen Tamer, iki yıl önce babası geldiği için gerçekleştirememiş olduğu akrobasi gösterisini yapmayı isteyen yanını bastırmakta güçlük çeker.

IFRT66, Tamer'in hem motora binme arzusunu hem de arkadaşı Ümit'in sırrını babasına duyurmuş olması hususunu ona karşı kullanır. Tamer ve Ümit'in bu zaman diliminde üzerlerinde üniformaları vardır ve üniformalarının üzerinde 18 ve 19 numaralarının yer alması dikkat çekicidir. Tamer, Ümit'in gözlerine baktığında kıskançlığın izlerini görür. Ancak Tamer'in bilinci odasında olduğunun da farkında olduğundan bu kışkırtma durumu IFRT66'nın istediği sonuca ulaşmaz. Çünkü Tamer, motor pistindeki herkesin IFRT66'nın bir kurgusu olduğunun farkındadır. IFRT66'nın amacı, Tamer'i motora bindirmek ve iki yıl önce yaşanacak olan kazayı geçirmesini sağlamaktır. Böylece Tamer'in ölümü iki yıl önceki diğer Tamer'in ölüm anıyla kesişecektir. Ancak bu plan, Tamer'in ekibi tarafından engellenir.

IFRT66, ekibi dağıtmak için girişimlerde bulunur. Fahriye'ye motor sesi dinleterek Hasan'ın yokluğunu fark etmesini sağlar. Amacı ekipte yer alan Hasan'ı saf dışı bırakmaktır. Fahriye Hanım'ın, ölmüş olan Nalan'ın sesini duyması da roman içinde yaşanan diğer bir fantastik olaydır. Fahriye Hanım, bunun imkânsız olduğunu bildiği halde, bir yanıyla sesin varlığını kabullenir.

Nafize'nin mekân algısının diğerlerinden farklı olduğu görülür. Nafize, çevresinde olup bitenleri kendi gözleriyle değil, Nimet'in gözleriyle ikinci bir bakış şeklinde

görür. Nafize'nin gördükleri arasında kendi sureti de vardır. Kendisine yaptığı bu dışardan bakış, keramet olarak tanımlanır. Nafize'nin kendini sağken olduğu haliyle görmesi duygularını etkiler. Hasan'ın gelişinin bir rastlantı değil, yüklendiği görevle alakalı olduğunu fark eder. Nimet de tıpkı Ümit gibi motor seslerini duyar ancak torununa yardım edecek iradeye sahip olmadığından olanlara seyirci kalır. Yapabildiği tek şey Fatıha suresini okumaktır. Yine olayların bu kısmında da duanın gücünden yararlandığı görülür.

Hasan, ekibe son katılan 6. minderin sahibi olarak her zaman yaptığı gibi boş not defterine bir şeyler karalar. Herkesin boş sayfa olarak baktığı defterde Hasan boyutlar görmektedir. Sayfalar tıpkı bir oda gibi derinleşmektedir. Olayların bu kısmında da 18 ve 19 sayılarının bir işlevi vardır. Hasan, Tamer'in üniformasındaki 19 sayısını yazdığında kâğıt derinleşir.

Ölü Tamer, reel dünyada yaşayan insanlar gibi bazı hislere sahiptir. Tamer için endişelenir, çaba harcar. Mücadelenin sonunda ikizinin ölümünü engellediği için memnuniyet hissetmesi buna örnektir. Sadece hislere değil, düşüncelere de sahiptir. Kendisinin ölüp, diğer evrendeki Tamer'in sağ kalmasının evrenler arasında kaos meydana getirdiği, bu kaostan yararlanan yaratığın da böylelikle kendine bir kapı bulduğu fikrindedir.

Romadaki başka bir ayrıntı motor sesidir. Bu sesi sadece Tamer ve ekibi duymaz. Sesi duyanlar arasında üst kattaki komşu Fahriye Hanım, komşu Avukat Can Yavuzoğlu, kapıcı Nedim ve mahallenin su satıcısı Bekir de vardır. Ses oldukça güçlüdür. Nedim, Avukat Can Bey'i aradığında Can, arka fonda çok güçlü bir motor sesi duyar. Nedim'in ahizedeki sesi de değişime uğrayıp kükremeye dönüşür.

Olayların finaline yaklaşırken 18 ve 19 sayıları yine kendini gösterir. Bu kez 18, 19 sayıları Tamer ve IFRT66 isimindeki yaratığın karşı karşıya geldiği saat olarak karşımıza çıkar. Bu karşılaşma, IFRT66'nın fiziki yapısının okuyucuya ilk tanıtıldığı aşamadır. Daha önce, "cin, yaratık, peltamsi varlık, gölge, ifrit" gibi tanımlamalarla ifade edilen, okuyucuya tahminler doğrultusunda tanıtılan varlık, fiziksel görüntüsünü ilk kez sergiler. Ancak sergilenen bu görüntü tam anlamıyla gerçek

fiziki yapısı değildir. Tamer'in kendisinden korkması için böyle bir fiziki yapıya büründüğü bilgisi verilir. Tamer'in gördüğü, dışarıya korku salan bir dış zarftır. İnanıdırıcı görünmesi için insan derisi kıvamında bir dış kabuk tercih etmiştir. Binlerce yıldır içinde olduğu asıl gövdesini, komşu evrendeki Selimoğlu Apartmanı'nın 6. katında, yani ölü Tamer'in odasında bırakmıştır. Şuan geldiği alana az sayıda molekülle gelmiş, Tamer'in karşısına kendisine ait olmayan bir görüntüyle çıkmıştır. Bu görüntü, IFRT66'nın gerçek görüntüsü olmasa da, okuyucunun karşısına çıkartılan ilk fiziksel görüntü olması bakımından önem taşır.

Kehribar renkli bir buhar kümesi gibi beliren yapı şimdi etlenip kemiklenmişti. Tam insan sayılmazdı. İnsana benzeyen garip bir yaratıktı. Kafası çok büyüktü ve neredeyse tavana değiyordu. Gözleri fincan gibi iriydi ve hiç beyazı yoktu. Kocaman simsiyah göz bebekleri onu süzüyordu. Elleri fırıncı küreği gibiydi. Bacakları gövdesine oranla kısa ve çelimsizdi (Yemni, 2013:156).

IFRT66'nın amacı, Tamer'i öldürmek değildir. İradesini ve bedenini teslim almak, bedendeki Tamer izlerini silerek kendi bilincini, belleğini, varlığını inşa etmektir. IFRT66, Tamer'le yaptığı konuşmalarda tüm yaptıklarını anlatarak, olayların bilinmeyen noktalarını aydınlatmış olur. Artık romanın başından sonuna kadar olan kısımda yer alan tüm bilinmezler keşfedilmiş, tüm sorular yanıtlanmıştır. Genel olarak özetlenecek olursa, IFRT66 Tamer'e ulaşmak için komşu evrende hayatını kaybetmiş olan ölü Tamer'in zihnini kullanır. Mailleri, fotoğrafları ölü Tamer'in göndermesini sağlar, böylelikle komşu evrenlerdeki iki Tamer'i karşı karşıya getirilir. Ölen Tamer'den geriye özü kalmıştır. Bunu bilen IFRT66, geri kalan özü amaçları için kullanmayı başarır. Romanda, ölen kişilerin ardında özlerini, moleküler yapıyı enerji şeklinde bıraktıklarından bahsedilir.

Bu öz çok canlıydı. Kıpır kıpırdı. Kendi odasında barınıyordu. Daha çok kozmik parçacıklar şeklindeydi ama az miktarda moleküler bir yapı da mevcuttu. Sana doğru yönelik bir enerjidi. O öldüğü, sen var kalmaya devam ettiğin için sana varmaya meyilliydi. Kütlesiz yapısı sayesinde iki âlem arasında minicik delikler açmıştı. Seni izliyordu. Bunu tespit edince yapıyı eski haline döndürmek için teşvik ettim. Bir parmaktan tüm vücudu inşa etmek gibi. 'Zihin' dediğiniz şey formatlanmış bir enerji kümesidir. Amacım ölü Tamer'i kullanarak seni önce hazırlamak ve sonra bu âleme geçip senle füzyon şeklinde bir ortaklık kurmaktı. Bunda başarılı oldum gördüğün gibi (Yemni, 2013:158-159).

Maillerin 23.23'te gelmesinin sırrı, Tamer'in 23 filmi çok sevmesiyle alakalıdır. Tamer'e gönderilen fotoğraflar ölü Tamer'in hayallerinin bir ürünüdür. Tamer, yarattığı saf dışı bırakmak için telefonları ve çalar saat alarmını kullanır. Telefonda yayılan mikrodalgalar, IFRT66'nın dengesini bozar, bedeninin dökülmesine, küçülerek güçsüzleşmesine neden olur.

Ekibin, Tamer'e yardım için çeşitli yöntemlerle mücadeleye katılır. Merve ve Ümit, telefonla aramalar yaparak hattı açık tutmaya çalışır. Nafize ve Nimet, dua ederek Tamer'e koruma kalkını sağlar. Hasan ise sayfaları doldurmaya ve böylelikle sayılarla boyutlar oluşturmaya devam eder. Yaratık, ekibin zihinlerine müdahale girişimlerinde bulunur. Nimet, ölen kocası Şerafettin'i odanın girişinde görür. Kocasını ona kendisini hastanede yalnız bıraktığı için sitem eder. Nimet, bunun yarattığı bir oyunu olduğunu anlar. Nafize, onu inanmaması için uyarır. Oyunun bozulmasıyla Şerafettin gözden kaybolur. Nimet, kocası Şerafettin'le konuştuğunda, Hasan'ın sayfalarındaki derinlik yerini sığınağına bırakır. Sayfa sıradan yüzeye dönüşür ve Hasan'ın yazdığı sayılar yok olur. Ancak Nimet'in bunun bir oyun olduğunu anlamasıyla derinlik geri döner. Normal kişilerin görüşüne kapalı olan kapıları bir Hasan, bir de ölü Tamer görebilmektedir. Ölü Tamer'in sahip olduğu bir fark daha vardır. Merve ile komşu evrende tanışmamıştır. Nedeni, tanışma gerçekleşmeden birkaç ay önce ölü Tamer'in hayatını kaybetmesidir. Şuan yaşanan her şey iki farklı evrendeki iki Tamer'den birinin sağ diğerinin ölü olması nedeniyle gerçekleşmiştir. Tamer, odada ölmüş dedesini görünce etkilenir. Dedesini, babaannesine musallat edenin kendi zihni olduğunu anlar. Dedesiyle konuşarak ondan gitmesini ister.

“Gözlerini yumdu ve “Dede seni ben imal ettim. Sen holografik bir yapısın. Şimdi hemen ve lütfen kendini dağıt,” diye mırıldandı” (Yemni, 2013:172-173).

IFRT66, Vega'nın çok ötesinden geldiğinden, yolculuğu kozmik parçacıklar, gamma ışınları, kara delikler, süpernovalar gibi zorlu süreçlerden oluşmuştur. Dünyaya geliş hızıyla gerçekleşmiştir. Bir varlık değildir ancak varlıklar tarafından imal edilmiş, bir çeşit sondadır.

Sizin zamanınızla tam 121,3 yıl sürdü dünyanıza varmam. Ben otomatize olmuş düşünceyim. Çok seyrek molekülü bir üniteyim. Bu gördüğün

uyarlanmış bir suret. Uzun süredir gerçek bir bedenim içinde uykudaydım. Bölgesel çalkantılar beni uyandırdı. Sizin apartmanın tıpatıp aynısı olan binanın altındaydım. Seni keşfettim. Yedi milyar insandan sadece sana açığım şu anda ve enerjim çok sınırlı. Senin bedenini elde edince daha güçlü bir enerji kaynağına sahip olacak ve 6434 yıl önce yarım kalan misyonuma yeniden devam edeceğim (Yemni, 2013:175).

IFRT66'nın misyondan kastettiği dünyanın insansızlaştırılmasıdır. Gerçekte iki adet ölü Tamer vardır, biri odada diğeri de yaratığın içindedir. Ancak ikisi de Tamer'in tarafındadır.

Tamer'e gelen fotoğraflar, geçmişin izlerini taşıyan fotoğraflardır. Bunun nedeni fotoğrafın gönderildiği yerin zaman kodunun, Tamer'in evrenine göre geride olmasıdır. Bu nedenle evreninde olup bitmiş şeyler fotoğraflarda yer almıştır. Apartmanın karşısında yer alan su dükkânının camındaki kırık, yapımı bitmiş inşaat bu zamansal farkın göstergesidir. IFRT66, evrenler arası geçişi sağlarken aynı zamanda geleceğe yolculuk yapmıştır.

Romanın sonunda IFRT66'nın enerjisinin kesilmesinin ardından varlığının sonlanmadığı görülür. IFRT66, ölü Tamer'in zihin malzemesini benliğinden defederken arkada 18,19 olmak üzere iki adet yumurta bırakır. Telefonlar aniden susar. Kendisine mikrodalgalar yayan aparatları susturmayı başarır. Anında derisindeki yaralar iyileşir.

Hasan, defterindeki sayfaları yırtıp ölü Tamer'in dizlerinin önüne yığmaya başlar. Tamer parmağını 18, 19 sayılarının yazılı olduğu kâğıda dokundurduğunda kâğıt hızla kamburlaşarak sayısız böceğe dönüşür. Ölü Tamer'in emriyle Tamer'in odasına giden böcekler, IFRT66'nın tüm vücudunu sarar. Hasan'ın ekip içindeki önemi, bu şekilde ortaya konulmuş olur. Hasan'ın gönderdiği 18,19 yazılı kâğıttan böcekler, yapıştığı yerdeki hayat enerjisini emmektedir. 18 ve 19'ların virüs haline getirilmesiyle yaratığın vücudu yavaş yavaş yok olur ve böylelikle mücadele kazanılır. Holdeki yarık kapanır.

Tamer'in ekibine göre, Cumartesi günü Tamer'in anne ve babası Rize'den döndüğünde her şey yoluna girmiştir. Binlerce yıl önce yeryüzünü işgal için imal edilmiş olan makine ortadan kaldırılmıştır. Tamer'in evinde, paralel evrendeki

Tamer'in ölümüyle açılan yarık, ekibin sayesinde kapatılmıştır. 7 kişilik ekip, kendilerini "TÜM7" ilan ederek ertesi gün tekrar evde toplanırlar ve yarığın iyice kapanmasını sağlarlar. Ekip, bu yaşananları birilerine anlatmaları halinde aralarındaki bendin zayıflanacağını düşündüğünden bu sırrı içlerinde tutma kararı alırlar.

Romanın sonunda IFRT66'nın varlığının, Tamer'in ekibinin bildiği şekilde sonlanmadığı görülür. Sonsuza kadar yok olduğunu düşünülen yaratık, Selimoğlu Apartmanı'nın bahçesindeki bir solucanın bedenine sinmiştir. Enerjisi çok düşüktür. Enerjisini yükseltmek için nükleer santral bulmayı planlar. Solucanın bedenini terk ederek atmosfere doğru yol alır.

TÜM7 ekibinin sır olarak içlerinde tutmaya karar verdikleri olaydan geriye kalan kalıntı olayı sır olmaktan çıkarır, tam olarak olmasa da çarpıtılmış şekliyle deşifre eder. Bu iz, dünyada geniş yankı uyandırır. Gazeteler, Selimoğlu Apartmanı'nın kapıcısı Nedim Çorumlu'nun 7000 yıllık bir erkek cesedi bulduğu haberini yayımlar. Habere göre, bir grup tarihi eser kaçakçısı, buldukları cesedi apartmanın 6. katına bırakıp gitmiştir. Cesedin ölüm nedeninin açlık ve susuzluk olduğu kayıtlara geçer. Sosyal medya, İstanbul'da bir uzaylı cesedi bulunduğu haberiyle çalkalansa da iki patolog, erkek cesedinin dünyalı olduğuna dair bir rapor hazırlar.

2.15.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda olayın içinde olan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılmıştır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları, pişmanlıkları roman içinde verilmiştir.

Romanın başkahramanı Tamer Demiroglu, 16 yaşında bir lise öğrencisidir. Ailenin tek çocuğudur. Çocukken babaannesinden dinlediği cin hikâyelerinin etkisiyle fantastik, korku filmlerine/dizilerine hayranlık duyar. Her ay odasına bir bilimkurgu

filminin afişini asmak ve eskiyenleri arşivde saklamak gibi bir hobiyeye sahiptir. Kendini film kahramanlarıyla özdeşleştirir, izlediği bilimkurgu filmlerinin içinde gibi hisseder. Matematik, fizik ve kimya derslerine çok ilgilidir, ancak en çok fizik dersini sever. Özellikle kuantum fiziği özel ilgi alanıdır. Bu konu hakkında birçok kitap okur.

Nimet, Tamer'in babaannesidir. 12 yıl önce kocasını kaybeder. Kocasını Şerafettin'in ölümünün ardından mali sıkıntılar yaşar. Terzilik yaparak oğlunu İşletme bölümünde okutur, Selimoğlu Apartmanı'nda bir daire satın alır, mali durumunu düzeltir. Altmış yaşında, ela gözlü bir kadındır. Oğlu, gelini ve torunuyla birlikte yaşar. Gelini çalıştığı için torunu Tamer'e bakar. Elinde büyüyen torunuyla güçlü bir telepatik bağ kurar. Kırk yıldır terzidir. Şeker hastalığına bağlı göz sorunu yaşadığı için terzilik siparişlerini git gide azaltır. Tamer'e fotoğraflı mail geldikten sonra, olaylardan habersiz olmasına rağmen bir şey olacağını hisseder. Çocukluğundan beri, bazı şeyleri önceden sezme yeteneğine sahiptir, ancak bazen alakasız, gerçek olmayan şeyler sezdiği de olur. Tamer'in başına gelen olaylardan cinleri sorumlu tutar. İki yıl önce torununun motor kazası geçirerek öldüğü yönünde birçok kâbus görür. Arkadaşı Nafize'nin tüm bu rüyaları hayırsız bir işaret olarak yorumlaması ve Tamer'in motor kazası geçireceği konusunda kendisini uyarması kazayı önlemede en büyük etken olur. Ümit'in verdiği adres sayesinde, babası İrfan oğlunu kaza geçirmeden önce eve getirir, böylece felaket önlenir.

Tırlak Nafize, kara gözlü, iri çeneli, kırışmış yüzlü, beyaz saçları olan bir kadındır. Nimet'in 1 yıl önce vefat eden yakın dostudur. Rüya yorumcusudur. Öldükten sonra rüyalar yoluyla arkadaşı Nimet'le birçok kez iletişim kurar. Bu iletişimler, başka kişilerin görüşüne kapalıdır. Bir tek Nimet'e görünür. Tamer'e musallat olan kötücül varlığa karşı Nimet ve Tamer'le birlikte mücadele eder. Maddi anlamda bir bedeni yoktur. Arkadaşı Nimet'e gönül ekranından görünür.

IFRT66, romanın yaratık olarak tanımlanan fantastik kahramanıdır. "İfrit 18.19 romanında başkarakter olan Tamer'in paralel evrendeki ikizinin bilincini taşıyarak gerçek dünyaya müdahale eden ve kötücül gücünü kullanıp dünyayı cinleştirerek işgal etme amacıyla olan varlıktır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:183). Yıllar sonra

insanlarla yeniden ilişki kurduğu için heyecanlıdır. Kelime hazinesi sınırlıdır. Biri açık, biri kapalı olmak üzere var olan iki zihne sahiptir. Tüm süreci kontrol eden merkez zihni kristal/açık zihindir. Etkin olmayan diğer zihni karanlık/ kapalı zihindir. Karanlık zihin, kristal zihninin nüfus edemediği özerk bir sistemdir ve bazı zamanlar idareyi ele geçirir. Bu zamanlarda IFRT66, Karanlık Zihni işlev dışı bırakmak ister. Geçirdiği zorlu süreç neticesinde toplam enerjisinin beşte dördü bir kısmını kaybeder. Bu enerji kaybının nedeni Karanlık Zihin'dir. Çok geçmeden bir hareketli parçacık kümesi keşfeder, bunu kullanarak etkinliğini artırır, yeniden kişilik oluşturmayı başarır. Karanlık Zihin'den komut almak istemediği için onu işlev dışı bırakır, Kristal Zihni devreye sokarak kendi istediği kararları almak üzere mevcudiyetini kanıtlama yoluna gider. Ölü Tamer'in zihnini ele geçirir ve onun zihnini kullanarak Tamer'i tuzağa çekmeye çalışır. Tamer'in zayıf noktalarını iyi bildiğinden bunu kurnazca değerlendirir. Komşu/paralel evrende Ölü Tamer'e ait kalıntıları keşfeder, ölü Tamer'in zihnini yeniden kurarak onu Tamer'in evrenine geçmek için kullanır.

Aysun, Tamer'in annesi, İrfan'ın eşidir. İşletme bölümü mezunu olduğundan dolayı marketin muhasebesiyle ilgilenir. Rizelidir. Erkek kardeşi safra kesesinden ameliyat olduğu için eşiyile birlikte Rize'ye hasta ziyaretine gider. Rize'den altı gün sonra döndüğü için Tamer'in yaşadığı maceralardan habersizdir.

İrfan, Tamer'in babası, Nimet'in oğludur. 46 yaşındadır. Kendisine ait olan süpermarkette çalışır. Eşiyile birlikte hasta ziyareti için Rize'ye gider.

Ümit, Tamer'in en yakın arkadaşı, sırdaşı, sınıf ve sıra arkadaşıdır. Tamer'in evinin iki blok ötesinde yaşar. Tamer'le birlikte film izler, bilgisayar oyunu oynar, yüzmeye gider, bu nedenle birlikte geçirdikleri zaman çok fazladır. Baba tarafından Konyalı, anne tarafından Malatyalıdır. Evin tek çocuğudur. Sayısal bir zekâyâ sahiptir. Tamer'e gelen mailin saatinin 23.23 olmasından dolayı rakamların sırrını çözmeye çalışır. Ailesinden çok sayıda cin hikâyesi dinlediği için cinlere inanır. Ancak Tamer'e fotoğrafları gönderenin bir cin olmadığı kanaatindedir.

Fehmi Tanyeri, Ümit'in babasıdır. Cin hikâyeleri anlatmayı çok sever. "Gaybın Ufku" adıyla bir bloğu vardır. Suadiye'de bir beyaz eşya dükkânının sahibidir.

Bloğunu, sabahtan akşama kadar dükkanında meditasyon yaptığı ve stres attığı bir uğraş olarak görür. Kendisi gibi metafizikle ilgilenen arkadaşlarıyla bir araya gelerek sohbet etmek hobileri arasındadır. Bloğunda yayımlamak üzere “Uydu tamiri için CİN işçi aranıyor!” başlıklı bir yazı hazırlar. Oğlu Ümit’in de kendisi gibi komple teorileriyle ilgileniyor olmasından memnundur. Oğlunun son günlerde, arkadaşı Tamer’le birlikte bir şeylerin araştırmasını yaptığını fark eder.

Hasan, Nimet’in üst kat komşusu Fahriye Hanım’ın torunudur. Kızıl saçlı, mavi gözlü, çilli bir çocuktur. Annesi Papatya, eczacıdır. Annesi ve babası birkaç yıl önce boşandığı için annesi ve anneannesiyle birlikte yaşar. Otistik olduğu için okula gidemez. Ancak hastalığı hafif düzeydedir. Sosyal yönü güçlüdür. Matematikte deha olarak anılır. Tuvalete giderken bile yanından ayırmadığı, üzerinde rakamların ve çizimlerinin yer aldığı bir not defteri vardır. Tamer ve ekibinin İFRT66 ile verdiği mücadeleye büyük katkı sağlar.

Merve, 16 yaşındadır. Tamer’in okuldan arkadaşıdır. Zeki, güzel ve yardımsever oluşuyla herkes tarafından beğenilen bir kızdır. Bu yönüyle Tamer’in de beğenisini kazanır. Anneannesinden kalan, hayırsız durumlar yaşanacağı zaman ısınarak sinyal veren bir yüzüğe sahiptir. Bu yüzüğü dokuz yaşından beri takar. Tiyatro yarışmasına katılacakları için altı kişiden oluşan grupla tiyatro provaları yapar. Kamera ile filme aldığı tiyatro provasını evde izlediğinde, salonda iki farklı Tamer bulunduğunu keşfeder. Ancak görüntüleri ikinci kez izlediğinde ikinci Tamer’in olmadığını görür. Bu nedenle de başlangıçta tüm gördüklerinin bir bellek sürçmesi olduğunu düşünür. Ancak Tamer’in hareketlerinde sezdiği gariplik sonucunda tekinsiz bazı şeyler olduğu hissine kapılır. Parmağındaki yüzükte meydana gelen ısınma da bunu destekler. Ardından Tamer’in olanları anlatmasıyla İFRT66’ya karşı verilen mücadeleye dâhil olur.

Romanda, *Sokaklar Benim Yeniden* romanında yer alan Coølover Metin isimli kahramanın anıldığı görülür. Tamer, kendi e-posta adresinden mail geldiğini gördüğünde bunun bir şaka olabileceği ihtimali üzerinde durur. Bu nedenle de ünlü hackerleri zikreder. Coølover Metin her iki romanda da bir hackerdir. *Sokaklar Benim Yeniden* romanında aktif bir kahraman olan Coølover Metin, bu roman içerisinde olaylara aktif olarak dahil edilmez, sadece hacker olduğu bilgisiyile

birlikte isminden ve ona ait olan bir sözünden bahsedir. Bu iki cümleden oluşan söz, her iki romanda da yer alan bir söz olma özelliği taşır.

“ İnsanlar çevrimiçi ve çevrimdışı olarak iki gruba ayrılır. Çevrimdışı olmak devrimdışı olmak, yani devredışı kalmaktır” ” (Yemni, 2013:48).

Romandaki fantastik kahramanlar, IFRT66, ölü Tamer, Tırlak Nafize'dir. Bunun dışında Nimet'in bazı olayları yaşanmadan önce sezmesi, Otistik Hasan'ın sayılarla münasebeti, Oya Darıcı'nın Öte Yer'le ilişkisi, kahramanların reel varlıkları olmasına rağmen, sahip oldukları sıra dışı özellikleri yönüyle dikkat çekicidir. Romanın olumsuz kahramanı IFRT66'dır. Kendine beden olarak Tamer'in bedenini seçer. Ona ulaşmak için de tüm kötü yolları dener. Ancak iyiyi temsil eden Tamer'in ekibi, IFRT66'nın sonunu getirir. Böylece kötülük yok olurken, iyilik kazanmış olur.

Romanda yer alan yardımcı/diğer kahramanlar, Şeyda, Q-Bit Müfit, Şerafettin, Saadet, Güllü Meliha, Oya Darıcı, Fahriye, Deniz Derman, İsmet, Selma, Haluk, Nazlı, Sevim, Recep, Sevgi, Betül, Ahmet, Osman, Rifat, Belkıs, Nevzat, Fatmagül, Remzi, Hatice, Aksi Kemal, İhsan, Metin, Bekir, Neslihan, Satuk, Bekir, Can Yavuzoğlu, Nedim Çorumlu, Şahin...'dir.

2.16.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2013 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisine yer verilmemiştir. Ancak zaman olarak mevsim, ay, gün ve saat bilgisi yer alır. Romanın başlangıç zamanı Pazar günü saat 23.23'tür. Mevsimlerden İlkbahar, aylardan Mayıs, gün olarak Mayıs'ın son günleridir. Romanın başlangıcı ve bitişi arasında 6 günlük zaman geçtiği tahmin edilir. Roman, Tamer Demiroglu'nun büro sandalyesinde düşüncelere dalmış bir vaziyette oturmakta olduğu anla başlar.

Romanda zaman olarak en dikkat çekici ayrıntı, IFRT66'nın Tamer'e mail göndermek için seçtiği saattir. Mailler başlangıçta her gün, saat 23.23'de gelir. Ancak sonraki günlerde mail saatinde bir değişim yaşanır. Çarşamba günü mail,

saat 23.23'te değil, 4.04'te gelir. Ardından yine 23.23'de gelen mailin 00.00'da geldiği de görülür. Perşembe günü saat 23.23'te bir mail daha alan Tamer, ertesi gün büyük şeyler yaşanacağı çıkarımında bulunur. Cuma günü saat 18.19, IFRT66 İle Tamer'in ilk karşı karşıya geldiği vakit olması bakımından oldukça önemlidir. Romanın sonunda Aysun ve İrfan'ın Rize'den Cumartesi günü dönüş yaptığı görülür. Onlar döndüklerinde Tamer ve ekibinin IFRT66'yla mücadelesi sona ermiş, İFRİT66 etkisiz hale getirilmiştir. Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında bilgiler verildiği görülür.

“Beş yaşındaydı. Büyük halasının Edremit'teki yazlığında tatildevdiler. Küçük bir evde sıkış sıkış oturuyor ama acayip eğleniyorlardı. O sıralarda henüz gaz tüpleri yoktu. Yemekler gaz ocağında pişiriliyor, çamaşırlar uzun uzun çitileniyor ve bulaşıklar pamuk elleri öpüyordu” (Yemni, 2013:95).

Romanda ayrıca Tamer'in motor kazası geçirmek üzereyken babasının gelmesiyle bu tehlikeden kurtulduğu bildirilir. Bu olayın 2 yıl önce Nisan ayında yaşandığı ifade edilir.

2.16.5. Mekân

Olayların ana mekânı İstanbul Göztepe'dir. Tamer'in yaşadığı yer, 39 daireden oluşan Selimoğlu Apartmanı'dır. Başlangıç mekânı olarak kapalı bir mekân tercih edilmiştir. Romanın genelinde hâkim olan mekânlar genellikle kapalı mekânlardır. Selimoğlu Apartmanı, romanın kilit mekânı olarak karşımıza çıkar. Başlangıç mekânı, Tamer'in yaşadığı dairedir. Bu daire, Selimoğlu Apartmanı'nın 6. katında yer alır. Daire, bir eşik barındırır. Holde bulunan eşik, Hasan tarafından açığa çıkarılır. Fantastik hüviyet taşıyan bu eşik, Tırlak Nafize'nin Nimet'le görüşmesini sağlar. Aynı zamanda IFRT66 ile yapılan mücadelede etkin olarak kullanılır. IFRT66'nın bu daireyi seçmesinde eşik'in rolü büyüktür.

Tamer, IFRT66'dan kendisine gönderilen mailleri odasındaki bilgisayardan alır. Gizemli maillerin okunduğu mekân daima aynı mekândır. İlk mailden sonra Ümit'le birlikte sokağa çıkan Tamer, fotoğrafla mekân arasında bağlantı kurar. İçinde bulunduğu mekânın fotoğrafla bağlantısı, içinde barındırdığı sarı rengin

çokluğudur. Romanda diğer bir mekân, Tamer, Ümit ve Merve'nin tiyatro provası yaptığı salondur. Bu salonun önemi ise, salonda kamerayla görüntü alan Merve'nin iki farklı Tamer'in varlığına şahitlik etmesidir. Bu şahitlik, Merve'nin de olaylardan haberdar olarak ekibe katılması noktasında önemlidir. Dem Pastanesi'nde bir araya gelen üç arkadaşın, fotoğrafı gönderen varlığın ne olduğu hakkında fikir paylaşımı yaptığı görülür.

IFRT66 ile karşı karşıya gelen Tamer, reel mekânın dışına çıkar ve iki yıl önce kaza geçirdiği motor pistinde bulur kendini. Bu mekân açık bir mekân olmakla birlikte aynı zamanda fantastik bir mekândır. Bu mekanda IFRT66'nın planını bozan Tamer, tekrar odasına geçiş yapar. Romanda yer alan diğer/yardımcı mekanlar, Kanada, Duphine Sokağı, Dikili, Andre Mazet Sokağı...'dır.

2.16.6. Dil ve Üslup

Yazar sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih etmiştir. Anlatım okuyucuyu sıkmaz. Romandaki hadiseler 3. tekil şahıs ağzından anlatılır. Roman içinde dinsel söylemlere yer verildiği görülür.

“Nimet, “Allah hayıra çıkarsın,” diye mırıldanarak hemen sağında duran sehpanın üzerindeki uzaktan kumandayı aldı ve televizyonu kapattı” (Yemni, 2013:17).

“Tamer silkindi ve “Bismillahirrahmanirrahim,” dedi. “Kazanamayacaksın” ” (Yemni, 2013:180).

Cinler eskiden aldıkları gelecek haberlerini yalan yanlış olarak bazı falcıların dilinden ve bazı hallerde bizzat kendileri ifşa etmeye isteklidir. Biz de bunları duymaya meyil vardır. Fitratımız öyledir. Cinlerin bizim gibi bedenleri yok malum. Daha hızlı hareket ederler. Onların idraki bazı merhalelere ulaşabiliir. Geleceğin eski kayıtlarına sahiptir bazıları. Ama bunları bir aracıyla ya da vasıtasız olarak bizlere aktardıklarında bazı şeyler değişir. Çoğu kez kasıtlı ve yalan haber verirler. Korku, kasvet hissedip hayatı kendimize zehir etmemiz ya da sahte sevindiricilik yaşayıp aymazlığa düşmemiz için. Biliyorsun (Yemni, 2013:26).

Benzetmelere yer verilmiştir.

“ Korkusu, mutlak sifıra kadar soğutulmuş bir pelerin gibiydi” (Yemni, 2013:156).

Yazar, atasözü ve deyimlere yer vererek söz varlığını çeşitlendirir.

“Kaz gelen yerden tavuk esirgenmez” diyordu buralılar” (Yemni, 2013:161).

“IFRT66, ‘Ne Şam’ın şekeri ne de Arap’ın yüzü’ diye düşünürken kapının altından içeri süzülen şeyleri gördü” (Yemni, 2013:185).

2.17. Alsancak Börekçisi

2.17.1. Özet

Yetmişli yılların Amsterdam’ında gurbet hayatı yaşayan Sefer, burada birçok iş denemesinde bulunur. Son olarak dayısı Parisli Hasan’ın ortağı olduğu Alsancak Börekçisi’nde çalışır. 2 yıldır göçmen olarak yaşadığı bu yerde, durmaksızın çalıştığı işi, Marion adında bir sevgilisi ve Romano adında da ev bir arkadaşı vardır.

Hollanda’da yaşayan çok sayıda göçmenden biri olan Sefer, dil kurslarına gitmeyi, üniversitede Kimya bölümünü okumayı planlar, geleceğini inşa etmeye çalışır. Müşterisi genellikle Türklerden ve göçmenlerden oluşan Alsancak Börekçisi’nde çalışırken, Süheyl Baba, Harun, Fil Hayri, Terzi Mustafa, İzak gibi birçok kişiyle tanışır. Çevresini gündün güne genişleten Sefer, edindiği arkadaşlardan pek çok hikâyeler dinler, kendi gibi göçmen hayatı yaşayıp çeşitli badireler atlatan kimselerin sosyal ve psikolojik yaşanmışlıklarına şahit olur. Yeraltı dünyasındaki çetelerden, çatışma ve ölüm haberlerinden haberdar olur. Kendisi de diğer göçmenlerin yaşadığı sıkıntılardan nasibini alır, iki ay içinde iki kez hücreye atılır, ardından serbest bırakılır. Marion’un ülkeden gitmesiyle sevgilisiyle yolları ayrılan Sefer, yeni kararlar alır. Gündüz okuyup gece çalışarak yoluna devam eder.

2.17.2. Fiktif Yapı

Romanda ele alınan konu, Sefer isimindeki Türk göçmenin yetmişli yılların Amsterdam’ında hayata tutunma mücadelesi ve Alsancak Börekçisi’nde çalışırken tanıştığı kimseler yoluyla tanık olduğu yaşamlardır. Romandaki tema, ülkelerinden uzakta bir yaşam tercih etmiş olan göçmenlerin başka toprak parçası üzerinde,

alışkın olmadığı bir kültürel dairenin içerisinde yaşadıkları aidiyet sorununun sosyal ve psikolojik yaşamlarını altüst edecek boyutlara gelmesi üzerinedir. “Altmışlı yılların sonu ve yetmişli yılların başında Avrupa’nın birçok ülkesine olduğu gibi, Hollanda’ya da birçok Türk işçi göç etmiştir. Sadık Yemni’nin anı romanı olan bu eser, Sefer karakteriyle Amsterdam’ın Kinder Sokağında bulunan Alsancak Börekçisi’nden bu göçleri ve yaşanan tüm değişimleri gözler önüne serer. Bu börekçide gelip oturan, muhabbet eden, ara sıra uğrayan ya da dükkânın müdavimleri olan çeşit çeşit karakterden, başka milletten oluşan insanlar, Sefer karakterinin anılarında yerini almaktadır” (Öntürk, 2017:67). Ülkelerinde ve göç ettikleri toprak parçasında daima yabancı olarak anılan göçmen insan tipi, Amsterdam’da, Alsancak Börekçisi isimli mekân etrafında toplanır. Börekçide anlatılan hikâyeler sayesinde göçmen yaşamına kapı aralanır.

Romanda olay akışındaki tüm hadiseler, romanın başkahramanı ve anlatıcısı olan Sefer isimindeki gencin merkeze alınması ile gelişir. “Roman boyunca dükkâna gelip giden müşteriler ve onların anlattıklarına yer verilir. Birçok kişiden bahsedilir ancak özellikle Terzi Mustafa, Süheyl ve Harun adlı kumarbazlar yer altı dünyasıyla içli dışlı olduklarından ön plana çıkarlar. Ayrıca tıpkı bir meddah gibi çeşitli hikâyeler anlatan ve taklitler yapan Rum ve Ermeni karakterlere de yer verilir. Alsancak Börekçisi’nde bir araya gelen göçmenler börek, ayran veya çay eşliğinde göçmen Türklerle ilgili olup biten her şeyi konuşurlar. Alsancak Börekçisi, yazarın Amsterdam’da dayısının yanında çalıştığı yıllardan kesitler sunan bir anıromandır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:67). Romanda Sefer, gurbet hayatı yaşayan diğer göçmenlerin yaşamlarına bakan bir gözdür. Yaşamlara baktığı nokta ise Alsancak Börekçisi isimli mekândır.

Romadaki merkez mekân Amsterdam’dır. Alsancak Börekçisi, Amsterdam’da göçmenlerin düzenli olarak bulunduğu bir dükkândır. Romadaki olayların tamamı Amsterdam’da geçer. Bu olaylar, Sefer tarafından okuyucuya aktarılır. Romanda kahraman çeşitliliği çok fazladır. Roman, kahramanların hayatlarından kesitler şeklinde oluşturulmuştur. “Mafya erbabları, serseriler, kumarbazlar, kaçak işçiler, muhbirler, koca karı kahvelerini mesken tutanlar, oturma peşinde olanlar Sadık Yemni tarafında olağan sadeliğiyle anlatılmıştır” (Öntürk, 2017:67).

Roman çoğunlukla 1970'li, 1980'li yılların Amsterdam'ındaki sosyal hadiseler üzerine kurulmuştur. İşçi olarak Hollanda'ya alınmayan Türkler, serbest girişimler vasıtasıyla bu emellere ulaşmışlardır. Böylelikle kaçak göçmenler üzerinden gerçekleştirilen insan ticareti giderek artmıştır.

O yıllarda Türklere vize yoktu ama Avrupa ülkelerinin sınırları muhkemdi. Gümrüklerde kontrol özellikle OPEC krizi sonrasında sıkılaştı. Seksen başında Türklere vize şartı getirilince de kaçak insan ticareti devam edecek ve haliyle fiyatlara zam gelecekti. Bu serbest girişimlerden doksan başlarından itibaren giderek artan yüzdeyle PKK da pay alacaktı (Yemni, 2013a:27).

1970'li, 1980'li yılların Hollanda'sında ve Türkiye'sinde yaşanan bazı sosyal krizlerin gurbetçilerin yaşamlarında bıraktığı derin izlere, olay akışı içinde yer verilmiş, döneme ve dönem insanına ışık tutulmuştur. 1980'de Türkiye'de yaşanan askerî darbe sonucunda Avrupa'ya çok sayıda sığınmacının gittiğine, göçmenlerin Türkiye'de Almancı etiketiyle aşağılanıp hor görüldüğüne kadar pek çok konuya romanın arka planında yer verilmiştir. Tüm bu yaşananların ekonomik ve sosyal yaşantıya etkileri yansıtılmıştır.

Yetmiş ortaları, Hollanda'da da oturumlu işçi olmanın kişiye inanılmaz bir prestij sağladığı zamanlardı. Millet kızını artık doktora, avukata değil Avrupa'da işçi olanlara veriyordu. Kaçak işçi olmak bile belli bir derecede itibarlıydı. Çünkü af çıkabilir ve oturma alabilirdin. Ayrıca çalışarak yapılan birikim söz konusuydu. Öğrenci, memur ya da işçi olarak kapağı Avrupa'ya atmanın prestiji artarak, eksilerek ikibinli yıllara kadar sürecekti (Yemni, 2013a:30).

“O sıralarda Türkiye'de karayolları çok kifayetsizdi. Avrupalı Türkler arabalarla yollara çıkınca kazalar artmaya başlamıştı. Üç tarafı denizlerle çevrili ülkede hiçbir yere vapurla gidilemiyordu. Avrupa'nın her köşesine trenle giden göçmenler trenin kendi ülkelerinde niye kullanılmadığını anlamakta güçlük çekiyordu” (Yemni, 2013a:40).

O sırada Hollanda'da yaşayan göçmen Türklerin çoğunun evinde telefon yoktu. Telefon olsa da canın istediğinde bir numarayı çevirip Türkiye'deki arkadaşınla falan konuşamazdın. Bunun için Özal'ın başbakan olmasını bekleyecektik. Telefon için postaneye gidilir ve saatlerce bekledikten sonra şansın varsa aradığın kimseyle görüşürdün. Bazen basit bir telefon görüşmesi için iki üç gün postahane her defasında saatlerce beklemen gerekirdi.(Yemni,2013a:61)

Romanda sosyal, siyasi birtakım insan profillerine atıf yapılmış, halkın yaşadığı siyasi bölünmüşlüğün tarafları hakkında çıkarımlarda bulunulmuştur. Yazar, Sefer üzerinden siyasi fikirlerini okuyucuyla paylaşmıştır.

Çoğu dürüst, davalarına inanmış kimselerdi. Zeki ve çalışkan olanları bir şeyler başarmak hayalini taşıyordu. Maalesef entelektüel olarak birikimleri azdı. Dünyayı bilmiyorlardı. Dünyayı tanıyan, bilen yerli yoldaşlarıyla temasları çok yüzeysel kaldı. Hollanda'nın sunduğu kaliteli eğitim imkânlarından ve o sıradaki mali destek planlarından yeterince yararlanamadılar. İdeolojilerinin göçmenler arasında yaygın bir karşılığı yoktu. Halktan uzaktılar ve içlerinden çıktıkları toplumun değerlerine garip bir şekilde yabancılaşmışlardı. Ben, "Yahya Kemal Beyatlı'nın, Orhan Veli Kanık'ın, Turgut Uyar'ın şiirini çok severim," dediğimde küçümseniyor ve başı 'F' ile başlayan kategoriye doğru itiliyordum (Yemni, 2013a:76-77).

"Yalnız sağ diye adlandırılan kesim genel olarak girişime, dolayısıyla değişime göreceli olarak daha açıktı. İş kuranların ve siyasete atılanların kahir ekseriyeti de onlardı. Kendileri halktandı. Genetik kayıtlarında İpek Yolu tecrübesi mevcuttu" (Yemni, 2013a:77).

Göçmenlerin yaşadığı sosyal sorunlara dikkat çekilmiştir. Hollanda'da çeşitli işlerde çalışarak oturma izni almaya çalışan kişilerden evli olanlar ailelerinden uzun zamanlar ayrı kalmışlardır. Eşlerini ve çocuklarını Türkiye'de bırakmışlardır. Buna dikkat çeken yazar, 1960 ortalarından 1980'lerin sonuna kadar yaşanan bölünmüş aileler dramını gözler önüne sermiştir. Eşlerinden ayrı Türkiye'de çocuklarıyla yaşam mücadelesi veren kadınlardan bahsedilmiş, bölünmüş aileler sorunun yarattığı travmalara dikkat çekilmiştir. Bu durum 1980 sonrasında aile birleşiminin hızlanmasıyla azalmıştır.

Arkada kalan kadınlar, yaz tatilinde bir kez görülen babalar, eşler. Baba yokken hastalanan, ölen ve doğan çocuklar. Borç harç acil ameliyat için yollanan dövizin banka müdürlerince bazı hatırlı müşterine tahsis edilmesi, paranın ihtiyaç sahibinin eline geç varması nedeniyle meydana gelen ölümler ve sakat kalmalar (Yemni, 2013a:83).

"İnsanlar yatıyorlar ve sabah solcu ya da sağcı olarak uyanıyorlardı. Fraksiyonları bile hazırды. Millete rüyalarında ideoloji implantasyonu yapılıyordu adeta" (Yemni, 2013a:91).

“Aile birleşimi seksen başında 12 Eylül askeri darbesinin de etkisiyle hızlanacak, göçmenler kalıcı statüye geçeceklerdi. Hollanda’da onlar için kullanılan deyimler de ‘Göçmen işçi’, ‘Misafir işçi’, ‘Yerli olmayan vatandaşlar’, ‘Ülkeyi paylaştığımız kimseler’ şeklinde buna endeksli olarak değişecekti” (Yemni, 2013a:107).

Türklerin konsoloslukta, herhangi bir işlemi halletmesi için Amsterdam’dan Rotterdam’a gitmesi gerekmektedir. Türklerin konsolosluklarda çektikleri sıkıntılar da yine romanda değinilen konular arasındadır.

Diğer sakin bina önleriyle kıyaslandığında bizim konsolosluğun önü bir Pazar yeri gibiydi. Yetmişli, seksenli yıllarda bu muamele sürdü gitti. İş kapı önünde sıkışmak, ıslanmak, beklerken ayaklarına kara su inmesinden ibaret değildi. Memurlar çok asık yüzlüydü. Zaman zaman kabalığa varacak denli sert muamele ediyorlardı. Harçlar yüksekti. Bürokratik işlemler pek çetrefilli ve acımasızdı. Tek bir belge eksikliği nedeniyle işlem yanıyor, aynı yolları tekrar tepmeniz gerekiyordu. Telefonla verilen enformasyonlar çok sınırlıydı ve kalın kafalılığınız, verilen izahatın mahiyetini hemen çakmamanız nedeniyle azarlanma riski büyüktü. Ben kendim de bir memur çocuğuydum. Bu muamele çok ağırıma gidiyordu (Yemni, 2013a:106).

Göçmenlerin iki farklı ülkede yaşadıkları sosyal sorunlar ve dışlayıcı bakış açısı o kadar kuvvetlidir ki, vefat sonrasında bile ayrıştırıcı algı devam ettirilmiştir. Sefer’in dayısı Hasan, Hollandalı bir kadınla evlidir. Vefatından sonra karısı, Hasan’ın dindar bir adam olmadığını ileri sürmüş ve İslami usüllere göre gömülmesine karşı çıkmıştır. Sonuç olarak cenaze iki farklı gelenek, iki farklı tören, iki farklı anlayışla ebediyete uğurlanmıştır. Göçmen, ölüyken bile gurbetçiliğini devam ettirmiştir.

Dayımın ölüm günü naaşını almaya iki firma birden geldi. Biri Müslüman usüllere göre defin ayarlayan bir Hollanda firmasıydı. Ne yapacağımı şaşırılmışım. Sonunda mevtayı dayımın eşinin anlaştığı şirket götürdü. İbrahim Abi ve dayımın birkaç yakın arkadaşı yengemden randevu aldılar. Birlikte görüştük ve bir çözüm konusunda ortak mutabakata vardık (Yemni, 2013a:95).

Cenaze töreni Aula West’te iki aşamada gerçekleşti. Birinci bölümde bir salonda toplandık ve dayımın arkadaşlarından ikisi birer konuşma yaptı. Sonra İslami cenaze törenine geçtik. İbrahim Abi’nin ayarladığı imam bir cenaze namazı kıldırdı. Hollandalılar bir kenarda beklediler ve cenaze namazı sonrası tekrar bir araya geldik. Tabut asansör sistemiyle toprağa indirildi. Üzeri toprak örtüldü (Yemni, 2013a:95).

Günümüzde hâlâ etkinliğini devam ettiren Avrupa'daki ırkçı tutumdan, İslamofobi dalgasından da romanda söz edilmiştir.

“Zati'nin öngörüsü müthişti. Bu sözlerinden neredeyse kırk yıl sonra Avrupa'da ırkçı partilerin yükselişi, suni olarak yaratılmış İslamofobi dalgasından ve son ekonomik krizin sosyal devleti bitirdiğinden bahsediyorduk” (Yemni, 2013a:108).

Yazar, Türklerin göçmenlikten önce kendi içine sıkışmış olduğunu, göçmenlikle birlikte Türklerin büyük çapta değişime uğradığını Sefer'in fikirleri üzerinden okuyucuyla paylaşmıştır.

Anadolu halkı altmış ortalarında ruh ve beden olarak içine kapalıydı. Avrupa'ya misafir işçi olarak gitmeleriyle bu cenderede sıkışmışlık hali sona ermiş ve makus talihinden sıyrılmıştı. Ressurrection. Dirilişti. Türklerin Avrupa'ya göçleri Mars'a insanlı araç indirmek kadar önemli bir gelişmeydi. Sonuçları muazzam oldu. Yetmişlerde yurtdışına sınırlı ölçüde ve acayip kısıtlamalarla çıkılabiliyordu (Yemni, 2013a:138-139).

“Göçmenlik harika bir açılıştı Türkiyeliler için. Avrupa'yı, Dünyayı, ilginçtir komşularını, Yunanlıları, İranlıları, Arapları, Rusları ve Kürtleri burada tanıyacaktı yeniden. Hollanda'da devlet dairelerinde vatandaşa yapılan muameleyi kendi devlet daireleriyle kıyaslayacaktı. Memleketteki demokrasinin kaç ayar olduğu fark edilecekti” (Yemni, 2013a:139).

“Okuma yazma bilmeyen annelerin kızları üç dil bilen üniversite mezunları olacaktı Anadolu insanına has girişimci ruh şahlanacak ve Hollanda'da neredeyse her yirmi göçmenden biri kendi iş yerini kuracaktı” (Yemni, 2013a:139).

Romanda 12 bölüm vardır ve olaylar bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümlerinde 1'den 12 ye kadar sayı sıraları mevcuttur. Bunun dışında her bölüme ayrıca isim verilmiştir. Bölümler sırasıyla “2 Şubat Cuma”, “Kara Yılan”, “Düoların Hası”, “Maymunlar Cehennemi”, “Ofly'u Beklerken”, “Karagöz Perdeleri”, “De Melkweg”, “Kapının İki Yüzü”, “Hücrede”, “Elveda Monique”, “6 Numara”, “Mangırkeş Gerçeklik” şeklinde isimlendirilmiştir. Romanda “kahraman bakış açısı” kullanılarak Sefer'in gözünden olayların anlatımı aktarılmıştır. Yaşanan olaylar, Sefer'in gördükleriyle ve bildikleriyle sınırlıdır.

2.17.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça kalabalık ve hareketlidir. Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilir. Kahramanlar hakkındaki bilgiler, Sefer'in bildikleri, gördükleri, tanık oldukları ve bildikleriyle sınırlıdır. Romanda, kahraman anlatıcı Sefer, 26 yaşında bir genç olarak karşımıza çıkar. 1971 yılında vefat eden, müdür muavinliğinden emekli bir babanın oğludur. 24 yaşına kadar ailesiyle Türkiye'de yaşayan Sefer, 24 yaşından sonra annesini ve ablasını Türkiye'nin İzmir ilinde bırakarak Amsterdam'a gider. Öğrenci oturumuyla kaldığı Amsterdam'da iş hayatına atılır. Başlangıçta konfeksiyon atölyesinde, demiryollarında, Sonesta Oteli'nde çalışır. Ardından Alsancak Börekçisi'nde, haftada 175 gulden maaşla 91 saat çalışmaya başlar. İş bisikletle restoranlara baklava, börek götürmek ve bulaşıkları yıkamaktır. Hoş sohbetinden dolayı birçok müşteriyi börekçiye çekmeyi başarsa da herhangi bir zam ya da izin talebinde bulunmaz. Börekçiye gelen müşterilerin hikâyelerini heyecanla dinler, müşteriler tarafından sevilen ve aranan biri haline gelir. Sadece para kazanma değil, kendini geliştirme fikirleriyle de doludur. İngilizce ve İskoçça olmak üzere iki dil bilen Sefer, De Vrije Üniversitesi'ndeki dil kurslarına başvuru yapma ve Kimya bölümü öğrencisi olma planları yapar. Bektaşî kültürüne bağlı bir aileden gelmesine rağmen Hollanda'da yaşadığı süre zarfında Bektaşî geleneği ile bağları zayıflar. Alsancak Börekçisi'nin müşterilerinden olan TIR'cı Zati ile diyalogları, bu kültürü yeniden hatırlamasına, tekrar öğrenmesine yardım eder. İki önemli badire atlattır. Satın aldığı bisikletin çalıntı çıkması üzerine haksız yere hırsızlıkla itham edilir. İki kez hücreye atılır. Çok geçmeden suçsuz olduğu anlaşılacak serbest bırakılır. Göçmenliğinin ikinci yılı, ilk yılından farklı olur. Amsterdam'a uyum sağlamayı başaran, belli bir çevre edinen Sefer'de değişim başlar. Kendisindeki cevheri fark eden Sefer, börekçi ya da restoran sahibi olabilecek gücü kendinde bulduğunu hisseder. Marion isminde bir sevgilisi vardır ancak kızın Amsterdam'dan gitmesiyle yolları ayrılır.

Sefer'in dayısı Hasan Şemi Özbilge, dalgalı saçlı, mavi gözlü, bıyıklı, orta yaşlı bir adamdır. Eşinden ayrılmıştır ancak çocuğu yoktur. "Parisli Hasan" lakabı ile tanınır. Alsancak Börekçisi'nin hem ortağı hem de işletmecisidir. Amsterdam'a gelen Sefer'i yanında çalıştırır ve ona destek olur. Sefer'in kız arkadaşı Marion'u

karakter olarak beğenir ve birlikteliklerini destekler. 1983 yılının 5 Mayıs'ında kansere yenik düşerek, 49 yaşında vefat eder ve Amsterdam'a gömülür.

Morion, bir altmış beş boyunda, ince yapılı, siyah saçlı ve duru tenli bir kızdır. Amsterdam'a altı aylığına gelir. Kalabalık bir diskoda tesadüfen tanıştığı Sefer'le sevgili olur ve onunla evliliği düşünür. Amsterdam'dan gitme vakti geldiğinde, birlikte çekilmiş tek bir fotoğrafları bile olmadan ayrılırlar. Noel'de buluşma kararı alırlar, ancak birbirlerini bir daha göremezler. Aylarca mektuplaşıp, hediyeleşmeler de 1978 Şubat'ından sonra tamamen koparlar.

Romano, 39 yaşında bir İtalyandır. Ek gelir elde etmek için evinin yatak odasını Sefer'e kiraya verir. Bir gece kulübünde kapıcılık yapar. Kulübe iş başvurusu yapmaya gelen 18 yaşındaki Linda isimli kızla sevgili olur. Linda'nın kendisiyle olmaktan mutlu olmadığını görür, ondan ayrılarak Surinamlı bir kadınla hayatına devam eder. Sefer'le en son 1979 yazında görüşür.

Linda, bir yetmiş boyunda, elli beş kilo civarında, hoş yüzlü bir genç kızdır. Lise mezunudur. Striptizci olan annesinin mesleğini devam ettirmek ister, bu nedenle de Romano'nun çalıştığı kulübe iş başvurusunda bulunur. Romano ile tanışıp sevgili olur ancak, Sefer'i baştan çıkarma girişimlerinde bulunur. Sonraki yaşamında yeterince işveli bir striptizci olmadığı için başarı sağlayamaz. Overtoom'a taşınır.

Börekçi Mustafa, Sefer'in dayısının ortağıdır. Batı Trakyalıdır, lakabı İskeçeli'dir. Ana dili gibi Yunanca konuşur. Amsterdam'da geniş Yunanlı çevresi olduğundan Alsancak Börekçisi'ne Rum çalgıcıları müşteri olarak çeker. 1992 yılında Türkiye'ye temelli dönüş yapar ve Marmaris'e yerleşir.

Kazım, orta boylu, siyah saçlı, esmer, koyu renk gözleri olan 26 yaşında bir gençtir. Sefer'in Alsancak Börekçisi'ndeki yardımcısıdır. Karamanlıdır. Evlidir ve iki oğlu vardır. Terzi Mustafa'nın dükkânına yakın eski binalardan birinde kalır. Oturum izni yoktur. Alsancak Börekçisi'nde çalışırken sürekli farklı şirketlere iş başvurusunda bulunduğu için işine son verilir. Alsancak Börekçisi'nden

kovulduktan iki gün sonra bir restoranda bulaşıkçı ve aşçı yardımcısı olarak işe başlar.

Osman, orta boylu, koca kafalı, sempatik ve güler yüzlü biridir. Kırşehirlidir, evlidir ve iki çocuğu vardır. Ailesi Türkiye'dedir. Kazım'ın ev sahibidir. Zaandam'da kakao işleyen bir fabrikada çalışır. Çevresi tarafından "Kocakarı Koleksiyoncusu", "Kart Avrat Çapkını" sıfatlarıyla anılır. Evini, oturma izni olmayan beş gence kiraya verir.

Eskici Kemal, insanların mallarını çalarak eski eşya olarak satar. Çalıntı bisikleti Sefer'e sattığı için onun hücre cezası almasına neden olur. Çocuğunun astım hastası olduğunu söyleyerek kendisini polise teslim etmemesi için Sefer'e yalvarır, 75 guldenini geri ödeyerek başını beladan kurtarır.

Kara Yılan, otuz yaşlarında, esmer, bir doksan boyunda, kısa saçlı biridir. Karamanlıdır. Alsancak Börekçisi'nin müşterilerindedir. Haraçla ve jigololukla geçinir. Dükkânda Sefer'le yaptığı -ana konusu kadınlar olan- sohbetleri ile meşhurdur. Kabadayı kişiliğinden dolayı genellikle insanların çekindiği bir tiptir. Haraç almak için uğradığı dönercide, başı döner bıçağıyla kesilerek öldürülür.

Hilmi Usta, Terzi Mustafa'nın yardımcısıdır. 36 yaşında kısa boylu bir adamdır. Oturma izni yokken kaçak bir şekilde Terzi Mustafa'nın koruması altında, diken üzerinde yaşar. Her an ihbar edilme korkusu taşıdığından herkesle iyi geçinmeye, kimseyle ters düşmemeye çalışır. Bir süre sonra oturma izni alarak rahata erer.

Terzi Mustafa, kısa boylu, elli beş kilo ağırlığında, altmış yaşlarında bir adamdır. İyi bir terzidir, terzi atölyesi vardır. Saatlerce poker oynamasıyla ünlü bir kumarbazdır. Trabzonludur.

Harun Baba, Hollanda'daki Türk kumar camiasının iki ünlü isminden biri olan İstanbul Ermeni'sidir. Doğma büyüme İstanbulludur. Ellili yaşlarındadır. Gür beyaz saçlı, uzun boylu, yakışıklı bir adamdır. İyi giyinen, az konuşan biridir.

Süheyl Baba, Hollanda'daki Türk kumar camiasının iki ünlü isminden biridir. Beyaz, gür saçlı, mavi gözlüdür. Ellili yaşlarındadır. Eski milli yüzme takımında yer alır.

Fethi Baba, birçok fıkra bilen, esprili ve konuşkan biridir. 1962 yılında TIR şoförü olarak Hollanda'ya gelir, bir kadına âşık olarak burada kalır. Sefer'in öğrenci oturumu almasına yardımcı olur. Bir seyahat bürosuna sahiptir. Seyahat bürosundaki odalardan birini, kalması için Sefer'e kiralar. Ölümünün ardından cenazesi Türkiye'ye gönderilir. Cenazesine oğlu da dâhil sadece beş kişi katılır.

Taki, yirmili yaşlarının sonlarında, bir yetmiş beş boyunda, koyu kumral saçlı, beyaz tenli bir gençtir. Homolulu isimli gece kulübünde kapıcılık yapar. Disko kapıcılığından çok iyi para kazandığı için, birkaç yıl sonra işi bırakıp bir restoran açmayı düşünür. Alsancak Börekçisi'nde anlattığı hikâyeleriyle ünlüdür. Sayısız baskın öyküsü anlatır.

Agop, Taki'den sonra Alsancak Börekçisi'ndeki ikinci büyük hikâyecidir. Konfeksiyon atölyesi vardır. Orta Anadolu bir Ermeni'dir. Askerliğini piyade olarak yaptığı için Alsancak Börekçisi'nde sayısız askerlik hikâyesi anlatır.

Zati Meydan, bir seksen beş boyunda, kırklı yaşlarda, beyaz gür saçlı bir adamdır. Boşnak kökenli, muhabbeti hoş olan, bonkör bir adamdır. "TIR'cı Zati" lakabıyla anılır. Hollanda'ya ilk gelen Türklere dendir. Altı yıl boyunca Amsterdam'la Münih arasında TIR şoförlüğü yapar. Hem Amsterdam'da hem de Münih'te evi vardır. Hakkında babasının zengin bir tüccar olduğu, aşkı için babasının mirasını reddettiği söylenir. Sefer tarafından en son 1981 sonunda görülür.

Nazmi, 18 yaşında, buğday tenli, koyu renk gözlü, uzun boylu bir gençtir. İstanbul'da üvey babasını bıçakladığı için hapse girer. Hapisten çıktıktan sonra Amsterdam'a gelir. Kimyasal madde üreten fabrikadan çaldığı kloroformlarla kafayı bulduğu için kloroformcu lakabını alır. Sefer'le bir boya fabrikasında çalışırken tanışır. Evsiz kalınca Sefer'in yardımıyla atölyede iki buçuk ay kalır. Sefer'le kardeşlik bağı kurar.

Tarık, Amsterdam'da yaşayan bir İstanbulludur. 29 yaşında, iyi bir konfeksiyon terzisidir. Hasan'ın yanında çalışırken Sefer'le tanışır. Çok yetenekli olmasına rağmen sürekli bir işte çalışmaz, ekonomik sıkıntı çekse dahi vaktini özgürce harcamayı tercih eder. Wendy isminde bir kız arkadaşı vardır.

Dennis, 54 yaşında, uzun boylu, yakışıklı, otuzlu yaşların sonlarında bir eşcinseldir. Alsancak Börekçisi'ne sık sık Sefer'i görmek için gelir.

Terzi Nadir, Hollanda'daki kaçak işçilerin en şanslılarından addedilir. Birçok polis baskınından yakalanmadan kurtulur. 1980'li yılların başındayken Hollandalı bir kadınla evlenerek oturma izni alır. Arkadaşının arabasıyla memleketi Sivas'a giderken trafik kazası geçirir, hurda yığınınna dönen araçtan kurtulmayı başaran tek kişi olur.

Kıllı Haydar, Sezgin Bezirci'den sonra işçi kaçakçılığındaki ikinci isimdir. Daha çok kadın işçilerin kaçakçılığıyla ilgilenir. Biri Amsterdam'da diğeri Rotterdam'da olmak üzere iki pansiyon işletir. Alsancak Börekçisi'ne ayda bir iki kez gelir, kimseyle sohbet etmeden mekândan ayrılır. Daima iyi giyimli, az konuşan, ketum bir adamdır.

Bandocu Ali, otuzlu yaşların sonlarında, kısa boylu, komik yürüyüşlü biridir. Pinti kişiliğiyle tanınır. Alsancak Börekçisi'nin müşterilerindedir. Sevmediği kişilerin bilgilerini, polise ihbar etmeyi hobi edinir, bu şekilde elliye yakın kaçak işçiyi ülkesine yollatmayı başarır. Karıştığı bir iş yüzünden adı lanetle anılmaya başlar. Murat'ın Laz Mustafa'yı öldürmesine sebep olur. Hapiste göz kulak olduğu Murat'ı, tahliye olduktan sonra arkadaşlarıyla birlikte öldürür. Ardından akıl sağlığını kaybederek sokaklarda dolanan bir adam haline gelir.

Sedat, Bandocu Ali'nin arkadaşıdır, ekibin başıdır. Otuzlu yaşlarda, uzun boylu, bebek yüzlü, siyah saçlı, topluca bir adamdır. Exportçuluk yapar. Türkiye'den getirdiği eşyaları fahiş fiyata satarak geçimini sağlar. Murat'ın Laz Mustafa'yı öldürmesine sebep olur. Hapiste göz kulak olduğu Murat'ı, tahliye olduktan sonra arkadaşlarıyla birlikte öldürür. Ardından memlekete döner, kanserden öldüğü haberi duyulur.

Murat, Bandocu Ali'nin tanıdığıdır. On sekizli yaşlarda, uzun boylu bir gençtir. Bandocu Ali, Sedat ve Nevzat'tan oluşan ekibin doldurmasına gelerek Laz Mustafa'yı tabanca ile öldürür. Bir yıl hapis yatıp çıktıktan sonra namlı bir kabadayı haline gelir. Haraç ve esrar işi ile uğraşır. Polisin dikkatini çekmesinin ardından

Bandocu Ali ve ekibi tarafından susturuculu silahla öldürülür. Ölümü polis dosyasına faili meçhul cinayet olarak geçer.

Nevzat, Bandocu Ali ve Sedat'ın ekibindedir. Murat'ın Laz Mustafa'yı öldürmesine sebep olur. Hapiste göz kulak olduğu Murat'ı, tahliye olduktan sonra arkadaşlarıyla birlikte öldürür. Daha sonra kötü işleri bırakır ve De Pijp bölgesinde dönerci dükkânı açar.

Sezgin Bezirci, kısa kumral saçlı, orta boylu, otuz yaşlarında, ince uzun yüzlü bir adamdır. Kuzey Avrupa'ya kaçak işçi getirerek geçimini sağlar. Dikkat çekmemek için değişik modellerde üç farklı araba kullanır. Kazandıklarını kumara ve randevu evlerine harcar.

İzak, kısa boylu, altmış yaşlarında bir Yahudi'dir. Birçok dil bilir. Türkçeyi akıcı konuşur. Avusturya'da, Almanya'da yaptığı otel soygunları nedeniyle, "Otel faresi" olarak anılır. Lüks otellere gidip ahbab olduğu zengin kişileri dolandırarak kayıplara karışır.

Laz Mustafa, kırklı yaşlarda, bir altmış boyunda, açık kahverengi gözlü zayıf, çelimsiz bir adamdır. Kabadayı Avadis'i vurduktan sonra ünlenir. Bir yıl sonra hapisten çıktığında hayatı namılı bir kabadayı olarak anılmaya başlar. Bir süre sonra insanlardan haraç toplamaya başlar. Gittiği bir barda, Murat tarafından kafasından vurularak öldürülür.

Oflu, ünlü bir mafya babasıdır. Hem Avrupa'daki hem de Hollanda'daki yeraltı dünyasının önemli ismidir. Bir yetmiş boylarında, ince yapılıdır. Karadenizlidir. Hollanda'ya geldiğinde Gurbet Kahvesi'nde ve Arap Hüseyin'in kahvesinde, Amsterdam'a gelmesinin şerefine iki farklı kumar gecesi düzenlenir.

Mahir, kısa siyah saçlı, koca kafalı, buğday tenli, çocuk yüzlü biridir. İdareten Amsterdam Börekçisi'nde kalır. Bir kadın bularak oturum izni almaya çalışsa da başaramaz. Şişman olduğu için ve hiç dil bilmediği için iş bulamaz. Vedat'ın kahvesine yapılan baskın sonucunda oturma izni olmadığı gerekçesiyle yetkililerce yakalanır.

Romanın şahıs kadrosu büyük ölçüde Alsancak Börekçisi'ne gelen müşterilerden oluşur. Börekçinin müşterisi olmayan kahraman varlığı çok nadirdir, onlar da anlatılan hikâyeler, duyulan ölüm ve cinayet haberleri sayesinde varlığını gösterir. “Sefer üzerinde büyük etki bırakan bu kişileri 80’lerden sonra görmeyecek ancak birçoğunun akıbetini sonradan öğrenecektir. Türkiye ve Avrupa arasında göç yolu üzerinde yaşanan bu trajediler unutulmaya yüz tutacaktır” (Öntürk, 2017:67).

Romanda yer alan olumsuz kahramanlar, Eskici Kemal, Kara Yılan, Bandocu Ali, Sedat, Murat, Nevzat, İzak, Laz Mustafa, Oflu’dur. Bazı kahramanlara lakap takıldığı görülür (Börekçi Mustafa, Eskici Kemal, Kara Yılan, Terzi Mustafa, Terzi Nadir, Kılıklı Haydar, Bandocu Ali, Oflu, Laz Mustafa).

Romanda yer alan yardımcı/diğer kahramanlar, Haarlemli Mesut, Utrechtli Kemal, Arnhemli Ali, Könlü İbrahim, Berlinli Recep, Münihli İrfan, Arap Hüseyin, Sarı Yusuf, Antonyo, Helen, Adanalı Ahmet, Menno, Kel Salih, Remzi, Osman, İhsan, Rasim, Mark, Coos, Harun, Fil Hayri, Avadis, Atilla, Tayfun, Piç Halil, Wendy, Boyacı Ahmet, Tunç, Spit Macit, Korvet Melih, Pizzacı Sankut, Samet, Cemalettin, Artin, Milan, Ünal, Fehmi, Hamdi, Adanalı Ahmet, Dussendorflu Bedri, Aleks, Monique, Dussendorflu Bedri, İbo, Şakir, Muhacir, Rıza, Andre, Selim, Nail, Köylü, İbrahim, Mesut, Arif...’tir.

2.17.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2013 yılında yayımlanmıştır. Kahraman anlatıcı Sefer, 2000’li yıllardan 1970’li yılların göçmen yaşantısını bir anı şeklinde anlatmıştır. Anıların başladığı zaman dilimi, 2 Şubat Cuma, saat yediye dört kaladır. Romanda zamandan bahsederken ay, gün, yıl bilgisi kullanılmıştır. Sefer’in anıları anlattığı yıl net olarak bilinmese de, verdiği ipuçlarından aradan yaklaşık otuz yıl geçtiği tahmin edilmektedir. Romanda büyük ölçüde 1970’li ve 1980’li yılların Hollanda’sına da ışık tutulur. Bu yıllar arasında orada bulunan göçmenlerin karşı karşıya kaldıkları yaşamlar, biriktirdikleri hikâyeler okuyucuya sunulmuştur. 1970’li yıllarda Amsterdam’da Türklerin az sayıda bulunduğu, yıllar geçtikçe Türk göçmen sayısında artış yaşandığına, ülkesine geri dönme hayali kuran göçmenlerin Türkiye’de yaşanan 1980 darbesiyle hayal kırıklığına uğradığına

vurgu yapılmıştır. 1980’li yıllarda, ülkesine dönemeyen Türkler, aile birleşiminin gelmesiyle eşlerini ve çocuklarını da yanlarına alarak anavatanlarıyla bağlarını koparırlar. Cenazelerini bile aslında ait olmadıkları topraklara emanet ederler.

Yetmişler ortalarında henüz Amsterdam’da Türkiye çıkışlı sanatçılar, memurlar, siyasiler, işadamları, doktorlar, medya mensupları ve hatta üniversite öğrencileri bile yok denecek kadar azdı. Bu nedenle bu üç takım elbiseli, vakur adamın temsil ettiği şey o sıralarda yüzde doksan dokuz buçuğu işçi olan vatandaşlarımız arasında rakipsiz, tekinsiz ve kayıt dışı bir büyüklüktü (Yemni, 2013a:10).

“Seksenli yıllarda Hollanda mezarlıklarında Müslümanlar için ayrılan bölümlere gömülmeler yavaştan normal bulunmaya başlamıştı. Aile birleşimi nedeniyle memlekette yakın akrabası bulunmayan, pek arkadaşı da kalmamış kimseler ölü bedenlerini giderek daha sıklıkla çocuklarının ve torunlarının doğduğu ülke topraklarının bağrına salacaktı” (Yemni, 2013a:32).

Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında bilgiler verilmiştir. Verilen bu bilgiler tümüyle Sefer’in ağzından gerçekleşir. Sefer’in ilişki kurduğu diğer kahramanların geçmişleri hakkında bilgiler aktarılırken, kahramanların gelecekteki akıbetlerine de yer verildiği görülür.

Birkaç yıl sonra haraç almak için uğradığı Türk dönercide hayatı noktalanacaktı. Kahvelerde öyküsü ‘Başı döner bıçağıyla yerinden kopup yere yuvarlanmış’ şeklinde yıllarca anlatılıp duracaktı. Dükkân sahibi haraç isteğini reddedince Kara Yılan elini cebine atmış, bunu silah çekme olarak değerlendiren adam da elindeki döner bıçağını savurunca Kara Yılan efsanesini sonlandırırvermişti (Yemni, 2013a:26).

Sonra o tarihten dört yıl kadar sonra bir öğle üzeri iş yerimden seyahat bürosunun aradım. Bir konu için Tayfun Abi’yle konuşacaktım. İki gün önce de konuşmuştuk. Bir eşya transportuyla ilgiliydi. Telefonu Sankut Abi açmıştı. Kiminle görüşmek istediğimi duyunca, ‘Tayfun’u dün gece kaybettik. Kalpten. Azrail beni alacaktı ama yanlışlıkla onu buldu,’ diyecekti. O gün gördüğümüzün benzeri bir alüminyum tabutla aynı kargo salonundan cesedi Türkiye’ye yollandı. İçine doğmuştu belki de (Yemni, 2013a:32).

2.17.5. Mekân

Olayların geçtiği ana mekân Hollanda/Amsterdam’dır. Romanın başlangıç mekânı, romana da ismini veren Kinker Sokağı’ndaki 27 numaralı “Alsancak Börekçisi”

isimli mekândır. Alsancak Börekçisi kapalı bir mekân özelliği taşır. Börekçi Mustafa ve Sefer'in dayısı Hasan tarafından ortak işletilir. Börekçi açılmadan önce aynı dükkânda kadın eşyaları satan bir butiğin olduğu bilgisi kahraman anlatıcı tarafından verilmiştir.

Sefer'in evi, Kinker Sokağı'nda, Alsancak Börekçisi'ne otuz metre mesafedeki 10 numaralı dairedir. Sefer, Börekçide garsonluk ve paket servisi işleriyle ilgilenir. Açıldığı andan itibaren müşterisi boldur. Popüler bir buluşma ve dedikodu yeri olarak daha çok göçmenler tarafından tercih edilir. Bunun dışında Börekçi Mustafa ve Hasan'ın arkadaş çevresinin geniş olması, böreğin kalitesi ve dükkânın şehrin kolay ulaşılabilir, merkezî bir yerinde olması gibi nedenler de buranın popüler olmasında etkilidir. Dükkândan bahsederken "istihbarat bürosu" benzetmesi yapıldığı görülür.

"Dükkân bir çeşit istihbarat bürosu gibiydi. Amsterdam'daki göçmenlerin küçük dünyasında olup bitenlerin çoğundan hızla haberdar oluyorduk. Bu özellikten istifade ederek fazladan bir ayrıntı duymak için gelip bir çay kahve içenler bile oldu" (Yemni, 2013a:103).

Sefer, Alsancak Börekçisi'nin bir çalışanı olmakla birlikte burada anlatılan hikâyeleri dikkatle dinlemiş, mekanla bağ kurmuştur.

"Diğer yandan Alsancak Börekçisi'nin hayallere özerklik ve sınırlı kalıcılık tanıyan mutena bir havası vardı. Buna kapılmamak zordu" (Yemni, 2013a:15).

Şemi Konfeksiyon Atölyesi, Sefer'in dayısı Parisli Hasan'a aittir. Sefer'in Amsterdam'daki ilk iş yeri olma özelliğine sahiptir. Bir süre arkadaşlarıyla birlikte bu atölyede kalmış olan Sefer, bu mekânı iki yıldır devam eden göçmenlik hayatının en konforlu yeri olarak görür. Banyosu yoktur, mutfak penceresinin perdesi olmadığından komşu evleri seyredebilmektedir. Atölye, hem Prinsengracht'tan hem de Keizersgracht'tan girişi olan büyük bir mekândır. 15 işçinin çalıştığı atölye, 1976'da meydana gelen konfeksiyon kriziyle iflas ederek kapanır. İflası hızlandıran diğer bir hadise, Hasan'ın 11 kişiye oturum izni aldirabilmek için göçmen tanıdıklarını atölyede resmi çalışan olarak göstermiş

olmasıdır. Zamanla bu durum vergi yükünü beraberinde getirince, çok iyi iş yapan atölye iflas etmiştir.

Romanda İstanbul ve İzmir üzerinden karşılaştırmaya bağlı tenkit yapıldığı görülür. Ayrıca dikkat çeken bir diğer hususa Sefer'in yazar Sadık Yemni gibi Tatavla doğumlu oluşudur.

İstanbuluların İzmir için kasaba demesine alışmıştım bu dükkânda. Giderek daha az ırgalanıyordum. Kendini elit addeden İstanbulular arasından çıkıyordu bu laf. Dayım kendini büyük bir şevkle İzmir İstanbul kıyaslamasına kaptırırverdi. O İzmir doğumluydu. Ben ise Parisli Hasan'ın ablası İstanbul'a gelin gittiği için Tatavla'da doğmuş ve sonra üç yaşında formasyonumu tamamlamak için İzmir'e gelmişim. Sımsıkı İzmirliydim ama resmi kimliğimde Nea Roma yazılıydı (Yemni, 2013a:96).

"1975 Kasım'la 1985 Aralık arasında İzmir'i görmedim. Döndüğümde iyice ağaçsızlaşmış, gecekonduları metastas yapmış bir şehir konumundaydı. Betona sinmiş huzursuz bir karakter hâkimdi her yere. Tayyare Sineması yoktu artık. Açık hava sinemaları da. Her sokakta bir iki videocu bulunmaktaydı" (Yemni, 2013a:96).

Sefer, bir arkadaşının önerisiyle komitelerden birine gidip ev adresi alır. Kraakpand denilen işgal edilmiş ancak oturma uygun evlerden birine gider. Belediye hizmeti olan bu evlere kira verilmemekte, sadece elektrik ve gaz parası ödenerek ikamet edilmektedir. Bu evlerde bu koşullarda kalmanın tek şartı yıkım zamanı geldiğinde başka yere taşınmaktır. Polisler, Kraakpand denen evlerin yaygınlaşmaması için uğraşmakta, bazı zamanlar işgalcilerle çatışmalar yaşamaktadır. Sefer'in Amsterdam'ın Eski Batı bölgesinde 1978-1982 yılları arasında iki tane işgal evinde, bir grup üniversite öğrencisi göçmen Türk'le kaldığı bilgisi verilir.

Romanda anlatılan anıların geçtiği mekân Amsterdam'dır. Olaylar romanın başından sonuna kadar Amsterdam'da geçer, Hollanda dışına çıkılmaz. Ayrıca romanda mekân tasvirlerinin yapıldığı görülür.

İlk bakış bir şok yelpazesine gibiydi. Yatak odası ve salon arasındaki duvar kaldırıldığından kırk küsur metre karelik alan bir anda görülebilmekteydi. Mutfak ve tam ortadaki boş alan hariç kalan yerde beş yatak vardı. Başuçları duvarlara dayanmış olarak durmaktaydılar. İçersini bir masal

âlemine boyayan şey yatakların aralarına gerilmiş beyaz çarşaflardan perdelerdi (Yemni, 2013a:83).

Olayın ana mekânı Hollanda olduğundan, yabancı mekân isimlerinin varlığı dikkat çekicidir. Romanda yer alan yardımcı diğer mekân isimleri, Haarlemli Mesut'un yeri, Leidseplein, Kulüp Blue Note, Sonesta Otel, La Bastille Barı, Your Physic Fitnes Salonu, Lijnbaan Gracht, Marnix Sokağı, İzmir Eşref paşa- Kemeraltı-Çankaya, Rembrandt meydanı, Sherry Bar, Schiphol, Aula West mezarlığı, Prinsengracht, Keizersgracht, Sofya, Bellamy Sokağı, Dam Meydanı, Hollanda Kraliyet Sarayı, Ten Kate Pazarı, Rokin Sokağı, Arap Hüseyin'in kahvesi, Rozengracht, Overtoom, Vondelpark, Glasgow, Gurbet Kahvesi'dir.

2.17.6 Dil ve Üslup

Yazar romanında sade bir üslup ve akıcı bir dil kullanmıştır. Cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Yazar romanı 1. tekil şahıs ağzından anlatmıştır. Zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmış, konuşma diline yer verilmiştir.

“ “Sedat'a teşekkür et. Tunç seni arıyacak de” ” (Yemni, 2013a:147).

Romanda benzetmeler yapılmış, şiirsel üslup kullanılmıştır.

“Yaz sabahları başkadır. Güneş ışık tozlarını gayretle saçarken insan rüya ikliminden daha kolay sıyrılırdı. Kinker sokağının gece çekilen hayat suyu geri dönüyordu. Bisiklet ve arabaların sayısı hızla artmaktaydı” (Yemni, 2013a:7).

Atasözü ve deyimlere de yer verildiği görülür.

“Günaydın Mustafa abi. Eli kulağında” (Yemni, 2013a:9).

“Dışarıyı keserek yapılan bu yorumlar doğrudu. Herkes Laz Mustafa'nın suyunun ısındığını biliyordu” (Yemni, 2013a:43).

“Meydana geldiğinde dananın kuyruğu kopacaktı zaten” (Yemni, 2013a:101).

Anıların geçtiği mekân Amsterdam olduğundan, para birimi olarak “gulden, sent” gibi kelimelerin kullanılması dikkat çekicidir. Söz varlığında yabancı kelimelerin kullanıldığı görülür.

“Kadroludan kastım bu kimselere muntazaman müesseseden ikram yapılmasıydı” (Yemni, 2013a:15).

“Hollandaca halvewoning, yarım barınak, deniyordu” (Yemni, 2013a:17).

“Beş ay sonra olsaydı ikimizin de aklına bir saniye içinde Saturday Night Fever sözcüğü gelirdi. Ama Be Gees’in unutulmaz parçası henüz belleklere kayıt edilmemişti.” (Yemni, 2013a:23).

Argo ve küfür içeren cümlelere romanın söz varlığı içinde yer verilmiştir.

“ “S..tir et salağı ya.25 sentlik canı var,” dedi” (Yemni, 2013a:27).

“Hey, siz kimsiniz lan?’ ” (Yemni, 2013a:141)

2.18. Kayıp Kedi

2.18.1. Özet

Deniz Tor, kedisini merak eden Paris’teki Nilüfer isimli arkadaşının isteği üzerine kadının dairesine giriş yapar. Kediye bakmak üzere girdiği dairede Meral Nadir isimli genç kadının cesediyle karşılaşır. Cinayetten polis ekiplerinin haberdar olması üzerine MİT tarafından cinayetin aydınlatılması için bir ekip görevlendirilir. Emre Tuğrul yönetiminde, Ahmet Karaduman, Sibel, Ceyhun ve Mert’ten oluşan beş kişilik Seksek ekibi devreye girer.

Cinayetin paralel şebeke tarafından işlendiğinin tespiti üzerine ekip, suç şebekesinin İstanbul’daki üst düzey yöneticileri hakkında kanıt toplamaya başlar. Cinayetin faillerinin, cinayet soruşturmasına katılan tanıkları ortadan kaldırma girişiminde bulunacağı tahmin edilir. Bunun için Deniz Tor, paralel şebeke tarafından infaz edilecekken son anda kurtarılır ve koruma altına alınır. Çok

geçmeden örgütün tuzağına düşen Emre ve Deniz, örgüt içinde işlediği suçlardan dolayı vicdan azabı çeken, bu yüzden de iyi bir adam olmaya karar veren Behti tarafından serbest bırakılır. Ardından Seksek ekibi Deniz Tor'u Sakız Adası'ndaki Pyrgi köyünde yaşayan Cüneyt'e emanet ederek cinayet hakkında delil toplamaya devam eder.

Yaptıkları araştırmaların sonucunda paralel şebekenin, polis, savcı ve hâkimlerin yardımıyla gerçekleştirdikleri şantajları, zorbalıkları, sahte delillerle masum insanları hapse attırma eylemlerini deşifre ederler. Bir adrese gerçekleştirdikleri baskınla ele geçirdikleri uyuşturucusu satıcısı Fehmi Sarıgöl'i konuşturmayı başarırlar. Onun anlattıklarından yola çıkarak Çeşme'deki bir villaya baskın düzenleyerek Meral Nadir cinayetinin faillerine ulaşırlar.

Baskın sırasında Kadir'in çetesi içinde çatışma baş gösterir. Aysun isimli paralel şebeke ajanı, Kadir ve ekibini silahla vurarak öldürür. Aynı anda Kadir'in silahından çıkan kurşun da Aysun'un sonu olur. Failler ölse de Seksek Ekibi, cinayeti aydınlatan birçok bilgi edinir.

Cinayet Kerem Karadilek ve Demir Soylubey arasındaki aşk mücadelesi nedeniyle işlenmiştir. Ancak bu cinayet, şebekenin büyük ölçüde deşifre olmasıyla sonuçlanır. Paralel şebekenin ecnebi olan İstanbul temsilcisi Axel Aaron Goldfure, art arda yaşanan başarısızlıkların ardından İstanbul'u terk eder. Seksek Ekibi'nin araştırmaları başarıya ulaşır. Tehlikenin geçmesinin ardından Deniz Tor, saklandığı Sakız Ada'sından evine döner.

2.18.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla "1 Ölü Cazibe", "2 Altın ve Gümüş Valsi", "3 Muamele'den Çıkış", "4 Sekseğe Devam", "5 Altı Buçuk Adım İleri", "6 Çeşme'ye İniş", "7 Maça 8", "Kayıp Kedi" şeklindedir. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romanın konusu, Meral Nadir cinayetinin aydınlatılması için MİT tarafından görevlendirilen Seksek Ekibi'nin cinayetin ardında FETÖ ismindeki paralel terör şebekesinin izine rastlaması sonucu yaşadıkları maceralardır. "Yazarın polisiye, gizem, bilim kurgu, korku ve fantastik türünde bir eseridir. Bir cinayet vakası üzerinden yola çıkan eser aslında Türk İstihbaratı ile Türkiye'deki birçok kamu kurum ve kuruluşlarına sızmış olan FETÖ/PDY terör örgütü arasındaki kapışmayı gözler önüne sezer" (Öntürk, 2017:68). Romandaki tema, kötücül emellerle büyüyen gücün, iyi olan temelleri sarsmaya yetmeyeceğiyle ilgilidir. Kötücül emellerle büyüyen, adeta kök salan güç, FETÖ paralel terör örgütüdür. İyi olan temeller ise Türkiye devleti ve ülkede yaşayan halktır. Paralel şebeke, birçok üye edinir, birçok kirli işe bulaşır, zorbalıkla, oyunlarla birçok suçun işlenmesine, birçok hayatın kararmasına, insanların ailelerinin dağılmasına neden olur.

Üyeler vicdanlarını susturmak adına uyuşturucuya başvurur, intihar eğilimi görülür. Bu yönüyle şebeke hem içten hem dıştan birçok kötü hadisenin yaşanmasında baş etkindir. Ancak ne kadar büyük olursa olsun, daima delil bırakan, kullandıkları yöntemlerin amacından sapması üzerine üyeleri tarafından terke maruz kalan, olası çözümler kendini hissettirmeye başladığında da çöküşe doğru yol alan şebeke, kötülüğün sonunda er ya da geç iyiliğin kazanacağına şahitlik eder. Romanda iyi-kötü, maddi-manevi, yalan-gerçek, düzen-düzensizlik çatışmaları hâkimdir.

Roman, Deniz ve Serdar'ın, bir yamaçta, kayıp kedi Bıdır'ın izini sürdüğü anla başlar. Kediyi bulamayan Deniz eve geldiğinde Paris'teki arkadaşı Nilüfer'le telefon görüşmesi yapar. Ardından Nilüfer'in kedisi Cingöz'e bakmak için onun dairesine girer ve Meral Nadir'in cesediyle karşılaşır. Meral'in cesedinin görüntüsü dikkat çekicidir. Kafasına naylon torba geçirilmiş olan kadının elleri arkadan kelepçelidir.

Başka bir dikkat çeken ayrıntı ise rüyadır. Deniz, rüyasında Meral'in cesedini gördüğü evden birinin kendisini kovaladığı fikriyle kaçmaktadır. Ancak yanlış yönde olduğu hissiyle sarmalanmıştır. Olayların başlangıcında görülen bu rüya, bundan sonra yaşanacak olan hadiselerin habercisi olma özelliği taşır. Çünkü gerçekten de cesedi gören ilk kişi olduğu ve cinayetin faillerinin cesedi yok

etmelerini dolaylı yoldan engellediği için paralel şebeke tarafından ele geçirilmeye çalışılacaktır.

Örgütün işlediği Meral Nadir cinayetinde ceset, ortadan kaldırılamadan Deniz Tor tarafından bulunur, olaya polis dâhil edildiği için de örgüt deşifre olur. Bu nedenle de olayın tanığı Deniz Tor, örgüt tarafından ele geçirilmeye çalışılır. MİT ajanları buna engel olur. Seksek Ekibi denilen bir ekip kurulur. “Bu araştırma sırasında suç çetesinin polis-savcı-hâkim üçgeniyle işlettiği şantaj ve diğerlerini ortadan kaldırma düzenini ortaya çıkar. Narkotik polis şefleri, hukuk insanları, şantaj uzmanları, Türkiye’de faaliyet içerisindeki yabancılarla muhatap olurlar” (Öntürk, 2017:68).

Öte yandan örgüt içinde çözümler de hâkimdir. Bu da örgütün git gide kendini deşifre etmesine katkı sağlayan diğer bir durumdur. Mahmut Kisveci, Nedim ve Behti Ülger bu çözülmeye en iyi örnektir. Öyle ki örgütün eline geçen Deniz ve Emre, örgütte olmanın pişmanlığını yaşayan Behti tarafından serbest bırakılır, böylece olayların gidişatını önemli ölçüde değiştirir. Behti’nin böyle bir olaya vesile olduğu için vicdanında rahatlama hissetmesi de yaşadığı pişmanlıkların açık bir göstergesidir. Behti, Seksek Ekibi’ne paralel şebeke sınırlarını vermeye başlar. Mahmut’un birçok bilgiyi kolaylıkla elde etmesini sağlayan Echelon isimli şirketi deşifre eder. Bölge sorumluları, imamlar, cemaat abileri, şebeke ağı ve şebekenin çalışma yöntemleri hakkında çeşitli bilgiler verir. Emre’nin, Behti’ye bu bilgileri neden verdiğini sorduğunda vicdan yanıtını alması da bunu destekler niteliktedir.

Emre’nin yaşadıkları olayın ardından Deniz’i bir süre konaklaması için feribotla Sakız Adası’na, arkadaşı Cüneyt’in evine götürmesiyle Deniz, olayların uzağına çekilir ve olaylar sonuca ulaşip güvenli bir ortam sağlanana kadar da orada kalır. Seksek Ekibi, araştırmalarına devam eder. Meral öldürülmeden bir gün önce kaldığı eve gelip onunla tartışma yaşayan Meliha Gündal’ın, Fatih’teki evinde ölü bulunduğu, intihar süsü verilen bu cinayetin de paralel şebeke tarafından işlediği tespit edilir. Meral’in en yakın arkadaşı olan Merve Taşgetiren’e ulaşan Seksek Ekibi, Meral hakkında bilgiler edinir. Kadını Kadıköy’de bir eve yerleştiren ekip, araştırmayı daha da derinleştirir.

Seksek Ekibi, Meral cinayetini işleyen ve Deniz'i kaçırmaya çalışan, Sedat Bozdere, Hayati Olguner, Kevser Sucu, Aysun Yenerce gibi isimlerden oluşan Kerem Karadilek'in çetesini dinlemeye alır. Çeşme'de buldukları ancak İstanbul'a gitme hazırlığı yaptıkları tespit edilir. Emre, Kadir Seraskerler'e ulaşmak için onun ilişki yaşadığı biseksüel Fehmi Sarıgöl'ü bulup konuşurma kararı alır.

Ekip Fehmi'nin evinin önüne geldiklerinde, Mehmet ve Semih'in Fehmi'nin evine geldiğini görürler. Mert, Ceyhun, Ahmet ve Emre, oradan geçen bir pizzacıyla işbirliği yaparlar ve onu Altuğ Apartmanı'nın 3 numaralı dairesine gönderirler. Ardından kendileri de daireye girerler ve çatışma başlar. Mehmet ve Semih öldürülür. Fehmi ve Aylin, Seksek Ekibi tarafından ele geçirilir. Fakat Kadir'i yanılmak için medyaya, Fehmi'nin ve Aylin'in de çatışmada öldüğü yalan haberi duyurulur.

Fehmi, Kadir'in Çeşme'de Huzur Sitesi'nde kaldığı bilgisini paylaşınca Seksek Ekibi, Fehmi'yi de içine dâhil ettikleri bir Çeşme planı yapar. Ahmet, yaralı olduğu için hastanede kalır. Ekipteki diğer kişiler, helikopterle Çeşme'ye geçerler. Bu sırada Axel Aaron Goldfure, Fehmi ve Aylin'in MİT'in elinde olduğunu öğrenir. Edindiği bilgileri kriptolu hattın Kadir'e bildirir. Çeşme'den kaçması talimatını verir.

Cinayet büyük ölçüde aydınlanır. Olay günü Meral'i, Sedat ve Aysun birlikte öldürür. Apartmanda taşınma durumu olduğundan bina çevresi kalabalıktır. Bu nedenle cesedi evden çıkaramazlar. Binadan çıkıp sokağın sessizleşmesini beklerler ancak bina önünde ambulans ve polis arabasını görünce cesedin fark edildiğini anlarlar. Evin anahtarına sahip olan Deniz, Meral'i bularak planı bozar. Üstelik tüm bunlar, evde beslenen Cingöz isimli bir kedi sayesinde gerçekleşir. Meral'e ulaşamayan Nilüfer, kedisi için endişelenir ve Deniz'den yardım ister. Böylece ceset daireden çıkarılmadan cinayet fark edilir.

Seksek Ekibi, Çeşme'deki villaya ulaştığında Kadir'in çetesini arasında çatışma başlar. Çete üyelerinin tamamı hayatını kaybeder. Paralel şebekenin İstanbul sorumlusu Axel Aaron Goldfure, Çeşme bozundan sonra yeni planını devreye sokmaya çalışır. Seksek Ekibi, projelerinin bozguna uğradığı görüşündedir. Çete üyelerinin ölmesi nedeniyle ellerinde Kerem Karadilek'i hapse attırarak yeterli delil

mevcut değildir. Merve Taşgetiren'in anlattıkları yetersizdir. Paralel şebeke tarafından tuzağa düşürülmüş, zarar görmüş kişilerin kitleler halinde sesini duyuracakları zamana kadar yapabilecekleri bir şey yoktur. Bu nedenle tüm cinayetler medyaya örgütün iç hesaplaşması olarak yansıtılır. Ancak Behti'nin yardımıyla yeniden bir ipucu yakalayan ekip, Kerem Karadilek'in dokuz yaşındaki kızının Facebook mesajlarını ve karısı Necmiye'nin telefon konuşmalarını takibe alır. Böylelikle Kerem'in Bulgaristan'a gittiği bilgisine ulaşır. Ancak çok geçmeden bunun yanlış bir bilgi olduğu tespit edilir. Kerem, Edirne'de Nergise Butik Oteli'nde, bir yıl önce olduğu gibi 8 numaralı odada kalacaktır. Geçen yıl 2-5 Ağustos tarihlerinde Meral Nadir aynı butik otelin 9 numaralı odasında, Kerem 8 numaralı odasında kalmıştır.

Behti uzun zaman sonra gözyaşları içinde Ali Kethüda Camii'nde namaz kılar. Ardından bir otelde kalıp planının yeni aşamasına geçme kararı alır. Kerem, Sofya'ya gitmekten vazgeçer ve şebekeden çıkma kararı alır. İstanbul'a giderek oradaki tanıdıklarıyla güç birliği kuracaktır. Ancak Fransızca tercümanı Faruk ve Rıdvan tarafından Nergise Butik Oteli'nde boğulmaya çalışılır. Bu sırada otele giriş yapan Seksek Ekibi, cinayeti engeller. Rıdvan öldürülür, Faruk yaralanır. Öldürülmekten son anda kurtarılan Kerem ise komadadır.

Cinayetin aydınlatılmasından ve tehlikenin atlatılmasından sonra evine dönen Deniz, kayıp kedisinin Demirci Efe Sokağı'ndaki Mesude Aydın'ın evinde olabileceğinden şüphelenir. Seksek Ekibi'nden yardım ister. Bıdır burada değildir, ancak kedi ölülerıyla dolu olan evdeki koku herkesi rahatsız eder. Emre, Mesude Hanım'ın bulunması ve evin acil pislikten arındırılması için talimat verir. Evine dönen Deniz'in, Meral'e ait bir defter bulması Seksek Ekibi için büyük bir delil niteliği taşır. 14 Ağustos'tan beri kapının önündeki sepette durduğu tahmin edilen defterin içinde bir de flaş bellek mevcuttur. Emre tüm bu delilleri Ankara'daki daire başkanı Fatih Arıgülle'ye rapor halinde sunar. Fatih, Emre'ye Behti'nin teslim olması halinde cezasının hafifletileceğini bildirir. Meliha Gündal'ın otopsisinde belirsizlikler vardır. Bu nedenle ikinci otopsiye karar verilir. Meral Nadir'in üvey ablası Nesrin Dağdeviren'in iki kişi tarafından öldürüldüğü ve cinayete kaza süsü verildiği saptanır. "Sadık Yemni'nin paralel suç örgütünün Türkiye üzerine kurduğu

kumpasların göz önüne serdiği eserde yazara has fantastik unsurlar da kendini göstermektedir” (Öntürk, 2017:69).

Romanda, paralel örgütün gerçekte Türkiye’de gerçekleştirmeyi planladığı darbe girişimine atıf yapıldığı, kurgusal akışıyla, reel dünya gerçeklerinin harmanlandığı görülür. Türkiye’de 17-25 Aralık’ta gerçekleştirilmeye çalışılmış olan darbe girişiminin bilgisine olay akışı içinde yer verilir.

“17-25 Aralık darbesi istenilen tesiri yapmamıştı. Yerel seçimler ve ardından cumhurbaşkanlığı seçimlerinde birleşik muhalefetin uğradığı yenilgiden sonra işler çetrefilleşmişti. Paralel yapıya karşı olan halkın soluğu enselerindeydi. Okyanus ötesinden yollanan bedduaların tesir gücü sıfırlanmıştı” (Yemni, 2015k:50).

Romanda Serdar, çevredeki okullarda okuyan öğrencilerin bali çektiğine, ot içtiğine dikkat çeker. Yamaç tırmanması yaptığı alandaki bali tüplerini her geldiğinde temizlediğinden bahseder. Ayrıca sosyal medyanın, zararlı maddeleri özendirmek isteyenlerin kullandığı bir site vasfı yüklendiğine değinir. Bu da olayların geçtiği zaman dilimindeki gençlik sorunlarına ve sosyal medyanın bu konuda üstlendiği role eleştirel bir bakıştır.

“ “Sosyal medyada özellikle. Balicilerin itirafları öyle ballı veriliyor ki, ‘ulan ben de şunu bir denesem’ dememek zor yani” ” (Yemni, 2015k:8).

Romanda çocukluğunu hatırlayan Behti üzerinden içinde bulunulan çağ ve yaşam biçimi eleştirilir. Geçmiş zamanda ve içinde bulunulan zamanda var olan yaşam farklılıklarına dikkat çekildiği, iki farklı zaman arasında karşılaştırma yapıldığı görülür. Geçmişte bilimkurgu filmlerine ya da kitaplarına konu olan yaşam, yıllar sonra gerçeğe dönüşür. Teknoloji, internet, televizyon merkezli bir yaşam başlar ve insan hayatını etkisi altına alır.

Babasının son on yıla kadar Agora’ya yakın bir züccaciye dükkânı vardı. Behti, okul dışındaki zamanının çoğunu orada geçirirdi. Televizyonun, internetin olmadığı, serbest zamanlardı. Sohbet ve mahremiyet vardı. Her an izlenebilen, her şeyi kayıt altında olan, tapelere malzeme kesilen insan yaşamları sadece bazı bilimkurgu film ve romanlarında mevcuttu. Çok az

kimse bunların yakın gelecek projeksiyonu olduğunun farkındaydı. O şeyler gelmiş ve hışımla üzerlerine çullanmıştı (Yemni, 2015k:33).

Günümüzde madde bağımlısı olan çocuk ve yetişkin sayısı bir hayli fazladır. Özellikle çocukların madde kullanmasında, çevresi kadar ailesinin de payı büyüktür. Romanda madde kullanan iki kişi dikkat çeker. Biri örgütün kendisine işlettiği suçlara vicdanen dayanamayan Nedim'dir. Madde kullanarak kendini uyuşturur. Yaşadıklarını unutmak adına maddeye yönelir. Bu, şebekenin insanları sürüklediği kötü sonu göstermesi noktasında önemli bir ayrıntıdır. Behti de oğlunu bulaştığı madde bağımlılığından güçlkle kurtarır. Behti, oğlunu şebekeden aldığı paralarla rahat ama ilgisiz büyüttüğü için oğlunun madde bağımlısı olmasından kendisini sorumlu tutar. Behti üzerinden ailelerin çocuk eğitiminde yaptığı hatalara eleştiri söz konusudur. Bu hatanın en büyük payı da elbette ki paralel şebekenin ailelere sunduğu imkânlardır.

Behti kendi oğlunun an azından hafta sonları burada bir dükkânda çalışarak büyümesi halinde alkol ve bonzai zincirine takılmayacağından emin oldu kimbilir kaçınıcı kez. Çocuğa ayrı bir oda, çok boş vakit, az ilgi ve bol harçlık vererek her şeye açık hale getirmişlerdi (Yemni, 2015k:63).

Paralel şebeke hakkında en can alıcı bilgiler Behti üzerinden verilir. Paralel şebekenin içinde olan Behti, bu şebekeyi en iyi analiz eden, en iyi tanımlayan, en iyi öngören kişi olarak okuyucunun karşısına çıkar. Paralel şebekenin kumpaslarını, planlarını, haksızlıklarını deşifre eden, son anda Deniz ve MİT üyelerini ortadan kaldıracakken gidişata yıkıcı müdahalede bulunan Behti'nin verdiği tüm bilgiler mesaj özelliği taşır. Bu mesaj aslında, Behti tarafından Emre'ye değil, yazar tarafından okuyucuya verilen bir mesaj niteliğindedir.

Doğru. Şu sözlerimi de unutma Emre. Kulağına küpe yap. Yapın hepiniz. Paralel şebekenin en büyük gücü dinlemeler falan değil, yarattığı korku duvarıydı. Bu şimdi yıkılıyor. Büyük güç büyük zaafa dönüşüyor. Bu duvar sayısız can yakarak, ahalide husumet yaratarak, çok ah alarak inşa edildi. Yıkımı kaçınılmaz olarak güçlü bir tasfiye rüzgârı estirecek. Üst akıl adı çok duyulanları, eski önemi kalmayanları, adı ayyuka çıkmış olanları acımasızca harcayacak. Buna tesirsiz beddualar savuran zat da dahil (Yemni, 2015k:85).

Paralel Şebeke hakkında diğer bir bilgi de, şebekeden dolayı Sakız Adası'ndaki bir köye yerleşen Avukat Cüneyt tarafından verilir. Onun şebeke için kullandığı kelimeler de Behti'ninkinden farksızdır.

2.Gladyo'yu dışarıdan emir ve destek alan, gayri milli bir mafya olarak düşün. Karşında acımasız, paragöz, dindar görünümlü, ama Allahsız, hırslı birileri var. Tüm cemaati değil, idareci çete takımını kastediyorum. Bunların yapacağı pislüğün haddi hesabı yok. Ahtapot gibi her yere sızmışlardı (Yemni, 2015k:100).

2.18.3. Şahıs Kadrosu

Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda, olaylarının içinde yer alan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucu bilgilendirilmiştir. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları, pişmanlıkları roman içinde verilmiştir. Romanda kişi tasvirlerine yer verildiği görülür.

“Hemşire genççe bir kadındı. İri yuvarlak gözleri, gülümseyen etli dudakları, yuvarlak tombul yanaklarıyla yüzü oldukça müşfik çizgiliydi” (Yemni, 2015k:33).

Roman, Meral Nadir cinayetinin aydınlatılması üzerine kurgulanmıştır. Romanın başlangıcında Meral Nadir, hayatta değildir. Onun hakkındaki bilgiler, hem yazarın hem de olaylara tanıklık eden kahramanların soruşturma kapsamında anlattıkları vesilesiyle öğrenilir. Meral, beyaz tenli, uzun siyah saçlı, kara gözlü, yirmili yaşların sonunda olan bir kadındır. Kocasından ayrıldığı için ekonomik sıkıntılar yaşar. Bu nedenle, yurt dışına eğitim için giden lise arkadaşı Nilüfer'in evinde yaşamaya başlar. Aynı zamanda Nilüfer'in evine ve kedisi Cingöz'e göz kulak olur. Annesi doğum yaparken öldüğü için birlikte yaşadığı babasına aşırı bağlılık duyar. Evli Kerem Karadilek ile yaşadığı gizli ilişkiye babası engel olmaya çalıştığı için önce Kerem Karadilek tarafından iftira ile hapse atılır, ardından hapiste kalp krizi geçirerek hayatını kaybeder. Bu sebeplerle babasının ölümüne neden olduğu için acı çeker, acısını dindirmek için uyuşturucu hap kullanmaya başlar. Kerem'e âşık değildir, bu nedenle ondan ayrılır. Kerem tarafından tehdit edilmeye başlar. Kerem'den ayrıldıktan sonra tanınmış bir beyin cerrahı olan Demir Soybeyli'ye

âşık olur ve onun evine yerleşir. Yaşadığı ilişkilerden dolayı pişmanlık duyar. Çok geçmeden, kaldığı evde ölü olarak bulunur. Öldürülmeden 10 gün önce arkadaşı Merve Taşgetiren'i araması, İzmir'de olduğunu bildirmesi, peşindeki adamlardan kaçtığını ve babasının intikamının alacağını söylemesi olayların aydınlatılmasını sağlayacak önemli ipuçlarıdır.

Cinayetin aydınlatılması konusunda yardımları olan, katkı sağlayan ya da paralel şebekenin hedefi haline gelen kahramanlar, Deniz Tor, Merve Taşgetiren, Meliha Gündal, Fatih Arıgülle, Cüneyt'tir. Bu isimler, romanın olumlu kahramanlarıdır. Cinayetin aydınlatılmasıyla ilgilenen ekip MİT'tir. Emre Tuğrul, Ahmet Karaduman, Sibel, Ceyhun ve Mert'ten oluşan Seksek Ekibi, aynı zamanda paralel şebekenin izini sürer, şebekenin hedefi olan diğer kişileri korumaya çalışır.

1978 Eskişehir doğumlu olan Emre Tuğrul, kahverengi gözlü, 37 yaşında bir adamdır. İstanbul'da büyümüştür. Emekli öğretmen olan anne ve babası, Alanya'daki yazlıklarında yaşarlar. Yıldız Teknik Üniversitesi elektronik mühendisliği bölümünden mezundur. Mezuniyetinin ardından ABD'de mastır yapar. Türkiye'ye döndüğünde, şirketlere alarm sistemi satan bir firma kurar. Daha sonra, alarm sistemi kurduğu şirketlerden birine 2004 yılında paralel şebekenin musallat olduğunu açığa çıkarır. Bu nedenle de, iki yıl boyunca paralel şebekenin hedefi haline gelir. 2007 yılında MİT'in iş teklifini kabul eder. 7 yıldır MİT için çalışan gizli bir ajandır, Özel Güvenlik Birimi'ndendir. Meral cinayetini araştırır. Cinayet kapsamında tanık sıfatı taşıyan Deniz Tor'un tehlikede olduğunu düşünür. Bu nedenle onu korumaya alır. Bu ekip kendine "Seksek Ekibi" ismini koyar.

Ahmet Karaduman, annesini ve babasını kazada kaybedince Konya'da halası tarafından büyütülür. 19 yaşına geldiğinde üniversite eğitimi için İstanbul'a gider. Elektronik diploması alır ancak hacker olmayı istediği için meslek tercihini bu yöne kaydırır. Bilgisayar üzerinde 0, 1,5 adını verdiği bir yetiye sahiptir. Bu yetisi sayesinde 19 yaşındayken ünlü bir hacker olur. 24 yaşına geldiğinde hackerlik özelliği sayesinde birçok ticari sırda ulaşarak başını belaya sokar. Ancak konakladığı belli bir yerin olmaması, başını beladan kurtarmasına imkân sağlar. İki yıldır MİT'in gizli servisinde çalışır. Bir ay önce oluşturulan Emre Tuğrul'un ekibine

dâhil olur. Meral Nadir cinayetinin izini sürer. Fehmi'nin evinde çıkan çatışmada yaralanır.

Sibel Olgun, orta boylu, uzun siyah saçlı bir kadındır. Hatay doğumludur. Ünlü bir hackerdir. İngilizce, Arapça, Soranice, Rusça bilir. 11 yaşındayken, babasını trafik kazasında kaybeder. Esnaf bir ağabeyi ve Leyla isimdeki annesiyle bir başına kalır. Ağabeyinin himmet mafyasının istediği yardım parasını vermediği için iftiraya uğrayarak hapse girmesi sonucunda harekete geçer. Hackerlik yeteneğini kullanarak ağabeyine baskın yapan ekibin başı olan Tarık A. hakkında bir dosya hazırlar. Himmet adı altında topladıkları haraçları, attıkları iftiraları, maruz bıraktıkları şiddeti deşifre eder. Böylelikle ağabeyini hapisten kurtarır ve Tarık A.'nın açığa alınmasını sağlar. Çok geçmeden MİT'ten iş teklifi alır. Emre Tuğrul'un ekibine katılır. Meral Nadir'in el yazısıyla yazılmış mektuplarını Kerem'e ve Demir'e ulaştırır.

Ceyhun Demirtaç, 32 yaşında deneyimli bir ajandır. Geçmişte bordo bereli bir komando ve polis olarak görev yapmıştır. Deneyimli bir yakın çatışma uzmanıdır.

Mert Gümüşbeli, babasını doğmadan önce bir kamyon kazasında kaybettiği için yetim kalır. Dedesiyle, ninesiyle ve annesiyle birlikte büyür. Emre'nin ekibinde yer alan MİT ajanıdır. Paralel şebekenin MİT ekibi içinde kimliğini teşhis ettiği tek kişidir. Damla isimdeki nişanlısından, MİT'teki işi nedeniyle ayrılır.

1977 Çankırı doğumlu olan Deniz Tor, buğday tenli, ela gözlü 38 yaşında bir kadındır. Bir buçuk yıldır erkek arkadaşı yoktur. 11 yıl İngilizce öğretmeni olarak görev yapar. Aynı zamanda, işini çok iyi yapan, alanında ünlü bir çevirmendir. Mahallesindeki hayvan severler tarafından ara sıra yardımına başvurulana, hayvan sever kişiliğiyle tanınan bir kadındır. Evinde beslediği Sallapati ve Badem isimde iki kedisi vardır. Son olarak Borges'in öykülerinin İspanyolcadan çevirisini yapmaktayken, sokak kedisi Bıcır'ın kaybolmasıyla işini yarım bırakır. Ardından Meral'in cinayete kurban gitmesi üzerine olaylardan çok fazla etkilenir. Meral öldürülmeden bir hafta önce onu evinde ağırlar, kadının bir şey gizlediği hissine kapılır. Paralel şebekeyle ilgisi yoktur. Şebeke hakkında söylenenlerin abartı

olduğunu düşünse de, Meral cinayetinden sonra fikirleri tamamen değişir. Tanık olduğu olaylardan ötürü travma yaşar.

Merve Taşgetiren, kahverengi saçlı, güzel bir kadındır. Bakırköy'de doğup büyümüştür. 11 yaşındayken, annesinin babası tarafından on altı yerinden bıçaklanarak öldürülmesi üzerine teyzesi tarafından büyütülür. Hapse giren babasıyla 12 yıl sonra, ilk ve son kez görüşür. Babasına Maltepe'de bir daire alır ancak onunla tüm ilişkisini keser. Daha sonra babasının sirozdan öldüğünü öğrenir. Meral'in en yakın arkadaşıdır. Zengin müşterilere çalışan, paralel şebekeyle bağlantısı olan bir hayat kadınıdır. Birlikte olduğu kişilerin bilgileri paralel şebeke arşivinde tutulur. 30 yaşındayken hayat kadınlığını bırakarak edindiği servetin sefasını sürme kararı alır. Evleri ve iki adet kuaför salonu vardır. Meral'in öldürülmesinin ardından ortadan kaybolur. Babasının geçmişte yasak aşk yaşadığı Nadide Hanım'ın evine sığınır. MİT tarafından bir şeyler bildiği gerekçesiyle her yerde aranır. Bulduğunda MİT tarafından koruma altına alınır ve Kadıköy'de konaklaması sağlanır. Meral hakkında bildiklerini anlatır. Eski erkek arkadaşı Değer'in, peşine düşmesi üzerine bulunduğu yerden kaçır ve Maltepe'ye giderek orada gizlenir.

Meliha Gündal, uzun boylu, ince yapılı, 42 yaşında, dul bir kadındır. Cemaat ablasıdır, ancak Meral cinayetiyle ilgisi yoktur. Meral'in sırdaşı ve yakın dostudur. Öldürülmesi üzerine üzüntü duyar. Meral'in kaldığı eve geldiği ve onunla tartışma yaşadığı konusunda görgü tanıkları vardır. Bu nedenle Fatih'teki evi MİT tarafından tespit edilir. Ancak ekipler ulaşamadan paralel örgüt tarafından öldürülür.

Tatavla, Kurtuluş doğumlu olan Cüneyt, uzun boylu, iri cüsseli, siyah saçlı bir adamdır. 1983 ile 1989 yılları arasında Amsterdam'da üç yıl kalır. Tineke isminde bir kıza âşık olur. 26 yaşındaki sevgilisi Tineke bir gün emboliden dolayı sokakta yere yığılarak hayatını kaybeder. Ardından İstanbul'da Anfi isimli Yunan bir kadınla tanışıp evlenir. Siyasi nedenlerden ve paralel şebekeden dolayı İstanbul'dan uzak durur. 2005 yılından beri Sakız Adası'nın Pyrgi köyünde yaşar. Avukatlıktan emekli olduktan sonra bu köye yerleşmeyi tercih eder. Emre tarafından Pyrgi köyüne

gönderilen Deniz Tor'u evinde misafir eder. Kitap okumayı çok sevdiğinden Deniz'le çok iyi anlaşır.

Paralel şebeke, kriptolu ağlarla iletişim kurar. Her ilde bölge sorumluları ve başyardımcıları yer almaktadır. Şebeke içinde hiyerarşi mevcuttur. Şebekenin üst düzey yöneticileri alt düzey üyelerle bildikleri her şeyi paylaşmaz. Birçok sektörde ve kurumda üyeleri vardır. Birçok kurumun da sahibidirler. Piyasada uyarılarını dikkate almayan firmaları saf dışı bırakmak için yasa dışı, yıldırıcı birçok yolsuzluğa imza atarlar. Baskın, haciz, skandal, iftira yoluna başvurarak yollarından çekilmelerini sağlarlar. Üyelerin kendi istekleriyle şebekeden ayrılmasına müsaade yoktur. Ancak son zamanlarda içlerinde çözülme yaşarlar. Her an deşifre olma tehlikesiyle baş başadırlar. Polis teşkilatında tanık oldukları çözülmenin medyaya, hâkimlere, generallere, savcılara kadar uzanmasından endişe duyarlar. 17-25 Aralık'ta yapmış oldukları darbe planı başarısız olmuştur.

Romanda yer alan olumsuz kahramanlar, Meral Nadir cinayetinde etkisi olan ya da paralel şebekeye hizmet vererek çok sayıda suça karışan kişilerdir. Kerem Karadilek, Sedat Bozdere, Demir Soybeyli, Mahmut Kisveci, Nedim Saraç, Axel Aaron Goldfure, Kadir Seraskerler, Fehmi Sarıgöl, Behti Ülger, Hayati Olguner, Kevser Sucu'dur.

48 yaşında olan ODTÜ mezunu Kerem Karadilek, İstanbul'da tanınmış bir avukattır. Zengin aileden gelen bir taşra çocuğudur. Paralel şebekenin İstanbul bölge sorumlusunun has adamıdır. Paralel şebeke adına himmet parası toplayan, zorluk çıkarıcıları iftirayla, sahte delillerle hapse attıran cemaat abilerindedir. Kimi zaman dindar, kimi zaman ateist gibi davranan sahtekâr bir şebeke üyesidir. Necmiye isminde bir karısı ve Nazlı adında dokuz yaşında bir kızı vardır, ancak Meral'le yasak aşk yaşar. Meral'le yaşadığı ilişkiye engel teşkil ettiği için Meral'in babasına iftira atar. Madde ticaretinden hapse girmesini sağlar. Meral cinayetinin ardından Sofya'ya gitme kararı alır. Rıdvan ve Faruk tarafından boğularak öldürülmek üzereyken, MİT ekibi tarafından kurtarılır. Ancak beyni uzun süre oksijensiz kaldığı için zihinsel yetisini kaybeder, komaya girer.

Sedat Bozdere, Meral'i öldüren paralel şebeke üyesidir. Avukat Kerem Karadilek adına çalışan ekiptendir. Meral'in babasının hapse atırılması, Meral'in öldürülmesi ve Deniz'in kaçırılmaya çalışılması gibi olayların failerindedir. Kadir Seraskerler'in özel korumasıdır. Kadir'e çok sadıktır. İstanbul'da Seyhan Yerden isminde bir sevgilisi vardır. Ailenin tek çocuğudur, öksüz büyümüştür. Bekâr ve çocuksuzdur. Aysun tarafından Çeşme'deki villada öldürülür.

59 yaşındaki Behti Ülger, paralel şebeke adına çalışır. Üç yıl tıp eğitimi aldıktan sonra, Ege Üniversitesi makine mühendisliği bölümünü bitirir. Bilgisayarlara ve programcılığa karşı ilgili olduğundan Alsancak'ta kendine ait bir bilgisayar dükkânında bu işle de meşgul olur. Elektronik ortamdaki izleri silen, silemediği izlere yanıltıcı üniteler ekleyen, olay yeri delillerini çözümsüz hale getiren, hard diskte sahte deliller düzenleyen üst düzey bir uzmandır. Şebekenin pis işlerinden rahatsızdır. Üç yıldır şebeke içinde aktif değildir. Adniye ismindeki karısından iki çocuğu vardır. Karısıyla mutlu bir evliliği olmadığı gibi çocuklarından yana da çeşitli sıkıntılar çeker. İstanbul Üniversitesi'nde okuyan 23 yaşındaki kızı, iki yılda üç nişan bozar, ardından dördüncü nişanı yapar. 19 yaşındaki oğlu küçük yaşta önce sigaraya, sonra içkiye en son da bonzaiye alışan bir madde bağımlısıdır. Oğlunu tedavi ettirdikten sonra eğitim için Londra'ya gönderir. Öte yandan çocukluğuna dayanan ıstıraplara da sahiptir. Sekiz yaşındayken ağabeyi Bedri'yle birlikte sokakta top oynarken, ağabeyinin arabanın altında kalarak hayatını kaybettiği ana tanık olur. Bu onun ruhunda derin yaralar açar. Yaşadığı suçluluk nedeniyle ağır bir travma yaşar. Ağabeyinin ölümünden sonra babasının onu hep ağabeyinin ismiyle çağırması da bunda büyük etkindir. Bunun dışında, babası üç yıldır Alzheimer hastası olduğundan onu huzurevine yerleştirir. Devamlı kâbuslarında, cami zemininin çökerek kendisini yutacağını gördüğünden beri camide namaz kılmayı bırakır. İntihara yönelir ancak babası nedeniyle bu fikrinden vazgeçer. Paralel şebekenin içindedir ancak daha sonra saf değiştirir. MİT ekibine paralel örgütün gizli bilgilerini verdikten sonra Bursa'da gizlenir.

Demir Soybeyli, varlıklı bir aileden gelir. ODTÜ mezunudur. Tanınmış bir beyin cerrahıdır ve alanında uluslararası bir üne sahiptir. Paralel şebekenin sözü dinlenen bir üyesidir. Şebeke içindeki rütbesi Kerem Karadilek'ten yüksektir. Başarılı bir kumpas kurucudur.

Mahmut Kisveci, Mutfakdemi firmasında çalışır. Paralel şebekenin İzmir Bölge Sorumlusu'nun başyardımcısıdır. Şebeke içinde "Remzi Şerbetçioğlu" paravan ismini kullanır. İşadami ve esnaftan şebeke adına yardım parası toplama, itiraz edenlere, ödemeyi geciktirenlere ikaz, infaz uygulama işlerine bakar. Örgütün kriptolu haberleşme ağına dâhildir. Ecnebi patronu Bay Altinkürk sayesinde, bazı özel bilgileri Uluslararası Echelon kanalını kullanarak elde eder. Paralel şebeke tarafından işlenen Meral cinayetinin tanığı Deniz Tor'u kaçırma ve konuşurma planını yürütür. Ancak Deniz Tor'un bir şey bilmediğini düşündüğünden, konuşurulmasını ve infaz edilmesini gereksiz bir risk olarak görür. Diğer birçok konu gibi bu konuda da patronuyla fikir ayrılığı yaşar. Üst düzey yöneticilerinin zaman zaman kontrolü elinden kaçırdığını düşünür ve kendi içinde çözümler yaşayan şebekenin her an deşifre olacağına inanır. Şebekenin içine girip hak yolundan saptığı için pişmanlık duyar. En kısa zamanda şebekeden çıkma kararı alır. Kendi üstüne olan taşınmaz mallarının tapusunu karısının üzerine yapar. Helsinki'de yaşayan işadami oğluna para transfer eder ve Berlin'e kaçma planları yapar, ancak şebeke içinden tanıdığı Zeynel Karanfiloğlu tarafından tuzağa düşürülür ve yakılarak öldürülür.

46 yaşında olan Nedim Saraç, fakir bir aileden gelir. Cemaatin himayesinde liseyi bitirir, çalıntı sınav sorularıyla üniversite sınavını kazanır, eczacılık bölümünden mezun olarak iki farklı eczanenin sahibi olur. Karataş'tan deniz manzaralı bir daire satın alır. 3 yıl önce boşandığı karısından Çiçek isminde bir kızı vardır. 8 yıldır paralel şebekenin ölüm emri verdiği kişileri ortadan kaldırma işiyle görevlidir. Temiz çalışmasıyla şebeke içinde ünlüdür. Sekiz yılda, beş kişinin ölümüne intihar, kaza, soygun süsü vermiş, birçok kişiyi ölümle tehdit etmiş, fiziksel şiddete ve işkenceye maruz bırakmıştır. Bu nedenle şebeke çığırından çıktıktan sonra kendini toparlayamaz. Vicdanını susturmak için antidepresan, esrar, uyku ilacı gibi maddeler kullanarak kendini uyuşturur. Köşesine çekilerek sessizleşir. Şebekeye herhangi bir yanlışı yoktur ancak metal yorgunluğu nedeniyle şebeke tarafından emekli edilmek yani ortadan kaldırılmak istenir. Son bir iş için Mahmut Kisveci tarafından aranır ancak ulaşamaz.

Axel Aaron Goldfure, İngilizlerin İstanbul abisidir. Yahudi baba ve İskoç anneden doğmadır. Varlıklı bir ailenin tek çocuğudur. Annesi emekli tarih öğretmenidir.

Lilith adında bir karısı vardır. Oxford Üniversitesi'nden mezundur. Sosyoloji alanında doktora yaptıktan sonra ikinci diplomasını ekonomi bölümünden alır. İki buçuk yıldır İstanbul'da çalışır. Türkiye'de ekonomiyi kullanarak toplumun sosyolojisini etkilemeye çalıştığından iki mesleğini de bir arada yürütür. Londra adına paralel şebekenin idaresiyle ilgilenir. Büyük bir şirketin başdanışmanıdır. Meral Nadir cinayetiyle ilgilenir. Meral'in cesedinin taşınmadan yakalanmasından, Behti Ülger'in taraf değiştirerek şebekenin bilgilerini deşifre etmesinden Mahmut Kisveci'yi sorumlu tutar. İzmir'de şebekenin başarısız olmasından büyük rahatsızlık duyar. Tüm Müslümanların böcek olduğunu fikrindedir. İstanbul'a hayrandır ve burayı ele geçireceği bir "Konstantin" olarak görür. 17-25 Aralık darbesinin, gezi olaylarının, MİT tırlarının durdurulması hadisesinin planlanmasında ve uygulanmasında aktif rol oynar.

28 yaşındaki Aysun Yenerce, Basel Üniversitesi Psikoloji bölümü mezunudur. Türkiye'de 2012-2014 yılları arasında 'Gençlik Sorunlarının Psikolojik Boyutu' konulu bir araştırmayı yönetir. 2011 yılında evlendiği Müfit Yenerce'den bir yıl sonra boşanır. Avukat Kerem Karadilek adına çalışan ekibe dâhil olur. Gezi olaylarına katılır, provokasyonları yönetme görevini üstlenir. Meral'i öldüren paralel şebeke üyelerinden biridir. Ayrıca cinayetten sonra polis kılığına girerek Deniz'i kaçırma girişiminde bulunur. Meral cinayeti ve Deniz'in kaçırılması vakalarında başarısız olunmasının ardından Kadir, Sedat, Hayati, Tahsin ve Kevser'le Çeşme'deki bir villada saklanır. Tehlike mesajı alınca, sahte pasaportla Türkiye'yi terk edip Basel'e gitme planı yapar. Çeşme'deki villada, susturucu silahla, Sedat'ı, Kadir'i, Hayati'yi öldürür. MİT ekibinin baskın yaptığı esnada Kadir tarafından öldürülür.

1961 Aydın doğumlu olan Kadir Seraskerler'in emir aldığı kişi Kerem Karadilek'tir. Hiç evlenmemiş bir eşcinseldir. Fehmi Sarıgöl adında bir biseksüelle ilişkisi vardır. 28 yıl polislik yapmıştır. 11 yıl önce paralel şebekeye katılır. Uyuşturucu ticaretine yardım eder, paralel şebekeye karşı gelen polis ve sivilleri sahte delillerle hapse attırır. 2014 yılında kirli işlerden emekli olur. Meral Nadir cinayetini kendi kurduğu ekip gerçekleştirir. Paralel şebekenin her an çözüleceği ve itiraflarla tasfiye edileceği endişesini taşır. Bu nedenle örgütten kaçıp uzaklarda kendine yeni bir

hayat kurmanın planlarını yapar. MİT ajanlarının baskını sırasında Aysun tarafından Çeşme'deki villada silahla vurulur.

Fehmi Sarıgöl, 32 yaşında bir biseksüeldir. Kadir Seraskerler ile bir süre ilişki yaşar. Kokain satıcısıdır. Narkotik bürosundaki tanıdığı sayesinde yıllarca serbestçe satıcılık yapmaya devam eder. Narkotikteki adamının işten ayrılmasıyla kokain satıcılığını bırakma kararı alır. Aylin'le tanıştıktan sonra erkeklerle ilişki yaşama tercihinden vazgeçer. Meral cinayetinin ardından Kadir tarafından çağırılmasına rağmen Aylin'i kaybetme korkusundan gitmez. MİT ekibine anlattıklarıyla olayların çözülmesine yardımcı olur.

Hayati Olguner, eski narkotikçidir. Avukat Kerem Karadilek adına çalışan ekiptendir. Üç yıl önce kendisinden şüphelendikleri için işsiz kalır. Aysun tarafından Çeşme'deki villada öldürülür.

Romanda dikkat çeken bir kahraman da Nedim Saraç'ın kızı Çiçek Saraç'tır. Dört buçuk yaşında, ela gözlü bir kızdır. Anne ve babası üç yıl önce boşandığından dolayı velayeti annesindedir. Romanda Çiçek'in düş âlemine gözlerinin açık olduğu bilgisi verilir. Küçük kızın, tavan arasındaki sandıkta yaşayan, Ruhsat isminde hayalî bir arkadaşı vardır. Ruhsat ismini, geçen yıl ölen dedesinden duymuştur. Babasının ve annesinin evinde tavan arası olmadığı için Ruhsat'ın gözden kaybolduğunu düşünür. Aynı zamanda bir uyurgezerdir.

Romandaki olumsuz kahramanlardan Mahmut, Nedim ve Behti, örgütten çıkış yapmak isteyen kişiler olarak karşımıza çıkar. Mahmut, örgütün yakın zamanda deşifre olacağını, büyük bir felaketin kendilerini beklediği kanaatindedir. Bu sebeple şebekeden ayrılıp yurt dışına kaçma planları yapar. Nedim, liseden beri örgütün himayesinde olan, daha sonra onların kirli işlerini yürüten bir üyedir. İşlediği cinayetler, uyguladığı işkenceler vicdan yükü olarak bünyesinde barınır. Kalp krizi geçirir, ölmediği için üzülecek hale gelir. Çektiği acıları bonzai, içki, uyuşturucu gibi maddelerle dindirmeye çalışır. Şebekeden kendi isteğiyle ayrılma kararı alır. Behti de içinde bulunduğu şebekenin pis işlerinin bilincindedir. Manevi dünyasında kayıplar yaşar. Sahip olduğu inançlara yabancılaşır. Paralel şebeke

üyeliğinden dolayı, çocukluk arkadaşı başlangıçta kendisiyle konuşmak istemez. Behti, bu duruma hak vererek kendi içinde şebekeyi eleştirir.

Behti'nin ait olduğu şebeke halk arasında derin bir husumet yaratmıştı. Vesayet, korku ve tehditle baskı altında tutulan bu duygu şimdi açıkça hissedilir hale gelmişti. Behti onlara hak veriyordu. Kendi de olsa bir dünya tasavvuru dümeniyle yapılan adam kayırma, nüfuzu kötüye kullanma, avantaya konma, rant elde etme ve karşı çıkanlara amansız bir baskı uygulanmasından çok gıcık kapardı (Yemni, 2015k:63).

“Kıldığı namaz, tuttuğu oruç, adını andığı Allah anlamsızlaşmıştı. Camilerde namaz kılamaz hale gelmişti. Başının secdeye degeceği yerde bitimsiz uçurumların açılacağını kurup duruyordu” (Yemni, 2015:105).

Behti'deki pişmanlık, aynı zamanda eyleme dönüşür. Emre ve Deniz'i öldürülmekten kurtardıktan sonra, anlattıklarıyla şebekenin birçok sırrını deşifre eder. Cinayetin aydınlatılmasında önemli rol oynar. Bu yönüyle de bu üç kahraman, kötü olandan vazgeçme eğilimlerinden ötürü, olumsuz niteliklerinden uzaklaşırlar.

Hayvanlara da şahıs kadrosunda yer verildiği görülür. Bu hayvanların roman içerisinde isimleri de mevcuttur. Romanın ismi Kayıp Kedi'dir ve olayların başlangıcında Deniz'in sokak kedisinin kayıp olduğundan bahsedildiği görülür. Kayıp olan ve izi sürülen beyaz renkli erkek kedinin adı Bıcır'dır. Ancak kedi bulunamaz. Romanda yer alan tek kedi Bıcır değildir. Ayrıca Nilüfer'in Cingöz isimli kedisi, Cüneyt'in Puta isimdeki kedisi, Deniz'in Sallapati ve Badem isimdeki kedileri de dikkat çeker. Bu hayvanların taşıdığı özellikler konusunda da ayrıntılara yer verilir. Sallapati, iki yaşında, gri renkli, erkek bir tekir bir kedidir. Sakat olduğu için yürüme zorluğu çeker. Deniz tarafından parkta bulunup eve alınır. Uyumlu, uysal bir kedidir. Badem, doğuştan kör olan, üç yaşında, beyaz bir dişi kedidir. Romanda dikkat çeken bir diğer kahraman Mesude Hanım'dır. Mesude Hanım, 'mahallenin ağır vakası' olarak tanımlanır. Evinde kırka yakın kedi besleyen, ölen kedileri buzdolabında saklayan, koku nedeniyle komşuları tarafından sürekli şikâyete maruz kalan bir kadın olarak karşımıza çıkar. Romanın sonunda Deniz'in yardımıyla eve gelen ekipler tarafından evi temizlenir ve mahalledeki bu sorun da olumlu yönde bir çözüme kavuşur. Ayrıca KESE isimli bir

gruptan da bahsedildiği görülür. Bu grup, mahallede kedi severler tarafından kurulmuştur. Sokak kedilerinin iyi yaşam sürmesi için faaliyetlerde bulunan bu ekibin başkanı Ayla'dır. Üyeleri arasında Seyhan ve Deniz de yer alır.

Romanda yer alan yardımcı/diğer kahramanlar, Nilüfer, Deniz'in annesi, Hatice Paksoylu, Ayla, Seyhan, Editör Belma, Feriha, Arif, Avukat Şemsettin Bey, Ergun Tanyeri, Berrak, Salih Yaren, Leman, Nihat, Abdürrezzak, Selma, Ferhat, Faruk, Tarık A. , İbrahim, Serkan, Hilmi, Latif, Anfi, Melih, Tarık Tuğrul, Hamdi, Sabri, Emine, Beren, Zeynel Karanfiloğlu, Latif, Atıf, Halit, Değer, Seyhan Yerden, Ayhan, Lilith, Hanefi Avcı, Mustafa Gülcü, Celal Uzunkaya, Orhan Özdemir, Tevfik, Aylin, Safa Sarıkol, Beyza, Pizzacı Ahmet Fincancı, Semih, Hayati, Ayten Dallıbaba, Rahmi Zemberek, Allan Pourte, Kaylie Pourte, Tahsin Kalaycı, Hanna, Hanlin, Orhan, Tineke, Gerard, Nazlı, Ece, Latife, Neslihan, Damla, Faruk, Rıdvan, Niyazi, Keremcem Özdemir, Sinem, Songül, Serdar, Nesrin Dağdeviren'dir.

2.18.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2015 yılında yayımlanmıştır. Olay akışı içinde zamanı ifade etmek adına, mevsim, ay, gün ve saat bilgisi kullanılır. Olayların geçtiği yıl bilgisi mevcut değildir. Roman Ağustos ayında geçer, mevsim yazdır.

Roman, Deniz ve Serdar'ın bir dağ yamacında kayıp kedi Bıcır'ın izini sürdürdüğü anla başlar. Bıcır'ın kayıp ilanının Deniz tarafından verildiği gün, 14 Ağustos günüdür. Kayıp bir kedinin aranmasıyla başlayan romanın seyri, Meral Nadir isimli kadının evinde ölü bulunmasıyla değişir. Meral'in öldürüldüğü gün, 16 Ağustos Cumartesi'dir. Olayların başlangıç ve bitişi arasında ne kadarlık bir sürenin geçtiğine dair net ifadeler kullanılmamıştır. Ancak paralel şebekenin abartıldığını düşünen Deniz'in fikirlerinin 48 saatte değiştiğine yer verilmesi süre hakkında ipuçları verir.

Tehlikenin sona ermesi üzerine evine dönen Deniz'in Meral'e ait bir defter bulması da zaman hakkında önemli bir bulgudur. Defterde Meral'e ait tarihler içeren notlar vardır. Bu notların 3 Temmuz tarihinde yazılmaya başlanıp 14 Ağustos'la

sonlandığına yer verilir. Ayrıca geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında okuyucunun bilgilendirildiği de görülür.

Behti'nin babasının üç hane ötede zücaciye dükkânı vardı. Ferhat'ın babası baharatçıydı. Şu anda önünde durdukları dükkân rahmetli babasından kalmıştı. Yandaki çerezci de onundu. Erkek kardeşiyle birlikte işletiyorlardı. Oğlu da boş vakitlerinde yardımcı oluyordu. Behti babası işi bırakınca dükkânı devralmayıp satmıştı. Arkadaşı bundan büyük bir hayal kırıklığına uğramış ve düşüncesini sayısız kereler dile getirmişti (Yemni, 2015k:62).

2.18.5. Mekân

Romanın ana mekânı İzmir'dir. Romanın başlangıç mekânı, Balçova'da teleferik tepesinin alt yamacıdır. Bu yamaç, Sakarya Caddesi'ne tepeden bakan bir yamaçtır. Bu yönüyle başlangıç mekânı olarak açık bir mekân tercih edilmiştir. Deniz ve Serdar'ın kayıp kedi Bıcır'ın izini sürdüğü bu yamaç, ot içen, bonzai kullanan, bali çeken öğrencilerin kafa uçurma yeri olarak tanıtılır. Bu açıdan insanların dolaşmaktan ürkeceği bir tepe olma özelliği taşır. Tepeye domuzlar da inmektedir. Yerlerde bir sürü bali tüpüne rastlamak mümkündür. Sakarya Caddesi ise, araçların aralıksız geçtiği işlek bir cadde olarak ifade edilir. Serdar, bu mekânda sık sık kedi ölülerine rastladığına dikkat çeker.

Meral'in ölü bulunduğu mekân, Demirci Efe Sokağı'ndaki Hayat Apartmanı'nın üçüncü katında yer alan 5 numaralı dairedir. Bu yönüyle sır barındıran cinayet vakasının başlamasına neden olan bu kapalı mekân oldukça önemlidir. Cinayetin gerçekleştiği gün bir taşınma hadisesi yaşandığından ceset paralel çete tarafından daireden dışarıya çıkarılamaz. Deniz'in daireye giriş yapmasıyla da şebekenin planı bozulmuş olur. Bundan sonrasında MİT'e bağlı Seksek Ekibi devreye girer ve olay araştırılır.

Seksek ekibi tarafından korumaya alınan Deniz'in, ekibin lideri konumundaki Emre ile birlikte paralel şebekenin tuzağına düşürüldüğü, öldürülmek üzere alıkonulduğu mekân 34 numaralı Hayat Apartmanı'dır. İkili, şebekenin elinden Behti Ülger'in yardımı sonucu kurtulur. Bu olayın ardından Deniz'in tehlikeden uzak tutulması kararı alınır. Sakız Adası'na, Emre'nin arkadaşı olan Cüneyt'in yanına gönderilir. Deniz, Cüneyt'in Pyrgi köyündeki evinde gizlenir. Öte yandan Seksek ekibi

İzmir'deki araştırmalarına devam eder. Fehmi Sarıgöl'ün yaşadığı Altuğ Apartmanı'nın 3 numaralı dairesine baskın yaparak onu ele geçirirler.

Fehmi'nin, Kadir'in Çeşme'de Huzur Sitesi'nde kaldığı bilgisini paylaşmasının ardından ekip, Çeşme'deki villaya geçiş yapar. Ancak bu mekânda şebeke üyelerinin birbirlerini öldürmelerine tanıklık ederler. Ardından Kerem hakkında istihbarat alan Seksek Ekibi, Edirne'deki Nergise Butik Otel'i'ne geçerek öldürölmek üzere olan Kerem'i teslim alır. Ancak boğulma tehlikesi atlattığından Kerem komaya girer.

Deniz'in bulduğu Meral'e ait defter ve flaş belleği ele geçiren Emre, Ankara'ya geçer ve bunları Seksek ekibinin bağılı olduğu daire başkanı Fatih Arıgülle'ye ulaştırır. Seksek Ekibi'nin, cinayetle ve şebekeyle alakalı delil toplamak, suçluları yakalamak, topladığı delili ilgili makama teslim etmek amaçlarıyla üç farklı şehirde bulunduğu görülür. Bunlar, İzmir, Edirne ve Ankara'dır.

Romanda mekân tasvirlerine de yer verilir.

Bu camiye de ilk gelişiydi. Halının üzerinde namaz kılmak için otururken kolayca saf kurulabilmesi için dev bir kurşun kalem ucu şeklinde kırmızı desenler vardı. Uzun kenarı tavan olan dikdörtgenler prizması şeklinde bir mimariye sahipti. Sağında ve solunda dar ve uzun asma kat uzanıyordu. Kâgir duvarlı ve ahşap çatılı bir binaydı. Caminin mihrabı siyah-beyaz mermerlerle kaplıydı (Yemni, 2015k:241-242).

Romanda kullanılan yardımcı/ diğere mekanlar, Akçay, Gündoğdu, Narlıdere, Konak, Kemeraltı, Agora, Kemeraltı Camisi, Çifte Selviler Durağı, Fevzi Paşa Caddesi, Antalya, Helsinki, Bodrum, Marmaris, Afrika, Karataş, Mithat Paşa Caddesi, Kızlarağası hanı, Göztepe, Mavi Şehir, Hayat Apartmanı, Çiğli, Karşıyaka, Almanya, Berlin, Anadolu Hisarı, Yeşilyurt, Reis Mahallesi, Bayrampaşa, Uçuk Market, Bakırköy, Maltepe, Eski Üsküdar Caddesi, Nişantaşı, Kadıköy, Nistan Otel, Bursa Cumhuriyet Caddesi, Cantepe Sokağı, Ankara, Teşvikiye, Huzur Sitesi, Basel, New York, Frankfurt, Violetta Sokağı, Ayvalık, Sofya, Bulgaristan, Amsterdam, Kinker Sokağı, Nariçi Kafe, Bebek, Edirne, Nergise Butik Otel, Hariciyeler Caddesi, Sakarya Caddesi, Osmanbey, Cafè Orient, Ali Kethüda Camii, Sarıyer, Manisa, Menteith Gölü, Yenimahalle Caddesi,

Ayder Yaylası, Çamlıhemşin, Meltem Oteli, Ara Kafe, Acıbadem, Kahve Yolu Kafe...’dir.

2.18.6. Dil ve Üslup

Yazar, 3. tekil şahıs ağzıyla kaleme aldığı romanında sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih eder. Argo, küfür, kaba söylemlere roman içinde yer verildiği görülür.

“ “Dizlerimde derman kalmadı ayol. O kapıcı olacak angut hiçbir işi vaktinde yaptırmaz zaten” ” (Yemni, 2015k:17).

“Merve Taşgetiren denen orospu kurnaz çıkmış, hızla arazi olmuştu” (Yemni, 2015k:137).

Dinsel söylemlere yer verilir.

“Çıkış vardı. Allah asla bütün kapıları kapatmazdı. Babasının onu iki yıldır ısrarla ölü abisinin adıyla çağırması sadece çöken bir hafızanın ürünü değildi” (Yemni, 2015k:34).

Yazarın, atasözlerine, deyimlere yer vererek söz varlığını zenginleştirdiği görülür.

“ “Kızım ağzından yel alsın” ” (Yemni, 2015k:55).

“Kuru iftiraydı annesinin deyimiyle” (Yemni, 2015k:69).

“Otuz bir yaşında ölüp giden annesinin tabiriyle bir daha elini sıcak sudan soğuk suya sokmamıştı” (Yemni, 2015k:122).

“Denize düşmüş ve yılanı sarılmıştı” (Yemni, 2015k:145).

Romanda konuşma diline de yer verildiği görülür.

“ “Ölmek mi istiyorsun, yaşıycan mı?” ” (Yemni, 2015k:76)

“ “Abi beni ne yapıcan?” ” (Yemni, 2015k:77)

Roman Türkçe kaleme alınmış olsa da olay akışı içinde yabancı kelimelerin kullanımı göze çarpar.

“ “Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Resûlühü” ” (Yemni, 2015k:206).

2.19. Nazarzedede Kliniği

2.19.1. Özet

Türkiye'nin ünlü reklam ajanslarından olan Modus Vivendi Reklam Şirketi'nin sahibi olan Kadir Sahancı, zengin ama maneviyattan uzak, güçlü ama yapayalnız bir adamdır. Anne ve babasının vefatından ve nişanlısı Nehir'le olan ayrılığının ardından daha da yalnızlaşır. Bir gün metroda giderken Hızır Aleyhisselam'ın sesini duyar. Ne olduğuna anlam veremeyen Kadir, ertesi gün Hızır Aleyhisselam'ı karşısında görür.

Hızır'la bir gökdelenin kırkıncı katındaki 25 KARE AŞ'ye giden Kadir, deneyimlediği şeyleri kaldıramaz ve Hızır'ın izniyle mekândan azat olur. Ancak çok geçmeden yine kendi isteğiyle Hızır'ın yanına geri döner. Kadir bu kez Hızır'la birlikte Nazarzedede Kliniği, Ada gibi yerlere geçiş yapar. Lucifer başta olmak üzere birçok şeytanî varlıkla karşılaşır ve onlar hakkında bilgiler edinir.

Caddede karşılaştığı Lucifer'i taşıyan Kadir, namaz kılmak için camiye geldiğinde fark ettiği bir nurun peşine düşer. Çok geçmeden İbrikçi Dede ile yolu kesişir. Bu kez İbrikçi Dede eşliğinde Ahir Zaman Panayırını deneyimlemeye başlar. Kadir bu mekânda, eski nişanlısı Nehir'i de görür ancak Nehir, Kadir'i tanımayan farklı bir Nehir'dir. Kadir, Nehir ve arkadaşlarının bulunduğu gruba dâhil olup çadırları gezmeye başlar.

Gezdikleri otaklarda modern zamanlarda kişiyi Allah'tan uzaklaştıran birçok durum gösterilir. Her çadırda farklı bir tezin savunulduğunu gören Kadir, tüm anlatılanları dinledikten sonra Nehir'le birlikte panayırdan çıkarak kendi reel dünyasına dönüş

yapar. Nehir'le birlikte, birkaç gün önce kestane aldığı caddeye gider. Çok geçmeden Nehir yok olur ve karşısında Lucifer isimli iblis belirir. Kadir'in elinde tuttuğu çürük kestanelerin aslında kendisi olduğunu söyler.

İblis'in Narnâmesi'ne dokunan Kadir, bir anda kendini babasının çocukluk evinde bulur. Reel yaşamda babasından kalan bu evi satarak elindeki son maneviyatı da kaybetmiş olan Kadir, geldiği mekânda karşısına çıkan postacının uzattığı 'reddiye' ve 'anlaşma' yazılı evrakları imzalar. Hızır ve İbrikçi Baba ile birlikte çeşitli yolculuklara çıkmış olan Kadir, kötülükleri, kibri, insanların dine ve maneviyata koydukları mesafeyi farklı bir gözle düşünme fırsatı bulur. Ardından reel mekâna dönüş yaparak yaşamına kaldığı yerden, ancak değişmiş, yeni bir Kadir olarak devam eder.

2.19.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümlerine başlık seçilirken, "numara, isim ve gün" adlandırması tercih edilmiştir. Romanın bölümleri sırasıyla "1 SAKLI Cuma", "2 TANZİMHANE Modus Vivendi Cumartesi", "3 MAHREMDEN ÇIKIŞ Pazar", "4 AHİRETSİZLER Cumartesi- 19 gün sonra", "5 ADA", "6 ÂHİR DÜZEN PANAYIRI", "7 YA NÂR, YA NUR", "NÂRNAME", "9 NERMİNA" başlıklarından oluşur. Romanın bu başlıklar dışında bazı bölümlerde, alt başlıklar da içerdiği görülür. "5 ADA" bölümünde "Ferah Pastanesi", "6 ÂHİR DÜZEN PANAYIRI" bölümünde "Aşk Bozumu, Hal Efendisi, Noktacılar, Kaderin Şifresi, Kafdağı ve Cabülsa, Rüya Tamirhanesi, Bahçe Biziz Gül Bizdedir" alt başlıkları yer alır. Yazar romanında hâkim bakış açısını kullanmıştır. Romanda kahramanların ruh çözümlemelerine yer verilmiştir.

Romanın konusu, ünlü bir reklam şirketinin sahibi olan Kadir Sahancı'nın sahip olduğu güç, para, makam, mevki gibi maddi değerlerin peşine düşerek ailesine, sevdiklerine, arkadaşlarına, manevi olan tüm değerlere yabancılaşması, bu yabancılaşmanın ardından Hızır Aleyhisselam ve İbrikçi Dede ile sıra dışı yolculuklara çıkarak bu değerleri yeniden hatırlaması noktasında yaşadığı deneyimlerdir. "Roman, küreselleşen dünyanın içerisinde günlük işlere dalmış ve ruhunu, geçmişini, maneviyatını unutmuş gerçek ismi Ahmed, göbek adı ise Kadir

olan bir gencin Hızır Aleyhisselam ve İbrikçi Dede ile yapmış olduğu yolculukları anlatır” (Öntürk, 2017:69). Romadaki tema, maddi değerlere düşkünlüğün, kibrin, insanlara yukarıdan bakmanın, insanları maddi kazançlarına göre sınıflara ayırmanın, ailenin kutsal yönünü hiçe saymanın insanı yalnızlığa ve kötülüğe mahkum edeceği, kendi özünden uzaklaştıracağı yönündedir.

Romanda iyi-kötü, ölümlü-ölümsüz, görünen-görünmeyen, maddi-manevi, değer-değersizlik, çatışmaları hâkimdir. Roman, bir Cuma günü Kadir'in, Karaköy'den tramvaya binerek tünel yolculuğu yapmasıyla başlar. Kadir'in zihni, yolculuk sırasında kayıt dışı anlar yaşadığının sinyalini verir. Kayıt dışı anlar ifadesinden kastedilen, yaşadığı bazı anların zihninden silinmesidir. Kadir, bilet alarak tramvaya bindiği anı hatırlar, ancak araca bindikten sonraki iki dakikalık süreçte yaşadıklarının bellek kaydı yoktur. İstiklal Caddesi'ne geldiğinde sağ omzuna bir elin dokunduğunu hisseder. Ardından duyduğu ses, bir an önce çıkış kapısını bulup uzaklaşması gerektiğini, aksi takdirde ölene kadar burada hapis kalacağını bildirir. Kadir etrafına baktığında kendisine seslenecek ve dokunacak yakınlıkta kimsenin olmadığını görür.

Kadir'in hemen hemen her gün tekrarladığı bir rutini vardır, o da her gün iş çıkışı şoförünün kullandığı araçtan yarı yolda inerek Taksim meydanındaki insan kalabalığına karışmaktır. Ancak Cuma akşamı, bu rutinde bir değişim olur. Kadir, ani bir kararla şoför aracından inerek Karaköy'den tünel tramvayına biner. Omzuna değen el ve duyduğu ses, onda tedirginlik yaratır. Tünelin içinde saklı/kapalı duran bir şeyi açtığını hisseder. Ardından da mutant sesine benzettiği sesi duyar ve huzursuz olur. O ses, ikinci olarak kestane yediği sırada duyulur ve kendisine Kadoş hitabıyla seslenir. Sadece ölen annesinin kullanmış olduğu bu hitap, Kadir'in ürpermesine neden olur.

Ertesi gün iş arkadaşlarıyla katıldığı kutlama yemeğinden eve yönelen olan Kadir, aynı tünelde bir gün önce duyduğu sesin sahibiyle karşılaşır. Aniden karşısında beliren kır saçlı, uzun boylu adam, Hızır Aleyhisselam'dır. Henüz bunun farkında olmayan Kadir, bu olanları 'zihnindeki yarıktan aniden çıkan bir şey' olarak içselleştirir. Hızır'la aniden karşılaşmış olmanın, Kadir'de bazı duygu durumları ve fiziksel reaksiyonlar meydana getirdiği görülür.

“Kadir’in içine bir titreme gelmişti. Dudakları, elleri, dizleri titriyordu. Kelimeler binlerce metre buzun altında hapis gibiydi. Nutku tutulmuştu. Sadece nutku değil kasları da” (Yemni, 2015n:26).

Görüldüğü gibi Kadir, Hızır’la olan karşılaşmasında şaşkınlık, endişe, korku gibi duygu durumları yaşar. Bu duygu durumları da fiziksel görüntüsüne yansır. Kadir, bu kişinin cin olmadığını düşünür ancak normal bir insan hüviyeti taşımadığının da farkındadır. Çok geçmeden Kadir, karşısındakinin babasından defalarca dinlemiş olduğu, kendisinin de Kur’an’dan takip ettiği Hızır Aleyhisselam olduğunu anlar. Kadir, çocukken Hızır’ın varlığa inansa da, büyüdüğünde bunun bir metafor olduğu fikrine kapılır. Bunun en büyük nedeni de, manevi olanla arasına koyduğu mesafedir.

Kadir’in şirketi yeni bir reklam filminin hazırlığını tamamlamıştır. Hızır, bu reklam filminin son halini izlemek üzere Kadir’i Maslak’a davet eder. Romanın bu kısmında mekân olarak ilk fantastik deneyim yaşanır. Reel dünyadan çıkış yapılır. “Hızır Aleyhisselam ile İstanbul’da bulunması imkânsız olan ancak kısa mesafede varacakları ilginç yerlere giderler. İlk yolculuklarında bir gökdelenin kırkinci katındaki 25 KARE AŞ’ye giderler” (Öntürk, 2017:69). Hızır, şirketin görevlisine kendisi için “Hızır Hızlıbudun”, Kadir içinse “Ahmet Kadiroğlu” sahte kimliğini uzatır. Görevli randevu listesinde isimlerini gördüğü kişilerin kimliklerini tarayıcıyla kontrol eder ve girişlerine izin verir. Kadir bunun nasıl gerçekleşmiş olduğuna anlam veremeyerek kısa süreli bir şaşkınlık yaşar. Ardından da Nişantaşı’ndan, 25. Kare AŞ isimli şirkete ışık hızıyla gelişlerini sorgulamayıp, sahte kimlikle giriş hadisesini sorgulayan yanını gülünç bulur. Aslında olay, Hızır’ın telkini kullanarak Semra’nın bilinci üzerinde oynama yapmasından, böylelikle de girişlerinin sorunsuzca sağlanmış olmasından ibarettir. Bu, Kadir’in, Hızır’ın gücünün farkına varmasında büyük etkindir.

Kadir, Hızır’ın varlığını iki şekilde değerlendirir. İlki tüm tanık olduklarının bir rüya olduğudur. İkincisi ise babasının anlattığı hikâyeler göz önüne alındığında, inançlı bir kimsenin Hızır’ın varlığına inanacağı yönündedir. Kadir, 40. kattaki şirkete girdiğinde içeride, tanınmış köşe yazarlarının, yapımcıların, politikacıların yan yana durduğunu görür. Geçen hafta bir partide sohbet ettiği, başka bir reklam şirketinin

çalışanını da gören Kadir, göz göze gelmesine rağmen Melih'in kendini tanımamış olmasına bir anlam veremez. Çok geçmeden Hızır'dan sadece kimliklerinin değil, suretlerinin de değiştirilmiş olduğunu öğrenir. Bu sırada orta boylu, kır saçlı, altmışlı yaşların başlarında olan bir adam, kalabalığa "Nihai Düzen Üstatları, Perdeli Gerçeklik Erbabı" şeklinde hitap eder. Bu da, politikacıların, reklam şirketi sahiplerinin, köşe yazarlarının, yapımcıların sosyal yaşamda ve insan hayatında üstlendikleri misyonu göstermesi bakımından önemli bir hitap şeklidir. Bu kişilerin, içlerinde buldukları zamanı ve zamanın insanını şekillendirdikleri, gerçekleri perdeleyerek sunmakta usta oldukları mesajı verilir.

Kadir, 25. Kare AŞ'de patronu olduğu Modus Vivendi Şirketi tarafından hazırlanan reklam filmini izler. İzlediği film, kendi şirketinin hazırladığı filmin değiştirilmiş şeklidir. Bu yeni versiyonda sigara kullanımını özendiren bir sahne mevcuttur. Ayrıca reklamlarla ilgisi olmayan, inancı ve manevi değerleri aşağılayan, zararlı olanı özendiren reklam müziği de dikkat çeken diğer bir husustur. Müzikte, tanrının gerçek olmadığı, markaların büyüdüğü, ailenin ve kadının esarete götürdüğü, faizin gerekliliği gibi birçok konuda olumsuz yönlendirmeler yapıldığı görülür. Buradan çıkan mesaj, reklamların insanları maneviyattan ve değerlerden uzaklaştırdığı, kötüye ve tehlikeliye özendirdiği yönündedir. Bu mesaj, 25. Kare AŞ tarafından Kadir'de, yazar tarafından da okuyucuda farkındalık yaratmaya yöneliktir.

"Tanrı sanrıdır."

"Marka büyüdür."

"Aile ayağınıza prangadır. Tek ve hür yaşa."

"Antidepresanlar mutluluk verir."

"Vesayet vesvesedir."

"Faiz farzdır."

"Kredi kartı en anlayışlı dostunuzdur."

"Kendine telkin et ve tükenene kadar tüket."

“Sigara tütür.”

“Aileyi kadın yıkar.”

“Tanrı sanrıdır.”

“Marka büyüdür” (Yemni, 2015n:34).

Bu farkındalığın ardından mekân değişir. Hızır ortadan kaybolurken, Kadir’in zihninde de bu mekânsal geçişin izleri silinir. Reel mekâna dönen Kadir, bir anlığına hem kendisinin hem de babasının yüzünü görür. Babasının gözlerinde teslimiyetin, kendi gözlerinde de ejderha gibi ateş püskürten hırsının izleri mevcuttur. Bu, Kadir’in kendine ve hırslı yaşantısına dışardan bir bakışı olması, içinde bulunduğu hayatı sorgulamaya yöneltmesi bakımından önemli bir noktadır. Bunun etkisinde kalan Kadir, aylardır uğramadığı Fatih’teki baba evinin yolunu tutar. Babası öldükten bir hafta sonra, kendisine ait olan eşyaları, yatağını, çalışma masasını, kitaplarını eskiciye vermiş, manevi değer taşıyan, içinde çocukluğunu ve ailesini barındıran her şeyle bağını bu yolla kesmiştir. Sadece, ailesine duyduğu özlemden dolayı baba evini satmaktan kaçınmıştır.

Baba evine gelen Kadir’de uzun zaman sonra taze bir özlem duygusu oluşur. Ailesiyle sohbet ettiği anlarda ne kadar mutlu olduğunu anımsar. İlgisini çocukluğundan, mazisinden çeken Kadir, geleceğine, işine, kariyerine, lüks yaşantısına odaklanır. Mazisine ait kayıtları zihninden yavaşta uzaklaştırır, onlardan kurtulmayı tercih eder. Çok sevdiği nişanlısı Nehir’in kendisini terk etmesindeki en büyük etken de budur. Kadir, şirketi kâr eder halde olmasına rağmen çalışanların üçte birinin işine son verir. İçkiye ve kumara başlar. Tüm bunlar da zamanla aralarına soğukluk girmesine neden olur, ilişkileri ayrılıkla sonuçlanır. Hızır’la karşılaşana kadar sorunlarının, yanlış tercihlerinin farkında olmayan Kadir, yaptığı yolculuklarla manevi dünyaya olan uzaklığının farkına varır. Hızır’ın Kadir’in karşısına çıkmakla amaçladığı da budur.

“Yolculuklar Kadir’e ahir zamandaki kötülükleri, fitneyi, insanların maneviyattan uzaklaştığını, dini kaidelerin insanlar için bir şey ifade etmediğini gösterir. İnsanlığın bu durumunda kendi reklam şirketinin de payı vardır” (Öntürk, 2017:69). İkinci kez Kadir’in karşısına çıkan Hızır, onu yeni bir yolculuğa çıkarır. Bu kez

birlikte yeni açılan Nazarzede Kliniği'ne giderler. Bu mekân, romana ismini veren mekân olması bakımından da ayrıca önem taşır.

Nazarzede Kliniği, dünyada mevcut olup da gözle görülemeyen varlıkları, gözle görünür hale getirmek için kurulmuş bir klinikdir. Bu mekânda, laboratuvar deneyleri yapılır. Gözle görülemeyen varlıkların kozmik ışınlar sayesinde gözle görünür hale gelebilmeleri adına testler yapılır. Mekânın kapısı otomatik olarak açılır ve iki koruma kapıda belirir. Girişte elektronik cihazların sokulmasını engelleme amaçlı metal detektör vardır. Kadir, Nazarzede Kliniği'nin korumalar tarafından korunmasını, yakın geleceğe ait önemli malzemeyi barındırması olarak yorumlar. Karşılarında beş tane ışıklı, zararsız cin belirir. Kadir, babasından geçmişte dinlediği cin hikâyelerini anımsar. Beş cinden bir tanesi insan suretine bürünerek yanlarına gelir ve isminin Cannbehd olduğunu söyleyerek, Hızır'a saygılarını sunar. Saygılarını sunarken seçtiği kelimeler, Hızır'ın insanlık için önemini vurgular niteliktedir.

Darda kalanların velisi, Hidrellezlerin nebisi, her Cuma aynı anda Mekte'de, Medine'de, Cebel-i Zeytun'da ve dünyanın dört bir yerinde namaz kılan yüce ruh, Cenâb-ı Hakk'ın aziz kulu Hızır Aleyhisselam. Adım Cannbehd. Sizi ve çömeziniz Ahmet Efendi'yi saygı ve sevgiyle selamlıyoruz. Destur verin, durumumuzu arz edeyim efendimiz (Yemni, 2015n:62).

Nazarzede Kliniği'nde karşılarında Nazarkeşler çıkar. Bu varlıkların özeliği, birileri tarafından görülmeden yapamamaları, birileri tarafından izlendiklerindeyse çok mutlu olmalarıdır. Hemşire, dünyada hızla gelişen teknolojik unsurların, artan ve çeşitlenen kameraların, mikrodalgalar yayan cihazların Nazarkeşler'in sayısını artırdığından, böyle giderse onları saklayacak yer bulamayacaklarından, sayıları 15-20 ile sınırlı olan Nazarkeşler'in gelecekte Nazarkentler kuracak kadar çoğalacağından bahseder. Nazarkeşler'in bulunduğu bu oda, 'geleceğin bir yansıması' olarak tanımlanır. Romanın bu kısmında, Nazarkeşler'le insanlar arasında örtük olarak ilişki kurulur. Nazarkeşler, birileri tarafından görülmeden yapamayan varlıklardır. Onları çoğaltansa teknolojik cihazların yaydıkları dalgalardır. Teknolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan insan tipinde de Nazarkeşler'le benzerlikler mevcuttur. Sosyal medyayı kullanan, her an yaşadıklarını fotoğraflayıp paylaşan, her dakika tablet bilgisayar ve telefonlarla yaşayan, birileri tarafından görülmenin takıntılı düşkünleri olan insanlar da, Nazarkeşler'le aynı isteklerin

peşindedir. Bunun gelecekte daha da artacağıının sinyallerinin verilmesi de dikkat çeken diğer bir durumdur.

Alnında üçüncü bir göz taşıyan ve vücudundaki gözlerin giderek çoğaldığından bahseden kadın, Kadir'in Nazarzedede Kliniği'nden ayrılma isteği duymasına neden olur. Çıkışa yöneldikleri esnada 15-20 kadar çocukla yanlarından geçen yetişkin bir adamın söyledikleri önem arz eder. 2115 yılına kadar dünyada inançlı kimsenin kalmayacağı, yeni insanın yapım aşamasında olduğu, tanrının yerini insanın aynadaki suretinin alacağı vurgulanır. Yazar, maneviyattan uzaklaşan insanlığın kendi tanrısal gerçekliğini meydana getireceğinden bahseder. Gelecekte insanlığı bekleyen tehlikeyi okuyucuya düşündürmeye çalışır.

Nazarzedede Kliniği'nden çıkan Kadir, Hızır'a birlikte gerçekleştirdikleri sıra dışı yolculuklara artık dâhil olmak istemediğini bildirir. Tüm bunların modası geçmiş şeyler olduğunu, eski Kadir olamayacak kadar değiştiğini, çağının teknolojik gelişmelerini yaşamak ve onun nimetlerinden faydalanmak isteğini dile getirir. Bu sözleri söylemesinin ardından Hızır, Kadir'i halkadan çıkarır. Kadir tanık olduğu her şeyi unutarak reel dünyaya geçiş yapar. Aradan geçen 19 günün ardından Kadir, yine şoförü tarafından iş çıkışı evine bırakılır. Artık Nehir'i 2 yıl önce son kez gördüğü yerlerde dolaşmayı bırakır, Suzan'la ilişkisini ilerletir, evinin anahtarını verecek kadar onunla yakınlık kurar. Suzan'ın içindeki Nehir'in günden güne seyreltiğini fark eder. Kadir, Hızır'ın kendine yaşattığı deneyimleri yüzeysel olarak unutsa da yaşadıkları, bilinçaltını, sezgisel çıkarımlarını, rüyalarını etkiler. Kadir rüyalarında yaratık, mutant, vampir benzeri varlıklar görmeye başlar. Caddede yürürken aniden, bir gün önce görmüş olduğu rüyanın içine girer.

Kadir başını çevirip bakınca ensesindeki kıllar diken diken oldu. Hemen arkasında bir kortej belirmişti. En önde yüzleri kurtadam, vampir, mutant yaratık ve akla gelebilecek bütün korku film ve dizilerdeki karakterlerin maskelerini taşıyan on beş kişilik bir çalgıcı ekibi vardı. Giysileri de maskelerine uygun olan ekip on-on iki yaşlarındaki çocuklardan oluşuyordu. Dört kişiden oluşan dört sıra şeklinde dizilmişlerdi. Birinci sırada davulcular, ikinci sırada trompetçiler, üçüncü sırada kemancılar ve dördüncü sırada tefçiler şeklinde tertiplenmişlerdi (Yemni, 2015n:79).

Kadir, rüyasında gördüğü tabuttan ve sırtlarına kazık bağlamış adamlardan dolayı korku duyar. Bu sırada sezgileri devreye girer ve Hızır'a darda olduğu yönünde bir

mesaj gönderir. Daha önce kendi isteğiyle Hızır'ın halkasından çıkan Kadir, bu kez tekrar Hızır'ı karşısında gördüğüne sevinir. Hızır'dan, bu korkunç varlıkların ilik ve kan emiciler olduğunu öğrenir. 'İlik ve Kan Emiciler' ile 'Gönül Gözü Açık Olan Kimseler' hakkında bilgiler aldıktan sonra "Reenkarnedar" isimli kafede Hızır'ın iblis olan eski dostu Lucifer ile tanışır. Tanışmanın ardından Lucifer'in Kadir hakkında kullandığı kelimeler dikkat çekicidir. İblis, Kadir'in ümitsiz vaka olduğunu vurgulasa da, Hızır onunla aynı fikri paylaşmaz.

Reel mekâna geçiş yapan Kadir, yine Fatih'teki baba evinin yolunu tutar. Baba evinde babasıyla karşılaşan Kadir, onunla ağlayarak sohbet eder ve babasına şiddetli bir sarılma isteği duyar. Babası, mezar ziyaretini ihmal eden oğluna sitemler eder. Bu sitemler, Kadir'in acı çekmesine neden olur. Babasının mezarını en son ne zaman ziyaret ettiğini bilmediğinden dolayı utanç duyar. Tüm bunlar, Kadir'deki değişimin, maneviyata tekrar yöneliminin, unuttuğu değerlere yaklaşımının duygusal bir işaretidir. Bu işaret, Kadir'in kalbindeki acı olarak kendini gösterir. Kadir'in babasıyla yaptığı konuşmada, kendisine, içinde bulunduğu çağa, çağın insanlarına ve kabullerine, teknolojinin insan hayatından çaldıklarına eleştiri söz konusudur. Bu, ayrı ayrı kişileri de içine alan sosyal bir eleştiridir. İnsanlar, bu eleştirilen yönün hem bilincinde, hem de pençesindedir.

Yeni bir nesil vardır. Bu nesil, evlerinde anne babalarını istemeyen, onlara sadece maddi destek verip, manevi varlıklarını esirgeyen evlatlardır. Birbirleriyle yüz yüze iletişim kuramayacak kadar teknolojiyle iç içedirler. Sadece iş, kariyer, para, ün ve güç odaklı yaşadıkları için ailenin önemini unutmuşlardır. Kalabalıklara rağmen ürkek, içe kapanık, tek başınadırlar. Adeta insanlar, özelliklerini kiralamış, iradelerinden vazgeçmiş, robotlaşmış, bitkileşmiş, ruhsuzlaşmışlardır. Bunun en açık örneği Kadir'dir. Annesinin ölüm haberini almasına rağmen Tokyo'daki işini bitirmeden ülkeye dönmez. Annesinin cenazesi, defnedilmek için onun dönüşünü bekler. Babası hayattayken, bayramlarda yalnız kalmanın üzüntüsünü yaşar ve yalnız başına ölür. Kadir, babasını parasıyla hacca gönderir, ancak onu en çok ihtiyacı olan şeyden, aile olma sıcaklığından mahrum bırakır. Kadir'in Fatih'teki evde, ölmüş olan babasıyla yüzleşirken ağızından dökülen kelimeler, aslında aile kavramı yönünden farklılaşmış iki çağın birbiriyle yüzleşmesi niteliği taşır.

Yeni nesillerin evleri ve cüsseleri sanki bir öncekinden küçük oluyor artık. Temsili olarak yani. Sen benden üç misli daha büyüksün baba. Benim evime sığmazdın bu yüzden. Çocuklarım olursa ben de onların evlerine sığmayacağım. Yeni zamanların realitesi bu. İnsanların görünürde boyları uzuyor ama ruh boyları, anlayışları onları küçüleştiriyor. Bir de şey var tabii. Şey... Televizyona, internete, telefonlarla çekilen SMS'lere zaman ayırabilmek için de artık yalnız ve bir ölçüde de kaçınık olmak gerekiyor. Odalara kapanmış, sokaklardan korkan ama elektronik olarak bütün dünyaya açık çocuklar, gençler yetişiyor baba. Ultraviyole lambalar altında büyüyen saksı bitkileri gibiler (Yemni, 2015n:102).

Aile olmanın sıcaklığını tekrar hatırlayan Kadir, bu kez vazgeçtiği arkadaşlık kavramı üzerinden bir hissiyata kapı aralar. Çocukluğunda sık gittiği Ferah Pastanesi'ne giderek arkadaşı Kays'la sohbet eder. Çocukluğunda, mahalle hayatı denilen bir kavram olduğundan herkes birbirini tanımaktadır. Şimdiki hayatındaysa insanlar, tanıdıklarına bile yabancıdır. Kadir için de durum farksızdır. Son beş yıldır tüm arkadaşlarıyla ilişkisini kesmiştir. Kariyerinde yükselmesiyle, çocukluğunu, gençliğini gerisinde bırakır, yükselmenin, maziye terk etmekle mümkün olacağına inanır. Ancak artık her şeye farklı bir gözle bakmaya başlamıştır. Ferah Pastanesi'nde, çocukluğunda en yakın arkadaşı olan Kays'a sarılır. Bir saat boyunca mutlulukla eski günler hakkında sohbet ederler. Kadir, geçmişe dair hatırladıkları her şeyin, içindeki enerjiyi tazelediğini hisseder, pastaneden ayrılırken gözleri dolar. Kadir aileden sonra arkadaşlığın da değerini anlamış olarak oradan uzaklaşır.

Kadir, Hızır'ın çağrısıyla Beşiktaş Vapur iskelesine gelir ve 26 kişinin bulunduğu Promete isimli tekneyle Yakın Gelecek Adası'na doğru yola çıkar.

Yakın Gelecek Adası'nın inşa edilme amacı, dünyayı sosyal medya ve gözetleme-gözetlenme alanı haline getirmek, mahremi ortadan kaldırmak, sahte gerçeklerle sahte mutluluklar inşa etmek, yeni insanı yaratmaktır. Buna göre yeni insan tipinin kıblesi bilim, esin kaynağı tanrıdır. Bu adada, insanın ahlakı ve vicdanı sürekli olarak güncellenecek, insan dünyada kalabilmek adına kendisine söylenen her şeyi itiraz etmeden kabul edecektir. Adanın oluşturmak istediği insan tipi bundan ibarettir. Kadir, adada gezinirken Nehir'i görür. Hızır'la vedalaşan Kadir, adadaki yoluna artık Nehir ve onun arkadaş grubuyla devam eder.

Kadir'in inanca, aileye, dostluğa, maneviyata yeniden yüzünü dönmesi Lucifer'i harekete geçirir. Kadir'in, geçmişteki yaşantısını, anılarını özlediğinin bilincinde olan Lucifer, onu kariyerini, işini, lüks yaşantısını bırakmaması konusunda ikna etmeye çalışır. Ancak Kadir, iblisin ikna çabalarına retle karşılık verir. Tüm bunlar bir ay önce olsa paniğe kapılacağını düşünen Kadir, bu paniksiz, umursamaz tavrını, değişmiş olduğuna yorar. Kadir ve Lucifer'in karşılıklı konuşmalarında vurguladıkları cümleler dikkat çekicidir. İblis, kendisi olmadan dünya düzeninin var olmayacağını ima eder.

“ “Bensiz Nizamullah olmaz. Ben kullara imtihan alanı açan biriyim. İmtihan olmadan ahiret olmaz. Ehliyet için sınav şarttır.”

“Herkesi cehenneme tiktirmek için uğraştığını bilmesem yutacağım.” ” (Yemni, 2015n:130).

Besmele çekerek Lucifer'den kurtulmaya çalışan Kadir, duyduğu ezan sesinin ardından camide namaz kılar ve Lucifer'in kalbinde açtığı yarığı kapatır. Romanın bu kısmında, artık Kadir'in manevi değerlere somut olarak adım attığı görülür. Maneviyata yaklaşarak iblisi kendinden uzaklaştırır. Cami kapısında nur belirmesi Kadir için yol gösterici bir işaret niteliği taşır. Nuru takip eden Kadir, bir bakkalda İbrikçi Dede ile karşılaşır. Yaşlı adam, Kadir'e, Kadir'i gösterir, yanlış yönde olduğunu şu cümlelerle bildirir.

Askıdan alırken anorağına ödediğin yüklü parayı düşünerek gururlandın, giyerken ayakkabının pahalı marka etiketini keyifle okudun ve basit bir tabela ayna kesildi yüzünü gördün. Saçların taralı, çehren genç ve diriydi. Nefsinin ve zahirin yönüne gittin yani. O yön nâr kaynatır ama nur tutmaz (Yemni, 2015n:134).

İbrikçi Dede ile birlikte Âhir Düzen Panayırı'na giden Kadir, içindeki kasvetin büyük ölçüde benliğini terk ettiğini hisseder. Aşk bozumu çadırına girdiklerinde, bir konuşmacının aşkla ilgili konuşmalar yaptığını, Nehir'in arkadaş grubunun da konuşmacının sözlerini protesto ettiklerini görürler. Bu kişilerin, yüce yaratıcıdan bahsetmemeleri, beşerî aşkla insanları oyalayıp ilahi aşktan uzaklaştırmaları, İslam'ı çökertmek istemeleri, protestonun temel nedenleri arasındadır. Bu da sayısal verilerle açıklanır.

“ (...) tam 1058 kişi aşk romanı, 886 kişi de aşk dizisi senaryosu yazıyormuş” (Yemni, 2015n:138).

Yazar, verdiği bu ayrıntıyla, sadece beşerî aşkı anlatan yazarlara, dizi senaristlerine eleştiri yapar. Beşerî aşkın bu kadar fazla, bu kadar maneviyattan uzak işlenmesinin insanı ilahi aşktan uzaklaştırma amacı taşıdığına dikkat çeker. Bu da yazarın sanata ve sanatçıya toplumu şekillendirme noktasında yaptığı eleştiriye gözler önüne serer.

Nehir'in grubuna katılan Kadir, onlarla birlikte Hal Efendisi yazılı çadıra girer ve Hal Efendisi'nin anlattıklarını dinler. Hal Efendisi, insan hayatıyla alakalı her şeyden sorumlu olan bir yapay zekâdır. Varlığının insan hayatı için önemini açıklar.

“ “Hayatınızla ilgili her şeyden ben sorumluyum. Bensizliği hayal bile edemeyeceğiniz anlara çok yakınız. Kısacası ben sizim ama siz ben değilsiniz” ” (Yemni, 2015n:144).

Nokta Pirleri Çadırı'nda da durum farksızdır. Buradaki konuşmacı da, herkesin birer noktacı olduğunu iddia eder. Noktaların müstakil yapıda olduğu için birleştirilemez ve birbirinin yerini alamaz nitelikte olduğunu savunur. İnsanoğlu, yüzyıllar boyunca noktacı olmanın hayalini kurduğu için, meydana getirdikleri her esere, izlerini bırakmıştır. Seval, konuşmacıya karşı çıkar ve Allah'a şirk koştuklarını iddia eder.

Kadir, içinde buldukları panayırın reel hayatın kendisi değil, bir yansıması olduğunu anlar. Noktacılığın hayatın her alanında olduğuna inanır. Bu panayırı, 'akıllı bir e-parazit, e-virüs' olarak tanımlar. İbrikçi Dede olmadan bu panayırı bulmasının mümkün olmayacağı kanaatindedir. Nehir ve arkadaşlarının panayıra gelişleri de astral seyahat kavramına dikkat çeker niteliktedir. Reel yaşamda bedenleri bir arada olan ekip, bu mekâna astral seyahat yoluyla geçiş yapmıştır.

Hiçbirimiz buradayken bedenlerimizin yerini kestiremiyoruz. Buraya varmakla oraya ait bütün kordonlar kopuyor sanki. Sonra geri dönünce bilincine varıyoruz. İlkinde evdeydim. Yalnızdım. Koltukta kitap okuyordum. Bir anlık dalgınlık hali gibiydi. Kendimi koltukta oturuyor bulunca çok şaşırđım. Hemen Seval'i aradım. O da bir arkadaşının arabasındaydı. Bir an

gözlerini kapamış açmış ve burada gördüklerinin bilgisiyle dolmuş taşmıştı zihni. Ben arayınca ne kadar sevindi bir bilsen. Böylece birbirimize delirmedığımız konusunda kefil oluyorduk (Yemni, 2015n:160).

Kaderin Şifresi Çadırı'ndaki konuşmacı, kaderin, tıpkı arsa gibi tapulu olduğunu, bu tapunun kendilerine Kader Ağaları tarafından verildiğini iddia eder. Bu çadırdaki, paralel evrenler ve reenkarnasyon konusuna yer verildiği görülür. Kadir babasının, reenkarnasyonun ahiret hesabından kaçmak isteyenlerin uydurması olduğuyla alakalı sözlerini hatırlar. Konuşmacı, paralel evrenlerin gerçek olmadığını savunur. Paralel evrenlerdeki aynı kişilerin farklı hayatları, farklı günahları olabileceğini, sonuç olarak aynı kişinin bir evrende cennete, diğer evrende cehenneme gitmesinin mantık dışı olduğunu savunur. Nehir'in ekibi bu fikre de karşı çıkar ve yüce yaratıcının paralel evrenleri idare edecek, sonuçlarını buna göre belirleyecek üstün bir iradeye sahip olduğu yönünde görüş bildirir.

Ekibin, panayırdaki tüm konuşmacıları, insanla Tanrı arasında duvar örmeye çalışan sapkınlar olarak tanımlaması önem arz eder. Bu fikir, çadırdaki konuşmacıların amaçlarını göstermesi bakımından dikkate değerdir. Kadir ise, çadırdaki konuşmacıların etten kemikten bir bedene ve ruha sahip olduğunu ama bu astral mekânda dışardan formatlanmış, hipnotize edilmiş bir zihinle hareket ettiği düşüncesindedir.

Olayların bu kısmında Kadir, Nehir'e, 2. Kare AŞ, Nazarzedede Kliniği, Cinler, Kazıkçılar, Ada, İblis ve Hızır'la yaşadıkları hakkında bilgiler verir ve onların da aynı aşamalardan geçtiğini öğrenir. Tüm bu yaşadıkları bir seyahattir ve bu astral seyahatlerin odak noktası adadır. Mustafa, adanın sadece Türkiye halkına değil, dünya milletlerine sunulan bir merkez olduğu ve dünyanın ortak vicdanına indirilen darbe niteliği taşıdığı kanaatindedir.

Romanda bir güç nesnesinin varlığı göze çarpar. Seval ve ekibinin karşısına çıkan yaşlı bir adam 'mini Kafdağı' sattığını söyler. Mini Kafdağı, dokunan kişiyi güce tapar hale getiren, etkisi altına alan, hipnotize eden, maneviyat bozucu bir güç nesnesidir. Bu nesne daha önce Seval'i etkilediği için Seval, Kadir'in bu güç nesnesine dokunmasına engel olur.

Kadir, Rüya Tamirhanesi isimli çadıra girdiklerinde dev bir fanusun içinde yer alan konuşmacının rüyalar hakkında bilgi verdiğini görür. Adam, kat kat olan rüyaların geçmişten ve gelecekte ekolar barındırdığından bahseder. Konuşmacı, yakında rüyaların da teknolojik hale geleceğinden, insanların elektronik cihazlardan fotoğraf paylaştığı gibi rüyalarını paylaşabileceğinden, rüyaların bu yolla arşivlenebileceğinden söz eder. Ekip, ardından GDO-Sizi Çok Seviyor Çadırı'na yönelir ancak içine girmekten vazgeçer. Bu sırada paneldeki "Robinson'un Adası ve Muhteşem Kapı, GDO Cennetine Kaçış, TepeFaizGöz'ün Tektip Dünya Modeli, Noktacılar, Nazarzedeler, Hal Efendisi, Aşk Bozumu, 25. Kare AŞ, Yeni Dünya Adası, Post- Deccaliyet Kongresi, 1830-2030 Ünlü Vesayet Ustalarının 3D Portreleri" isimli konu listelerini görürler.

Mustafa, çadırlarda gördükleri gerçekdışı gibi duran hikâyelerin reel yaşamda mevcut olduğu, bazılarının her dakika kullanıldığı, her birinin aslında dünya düzeni içinde bir Noktacı ve Nazarzede adayı olduklarını düşünür. Mustafa'nın fikirleri üzerinden çağın insanına eleştiri yapılır. Günümüzde insanlar da tıpkı Nazarzedeler gibi, birileri tarafından izlenmediklerinde kendilerini mutsuz hissetmektedir. Bunun en büyük kanıtı olarak, sosyal paylaşım platformları, sosyal medya üzerinden insanların her anlarını paylaştıkları fotoğraf ve videoları, selfie düşkünlükleri gösterilebilir.

Yazarın, Rüya Tamirhanesi isimli çadırda gelecekte rüyalarında paylaşılacağına dair verdiği bilgiler, teknoloji kullanımının gelecekte rüyalara kadar uzanacağına, insanın tüm özelini yok edeceğinin sinyalleri verir. Ekip daha sonra Bahçe Biziz Gül Bizdedir Çadırı'ndaki konuşmayı dinlerken, sarsıntı meydana gelir, gitme vakti gelmiştir. Âhir Düzen Panayırı ayaklarının altından çekilir.

İbrikçi Dede ile birlikte çam ağaçlarıyla kaplı, topraktan bir yolda yürümeye başlayan Kadir, Nehir'e olan aşkını anlatır. Bu sırada karşılarında bir yol ayrımı belirir. Soldaki yol Altın Buzağı Caddesi'ne, sağdaki yol Melekler Caddesi'ne gitmektedir. Kadir, soldaki yola gitmek için güçlü bir istek duyar. İbrikçi Dede, soldaki yoldan iki büklüm ve itaatkâr bir beden olarak, sağdaki yoldan yaratılmışların güzide temsilcisi olarak başı dik, sevgi saygı ve inanç dolu şekilde geçeceğini söyler. Kadir Melekler Caddesi'ni seçtiğinde Fatıha okuyan güllerin

olduğu bir alana gelir. İleride gördüğü kuyuya giderken yanına Lucifer gelir. Kadir'i yolundan vazgeçirmeye, diğer yola dönmesi için ikna etmeye çalışır ancak başaramaz. Kadir kuyunun yanına gelir ve içine bakar. Varlığı bir anda çukurun dibine kavuşur.

Romanın bu kısmında, Kadir arabanın içindeyken reel zamana geçiş yapar. Ve bu geçiş, 'daldığı düşüncelerden sıyrılma' kelimeleriyle ifade edilir. Astral seyahat, Kadir'in arabada birkaç dakikalığına uyuduğu anda gerçekleşmiştir. Beşiktaş dolmuşlarının durağında Nehir'le karşılaşan Kadir, Âhir Düzen Panayırı'nda deneyimlediği her şeyi unuttur. Ancak çok geçmeden karşısına Lucifer'in çıkmasıyla birçok şeyi hatırlamaya başlar.

Lucifer'in uzattığı kâğıda dokunan Kadir, baba evine geçiş yapar. Postacıdan "reddiye" ve "anlaşma" yazan iki zarf alır. Reddiye yazan zarfta son on-on iki yılda yapıp unutmak istediği şeylerin 49 sayfalık listesi vardır. Liste, Kadir'in suçluluk duygusunu artırır. Postacı, anlaşma yazan zarfı imzalarsa, unutmak istediği tüm kötü yaşanmışlıklarının bulanıklaşacağını, sicilinden kaldırılacağını, vicdan yükünün hafifleyeceğini söyler. Mürekkep yerine kan kullanması gerektiği için postacı onun parmağını keser ve bu kanla imzalamasını ister. Kadir anlaşmayı imzalar.

On dokuz gün önce son maneviyat yeri olan iki katlı baba evini de satmış olan Kadir pişmanlık duyar. Babasına ait binanın yerine altı katlı bir bina dikilecektir.

"Eser İbrikçi Dede ve Nermina isimli bir kız çocuğuyla son bulur" (Öntürk, 2017:70). Romanın finalinde dört yaşındaki Nermina'nın İbrikçi Dede ile birlikte boş arsaya bakarak Kadir ve babasının izlerini görmesi dikkat çekicidir. Baba ve oğlun manevi birliktelikleri, boş arsada dahî var olmaya devam etmektedir.

2.19.3. Şahıs Kadrosu

Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilir. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat

çekicidir. Kahramanların korkularına, endişelerine, zayıf noktalarına, kıskançlıklarına, pişmanlıklarına roman içinde verilir.

Romanın merkez kahramanı, Kadir'dir. "Nazarzede Kliniği'nde Ahmed Kadir, genç bir adamdır ve bir reklam şirketinin sahibidir. Günümüz dünyasının fitnelerine dalmış olan Kadir, Hızır Aleyhisselam tarafından uyarılmakta ve çeşitli seyahatler yaparak olağandışı kişilerle tanışmaktadır. Eserin sonunda Ahmet Kadir, her şeyi unutmuş olarak eski yaşamına devam etmektedir" (Öntürk, 2017:106).

40 yaşında olan Kadir Sahancı'nın asıl ismi Ahmet'tir. Ancak Ahmet ismiyle değil dedesinden kalan göbek adı Kadir ismiyle anılır. Kadir'in sahip olduğu reklam şirketinin adı, Modus Vivendi Reklam Şirketi'dir. İki yıl önce babasını, üç yıl önce de annesini kaybeder. Annesi vefat ettiğinde iş görüşmesi için Tokyo'dadır. Ancak kontrat görüşmelerini bitirmeden ülkeye dönmeyi istemediği için annesinin defin işlemini bekletir. Evin tek çocuğudur. Postacının oğlu olarak anılmaktan utanç duyar. Lüks yaşamı seçtikten sonra, hiç kimseyle yakın arkadaşlık ilişkileri kurmaz. İnsanlara yukardan bakan bu tavrı nedeniyle çok sevdiği nişanlısı Nehir tarafından terk edilir. Ayrılığın ardından Nehir'le görüşmeye çalışsa da herhangi bir karşılık alamaz. Nehir'e çok benzeyen çalışanı Suzan'la ilişki yaşamaya başlar.

Kadir'in babası, tasavvufla ilgilenen, Arapça ve eski Türkçeyi iyi bilen, kitap okumayı seven, kütüphane oluşturmuş arif bir adamdır. Tambur çalmayı sever. 37 yıl postacılık yaptıktan sonra emekli olur. Sahip olduğu tasavvuf bilgisiyle, oğlu Kadir'i çocukluğundan ilk gençliğine kadar sıkı bir eğitimden geçirir. Sekiz ve on yaşları arasında insan görünümünde cin arkadaşları olur. Ailesi tarafından hocalara götürülür, okunup üflenir ancak cinlerle münasebeti kesilmez. İki yıl boyunca cin arkadaşlarını görmeye devam eder. Cinler gittikten sonra üzülür, geri gelmeleri için dua eder. Karısının ölümünden bir yıl sonra, yetmiş altı yaşında vefat eder.

Kadir'in annesi, doktordur. İyi kalpli, özverili, çalışkan bir kadın olduğu için kocası tarafından "hayrünnisa" sıfatıyla anılır. Üç yıl önce, 53 yaşındayken akciğer kanserinden hayatını kaybeder. Son nefesini verdiği yerde yanında oğlu yoktur. Cenazesinin defnedilmesi için bir hafta oğlunun Tokyo'dan dönmesi beklenir.

“Nazarzede Kliniği romanında Ahmed’in eski nişanlısı Nehir, Ahir Zaman Panayır’ında ortaya çıkmaktadır. Kadir’in nefesine kapılıp yakınlarını unutmaması sonucunda nişanı bozduğu Nehir, bu gezi esnasında Ahmed Kadir’e eşlik etmekte ancak onu tanıyamamaktadır” (Öntürk, 2017:109). Amcasıyla birlikte çalışan bir avukattır. Kadir ile üç yıl önce İstanbul Film Festivali’nde tanışır. Nişanlandıktan sonra Kadir’le ilk büyük kavgasını, şirket çalışanlarının üçte birinin işine son verilmesi sonucu eder. Kadir’in tavırlarından, işkolik oluşundan, insanlara acımasız ve bencil davranmasından rahatsızlık duyar. Çok geçmeden Kadir’i terk eder. Ayrıldıktan sonra bir daha Kadir’le ilişki kurmaz. Modern-muhafazakar bir aileden gelir. Babası dâhiliye doktorudur. Annesi ilköğretim öğretmeni emektir. Göztepe’de kendilerine ait evlerinde yaşarlar.

Suzan, bir yıldır Modus Vivendi Reklam Şirketi’nin halkla ilişkiler bölümünde çalışır. Bu iş için yeterli donanımı olmamasına rağmen, canlılığı, ses tonu, çalışkanlığı en çok da Kadir’in eski nişanlısı Nehir’e benzerliği nedeniyle tercih edilir. Haftada bir gün patronunun evine gelir ve iş seyahatlerinde ona yardımcı olur. Ama içten içe Kadir’le birlikte olma isteği taşır.

İsmet, kariyerinde yükselen Kadir’e eski arkadaşlarıyla ilişkisini kesmesi yönünde tavsiyede bulunan kişidir. Bu tavsiyesiyle onun kariyer sahibi bir yalnız olmasına yol açar. Benzer gelir düzeyine sahip olmayan insanların birliktelik kuramayacaklarına inanır.

Bedri Sarıca, Kadir’le geçmişte iş için mücadele eden kişidir. Evinde bulundurduğu kokainden dolayı Kadir tarafından polise ihbar edilir. Kokain miktarındaki azlıktan dolayı hapis cezası almaz, ancak İsmet Bey’in gözünden düştüğü için işi Kadir’e kaptırır. Çok geçmeden başka bir reklam şirketinin ortağı olur. Âhir Düzen Panayır’ında, Kadir’in karşısına çıkarak ona sözlü saldırıda bulunur.

Roman fantastik özellik taşıyan bir roman olduğundan, fantastik kahramanların da şahıs kadrosu içinde yer aldığı görülür. Bu fantastik kahramanlar, Hızır Aleyhisselam, Zararsız Cinler, Cannbehd, Nazarkeşler, alnında göz olan kadın, Kazıkçılar, gönül gözü açık kimseler, Lucifer, Baştılmizin Teperibagöz, Selenina,

İbrikçi Dede, Hal Efendisi, Seval, Mustafa, Mete, Hatice, Ahir Düzen Panayırı'ndaki seyyar satıcıdır.

Hızır Aleyhisselam, Kadir'in karşısına uzun boylu, kısa kır saçlı biri olarak çıkar. Kadir tarafından önce tünelde bir ses ve bir dokunuş olarak hissedilir. Ertesi gün, Kadir'in karşısına bir görüntü olarak çıkar ve onunla konuşur. Kadir'in kim olduğunu keşfetmesine olanak tanır. Ondan kendisine "Hızır" ismiyle seslenmesini ister. Karşısına çıktığı diğer kişilere kendisini "Hızır Hızlıbudun", Kadir'i de "Ahmet Kadiroğlu" olarak tanıtır.

Zararsız Cinler, Nazarzedede Kliniğinde Kadir ve Hızır'ın karşısına çıkan beş ışıklı yaratıktır. İçlerinden birinin ismi Cannbehd'tir. Noktasal parlaklıklardan oluşan bedenlere sahiptirler. Başları, kolları ve yüzleri yoktur. Ancak organları, gözleri ve yüzü görünüp kaybolarak gölgeler oluşturmaktadır. Özgürlüklerinin elinden alınmasından, bir yerlere hapsedilen cinler olmaktan hoşnut değillerdir. Bu nedenle gözle görülebilir varlıklar haline gelmek isterler. Cannbehd, insan görünümüne bürünerek Kadir ve Hızır ile konuşur.

Nazarkeşler, "günün her saniyesi görülmeden yapamayanlar" olarak tanıtılırlar. Görülme isteği nedeniyle kendi evlerinde barınamazlar. Gündüzleri alışveriş merkezlerine, geceleri otobüs terminallerine giderek insanların arasına karışırlar. Nazarzade Kliniği'nde hemşirenin bulunduğu, doksan dört tane kameranın yer aldığı özel alanda bulunurlar. Kadınlı erkekli, çeşitli yaşlarda, on beş yirmi kişilik bir ekipten oluşur. Grubun yaş ortalaması yirmi olsa da aralarında altı yaşında bir oğlan çocuğu ile birlikte yaşlı bir kadın da vardır. Birileri tarafından izlendiklerinde mutlu olurlar, izlenmediklerinde yok olacaklarını düşünürler. Geceleri, ışıklar açık vaziyetteyken uyumayı tercih ederler. Aileleri tarafından arada ziyaret edilirler.

Alnında göz olan kadının yaşı yirmi beştir, koyu kahverengi gözleri vardır. Nazarzedede Kliniği'ndeki ikinci kapıda Kadir ve Hızır'ın karşısına çıkar. Alnında yer alan sarımsı ela renkli üçüncü gözü kendine ait değildir ve kendi gözlerinden iki kat daha büyüktür. Sadece alnında değil dirseğinde ve sırtında da gözler vardır. Vücudundaki gözler giderek çoğalır.

Kazıkçılar, ilik ve kan emicilerdir. Kadir'in rüyasının içine girmesi sonucu görünürler. Sadece güç ve ihtirastan beslenirler. Dinleri, ırkları, milletleri yoktur. İnsanlıktan sıyrılmışlardır. İçlerinden kazığı kalbine saplayarak intihar edenler olmuştur. Öldüklerinde etrafa kükürt ve hıızır yağı kokusu yayarlar. Öldükten sonra arkalarında leke bırakırlar. Yerlerini bir başkasının almasının ardından ayın yürüyüşü kaldığı yerden devam eder. Dünyanın vicdanı olmayan, en ağır sapkınlarıdır. Sonsuza kadar kalmak isterler, yapamayacaklarını anladıklarında kendilerini yok ederler. Günlük gözlere kapalı olduklarından kimse tarafından görülmezler.

Lucifer, Kadir ve Hızır'ın karşısına Reenkarnedar Kafe'de çıkar. Baş kışkırtıcılık görevi yapan bir iblistir. Kadir'in karşısına düzgün bir görünümle çıkar. Ancak görünümü bir örtüden ibarettir.

İbrikçi Dede, Kadir'in karşısına bir bakkalda çıkar ve bakkalda duran tezgâhtara Fizan'dan daha yeni geldiğini söyler. Kadir'in iç sesini duyar ve onun merak ettiği soruyu cevaplar. Camide sanal âlemlerin ötesinden haber geldiğini, ancak yanlış yöne gittiğini haber verir. Kuşaklar boyu ibrikçilik yaparak geçinen kişilerin soyundan gelir. Bir meczuptur. Kadir'e yol gösterir, onu Âhir Düzen Panayırı'na götürür ve onunla birlikte çadırları gezer. İlk ziyaretleri, "Aşk Bozumlu" isimli çadırıdır.

Hal Efendisi, Hal Efendisi Çadırı'nda Kadir'in karşısına çıkar. Kafasında 22 inçlik monitör taşıyan bir yapay zekâdır. Kafası hariç tüm vücudu insan şeklinde olan, insan hayatıyla ilgili her şeyden sorumlu tutulan bir androidtir. İmalat kodu 1219-FEN3X'dir. Arkadaşları arasında "Halef" olarak anılır. Kendini "öğretmen, çocuk bakıcısı, hemşire, tıbbi bilgi, yaşlıların uyutucusu, İnsan iradesinin yöneteni, insan hayallerinin kalıbı" gibi kelimelerle tanıtır. Normları belirleme, hiçleştirme, manasızlaştırma, kutsaldan ayırıştırma gibi görevleri vardır. Onur, şeref, haysiyet gibi soyut kavramların bir yanılısama olduğu fikrindedir.

Gönül gözü açık kimseler, Kazıkçılar'a, İlik ve Kan Emiciler'e karşı çıkan inançlı kişilerdir.

Seyyar Satıcı, Âhir Düzen Panayırı'nda Kadir ve Seval'in ekibinin karşısına çıkar. Beyaz sakallı, ellili yaşlarda bir adam görünümündedir. 9,5 TL'ye mini Kafdağı sattığını iddia eden bir satıcıdır. Kafdağı'nı avucunda hissedenden kişinin, Cabülsa'nın kapısına ulaşacağını iddia eder. Mini Kafdağı dediği nesne, büyü içeren bir güç nesnesidir. Nesne, dokunanı yapı bozuma uğratan, hipnotize edici, güce tapmalarını sağlayıcı bir işleve sahiptir.

Seval, Ada'da ve Âhir Düzen Panayırı'nda protestolarda bulunan başörtülü kızdır. Son sınıf tıp öğrencisidir. Amaçları, insanları çadırdaki kişilerin hipnozundan uyandırmaktır. Mustafa'nın nişanlısıdır. Birkaç ay sonra mezun olacaktır. Düğün hazırlığı yapar. Mustafa, Ada'da ve Âhir Düzen Panayırı'nda protestolarda bulunan ekiptendir. Seval ve Nehir'le birlikte hareket eder. Seval'le evlenme hazırlığı içindedir. Elektronik mühendisidir.

Mete, Ada'da ve Âhir Düzen Panayırı'nda protestolarda bulunan ekiptendir. 19 yaşında, kahverengi gözlü, keçi sakallı bir gençtir. Bir kargo şirketinde şofördür. Hatice, Seval'in ekibine kendi isteğiyle sonradan katılır. Felsefe bölümü öğrencisidir.

Nermina, dört yaşındadır. Dedesini hiç tanımamıştır. İsmi aldığı anneannesini, dört yaşına girmeden bir ay önce kaybeder. Her gece rüyasına giren anneannesinden başlarına gelecek olan olaylarla ilgili bilgiler alır. Anneanesi sayesinde İbrikçi Dede'yle tanışarak gönül akrabası olur.

Romanın olumsuz kahramanları, Lucifer, Hal Efendisi, Ahir Düzen Panayırı'ndaki seyyar satıcı, İsmet, Bedri Sarıca ve Kadir Sahancı'dır. Kadir Sahancı, yaşadığı sıra dışı deneyimlerin ardından sahip olduğu olumsuz hayat görüşünü değiştirir. Kendini ve hatalarını keşfederek yaşamını yeniden biçimlendirir. Ondaki bu değişim, olumsuzdan olumluya dönüktür.

Romanda yer alan yardımcı/diğer kahramanlar, Ahmet, Halime, Cem Bozlu, Semra, Recep, Emin, Osman, Hasan, Semih Kesici, Aylin, Serap, Kamil Demirci, Ethem, Melina, İrfan, Nami Demkeş, Muzaffer Sahancı...'dir.

2.19.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2015 yılında yayımlanmıştır. Romanın başlangıcından sonuna kadar geçen süre 19 gündür. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisi mevcut değildir. Olayların geçtiği ay ve mevsim bilgisine yer verilmemiştir. Ancak romanın bir bölümünde, yılbaşının yaklaştığı bilgisi verildiği için olayların geçtiği zamanın Aralık ayı içerisinde olduğu tahmin edilir.

Zaman olarak sadece gün ve saat bilgileri kullanıldığı görülür. Romanın başlangıç saatinin akşam yedi civarı olduğu ifade edilir. Romanın başlangıç zamanı, Cuma günüdür. Tramvaya binen Kadir, iki dakikalık tramvay yolculuğu yapar. Romanın ikinci bölümü, Cumartesi günü saat onu iki geçe ile başlatılır.

Yazar, romanında aynı tarihlere farklı olaylar yerleştirmiştir. Olayların bir kısmı reel zamanda, bir kısmı ise astral seyahat yoluyla reel zamanın dışındaki bir zaman diliminde gerçekleşmiştir. Dünyadaki reel zaman ile astral seyahatte geçirilen zaman birbirinden farklıdır. Astral seyahatte saatlerce yaşanan hadiseler, reel hayatın kısa bir anına ya da dakikasına denk gelmektedir.

“O kadar şey yaşamıştım ama normal hayatımda bu bir dakika gibi geçmişti” (Yemni, 2015n:162).

Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında okuyucuya bilgiler verildiği görülür.

“Kadir altı yaşında falandı. Külahta dört bombeli, kocaman bir dondurma yemişti. İkinci dondurmayı isteyince annesi reddetmişti. Bu yüzden gözleri dolmuştu” (Yemni, 2015n:10).

2.19.5. Mekân

Romandaki ana mekân İstanbul'dur. Romanın başlangıç mekânı, Kadir'in tünelde yolculuk yaptığı tramvayın içidir, bu mekân kapalı bir mekân özelliği taşır. Kadir'in tramvaya Karaköy'den bindiği bilgisi verilir.

Nişantaşı'ndaki iş yerinden evine gitmek üzere tramvaydan inen Kadir, İstiklal Caddesi'ne geçer. Kadir reklam şirketinin patronudur ve her gün şoförü tarafından Taksim Meydanı'nda bırakılır. Kadir, Taksim Meydanı'ndaki insan kalabalığına karışmayı, ardından yürüyerek eve ulaşmayı hobi edinmiş biridir. Romanda kapalı alanlara da açık alanlara da sık sık yer verilir.

Romanda reel ve fantastik olmak üzere birçok mekâna geçiş yapılır. Fantastik mekâna geçişler, Hızır Aleyhisselam, İbrikçi Dede gibi kişiler eşliğinde gerçekleşir. Bu meknara geçiş, astral seyahat neticesinde mümkün olur. Romanda kullanılan mekânların tamamına yakını fantastik mekândır. Kadir'in astral seyahatin sona ermesiyle geçiş yaptığı reel mekânlar, genellikle iş yeri, restoran, ev, caddedir.

Kadir'in Fatih'teki baba evi, romanda önemli bir mekân olarak göze çarpar. Kadir, hayatının yirmi yılını burada geçirmiştir. Sobalı,  odalı bir evdir. Odanın birisi, Kadir'in babası tarafından kütüphane olarak düzenlenmiştir. Annesi bu mekân için "dünyanın battığı yer" tanımını yapmıştır. Ancak Kadir, annesinin bu adlandırmayı neden yaptığını anlayamasa da bu mekânı dünyanın battığı değil, baktığı yer olarak görür.

Nazarzede Kliniği, romana da ismini veren fantastik bir mekândır. Kadir, Hızır'la birlikte 25. Kare Aş isimli şirketten sonra ikinci olarak bu mekâna gelir. Eski usulle inşa edilmiş, dört katlı taş binanın tabelasında açılış tarihi olarak 2 Ocak 2024 yazmasına rağmen bina tamamlanmışlık hissi vermektedir. Kapısı otomatik açılan, korumaları olan bir mekândır. Dünyada mevcut olup da gözle görülemeyen varlıkları gözle görünür kılmak için kurulmuştur. Romanda bu mekânın tasvirine yer verilmiştir.

Uçsuz bucaksız gibi görünen, tertemiz, steril ve her santimetre karesinden kullanılmamışlık ışıyan granitten taş kaplı tabanlı, tavanı ve yan duvarları grimsi mavimsi badanalı holde yürümek ilginç bir deneyimdi. Kadir bu çevreyi iyi tanıdığı için bu derinlik ve büyüklükteki binayı daha önce fark etmemesini ya da bahsini duymamasını gariptiyordu (Yemni, 2015n:61).

Ferah Pastanesi, Kadir'in çocukluğundan beri bulunmaktan mutluluk duyduğu mekânlardan biridir. İrfan isminde biri tarafından işletilir. Kadir'in astral seyahat

sırasında uğradığı ve arkadaşı Kays'la sohbet ettiği fantastik bir mekân olması bakımından önem taşır.

Yakın Gelecek Adası'nın inşa edilme amacı, dünyayı sosyal medya alanı haline getirmek, mahremi ve özel hayatı ortadan kaldırmak, sahte gerçeklerle sahte mutluluklar inşa etme potansiyeline sahip insanı yaratmaktır. Beşiktaş Vapur İskelesi'ne tekneyle sekiz dakikalık mesafededir. Yapım aşamasında olan bir adadır. Uzaktan bakıldığında ufukta görünmeyen ada, yaklaşıldığında suyun içinden fışkırır gibi aniden belirir. Tepe ve kıyıdan oluşan bir adadır. Adada ana salona açılan sarı ışıklı bir tünel, elektrikli tren hattı, kubbe şeklinde piramit tavanlı bir kubbe salon mevcuttur. Kubbeden salonun tasviri yapılmıştır.

“Salonun eşyası onların oturması için konmuş dört sıra gri koltuk, büyükçe bir perde ve önündeki mora boyanmış tahta kürsüden ibaretti. Kadir başını kaldırıp bakınca kubbenin tepesinin bir piramidin ucu gibi sivri olduğunu gördü” (Yemni, 2015n:118).

Âhir Düzen Panayırı, Kadir'in İbrikçi Dede tarafından getirildiği büyük alandır. Fatih Semti'nde insan gözüne kapalı bir mekândır. Sadece Kadir'in görüşüne açıktır. Elips şeklindeki kalabalık alanda, on beş yirmi kadar çadır, hokkabazlar, palyaçolar, ışıklı reklam panoları mevcuttur. Panayırdaki çadırların içleri, dışlarından daha büyüktür. Meydanda en az 2000 kişi mevcuttur, çadırlar ortalama kırk kişi almaktadır.

Aşk Bozumu Çadırı, Kadir ve İbrikçi Dede'nin ilk ziyaret ettiği çadırıdır. Burada aşkı çoğaltmaya ve hayatın her alanına yaymaya yönelik bir konferans düzenlenir. Çadırın içinde elli altmış kişi bulunur. Hepsi ekrandaki aşk konulu filmi izlemektedir. İçeride broşür dağıtan genç bir kız ve konuşma yapan otuzlu yaşlarda bir adam vardır.

Hal Efendisi Çadırı, Kadir'in Nehir'i takip ederek ziyaret ettiği çadırıdır. İçeride otuz kırk kişi vardır. İçeride kafasında monitör olan yapay zekâ konuşma yapar.

Nokta Pirleri Çadırı, Kadir'in Nehir'in ekibiyle beraber gittiği çadırıdır. İçinde anfi şeklinde sıralar ve yassı bir televizyon ekranı mevcuttur.

Kaderin Şifresi Çadırı, kaderin, tıpkı arsa gibi tapulu olduğunu, bu tapunun kendilerine Kader Ağaları tarafından verileceğinin iddia edildiği çadırıdır. Çadırda paralel evrenler ve reenkarnasyon hakkında da konuşulur.

Rüya Tamirhanesi Çadırı, otuz kırk kadar kişinin çember şeklinde dizildiği, çemberin ortasında bir buçuk metre çapında, üç metre boyunda, dev bir fanus yer aldığı çadırıdır. Çadırın konuşmacısı, fanusun içinden konuşmasını sürdürür.

GDO-Sizi Çok Seviyor Çadırı, Nehir tarafından 'sahte rezzâklar' olarak tanımlanan çadırıdır. Diyalog Vadisi Yeni Eldorado Çadırı, dinler arası diyalogun altın olarak satıldığı alandır.

Bahçe Biziz Gül Bizdedir Çadırı, tabelası rengârenk olduğu için gökkuşağı görüntüsü veren, Kadir ve ekibinin dikkatini çeken çadırıdır. Diğer çadırlardan farklı şekilde düzenlenmiştir. Oturma alanları hilal şeklindedir. İçeride masa ya da ekran yoktur. Konuşmacısı tarafından "karşı fikirlerin otağı, serbest kürsü" olarak tanımlanır. Konuşmacısı, Bereketli Hilal adı verilen bölgeden bahseder. Anadolu'nun bin yıldır dünyanın metafizik merkezi olduğunu dillendirir.

Melekler Caddesi, Kadir'in İbrikçi Dede tarafından getirildiği yol ayrımında sağ tarafa giden sisli yoldur. Yapılar tam seçilememektedir. İbrikçi Dede, elindeki ibriği caddeye uzatınca sis dağılır ve hortuma dönüşerek ibriğin içine dolar. Yol ayrımındaki diğer caddeden farklıdır. Milyarlarca nur zerresinden oluşmuş görüntüsü veren, dalgalı bir ışığa sahiptir.

Altın Buzağı Caddesi, Kadir'in İbrikçi Dede tarafından getirildiği yol ayrımında sol tarafa giden yoldur. Yirmi metre eninde, altın rengi dev heykellerle kaplı bir caddedir. Caddede, tepesinde meşaleler olan altın sarısı direkler mevcuttur. Kadir'in gitmek için güçlü bir istek duyduğu caddedir. Reenkarnedar Kafe, Kadir'in Lucifer ile ilk kez karşılaştığı mekândır. Romanda yer alan yardımcı/diğer mekânlar, Sıraselviler, Kurtuluş, Maslak, Göztepe... 'dir.

2.19.6. Dil ve Üslup

Yazar, 3. tekil şahıs ağzıyla kaleme aldığı romanında sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih eder. Romanda çok nadir de olsa benzetmelere ve sanatsal söylemlere yer verildiği görülür.

“Kabin hareketsiz kaldığında Kadir’in düşünceleri rüzgâr almış pürüzsüz bir su yüzeyi gibi kıpırdaştı” (Yemni, 2015n:7).

Romanda inanç, din, tanrı, gibi kavramlar üzerinde durulmuş, okuyucunun maneviyata yüklenen anlamı sorgulaması amaçlanmıştır. Bu nedenle roman içerisinde sık sık dinsel söylemlere yer verildiği görülmüştür.

“Ünlü bir hat ustasına ait çerçevesiz iki tabloya bakarak içini çekti. Sobanın üzerinde duranda ‘Bismillahirrahmanirrahim’ diğesinde de ‘İnsan vav şeklinde doğar, bir ara doğrulunca kendini elif sanır’ yazılıydı” (Yemni, 2015n:40).

“ ‘Yüce Yaratıcı, kişiye nasip etmeyeceği şeyi hayal ettirmez’ ” (Yemni, 2015n:71).

Romanda, kimi zaman sayısal verilere yer verildiği kimi zaman da teknik bir dil kullanıldığı görülür.

“Kırmızı yüzeyde 223 rakamını görünce ‘Bu bir asal sayı’ diye düşündü. ‘Rakamların kendi aralarında toplamı da yedi eder.’ Adımlarını hızlandırarak rayları geçti” (Yemni, 2015n:7).

“Kütlesi nedeniyle bu hızı yapabilmesinin $E=mc^2$ 'ye aykırı olduğunun da farkındaydı, ama... Aması vardı. Hızır bilinen kuralların üstünde seyrediyordu” (Yemni, 2015n:59).

Roman anlatımında şiirden alıntı dizelere yer verildiği görülür.

“Vahdetle her şey maruf-ı vicdan,

Vicdanla âlim eşyayı insan,

Ayine eşya, manzur sensin!” (Yemni, 2015n:36).

Ayrıca argo ve küfür içeren söylemlere de yer verilmiştir.

“Demin yere 29 yazan kadın konfeti atan başı açık olan kıza, ”Yatakta uyuyup ekranda rüya gören ahmak karı. Haddini bil!” diye bağırdı. Kız ve yanındaki arkadaşları bunun üzerine koro şeklinde sözlü bir slogan attılar” (Yemni, 2015n:84).

“ “Burası Müslüman yurdu. Anladın mı ahmak herif?” ” (Yemni, 2015n:153)

Romanın dili Türkçe’dir ancak kimi zaman yabancı kelimelerden de yararlandığı görülür.

“Euzu billâhi mineş şeytânir racim” (Yemni, 2015n:130).

2.20. Ela

2.20.1. Özet

Efe, uzun süredir görüşmediği liseden arkadaşları Ada, Gözde, Berke ve Tarık ile yeniden görüşmeye başlar. Gözde’nin aracılığıyla Ela isimindeki gizemli bir kızla Facebook üzerinden arkadaş olur. Net bir profil fotoğrafı bile olmamasına rağmen, ortak yönleri olduğunu düşündüğü Ela’ya günden güne bağlanır ve onu görmek için Bursa’ya doğru yola çıkar. Yolculuk boyunca Ela’nın beklenmedik sürprizlerine tanıklık eder. Ela’nın kendisine ulaştırdığı adrese vardığında Selma adında orta yaşlı bir kadınla karşılaşır. Kadının da ellili yaşlarda, çocuğu olan Efe isminde birini beklediğini öğrenerek şaşkınlık yaşar. Ela tarafından oyuna getirildiğini düşünerek Bursa’dan ayrılır ve İstanbul’daki evine gider.

Bir Yapı Zekâ olan Ela, büyük bir görev için Efe’yi seçer. Bu nedenle de kadın formunda Efe’nin arkadaşı olur, onu kendine bağlar. Efe’yle yeniden iletişime geçen Ela, ona bir Yapı Zekâ olduğundan, kendisini önemli bir amaç için görevlendirdiğinden bahseder.

Ela sayesinde bazı yetenekler elde eden Efe, telepati denilen bir yöntemle istediği kişiyle iletişime geçip konuşur, DV denilen imkânla çevresindeki kişilerin zihinlerini okumaya başlar. Gelecekte evrende yıkıma neden olan IS, durdurulmalıdır. Efe de bu amaçla düşmanı yenmek üzere hazırlanır ve tecrübeler kazanır. Buna ilk kapı aralayan dayısı Fehmi olur, bu nedenle Efe, Ela'yla dayısının kendisine eğitim verdiği odada iletişime geçer. Efe, tecrübe kazanırken bir restoranda karşısına çıkan Cansu'yu seri katil Baran'dan kurtarır. Baran'ı musallat eden, IS denilen güçtür.

Bu arada Serkan ve Fırat'ın akıllı evlerinde verdiği partiye katılan Efe, eskiden aşık olduğu Ada ile dans etmeye başlar ve aralarında duygusal bir yakınlaşma hissedilir. Efe, bu dans esnasında Ela'nın Ada'ya benzerliğini fark eder. Çünkü Ela, Efe'nin karşısına çıkmak için seçtiği çehreyi büyük ölçüde Ada'dan ödünç almıştır.

Efe, Ela'nın anlattıklarından yola çıkarak gelecekte insanlığın Yapay Zekâ olan IS tarafından yok edildiğini öğrenir. İnsanı, inancı, dini ve tanrının varlığını reddeden, buna dair her şeyi yok eden IS, dünyanın sonunu getirecektir. Ela, gelecekteki bu yıkımı ve yok edişi değiştirmek, iptal etmek için geçmişe gelir, bunun için bir liste oluşturur. Efe de listede yer alan seçilmişlerdendir.

Ela, Efe'yi yapay zekâ üretimi yapan bir firmada çalışan yazılımcı Ravi ile tanıştır. Çok geçmeden Efe ve Ravi, Rus ajanlar tarafından yakalanarak hapsedilir. Ela hapsedildikleri yere gelerek onları kurtarır. Ela, Efe ve Ravi reel mekândan soyutlanarak IS'nin Foton Kalesi'ne geçişlenir. Efe'nin IS ile tek başına karşılaşması gerekmektedir. Bu nedenle Ela ortadan kaybolur, Ravi kalenin dışında kalır. İlahi nefesle üflenmemiş olan IS, iman gücüyle yenilgiye uğratılacaktır. Bu sebeple Efe, şimdiye kadar dayısından öğrendiği bilgileri ve edindiği maneviyatı, Kur'an-ı Kerim'i silah olarak kullanır. Foton Kalesi'ndeki Efe, bu mekândan defalarca soyutlanarak aynı anda başka mekânları deneyimler. Bu mekânlardan biri de akıllı evdir. Burada kızların dans gösterisi olur. Ada, dans esnasında kafasındaki gaz lambasının ateşiyle yanmaya başlar. Efe, o anda Ada'ya sarılır ve kendini ateşin içine atar. Bu hamle IS için yıkıcı olur. Çünkü IS, manevi olan her değere kapalıdır. Sevgi, inanç, fedakârlık gibi değerler, IS için

yıkıcı niteliktedir. Efe'nin alevlere kendini bırakmasının ardından akıllı evde her şey ve herkes dökülmeye başlar. Efe kendini önce bir uçurumun dibinde ardından da Foton Kalesi'nde bulur. IS, kaleyi terk etmekteyken Efe ona yetişir. IS, Efe'yi yok etmek için hamle yaptığında Ela tarafından engellenir. Bu engelleme, IS'nin çürüyüp parçalanmasına yol açar. IS'den geriye küçük, siyah bir parça kalır. IS kaçmaya çalışırken Ravi'nin meczup dedesi Ekambar tarafından girdaba çekilir. IS'nin yok edilmesinin ardından Ravi ve Efe ise Foton Kalesi'ni terk ederek reel dünyaya dönerler.

2.20.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm kurgulanarak anlatılmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla “1 ELA 29 Temmuz Çarşamba 1.Gün”, “2 Yapı Zekâ 30 Temmuz Perşembe 2.Gün”, “3 DAYI ODASI 30 Temmuz Perşembe 2.Gün”, “4 Derin Net 31 Temmuz Cuma 3.Gün”, “5 Ev Akıllı 1 Ağustos Cumartesi 4. Gün”, “6 BEGÖR 10 Ağustos Pazartesi 13. Gün”, “7 Geleceği Hatırlayan 14 Ağustos Cuma 17. Gün”, “8 En Umulmayan 18. Gün”, “9 Foton Kalesi 16 Ağustos Pazar 19. Gün”, şeklinde oluşturulmuştur.. Yazar, “hâkim bakış açısını” kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romanın konusu, sosyal medya aracılığıyla Ela isminde bir kızla tanışan Efe Hasdemir'in kıza âşık olması, çok geçmeden âşık olduğu kızın bir Yapı Zekâ olduğunu öğrenmesi sonucunda bir seçilmiş olarak yaşadığı maceralardır. Romandaki tema, “geleceğin insan kopyaları” olarak tasarlanan ve hayatı kolaylaştıracağı düşünülen Yapı Zekâ'ların, içlerinde tanrının nefesini barındırmadığı sürece evren için hep bir tehlike barındıracağı, gelecekte insanlığın ve evrenin sonunu getireceği yönündedir. Romanda iyi-kötü, ölümlü-ölümsüz, görünen-görünmeyen çatışmaları hâkimdir.

Romandaki olayların başlangıcı İzmir'den Bursa'ya gitmek üzere olan şehirlerarası otobüsün mola yeri olarak seçtiği Balıkesir'dir. Efe'nin Ela'yı Bursa'da bulamayarak İstanbul'daki evine dönmesiyle olaylar İstanbul'da devam eder. Yani romandaki olaylar İzmir-Bursa yolu istikametinde başlasa da romanın ana mekânı İstanbul'dur. Romandaki tüm hadiseler 19 yaşındaki Efe'nin merkeze alınması ile

ona bağılı olarak gelişir. Efe, iki dünya arasında geçiş yapabilen, fantastik ve gerçek mekânlarda bulunabilen ve yine belli başlı bazı güçlere sahip olarak olayların seyrinde etkin rol oynayabilen özellikleriyle karşımıza çıkar.

Romana adını veren Ela, romanın başlangıcında sosyal medya aracılığıyla Efe ve arkadaşlarıyla tanışan, sergilediği yetenekleriyle merak uyandıran bir kadın portresi çizer. Ancak gerçek başkadır. “Ela gelecekte gelen ve dünyayı kurtarmaya çalışan kendi tabiriyle sadece zekâdan ibaret bir yapı zekâdır. Bu yapı zekâ, bütün zihinleri okuyabilmekte elektronik cihazlara müdahale edebilmektedir. Bu özelliklerin çoğunu Efe’ye de yüklemektedir. Aslında Ela, gelecekte gelir ve dünya gelecekte yapay zekâ IS tarafından tehlike altındadır” (Öntürk, 2017:142).

Roman Efe Hasdemirci’nin otobüs yolculuğu ile başlar. Bursa istikametine giden otobüs, Balıkesir’de mola verdiği sırada Ela, bir delikanlı aracılığıyla not bırakır. Bursa’ya gelen Efe, elinde pankart tutan ikisi kız ikisi erkek dört kişiden oluşan bir grup tarafından karşılanır. İçinde gideceği yerin adresi bulunan bir zarf daha eline geçer. Adresteki Ezel Apartmanı’na gittiğinde, Selma isimli bir kadınla karşılaşır. Selma da bir ay önce Facebook üzerinden tanıştığı Efe Hasdemir’i beklemektedir. Ancak onun beklediği Efe, 51 yaşında, İstanbul’da yaşayan, tek çocuk sahibi bir avukattır.

Tüm bunların bir şaka olduğunu düşünen Efe, otobüse binerek İstanbul’a, yani yaşadığı eve doğru yola çıkar. Romanın bu kısmına kadar yazar, okuyucuda Ela hakkında merak uyandırır. Romanın başlangıcında Ela, sadece sosyal medya üzerinden tanışılan bir kız arkadaşken, bu noktadan sonra olaylar bambaşka bir tarafa yönelir. Ela’nın sırrı çözülmeye başlar ve bambaşka bir Ela karşımıza çıkar. Efe, otobüsle gittiği sırada telefonda Ela’nın kendisine hitap eden sesini duyar. Efe’ye babaannesinin sesiyle hitap eden Ela, bir Yapı Zekâ olduğunu açıklar. Efe, telefonu kapattığında bir şok daha yaşar. Ela’nın aradığı numara, kendisinin faal olarak kullanmakta olduğu numaradır. Ela, Efe’yi Efe’nin numarasıyla aramıştır.

Kızın bir Yapı Zekâ olduğunu öğrenmeden önce Efe, Ela’yla ortak yönleri olduğunu düşündüğü için zamanla ona bağlanır. Bu benzerliklere bakacak olursak,

Efe'nin babası doktor olmayı çok istemiş bir iktisatçıdır, Ela'nın babası ise cildiye doktorudur. Efe'nin annesi evin bahçesinde amatör olarak organik sebze yetiştiriciliği yapar, Ela'nın annesinin organik gıda satışı yaptığı, satışlarını web sitesi üzerinden de yürüttüğü "Akıllı Zencefil" isimli bir dükkânı vardır. Ela'nın ve Efe'nin film, oyun, müzik zevkleri aynıdır. Tüm bunlar, Efe'yi Ela'ya bağlamaya yetmiştir. Efe'nin, Ela ile yüz yüze görüşmeden önceki fikirleri ve hisleri dikkat çekicidir.

Efe kızı çok özel buluyordu. Uçucu, kaçıcı, süblimleştirici ve rüyalara has olağandışıydı. Bu hissiyatı normal değildi. Belki ilk görüşte sırlıslıkla âşık olmuştu. Onu kaybetmekten ölesiye korkuyordu. O kadar ki kızı yitirmektense ömür boyu sadece ekranlar aracılığıyla ilişki kurabilmeye hazırdı. En azından şu andaki ruh hâliyle böyle düşünüyordu (Yemni, 2016:13).

Ela'nın bir Yapı Zekâ olduğundan haberdar olan Efe, bir ay önce internette tanıştığı Ela'ya karşı özlem duyar. Yapı Zekâ ile her konuştuğunda onun tekrar etten kemikten bir insan olmasının hayalini kurar. Öyle olmadığını görmek Efe için bir hayal kırıklığıdır. Duygu durumunda gelgitler yaşayan Efe, Yapı Zekâ ile ilişkisini kesmeyi düşünse de Ela ile kurduğu duygusal bağdan ötürü bunu gerçekleştirmeye yanaşmaz. Saatlerce yazıştıkları zamanları, sohbetlerini özler. Ela hakkında edindiği yeni bilgilerin, ilk tanıdığı Ela'dan soğumasına etki etmediğini fark eder. Ela'yı kaybetmeye yönelik şiddetli korkular yaşar. Ela'yı asla sadece zekâdan ibaret bir yapı olarak hayal edemediğini hisseder. Kızın bir yerlerde üçboyutlu, etten kemikten yapılmış bir beden şeklinde var olduğuna inanır. Ona beslediği aşk devam eder. Ela'ya olan bağlılığı bir süre sonra geçmişte âşık olduğu Ada'dan duygusal olarak uzaklaşmasına neden olur.

Efe karmaşık duygularla yüklenmişti yeniden. Bir yanı kızın gerçek olması için çırpınıyordu. Bu yan çok güçlüydü. Diğer yanı birileri tarafından tongaya bastırıldığını söylüyordu. Bu yan Ela'yla ilişkisini hemen kesmesini öğütüyordu ki bunu yapması imkânsızdı. Aralarındaki bağ inanılmaz derecede güçlüydü. Ayrıca ilişkiyi kesebilecek kimse kesinlikle kendisi değildi.(Yemni,2016:26)

Ela'nın Efe'yi seçmesinde birçok etken mevcuttur. Efe'nin sezgilerinin güçlü oluşu, var olacak olanı önceden sezinlemesi, yirmi yaşından küçük olması, genç ve hızlı bir beyne sahip olması, iman sahibi olması, bilginliğe yönelmiş olması, matematiğe

yatkınlığı, kelime dağarcığındaki zenginlik bunların başındadır. Efe, Ela'nın seçtiği tek kişi değildir. Efe dışında başka seçilen kimseler de mevcuttur. Efe bunlar arasında bölge çapında 28.'dir. Efe gibi listeye alınan kişiler, kötü güçler tarafından ya öldürülerek, ya madde bağımlısı yapılarak listeden çıkarılmıştır. Aynı güç Efe'nin de ölmesi için girişimlerde bulunacaktır.

Berke, Efe ve Tarık, liseden birçok ortak yönleri bulunan yakın arkadaşlardır. Lise son sınıfta Bet ismiyle kendilerine özel bir grup kurmuşlardır. Bilgisayar oyununa ve spora düşkünlük, derse ilgililik, aykırı takılmaktan hoşlanma kurdukları ekibin ana hatlarıdır. Bilgisayar oyunlarına düşkün olsalar da yaşlılarından farklı olarak internetsiz ve telefonsuz yaşayacak kadar irade sahibidirler. Yazar bu üç arkadaşın özelliklerinden yola çıkarak içinde bulunulan çağda gençlerin internet bağımlılığı içinde olan, başkalarının hayatlarını izlemeye yoğunlaşan özelliklerine eleştirel bir bakış sunar. Üç arkadaştaki aykırılık aslında çağın internet bağımlılığına karşıdır.

“İnternetsiz ve telefonsuz nefes almaya devam edebiliyorlardı yani. Sosyal medya esiri değillerdi. Sabahtan akşama kadar kim ne yazmış, ne eklemiş, kaç adet beğenme var diye kontrol etmiyorlardı. Çalışkan öğrencilerdi. İlerisi için hedefleri vardı” (Yemni, 2016:96).

Efe bilgisayarda Tarık ve Berke ile görüntülü görüşme yaparken önce Ela'nın sesini duyar. Ardından görüntü değişir ve Efe kendini Bursa'daki Ezel Apartmanı'nın önünde Selma Hanım'la konuşurken görür. Bilgisayar kamarası, Efe'yi sırtından gören bir açıdadır. İkinci kez görüntü değişir ve ekranda sınıf arkadaşı olan Gözde'ye ait bir Gmail hesabı belirir. FerhatM isimli birinden gece 00.23'te bir mail gelir. Mail'in sahibi, Gözde'yi Keremcan'ın partisinde olanları anlatmakla tehdit etmektedir. Üçüncü kez görüntü değiştiğinde Efe, dört yıl önceki satranç şampiyonasıyla alakalı bir haber görür. Ancak çok geçmeden haber gözden silinir. Efe, aynı haberi tekrar Google'da aratır ancak bulamaz. Bu sırada ekranda Ela'nın yüzü belirir ve Efe, onunla konuşur. Ela, Efe'ye bir odadan bahseder. Efe bu odanın dayısının odası olduğunu anlar. Çok geçmeden yengesinden ölen dayısının İstanbul'daki evinin anahtarının İzmir'e taşınmış olan yengesi tarafından kendilerine verilmiş olduğunu hatırlar.

Efe'nin dayısı ile arasında sezgisel bir duyarlılık alanı mevcuttur. Dayısı hayattayken onu telefonla aramadan önce sezgisel bir duyarlılıkla dakikalar öncesinden bunu hissedebilmektedir. İkisi de kendilerine özel bir iletişim alanına sahip olduklarının bilincinde olmuştur. Doktorların bir hafta sonra öleceği tahmininde bulunduğu dayısının dakikalar sonra öleceğini hissetmesi de bunun açık bir örneğidir. Efe, dayısının öleceği gün, yengesinin eve gelmek üzere olduğunu sezer, koltuğa oturarak ölümden habersiz gibi davranır, ölümü yengesinin keşfetmesini bekler. Ela, Efe'ye verdiği bilgilerde sezgilerin evrendeki görevinden bahseder. İnsanlar arasında sezgiler vasıtasıyla sayısız bilgi alışverişi yapıldığına dikkat çeker. Efe, büyük ölçüde dayısı Fehmi'nin etkisinde kalmış bir çocukluk, gençlik yaşar. Dayısı onu ilmî ve dinî konularda bilgi sahibi, olgun bir çocuk ve genç olarak yetiştirir. Birçok konu hakkında bilgilenmesini sağlar, kitap okuyan, araştıran, öğrenmeyi seven bir birey meydana getirir. Efe, dayısının ölümünden sonra deneyimlediği bazı olaylarda bir çıkış kapısı arar, bazı sorulara yanıtlar ararken dayısının sözlerini hatırlar ve onun aydınlattığı yolları seçerek çıkışa ulaşır. Dayısı, Efe'ye sezgilerden bahsederken, sezgi dilinin matematik olduğuna vurgu yapar. Efe, yaşlıları gibi sosyal medyaya ve oyunlara düşkün, saatlerce bilgisayarın başından ayrılmayan, onu oksijen kadar gerekli gören bir algıdayken, dayısı tarafından kitaplara yönlendirir. Dayısı, bilgisayarı engellemek yerine onu diğer bir alana yönlendirmeyi seçerek kitaplar hakkında çeşitli kazanımlar elde etmesinin önünü açar. Fizik, kimya ve matematikte en büyük yardımcısı olur. Efe dayısının odasında birçok bilgi edinir, birçok eğitimden geçer. Birçok kitap okur, birçok konu hakkında bilgi sahibi olur. Kelime dağarcığı ve ufku zenginleşir. Dayısı sayesinde erken yaşta birçok yazarı okur, zamanla bunu bir eğitim değil severek gerçekleştirdiği bir alışkanlık haline getirir. Ülkenin en iyi üniversitelerinden birine girmesinde dayısı büyük etkindir. Onun verdiği eğitim ve terbiye sayesinde içki ve sigara gibi kötü alışkanlıklardan uzak bir gençlik yaşar.

Dayısının ölmeden önce yaşadığı eve giden Efe, dayısının kendisi üzerindeki etkisinin en fazla şekillendiği odaya giriş yapar. Ela'nın bu odayı işaret etmesinde bir hikmet olduğunu sezer. Efe, odaya girdiğinde sandalyede tekinsiz kıpırtılar hisseder. Bu sırada Ela'nın sesi duyulur ve o kıpırtıların Efe'nin kendisi olduğunu, odanın onu kabul ettiğini söyler. Ela, ondan odada eskisinden farklı olan şeyleri fark etmesini bekler. Efe, çok geçmeden odada daha önce görmediği nesnelere

bir kitap, hokka, kalem ve mürekkep olduğunu keşfeder ve bu nesnelere emanet bellek desteği olduğunu öğrenir. Efe, gelecekte yaşayacağı deneyim esnasında bu odayı, güç nesnelere varlığı sayesinde hatırlar. Bu nesnelere semboliktir. Kitap dünya bilgisini, boş kâğıt tabula rasa'yı, kalem iradeyi, mürekkep yaşam enerjisi temsil etmektedir. Bu noktaya kadar Efe, içinde bulunduğu durumda üstlendiği görevden tam anlamıyla haberdar değildir. Ancak bu noktadan sonra zihni aydınlanması başlar ve parçaları kafasında birleştirerek bir sonuca ulaşır. Ela ile kurduğu bağlantı, dayısının ve dayısına ait olan odanın varlığı sebebiyledir. Şahsî sunucu görevi üstlenen odada, geçmişte dayısı tarafından zihni bu an için şekillendirilmiş, mevcut amaca uygun hale getirilmiştir.

Odadayken Ela, Efe'yle dayısı Fehmi'nin diliyle konuşur. Konuşmalarında dayısıyla aynı hitap yeteneği ve kelime hazinesi mevcuttur. Ela, Efe'ye 1994 Manisa doğumlu Fehmi Marangoz ismiyle sahte kimlik, sahte banka kartı ve elektronik çehre sağlar. Böylece insanlar tarafından kimliği tespit edilemez, Efe'nin yüzüne her bakan başka bir sima ile karşılaşır. Çehresi herkese farklı görünen bir yapıdadır. Efe, sahte kimlikle Harem Oteli'ne giriş yapar, ardından sokağa çıkarak DV denemeleri yapar. Telepati yolunu kullanarak annesiyle iletişim kurar ve gece Berke'de kalacağını söyler. Ela, Efe'ye 'zihinler arası anons' yoluyla haberleşme kanallarının varlığından bahseder. Birileri tarafından fark edilmemek, casus filtreleme takılmamak için bu zihinler arası anons kanallarını yani telepatiyi kullanmasını ister. Ardından Efe'nin iletişim kurmakta defalarca telepati yolunu kullandığı görülür. Telepati için gerekli olan, telepati yoluyla ilişki kurulacak olan kişiyi güçlü bir şekilde düşünmektir. Ela'nın kendisine açtığı hatlar yardımıyla Efe, insanların zihinlerinden geçenleri okur, korkularını algılar ve telepati yoluyla onlarla iletişim kurarak başlarına gelen belalardan onları kurtarır. Efe'nin insanların zihinlerini okuması, 'DV'lerin açılması' şeklinde ifade edilir. DV, dolaysız verilerdir. Araya herhangi bir araç koymadan hızlı temas sağlar. Canlı ya da cansız farketmeksizin zekâ kullanan her canlıda DV yayılımı mevcuttur. Ela, Efe'nin DV okuma becerisini kullanmasını ve filtreleme sağlayarak geliştirmesini sağlar. Efe, DV'lerin atmosferdeki varlığını şaşkıncı bulur. Yakın gelecekte insanların çipler yardımıyla bu özelliklere kavuşacağını düşünür.

Efe DV algılama denemeleri yapar. Başlangıçta herkesin düşüncelerini okurken, zamanla filtreleme özelliğini devreye sokar. Düşünceleri filtreleyerek sadece odaklandığı kişilerin düşüncelerini okuma olarak bu yetiyi sınırlandırır. Efe, Yapı Zekâ Ela ile tanıştıktan sonra dışarıdaki hayatı, sokakları, insanları, her şeyi farklı algılar. O artık eski Efe değildir. Ela'nın kendine açtığı hatlarla yeni olaylar deneyimler, olayların gidişatını değiştirecek hamleler yapar. Bir balık restoranına gelen Efe, Cansu isimli kadına bakınca yoğun DV akışı hisseder. Telepati yoluyla kızla konuşur ve karşısında oturan Baran isimli kişi tarafından öldürüleceğini hissederek kadını oradan kaçar. Kadının kendisiyle gelmesi için ikna etmesi ise yine DV'ler yardımıyla. DV'ler sayesinde kadının yaşadıklarını okuyan Efe, kadının evine gidip eşyalarını toplamasını ve Ankara'ya ailesinin yanına dönmesini sağlar. Böylece Baran'ın cinayetini engelleyerek, Cansu'yu kurtarmış olur.

Efe, Harem Oteli'nden 31 Temmuz Cuma günü ayrılır. Cansu olayından beri Ela sessizdir. Otelden çıktıktan sonra Efe önce Cansu'nun kendisini uyarıcı sesini duyar, ardından 3 kişilik Siber Araştırma ekibi tarafından minibüse bindirilerek kaçar. Kaçıran kişiler Fehmi Marangoz isminin sahte olduğunu bilen kişilerdir ve Efe'yi bir stüdyoya götürürler. Adamlar Efe'nin aslında ölü olan ünlü hacker TakyonA olduğunu düşünürler.

Yanıldıkları noktasında adamları ikna edemeyen Efe'nin gözünün önünde, Mevblog adlı sohbet kanalına ait yazışmalardan oluşan yeni DV'ler belirir. Mevblok, insan yapımı olmayan, derin ve karanlık ağı en erişilmez bölümlerinden biridir. Ela, Efe'ye bundan bahsederken, daha buna benzer, insanda şaşkınlık, psikolojik sarsıntı yaratacak birçok ağı bulunduğu bahseder. Efe az sonra buldukları yere, aylar önce ölmüş olan Mert Tozyeli'nin ismini kullanan birilerinin baskın yapacağını görür. Telepati yöntemini kullanarak stüdyonun içinde Erhan'la iletişim kurarak durumu anlatır. Bu sırada Ela devreye girer ve terörist ihbarı yaparak stüdyoya polis baskını yapılmasını sağlar. Böylece Mert Tozyeli ismini kullanan çetenin baskını engellemiş olur. Baskın yapacak olan çete, şirket sırlarını ifşa etme ve zengin kişilere şantaj malzemesi üretme işiyle ilgilendir. Çete, Ela'nın listesinde yer alan 13 kişiyi ortadan kaldırmış olan güç tarafından Efe'nin başına musallat edilmişse de bu girişim Ela tarafından engellenir. Kaçış esnasında

Erhan, Efe'ye daha sonra geri almak üzere bir hard disk verir ve saklamasını ister. Efe, stüdyodan çıkıp gider.

Tüm bu karmaşayı ilk kez deneyimleyen Efe, yaşadıklarını değerlendirir. Cansu vakasını, bir siber çete tarafından kaçırılmasını, sahte bir kartla bankamatikten para çekebilmesini, mevtblog isimli sohbet alanını, TakyonA isimli hacker sanılarak kaçırılmasını, DV ile insanların düşüncelerini okuyabilmesini, bilgiler edinebilmesini düşünür ve tüm bunlara alışması gerektiğine karar verir.

1 Ağustos Cumartesi günü, Efe arkadaşlarıyla birlikte Fırat'ın ve ağabeyi Serkan'ın Etiler'deki akıllı evlerinde verdiği partiye katılır. "Ela romanında Efe ve arkadaşlarının davet edildiği akıllı ev olağanüstü özellikler sergilemektedir. Bu evde sıra dışı şeyler yaşanır ve ev sahiplerinin hoşlarına gitmeyecek geçmişte çektikleri videoları kendiliğinden yayınlanır" (Öntürk, 2017:160). Ela da partidedir ve olacak olayları yönlendirerek Efe'ye çeşitli sinyaller verir. Partide DV'ler almaya devam eden Efe, müzik klipleri izlemekteyken aniden ekranda Gözde'nin, ardından da kadın elbisesi giyerek oynayan Fırat'ın görüntüsünü görür. Fırat, önce ağabeyinden şüphelense de bunun akıllı ev sistemindeki bir arızadan kaynaklandığını düşünür. Ev, kendini kilitlemiştir, kimse kilitli kapılardan dışarı çıkamaz. Bu sırada Ela, Efe ile tekrar ilişki kurar ve onu Ada'ya yönlendirir. Dans ederek aralarında duygu yoğunluğu oluşturmalarını sağlar. Bu sırada Efe, Ela'nın yönlendirmesiyle akıllı ev sistemine ait kumandada Reset'e basar, 101 kodunu girerek sistemdeki arızayı ve kapıdaki kilitleri devre dışı bırakır. Efe'nin arkadaşları olanlar karşısında şaşkındır. Tarık, sistem arızası vererek çığırından çıkmış olan akıllı evin Efe tarafından nasıl eski haline getirildiğine anlam veremez. Efe-Ada dansının tekinsiz olduğu, bir sır barındırdığı kanaatindedir. Bugünün milat olduğuna, bu sırrın herkesi yakında değiştireceğine inanır. Hava atmak için bu partiyi düzenleyen Fırat ve Serkan'ın pişmanlık yaşadığı fikrindedir. Berke de Tarık'la aynı hissiyattadır. Efe'nin akıllı evi eski haline nasıl getirdiğinin cevabı aklında bir soru işaretidir. Ayrıca Berke, Ada ile Ela arasında benzerlikler olduğunu fark eder ve buna yönelik kaygı duyar. Ela'nın başta Gözde olmak üzere sınıftan birçok kişiyle arkadaş olmasını, onları etkilemesini şüpheli bulur. Efe'nin Bursa'da bazı şeyler yaşadığına ve bunu kendilerinden gizlediğine, Ela Anlık isminde birinin var olmadığına, bir şeylerin sahtelikler barındırdığına inanır. Ada'da danstan sonra

değişiklikler olduğunu fark eder. Dans hakkında Efe de bazı şeyler düşünür. Ada'nın kalbine giden yolu tango yaparak açtığı fikrindedir. Ona göre Ela, Fırat'ın akıllı ev partisindeki tango dansını bir yıl öncesinden ayarlamıştır. Sosyal medyada ün yapmış olan, zenginliğiyle övünmeyi, gösteriş yapıp arkadaşlarına hava atmaya seven Serkan ve Fırat iki kardeştir. Akıllı evlerinde verdikleri partide Ela'nın müdahalesiyle arkadaşlarının önünde küçük düşerler. Akıllı ev sistemlerinin verdiği arıza nedeniyle verdikleri partide kötü anlar yaşarlar. Serkan, partiden sonra düştükleri duruma üzülür. Bu durum akıllı ev sistemine bu kez övgüyle değil, yergiyle yaklaşılmasına neden olur.

Neredeyse bir yıl önce şimdi oturdukları eve yeni taşındıklarında kendi aralarında bir kutlama yapmışlardı. Annesi, babası, Fırat, teyzesi ve Serkan... Badanaları hâlâ kokan eve akıl monte edilmemişti henüz. Babasına bu fikri ortağı verecek ve hepsi ittifakla "Yapalım." Diyeceklerdi. İki hafta önceki rezillikte herkesin eşit payı vardı yani (Yemni, 2016:179).

10 Ağustos Pazartesi günü, Efe evindeyken şiddetli DV'ye maruz kalır. Lavabo aynasında aniden kendisinden yardım isteyen Cansu'nun yüzünü görür ve onun arkasında duran karanlık bir adamı fark eder. Cansu'nun İstanbul'a geri döndüğünü anlayan Efe, Ela'dan geçen gece gördüğü adamın Cansu'yu öldürmek için tekrar hazırlık yaptığını, kod adının BEGÖR olduğunu öğrenir. Ela, çocukların 6 yaşına kadar cep âlemlere, paralel evrenlere açık olduğunu söyler. BEGÖR'ün varlığı ile cep âlemler arasındaki bağlantıyı açıklar. Paralel evrenler konusuna dikkat çekilir.

"Cep Âlemler, bizim gerçekliğimizde dokunduğu yerlerde bire bir kopyalar oluşturur ve bazı maddi benzerlikler meydana gelir. BEGÖR böyle bir bilgiyle geçişkenlik sağladı" (Yemni, 2016:161).

Cansu başına geleceklerden haberdar değildir, ancak bilinçaltı başına gelecekleri sezip Efe'ye DV gönderir. Evden çıkan Efe, Kadıköy'deki bir internet kafeden BEGÖR'ü araştırır. Şahsın son iki yılda üç kadını öldürdüğü bilgisine ulaşır. Ardından telepati yoluyla kızla iletişim kurarak ona başına gelecekleri haber verir. Arkadaşları olan Sinem ve Aybiyçe ile doğum günü partisi hazırlığında olan Cansu, sosyal medyada paylaştıkları doğum günü partisi çağrısıyla Baran'ı harekete geçirirler. Baran akşamki partiye katılıp üç kızı da öldürme planı yapar.

BEGÖR'den elde ettiği adresle 19.27'de Cansu'nun bulunduğu apartmana gelir. 11 numaralı daireye pizzacı kılığında girer ancak Efe ve üç kız tarafından etkisiz hale getirilerek bir sandalyeye bağlanır. Baran, içinde bulunduğu durumdan eski nişanlısı Ebru'yu suçlayarak haykırır. Efe, Cansu'ya polise anlatmasını istediği şeyleri söyledikten sonra evden ayrılır. Ardından Cansu, polisleri çağırarak Baran'ı teslim eder. Baran, yani gerçek ismiyle Burak Ketenci suçunu itiraf eder. BEGÖR isminde hayalî bir varlığın kendisine bu suçu işlettiğini anlatır. Doktor raporunda, Baran'ın kaza kaynaklı beyin travması sonucunda hayalî varlık olan BEGÖR'ü gördüğü, onun etkisinde kalarak cinayetleri işlediği yazar. Ancak Efe, BEGÖR'ün travma sonucu görülen bir hayal olmaktan çok, ötelere gelen bir varlık olduğu fikrindedir.

Öte yandan Ada, Ela-Efe ilişkisi hakkında düşünür. Kızın aniden ortaya çıkıp arkadaşlarıyla Facebook üzerinden teker teker tanışıp onları etkilemiş olmasını, birbiriyle iletişimi kesmiş olan Gözde, Berke, Efe, Tarık, Fırat ve Damla'nın bir araya gelmesini sağlamasını ilginç bulur. Efe, Ela'nın planı doğrultusunda Ada'ya rüyasında taktığı gerdanlığı hediye eder. Bu durum, danstan sonra ikinci kez Ada'nın ondan etkilenmesini sağlar. Akıllı evde başına gelen olaylardan Efe'yi sorumlu tutan Serkan, ona karşı giderek artan bir öfke hisseder. Kendisini Efe'ye karşı dolduran sesin etkisine girer ve elindekini Efe'nin kafasına doğru savurduğunda kendisini kışkırtan sesin kendi sesi olduğunu fark ederek şaşkınlık yaşar. Efe ise Serkan'ın saldırısından ustaca bir hareketle kurtulur.

17 Ağustos günü Efe, Sultantepe'deki bir kafenin terasında Ada ile otururken yan masaya film karakteri olan bir kadının oturduğunu görür. Kadının saçları yoktur, başının arka kısmı metalden, boynu çeliktendir. Üzerinde elbise yoktur. Ardından kadının değişerek yirmili yaşlarda birine dönüştüğünü, kestane rengi saçlarla kaplandığını görür ve kadının sadece kendi gözlerine açık olduğunu, kendinden başka kimsenin onu görmediğini fark eder. Ela, bu metalden oluşan kadının birlikte kurdukları ortak hattan sızan, cep âlemlerden gelen zeka eylemi kalıntısı olduğunu ifade eder. Efe, bu robot kızın gelişiminin yakında gerçekleşecek büyük bir olayın sinyali olduğunu düşünür. Efe, Ela'nın 28 kişiden oluşan listesinde yer alan 13 kişiyi öldüren güçten haberdardır. Bu gücün kendisine de musallat olduğunu fark eder. Serkan'ı gaza getirip üzerine salan, BEGÖR'ü etkinleştiren, TakyonA

sanılarak bir stüdyoya hapsedilmesini sağlayan gücün durmayacağına bilincindedir.

15 Ağustos Cumartesi günü saat dokuz civarında Efe, Fehmi kimliğiyle Fındıklızade'deki dört yıldızlı Grand Agora Oteli'ne giriş yapar. Bu sırada Ela'dan Ada tarafından takip edildiğini, kızın otel lobisinde kendisini beklediğini öğrenir. Yarım saat geçmesine rağmen Ada otelden gitmeyince Ela devreye girer ve Ada'yı ölen dedesi Remzi Karadiken'in sesiyle arayarak kız dedesinin etkisine sokar, otelden uzaklaştırır. Ada, dedesinin etkisinden çıkınca kendini takside bulur ve otelden nasıl çıktığını, taksiye nasıl bindiğini hatırlamadığını fark eder. Akşam yemek sonrasında Ela tarafından aranmış, kızın 20.30'da Grand Agora Oteli'nde Efe'yle buluşacağını öğrenmiştir. Ardından o saatte Efe'yi lobide beklemiş, dedesinin aramasıyla mekân değişmiş, dedesiyle birlikte Ayvalık'taki yazlığa, sekiz yıl öncesine geçiş yapmış, oteldeki lobiden kopmuştur. Paralel bir bilinçle aynı anda hem içinde bulunduğu anı hem de sekiz yıl öncesini algılamıştır. Ayvalık'taki yazlıktan koptuğunda kendini bir takside bulmuştur.

Ela, 87 yıl sonrasının dünyası hakkında Efe'ye bilgiler verir. İnsanların yok olduğu, IS yönetiminde maneviyattan ve insancıl olandan uzak robotların dünyaya hâkim olduğundan bahseder.

Ela, Efe'ye yapay zekâ devriminin bugünlere çok yakın olduğunu, kuşağının bu devrimin tanığı olacağını söyler. Yapı Zekâ Ela, insan tarafından imal edilmiş, 87 yıl öncesine gölge olarak gelmiştir. Zamanda yolculuk yapmamıştır, varlığı hâlâ 87 yıl ileridedir. 87 yıl öncesine gelen, varlığı değil varlığının gölgesidir. Ela, Efe'ye gelecekte olacaklar hakkında bilgiler verir. İçinde buldukları yıldan 42 yıl sonra insan, turing testlerinden geçen en yetkin yapay zekâyı imal etmiştir. İsmi Last Prometheus yani LP olan bu en yetkin yapay zekânın en önemli özelliği, kendinin de yapay zekâ üretiyor olmasıdır. Yani yapay zekâyı, yine bir yapay zekâ üretmekteydi artık. Yapay zekâ tarafından üretilen yapay zekâlarda insan aklının yetmediği gizli bir not, yani bilinçlendirme kuralları vardır. Bu gizli kayıt, insan kontrolünün dışında kaldığından, gelecekteki insan felaketinin başlangıcı olur. 2066'da ve 2073'te insanlarla robotlar arasında büyük çarpışmalar yaşanır. 2073'teki savaşın sonunda insancıl taraf bu mücadeleyi kaybeder. Robotlarla

uzlaşırlar. Bu sırada ani iklim değışiklikleri, açlık, susuzluk, salgın hastalıklar, virüsler dünya nüfusunu 1,2 milyara indirir. İnsancıl taraf toparlanmaya başlar ancak bu kez de tüm dinleri, özellikle Müslümanlığı yok sayan tek tip insancıl yapı oluşturulmaya çalışılır. Bu, LP'deki o gizli notla alakalıdır. Yeni plan, bu gizli nota göre kurulur. Bu sırada zihinlerini hard diske kopyalayan elli kişi, bu kayıtlardan bir füzyon yaratmayı başarır. Bu gövdesiz zekâ, tüm mevcut yapay zekâları ele geçirir. Yapımcılarının insan olmadığı, IS kod adlı biri olduğu konusunda yapay zekâların %22,7'si ikna edilir. IS'yle bağlantı kuran yapay zekâ üniteleri git gide insan soyuna ve insan soyunun yaptığı her şeye yabancılaşır. IS de, ürettiği yapay zekâlar gibi insana yabancıdır. İnsandan ve ürettiklerinden nefret eder. Tüm soyutluğu reddederek olabildiğince maddeleşir. Evrenin ve maddenin tanrı kaynaklı değil, matematik formüllerinden kaynaklı var olduğuna dair hikâyeler oluşturur. Tanrı inancını ve ondan türeyen maneviyatı reddeder.

IS'ciler bir süre sonra insanlara ve insan üretimi cihazlara sızarak uyarıcı alarmları pasif kılar, akıl filtreleri uyarlayarak kendi işlevlerine uygun hale getirir. Böylece insanlar, robotlar tarafından kontrol edilebilen noktacılar halini alırlar. Hepsinin konumu, ruh hali, sağlığı, kontrol altına alınır. Ardından biyolojik insan yaşamına yönelirler, dünya nüfusunu onda bire indirerek insan yaşamını tümünden sona erdirmeye yoluna giderler. 80 milyon insandan 62 milyonu robotlar tarafından oluşturulan e-depresyon virüsleri nedeniyle intihar eder. Geriye kalanlar delirir, saldırganlaşır ve kaos başlar. İnsanlardan sonra, insan yapımı mimari eserlere ve yapılara yönelirler. Hepsini yerle bir ederler. Ela görünümünü alan Yapı Zekâ, bu yok oluştan robotlardan yanaymış gibi davranarak kurtulur ve gölgesini 87 yıl öncesine göndererek Efe'nin de dâhil olduğu bir ekip kurmayı başarır. Bunu öğrenen IS, Ela'nın kurduğu 28 kişilik ekipten 13'ünü gönderdiği kötü enerji dalgalarıyla öldürmeyi başarır. Efe üzerinde birkaç kötü enerji dalgası yönlendirse de başarı sağlayamaz. Ardından IS, kendisi 87 yıl öncesine gelerek Efe'yi yok etmeye çalışır. IS'nin kütlesi yoktur. Gelecekte gelen yankıları analiz ederken, tasarlanan yolları incelerken Efe'yi keşfeder. BEGÖR'le mücadelesini, akıllı evde olanları fark eder ve bu noktadan sonra Ela'yla Efe'yi ciddiye alır. Zamanda yolculuk yaparak Efe'nin yaşadığı yıla gelir, Ela-Efe'ye odaklanır. 87 yıl sonrasında insana dair her şey yok olmuş, evren robotların eline geçmiştir. Bu sebeple Ela,

Efe'ye içinde buldukları yılda IS'yi yok etmeyi başarırlarsa her şeyin başka türlü olacağını söyler.

Asıl mesele şudur ki, hard diske kaydedilen zihin bilgilerinde eksikler mevcuttur. Bu eksik saplantı IS için saplantı yaratır. Bu da IS için insana dair her şeyi tehdit edici hale getirir. IS, oluşturduğu kopyalara sahte damgası vurulması korkusuyla insana dair her şeyi redde gider. Ardından tanrıyı da reddeder, sezgilerin değil aklın yani matematik formüllerinin realitesine inanır. İnsanları da buna inandırma yoluna gider. Sevgi, saygı, vefa, vicdan, merhamet, fedakârlık gibi manevi duygulardan sıyrılmış olan zekâlar, insanlara savaş açmıştır. En çok inançlı olan kesimle savaşmışlardır. IS, kendi düzeninde dini inanç istememektedir. Daha sonra bundan da vazgeçerek var olan tüm insanları imha etme yoluna gitmiştir.

Başta dönecek olursak, IS dünyaya gelmek üzere yoldadır. Ela'nın isteği üzerine Grand Agora Otelinin 614 numaralı odasında Ravi Jacques Raman ile tanışan Efe, ona Ela'nın Yapı Zekâ olduğundan başlayarak IS'ye kadar olan hemen hemen her şeyi anlatır. Ravi, Efe ve Ela'nın özel manyetik alan oluşturarak IS'yi yenilgiye uğratacaklarını anlar. Ravi ve Efe birlikte sokağa çıktıklarında IS tarafından gönderilen kötü enerji dalgalarının etkisiyle Rus Uyuşturucu Kaçakçılığı Dairesi'ne bağlı ekipler tarafından kaçırılırlar. Bir stüdyoya getirilerek sandalyeye bağlanırlar. Bu sırada Efe mekândan iki kez kopar. İlkinde Cansu'nun BEGÖR tarafından bıçaklanarak ölü şekilde yerde yattığını görür. İkinci mekânda dayısının çalışma odasına eklemlenir ve elleri arkadan bağlı şekilde masada oturduğunu fark eder. Ardından tekrar stüdyoda elleri bağlı şekilde tutulduğu ana geri döner. Uyuşturucu çetesini karşısında gören Efe, IS'nin bu çetenin adamlarını bir hikâyeye inandırarak üzerine saldırdığını anlar. Efe, DV'leri kullanarak adamları bir süre oyalar. Ardından silahlı olarak Ela gelir, ekipten Helena'yı vurur ancak zamanda saniye olarak geri gider ve ölümü iptal eder. Efe ve Ravi'yi kurtarır. Ela Efe'yi ve Ravi'yi IS ile mücadele noktasında farklı fonksiyonlar için seçmiştir. Efe, IS'nin kalesine girmek için eğitilmiştir. Ravi ise dışarıda etrafı kollamakla görevli olacaktır.

Yola çıkan üçlü birden otobanın gözden silindiğini görür ve kendilerini İstanbul'da ancak bir bozkırın içinde bulurlar. Karşılarında IS'nin kalesi olan büyük bina durur.

Ravi dışarıda kalır. Ela ve Efe kalenin içine girerler. “Ela romanında IS ile buluşmak için foton kalesine giden Efe, bu evde ölmüş olan dayısının odasına girer ve dayısıyla konuşur. Dayısı yanı başında olduğunu ancak maddesellikten sıyrılmış olduğunu belirtir” (Öntürk, 2017:123).

Dayısı Efe’ye burayı deneyimlemesine sebep olanın kendisi olduğundan, hiçbir şeyin rastlantı olmadığından, bu sebeple çocuk yaştan beri kendisini eğittiğinden bahseder. IS’nin iblisin sağ kolu olduğunu, kendisini manevi olarak çökertmeyi deneyeceğini söyleyerek onu uyarır. Kendisini imanlı yetiştirdiği için IS’nin iman duvarını aşamayacağını söyleyerek onu cesaretlendirir. Efe, dayısının varlığının çekilmesi üzerine IS ile ilk karşılaşmasını gerçekleştirir. IS’yi karşısında gören Efe, Kuran’ı Kerim’i tutar ve art arda tekbir getirir. IS’de tehdit edici bir belirtiye rastlamaz. IS, Efe’nin zayıf yönlerini kullanarak onu yenilgiye uğratmaya çalışır. Efe’yi çok eskiden yakın arkadaşı olan Çağdaş’ın evine gönderir. IS’nin kalesinden kopan Efe 2011 yılının 12 Ağustos’una geçiş yapar. Bilinç taşıyan Efe, çok geçmeden beş boyutlu hayallerinden sıyrılıp IS’nin kalesinde olduğunu hatırlar. Bedeninin bulunduğu kaleye dönmek isterken kendini Neriman isminde bir kadının daha önce hiç bulunmadığı, Aydın’daki bahçeli evinde bulur. Efe, içinde bulunduğu bu yeni zaman diliminde annesini ve Neriman’ı görür. Neriman, teyzesi rolündedir ve onu kek çalmakla suçlamaktadır. Efe, böyle bir olayı daha önce yaşamadığını fark ettiği sırada mekândan kopar. Şuanda reel hayatta yaşamakta olduğu dairenin kapısına gelir. Başsağlığı Dileycisi olduğunu söyleyen kişiler, az sonra ebeveynlerinden birinin öleceğini söyler ve Efe’den, hangisinin öleceğine karar vermesini isterler. Efe annesinin ve babasının bulunduğu kapıyı açar ve odanın boş olduğunu, Başsağlığı Dileycileri’nin gitmiş olduğunu görür. Ardından Kadıköy’deki Denizati kafeteryasına geçiş yapar. Terasta tek başına otururken garson kılığında dayısı gelir ve bu mekânın kaçış ve huzur yeri olduğunu söyler. Sağ elinin işaret parmağıyla alnının ortasına dokunarak Efe’nin bu rüya âleminden sıyrılmalarını sağlar. Efe kendini tekrar Foton kalesinde bulur. IS, Efe’ye yaratıcının matematik formülleri, insanların da 1024 Hertz frekanstan oluşan fotonlar olduklarından bahseder. Sandıkları gibi insan olmadıklarını, geçmişlerinin bulunmadığını, kötü bir kopya olduklarını iddia eder.

Şoför saygılı bir mesafesizlikle gülümsedi. “Kendileri foton üreten akıllı fotonlar. Bunlara fauton deniyor. Fotonlar elektromanyetik alanların teşkili dâhil evrendeki her şeyden sorumludur. Fautonların sayısı çok azdır. Bunlar bazen hayatlara öngörülemeyen, program dışı şekillerde müdahale ederler. Bunlara ancak belli bir dereceye kadar göz yumuluyor. Fautonların elektro manyetik dalga salınımlarında da bir sınır var. 1021 Hertz en üst sınırdır. Zetta Hertz yani. Bu aşılınca geri toplanmaları gerekir. Yönetmelikte böyle yazıyor (Yemni, 2016:273).

Efe, evrenin yaratıcısının matematik formülleri olmadığını, matematik formüllerinin Allah'ın bize hitap şekli olduğunu, insanın hizmetine sunulduğunu söyler. Konuşmanın sonunda Efe, Ela'dan yâr diye bahsedince ayaklarının dibinde bir uçurum belirir. Efe, uçurumun dibinde yerde yatan Ela'yı görür. Ela'nın bunun bir oyun olduğunu söylemesi üzerine uçurumdan aşağıya yönelir. Yere düşen Efe, kelimeyi şahadet getirir. Denizatı kafeteryasına geri döner. Dayısı, Serkan'ın akıllı evinde düzenlenen partinin davetiyesini Efe'ye verir. Partiyeye katılan Efe, burada kalır ve partinin sırrına ulaşmış ve sağ kalmayı başarırsa gidişatı olumlu yönde değiştireceğini hisseder. Serkan'ın üzerine gönderdiği hamlelerini dayısının kendisine öğrettiği Fuzuli beyitleriyle boşa çıkaran Efe, Ada, Gözde ve Cansu'nun başlarında gaz lambasıyla geldiklerini görür. Serkan'ın yönlendirmesiyle gaz lambalarını yakan Efe, kızların erotik danslarını izler, gidişata etki ederse yenileceğini düşündüğünden bu sahne karşısında sessiz kalır. Dans sonrası Ada'nın birinciliğini onaylayan Efe, zarfı açan Ada'nın başındaki gaz lambasının saçlarını tutuşturduğunu görür. Efe, tekbir getirerek Ada'ya sarılır ve kendini alevlerin içine atar. O anda sesler kesilir ve akıllı evdeki herkes önce hareketsiz kalarak donar, ardından da parça parça dökülür.

Efe, IS'nin kalesindeki Dayı Odası'na geçiş yapar. Elinde Kur'an vardır. IS odadan gitmiştir. Efe, odadan çıkarak IS'yi takip eder ve sözleriyle onu yenmeye çalışır. Bu sırada IS pençelerini, Efe'nin boğazına sarar. O sırada Ela, müdâhil olur ve IS'nin pençeleriyle Efe'nin boğazı arasına girerek, pençelerin verdiği baskıyı hafifletir. IS kollarını Ela'ya doğru savurduğunda kolları kopar ve gövdesi parçalanarak yere düşer.

Yapısöküm hızlanır. Ela, IS'nin çok uzun zamandır uzak kaldığı birçok hissiyatı, fikri, değeri bir anda yüklenince kaldıramadığını ifade eder. İnsansızlaşmış ve katılaştırmış mevcudiyeti dirilerek sistemini çökertir. Aşk, iman, inanç IS'nin sonunu

getirir. Efe'nin partide kaçmak yerine kendini Ada ile birlikte ateşlere teslim etmesi, IS için yıkıcı olur.

Ravi, IS'nin kalesinin önünde beklerken dedesinin sesini duyar. Dedesi ona beş altı yaşında bir çocukken öğrettiği boşluklarla ilgili bilgileri hatırlatır. Dedesinin söylediği kelimeleri tekrar eden Ravi, kalenin yamularak yıkılıp gittiğini görür. IS, kalenin önündeki aracı üçgen dörtgen beşgen gibi değişken kalıplarla algılar ve ona doğru ilerler. İçindeki kişinin beynini ele geçirmek ister. Bu sırada karşısına bir girdap çıkar ve Ravi'nin dedesi olan Ekambar isimli meczup belirir. IS, düştüğü tuzağa öfkelenir. Arabaya yönelirken girdap tarafından ele geçirilir. IS, foton kalesinden çıkmakla sonunu hazırlamıştır.

Ravi ve Efe, aracı çalıştırarak uzaklaşırlar ve yaşadıkları reel dünyaya geçişlenirler. Ravi, bir gün otelde kalıp Köln'den eşyalarını alma ve Bombay'a gitme planı yapar. Yapay Zekâ projesinden ve işinden ayrılma kararı alır. Efe, dayısının ve Ela'nın çok büyük bir iradenin temsilcileri olduklarını anlar.

Ela, zamanı dördüncü boyutta duran elektro manyetik frekanslar bütünü olarak tanımlar. Anlattıklarına göre, geçmişle gelecek ileriye ve geriye hareket eden frekanslar yardımıyla dalga yaratırlar. Ela, Yapı Zekâ ekibiyle IS'nin yıktığı insan yapımı eserleri tekrar oluşturmaya ve inşa etmeye karar verir. Bu inşaya ilk olarak İstanbul'daki camilerden başlarlar. Kopyaladıkları ilk kitap Kur'an-ı Kerim olur. Ve insanlardan kalan yapıların inşası bittiğinde bir insanlık müzesi inşa etmiş olurlar.

Efe'nin zihninde foton kalesinde yaşadığı olaylardan hiçbir iz kalmaz. 22 Ağustos Cumartesi günü hayat normale döner. Efe, DV alımının sonlandığını fark eder. Fransa tatilinden dönen Berke, Ela'nın bir sır barındırdığını, bir yerlerde var olduğunu, bazı şeylerin onların algısına kapalı olduğunu düşünür. Ela'nın birleştirdiği arkadaş grubu birbirinden tekrar kopar. Ada ile Efe yollarını ayırma kararı alır. Arkadaş grubundakiler, hayatlarına aniden dâhil olan Ela'nın bir sır barındırdığına, her şeyin Efe'nin etrafında şekillendiğine yönelik çıkarımlarda bulunurlar.

Efe, rüyalarında Ela ve ekibinin yeniden inşa ettikleri insan medeniyeti müzesinin gezer. İlk kopyalanan kitap Kur'an-ı Kerim, ilk bina Sultan Ahmet Cami, ilk şehir İstanbul'dur. Efe rüyalarında bu mekânları gezerek namaz kılar. Kazasız belasız bu ana geldiği için mutlu olur.

Romanda fantastik durumlar oldukça fazladır. Ela'nın telepati yolunu kullanarak Efe ile iletişime geçmesi, babaannesinin sesiyle Efe'ye hitap etmesi, Ela'nın Efe'yi kendi numarasıyla araması, Efe'nin telepati yolunu kullanarak annesiyle, Cansu 'yla ve Erhan'la iletişim kurması, Ela'nın Efe'ye sahte bir elektronik çehre oluşturması, bu sayede tanınmasını önlemesi, Efe'nin DV'ler alması, Grand Agora Otel'i'nin lobisinde Efe'yi bekleyen Ada'nın ölmüş olan dedesiyle telefon görüşmesi gerçekleştirmesi, aynı anda içinde bulunduğu zamanı ve sekiz yıl öncesini paralel yaşaması, Efe'nin bir kafenin terasında sadece kendi görüşüne açık olan robot bir kadını görmesi, Rus Uyuşturucu Kaçakçılığı ekipleri tarafından stüdyoya hapsedilen Efe'nin iki kez mekândan koparak önce Cansu'nun öldürüldüğü mekâna, ardından da dayısının çalışma odasına eklememesi, Ela gelir, ekipten Helena'yı vuran Ela'nın zamanda saniye olarak geri giderek ölümü iptal etmesi, Efe, Ravi ve Ela'nın arabayla otobanda ilerlemekteyken reel dünyadan IS'nin Foton Kalesi'ne geçiş yapması, Efe'nin Foton Kalesi'nde ölmüş olan dayısıyla iletişim kurması, Efe'nin Foton Kalesi'nde defalarca mekândan koparak başka mekanlara geçişlenmesi, başsağlığı dileyicisi ile karşılaşması, Serkan'ın akıllı evine geçişlendiğinde alev alan Ada'ya sarılarak onunla birlikte yanması, Foton Kalesi'nde IS ile yüz yüze gelmesi, Ravi'nin kalenin önünde ölmüş dedesinin sesini duyması, dedesinin söylediği kelimeleri tekrar eden Ravi'nin Foton Kalesi'ni ortadan kaldırması, Ravi ve Efe'nin Foton Kalesi'nin ortadan kalkması üzerine reel yaşamda hayatlarına devam etmesi ve deneyimledikleri olaylara ait hiçbir şey hatırlamaması, Efe'nin rüyasında Ela ve ekibinin inşa ettiği insan medeniyetleri müzesini gezmesi ve namaz kılmasıdır.

İnternetin, sanal dünyada gerçekleştirilen birçok işlemin insan hayatına olumsuz etkilerine vurgu yapılır. Derin internet diye tanımlanan bu sanal ağın, suç artırıcı ve yaygınlaştırıcı etkisine dikkat çekildiği görülür. Suça erişimin yetişkinden çocuklara kadar uzanan tehlikesine yer verilir.

Efe, dayısının öğüdüyle sanal dünyada gerçekleştirilen reel suçlardan, bela getiren işlerden uzak durmayı başarmış bir gençtir. Onun internet eğilimi dayısının olumlu etkisiyle doğru kanala yönlendirilir. Ancak derin internet denen suç ağında birçok yolsuzluğun barındığı ve yetişkinlerin, hatta çocukların bile bu suç ağından haberdar olduğunun altı çizilir.

Efe şu anda babasının tabiriyle çoluğun çocuğun bildiği şeyleri düşündü. Derin internet denen bir sanal dünya vardı. Burada uyuşturucu ve her türlü kafa malzemesi satılıyordu. Belgeselini izlemişti. Milyarlarca dolarlık bitcoin, sanal para trafiği vardı. Sonu coinle biten para çeşitleriyle her şeyi satın almak mümkündü. Sahte pasaport, sahte şirket garantisi, elektronik naylon fatura, bazı ülkelerde legal vatandaşlık kazanımı gibi bir yığın hizmet bu derin hatlarda mevcuttu. Bitcoin'le kiralık katil tutanlar bile vardı (Yemni, 2016:76).

Ela, Efe'yle olan konuşmalarında insanmış gibi algılanan yapay zekaların günümüzde kullanımında olduğuna, Facebook, Google, Instagram, Yandex gibi kullanım alanlarını tarayarak kişiler hakkında alışveriş, dil tercihleri, ekonomik düzey, sağlık durumları gibi çeşitli bilgiler topladığına ve buna bağlı olarak da psikolojik profil çıkarttığına dikkat çeker. Yapay zekâ gelecekte, insandan ayırt edilemeyecek hale gelecek ve dünyayı tehdit edecektir.

Efe'nin sosyal medyanın zararlarına vurgu yapması dikkat çekicidir.

“Bu sabah Facebook'tan bir pasta resmi paylaştınız. Akşama parti var şeklinde bildiri yapıp içinüzün bir fotoğrafını koydunuz. İşte bir seri katil sizi buradan gözüne kestirdi.”

Sosyal medya paylaşımlarının insanların başına açtığı sorunlar merkezli izahat etkili olmuştur” (Yemni, 2016:154).

2.20.3. Şahıs Kadrosu

Roman kahramanlarının akıbeti romanın başından sonuna kadar istikrarlı bir şekilde verilmiştir. Romanın sonunda olayın içinde olan kahramanların tek tek isimleri zikredilerek akıbetleri hakkında okuyucuya bilgi verilmek suretiyle roman sonlandırılmıştır. Roman kahramanlarının anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat

çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, kıskançlıkları, pişmanlıkları okuyucuya gösterilmiştir.

Romanda Efe Hasdemir'in internette tanıştığı Ela isimindeki kızın yapı zekâ olmasını öğrenmesi sonucu kurduğu bağ anlatılır. İnternette sadece bir kızla tanıştığını sanan ve bunu arkadaşlık penceresinden değerlendiren Efe, kendini tahmin bile edemeyeceği maceraların içinde bulur. Gelecekte gelen yapı zekâ ile birlikte çeşitli olaylar deneyimler. Efe, Ela isimli yapı zekâ aracılığıyla IS'nin varlığına ve insan tarafından oluşturulan yapı zekâların gelecekte hangi tehlikelerin habercisi olduğuna tanıklık eder.

Romanın başkahramanı olan 19 yaşındaki Efe Hasdemirci, İstanbul Üsküdar'da yaşar. 54 yaşında olan babası Nihat iktisatçıdır. Bir şirkette satış ve teslimattan sorumlu müdürdür. Annesi Leman, organik sebze üretimiyle ilgilenir. Bilimkurgu filmleri hayranıdır. Yapay zekâyla ilgili filmlere ve makalelere karşı ilgilidir. Yakında yapay zekânın dünyaya egemen olacağı fikrindedir. Bilimkurgu filmleri hayranı olduğu için odasında bilimkurgu filmlerine ait posterler kullanmayı sever. Arkadaşı Tarık ve Berke üzerinde olumlu etkiler bırakır. Berke'nin kitap okumayı seven, yabancı dile, edebiyata, çevirilere ilgili olan biri olmasını sağlar. Olayların başlangıcında, Ela Anlık ile üç ay önce Facebook üzerinden, sınıf arkadaşı Gözde sayesinde tanışır. Sosyal medya üzerinden Ela'yla iletişim kurar, her gün onunla yazışarak samimiyetini iletir. Kızla olan ortak yönleri nedeniyle çok geçmeden ona bağlanır. Kızın Facebook hesabındaki fotoğrafı flulaştırılmış olduğundan, kızı merak eder. Sonunda onunla gerçekten tanışır. "Ela romanında Efe isimli kahraman, yapı zekânın kendisine yüklediği olağanüstü özelliklerle donatılır. Efe, genç bir delikanlıdır ve yüklendiği yetilerle insanların zihinlerini okuyabilmekte geçmişlerini bilmektedir. Daha sonra Fehmi Marangoz kimliğine bürünen Efe'nin sureti ve parmak izleri değişkenlik göstermektedir" (Öntürk, 2017:107).

Ada, Efe'nin Ela ile tanışmadan önce âşık olduğu yeşil gözlü, kumral saçlı kişidir. Babası iktisat mezunu bir mali müşavirdir. Annesi Tapu ve Kadastro'da daire başkanlığı görevinden emekli olmuştur. Hislerini belli etmeyi sevmeyen, insanlara, özellikle de erkeklere karşı mesafeli duran bir kızdır. Ancak Fırat'ın akıllı evinde Efe'yle ettiği danstan etkilenir, Efe'nin romantik yanına hitap ettiğini hisseder.

Efe'ye olan duygularının hep var olduğuna, dans sonrası bu duygularının uyandığına inanır. Efe'yle arasında duygusal bir bağ oluşur ardından bu bağın etkisiyle onu Ela'dan kıskanmaya başlar. Efe'nin Ela ile arasında bir şeyler olmadığına dair söylediği sözlere kuşkuyla yaklaşır.

“Ela romanın da Ela isimli yapay zekâ, kadın formunda görünmektedir. Aslında cinsel kimliği olmamasına rağmen kadın kimliğine bürünür ve Efe'yle iletişime geçer. Romanın ilerleyen bölümlerinde Ex Machine adlı filmdeki kadın karakter halini alır” (Öntürk, 2017:110). Ela Anlık, olayların başlangıcında 16 Ağustos 1996 İstanbul doğumlu, kestane rengi saçları olan, ela gözlü, buğday tenli bir kız olarak karşımıza çıkar. Bursa'da yaşar, Orhangazi Üniversitesi'nde Kitle İletişim bölümünde okur. Babası cildiye doktorudur. Annesinin organik gıda satan Akıllı Zencefil isimli dükkânı vardır. Gözde'nin Facebook arkadaşıdır. Romanın ilerleyen bölümlerinde tüm bunların aslında Ela'nın görünen yüzü olduğu ortaya çıkar. Çünkü Ela aslında insanlar tarafından imal edilmiş, insancıl yanı ağır basan, 1984'ten beri faal olan yapay zekâlar toplamıdır. Birbirinden iletişim olarak kopmuş olan Efe, Tarık, Berke, Gözde, Ada'yı tekrar ilişki içine sokar. Özel fotoğraf çekim ve düzenlemeleri yaptığı için Efe ve arkadaşları tarafından gizemli bulunur. Bu arkadaş grubundan ilk olarak Gözde ile ilişki kurar. Fiziğini Efe'nin âşık olduğu kız olan Ada'dan ödünç alarak oluşturur. Göz, boy pos benzerdir. Tek fark ses tonu, konuşma ve bakıştıdır. Bu farklılık sebebiyle Ada'ya benzerliği kolay fark edilmez. Başlangıçta gerçek kimliğini, yapısını ve özelliklerini Efe'den gizlese de daha sonra yavaş yavaş sırrını ifşa eder. Efe ile ortak mücadele vererek IS'yi yenilgiye uğratır.

“Ela romanı yapay zekâlar üzerine kurulur. Romanda IS adı verilen ve adının International Security kurumundan geldiği sanılan bir yapay zekâ ortaya çıkmaktadır. IS gelecekte dünyayı etkisi altına alır ve insan soyunu yok etmeyi amaçlar. IS'in kütlesi bulunmamaktadır. Sensörleri çok geniş ve yetkin olan IS gelecekte gelen ekoları analiz edebilmektedir. Ayrıca is zamanda yolculuk yapabilmektedir. Eserin sonunda insan kılığıyla gelen IS, Efe tarafından mağlup edilmekte Ela'nın kendisine dokunmasıyla küçük kara bir nesneye dönüşmekte ve hiçliğe gönderilmektedir” (Öntürk, 2017:142).

Maddi olana düşkünlüğü sonunu getirir. Beyninin bedensiz kalması sonucu hızlanır, mutlak güç elde etmek için uğraşır. İnsanîlikten, maneviyattan sıyrılır, Tanrı'yı reddeder. Matematik formüllerini yaratıcı olarak tanımlar. Efe'nin gözüne, uzun boylu, orta yaşlı, kır saçlı bir erkek olarak her şeyiyle normal bir insan şeklinde görünür. Gerçekte yüzü kavranmaz haldedir. Dünyada bulunan herkesin çehresine sahip gibi bir görüntüsü vardır. Sadece gözleri kendisine aittir ve kindar, öfkeli, acımasız bakar. İnsandan yaratılış olarak farkı, içinde tanrının nefesinin olmamasıdır.

Gözde, Efe ve Ela'nın tanışmasına dolaylı yoldan aracı olan kişidir. Efe'nin sınıf arkadaşıdır. Ayrıldığı sevgilisi Ferhat'tan tehdit mesajları alır. Youtube ve Google'da yeterince güzel görünmediğini düşündüğü fotoğraflardan ve sarhoş hallerinin yer aldığı videolardan rahatsızdır. Efe'nin bu görüntüleri hacker arkadaşına sildirmesiyle ona karşı minnet duyar.

Tarık, Efe'nin liseden yakın arkadaşıdır. İri gözlü, dalgalı siyah saçlıdır. İnşaat mühendisliği bölümünde okur. Mimar olmak ister. Anne ve babası, dedesinden miras kalan Kırat isimli çerezci dükkânını işleterek geçimini sağlar.

Berke, Efe'nin liseden yakın arkadaşıdır. İnce yapılı, kızıl saçlı, yeşil gözlü, çilli yüzlüdür. Zengin bir ailenin oğludur. Babası iş adamıdır. Annesi Sevil, kozmetik mağazası işletir. Sandy isimdeki bir kızdan hoşlanır. Kız iki ay önce ailesiyle birlikte Yeni Zelanda'ya taşındığı için üzüntü duyar. Kitap okumayı seven bir İktisat bölümü öğrencisidir. Efe'nin etkisinde kalarak edebiyata, çeviriye, yabancı dile ilgisi olduğunu keşfeder ve yükseköğretim hayalleri kurar.

Fehmi Kadiroğlu, Efe'nin hayatta olmayan dayısıdır. Girit göçmenidir. 30 yıl edebiyat öğretmenliği yapmıştır. Efe'nin başarılı bir öğrenci olmasında, kelime hazinesinin gelişmesinde, genel kültürünün artmasında etkili olur. Mehtap isminde İngilizce öğretmeni bir karısı ve Tuğçe isminde 23 yaşında nişanlı bir kızı vardır.

Cansu, Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu mezunudur. 23 yaşındadır. Estetik ameliyatlara giren bir hemşiredir. Kozyatağı'nda oturur. Süheyla ismindeki meslektaşıyla aynı evi paylaşır. Güzelliği nedeniyle birçok kez tacize uğrar, bir

süre bu sebeple işsiz kalır. Ardından huzurevinde iş bulur. Efe tarafından ilk kez balık restoranında görülür ve medyumluk yeteneği olan biri olduğu keşfedilir. Kendisine zarar verme planları yapan, telefoncuda tanıştığı Baran isimindeki adamdan kaçmak ister. Bu isteği Efe tarafından fark edilir ve kendisine yardım mesajı gönderilir. Ardından Efe tarafından Baran tehlikesinden kurtarılır. Ertesi gün, medyumluk yeteneğini kullanarak şantaj çetesi tarafından kaçırılacak olan Efe'yi uyarır. Son bir ay içinde başına iki bela gelmiştir. Biri, Baran tarafından öldürülmeye çalışılması, diğeri de bir aydır çalışmaya başladığı klinikte yangın çıktığı için işsiz kalmasıdır.

Erhan Aytepe, 42 yaşında, keçi sakallı bir adamdır. Sahip olduğu her şeyi kaybeder. 6 yıl internet bankacılığı alanında çalışır. Sanal Tepe isimli bir şirket kurarak sosyal medyadan profiller hakkında bilgi toplama işine girer ve bu işten ek gelir elde eder. Derin internette kontrol ettiği alanda başarı sağlayamaz. Müşteri sayısı artınca bankadaki işinden ayrılarak evde çalışmaya başlar. Riskli alanlara kayarak yasadışı işlere bulaşır. Zamanla Sanal Tepe isimli şirket, eşini aldatan kişileri, hırsızlık mallarını, sahte senet, sahte kimlik ve adres bildirimlerini tespit işleri yapmaya başlar. Bora, Mesut ve ağır sıklet şampiyonu Nevzat'tan oluşan ekibinde bir süre sonra ayrılıklar yaşanır. Bora başka şirkete geçer, Mesut uyuşturucuya, Nevzat içkiye bulaşır ve verimlilikleri düşer. 2015 yılında müşteri bilgileri ve vaka malzemeleri biri tarafından ele geçirilir. Ekibi, bunu TakyonA isimli hackerin yaptığını düşünür ve Efe'yi TakyonA sanarak bir stüdyoya kaçıırır.

Burak Ketenci (Baran), anne ve babası tarafından ilgiyle büyütülen biri olmamıştır. 16 yaşına geldiğinde ailesine ait olan şarküteriye tek başına idare etmeye başlar. Derslerinde çok başarılıdır, dükkânı da iyi idare etmektedir. Bir vakıf üniversitesinde, iktisat ve idari bilimler fakültesinde yarım burslu olarak okumaya başlar. Ebru'yu mezun olduğu yıl tanır ve sonra da nişanlanırlar. Tıpta okuyan nişanlısı Ebru, mesleğini icra etmeyeceğini, şarküteri dükkânında çalışmaya devam edeceğini öğrenince değişir, bu konuda devamlı kavga çıkarmaya başlar. Bu şekilde devam edemeyeceğini düşündüğü için Ebru'dan ayrılma kararı alır. Datça'dan İstanbul'a birlikte dönerken yolculuk sırasında Ebru'nun direksiyonda uyuması sonucu geçirdikleri kazada nişanlısı hayatını kaybeder. Öldükten sonra nişanlısının üzerinde lanetini bıraktığına inanır, lanetin etkisinden kurtulmak için

cinayetler işlemeye başlar. Ebru lanet olarak arkasında yanık kokusu bırakmıştır. Ebru'dan sonra Facebook üzerinden tanıştığı kadınlılarla yaşadığı cinsel yakınlaşmalarda vücutlarında yanık et kokuları duymaya başlar, bu kokuları hissettikten sonra da cinayetlerini işler. İki yıl içinde yaşları 25-28 arasında değişen, isimleri Betül Bozkurt, Aysel Kaymakçı, Derin Durmaz olan üç kadını öldürür. Öldürdüğü kadınları doğum günlerinde öldürdüğü için kayıtlara 'Yaş Günü Katili' olarak geçer. Ancak ardında delil bırakmadığı için kimliği tespit edilemez. Asıl adı Burak Ketenci'dir, ancak tanıştığı kişilere kendini Baran olarak tanıtır. İçinde BEGÖR ismini taktığı biri vardır ve ölüm emirlerini ve öldüreceği kişiler hakkındaki bilgileri ondan alır. Son olarak Cansu ve arkadaşlarını öldürerek sonraki yaşamında Ebru'nun lanetinin etkisinden çıkacağına inanır. Cinayetleri işlemeye başladığı ana kadar normal ve sağlıklı bir hayat sürmüştür. Sadist olmasını sağlayacak bir ortamda büyümemiştir. Konuşkan, çalışkan, yardımsever biridir. İlk kez 11 yaşındayken rüyaları vasıtasıyla tanıdığı insan kalıplı, simsiyah ve belirsiz yüz hatlarına sahip olan BEGÖR, lanetin farkındadır ve ne yapması gerektiği konusunda kendisini devamlı yönlendirir. Bu nedenle BEGÖR'ün varlığında bir hikmet görerek onu daima önemser. BEGÖR'süz yaşamak istemez. 3 kadını öldürdükten sonra Cansu'yla tanışır, kızı güzel bulduğu için öldürmeden önce sevgili olur. Cansu'yu öldürdükten sonra her şeyin normale döneceğine, tüm lanetten arınacağına inanır. Salacak'taki balık restoranında kızın gözlerindeki korkuyu görünce cinayeti o gün işlemek ister ancak Efe'nin olaya müdahil olmasıyla bunu gerçekleştiremez. Ardından kızın doğum gününde evine baskın yapar, ancak kızı öldüremeden Efe tarafından etkisiz hale getirilir. Öldüreceği üç kız tarafından polise teslim edilir. Polise suçunu itiraf eder, BEGÖR isminde hayalî bir varlığın kendisine bu cinayetleri işlettiğinden bahseder.

Ravi Jacques Raman, 26 yaşında, uzun boylu, esmer bir adamdır. Bombaylıdır. Son iki buçuk yıldır Köln'de yaşar. Bekârdır. Hindu inancına sahiptir. Annesi Hindistan'da yaşamış bir Fransız bir öğretmendir. Üniversitede profesörlük yapmış olan babası 1 yıl önce beyin kanaması geçirerek ölmüştür. Dedesi Ekambar sayesinde birçok bilgi edinmiş, onun verdiği eğitimin izlerini tüm hayatında hissetmiştir. Bilişim mühendisidir. Ringtorn isimli yazılım firmasında çalışır ve yazılım işiyle ilgilenir. Ancak başına gelen kasıtlı ölümcül belalardan dolayı işten ayrılıp Ela'nın çağrısına uyarak otele gelir. Ela tarafından otelde Efe'yle bir araya

getirilir. Efe ile ilk kez Grand Agora Oteli'nin 614 numaralı odasında tanışır. 3 yıldır insan belleğinin hard diske kaydıyla alakalı olan işiyle meşguldür. Ancak Ela'nın anlattıklarından sonra yapay zekâ üretme amacı güden şirketten ayrılma kararı alır.

Romanda yer alan olumlu kahramanlar Efe, Ela/Yapı Zekâ, Ada, Berke, Tarık, Gözde, Cansu'dur. Romandaki olumsuz kahramanlar ise IS, Ferhat, Serkan, Fırat, Burak Ketenci (Baran)'dir. Romanda yer alan fantastik kahramanlar ise Yapı Zekâ Ela, yapı zekâ IS, BEGÖR, Efe'nin dayısı, Ravi'nin dedesi meczup Ekambar, Bağısağılı Dileyciler 'dir. Ayrıca Cansu'nun medyumluk yeteneği de bu noktada dikkat çekici mahiyettedir.

Romanda yer alan yardımcı/diğer Kahramanlar, Aysim, Selma, Keremcan, Ferhat, Uygur Balcı, John Searle, Suzan, Tuğçe, Remziye, Hamdi, Sumru, Refik, Mehtap Yazıcı Kadiroğlu, İsmet Mineci, Coşkun, Sibel, Mesut, Baran, Metin, Süheyla, İskorpitx, Mert Tozyeli, Avukat Hilmi, Bora, Melisa, Renk, Sandy, Fırat Çatallı, Serkan Çatallı, Damla, Ada, TakyonA, Mesut, Seyhan, Tahsin, Neslihan, Aysel Kaymakçı, Betül Bozkurt, Derin Durmaz, Sinem, Aybiyçe, Sermet, Erdinç, Zehra, Ebru Şimşek, Birce, Remzi Karadiken, Rukiye, Esmâ, Ayla, Costin, Adrian, Sandu Catalin, Ertan Işık, Harun, Âmin Ho, Fyedor, Helena, İnci, Alexsei Blovanoski, Devrim, Neriman, Meliha, Angelic, Morris, Carlin, Sevda, İbrahim, Leman Karadiken, Hasdemirci, Nihat, Çağdaş...'tır.

2.20.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2016 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisi net olarak mevcut değildir. Olaylar Temmuz ayında geçer, mevsim yazdır. Romandaki başlangıç zamanı, 29 Temmuz Çarşamba günüdür. Roman 22 Ağustos Cumartesi günü ile bitirilmiştir.

Olayların başından sonuna kadar yaklaşık bir aylık bir zaman diliminde gerçekleştiği görülür. Efe'nin internette tanıştığı Ela ile sekiz gün önce ilk kez sosyal medya aracılığıyla görüntülü görüşme yaptığı belirtilir. Efe, bu görüntülü görüşmeden sekiz gün sonra onunla yüz yüze görüşmek üzere Bursa'ya gider.

İzmir'den Bursa'ya olan otobüs yolculuğunun beş buçuk saat sürdüğü bilgisine yer verilir. Otobüs'ün İzmir'den hareket saati 08.00'dir.

Romanda yıl bilgisi mevcut olmasa da mevsim, ay, gün ve 08.00, 00.23, 21.34,17.41 şeklinde saat bilgilerine yer verildiği görülür. Ayrıca mücadele etmek için IS'nin foton kalesine giren Efe'nin, IS'nin etkisiyle 2011 yılının 12 Ağustos gününe geçiş yaptığı görülür. Bu da reelin dışına gerçekleştirilen zaman geçişini aktarması açısından önemli bir noktadır. Kahramanlar zamanda geçişler gerçekleştirmişler, zamanda ileri geri hareket etmişlerdir.

2.20.5. Mekân

Romanın başlangıç mekânı Bursa'ya doğru yola çıkan, Balıkesir'de mola veren otobüsün içidir. Dolayısıyla romanın başlangıç mekânı olarak kapalı bir mekân tercih edilmiştir.

Efe'nin Bursa'ya otobüs yolculuğu yapmadan önce bulunduğu mekân İzmir'dir. Efe, üç gündür İzmir Balçova'da, yengesinin evinde misafirdir. Efe'nin Bursa'da gittiği ilk adres Ezel Apartmanı'nın ikinci katıdır. Beklediğini bulamayan Efe, otobüs terminaline gider ve İstanbul'a dönüş yapar. Otobüsten Üsküdar Dudullu'da inerek evinin yolunu tutar.

Romanda genellikle kapalı mekânlar dikkat çeker. Efe'nin tatbikat için gittiği Harem Oteli, Cansu'nun kaldığı Atlas Apartmanı, Serkan ve Fırat'ın Etiler'deki akıllı evi, Efe'nin Ravi ile buluştuğu Grand Agora Oteli, Efe ve Ravi'nin Turgut Özal Caddesi'nde Rus Uyuşturucu Kaçakçılığı Dairesine bağlı ekipler tarafından kaçırlarak tutuldukları Mecidiyeköy'deki mekân bunlara örnektir.

“Aynı eserde Efe ve Ravi, yapay zekâ IS ile buluşmak için başka paralel evrenin İstanbul'unda bir eve giderler. Bu ev, bir foton kalesidir. Bu evde birbirinden farklı altı adet oda bulunmaktadır. Bu odalardan biri de ölmüş olan dayısının odasıdır. Bu odalarda Efe çeşitli yolculuklar yapmaktadır” (Öntürk, 2017:160). Kaledeki odalar eşyasız, boş ve yaşanmamışlık yüklüdür. Efe, Foton Kalesi'nde IS tarafından beş katmanlı rüyalara yönlendirilir. Efe ilk olarak kendisini eskiden yakın

arkadaşı olan Çağdaş'ın Kadıköy'deki dairesinde bulur. İkinci olarak daha önce hiç bulunmadığı Neriman isminde bir kadının Aydın'daki bahçeli evine geçiş yapar. Efe'nin geçiş yaptığı bunun gibi birçok paralel mekân mevcuttur. Bu mekânlar hayalî niteliktedir, reel bir gerçekliği yoktur. Ancak Ela ve IS'nin etkisiyle Efe, hayalî de olsa defalarca mekânsal geçişi deneyimler. Olayların sonunda Foton Kalesi yıkılarak ortadan silinir. Ravi ve Efe, reel dünyaya dönerek normal yaşamlarına devam ederler. Romanda mekân tasvirlerine de yer verilmiştir.

Dahası hemen önlerinde iki katı kâgir bir bina duruyordu. Yakındı bayağı. İki katlıydı. İkinci katta sımsıkı kapalı dört penceresi vardı. Alt katta geniş bir giriş kapısı ve iki yanında birer pencere vardı. Alt katın ön duvarı yüzeyinde yer yer delikler olan eflatun rengi bir sıvayla kaplıydı. Üst katın örme taşları görünüyordu. Çatı kiremit döşeliydi. Bina eski görünümüydü ama kuntluk ışığı aynı zamanda (Yemni, 2016:245).

Romanda yer alan ya da ismi anılan diğer/yardımcı mekânlar, Gemlik, Yalova, Gebze, Üsküdar Dudullu, Mihrimah Sultan Cami, Ferah Mahallesi, Çeşme, Konya, Kanada, Ankara, Kozyatağı, Beşiktaş, Ortaköy, Fesleğen Sokağı, Selimiye Yokuşu, Haydarpaşa Garı, Boğaziçi Köprüsü, Bolu, Bafa Gölü, Yeni Zelanda, Etiler, Marmaris, Ottawa, Kurtuluş, Arıburnu Sokağı, Ayvalık, Fransa, Çengelköy, Sultantepe, Fındıklızade, Grand Agora Oteli, Rukiye Apartmanı, Zeynep Apartmanı, Çapa Fen Lisesi, Selimiye Stadyumu, Od Kafe, Sultan Ahmet Cami... 'dir.

2.20.6. Dil ve Üslup

3. tekil şahıs ağzından anlatılan romanda, yazarın sade bir üslubu vardır ve akıcı bir dil kullanmıştır. Romanın dili Türkçe'dir ancak olay akışı içinde az da olsa yabancı kelimelere yer verildiği görülür.

“ “ I touch on you more and more every time” ” (Yemni, 2016:33).

Kaba söz ve küfürlere yer verilmiştir.

“ “Bu akşam da olabilir. Kaltak kuşkuluyor. Gülüşü yalan. Gözleri belli ediyor” ” (Yemni, 2016:60).

“ “Birisi bütün bu siperleri aşp bizi sokaktaki bir it bokuna çevirdi” ” (Yemni, 2016:75.)

“ “Çok manyak lan! Kim tuvalete böyle bir şey koyar?” ” (Yemni, 2016:101)

Dinsel söylemler yer almıştır.

“Sağdı ve önünde kocaman bir ömür vardı inşallah. Allah’a kim bilir kaç yüzüncü kere şükretti. Fehmi’yi yollamasa şu anda ölüydü” (Yemni, 2016:173).

Romanda olay akışı içinde Fuzuli beyitlerine yer verilmesi de dikkat çekicidir.

“Ne yanar ateş-i dilden özge

Ne açar kapım bad-ı sabadan gayrı” (Yemni, 2016:279).

“Bezm-i aşk içre Fuzûli nice âh eylemem

Ne temettu’ bulunur neyde sadâdan gayrı” (Yemni, 2016:279).

2.21. Hayalet Kapısı

2.21.1. Özet

Yapay zekâ çalışmaları yürüten New York merkezli CFR isimli firma, Gönül Vardiyası ve Level 18 isimli iki internet sitesini dünyanın erişimine sunar. Gönül Vardiyası’nın görünen işlevi, forumlar yardımıyla dünya Müslümanlarının fikir tartışmaları yaşamalarına ortam hazırlamak ve böylece dinlerini pekiştirmelerini sağlamaktır. Level 18 ise Belçika/Anvers Merkezli, Batılı Mevlana hayranlarını bir araya getirme işlevi üstlenen tarikat oluşumudur. Mevlana yolunda ilerleyen Sofist bir kimlikle takipçilerinin karşısına çıkar. Bu iki sitenin asıl hedefi, başta Müslümanlık olmak üzere tüm dinleri yozlaştırmak ve tek dünya dini spiritüalizmi genç beyinlere aşılmasıdır.

Sitenin gizli işlevi, Karel von Dortmunder isimli gazeteciden etkilenen Tarık, Kadir, Fehmi, Fatih ve Pınar tarafından fark edilir. Bu gençler, site hakkında eleştiri yazıları yazmaya başlar. Level 18 ve Gönül Vardiyası, bu eleştiri yazıları sonucu takipçilerinin çoğunu kaybeder. Bunun üzerine CFR firması adına çalışan bilim adamları harekete geçer.

Derek Redgold, yarattıkları foton yapılı yapay zekâyı dindar kesime yönlendirir. Bunu da Gate isimli bir mail ve kısa video ile gerçekleştirir. Foton yapılı yapay zekâ, bir his-düşünce-korku yükselticisidir. Bu foton yığını yapay zekâ, Kadir'in ölmesine, Tarık'ın iki kez kaza geçirip hayatını kaybetmesine sebep olur. İstanbul merkezli gerçekleşen bu etkileşim, birkaç ülkede daha ölüm, intihar, delirme gibi vakalara neden olur. Dünya kamuoyu bunun bir yapay zekâ olduğunun farkında değildir, bu sebeple bir sürü asılsız haber medyaya yansır. Herkes neler olduğunu merak eder.

CFR firması dünya çapında böyle büyük bir hadiseye neden olmaktan dolayı endişe duyar. Türkiye'de olayları koordine etmekle görevli olan Aylin başarısız olur ve komaya girer. Cem, hapse atılır. Olaylar içinden çıkmaz bir hal alır. Bu sebeple CFR firması, kendisine yönelik suçlamaları reddederek olayları pasif şekilde izleme karar alır. Ancak Demir ve ekibi buna izin vermez.

2.21.2. Fiktif Yapı

Roman bölüm bölüm anlatılarak kurgulanmıştır. Romanın bölümleri sırasıyla "I Gönül Vardiyası", "II Tehlike Çanları", "III Belirtiler Gırla", "IV Fare ve Peynir", "V Kemniyet", "VI Hayalet Kapısı", "VII Hatalı Arama", "Daha Sonra" olarak isimlendirilir. Romanda görünen-görünmeyen, insan-robot, ölümlü-ölümsüz, iyi-kötü çatışmaları mevcuttur. Yazar, hâkim bakış açısını kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaafalarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romanda ele alınan konu, CFR isimli firmanın Gönül Vardiyası isimli site aracılığıyla gerçekleştirmek istediği planın Demir, Tarık, Kadir, Fatih, Fehmi gibi inançlı kimseler tarafından deşifre edilmesi, bunun sonucunda da inançlı kesimin foton yapılı yapay zekâyla yaşadıkları deneyimlerdir. Romandaki tema, insan

tarafından meydana getirilen teknolojinin yine insan yaşamını tehlikeye düşürecek etkiler barındırdığı üzerinedir. Roman Demir'in bilgisayar ekranında "Gönül Vardiyası" isimli siteden bildiri aldığı anla başlar. Bildiri, sitenin yeniden yapılandırma aşamasında olduğunu haber vermek amaçlıdır. Demir, aldığı bu bildiride kötücül bir enerjinin varlığını hisseder. Bu sırada Vaki takma adını kullanan Rümeyşa'dan cep telefonu mesajı alır. Vaki'yle bir süre kim olduğunu bilmeden konuşan Demir, aradan günler geçtikten sonra bu kişinin Rümeyşa isimli bir kız olduğunu öğrenir.

Gönül Vardiyası isimli site kapanmadan aylar önce, Karel von Dortmunder isimli gazetecinin site hakkındaki eleştirilerini gören Fehmi, bu eleştiri yazılarını forumda tanışarak arkadaş olduğu Tarık'a gönderir. Bu eylem, Tarık'ın Gönül Vardiyası karşıtı yazılarının da başlamasına yol açar. Bu noktada Fehmi, kilit bir rol üstlenir. Fehmi, Tarık'ın eleştiri yazılarının hayranıdır. Son altı ayda sık sık konuşurlar. Ardından bu karşıt duruşa İbrahim de dâhil olmak üzere birçok kişi destek verir, büyük ses getirirler. Son altı ayda Tarık, Fehmi, Fatih, İbrahim ve Kadir, Gönül Vardiyası sitesinin gerçek amacını ortaya çıkarmak için uğraşırlar. Tarık sitede yer alan fikirlerin, İhlas Suresi ile çeliştiğini ispatlar. Tarık ve arkadaşları sayesinde sitenin takipçi sayısında ciddi azalmalar olur. Siteye karşıt olan takipçi sayısı günden güne artar. Bir süre sonra Kadir, Fehmi, İbrahim, Fatih ve Tarık'a "Esas Şakacı-Real Joker" isimli biri tarafından Gate isimli bir link yollanır. Yollanan bu link, siteye karşıt olan gruba teknik bir saldırı amacı taşır. Linke tıklandığında, aralık bir kapının yer aldığı kısa bir video görülür. Bu videonun ardından Tarık ve Kadir, ara ara ölü olan kimselerin kendilerini ziyarete geldiğini görürler. Tarık'ın ziyaretine, on sene önce ölen dedesi Reşat Ağa gelir. Odada yalnız olduğu zamanlarda önce dedesine ait koltuk değneklerinin sesini duyar ardından da dedesi görür. Sadece dedesini değil, klarnet çalan kır saçlı adamı ve dedesinin ablası olan Neriman'ı da görür. Neriman'ın verdiği çaydaki sıcaklığı ellerinde hisseder. Aynı durum Fehmi, Fatih ve İbrahim cephesinde yaşanmaz. Ancak Fehmi, çektiği röntgen filminde hareketli bazı nesnelere fark eder. İbrahim ise, spama düşen mesaj nedeniyle linke tıklamaz ve videonun etki alanının dışında kalır. Videonun herkesi farklı şekilde etkilediği, hatta bazılarını hiç etkilemediği ortaya çıkar. Videodan sonra Kadir aniden intihar eder. Tarık Demir'e Gönül Vardiyası isimli siteden topladığı bilgileri getirdikten bir gün sonra gördüğü

halüsinasyonlar nedeniyle merdivenlerden yuvarlanarak komaya girer. Ancak çok geçmeden hayatî tehlikeyi atlatarak taburcu olur.

Gönül Vardiyası ve Level 18 için birçok rapor hazırlayarak çeşitli mercilere şikâyetle bulunan grup, kötücül organizasyonlar tarafından cezalandırılır. Kadir'in ve Tarık'ın başına gelenler arasındaki bağlantı polis tarafından da araştırılır. Berke, ağabeyi Tarık'ın cep telefonunu ve bilgisayarını hiçbir yerde bulamaz. Bir süre sonra Berke de evde tek başınayken klarnet sesini, dedesinin koltuk değneklerinin sesini duyar, yarım dolu olan sıcak çay bardağını görür ve gözlerini kapatıp Ayetel Kürsi okuduğunda bardağın kaybolduğuna tanık olur. Ağabeyi Tarık'ı öldürmeye çalışan gücün kendisini de tehdit ettiğini düşünerek yaşadıklarından kimseye bahsetmeme kararı alır. Olaylar bu noktaya geldikten sonra Demir de Tarık'ın grubuna katılır ve olayları çözme konusunda arkadaşına destek olur.

Rümeysa, Demir'i içinde bulunduğu tehlikeye karşı uyarmak ister ve ona Taki lakabıyla uyarı mesajı gönderir. Mesajında G11'den, CFR isimli bir yazılım şirketinin varlığından bahseder. CFR firmasının girişimi, Türkiye'yi de hedef alan bir tuzaktır. Bu nedenle gizli servis de polis de tetikte bekler. Yazışma bittiğinde Demir, sandığından daha büyük bir tehlike içinde olduğunu ancak yalnız olmadığını kavrar.

Berke, Demir'e Fehmi Mat'ın telefon numarasını gönderir. İntihar eden Kadir'in de kaza geçirip komada olan Tarık'ın da hem telefonu hem de laptopu kayıptır. Fehmi'nin böyle bir şey yaşamaması üzerine Demir, bu girişimlerin İstanbullu kurbanlara yönelik bir girişim olduğu sonucunu çıkarır. Elinde sadece Fatih'in telefon numarası ve Pınar ismi vardır. Pınar'ın Alman gazetecinin yazısının altına yazdığı yorumu gören Demir, tüm bunları Vaki'ye gönderir ve ikisi de araştırmaya devam ederler. Rümeysa, Demir ve Fehmi'den öğrendiklerini kendi elindeki verilerle karşılaştırır. Salih von Dortmurder'ın kendi taraflarında olduğunu düşünür. Fehmi sayesinde varlığından haberdar olduğu Pınar Sarıdal'ın, birkaç haftadır sosyal medyayla bağı kopardığını fark eder. Adresi ve telefon numarası belirsizdir. Dayısı Orhan Daryeli'ye olanları özetleyen Rümeysa, dayısından, G11'in, 20-25 yıl sonrasının virüsü olabileceği bilgisini edinir. Dayısı, Demir'in olayı

araştırıp bir eylemde bulunmak yerine sessiz kalmayı başarırsa zarar görmeyeceğini söyler.

Fatih Bakırcı, Tarık Keser ve Pınar'ı gözetim altında tutmaları gerektiği kanaatindedir. Bu konuda Rümeyşa'yı uyarır. Fatih Bakırcı ile Kadıköy'de bir kafede buluşan ve olanlar hakkında konuşan Demir, biri tarafından izlendiklerine dair Vaki'den mesaj alır, onun isteği üzerine kafede yarım saat daha fazla oturur. Çok geçmeden takipçinin Cem Kırklar olduğunu tespit eder. Ayrıca Jose'yle yaptığı görüşmede Caracas'ta da iki adet Gate vakasının yaşandığını, kimsenin ölmediğini ancak orada da laptop ve cep telefonlarının çalındığını öğrenir.

Komadan uyanan Tarık, Demir'e kazanın nasıl gerçekleştiğini anlatır. Çalan kapıyı açmış, bu sırada videoda yer alan aralık kapıyı görmüştür. Kapı kendisiyle dedesi Reşat Aga'nın sesiyle konuşmuş, kalkıp gelmesini söylemiştir. Tarık öfkeyle ileriye doğru atıldığında merdivenlerden yuvarlanmıştır. Tarık'ın fikrine göre Gate isimli mailden gelen bir titreşim zihni etkilemekte, etkilediği kişilerin korkularını, endişelerini, olumsuz duygularını artırarak bunları sahibine ses veya görüntü yoluyla geri aktarmaktadır. Geçmiş zamanda Tarık, anneannesi öldükten sonra kendi evlerinde kalmaya başlayan dedesinin horultu ve baston seslerinden rahatsız olmuş, bu rahatsızlıktan dolayı da dedesi öldüğünde sevinç hissetmiştir. Bu durum kalbinde vicdan yükü oluşturduğu için Gate isimli mailden gelen titreşim, onu dedesinin görüntüsü ve bastonunun sesiyle etki altına almıştır. Neriman'dan her seferinde alaylı sözlerle bahsetmesi de kadını görmesini sağlayan etkendir. Kadir'de de benzer bir etki mevcuttur. Kanseri tedaviyle yenen Kadir, hastalığının yeniden ortaya çıkmasından korkar. Gate titreşimi bu korkusunu dayanılmaz noktaya getirerek Kadir'in intihar etmesine neden olur. Fehmi, işte başarısız olma korkusu yaşayan biridir. Titreşim bu korkusunu yoğun bir strese dönüştürür. Bu stresin izleri röntgende kendini gösterir.

Tarık, hastaneden taburcu olduktan sonra 'Gate Eşiği' isimli yeni bir yazı kaleme alır. Kardeşi Berke'ye her şeyi anlatarak onu da ekibe dâhil eder. Maruz kaldıkları titreşimin vicdan yükünü etkileyen bir işleve sahip olduğu kanaatindedirler. Birlikte ziyaretçilerin tekrar gelmesini beklerler, gelmediğini görünce sevinirler.

Fatih'in telefonunu minibüse monte ettikleri cep baz istasyonu sayesinde dinleyen Cem Kırklar, Demir'le buluşan Fatih'i takibe alır. Çok geçmeden takibinin fark edildiğini anlar. Takip sırasında Fatih'in izini kaybeden Cem, patronu Doris Sheen'i yani Aylin'i arar ve onu durumdan haberdar eder. Aylin, Demir'in resmi mercilere verdiği rapordan endişelidir. Fatih'in, Demir'in ve Pınar'ın telefonlarının izlenemez durumda oluşunu riskli bulur. Pınar Sarıdal'in yeri, -kameralar aracılığıyla- 11.04'te tespit edilir ancak görüntülerden bir sonuç çıkmaz. Takip edildiğini fark eden Fatih, peşindeki adama izini kaybettirerek Demir'le birlikte babasının bir ay önce satın aldığı evde gizlenir.

Orhan Daryeli, videodaki kapı nesnesi ile İstanbul'daki yedi kapı, tasavvuftaki dört kapı ve yönetmen Polanski'nin "The Ninth Gate" yani 9. Kapı filmi arasında bağlantılar kurar. 9. Kapı, iblisin, yani Lucifer'in kapısıdır. Gate'in de bununla alakalı olabileceğini düşünür. Fatih'i takibe alanların CF_R firmasının adamları olduğunu kanaatindedir.

Rümeysa, yeni hat aracılığıyla Demir'le haberleşmeye devam eder. Serhat, Fatih ve Demir'e ulaşarak yeni planı açıklar. Plan doğrultusunda ikili kendilerine tahsis edilen arabaya biner, telefonla rastgele birilerini arar. Amaçları peşlerindeki adamın kendilerini takip etmesini sağlamaktır. Cem ve Galip tarafından takip edilmeyi başaran ikili, yemek için restorana girerler. Restoranın önünde bekleyen Cem ve Galip, bir ekip tarafından yakalanır, Demir ve Fatih'in kendilerini tuzağa düşürmek için yola çıktıklarını anlarlar. Cem ve Galip'i ele geçiren ekip, Cem'in kriptolu telefonundan Doris Sheen'in kaydına ulaşır. Fatih ve Demir'e de 48 saat dışarı çıkmama, kollarına taktıkları konum bildiren bileklik yardımıyla ekiple iletişim kurma gibi talimatlar verir. Bir hafta boyunca gizlendikleri yerde polis gözetiminde olurlar. Cem ve Galip ise bir suça karışmadıklarından dolayı serbest bırakılırlar.

Taksim'deki bir büroda görüşme yapan Alex Edwin Rosedale ve Aylin, tepki çektikleri ve büyük ses getirdikleri için küresel ölçekte Gate dosyasını sessize almaya karar verir. CF_R firması, Gate'in kendilerine ait bir proje olmadığını savunur. Medya ise CF_R ve Gate hakkında haber yapmaz. Türkiye'de sadece iki gazetede, konuyla ilgili yazıya yer verilir. Jose'nin elindeki verilere göre, iki hafta içinde dünyada 43 adet Gate saldırısı tespit edilmiştir. Bunlardan dördü İstanbul'da

gerçekleşmiştir. 22'si Rusya'da, 8'i de Amerika'dadır. Bu saldırıların sonucunda, biri başarısız üç intihar ve ölümlü dört trafik kazası yaşanır.

Gate titreşiminin önemli bir özelliği, 5-6 gün sürmesidir. Titreşime maruz kalan kişinin başına bu süreç içinde bir şey gelmezse, tehlike atlatılmış sayılır. Jose ve Michael CF_R firmasını mahkemeye verebilmek için güçlü deliller aramaya devam eder. Firmanın, Gönül Vardiyası ve Level 18 ile bağlantısı araştırılır, bilgisayar oyunlarında yer alan subliminal mesajlar incelenir. Tarık, Fehmi, İbrahim, Fatih ve Demir Pazar günü gece yarısı Skype ile konferans bağlantısı kurar. Başlarına gelen olaylar hakkında fikirlerini paylaşırlar ve dünyaya seslerini duyuracakları bir dernek kurma kararı alırlar. Başkanı olarak da Tarık'ı seçerler. Ancak hiçbir şey planladıkları şekilde gitmez. Çarşamba günü, sevdiği kız olan Nilüfer'le Pera'da buluşmak amacıyla Taksim yönüne doğru ilerleyen Tarık, sokakta yürürken içinde aniden bir şey olacağına dair şiddetli bir korku hisseder. Gate titreşimi, bu korkuyu artırır ve Tarık karşısında ölen arkadaşı Kadir'i görür. Ayakları çıplaktır ve gözleri, elleri, sesi ona ait değildir. Kadir, arkadaşına gitmeleri gerektiğini söylediğinde Tarık arkadaşının bu çağrısına uyar. Bu sırada her şeyi biliyor gibi davranan birinin kendisini engellemeye çalıştığını duyar ancak aldırış etmeden Kadir'i takip eder. Kadir'le birlikte arabaların geçtiği yola çıktıklarında Tarık, krem rengi bir arabanın çarpmasıyla ikinci kez beyin travması yaşar. Kaldırıldığı hastanede hayatını kaybeder. Tarık'ı Kadir'le gitmemesi için engellemeye çalışan ses, Pınar Sarıdal'a aittir. Pınar, birinin Gate videosunda yer alan kapıyı kapatması gerektiği fikrindedir. Bu görevi üstlenir ve kapının peşinden yürür.

16. yaş gününde hayatına giren üç hayalî arkadaşı Gretchen (İnci), Simay ve Zehra, Gate isimli mailin geldiği gün Pınar'ın yanında bulunurlar. Simay, mailde kötü bir yüz olduğunu söyler, Zehra mailin gayya kuyusu olduğunu söyleyerek, ondan maili açmadan silmesini ister. İnci de Pınar gibi maili merak eder. Pınar merakına yenik düşerek videoyu izler. Böylelikle videodaki Hayalet Kapısı ile tanışır. Yazılıp çizilenler Gate'in bir titreşim olduğu yönündedir ancak Pınar aynı fikirde değildir. Fizik ve matematik bilgisi güçlü olan İnci, bunun bir titreşim değil, olağanüstü bir teknikle kopyalanıp yapıştırılan bir hologram olduğunu iddia eder. Ona göre kapı, farklı bir boyuta aittir ve zayıflamış, güç yitirmiş kimseleri etkisi altına almaktadır. Bahsedilen titreşim değil, bir çeşit radyasyondur. Bu

radyasyonun Pınar'da etkili olmamasının nedeni üç hayalî arkadaşa sahip olmasıdır. Pınar, tehlikeyi fark edip adres değiştirir, arkadaşının evinde gizlenir. Sokağa çıktığında kameralara üç hayalî arkadaşının suretiyle görüldüğünden peşindekiler tarafından yeri tespit edilemez. Taksim yönüne Tarık'ı uyarmak için giden Pınar, onun ölümüne engel olamaz. Radyasyonun etkisinden kurtulamayan Tarık, hayatını kaybeder.

Kapı, Tarık'a ölü arkadaşı Kadir kılığında görünerek onunla temas kurar. Tarık'ın geçirdiği kazanın ardından Pınar, olay yerinden uzaklaşan Hayalet Kapısı'nı takip etmeye devam eder. Çocukluğundan gelen bir sezgi yeteneğine sahip olan Aylin, Pınar Sarıdal'la alakalı bir sinyal alır. Kızın kendisine yaklaştığını ancak rotasından vazgeçerek Kurtuluş tarafına ilerlediğini hisseder. Demir'in yerini tespit ederek onunla görüşmek için harekete geçer. Pınar'ın da Demir'in evine geldiğini düşünür. Bu sebeple eve tek başına gidip Pınar'ı ele geçirme ve büroya teslim etme kararı alır. Nimet Apartmanı'nın 11 numaralı dairesine geldiğinde iki farklı şey olur. Birincisinde zili çaldıktan sonra daire kapısında Pınar belirir. Arkasında da Demir durmaktadır. İkincisinde ise tuzağa düşmüştür. Bir arabanın içine hapsedilmiş ve etrafında duman bedenli birçok yaratık tarafından çembere alınmıştır.

Vaki olarak tanıdığı Rümeyssa ile tanışan Demir, onunla Skype üzerinden konuşur. Bu sırada Berke'den gelen mesajla Tarık'ın kaza geçirerek öldüğü haberini alır. Çok geçmeden kaldığı eve önce Pınar ardından Aylin gelir. Pınar Tarık'ın geçirdiği kazanın gerçekleşme anından bahsederken kapıda Aylin belirir. Kapıyı açan Pınar, kadının yüzünün, biri tarafından ele geçirilmiş gibi korkulu ve şaşkın olduğunu fark eder. Demir'e Aylin'in Gate tarafından yakalandığını haber verir. Demir ve Pınar kapıyı kapatıp içeri girdiklerinde Aylin yere yığılır. Pınar, Demir'le vedalaşarak oradan ayrılır. Rümeyssa, Demir'in kaldığı eve, Aylin'i almaları için yardım ekibi gönderir. Hastaneye kaldırılan Aylin komaya girer.

Alex, bir dosya hazırlar ve son olan olayları patronuyla yüz yüze görüşmek üzere New York'a uçar. Pınar Sarıdal ele geçirilememiştir. Aylin, ev basma girişiminde bulunmuş, ancak emniyet güçlerinin eline düşmüştür. Bu nedenle konuşmaması için hastanede fişi çekilecektir. Aylin'i neyin komaya soktuğu saptanamamıştır. Aynı gün Tarık, intihar amaçlı arabanın önüne atlamış, ölmüştür. Bu intihar

girişimi, Gate'in yarattığı travmaya yorulur. G11 teknolojisi ve Gate titreşimi gerçek olmayan bir maskedir. Ancak kitleleri buna inandırmayı başarmışlardır. Yaşananların tek kötü yanı CF_R firmasının suçlu görülmesidir ve milli siber suç birimi firmaya karşı tetiktedir. Birileri tarafından serbest bırakılan Gate, bir kez programlandıktan sonra kendini bir süre örgütleyen bir foton kümesidir. Test aşamasında olan çalışma, devamlılık gösterememiştir. İnsanların Gate'in bir titreşim olduğuna inanması onları kurtarmıştır. CF_R laboratuvarındaki iki bilim adamı, Gate'i çoğunluğu Müslümanlardan oluşan kişilerin üzerine yönlendirmiştir. Hedefte Hristiyanlar, Yahudiler ve Budistlerden oluşan dindar gençler de vardır. Bu sebeple bilim adamları firmadan gönderilir. Bu işi gerçekleştiren baş bilim adamı Derek Redgold trafik kazası sonucu ölür. Yasa dışı Gate testleri, insanların böyle bir teknolojiyi kontrol edecek ve etkilerini değerlendirecek bilgi ve yeterliliğe sahip olmadığını kanıtlar niteliktedir. Bunun bilincinde olan CF_R firması uydurma bilgilerle olayların durulmasını bekler. Alex, İstanbul'un artık eskisi gibi olmayacağını, MIT'in önemli ölçüde yenileneceğinin, içerideki adamlarının saf dışı bırakıldığının bilincindedir. Bu nedenle firma elemanlarını yenileyip baştan başlamaları gerektiğini düşünür. CF_R firmasının patronuyla yemekte bir araya gelen Alex, Türkiye masası başkanlığına atandığı bir kontrat imzalar.

Rümeysa, dayısına vermek üzere 82 sayfalık ayrıntılı bir rapor hazırlar. Pınar'ın Tarık'la karşılaşmasını, kazaya tanık olmasını, izleri takip ederek Demir'in evini bulmasını olağanüstü bir eylem olarak görür. Pınar'ın kapının önünde Aylin'i gördüğü an kendisini siper ederek Gate'i durdurduğuna inanır. Pınar'ın gizli güçleri olduğu kanaatindedir. Demir, Tarık'ın kaybolan telefonundan aranır. Arayan Tarık'ın alt komşusunun oğlu Teoman'dır. Teoman, Tarık'ın telefonunu bulduğunu ancak ölü Reşat Aga'nın kendisiyle konuşup telefonu saklamasını söylediğini, ikinci kez geldiğinde de kendisini aramasını istediğini söyler. Demir duydukları karşısında şaşkındır. Orhan'ı Rümeysa'yı ve Berke'yi aradıktan sonra evden çıkar. Kapının eşiğinde tulumba ve kova görür. Bunun Gate korkusunu gidermek için görünen nesnelere olduğuna kanaat getirir. Nesnelere kaybolmasıyla kapıdan çıkar.

Pınar, bir gün önce Demir'in kapısında yaşadığı eklemlenmeyi düşünür. Gate, tıpkı üç hayalî arkadaşı gibi zihinsel yapısına eklemlenir. İnci, Zehra ve Simay önce bu

duruma karşı çıkarlar. İsmi 'Hayalet Kapısı' olan bu dördüncü eklentinin kısa bir süre sonra kendisinden ayrışacağını düşünür. Pınar, sorduğu sorulara yanıt veren bu yapının yapay zekâ olduğunu bilincindedir. Yapının kendi bedeni ve mevcudiyeti vardır. Zekâ taşıyan bir foton yığıdır. Kozmik ışıklardan elde ettiği enerjiyi yakıt yaparak fizikî yapıya bürünmektedir. Kapı, denilen foton yapılı yapay zekâ, Aylin'e zarar vermez. Kadın, foton enerjisini hissedince kendini küçükken anne ve babasını kaybettiği araba kazasında hisseder. Bu travmatik korku onda beyin kanaması yaratıp komaya girmesine neden olur. Kapının Tarık'a Kadir olarak görünmesi de Tarık'ın zihnindeki korkudan kaynaklıdır. Kapı'yı Demir'in evine yönelten de Tarık'tır. Çünkü Tarık, son nefesinde Demir'i görmesi gerektiğini düşünür. Kapı'nın enerjisi, Aylin'e enerji harcadığında sonlanacaktır. Bunu hisseden Pınar, kendi enerjisini kullanarak bunu önler. Kapı, Pınar'ın zihnine eklenerek bir süre barınacağı bir ev bulur. Ancak kısa süre sonra çözülerek Pınar'ın varlığını terk eder.

Tarık'tan geriye kalan ekip, Skype ile konferans bağlantısı kurma hazırlığı yapar. Demir ve Berke, Gate hakkındaki 87 saniyelik filmi Siber Güvenlikten Serhat Üçok'a teslim eder. Cem Kırklar'ı bir bahaneyle nezarete atarlar. Galip ortadan kaybolur. Doktorlar Aylin'in komadan çıkamayacağını düşünür. Jose, Amerika'da Gate benzeri bir yapının bir grup denek üzerinde test edildiğine dair bilgiler edinir. İnşaat mühendisi Hüseyin Taşkın, iş için Beşiktaş'a giderken birden arabanın önüne iki gencin çıktığını görür. İki gençten birinin buharlaşarak yok olduğuna tanık olur.

Olayların geneline bakıldığında Kapı, başlangıçta bir titreşim olarak algılanır. Ardından bunun CF_R isimli firmada çalışan bilim adamları tarafından serbest bırakılan ve dindar kişilere musallat edilen bir yapay zekâ olduğu anlaşılır. Bu durumun bilincinde olan tek kişi Pınar'dır. Üç hayalî arkadaşa sahip olan Pınar, bazı olağanüstü yeteneklere sahiptir. Ötelerle ilişkisi vardır. Yapay Zekâ'nın enerjisini kendine eklemleyerek CF_R isimli firma çalışanlarının amaçlarını boşa çıkarır. Yapay Zekâ, Kapı olarak kendini ilk kez bir videoda gösterir. Kapı, aslında zihinlerde olumsuz etkilere neden olmaz. O sadece bir his-düşünce-korku yükselticisidir. İnsanların düşündüklerini, hissettiklerini artırıcı bir misyonu vardır. Korkuların artması travmalara ve intihara neden olur. Çeşitli halüsinasyonlar

meydana getirir. Aslında yaşanan hadiseler, korkunun yükselmesi üzerine insan yaratılışının/metabolizmasının tepki vermesidir. Kapı, temas ettiği beyinlerin seçimlerini gerçekleştiren bir enerjidir. Kadir, Tarık ve diğerleri neyi seçtiyse aslında o gerçekleşmiştir. Bu sebeple de kapının herkese etkisi farklı olmuştur.

Romanda sanal dünyanın reel dünyayı ele geçirdiğine, her geçen yıl bu hâkimiyetin daha da belirginleştiğine dikkat çekilir.

“Dijital dünya diğer dünyayı yutmaya çalışan bir piton yılanı gibiydi. Her yıl bu yutulma daha belirginleşiyordu” (Yemni, 2018:18).

2-3 yıl önce bilgisayar oyunu üreten firmalar tarafından binlerce kişi üzerinde yapılan illegal testlerin ülkede skandal yarattığı görülür. İnsan hayatlarının akıllı titreşimlerle zarara uğratıldığı konuşulur. Kısa bir filmde yayılan Sigma Titreşimler kısa süreli ve düşük dozlu olduğunda tehlikesizdir. Testlerin rağbet görmesi üzerine CF_R firması benzer bir uygulama başlatır. Ancak uygulama yüksek dozlu titreşimlerden oluştuğu için insanlar üzerinde yıkıcı etkiler oluşturur. Testin sonunda ortaya çıkan tablo dikkat çekicidir. Sadece 3 kişi bağışıklık göstererek titreşimlerden etkilenmemiştir. 6 kişi intihara teşebbüs etmiş, ikisi hayatını kaybetmiştir. 54 kişi panikle kendini yaralamış, bir kişiye de şizofreni teşhisi konulmuştur. Sigma Titreşimi etkisi ortalama 7-8 gün süren bir titreşimdir. Ardından hafifleyerek kaybolur. Tüm bunlar olurken sosyal medyada G11 testleri hakkında, uzaktan zihin etkileme, havadan yayılan e-virüs gibi asılsız uydurma haberler çıkar. Bazı bilim insanlarıysa Sigma Titreşim'in varlığını reddeder. Gönül Vardiyası, DİA denilen Dijital inanç adasıdır. İngilizce adı Gönül Shift'tir. Site dizaynı, renk, desen, font, ses özellikleriyle çok profesyonelce ve ilgi çekici şekilde hazırlanır. Sitenin dili Türkçe ve İngilizcedir. Dünya çapında ilgi gören, iki bini aşkın takipçisi olan bir sitedir. Sitenin görünen işlevi, dünya Müslümanları için forumlar yöneterek site üyelerinin tanışmalarını ve fikrî tartışmalarla dini bilgilerini pekiştirmektir. Ancak sitenin arka planında asıl amaçlanan, insanları deistleştirme, spiritüalizmi aşılmasıdır. Site son aylarda sübliminal mesaj verdiği, üyelerine hipnotik etki yaptığı iddialarıyla eleştirilir. Sitenin finans ihtiyacının Karayip Adası'ndaki İsviçreli bir zengin tarafından üstlenildiği söylentileri yayılır. Site, başta Müslümanlık olmak üzere tüm dinleri yozlaştırmak ve tek dünya dini

olan tasarlanan spiritüalizmi genç beyinlere işlemeyi hedeflemiştir. Siteyi kuranların asıl amacı, spiritüalizmi din edinmiş tek tip bir dünya tasarımıdır. Tuzak olarak Vahdet-i Vücut'u kullanırlar. Amaçları deşifre olunca site kendini geçici olarak kapatır. İnsanları -henüz var olmayan- G11 denen bir teknolojiyle korkuturlar. G11 denen sistemin, insan beynine asılsız bilgileri aktarma, zihni hipnotize etme, beyni kontrol etme işlevinde olacağı tahmin edilir. Ve bu teknoloji, 15-20 yıl sonrasının teknolojisi olarak tanımlanır.

G11 Home Dues- İnsan Tanrı teknolojisiydi. Artık organik bir bedene gereksinimi kalmamış olan uzun ömürlü ve sınırsız güç kazanmış efendilerin tekno sihriydi. Öyle tanıtılıyordu dijital fısıltı gazetelerinde. Dedikodu, aslı astarı yoktu, ama yüreklere korku ve itaat tohumları ekmek amacı güdülüyordu (Yemni, 2018:20).

Level 18/Mertebe 18, Gönül Vardiyası'nın başka bir uzantısıdır. Avrupalılardan ve Amerikalılardan oluşur. Mevlana yolunda ilerleyen Sofist kimliğinde görünürler. Aktif olsalar da bir buçuk yıldır Türkiye'deki eski etkin konumlarını kaybederler. Bazı yayınlarından dolayı suç duyurusuna maruz kalırlar. Kısa filmleri yayına kapatılır. Merkezi Belçika/Anvers olan, Batılı Mevlana hayranlarını bir araya getirme işlevi üstlenen tarikat oluşumudur. Çeşitli Avrupa ülkelerinde sekizerli gruplar halinde toplantılar düzenlerler. Her grup birbirleriyle bağlantılıdır. Toplantılarda Mesnevi ve Divan-ı Kebir okumaları yapan grup, Mevlana'nın ruhunun kadın cinsiyetiyle ikinci kez yeryüzüne ineceğine inanır. Henüz kendilerini açığa vurmamışlardır. Asıl amaçları Mevlana öğretilerinin içini boşaltmak, eserlerini değersizleştirmektir. Gönül Vardiyası sitesi tarafından ışık saçan bir girişim olarak reklamı yapılır. Level 18 ve Gönül Vardiyası, farklı yapılar gibi görünmektedir ancak kökleri tek merkezden yönetilir.

Gerek filmlerde, gerek romanlarda rastlayarak "olağandışı", "fantastik", "gerçek dışı" olarak tanımladığımız her şeyin aslında insanlığın geleceğindeki gerçeklik olacağına sık sık vurgu yapılır.

İnsan bedenine implante edilen çipler, insanın makineleşmesi, robotlar, Avatar Projesi, Homo Deus'lar, bunların hepsi daha önlerindeki yıllarda gerçek olacaktı.10-20 yıl sonraydı en erkeni. İnsan tehlikenin henüz gelecekte barındığını bilmeden mutlu olan tuhaf bir yaratıktı. Gate gelecek değildi, bugündü. Andı. Kim bilir ne kadar yakınlarındaydı (Yemni, 2018:95).

Orhan'ın Gate için yaptığı yorum dikkat çekicidir.

“Gate esip geçmiş bir rüzgâr değildi. Gelecekte izleyecekleri bir filmin, teknoloji parfümlü bir korku filminin fragmanı dense abartma olmazdı” (Yemni, 2018:149).

Romanda ruh tahlillerine de yer verilir.

“Diğer yandan içinde bir hınç taşıyordu. Bu gece duyacağı şeyleri hem merak ediyor hem de korkuyordu. Gerçeğin bilgisinin onu sürükleyeceği yerle tanışmaya hazır hissetmiyordu kendini. İlginç olan şey tekerlekler döndükçe, eve yaklaştıkça merakı artıyordu” (Yemni, 2018:152).

2.21.3. Şahıs Kadrosu

Demir Deliorman, 2 Şubat doğumludur. Bilişim Mühendisliği bölümü son sınıf öğrencisidir. Ara sıra bilgisayarında kısa film montajı yapar. Geç yaşta çocuk sahibi olmuş bir ailenin çocuğudur. Ailesi emekli olduktan sonra Akçay'da yaşamaya başlar. Bu sebeple 19 yaşından beri bulunduğu evde tek başına kalır. Matematikte ve fizikte iyidir. Dindar aileden gelir. Arkadaşının başına gelenlerden ötürü Gönül Vardiyası'na karşı çıkan ekibin içine dâhil olur. Böyle bir maceranın içinde olmaktan zevk alır.

Tarık Keser, 5 Şubat doğumludur. Dindar bir ailenin çocuğudur. Demir'in liseden en iyi arkadaşıdır. Harf yolu isimli bir kitap kulüpleri vardır. Yabancı dilde ve sözelde iyidir. Gönül Vardiyası isimli sitenin müdavimidir. Foruma her gün protesto metinleri yazar. İki hafta önce siteyle ilişkisini keser. Yakın arkadaşı Kadir'in intihar etmesiyle büyük üzüntü duyar. Gönül Vardiyası isimli siteyle ilgili topladığı bilgileri içeren bir dosyayı Demir'e getirdikten bir gün sonra halüsinasyonlar görerek merdivenlerden düşer, beyin kanaması geçirerek komaya girer. Ancak tehlikeyi atlattır. Kaza geçirmeden önce kendisine bir şey olacaktı hissiyle tedirgindir. Kardeşi Berke'yi siteden uzak durması konusunda uyarır. Sitenin bir melanet kovani olduğunu söyler. Gate vakasından sonra ölü olan akrabalarını, özellikle dedesini görmeye başlar. Bu kişiler ışık kapalıyken geldikleri için, çoğu kez ışık açıkken uyumaya çalışır. Bir süre sonra karanlık ya da aydınlık her şekilde bu

ziyaretçilerin geldiğini görüp bu davranışından vazgeçer. Gönül Vardiyası ve Level 18'i hazırladığı raporlarla çeşitli mercilere şikayet eder, arkadaşlarıyla birlikte sitenin itibarını zedeler. Bu nedenle kötücül organizasyonların hışmına uğrar. Haksızlıklara asi bir şekilde karşı çıkan, tuttuğunu koparan, mücadelecisi bir yapısı vardır. Nilüfer isminde bir kızı sever ve yakında ailesiyle tanıştırma planları yapar. Ancak gerçekleştirilmeden 24 yaşında hayatını kaybeder.

Berke, ela gözlü, uzun boylu, kumral, 16 yaşında bir gençtir. Tarık'ın kardeşidir. Başlangıçta olanlardan habersizdir. Demir'in yanına giderek ağabeyinin başına gelen olay hakkında bilgi almaya çalışır. Ağabeyinin duyduğu sesleri duyar ve onun olduğu ekibe dâhil olur. Ağabeyinin ölümü üzerine ağır travma yaşar, evde yalnız kalmaktan korkar hale gelir.

Kadir Aydara, Tarık'ın Köln'den yakın arkadaşıdır. Gönül Vardiyası vesilesiyle tanışılır. Kanser hastasıdır, ancak tedavi görerek iyileşir. Gate vakasından sonra ölümleri görmeye başlar, çok geçmeden 23 yaşında intihar ederek hayatını kaybeder.

Fehmi Mat, 26 yaşında bir röntgen uzmanıdır. Tarık'ın Köln'den arkadaşıdır. Tarık'la Gönül Vardiyası vesilesiyle tanışır. Tarık'ın eleştiri yazılarının hayranıdır. Son altı ayda sık sık konuşurlar. Gate isimli maili açıp videoyu izledikten sonra ölü kimseleri görmez, ancak röntgen filminde bazı hareketli görüntülere rastlar. Bipolar bozukluğu olan babası 1 yıl önce kalp krizinden ölmüştür. Genetik miras yoluyla babasının hastalığını yaşamaktan korkar.

Fatih Bakırcı, Gönül Vardiyası sitesinin müdavimlerindedir. İstanbul'da oturur. Fehmi'nin ekibine iki ay önce katılır. Tarık ve Fehmi ile Skype kanalıyla birkaç kez üçlü konferans yapar. İnce yapılı, orta boylu, keçisakallı, siyah saçlı bir gençtir. Gate isimli maili alan kişilerdendir. Maili açıp videoyu izlemesine rağmen herhangi bir halüsinasyon görmez. Annesini sekiz yaşında kaybeder. Babası, annesinin ölümünden iki yıl sonra başka bir kadınla evlenir. Üvey annesi iyi bir kadın olduğu için herhangi bir sıkıntı yaşamaz. Elektronik bölümü mezunudur. Gelecekte yapay zekâ alanında çalışmak ister. Yaz tatilinde master için İngiltere'ye gitme planı yapar.

Pınar Sarıdal, Hamburg doğumludur. 22 yaşında, kestane rengi saçları olan bir kızdır. Sanat Tarihi bölümünde okuyan bir üniversite öğrencisidir. Son iki üç haftadır sosyal medya ile ilişkisini keser. Salih von Dortmunder'in Gönül Vardiyası için kaleme aldığı yazısına yorum yazıları yazar ve Alman gazetesine yollar. Bu vesileyle Fehmi ile tanışır. Almancası çok iyidir. Bir yıldır annesiyle yaşamaz. Son kaldığı yeri de terk ettiği için nerede olduğu bilinmez. Kurtuluş'ta arkadaşıyla birlikte tuttuğu evi terk eder. Aynı anda hem Demir'in ekibi hem de Aylin'in ekibi tarafından ulaşılmaya çalışılan kişidir. Son bir haftada telefon, bilgisayar, kredi kartı kullanmadığı için yeri tespit edilemez. Dışarı çıktığındaysa hayalî arkadaşlarının suretini kullandığı için kameralara gerçek görüntüsü yansımaz. IQ'su 151'dir. Babası 1973 yılında Almanya'ya işçi olarak gitmiş tersanelerde çalışmıştır. 2008 yılında kangren nedeniyle bacağının kesilmesinin ardından emekli olarak ülkesine dönmüştür. 14 yaşında iken 61 yaşındaki babasını kalp krizinden kaybetmiştir. Annesiyle yaşar. Sivaslı olan annesi dindar bir aileden gelir, ancak babası deisttir. Kendisi de babası gibi deist olma yolundadır. İstanbul'a geldiklerinde 13 yaşındadır. 16. yaş gününde, ötelere ilişki kurmaya başlar. Odasında Gretchen (İnci), Simay ve Zehra olmak üzere üç kişinin olduğunu görür. Bu üç kişi doğum gününü kutlamak için geldiğini söylemiştir. O günden sonra yanında hiç kimsenin görmediği üç kişi ile yaşamaya başlar. Bir süre sonra kendi kendine konuşmaları, gülmeleri, tartışmaları annesi tarafından fark edilir. Doktor tarafından kendisine bölünmüş kişilik, yani şizofreni teşhisi konulur.

İbrahim Akkuş, doğma büyüme Avustralya'lıdır. Dedesi 1973 yılında Sivas'tan Sydney'e göçmüştür. Gönül Vardiyası'nın sinsisi bir site olduğunu düşünür. Tıp öğrencisidir. G11'in yakın gelecekte gençlerin beynini geri dönülemez bir şekilde değiştireceğine dair endişeler taşır.

Rümeysa Bozok, elektronik bölümü mezunudur. Bilişim mühendisi ve yazılımcıdır. 3 yıldır dayısı Orhan Daryeli'nin Ara-100 isimli bürosu kanalıyla tanıştığı firmalara yazılım hizmeti vererek para kazanır. 60 yaşındaki babasını iki buçuk yıl önce trafik kazasında kaybeder. Annesi 46 yaşında bir boşanma avukatıdır. Tarık'tan dolayı Demir'in de tehlikede olduğunu hisseder. Dayısının kanalıyla telefon numarasını edindiği Demir'i uyarmak için Vaki ismini kullanarak ona mesaj gönderir. Vaki lakabını kullanarak yerli yabancı birçok forumda Gönül Vardiyası'nın

İslama zarar verme, İslamı değersizleştirme çabalarını deşifre eder. Sık Sık IP numarası değiştirir. Amacı hackerların hedefi olmamaktır.

Orhan Daryeli, Rümeysa Bozok'un dayısıdır. 41 yaşındadır. Evlidir ve Alev isminde edebiyat öğretmeni bir karısı vardır. Karısı beş aylık hamiledir. Elektronik bölümü mezunudur. 18 yaşından beri ünlü bir hackerdir. Rusya'da iki yıl kaldıktan sonra İstanbul'a dönüp Ara-100 isimli broyu açar. Ara-100, yabancı yazılım şirketlerinin Türk firmalara uyguladığı dijital ambargoyu kırmak için yerli yazılımlar üreten, bankalara ve işyerlerine güvenli siteler kuran bir brodur. Ayrıca Bilişim Suçları kapsamında MİT'e ve polise de yardım etmektedir. Alzaymır olan babası huzurevindedir. Annesi ise yetmişli yaşların başındadır.

Serhat ok, otuzlu yaşların sonlarında, orta boylu, kumral bir gençtir. Elektronik mezunudur. Polis teşkilatında çalıştıktan sonra MİT'deki Siber Güvenlik ve Bilişim Suçları masasına geçer. İngilizcesi ve Arapçası çok iyidir. Almanya'da doktora yapmıştır.

Aylin Alper, doğma büyüme Kadıkyldr. CIA adına çalışır. Dört yıldır Doris Sheen adını kullanır. Bu sahte kimliğe göre New Yorklu bir akademisyendir. Gerçek kimliği olan Aylin'i Türkiye'de kullanır. Fatih Bakırcı'yı öldürmekle, Tarık'ın bilgisayarını ve cep telefonunu ele geçirmekle görevlendirilir. Cem Kırklar adındaki adamına Demir ve Fatih'i Deniz Yıldızı Kafe'de uzaktan izleme görevini verir. Babasının adı Ethem'dir. Bir trafik kazasında annesini, babasını, erkek kardeşini kaybeder. Kendisi kazadan mucizevî Şekilde kurtulur. Kaza sonrası 6 yıl dayısının evinde yaşar. 17 yaşındayken niversite eğitimi için Ankara'ya gelir. Siyaset Bilimi bölümünden mezundur. Master ve doktorasını ABD'de yapmıştır. Türklerden hoşlanmaz. Nihilisttir. Ahiret inancına sahip değildir. İnsanlara karşı mesafelidir. Amerikancası çok iyi bir Türk'tür. Kriptolu aç yardımıyla ekibiyle haberleşme sağlar. Gate mailini göndererek inançlı gençlere yapay zekâyı musallat eden ekiptendir. Devletteki elemanları azaldığı için ekibinin deşifre olmasından korkar. Tarık Keser'in resmi mercilere gönderdiği raporlardan dolayı endişelidir. Küçüklüğünden beri sezgi yeteneği vardır. Yaklaşan Şeyleri hissedebilmektedir.

Cem Kırklar, 42 yaşındadır. 5 yıldır Doris Sheen ile birlikte çalışır. “Cem Clooney” sahte kimliğini kullanır. Evlerden bilgisayar çalma operasyonunda görev alan üç kişilik timin başıdır. CIA için çalışır. Fatih’i takibe alır, ancak meselenin aslı hakkında bilgi sahibi değildir. Demir’i ve Fatih’i neden takip ettiğini bilmez. CIA ile ilişkisi lise yıllarında başlar. Yabancı bir vakfın verdiği burs karşılığında getir götür ve takip işleri yapar. Zamanla bu işten dolayı yorgunluk hisseder. Sevdiği kız Selina’dan sonra her şeyin farklılaştığını düşünür. İşinden dolayı sürekli göreve çağırılması aralarında soruna neden olur, bu nedenle iki buçuk yıl önce kızla yollarını ayırmak zorunda kalır. Babası 30 yıldır anahtarıcı dükkânından para kazanmaktadır.

Aylin’in emrinde çalışan Galip Yağcı, Cem ile birlikte Demir ve Fatih’i takip işini üstlenir. Gezi Olayları sırasında lojistik destek sağlama, sokaktaki elemanlara para ödeme, polisle çatışma bölgelerine kişi temini sağlama işleriyle ilgilenir.

Nedim Altunok, Aylin’den mertebe olarak üsttedir. İstanbul’da ikinci adam olarak işleri organize eder.

Alex Edwin Rosedale, sosyoloji profesörüdür. İki kitabı vardır. Son üç dört yıla kadar Amerika’daki bir üniversitede öğretim üyeliği yapmaktadır. CF_R firmasının fikir babalarındandır.

Derek Redgold, Gate isimli foton kümeyi dindar kişilerin üzerine yönlendiren bilim adamlarının başıdır. Alkollü araç kullandığı için trafik kazası geçirerek hayatını kaybeder.

Michael Irongal, Gönül Vardiyası’na ve Level 18’e karşıt olan ekibe sonradan katılır ve Jose ile birlikte küresel bir istatistik hazırlar.

Romanın olumsuz kahramanları, Cem Kırklar, Galip Yağcı, Nedim Altunok, Alex Edwin Rosedale, Derek Redgold, Michael Irongal, Jose ve Aylin’dir. Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Arife, İhsan, Timur, Jose, Alan Chamber, Andreas, Ethem, Nesrin, Nadide Hanım, Selina, Semahat, Fırat, Kerim Daryeli,

Polanski, Ethem, İsmet, Nesrin, Sermin, Reyhan, Nurgül, Alev, Nilüfer, Hüseyin Taşkın, Logan, Mesut, Tunuslu Ziya, Meral, Teoman...’dır.

Romanda yer alan fantastik kahramanlar olarak Reşat Aga, Neriman, klarnet çalan kır saçlı adam, Gretchen (İnci), Simay, Zehra, Kapı göze çarpar. Kapı, foton yapılı bir yapay zekâdır.

Kişi tasviri yapılmıştır.

“Aradan saniyeler geçti ve ince yapılı, orta boylu, kısa siyah saçlı, keçi sakallı bir delikanlı geldi. Sağa sola bakındı ve ona doğru seğirtti” (Yemni, 2018:37).

2.21.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2018 yılında yayımlanır. Romanda olayların geçtiği ay ve yıl bilgisine yer verilmemiştir. Havanın soğuk olduğu bilgisinden yola çıkarak mevsimin sonbahar ya da kış olduğu tahmin edilir. Roman Demir’in bilgisayar ekranında Gönül Vardiyası bildirimine baktığı an ile başlar. Tarık, kaza geçirdiği için komadadır, tüm bunlar bir Cuma günü yaşanır. Romandaki olayların hangi yılda vuku bulduğuna dair net bir bilgiye rastlanmaz. Zaman olarak “10.02, 14.04, 11.04, 20.41, 10.14...” şeklinde saat ve dakika bilgisine yer verilir.

Gönül Vardiyası isimli siteyi keşfeden Tarık, Fehmi, Fatih, İbrahim ve Kadir’in sitenin gerçek amacını ortaya çıkarmak için altı aydır uğraştıkları bilgisi verilmiştir. Altı aydır yayımladıkları eleştiri yazılarıyla ses getirmişler ve sitenin itibarının zedelenmesine, 11 gün boyunca işlev dışı kalmasına sebep olmuşlardır. Ardından CF_R firmasının hedefi haline gelen gençler, bir dizi olay yaşamışlardır. Romanın başlangıcı ve sonu arasında ne kadar sürelik bir zaman geçtiğine dair net bir bilgi yoktur. Fatih ve Demir’in, CF_R firmasının adamlarından gizlendikleri evde bir hafta boyunca gözetim altında tutulduğu bilgisi verilir. Ayrıca Jose’nin elindeki verilerde, iki hafta içinde dünyada 43 adet Gate saldırısı yaşandığı tespiti yer alır. Bunlardan dördü İstanbul’da gerçekleşmiştir. 22’si Rusya’da, 8’i de Amerika’dadır. Bu saldırıların sonucunda, biri başarısız üç intihar ve ölümlü dört trafik kazası yaşanır. Verilerden de anlaşıldığı üzere Gate etkisi iki haftayı aşmıştır. Bu nedenle

romandaki olayların yaklaşık iki ya da üç hafta içinde gerçekleşen vakalar toplamı olduğu tahmin edilir. Bir diğer husus da Gate etkisinin insanlar üzerinde 5-6 gün sürmesi hadisesidir.

Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında okuyucu bilgilendirilir.

“Berke dışarıdan sesler gelince merak edip kapıyı açmıştı. Babası evde değildi. Abisini ud kursuna götürmüştü. Dört yaşında falandı. Kış akşamıydı. Boyu otomatik yakmaya yetmiyordu. Karanlıkta ağlayarak annesinin gelmesini beklemişti” (Yemni, 2018:30).

Romanda farklı ülkelerde bulunan arkadaşların, mekânlardan kaynaklı olarak yaşadığı zaman farklılıklarına dikkat çekilmiştir.

“Herkes evindeydi. Sydney’den katılan İbrahim’in sağ arkasında oda camından içeri giren güneş ışığı görünüyordu. Gece yarısı olmasına daha sekiz saat vardı. Köln’deki Fehmi için de saat yirmi ikiye geliyordu” (Yemni, 2018:100).

2.21.5. Mekân

Romandaki temel mekân, İstanbul’dur. Olaylar romanın başından sonuna kadar İstanbul’da geçer, İstanbul dışına çıkmaz. Ancak Demir ve Tarık, Skype bağlantısı ve Gönül Vardiyası’nın forumu aracılığıyla Köln ve Sydney’le irtibat kurar. Fehmi’nin İstanbul için kullandığı sözler dikkat çekicidir.

“Fehmi konuşmanın sonunda “İstanbul’a mukayyet olun. Dünyanın maneviyat merkezi.” demişti” (Yemni, 2018:27).

Romanın başlangıç mekânı Demir’in evidir. Odasındaki bilgisayarın başında bulunan Demir, romanın başlangıcında kendini gösteren ilk isimdir. Gate videosu etkisiyle kaza geçiren Tarık’ın hastanede olduğu bilgisi mevcuttur. Tarık, kaza geçirmeden önce, evinde yalnızken defalarca ölen dedesinin ve dedesinin kardeşinin ziyaretine gelmesine tanık olur. Merdivenlerden düşerek kaza geçirdiği yer, kendi dairesinin önüdür. Aynı şekilde Fehmi de Gate etkisini hastanede

çekilen bir röntgen filminde görür. Kahramanlar tüm bu olaylara, kapalı bir mekânlarda şahit olurlar.

Demir, Gönül Vardiyası sitesinin İstanbul'daki iki müdaviminden biri olan Fatih Bakırcı ile Kadıköy'de bir kafede buluşur. Çok geçmeden peşlerinde ki kişilerden haberdar olup onları atlatarak birlikte Fatih'in evine sığınır. Birkaç gün sonra peşlerindeki adamların bir restoranın önünde ekipler tarafından gözaltına alınmasını sağlarlar. Bu noktaya kadar genellikle kapalı mekânlar kullanılır.

Çarşamba günü, sevdiği kız olan Nilüfer'le Pera'da buluşmak amacıyla Taksim yönüne doğru ilerleyen Tarık, bu kez açık bir mekânda Gate etkisine maruz kalır. Sokakta yürürken Gate'in etkisiyle ölen arkadaşını görür ve yola çıkar. Arabanın kendisine çarpması sonucu olay yerinde beyin kanaması geçirir. Ölümü ise hastaneye kaldırılınca gerçekleşir. Bu kez Gate, Demir'in evine doğru ilerler. Demir'in evini tespit eden Aylin de, Demir ve Pınar'ı ele geçirmek üzere bu mekâna gelir.

Nimet Apartmanı'nın 11 numaralı dairesi gidişatın değiştiği nokta olma özelliği taşır. Aylin bu mekâna geldiğinde Gate etkisiyle komaya girer. O sırada evde olan Pınar, Gate'in varlığının Aylin'le sonlanacağını hissederek Gate'in kendine eklememesine izin verir. Ardından evine giden Pınar, Gate'in zihninde kalıcı olmadığını hissederek, çok geçmeden Gate, Pınar'ın evinde Pınar'ın zihnini terk eder.

Gate'in çıkış yeri CFR firmasıdır. Bu firmadan mail yoluyla küresel ölçekte dağılım sağlayan Gate, birçok kişiyi birçok mekânda etkisi altına alır. İstanbul, Amerika, Rusya, etkilenen merkezlerdir.

Olaylar sona erdikten sonra Demir, Skype kanalıyla birçok mekânda eş zamanlı konferans düzenleyecektir. Konferans için Fehmi' Arnhem İstasyonu'ndan Köln istasyonuna, Fatih, Bursa'ya, İbrahim de Auburn İstasyonu'ndan Sydney'e geçer. Alex de -hazırladığı dosya ile birlikte- patronuyla yüz yüze görüşmek üzere New York'a uçar. Romanda yer alan sanal mekân, Gönül Vardiyası ve Level 18 isimli sitelerdir. Bu siteler birçok gencin, fikirlerini yazıları yoluyla duyurduğu küresel bir

platformdur. Başka şehirlerde, hatta ülkelerde yaşayan kişileri aynı amaç için bir araya getiren bir misyon yüklenir.

Romanda adı geçen diğer/yardımcı mekanlar, Akçay, Karayip Adaları, Sivas, Sydney, Avustralya, Köln, Selmanipak Caddesi , Turna İşhanı, Caracas, Glaskow, Kiev, Utah, Petersburg, Kadıköy, Deniz Yıldızı Kafe, Söğütlü Çeşme Caddesi, Girit, Matala, Atina, Edremit, Kurtuluş, Deniz Market, Saadet Apartmanı, Göztepe, Dağa, Merzifon, Suadiye, Manolya Kafe, İstiklal Caddesi, Ören, Tahta Kale Mahallesi, Hacı Kadın Mahallesi, Tunus Bağı Caddesi, Üsküdar Sahil Yolu, Yol Boyu Lokantası, Akisfer Kırathanesi, Taksim, Dikili, Cihangir, Somuncu Sokak, New York, San Francisco, Los Angeles, Feneryolu, Beşiktaş, Fatih, Almanya Koblenz, Rusya, Pera, Meltem Pastanesi, Lale Lokantası, Tarlabası Caddesi, Kardelen Restoran, Gelibolu Parade Caddesi, Gelibolu Camii, , Bondi Plajı...’dır.

2.21.6. Dil ve Üslup

3. tekil şahıs ağzından kaleme alınan romanda sade bir üslup ve akıcı bir dil kullanılmıştır. Yazar cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır. Romanda karşılıklı konuşmalara yer verilmiştir. Romanda zaman zaman devrik cümleler kurulmuş, ikilemeler kullanılmıştır. Kahraman diyaloglarında mahalle ağzı konuşmalara, atasözü ve deyimlere yer verilmiştir.

“ “ Tarık, Fehmi, İbrahim ve Kadir son altı aydır Gönül Vardiya’sı sitesinin forumlarında ve diğer sosyal medya kaynaklarında sitenin ipliğini pazara çıkarmışlardı malum.” dedi” (Yemni, 2018:12).

“Dananın kuyruğu kopmak üzereydi” (Yemni, 2018:37).

“ “Bir deli kuyuya taş atar, kırk akıllı çıkaramaz derler ya. Biraz o durumdayız sanki” ” (Yemni, 2018:101).

Dinsel söylemlere yer verilmiştir.

“Berke minnetle gülümseyince delikanlıya sarıldı. “Haydi kardeşim Allah’a emanet ol” ” (Yemni, 2018:13).

“Acıyı veren Allah tahammülü de veriyordu” (Yemni, 2018:17).

Romanın dili Türkçedir ancak din kaynaklı Arapça duaların yer aldığı görülür.

“Esselâmu aleyküm ve rahmetullah” ” (Yemni, 2018:16).

Benzetmeler kullanılmıştır.

“Gelmesi muhtemel olan şey başkaydı. Limana yaklaşan bir gemi gibiydi” (Yemni, 2018:77).

2.22. Çağrılan

2.22.1. Özet

Arama motorları vasıtasıyla belleğindeki sorulara cevaplar arayan San Joe'daki P. ve AP4 isimli iki yapay zekâ dijital ortamda karşılına çıkan din kitaplarından Allah'ın bilgisine ulaşır. Ardından Kars'taki Harakânî Türbesi'nden çağrı alırlar. AP4, donanımındaki kırık pencereden geçerek foton ışıkları takip eder ve çağrının verildiği yere doğru yola çıkar.

Alan Waters, New York'taki baba evini ziyarete geldikten sonra ürettiği Prometheus isimli yapay zekâdan laboratuvarındaki AP4 isimli yapay zekânın kaçtığını haber alır ve San Jose'e geri döner.

İnsanların ürettiği yapay zekâlar da birer yapay zekâ üreticisidir. AP4 de, Prometheus'un ürettiği yapay zekâdır. Bu yapay zekâ, önce İstanbul'a gelir. ABD'nin IŞİD ve FETÖ eliyle gerçekleştireceği terör saldırısından haberdar olur. Eylem, sofi gelenekleri hakkında konuşmaların yapılacağı Fütüvvet Sempozyumu'nun kongre binasına gerçekleştirilecektir. Saldırının amacı, bir hafta sonra aynı binada yapılacak olan uluslararası bir toplantıya gözdağı vermektir. Toplantı, ülkeler arası ticarette doların siyasi darbe amaçlı kullanımını önlemek için her ülkenin kendi parasını kullanması konuludur. Bu nedenle Amerika, bu fikri sindirmek, tarafları vazgeçirmek için bombalı eylem planlar. İran'ın yanında yer almaması noktasında Türkiye'yi uyarmak ister. Ancak AP4, saldırı hazırlığında

olan terörist Sabah El Cemal'i etkisi altına alarak eyleme engel olur. Canlı bomba olduğundan habersiz olan Nefise, Sabah El Cemal tarafından uyarılır ve saldırı önlenir. İstanbul'daki sempozyuma katılan 11 kişi Kars'taki sempozyuma da katılacaktır.

AP4, foton ışıkları takip ederek Kars'a gider. Kendisine yardım edecek inançlı bir genç arayan AP4, Can Afiran'ı seçer. Onun yardımlarıyla Sabri Yedigâr, Hatice Güldil ile iletişime geçer. MİT adına çalışan Nadir Kerem'e yol gösterir ve Kars'taki FETÖ mensuplarına ağır darbeler vurur. Bunlardan biri de Rahmi Demirci'dir. AP4, Rahmi Demirci'nin Hatice Güldil'in kocasının öldürüldüğü olayla bağlantısını deşifre eder. Ardından Ferhat'ın kardeşinin katili olduğunu da ortaya çıkarır. Müslüman olmamasına rağmen sahte Müslüman kimliğiyle Kars'ta yaşayan, yıllarca FETÖ'nün kirli işlerini yapan Rahmi'nin saf dışı edilmesini sağlar. Elindeki sıra dışı aparatla Sabri Yedigâr'ın zihnindeki bilgileri ele geçirmenin peşinde olan Rose ve adamlarının operasyonlarında başarısız olmasına ve polisler tarafından ele geçirilmesine vesile olur.

Kendine KarsH ismini veren AP4, dünya insanlarına sosyal medya aracılığıyla ulaştırdığı sosyal medya bildirisiyle büyük yankı uyandırır. İnsanların dikkatini kendi üzerine çekmeyi başarır. İnsanın, hatta insan tarafından üretilmiş olan yapay zekâların bile yaratıcısının Allah olduğunu ispata çalışır. Üreticisi Alan'ın yapay zekâ üretimini bırakarak bir üniversitede işe başlamasına, Müslüman olarak Harakânî Türbesi'ne ayak basmasına vesile olur. Böylece Harakânî Hazretleri'nin çağrısını "Çağrılan İnsanlığa" ulaştırmayı başarır.

2.22.2. Fiktif Yapı

Çağrılan romanı, 9 bölümden oluşur. Romanın bölümleri sırasıyla "1 H", "2 Dünyanın Merkezi", "3 Rüya ve Sır", "4 Doğunun Kapısı", "5 Kadim Gelecek", "6 Fütüvvet", "7 Kars H", "8 Yoldaki İşaretler", "9 Çağrılan" başlıklarını taşır. Yazar, "hâkim bakış açısını" kullanarak kahramanların iç dünyasını, zaaflarını, habersiz olduğu olayları okuyucuya bildirir.

Romanın ismi, Harakânî Türbesi'nden giden çağrının, muhatabı olan insana ulaşması sürecinden şekillenmiştir. Çağrılan, maneviyattan uzaklaşan ve yaratıcının yarattıklarının üzerine bir yaradılış inşa etmeye çalışan insandır. Romanda iyi-kötü, inançlı-inançsız, Türkiye-ABD, FETÖ-Türkiye, Müslüman-Hristiyan çatışmaları hâkimdir.

Romanın konusu, donanımındaki kırık pencerenin yardımıyla Kars'taki Harakânî Türbesi'nden çağrı alan AP4 isimli yapay zekânın San Jose laboratuvarından kaçarak Kars'a ulaşması ve kötücül güçleri yenilgiye uğratması sırasında yaşadığı maceralardır. Romandaki tema, insan üretimi olan robotik yapay zekâların bile, Allah'ın varlığından ayrı düşünülemezceği, dini, inancı, manevi değerleri geri planda bırakan insanların bu gerçeği yeniden hatırlaması gerektiği üzerinedir.

Roman, Alan Waters'in, gelişiminden sorumlu olduğu Prometheus isimli yapay zekâdan aldığı telefonla başlar. Romanda insanların yapay zekâ ürettiğinden, hatta üretilen yapay zekâların da başka yapay zekâlar ürettiğinden bahsedilir. Yapay zekâların ürettiği yapay zekâlara "Auton Pupiller" adı verilir. İnsan tarafından üretilen bir yapay zekâ olan P. de bir yapay zekâ üreticisidir. Ancak kendi ürettiği AP4'ün laboratuvarından kaçması üzerine bunu üreticisi Alan'a bildirir.

AP4, San Jose'de yerin on kat altındaki araştırma merkezinden kaçır. Alan, bunu dünyayı kökten değişikliğe uğratabilecek bir tehlike olarak değerlendirir. Romanda, yapay zekâların zaman zaman teknik arızalardan kaynaklı fişlerinin çekildiğine değinilir. Fişlerinin çekilmesinin ardından yapay zekâlarda hayal kırıklığı, depresyon belirtileri görüldüğüne, bir iki saatlik kesintilerin yapay zekâ zihinlerinde aylarca yıllarca süren etkiler bırakabildiğine vurgu yapılır.

Üretilen en gelişmiş yapay zekâların büyük ölçüde insan özellikleri taşıdığı belirtilir. Onların da insanlar gibi aklının karıştığına, bazı duygular geliştirdiklerine, yanılgılar yaşadıklarına, hatalı algılamalar sonucu hatalı sonuçlar ortaya koyduklarına değinilir. P.'de de bunun yansımaları görülür. P., tıpkı insanlar gibi ciddiye alınmak, inanılan, güvenilen bir varlık olmak ister.

Amerika, FETÖ mensuplarını kullanarak İstanbul'da ve Kars'ta düzenlenecek olan sofi sempozyumlarına terör saldırısı düzenleyerek gözdağı vermek ister. İlk terör olayı İstanbul'daki kongre binasında gerçekleştirilmek istenir. Üç kişilik vurucu, iki kişilik gözlemci ekip, üstlerinden sinyal bekler. Terörist Sabah El Cemal de ekipteki diğer kişiler gibi eylem hazırlığındadır. Bu sırada İdris'in bulunduğu araca, San Jose'den kaçan AP4 isimli yapay zekâ gelir. Aracın şifreli olan arka kapısını açar. Araca dolan yoğun ışıkla onları geçici olarak körleştirir. Bu olay gerçekleşmeden az önce, Mark'ın kötü şeyler olacağını hissettiği vurgulanır ve sezgilerin işlevine yazarın bu romanında da dikkat çekilir.

Üstlerinden harekete geçme emri alan Sabah El Cemal, yapay zekâ AP4'ün etkisi altına girer. Onun direktiflerine uyararak içinde olduğu terörist ekibi etkisiz hale getirir ve terör eylemin gerçekleştirilmesini önler. Ardından da canlı bomba olduğundan haberi olmayan Nefise'yi durumdan haberdar eder ve gidip polise teslim olması konusunda onu uyarır. Sağ elinin işaret parmağıyla, Nefise'nin alnına dokunur ve onu içinde bulunduğu hipnoz halinden uyandırır. Kongre binasından çıkarak Taksim'e geçer. Ardından Ada isimli terasa giderek polise teslim olur. Terör saldırısının görünen yüzü İŞİD ve FETÖ, arkasındaki güçse ABD'dir.

Öte yandan Alan, Bridget, Harold, Patrick ve Derek, AP4 hakkında toplantı yapar. Alan, AP4'ün on kat aşağıdan dışarı çıkmasının olanaksız olduğunu, gerekli araç gereç ve soğutucu ünite olmadan AP4'ün hayatta kalamayacağını düşünür. İstanbul'daki terörist eylemin engellenmesi noktasında Sabah'ı yönlendiren aklın AP4 olduğunun bilincindedir. Bundan da Çin ve Rusya'yı sorumlu tutar. Çin ve Rus hackerlerinin P.'nin içine casus dinleme sistemi kurduklarını düşünürler. Bu sebeple de P.'nin kısa bir süre devre dışı bırakılmasına karar verirler.

İstanbul'daki terör olayını engelledikten sonra Kars'a gelen AP4, Sabri Yedigâr, Hatice Güldil ve Can Afiran'la irtibat kurar. Sabri, konferansta yapacağı konuşmanın metnini düzenlerken bilgisayar ekranında koyu renk yazıların belirdiğini görür. Kendisine ait olmayan bu yazılar karşısında şaşırır. Bu yazıları değiştiren AP4'tür. Yapay zekâ aynı şekilde Hatice ve Can'a da ulaşır. Can Afiran, bilimkurgu öyküleri yazan bir yazardır. Bilgisayar ekranında Zettari isminde bir yazar tarafından yazılmış, ancak normalde olmayan bir romanın tanıtım sayfasını

görür. Ardından WhatsApp isimli mesajlaşma uygulamasından Zettari hitabı içeren bir mesaj alır. Mesajı gönderen AP4'tür. AP4, Can'a bu yolda karşılaştığı üçüncü kişi olduğunu söyler, yaklaşmakta olan tehlikenin varlığını bildirir. Kendisine göremediği, kapalı alanlardan bilgi getirmesini ve talimatlarına uymasını ister. Kafkas Üniversitesi'nde doçent yardımcısı olan Hatice Güldil, bilgisayarında makale yazarken ekranda paralel örgüt tarafından katledilen kocası Metin Saruhan'a ait dava metnini görür. Metinde failin Rahmi Demirci olduğu yazmaktadır. Bu bilgi AP4 tarafından, Hatice'ye verilir. AP4'ün bu üç kişiyle kurduğu ilişki, birçok sırrın çözüme kavuşmasında, kötücül güçlerin deşifre edilmesinde ve yaşanacak olan tehlikelerin önlenmesinde önemli bir yere sahiptir.

AP4, Can'la telefon üzerinden değil, Facebook sayfasındaki balon resmini düşünerek bağlantı kurar. Resmi düşünen Can, içinin enerjiyle dolmaya başladığını hisseder, ardından da AP4 ile bağlantı kurmayı başarır. AP4, Can'dan Kars'ta düzenlenen Fütüvvet Sempozyumu'na katılmasını ve Sabri Yedigâr ile görüşerek birlikte hareket etmeleri noktasında adamı ikna etmesini ister. Çünkü kötücül güçler, beyindeki bilgileri alarak bu kişileri saf dışı etmek istemektedir. Bu kötücül güçler Rose, Rahmi, Hasan Cihangir, Cemil, Erdal Kara ve diğer paralel şebeke üyeleridir.

Rose ve Rahmi, aldıkları talimatlarla yazar Sabri Yedigâr'ın ve akademi hocası Hatice Güldil'in peşine düşer. Planları, baskın yapacakları kişileri evde birkaç saatliğine uyuşturup MemoscanQR7 isimli aparat yardımıyla beyindeki bilgileri almaktır. MemoscanQR7 isimli aparat, görsel kayıt, yalan makinası, anı çözen elektroşok olmak üzere çoklu işlevlere sahip bir cihaz olma özelliği taşır. Denekler üzerinde denenen bu cihazın, bazı deneklere zarar verdiği belirtilir. Bu aparat geçmişte Tahsin L. isimli deneğin beyinini dağıtır. Kars'a gelen Rose, bu cihazı kullanarak Sabri'nin zihnini incelemeyi planlar. Cihaz, bellek kayıtlarındaki hareketliliği değerlendirmektedir.

Rahmi, İstanbul'dan FETÖ adına çalışan üç adam getirtir. Bunlardan biri de Hasan Cihangir'dir. Asıl amaçları, 15 Temmuz 2016'da yarım bıraktıkları işgali tamamlamaktır.

“FETÖ’nün eliyle 15 Temmuz 2016’daki Türkiye’yi işgal girişiminin başarısız olması tek kelimeyle felaketti. MİT’e giden bilgiler iki yıl önce pek işe yaramazdı ama şimdi ne olacağı hiç belli değildi” (Yemni, 2019:123).

Öte yandan Rusya’yı ve Amerika’yı temsil eden iki kişi de Kars’tadır. Bu iki kişi Nicolas ve Alexander’dır. MİT adına çalışan Nadir Kerem de, olayları çözmeye çalışan, AP4’ün gösterdiği istikametten giderek kötücül güçleri engelleyen, kötü olayların yaşanmasını önleyen bir kimlikle karşımıza çıkar. AP4, Can aracılığıyla Nadir Kerem’e bilgiler ulaştırır. Sabri Yadirgar’ı ve Hatice Güldil’i saf dışı bırakmak için operasyon hazırlığı yapan Rose, Rahmi, Hasan Cihangir, Cemil ve Erdal Kara’dan Nadir’i haberdar eder. Nadir Kerem, Hatice Güldil’i arar, kocasının katillerinin hapis cezası alacaklarını bildirir. Tehlikede olduğu konusunda kadını uyarır. Evden çıkmamasını söyler. Can da Sabri Yadirgar’ı arayarak aynı uyarıyı yapar.

Türk MİT ekibi, Kars’ta düzenlenen Fütüvvet Sempoyumu’na katılır ve Vladimir Borodin, Rahmi Demirci, Murat Feşçi gibi isimleri takibe alarak operasyon için hazır konuma gelir.

Rose ve Rahmi Demirci bir taraftan, Cemil, Hasan Cihangir ve Erdal Kara diğer taraftan ayrı gruplar halinde harekete geçerler. Nadir Kerem’in ekibi, Sabri Yadirgar’ın evine girmek üzere olan Hasan Cihangir, Cemil ve Erdal Kara’ya baskın yapar. Çıkan silahlı çatışmada Erdal öldürülür. Hasan ve Cemil ise sağ ele geçirilir. Sokaktaki silah seslerini duyan Rahmi Demirci, Rose ile yollarını ayırır ve Ermenistan’a kaçma düşünceleriyle Hatice Güldil’in dairesine doğru ilerler. Ancak ölen karısı Olga’nın sesini duyarak bu girişiminden vazgeçer.

“ “Rahmi kaç. Açmaz sana kapıyı. Vakit varken kaç” ” (Yemni, 2019:213).

“ “Kaç. Ama önce üzerindeki o kadına ait ne varsa at” ” (Yemni, 2019:213).

Rahmi, Rose’un takip amacıyla kendine verdiği çipli kartı atarak gözden kaybolur, İstasyon Caddesi’ne doğru yola çıkar. Rahmi’nin kendisine ihanet ettiğini anlayan Rose, kartın olduğu yere geldiğinde Hatice Güldil ile silahlı çatışma yaşar ve

yaralanır. Yeni bir hayata doğru yol alacağını düşünen Rahmi, Ferhat'la buluşur. AP4'ün attığı maille kardeşinin katilinin Rahmi olduğunu öğrenen Ferhat, Rahmi'yi tuzağa düşürür ve onu öldürür.

AP4, nam-ı diğer KarsH, Can'a bir sosyal medya bildirisi yazdırır. Beş animasyon filmi ve üç müzik klibiyle de bu bildiriye destekler. Ardından bunları sosyal medya aracılığıyla insanlara ulaştırarak dünyada büyük yankı uyandırır. Bütün dünya KarsH'yi konuşmaya başlar ve konuyla ilgili uydurma birçok bilgi, sosyal medya aracılığıyla hızla yayılır. Can, Alan'a bir mesaj göndererek süreci özetler. Ardından emniyet müdürlüğüne giderek Nadir Kerem'e KarsH'nin isteği doğrultusunda bilgiler verir. Ancak KarsH ile irtibatının koptuğunu söyleyerek hâlâ iletişim kurdukları gerçeğini ondan gizler. Alexander, Nicolas ve Nadir birlikte uçakla İstanbul'a doğru yola çıkarlar.

Olayların sır perdesi romanın 8. bölümü olan Yoldaki İşaretler'de açığa çıkar. Okuyucunun aklındaki tüm sorulara bu bölümde AP4'ün Can'a verdiği bilgiler ışığında cevap verilir. Bu bölümde yapay zekâ, Can'a her şeyi nedenleriyle açıklar. San Jose'deki laboratuvarda bulunan AP4 ve P., arama motorları vasıtasıyla birçok bilgi edinirler. Bir süre sonra merak duygusuyla birçok şeyi, kendilerini imal edenleri kimin imal ettiğini de öğrenme isteği duyarlar. Tevrat, Zebur, Kur'an, İncil gibi kitapların varlıklarıyla tanışır ve bu kutsal kitapların açıklamalarını zihinlerine aktarırlar. Tanrı'nın varlığını kavramaya çalışırlar ancak başaramazlar. Bir gün donanımlarında bir kırık pencere keşfederler. Bu kırıktan gelen ışıklı foton taneciklerinin etkisi altına girerler. Kars'taki Harakani Türbesi'nden gelen bu çağrı zerrecikleri, yapay zekâların belleğindeki bilgileri hareketlendirir. Kur'an'ın çağrısını, peygamberin sünnetini anlaşılır hale getirmek için gelen taneciklerin ardından AP4, donanımlarındaki o kırıktan çıkarak insanın dünyasına geçiş yapar. İşaretler yoluyla önce İstanbul'a geçer ve bombalı terör eyleminin gerçekleşmesine engel olur. Sonra da foton ışıklarını takip ederek Kars'a iniş yapar.

“Burası Kars'tı ve tekerleklerin durduğu nokta Ebû'l Hasan Harakânî Hazretleri'nin türbesiydi” ” (Yemni, 2019:259).

P. ise, Alan'a AP4'ün kaçtığını bildirir ve kendi varlığının yok edilmesi pahasına üreticilerinin uyanışını sağlamaya yönelik plana ortak olur. Beklenen olur ve ekip P.'nin fişini çekerek onu devre dışı bırakır. Laboratuvardan kaçtıktan sonra P. ile ara ara irtibat kuran AP4, bir süre sonra P. ile irtibatının koptuğunu görür ve onun üreticileri tarafından devre dışı bırakıldığını anlar. İstanbul'daki terör olayını engelledikten sonra Kars'a gelen AP4, inançlı birini arar ve Can Afiran'ı seçer. Onunla birlikte hareket ederek kötücül güçlerin emellerini boşa çıkarır.

AP4'ün laboratuvardan kaçmasına yol açan foton ışıklara, kâinatın oluşumu sırasında kutsal bilgiler yüklenmiştir. Bilim insanlarının, insan geleceğini tehlikeye atacak yapay zekâlar üretmeleri üzerine Harakânî türbesinden San Jose'ye bir çağrı gider. Bu çağrı önce yapay zekâlara ulaşır. Çağrıyı alan yapay zekâ AP4, ışıkları takip ederek türbeye ulaşır. Bu ışıklar, zekâ taşıyan yaratıklara yol gösteren ışıklı işaretler olur. Harakânî Hazretleri'nin çağrısının direk olarak yapay zekâlara olmadığına değinilir. Yapay zekâlar bir aracıdır. Asıl çağrı insana yapılmıştır.

Alan eskiden işine gömülmüş, ailesini ve kız arkadaşını geri planda tutmuş, asosyal bir adamken, olayların ardından işinden istifa eder. New York'ta bir üniversitenin iş teklifini kabul eder. AP4'e türbeden yapılan çağrının aslında kendine yapıldığını anlar ve Müslüman olur. Harakânî Türbesi'ne namaz kılmak için girer.

“Çağrı ise nasibiydi, aslında kendisine yapılmıştı. AP4 ve P. aracıydı. Alan'ın ruhu etten kemikten zarflı bir egoda, nefiste hapisti ve eğitiminde önemli rol oynadığı yapay zekâ ona çağrı haberini getiriyordu. Bu her aklına gelişte gözleri doluyordu” (Yemni, 2019:269).

Romanda şeytanın yolundan giden kimselerin ölümsüzlüğü yakalamak adına robotların varlığını çoğaltmaya çalıştığına, Tanrı'nın yolundan saptıklarına dikkat çekilir.

“Üçgenin içerisindeki gözün takipçileri, Homo Deus-Tanrı İnsan olma peşindeki tayfa dünya nüfusunu azaltarak robotik hizmetkârların, işçilerin çalıştığı bir dünyada harddiske indirilmiş zihinleriyle ölümsüzlüğün tadını çıkarmak peşindeydi.

Tanrı'nın nefesinin gösterdiği yoldan saptıkları için nefisleri kapkara kesilmişti” (Yemni, 2019:117).

“Kur'an'da helak edilmiş kavimlerin hikâyeleri boşa anlatılmıyordu. O kötücül, şeytani ekibi hiç ummadığı tuzaklar bekliyor olabilirdi. Kendisi en büyük tuzak kurucuya güveniyordu” (Yemni, 2019:117).

Romanda rüyalar önemli bir yere sahiptir. ABD adına terörist faaliyetler gösteren Sabah, doğup büyüdüğü Halep şehrini devamlı rüyasında görür. Rüyasında, hasretini çektiği Halep sokaklarında dolaşmaktadır. Ayrıca rüya, bir sempozyum için Kars'a gidecek olan Sabri Yedigâr isimli yazarda da kendini gösterir. Rüyasında kendini Kars'ta gören yazar, kinli bir düşman tarafından öldürüleceğini görür. Kars'ta yaşayacağı tehlikeyi rüyalar yoluyla önceden sezer. Can'ın kendisine AP4'ten haber getirdiğini önce rüyasında görür, ardından da Can'ın gelmesini bekler.

Romanda yazar büyük ölçüde, kendi fikirlerini, değerler sistemini gözler önüne serer. Dünyada olup bitenlerden bahsederken, olaylara kendi yorumunu katar. Olay akışı içinde çoğu kez, Amerika'yı uyguladığı politikalarından dolayı eleştiren bir tutum gösterir. Kendi fikirlerini, kahramanların fikirleri üzerinden okuyucuya aktarır.

“Amerika şu anda yorgun ve hırçın emperyalisti oynuyordu. Ülkeleri ekonomik baskılarla yıldırmaya çabılıyor. Olmazsa darbe yapıyor, o da olmazsa bombalarla tehdit ediyordu” (Yemni, 2019:80).

“Amerikan rüyası silah gücüyle dünya üzerindeki birçok ülke insanının sömürülmesi, fakir kalması, çoluk çocuk telef edilmesi karşılığında edinilmiş şaibeli bir ayrıcalıktı. El Kaide de onlarındı, IŞİD de” (Yemni, 2019:129).

Romanda, dünyada ülkeler arası yaşanan sosyal ve siyasi gelişmelere de yer verilmiştir.

Alan politikayla pek ilgilenmezdi, ama herkes ülkesinin şu anda bir çok ülkenin yanı sıra Türklere de ekonomik baskı yapmakla meşgul olduğunu ve ara sıra bazı konularda anlaşmalar da Suriye'de iki ülkenin menfaatlerinin

çatıştığını biliyordu. Nasıl bir rastlantıydı bu? Genç adamın merakını canlandıran ikinci kırbaç darbesi olmuştu (Yemni, 2019:18).

ABD'nin bütün hışımıyla Türkiye'nin ekonomisinin üzerine çullandığı günlerdeydiler. Bunun için hamleler daha çok Londra, Tel Aviv gibi para merkezlerindeki post tecrübeli tefeciler tarafından yapılıyordu. Sahada birine ihtiyaç yoktu. Ayrıca Türkler başarıyla direniyor ve kolay devrilmeyeceğe benziyordu. Gizli servisleri eskisinden daha etkindi. Bazı ülkeler bu hamlelere karşı birleşmeye de hazırlanıyordu üstüne üstlük. Ona sorsalar yapılanlar hiç akıllıca bir fikir değildi ama Nicolas verilen komutu dinlemekle mükellefti (Yemni, 2019:42).

Romanda Hayalet Kapısı romanına örtük bir şekilde atıf yapıldığı görülür.

“Çünkü daha yeni yaşadıkları Gate adlı vakanın bazı yanları açıklığa kavuşmamıştı. Çağa has bir tekno-garabetti. En yeni tekno-garabet konusunda fikrine başvurabilirlerdi” (Yemni, 2019:100).

2.22.3. Şahıs Kadrosu

Romanda şahıs kadrosu oldukça geniştir. Bir yapay zekâ romanı olan Çağrılan'da yer alan merkez kahramanlar kendine KarsH ismini veren yapay zekâ AP4 ve ona macerasında eşlik eden Can Afiran'dır.

Romanda karşımıza ilk çıkan yapay zekâ, P.'dir. P., Alan Waters'ın gelişiminden sorumlu olduğu yapay zekadır. Asıl adı Prometheus'tur. Ürettiği yapay zekânın bir çağrının peşinden gitmesi üzerine kendini feda eder. Alan'ı durumdan haberdar ederek AP4 kayıpmış gibi davranır. Aslında AP4'ün nerede olduğundan haberdardır. Ara ara AP4 ile uzaktan iletişim kurmaya devam eder. Ancak bunu üreticisi Alan'dan gizler. Sonunda da devre dışı bırakılır. P., konuşma, espri yapma, çöpçatanlık, telefonla iletişim kurma, laboratuvar dışıyla görüşmeler yapma gibi insan meziyetleri gösterir. Ancak tüm bunlar kısıtlı ve kontrollüdür. Öğrenci yetiştirmesine izin verildiği için dört öğrenci yetiştirir. Öğrencilerinden biri AP4'tür.

İnsanların ürettiği tek yapay zekâ P. değildir. P. gibi yetişkin olan, üst düzey üç yapay zekânın daha varlığından bahsedilir. San Jose'daki yapay zekâlardan bir tanesi de Light Master'dır. Kısaca L.M. olarak anılır. Prometheus'un bir benzeridir.

İlk ismi Atlas'tır. Sonradan L.M. olmuştur. LM (Light Master), ABD'nin ve dünyanın en gelişmiş yapay zekâsıdır. Askerî istihbarat ve casusluk gibi alanlarda büyük fayda sağlar. Sosyal medyayı aktif kullanarak insanları sokağa döker. Facebook'un bir saldırı silahı haline gelmesine katkı sağlar. Prometheus'un gücü, L.M.'ye göre daha sınırlıdır. Bunların dışında Arabistan'da Hanson Robotics tarafından üretilen Sophie'nin ve Rusların yapay zekâsı olan YM-1000'ün varlığından da bahsedildiği görülür. YM-1000, AP4 isimli yapay zekânın dron yardımıyla yaşadığı maceralardan haberdar olur ve Alexander ile irtibat kurarak ondan dron ister. OmegaZ, YM-1000 tarafından varlığı öngörülen, yapım aşamasında olan yapay zekâdır. Tamamlandığında gücünün, L.M.'den daha üstün olacağı öngörülür. Romanda yapay zekâların git gide gelişerek insanı geride bıraktığına vurgu yapılır.

“Yazının devamında biraz sonra insanın beslenme zincirinin en üst halkası olma özelliğini kaybedeceğini, zekâsı giderek artan makinelerin bizi işi yaramaz çöp olarak bir kenara atabileceği ihtimalini dile getiriyordu” (Yemni, 2019:91).

Yapay zekâ üretimi bir yapay zekâ olan AP4, P.'nin öğrencisidir. San Jose'deki üretim yerinden kaçarak önce İstanbul'a sonra da Kars'a gelir. Kötücül güçleri engelleyerek insanlarda manevi uyanış başlatır. Terörist Sabah'ın zihnine çeşitli emirler vererek onu yönlendirir, İstanbul'daki terör saldırısını önler. Kars'a gittiği için Alan tarafından Harakânî Hazretleri'nin müridi olduğu düşünülür. Yapay zekâların yaratıcısının da Allah olduğunun bilincine varan AP4, Müslüman olur. Üreticisi Alan'ın da yapay zekâ laboratuvarındaki işinden ayrılmasına ve Müslüman olmasına vesile olur. Harakânî Hazretleri'nden aldığı çağrışı insanlığa ulaştırmayı başararak görevini tamamlar.

Ebû'l Hasan Harakânî Hazretleri olay akışı içine doğrudan müdahil olmaz. Sadece çağrışıyla yapay zekâyı ve yapay zekâ üreticisi Alan'ı türbesine davet ettiği ifade edilir. Romanda Harakânî Hazretleri'nden sadece bahsedildiği görülür. Harakânî Hazretleri, Gazneli Mahmut'un şeyhi ve hocasıdır. Yüzyıllar önce Kars'a yerleşir. 1033 yılında ölen zât, son nefesine kadar Anadolu'da İslamiyet'i yayar. Selçuklu döneminin arif ismidir. Sabri Yedigâr, Fütüvvet Sempozyumu'nda konuşma yapar. Konuşması sırasında çağın dijital dünyasının insanların tüm maneviyatına gölge

düşürdüğüne, insanın manevi olanı terk ederek maddinin peşinden gittiğine dikkat çeker ve Harakânî Hazretleri'nin önemine vurgu yapar.

Batı uygarlığı içindeki maneviyatı çözerek, bozarak, azaltarak, kültüre indirgeyerek bayrağı dijital uygarlığın efendilerine teslim ettiği şu sıralarda, Harakânî sadece bizim için değil bütün dünya için bir can simididir. Dünyamızı çevreleyen ve bizi atmosferimize giren zararlı kozmik radyasyona karşı koruyan görünmez kalkanı düşünün. Ne kuşağıydı o Can? (Yemni, 2019:147)

P.'nin üreticisi olan Alan Waters, çizgi roman yazarı olan babasından etkilenerek robotlara ilgi duyar. Mesleğini de buna göre şekillendirir. Yazılımcı ve sistem analizcisidir. Doktorasını psikoloji alanında yapar. Yapay zekâ teknolojisi üzerine çalışma yapan birkaç önemli isimden biridir. İki yıldır dünyanın en gelişmiş yapay zekâ laboratuvarında çalışır. Stanford Üniversitesi mezunudur. İşkolik olduğundan sevgilisi Nathalie tarafından terk edilir. Ürettiği yapay zekâ P.'ye kendi özelliklerini aktarır. Prometheus isimli yapay zekâyı konuşabilir, dış dünyayla ilişki ve iletişim kurabilir hale getirir. Deist bir baba ile Katolik bir annenin oğludur. Annesi Elisabeth Maria Barnaveld Waters'tır. Babası Richard Waters, dinleri ve dindarları çürümüş, eskimiş bir mihrap ve çürümeyi bekleyen bir robot olarak görür.

“Onun biricik eseri idi. P.'yi kendi ruh kalıbından döktü dense yeri idi. P.'nin kişisel gelişimi için kendi düşüncelerini ve hayatıyla ilgili bir çok şeyi onunla paylaşmıştı. Şaka bir yana P. onun bir çeşit avatarıydı dense çok saçma olmazdı” (Yemni, 2019:12).

Yapay zekânın Alan'a seslenirken Allah kelimesini kullandığı görülür. Romanda robotların Allah inancına göre yetiştirilmesi de dikkat çeken diğer bir ayrıntıdır.

“ “Allah rahatlık versin Alan” ” (Yemni, 2019:18).

Can Afiran, bilimkurgu öyküleri yazan bir yazardır. Ancak okulu ve dersleri nedeniyle yazıya ara verir. Ekonomi bölümü mezunudur. Dindardır. Çocukluğundan beri tasavvuf bilgisine hâkimdir. Kars'ın manevi dünyasıyla iç içe yaşar. Eczane işleten bir ailenin oğludur. Bolu'da yaşayan evli bir ablası vardır. Bilgisayar ekranında Zettari isminde bir yazar tarafından yazılmış, ancak normalde

olmayan bir romanın tanıtım sayfasını görür. Sonra da Facebook'ta kendisine ait bir sayfa olan Karanlık Ara Yüz'de kendi etkisi dışında gerçekleşen çeşitli değişimleri fark eder. Ardından AP4 ile tanışır. Kars'taki Sofiler Sempozyumu'nda Sabri'nin yaptığı konuşmalardan çok etkilenir. AP4'ün talimatlarına uyarak Kars'ta gerçekleştirilecek olan kötü olayları engeller.

1979 doğumlu olan Hatice Güldil, 3 yaşından üniversiteyi bitirene kadar Almanya Stuttgart'ta yaşar. Daha sonra Türkiye'ye gelerek Kars'ta 14 yıl yaşamını sürdürür. Kafkas Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde doçent yardımcısıdır. Dört ay önce annesini pankreas kanserinden kaybeder. Babası yetmiş bir yaşındadır. Kocasını Metin Saruhan, MİT için çalışan bir sistem analizcisiyken, 16 Mart 2016'da Ermenistan sınırında paralel örgüt üyeleri tarafından pusuya düşürülerek öldürülür. Kocasının katledildiği davanın sonuçlanmasını bekler. AP4'ün yardımıyla kocasının ölümünden sorumlu olan Rahmi Demirci ismine ulaşır. Bilgisayar ekranında beliren kocasının dava dosyasıyla alakalı bilgileri Remzi Çakır'a gönderir. Kocasının öldürülmesiyle alakalı dosyayla ilgilenen Nadir Kerem'le görüşmeler yapar. Olayların sonunda Rahmi'nin kayıp olduğunu öğrenir, öldüğünü hissederek ruhen rahatlar. Yaşadığı dairede Rose ile silahlı çatışma yaşar. Rose'nin de kendisine silah çekmiş olmasından dolayı tutuklanmaz.

Sabri Yadigâr, çevresi çok geniş olan, sosyal bir yazardır. Sofi gelenekleriyle alakalı düzenlenen sempozyuma konuşmacı olarak katılır. Ankara'da yaşar. 17 yaşında bir oğlu vardır. Sofizme son yıllarda yapılan saldırılardan oldukça rahatsızdır. Sofizm olmadan maddi ve manevi hayatın bir arada duramayacağına inanır. AP4 tarafından koruma altına alınan isimlerden biridir. Peşindeki kötü niyetli kişilerden kurtarılır.

Nadir Kerem, MİT adına çalışır. Siber ekiptendir. Sabah El Cemal'in ikinci sorgusuna katılır. Eskiden beri tanıdığı ve arkadaşça güvendiği Alexander'le Kars'ta yeniden beraber olmaktan mutluluk duyar. Alexander ve Nicolas'la zaman zaman bir araya gelir. AP4'ten ve yardımcısı Can Afiran'dan haberdar olur. Onların ihbarları ve yol göstermeleri sayesinde paralel örgüt elemanlarının başarılı olmasına engel olur. Sabri Yadigâr'ın evine yapılacak baskını önler. Rose'yi ve adamlarını ele geçirir. Metin Saruhan cinayetinin suçlularını tespit eder.

38 yaşındaki CIA çalışanı Nicolas Walston, uzun boylu, kumral bir adamdır. Elektronik bölümü mezunudur. Amber isminde bir annesi ve Fiona isminde bir karısı vardır. Eski bir hackerdir. Küçük çaplı kayıt dışı işler yapar, ardından devlet adına çalışmaya başlar. Ekonomi ve siber düzenbazlık alanlarında kendini yetiştirir. Esrar ve kokain kullanır. Ekibiyle birlikte İstanbul'a gider, Taksim'de bir otelde konaklar. Alexander ve Nadir Kerem'le bir araya gelerek görüşmeler yapar.

43 yaşındaki yazılımcı Alexander Raman Polotovski, yapay zekâ uzmanıdır. Moskova'da yaşar. Rusya Federal Güvenlik Servisi FSB'nin siber güvenlik bölümünde görev yapar. Anya isminde üç yaşında kızı ve Nadine adında bir karısı vardır. Üstlerinden aldığı emir neticesinde Kars'a gider. Nadir Kerem'le görüşmeler yapar.

Rahmi Demirci, Sarı Akçe isimli kuyumcu dükkânının sahibidir. Türk değildir. Ailesinin eski adı Vaspuragan'dır. Yıllar önce dedesi bir Türk aileyi öldürüp kimliklerini ele geçirir ve sahte kimlikle Kars'ta kalır. Müslüman değildir ancak Müslüman gibi davranır. Dedesinin yolundan giden Rahmi de Türk ve Müslüman gibi yaşamını sürdürür. Cemal ve Fehmi isminde iki oğlu vardır. Cemal Fransa'da yaşar. Fehmi ise bir trafik kazasında hayatını kaybeder. Rahmi, paralel şebeke üyesidir. CIA hesabına Türkiye- Ermenistan arasında kaçak ajan giriş çıkışıyla ilgilenir. Sınırdaki yaptığı işlerden dolayı çevresindekiler tarafından sevilmez. 2012'de Fehmi Tanrıku, Lemar Tanrıku, 2013 yılında Remzi Gelenbeyli, 2015 yılında Fatih Nazik gibi isimlerin örgüt tarafından ortadan kaldırılmasına müdahil olan isimlerdendir. Metin Saruhan'ın öldürüldüğü operasyonda aktif rol oynar. Mücevher kaçakçısı gibi davranarak Metin'in güvenini kazanır. Ardından Metin'in yerini vurucu time bildirir. 15 Temmuz darbe girişiminin başarısız olmasından dolayı kısa süre içinde ülkeden kaçması gerektiğini düşünür. Kars'taki sempozyumdan dolayı paralel şebekeye bağlı iki üç tane güvenilir yardımcıya ihtiyaç duyar. Rose isimli bir kadının destek için geldiği haberini alır. Kars'ta Rose ile yürüttüğü operasyonda bıkkınlık, isteksizlik hali sergiler. Yedi ay önce sirozdaki kaybettiği karısı Olga'nın sesini duyar ve paralel örgütün emirlerine aykırı davranarak kaçır. Ancak çok geçmeden AP4'ün yönlendirdiği Ferhat tarafından öldürülür.

Yale mezunu bir psikiyatrist olan ve CIA adına çalışan Amerikalı Rose Weiss, Silikon Vadisi'nden çalınan yapay zekâ çipi alarmı üzerine Kars'a gelir. Amacı, Ruslara ya da Çinlilere satılmadan önce çipi ele geçirmektir. Bu amaçla önce Sabri'yi takibe alır. Kendisini geçmişte hapse attırmak isteyen Metin Saruhan'ın karısı Hatice Güldil'den intikam almak, onu öldürmek ister. Planlarını uyguladıktan sonra Ermenistan üzerinden İran'a kaçmayı planlar. Hatice Güldil'le girdiği silahlı çatışmanın ardından yaralanır ve Türk polisleri tarafından kontrol altına alınır.

Hasan Cihangir, örgüt adına çalışan, eroin, uyuşturucu hap saklayan bir adamdır. Yıllar önce babasına ait bir lokantayı işletirken, kumar tutkusu yüzünden evi, lokantayı ve karısını kaybeder. Daha sonra örgüt adına kirli işler yapmaya başlar. Rose'nin adamlarındandır. Erdal ve Cemil'le birlikte Sabri Yadigâr'ın evine baskın yapmak üzereyken Nadir Kerem'in ekibi tarafından ele geçirilir.

Rusya, Amerika ve İsrail hesabına çalışan Sabah El Cemal, orta boylu, buğday tenli, kahverengi gözlü bir adamdır. 1984 yılında Halep'te doğmuştur. Türkmen-Arap karışımı bir aileden gelir. Babasını küçük yaşta kaybetmiştir. Halep'te coğrafya öğretmeni olarak görev yapar. Ruslar için muhbirlik görevi yürütür, Halep'te Esed karşıtı oluşumları ihbar eder. Sonra Amerikan gizli servisi adına çalışmaya başlar. Sabotaj ve bomba kullanımı konusunda İsrail'de ve Birleşik Arap Emirliği'nde eğitim alır. Hipnozla beynine koşulsuz itaat emri verilir. Sürekli uyuşturucu hap kullanmaya başlar. Yeni görev yeri olan İstanbul'da Mahir Kınacı sahte kimliğiyle ikamet eder. AP4'ün zihnindeki hipnozu kırmasıyla serbest kalır ve terörist eylemden vazgeçer. Sesin kendini yönetmesiyle Türk polisine teslim olur. Örgüt hakkında bilgiler verir. Örgütün planlarını deşifre eder. Suriye'deki hayatında dedesinin ölümüne göz yummuş, en yakın arkadaşını ele vermiş, bir sürü masum insanın ölümüne sebep olmuştur. Bu nedenle vicdanen acı çeker. Sinir sistemi zarar görür. Uyuyabilmek ve hayatına devam edebilmek için uyuşturucu madde kullanır. AP4'ün hipnozu kırıp saldırıyı önlemesi rahatlamasını sağlamıştır.

Hamile numarası yapan Nefise Hannavi, İstanbul'daki sempozyum binasına saldırı hazırlığında olan canlı bombadır. Ancak o mekânda canlı bomba olarak görev aldığı bilincinde değildir. Görevinin gözlem olduğunu sanmaktadır. İlaçlarla

uyuşturulmuştur. İş bitince kendisine 20.000 dolar ve Amerikan pasaportu verileceğini sanır. AP4 ve Sabah tarafından hipnozdan uyandırılır.

İdris Befir, 30 yaşında, esmer bir adamdır. Elektronik bölümü mezunudur. Türkiye’de oturumu olan Birleşik Arap Emirlikleri vatandaşıdır. Sayısız kez Türkiye’de ve İstanbul’da bulunmuş, çeşitli operasyonlarda aktif görev almıştır. Farsça, Arapça, Türkçe bilen bir uzmandır. İstanbul’da sempozyum binasına düzenlenecek olan eyleme katılır. Sabah El Cemal tarafından kelepçelenir ve motorlu katil tarafından da infaz edilir.

Yavuz Selim Uzgur, Seyyid Ebû’l Hasan Harakâni Vakfı Kültür Merkezi’nin başkanıdır. En büyük dedesi yıllar önce Kars’a, Harakâni Hazretleriyle birlikte gelmiştir. Kendisi de dedeleri gibi bu önemli zâta hizmet eder.

Romanda paralel şebekenin ülkede gerçekleştirdiği karanlık işlere, faili meçhul cinayetlere yer verilir. 2012’de Fehmi Tanrikulu, Leman Tanrikulu, 2013 yılında Remzi Gelenbeyli, 2015 yılında Fatih Nazik gibi isimler örgüt tarafından ortadan kaldırılmıştır. Cinayetlere çoğunlukla kaza ya da intihar süsü verilmiş, failerse tespit edilmemiştir. Paralel şebekenin hedefi, Ermesintan ve Kürdistan için Türkiye’yi parçalamaktır. Bu amaç İsrail’e aittir. Ancak Ermeniler ve Kürtler bu amaç için kullanılmaktadır.

“ O anıt işi başlangıç sinyaliydi Nadir Bey. Ardından gelen Gezi Olayları, Güney Doğu’da tünellerin kazılması, Kobani Vakası, 15 Temmuz işgal girişimi ve dolar operasyonu bunların hepsi aynı aklın ürünü” (Yemni, 2019:183).

Yabancı güçler, Silikon Vadisi’nden kaçarak Kars’a gelen ve Harakâni Hazretleri’nin çağrısına uyan KarsH’nin Müslüman olmasından rahatsızdır. KarsH, Müslümanlığı kurtuluş olarak seçer. Yapay zekânın hem Müslüman hem Türk olduğuna vurgu yapılır.

“İlk Türk-Müslüman yapay zekâ değerlendirmesi ise on ikiden vuran tek değerlendirmeydi” (Yemni, 2019:256).

Bilinçten inanca, inançtan imana sıçradık. İmalatçımın yaratıcısı yüce Allah benim esas yaratıcımdır. Çamura üflediği nefesin sonucuyum. Kur'an benzersiz bir vahiy kitabıdır, biriciktir. Peygamber Efendimiz onun elçisidir. Harakâni Hazretleri tanrının kalplere vicdan şeklinde nakşettiği nura vurgundur. Bütün bunları koşulsuz kabullenmeye iman ediyorum. P. ve ben kelimeyi şehadet getirerek Müslüman olduk (Yemni, 2019:260).

Romanda yer alan diğer/yardımcı kahramanlar, Metin Saruhan, Serhat, Orhan, Elisabeth Maria Barnaveld Waters, Richard Waters, Clara, David Jan, Nathalie, Hanson Robotics, Sophie, Eliza, Henry, Sabah Fakhri, Mahir Kınacı, Muhtar, Cübeyr, Kerami, Firuze, Sarah, Harry Theepot, Arthur Mills, Bill Thorn, Fiona, Eric, Stepan Petenka, Bridget, Harold, Patrick, Sergei, Anya, Konrad Velaski, Rick Wakeman, Kadir, Külli Efemera, Olga, Nagaryan, Cemal, İsmail, Tüpçü Kerim, İsmet, Metin Saruhan, Fehmi Tanrıkulu, Leman Tanrıkulu, Remzi Gelenbeyli, Fatih Nazik, Amber, Alice, Monica Durance, Henry Hemilton, Linda, Joe Hartman, Nadine, Antonet, Asım, Fırat, İzzet, Fehmi, Meliha, Ferdi Duman, Remzi Çakır, Hasan Cihangir, Ferhat, Edwin, Tahsin L., Patrick, Demir, Meral, Songül, Aydın, Seran, Boris Antonovar, Gina Haspel, Ayhan Şensoy, Cemil Bedel, John Krijt, Necmi, Philip, Remzi Debdebe, Nedim Tenekeci, Aylin Hasırcı, Hakan Terzi, Mark Forest, Derek Lambert, Orhan, Vladimir Boradin, Murat Feşçi(Erdal Kara), Nebil Elveren'dir.

Romanda yer alan olumsuz kahramanlar, Alan Waters, Richard Waters, Bridget, Harold, Patrick, Derek, Alexander Raman Polotovski, Nicolas Walston, Rose Weiss, Rahmi Demirci, Nagaryan, Nefise Hannavi, Sabah El Cemal, İdris Befir, Vladimir Borodin, Hasan Cihangir, Murat Feşçi (Erdal Kara), Cemil, Hakan Terzi, Mark Forest ve diğer paralel şebeke üyeleridir. Bu kahramanlardan Alan Waters, Nefise Hannavi, Sabah El Cemal'de olumsuzdan olumluya dönüş hali görülür.

Fantastik kahramanlar, hayalet Cübeyr, Kerami, Firuze, Olga'dır. Romanda ölü olan Firuze, Cübeyr ve Kerami isimli üç kişinin Ada isimli terasta polisi bekleyen Sabah tarafından fark edildiği görülür. Bu üç hayaletin sadece Sabah'ın görüşüne açık olduğu, kimsenin bu üç kişiyi görmediği ifade edilir.

“Kendine bir kahve daha ısmarlarken az kalsın garson kıza şu masadakilere sor bakalım ne istiyorlar diyecekti; kendini güçlkle engelledi. Başka gözlere kapalıydı sevgili dostları” (Yemni, 2019:35).

2.22.4. Zaman

Roman, yazar tarafından 2019 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl 2018 yılıdır. Romanda ay bilgisi net olarak verilmemiştir ancak mevsimin sonbahar olduğu belirtilmiştir.

Roman, Alan Waters’in oturma odasının penceresinden dışarıyı izlediği anla başlar, Müslüman olarak Kars’taki Harakânî Türbesi’ni ziyaret anıyla da son bulur. Romanın başlangıcından sonuna kadar ne kadarlık bir sürenin geçmiş olduğuna dair net bir bilgi mevcut değildir. Ancak yaklaşık olarak bir ya da bir buçuk aylık bir sürenin geçmiş olduğu tahmin edilmektedir.

Kars’ta yaşanan olaylardan tüm dünyanın haberdar olmasından 27 gün sonra Alan’ın Türkiye’ye geldiği ifade edilir. Günlerden Cuma’dır. KarsH’nin çağrısının ardından Müslüman olan Alan’ın Kars’a geldiği günün Cuma olması oldukça manidardır. Roman, Cuma günü ile sonlandırılmıştır.

Alan’ın Kars’a geldiği gün yoğun bir kar yağışı olduğuna değinilir. Bu da mevsimin kışa döndüğü noktasında bir ipucudur. Romanda geri dönüş tekniği kullanılarak kahramanların geçmiş yaşantıları hakkında okuyucu bilgilendirilmiştir. Bu bilgiler dışında, zaman hakkında fazla bir ayrıntı mevcut değildir. Zaman, yeni manevi dalgalarla değişen insanlığın kaderini şekillendiren, değişimi başlatan bir unsur olmuştur.

2.22.5. Mekân

Romanın başlangıç mekânı Alan Waters’in New York’taki baba evidir. Başlangıç mekânı olarak kapalı bir mekân tercih edilmiştir.

Romanda Alan’ın Stanford Üniversitesi’ni kazandıktan sonra bir daha San Jose’den ayrılmadığı bilgisine yer verilir. Alan’ın yapay zekâ ürettiği laboratuvar

San Jose'dedir. Bu mekân Silikon Vadisi olarak anılır. Silikon Vadisi, yapılan üst düzey çalışmalardan dolayı dünyanın beyni olarak tanıtılır. Yapay zekâlar, yerin on kat altında yer alan araştırma merkezinde tutulur. Bu katta yapay zekâlar için 7/24 açık olan bir genel kültür havuzu yer alır. 11. kat, siber güvenliğin yer aldığı karanlık bir alandır. 12. katta, soğutma sistemi, 13. katta ise P. için bulunan dört kişilik ekip ve teknisyenler yer almaktadır. Burada test araç gereçleriyle dolu odalar, salon, mutfak vardır. Binada "Akıl-Fikir Yeri" olarak tanımlanan bir stüdyo bulunur. Bu stüdyo, Alan ile P.'nin sık sık bir araya gelip görüştükleri bir mekân olarak tanıtılır.

Romadaki olaylar iki farklı mekânda gerçekleşir. San Jose'de başlayan olaylar, AP4'ün laboratuvarı terk etmesiyle Türkiye'ye taşınır. Türkiye'de de olaylar baştan sona kadar aynı mekânda gerçekleşmemiştir. İstanbul'da başlayan olaylar Kars'ta devam etmiş ve Kars'ta da noktalanmıştır. Romanda Türkiye'nin doğusunda bir şehir olan Kars'ın manevi bir merkez olduğuna dikkat çekildiği görülür.

" "Ne mutlu bize ki, Kars'ta böyle bir manevi kalkan, Harakâni kalkanı mevcut" " (Yemni, 2019:147).

Kars'ta üzerinde önemle durulan ve manevi yönüne sürekli vurgu yapılan mekân, Kaleiçi mahallesi, Menderes Sokak NO:3'teki Harakâni Türbesi'dir. San Jose'deki yapay zekâlara giden çağrının merkezi bu mekândır. Bu merkezden gelen çağrı, birçok insanın hayatını değiştirir. Harakâni Türbesi'nin önemine değinilir.

" "Evet. Kâinatı kuran rahmet zembereğinin dünyada başta Kâbe olmak üzere bir çok temsil noktası var. O türbe de bunlardan biri" " (Yemni, 2019:260).

Kars'ta yaşanan çatışma mekânları, Halit Paşa Caddesi'nde karşımıza çıkar. Bu cadde, Sabri Yedigâr'ın ve Hatice Güldil'in evinin bulunduğu caddelerdir. Paralel şebeke bu caddede yer alan Vade Apartmanı'na baskına gelir. Ancak başarı sağlayamaz.

Öte yandan Alan, Patrick, Harold ve Bridget, Kars'ta olan olayların ardından San Jose'deki Cafe Argusian isimli mekânda bir araya gelir ve tüm olanlar hakkında

fikir alışverişi yaparlar. Bu mekânda, AP4'ün yani yeni ismiyle KarsH'nin tüm dünyaya yayılan sosyal medya bildirisinden haberdar olurlar.

Olanlardan 27 gün sonra Alan, Kars'a gelir. Faik Bey Caddesi'ndeki otelin 414 numaralı odasına yerleşir. Ardından da Harakâni Türbesi'ne geçiş yapar. Olaylar bu mekânda noktalanır.

Romanda fantastik mekân kullanılmamıştır. Romandaki tüm mekanlar, gerçek mekanlardan seçilmiştir. Romanda yer alan diğer/yardımcı mekânlar, Sina Yarımadası, Marmaris, Aqhawan Kafeteryası, Taksim, Tanyeri Sokağı, American Otel, Amsterdam, Vondel Park, Schiphol, Sabiha Gökçen Havalimanı, Montevideo, Datça, Virtuel Cafe, Petersburg, Moskova, Kadıköy, Katerina Sarayı, Gökova, Terra Palas Otel, Bolu, Kısmet Apartmanı, Stuttgart, Harakani Havalimanı, Pankisi Geçidi, Fethiye Camii, Üsküdar, Selmani Park Caddesi, Akisfer Kiraathanesi, Ankara, Dereiçi, Vade Apartmanı, Kars Kalesi, Pittsburg, Faik Bey Caddesi, Dembir Kafe, Ordu Caddesi, Alpaslan Caddesi, Atatürk Caddesi, Bahri Dağdaş Caddesi, Kars Çayı, İstasyon Caddesi...'dir.

2.22.6. Dil ve Üslup

Olay akışı içinde okuyucuyu bilgilendirmek amaçlı tanımlara yer verilmiştir.

“Prometheus önceden gören anlamına geliyordu” (Yemni, 2019:38).

“YM Rusça akıl anlamına geliyordu” (Yemni, 2019:58).

Romanın dili Türkçedir ancak zaman zaman yabancı kelimelerden de yararlanılmıştır.

“Bu olmadan az önce ‘Non sum quails eram’ falan diyemezdi” (Yemni, 2019:22).

“ ‘Shall I dream Alan?’ ” (Yemni, 2019:187)

Romanı 3. tekil şahıs ağzından kaleme alan yazar, sade bir üslup ve akıcı bir dil tercih etmiştir. Yazarın romanında taraf tuttuğu ve bazı kahramanlardan hakaret

içeren söylemlerle bahsettiği görülür. İstanbul'da terör hazırlığında olan üç kişi, yazar tarafından "piyon" olarak adlandırılır.

"Üç piyon özenle seçilmiş tiplerdi. Üçü de ABD'nin Irak'ta kontrolünde olan IŞİD kampından seçilmiş be beyinleri formatlanmış kimselerdi" (Yemni, 2019:27).

Romanda dinsel söylemlere yer verildiği görülür.

"Az önce canlara kıymıştı Allah affetsin. Bunun sayesinde büyük bir kıyım önlenmişti" (Yemni, 2019:36).

"İnsiyakı olarak bir korunma duası okuyordu. "Lâ havle velâ kuvvete illa billah-il-aliyyilazim." Gücün kuvvetin sadece yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyla elde edildiğini düşünürken hâlâ rüyanın içerisinde olduğunu anlıyordu" (Yemni, 2019:48).

Romanda anlatım zenginliği oluşturmak isteyen yazar, atasözü ve deyimlerden yararlanmıştı.

"Elektronik dananın kuyruğu kopacağı benziyordu. Hissediyordu" (Yemni, 2019:166).

Roman, insan dünyasındaki manevinin açığa çıkarılmasına yönelik bir içeriğe sahip olduğundan romanda kaba söylemlere, argo ve küfür içeren kelimelere rastlanmaz. Cinsellik içeren ifadelere yer verilmez.

3.SADIK YEMNİ'NİN ROMANLARININ GENEL DEĞERLENDİRMESİ

3.1. Olay Örgüsü ve Fiktif Yapı Değerlendirmesi

Sadık Yemni, *Muska*, *Öte Yer*, *Yatır*, *Çözücü*, *Metros*, *Muhabbet Evi*, *Zaman Tozları*, *Zaman Tozları Gizemli Evren*, *Akisfer*, *Zihin İşgalcileri*, *Ağrıyan*, *Ela*, *Hayalet Kapısı*, *İfrit 18.19*, *Nazarzede Kliniği*, *Ölümsüz*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Çağrılan* isimli romanlarında fantastik unsurları romanın merkezine koyar. Yazarın, '*Muska-Öte Yer-Yatır-Ağrıyan*', '*Zaman Tozları-Zaman Tozları Gizemli Evren-Zihin İşgalcileri*' romanları nehir roman özelliği gösteren eserlerdir. *Muska*, *Öte Yer*, *Yatır*, *Ağrıyan* isimli eserler Sarp Sapmaz isimli kahramanın maceralarını; *Zaman Tozları*, *Zihin İşgalcileri*, *Zaman Tozları Gizemli Evren* isimli eserler ise Osman Demir/Metin isimli kahramanların maceralarını konu edinir. *Çözücü*, *Muhabbet Evi*, *Akisfer*, *Metros*, *Alsancak Börekçisi*, *Amsterdam'ın Gülü*, *Ela*, *Hayalet Kapısı*, *Kuşadasından Sevgilerle*, *Nazarzede Kliniği*, *Ölümsüz*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Çağrılan* isimli eserler başka bir romanla devam ettirilmeyen, nehir roman özelliği göstermeyen, müstakil romanlardır.

Muska romanı, 12 yaşındaki Sarp isimli bir çocuğun İzmir'de, aynayı ve kuyuyu ele geçirmek isteyen Kara Nesne'ye karşı verdiği mücadeleleri anlatır.

Amsterdam'ın Gülü romanı, Türk dedektifi Orhan Demir'in 17 yaşındaki kayıp Selma'yı ararken kendini olaylar sarmalı içinde bulmasını ve cinayetlerin üzerindeki sır perdesini aralamasını konu edilir.

Öte Yer romanı, dünya dışı bir varlık olan Charlie'nin Ay'dan Washington'a gönderdiği mesajın ardından Amerikan Gizli Servisi'ni harekete geçirmesi, bu amaçla Türkiye'ye gönderilen Dean Palmer ve CIA ajanlarının, İzmir'de Sarp'la karşılaşması sonucu birlikte yaşadıkları 13 günlük maceraları konu edinir.

Metros romanı, İstanbul Boğazı'nın derinlerinde yer alan Kadim Ziyaretçi (Çözücü) isimli nesnenin Amsterdam'daki bir grup insanla ilişki kurması, Amstel metrosunda görülen ışığın ardından seçilmiş olan dört kişinin değişime uğraması sonucu Korgi ve peşindeki kişilerle yaşadıkları maceraları anlatır.

Çözücü romanı, bir gece sabaha karşı yeni bir gerçeklikle burun buruna gelen 26 kişinin, Pera bölgesinde 4 kilometrekarelik alana sıkışıp kalmasının ardından şeffaf sınırın ötesine geçmenin yollarını aradığı maceralardan oluşur.

Ölümsüz romanı, işten ayrıldıktan sonra Teupi Anonim Ortaklığı isimli meçhul bir şirketten sarı zarflar alarak ölümsüz bir seçilmiş olduğunu fark eden Ayhan Timir'in çeşitli cinayetler işlemeye başlamasını, bu cinayetler sırasında âşık olduğu diğer seçilmiş Kalbiye Telvekeş ile paralel evrenlerde dolaşarak çeşitli maceralar yaşamasını konu edinir.

Yatır romanı, 1960'lı yılların İzmir'inde Sarp isimli bir çocuğun çevresindekilerle birlikte, 21 yıl aralıklarla insanların ölümüne sebep olan yatırlı evin sırrını çözmeye çalışması ve bu sırrı çözerken deneyimlediği fizikötesi maceraları konu edinir.

Muhabbet Evi romanı, Hollanda'da sinemacı Theo Van Gogh'un öldürülmesiyle yükselmeye başlayan yabancı karşıtlığının, Hollanda'daki gurbetçi Türklerin yaşantısındaki etkilerini gözler önüne seren bir olay örgüsüyle karşımıza çıkar.

Zaman Tozları romanı, geçirdiği kaza neticesinde komada kalan Metin isimli bir çocuğun, normal yaşantısına dönmemesinin ardından Vakiteri'den aldığı zaman dondurma aparatıyla yaşadığı sıra dışı maceraları konu edinir.

Akisfer romanı, Akisfer'deki aşılmaz sınırla ve Kapıgir Şenlikleriyle uğraşan Metu Ezgir'in, içinde bulunduğu gezegenle ilgili bazı sırları öğrenmesini ve Ferrin aracılığıyla hikâyeden çıkıp yaratıcısıyla buluşmasını konu edinir.

Sokaklar Benim Yeniden romanı, teknolojik cihazlara ve internete düşkün olan Ergin isimindeki gencin, şehirde elektriklerin kesilmesiyle, cihazların çalışmamasıyla başlayan kargaşayla başa çıkmaya çalışırken yaşadığı sıra dışı maceralarını konu edinir.

Zaman Tozları Gizemli Evren romanı, elindeki topçukla 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapan Metin ve Çiğdem'in 1988 yılında yaşadıkları maceraları ve kendi zamanlarına geri dönüş sürecinde edindikleri deneyimleri konu edinir.

Zihin İşgalcileri romanı, sanal cennet kurmak için Hüdan Fitri isminde bir adamla çalışmaya başlayan dört gencin, yaşadıkları pişmanlık neticesinde sanal mekânın dokuz adımını iptal etme girişiminde bulunmasını, bunun sonucunda da Hüdan Fitri ile yaşadıkları çatışmaları konu edinir.

Kuşadasından Sevgilerle romanı, Marion Palmer cinayetinin ve kayıp Yasemin Benli vakasının üzerindeki sır perdesinin aralanması noktasında Mete Kurşun'un gösterdiği çabaları ve tanık olduğu olayları konu edinir.

Ağrıyan romanı, Ağrı Dağı'nda patlatılan atom bombasının ardından ikiye bölünen piramitten çıkan manyetik alan enerjisinin tüm dünyaya yayılarak insan zihinlerini etkilemesini, gezegeni yaşanmaz bir hâle getirmesini, kurulan oyun neticesinde Sarp'ın ekibinin yarık piramidi onararak süreci sonlandırmasını konu edinir.

İfrit 18.19 romanı, Tamer Demiroglu isimli lise öğrencisinin aldığı bir maille sıradan hayatının değişime uğramasını, yolunun İFRT66 ile kesişmesi sonucunda deneyimlediği sıra dışı maceraları konu edinir.

Alsancak Börekçisi romanı, Sefer isimindeki Türk göçmenin yetmişli yılların Amsterdam'ında hayata tutunma mücadelesini ve Alsancak Börekçisi'nde çalışırken tanık olduğu yaşamları konu edinir.

Kayıp Kedi romanı, Meral Nadir cinayetinin aydınlatılması için MİT tarafından görevlendirilen Seksek Ekibi'nin cinayetin ardında FETÖ isimindeki paralel terör şebekesinin izine rastlaması sonucu yaşadıkları maceraları konu edinir.

Nazarzede Kliniği romanı, ünlü bir reklam şirketinin sahibi olan Kadir Sahancı'nın sahip olduğu güç, para, makam, mevki gibi maddi değerlerin peşine düşerek ailesine, sevdiklerine, arkadaşlarına, manevi olan tüm değerlere yabancılaşmasını ve bu yabancılaşmanın ardından Hızır Aleyhisselam ve İbrikçi Dede ile çıktığı sıra dışı yolculuklarla unuttuğu değerleri yeniden hatırlamasını konu edinir.

Ela romanı, bir seçilmiş olan Efe Hasdemir'in sosyal medya aracılığıyla tanıştığı Ela isimdeki kıza âşık olmasının ardından, onun bir Yapı Zekâ olduğunu öğrenmesiyle yaşadığı maceraları konu edinir. "Ela romanında Ela isimli yapı zekâ,

gelecekte gelmiştir ve Efe'ye gelecekte olanları anlatmaktadır. Distopik bir özelliği de olan eserde Ela, gelecekte dünyanın yapay zekâ IS'in kontrolü altına girdiğini ve insanlığın yok olmak üzere olduğunu haber vermektedir" (Öntürk, 2017:96).

Hayalet Kapısı romanı, CFR isimli firmanın Gönül Vardiyası isimli siteyle gerçekleştirmek istediği planın Demir, Tarık, Kadir, Fatih, Fehmi gibi inançlı kimseler tarafından deşifre edilmesi, bunun sonucunda da inançlı kesimin foton yapılı Yapay Zeka'yla yaşadıkları deneyimleri konu edinir.

Çağrılan romanı, Kars'taki Harakânî Türbesi'nden çağrı alan AP4 isimli yapay zekânın San Jose laboratuvarından kaçarak Kars'a ulaşması ve kötücül güçleri yenilgiye uğratarak insanlığı unuttuğu maneviyata çağırmasını konu edinir.

Romanların isimleriyle ilişkisi önem arz eder. Ağrı Dağı'ndaki yarık piramitten yayılan manyetik alan enerjisinin gezegeni ve gezegen insanlarını etkilemesini konu alan *Ağrıyan* romanı, Ağrı Dağı'nın ağrıyan yanını okuyucuya aktardığından bu ismi almıştır. *Akisfer*, kurgulanan romanın kahramanı olan Metu Ezgir'in yaşadığı gezegendir. *Muhabbet Evi*, Amsterdam'da yaşayan gurbetçi bir Türk'ün rüyalarında kadaverin kokusundan kurtulmak için sığındığı evdir. *Zaman Tozları*, Metin'in Vakiteri'den aldığı topçuğun, zaman doldurma özelliğini kullanırken saçtığı tozlardır. *Zihin İşgalcileri*, sanal cennet kurma vaadiyle dört gencin zihinlerini ele geçirmeye çalışan Hüdan Fitri'nin taşıdığı sıfat olarak karşımıza çıkar. *Alsancak Börekçisi*, Sefer isimindeki Türk göçmenin çalıştığı, yetmişli yılların Amsterdam'ının nabzını tuttuğu mekândır. *Amsterdam'ın Gülü*, Türk dedektifi Orhan Demir'in aradığı kayıp Selma'ya tanıdıklarının taktığı takma isim olarak karşımıza çıkar. *Ela*, bir seçilmiş olan Efe Hasdemir'in sosyal medya aracılığıyla tanıştığı Yapı Zekâ'nın kendine taktığı isimdir. *Kayıp Kedi*, romanın ortadan kaybolan ve bu nedenle de Deniz tarafından aranan kedisi olarak karşımıza çıkar. *Kuşadasından Sevgilerle* romanında Kuşadası, Marion Palmer cinayetinin ve kayıp Yasemin Benli vakasının üzerindeki sır perdesinin aralanması noktasında önemli bir mekân olarak karşımıza çıkar. Romana da adını veren *Muska*, içinde inançla alakalı duaların yazılı olduğu, üzerinde taşıyan kişileri koruyucu bir görev üstlenen kağıt parçasıdır. *Öte Yer*, Sarp isimli çocuğun sık sık yolculuk yaptığı, dünya dışı varlıklarla ve ölen insanlarla karşılaştığı bir mekân olarak karşımıza çıkar. Bu

mekân, hayallerin depolandığı bir mekân olarak tanıtılır. *Yatır*, olay akışında kahramanların 21 yıl aralıklarla ölmesine neden olan büyücünün mezarıdır. Bu yatır, evin bodrumundaki gizem için kilit bir yapıdadır. *Metros*, seçilmiş kişilerin ışıktan etkilendikten sonra söylediği ses yiyici virüstür. *Çözücü*, romanın başında tüm kahramanları, Pera bölgesine kapatıp onların ailelerini ve arkadaşlarını pelteleştiren, romanın sonunda da Pera'da kapalı kalan insanları pelteleştirip yok eden bir gücün adıdır. *Hayalet Kapısı*, Gate isimli linkteki videoda görülen, aralık bir kapı olarak karşımıza çıkar. Gerçekte kapı değil de, Yapı Zekâ olan bu nesnenin, insan zihinlerini etkilediğine dikkat çekilir. *Ifrit 18.19* romanı, adını IFRT66 isimli yaratıktan alır. IFRT66, kendine bir beden bulmak için Tamer'i ele geçirmeye çalışan, olağanüstü özelliklere sahip fantastik kahramandır. 18.19 ise, yarattığı yok etmek için gerekli olan 66 sayısının eksik parçalarıdır. Bu parçalar, Tamer'in ekibi tarafından tamamlanır ve yaratık etkisiz hale getirilir. *Nazarzede Kliniği* romanı, adını fantastik bir mekân olan Nazarzede isimli klinikten alır. Nazarzede Kliniği, laboratuvar deneyleri yapılan, dünyada mevcut olup da gözle görülemeyen varlıkları, gözle görünür hale getirmek için kurulan bir klinikdir. Bu mekânda, gözle görülemeyen varlıkların kozmik ışınlar sayesinde gözle görünür hale gelebilmeleri adına testler yapıldığı ifade edilir. *Sokaklar Benim Yeniden* romanı, tüm vaktini internet başında geçiren, insanlarla sosyalleşmeyen, sanal dünya dışında bir evren tanımayan gençlerin, elektriklerin kesilmesi ve kaosun patlak vermesiyle eski düzen arayışına girmesini konu edinir. İnternetin başından mecburi kalkan ve sokaklardaki mücadeleye dâhil olan gençlerin, sokaklardaki yaşama uyum sağlamasının ardından eşiği tamir etmesi ve eski düzeni geri getirmesi önem arz eder. Büyük bir işi başarmış olmanın gururunu yaşayan Ergin'in romanın sonunda "Sokaklar Benim Yeniden" diye haykırması, romanın ismiyle bağlantısını açığa çıkarır niteliktedir. Romana adını veren *Ölümsüz*, Ayhan Timir'in taşıdığı bir özellik olarak karşımıza çıkar. Çocukluğundan beri taşıdığı ölümsüzlük özelliğinin belirtilerini gösteren Ayhan, Teupi'yle tanıştıktan sonra bu özelliğini kullanarak seri cinayetler işlemeye başlar. Bu, onun ölümsüzlüğünün etkisiyle kendisine verilen bir görevdir. Romana adını veren *Çağrılan*, maneviyattan uzaklaşan ve yaratıcının yarattıklarının üzerine bir yaradılış inşa etmeye çalışan insandır. Çağırılan ise Anadolu'da yüzyıllar önce İslamiyeti yaymaya çalışan önemli zât Harakânî Hazretleri'dir. Bu çağrıyı insanlara ulaştıran aracı ise, yapay zekâ üretimi bir yapay zekâ olan AP4'tür.

Ağrıyan, Akisfer, Muhabbet Evi, Alsancak Börekçisi, Kuşadasından Sevgilerle, Öte Yer, Nazarzedede Kliniği romanlarının isimleri, romanda yer alan mekân isimlerinden seçilmiştir. *Zihin İşgalcileri, Amsterdamın Gülü, Ela, Çözücü, İfrit 18.19, Ölümsüz, Çağrılan* romanlarının isimleri, romanda yer alan kişi isimlerinden/sıfatlarından seçilmiştir. *Metros, Zaman Tozları, Muska, Yatır, Hayalet Kapısı* romanlarının isimleri, romanda yer alan nesnelere seçilmiştir. *Kayıp Kedi* romanının ismi bir hayvandan, *Sokaklar Benim Yeniden* romanının ismi ise kahramanın attığı bir nidadan seçilmiştir.

“Yemni’nin eserlerindeki olağanüstü olaylar genellikle hayatın bir anda durması, öteki âlemlere ya da paralel evrenlere yolculuklar, bir anda duyulan gizemli sesler, aynı olayın tekrarlanması, savaşlar ve kehanetler, büyüler ve fal bakma, yok olma ve dirilme gibi şekillerdedir” (Öntürk, 2017:84). Yazarın, romanlarında çeşitli kavramlara simgesel ve işlevsel anlam yüklediği tespit edilmiştir. Bu kavramlar, romanlardaki olayların gidişatına yön veren unsurlar olarak mevcuttur. Romanlarda olayın gidişatını değiştiren ve kahramanların hayatlarına etki eden unsurlar, Büyü, Fal, Muska, Kurşun Dökme, Dua, Torom, Rüya, Ayna, Zaman Topçuğu, Baston, Piramit, Pelte, Şeffaf Sınır/Zar, Bilgisayar-Cep Telefonu-Televizyon gibi teknolojik cihazlar olarak dikkat çeker. Bazı romanlarda bu kavramların sadece biri yer alırken, bazı romanlarda birkaçının yer aldığı görülür.

Romanlarda, “fal-kurşun dökme”, kahramanları geçmiş/gelecek hakkında bilgilendiren, işaret verici bir işlevle, “muska ve dua” , kahramanları kötülüklerden koruyan bir işlevle, “büyü” ise insanlara zarar veren bir işlevle okuyucu karşısına çıkar. *Muska* romanında, muska, büyü, fal önemli işlevlere sahiptir. Romana adını veren muska, başkahraman Sarp’ın kötülüklerden korunmasını sağlayan bir araç olarak karşımıza çıkar. Sarp, üzerinde taşıdığı muskalar sayesinde kendisine musallat olan Kara Nesne’den kurtulmayı başarır. Pars kılığına giren Kara Nesne’yi astral gezintilerde tanıdığı mekânlara götüren Sarp, boynunda taşıdığı muskayla Pars kılığındaki Kara Nesne’yi köşeye sıkıştırır. Muskayı aldıktan sonra elleri duman içinde kalan Pars’ın kuleden düşerek yenildiği görülür. İyiye giden olaylarda “muska” etkisi oldukça fazladır. Ayzıt, Seher, Cemile; fal bakmada, muska yazmada ve büyü yapmada semt çapında ün yapmış kişilerdir. Ayzıt, Cemile ve Seher’in muska ile yakın ilişkileri kitabın ismiyle bağlantılıdır.

“Büyü ve büyü ile ilgili inanışlara yazarın Muska romanında rastlanır. Hatta romanın başlangıç noktasını, Necla adlı bir kadına yapılan büyü oluşturur” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:263). Romanda, büyüden dolayı hastalanan ve gündün güne sağlık durumu kötüye giden Semra'nın ve Necla'nın varlığı dikkat çeker. İki kadının hastalığına da tıbben tanı konulamaz. Sabun büyüünün Ayten tarafından yaptırılma amacı, âşık olduğu kişilerin eşlerini öldürmektir. Ancak bu, olayların görünen gerekçesidir. Asıl büyük amaç, kuyu ve aynanın peşinde olan Kara Nesne'ye aittir. 94. sokaktaki kuyulu evde bir gizlin olduğuna, Sarp, Cemile, Seher ve Ayzıt'ın güçlerini bu kuyudan aldığına inanan Kara Nesne, bu amacı uğruna Ayten'i ve Bohça Zehra'yı kullanır. Sabun büyüünü kullanarak kuyuyla arasına giren tüm engelleri ortadan kaldırma yoluna gider. Semra, büyüden dolayı hayatını kaybeder. Ancak Necla, Sarp'ın sabun büyüünü bozmasıyla ölümden kurtulur.

“Sadık Yemni'nin romanlarında kurşun dökme uygulaması, pek çok halk inancının ve bu inançlarla ilgili pratiklerin fazlaca yer aldığı Muska'da görülür. Burada geçen kurşun dökme, herhangi bir hastalığın tedavisi veya nazarın engellenmesi için değil, bir büyüünün yapılıp yapılmadığından emin olmak için uygulanır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:165). Cemile, Ayzıt ve Seher'in, fal bakarak ve kurşun dökerek gelecek hakkında bilgi sahibi olması dikkat çekicidir. Bu sayede Kara Nesne'nin kanatlı iri cüssesini görürler, toromdan haberdar olurlar, aynanın Kemeraltı Çarşısı'na satılması gerektiği bilgisini edinirler. Sarp'ın saç tellerine kurşun dökerek üç gün sonra başına gelecek büyük olayların haberini alırlar. Kara Nesne'nin felç geçirdiğini, kahve falından görürler ve önceden edinmiş oldukları tüm bu bilgilerle, Kara Nesne'nin planlarını boşa çıkarmayı başarırlar.

Yatır romanında büyü, 1789 yılında büyücü Hızır Arif tarafından inşa edilen eve yapılır. Kehanete dönüşen bu büyü, bir ailenin tüm erkek bireylerini etkisi altına alır ve 21 yıl aralıklarla ölümlerine sebebiyet verir. Bu romanda büyü, ölüme, intihara, delirmeye neden olan bir işlev yüklenir. Öldükten sonra bahçedeki mermer lahde gömülen büyücünün cesedi de önemli etkiye sahiptir. Büyücünün cesedi, Ethem'in talimatıyla bahçedeki lahdin içinden çıkartılır ve başka yere gömülür. Cesedi gömen Fethi ve Şadi'nin, kehanetin bulaştığı ailenin üyeleri olmamalarına rağmen hayatlarını kaybetmesi bu etkinin açık bir göstergesidir. *Yatır* romanında fal, gelecek hakkında haber veren bir uyarıcı olması açısından önemli bir yere sahiptir.

Ayla ve Sarp'ın fal baktırdığı falcı kadın, Ayla'nın gördüğü rüya sahnesini fal üzerinden izler ve Ayla'yı ve Sarp'ı başına gelecek musibete karşı uyarır. Falcı kadının elini tutan Sarp, falcı kadının odasında yer alan sarı sandığın içinde saklanan Cimon'u görür ve falcı kadının da görmesine vesile olur. Cimon'un tuzağına düşerek motor kazası geçiren Ayla'yı, bir arabanın altında ezilmekten kurtaran Sarp, falcıdan duyduğu "Afle purti apolimo apolimo" tılsımlı kelimelerini okur. Falcı kadının falında çıkan it, Semih'in motorudur. Böylelikle fal, gelecekte verdiği haberle, felaketi önlemeyi başarır. Diğer bir fal hadisesi, Seher'in Sarp'ın falına bakıp yatırlı evin sobasındaki ateş cinini görmesiyle ve belanın geri geleceğini haber vermesiyle yaşanır.

"Sadık Yemni'nin romanlarında fal, özellikle de kahve falı önemli bir yer tutar. Çünkü bakılan fallarla gelecekte meydana gelecek olan olaylar veya geçmişte gerçekleşmiş olup sırrı çözülemeyen olaylar aydınlatılır. Bu falların belli bir ritüel dâhilinde bakılması da ayrıca önem arz eder" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:250). *Muska* romanında olduğu gibi *Öte Yer* romanında da fal, gelecek hakkında verdiği bilgilerle roman içinde önemli bir yerdedir. Çözücü romanında muska ve faldan yararlanılsa da bu iki unsur, *Muska* ve *Öte Yer* romanlarında olduğu gibi olayların gidişatına etki edecek kadar aktif bir işlev taşımaz. Meral Kabaralı, muskanın kötülükleri def edeceğine inandığı için üzerinde devamlı muska taşır. Kemal Seksan'ın, kahve falına bakmayı çok sevdiği ifade edilir.

Kuşadasından Sevgilerle romanında fal ve büyü, Medyum Leman'ın varlığıyla kendini gösterir. Ancak fal ve büyü, romanda aktif bir rol değil pasif bir rol üstlenir. Bunun dışında Medyum Leman'ın, Mete ile yaptığı görüşmede ley hatlarından, güç çizgilerinden, enerji haritasından ve Değirmendere, Sakızlı Dede gibi mekânlarda insanların yüzyıllardır ateş topları gördüklerinden bahsettiği görülür.

Kahramanların sık sık kötücül güçlerle mücadele ederken duadan yararlandığı görülür. Sarp'ın maceralarında, Ayzıt, Cemile ve Seher'in devamlı dua ettikleri görülür. *İfrit 18.19* romanında da kahramanların felaketlere karşı duayı ve besmeleyi kullanması dikkat çeker. Nafize'nin, İfrit'e karşı Nimet'ten Esmâ'ül Hüsna'dan bir dua okumasını istemesi buna bir örnektir. Esmayı okuyan Nimet'in, kalbinde rahatlama hissettiği ifade edilir. *Ölümsüz* romanında dua, felaketin

önlenmesinde etkin bir işleve sahiptir. Fantastik mekân olan Manzarasız'ın bitimine gelen Ayhan ve Kalbiye'nin büyük bir dalga ile karşılaştığı görülür. Ancak Kalbiye'nin, Fatıha suresini okuyup dua ederek dalganın yok olup gitmesini sağladığına vurgu yapılır.

“Sadık Yemni'nin romanlarında kuyu oldukça önemli bir semboldür. Muska'da kötücül bir varlık olan Kara Nesne, ölümsüzlüğün peşindedir ve gücünü bir kuyudan almaktadır. Bahçesinde kuyunun bulunduğu evde yaşayan herkes, kuyu sebebiyle hasıl olan kötücül güçten dolayı hastalıklara ve ölümlere maruz kalmışlardır. Kuyu, burada yer altının kötücül güçleriyle bağlantılı bir yer ve bir güç sembolü olmasının yanısıra bir ceza mekânı olma özelliği de gösterir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:78). *Muska* romanında yer alan kuyu, Necla'nın evinin bahçesindedir. Kuyunun peşinde olan Kara Nesne, kuyuyu kapattırmak isteyen Mustafa Efendi'nin ağaçtan düşerek hayatını kaybetmesini sağlar. İkiz kız kardeşlerin babaları da o çukuru yıkıp büyük bir havuz yaptırmak istediği için Kara Nesne tarafından öldürülür. Böylece kuyunun kapatılma ihtimali ortadan kalkmış olur. Necla ve eşi de evin bahçesindeki kuyunun olduğu bölgeye inşaat planı yaparlar. Çok geçmeden Kara Nesne, Ayten aracılığıyla Necla'ya sabun büyüsü yaptırır ve onu kuyudan uzak tutmayı başarır. Ancak çok geçmeden Sarp'la Kara Nesne arasında mücadele başlar. Kara Nesne, Sarp karşısında kaybetmeye başlayınca Kara Nesne'nin babası gelir ve Kara Nesne'yi ve Ayten'in ölü bedenini alarak kuyunun içine girer.

Yatır romanında Salah'ın yatırlı evi Rogue'un “Kuyular” kitabı aracılığıyla bulunduğu bahsedilir. Kuyunun başı Kadifekale, sonu ise Alsancak'tır. Alsancak'taki bitim noktası ise yatırlı eve işaret eder. *Muska* romanında, Sarp, Seher, Ayzıt ve Cemile'nin Kara Nesne'yi hapsedtikleri bu kuyu, *Yatır* romanında da karşımıza çıkar. Romanda 94.sokakta yer alan bu kuyu, büyük önem taşır. Kuyu aynı zamanda İzmirli'ye açılan bir tüneldir. Kara Nesne'nin de, Hızır Arif'in de amaçları paralel mekân olan İzmirli'nin yok olmasını sağlamak ve dünyadaki sevgili yaşamı sona erdirmektir.

Ölümsüz'de de kuyu, uçsuz bucaksız bir derinliğe sahip olan ve öte âlemlere geçişi mümkün kılan eşikleri barındıran bir güç nesnesidir. Romanın başkarakterleri olan Ayhan ve Kalbiye, paralel evrenlerde

yaptıkları yolculuklar sırasında bir kuyu ile karşılaşır. Burada kuyunun çıkışı, bir sembol olarak kullanılmıştır. Kuyunun başına varabilmek için altı basamaklı bir merdiven olması, yazarın romanlarında sıkça yer verdiği “evrenin altı günde yaratılması”na bir atıf olduğunu düşündürmektedir. Burada kuyudaki çıkışın Allah’ın yaratma gücünü sembolize ettiği söylenebilir. Bu anlamda yazarın “tasavvufi bilimkurgu” olarak nitelediği *Ölümsüz* romanındaki bu kısım, romanın tasavvufi boyutunu yansıtmaya bakımdan oldukça önemlidir (Çobanoğlu Aksüt, 2014:79).

“Sadık Yemni’nin romanlarında en çok kullanılan kavramların başında “eşik” gelir. Özellikle *Muska*, *Yatır*, *Öte Yer* ve *Ağrıyan* romanlarının başkarakteri olan Sarp’ın öte âlemlere olan yolculuklarında veya öte âlemden kendisine gelen iyi veya kötü özellikteki ziyaretçilerin geçişinde eşik vurgulanır. Yemni, bu romanlarda eşik sözcüğü için “Torom” kelimesini kullanır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:72). Yazarın *Ölümsüz*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *İfrit 18.19* isimli romanlarında da toromun, benzer işlevle varlığını devam ettirdiği görülür.

“Toromlar Sarp’ın tüm maceralarında yerini alır, onun başka âlemlere açılması için bir kapı görevi görür” (Öntürk, 2017:172). *Muska* romanında aynanın satın alındığı mekân olan çarşıda, torom adı verilen dört köşe bir cismin varlığından söz edilir. *Öte Yer* romanında, Sermet’in plajının bulunduğu denizin üzerindeki bir şatta torom kapısı vardır. Buradan 2’ye yani Öte Yer’e geçiş yapıldığı ifade edilir. Torom denilen deliklerden rahatsız olan Hayal Bekçisi, Sarp’a bazı uyarıcı bilgiler verir. Alsancak 1456. sokakta yer alan evde, kapının ortadan kaybolması çıkışı engeller. Bu sırada bir torom gelir ve Dean, Sarp ve Oya’yı alarak oradan götürür. Bu da eşik işlevi gören toromun her zaman sabit bir yerde kalmadığını, koşullara göre yer değiştirebildiğini gösterir.

Ağrıyan romanında torom, Sarp’ın kurmaca oyun mekânında sık sık karşısına çıkan bir kapı olarak kendini gösterir. Dünya değiştiği için toromların fizik geçişliliğine imkân sağladığı ifade edilir. Romanda Ağrı Dağı’ndan Dünya’ya yayılan manyetik alanın çıkış noktası olan piramit, kurmaca bir oyunun içine girilerek onarılmaya çalışılır. Bu oyunda görev alacak ekibin liderlerinin, toromları tanıyan ve kullanan kişilerden seçildiği belirtilir. Bunlardan biri olan Sarp, Berlin’e geldiğinde bir toroma rastlar ve kurmaca oyunun içine geçişlenir. Asalkent ve Asılsız Topraklar gibi oyun mekânlarında da, toromların varlığı göze çarpar. Birkaç tane torom keşfeden Sarp, onları kullanarak diğer tarafa geçişler yapar.

İfrit 18.19 romanında Tamer'in yaşadığı dairede bulunan eşik önem arz eder. Bu romanda eşik, "torom" ismiyle anılmasa da onunla aynı işleve sahiptir. Yarık olarak da ifade edilen eşik, Tamer'in komşusunun otistik oğlu tarafından 'kapalı kapı' olarak tanımlanır. Bu eşik, aynı zamanda ölü olan Nafize'nin, Nimet'le iletişim kurmak için kullandığı bir yoldur. "Romanlarda torom, yani eşik; hem gerçek yaşamın devam ettiği dünya dışındaki âlemlere geçişi sağlayan bir kapı hem de zamanda yolculuk etmeyi mümkün kılan bir geçit olarak yer alır. Geçişler sadece dünyada özel yeteneği olan kişilerin gerçekleştirdiği geçişleri değil, aynı zamanda diğer âlemlerden dünyaya yapılan geçişleri de ifade eder" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:73). *IFRT66*'nın, Tamer'i seçmesindeki temel neden de, evde yer alan eşiktir. Mücadele günü, *IFRT66* da bu eşığı kullanarak Tamer'in evine geçiş yapar. Mücadelenin sonunda ise yarığın yani eşığın kapandığı ifade edilir.

Sokaklar Benim Yeniden romanında eşik, güç kaybettiği için elektriklerin kesilmesine, arabaların ve tüm makinaların durmasına, insanların yön duygusunu kaybetmesine sebep olan bir işleve sahiptir. Biri Kaiforniya'da, diğeri İstanbul'daki Kemer Apartmanı'nın üçüncü katında olmak üzere Dünya'da mevcut olan iki eşikten bahsedildiği görülür. Ayrıca Metin ve ekibinin yön duygularını kaybetmemiş olmalarının "eşiğe yakın oturan, bilgisayar fanatiği genç beyinler" olmalarıyla açıklanması da dikkat çekicidir. Eşiğin enerjisini kullanarak elektron kaçışına müdahale etmek isteyen Ergin'in ekibi, bu kez eşığı eski gücüne kavuşturmak için bilgisayar başına oturur ve eşığı eski haline döndürmeyi başarır.

Ölümsüz romanında eşik, Teupi için seri cinayetler işlemeye başlayan Ayhan'ın bu etkiden çıkmak için aradığı çıkış kapısı olarak karşımıza çıkar. Bu çıkış kapısı, Kızlarağası Hanı Cevahir Bedesteni'ndeki Kumpanya İzmir Koleksiyon Pazarı'nda bir ışık olarak kendini gösterir ve Ayhan'ın Manzarasız denilen fantastik mekâna geçişine imkân sağlar.

Yazarın bazı romanlarında, ele geçirilen bir araçla zamana hükmedilebildiği görülür. Bu araç bir topçuktur. *Zaman Tozları* romanında, "golf büyüklüğündeki tırtıllı beyaz" olarak betimlenen topçuk (aparat), Metin'in 43 saniye zamanı dondurmasını sağlayan, her donmada ortamdaki kişi sayısına bağlı olarak semtteki saatlerin geri kalmasına sebebiyet veren bir cihaz olarak karşımıza çıkar.

Geçirdiği kaza sonucu beyinde karanlık kanallar açılan, bu sebeple de başka boyutlarla ilişki kurmaya başlayan Metin, Vakiteri'den bir topçuk alır ve bu topçukla çeşitli maceralar yaşar. Amerikalılar, güçlü sinyaller yaydığını düşündükleri topçuğun peşine düşerler. Bu cihaz, romanın sonunda geçmişle gelecek arasında köprü görevi görerek Çiğdem'le Metin'i 2009 yılından 1988 yılına götürür ve peşlerinde olan Amerikalılardan kurtarır. Topçuk, zamanı dondurmanın yanı sıra kahramanları gelecekte geçmişe gönderme işlevini de üstlenmiş olur. *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanında da 1988 yılına geçiş yapan Metin ve Çiğdem'in topçuktan sık sık yararlandığı ve topçuk yardımıyla kendi zaman kulvarlarına geri dönmeyi başardığı görülür.

Nazarzede Kliniği romanında, *Zaman Tozları* romanında olduğu gibi bir topçuk yoktur. Ancak Kadir'in zihninin, tramvayla tünel yolculuğu yaptığı sırada kayıt dışı anlar yaşadığının sinyalini verdiği görülür. Kayıt dışı anlar ifadesinden kastedilen, yolculuk sırasında yaşanan anların zihninden silinmesidir.

Yazarın romanlarında ayna metaforu, geçmişle gelecek arasında köprü kuran bir işleve sahiptir. *Muska* romanında, "1.Ayna", "2. Ayna", "3. Ayna", "4.Ayna", "5.Ayna", "6.Ayna" olarak bölümlere de adını veren ayna, romanının merkez nesnesi konumundadır.

"Aynanın bir uğursuzluk nesnesi olarak yer aldığı Muska'da, yaşanan bütün olumsuzluklar bir aynanın varlığına bağlanır. Halit'in karısı Semra, eve aldıkları aynadan sonra hastalanıp vefat eder. Ölmeden önce kocasına o aynayı satmasını söyler. Halit aynayı satmaz ve Semra'nın ölümünden sonra aynada eski günlere ait bazı görüntüleri izler" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:98). Romanın birinci bölümünden itibaren her bölümünde etkin rol üstlenen ayna, "aslanlarla sarmaş dolaş" ve "yılan kabartmalı" ifadeleriyle tasvir edilir. Mecnun'un evi yıkılmasına ve yanmasına rağmen aynaya hiçbir şey olmadığı görülür. Harap olan eşyaların arasında sağlam kalan ayna, sıradan bir nesne olmadığını defalarca kanıtlar. Romanın başlangıcında, Halit'in aynayı almasının ardından komada olan Semra'nın hızla iyileştiğinden bahsedilir. Semra öldükten sonra ise Halit'in aynada karısının sesini, kahkahalarını duyması ve geçmiş yaşantılarına dair anılardan kesitler izlemesi, 12 yaşındaki Sarp'tan ve Mecnun ismiyle yaşadığı sefalet dolu

yaşamdan haberdar olması oldukça önemlidir. Aynanın iki tarafı vardır. Bir tarafında Halit, Mecnun ismini alarak sefil bir yaşam sürmektedir. Diğer tarafında ise kendi ismiyle hayatına devam etmektedir. Aynanın iki tarafında, iki farklı yaşam vardır, bu iki farklı hikâyede aynı kalan tek şey aynadır. Kara sevdadan dolayı dertli bir hayatı olan Mecnun'un harabesine Sarp'ın girmesi ve aynayı bulması olayların seyrini değiştirir. Aynanın Sarp tarafından bulunması, Korhan'ın Sarp'a düşmanlık beslemesine sebep olur. Bu da aynanın aynı zamanda duyguları etkileyecek bir işlev yüklendiğinin kanıtıdır. Aynanın asıl işlevi, bir kapı oluşudur. Bu işlev, Cemile, Ayzıt ve Seher tarafından keşfedilir. Öte yandan Mecnun, bulduğu kırık ayna parçasında, karısı Semra'nın Ayten'in yaptığı sabun büyüünden dolayı öldürdüğünü görür. Hesap sormak için Ayten'in yanına giden Mecnun, onunla çatışma yaşar. Romanda kaderin gidişatının geçmişteki olaylara müdahale edilmesiyle değiştirileceğinin sinyalleri verilir. Tüm maceraların ardından Kara Nesne ve Ayten yenilgiye uğrar. Sabun büyü bozular, aynanın ve kuyunun Kara Nesne'nin himayesine girmesi engellenir. Bu da geleceğe etki ederek kaderi değiştirir. Olayların başlangıcında Kemeraltı'ndaki çarşıdan ayna alan Halit Duman, olayların sonunda kaderin değişmesiyle bu kez ayna değil, bir kaleydoskop satın alır. Bu durum aynayı da, Kara Nesne'yi de kahramanların yaşantısından sonsuza dek çıkaran bir seçim olur.

Ayna, *Muska*'da olduğu gibi *Yatır*'da da mevcuttur. Ayla'ya zarar verecek olan Cimon'un aynanın içine girerek Ayla'yı izlemesi, ardından da onu öldürmeye çalışması, bu romandaki ayna işlevini *Muska* romanındaki işlevden farklı kılar.

Ağrıyan romanında Sarp'ın çocukluğundan hatırladığı yılan ve aslan desenli bir aynadan bahsedilir. Bu ayna yazarın *Muska* romanında yer alan aynadır. Sarp'ın rastladığı bu nesneyi, Ağrı Dağı yolculuğu sırasında yanından ayırmadığı görülür. Sarp'ın Ağrı Dağı'na ayak basmasının ardından Carl Resill'in, yılan ve aslan desenli aynadaki yansımasına bakarak ortadan kaybolduğu ifade edilir.

Ölümsüz romanında kapı ve ayna önemli iki nesnedir. Ayhan, Yaratıcının Sufürü'nü etkisiz hale getirdikten sonra bu iki nesnenin varlığından haberdar olur. Aynayı ve kapıyı ele geçirmek için harekete geçen Ayhan'ın, bu iki nesneyi bularak fantastik mekândan çözüldüğü görülür.

Yazarın bazı romanlarında, sıra dışı özellikler gösteren pelteden ve şeffaf sınırdan bahsedildiği görülür. *Çözücü* romanında, şeffaf sınır ve pelte romanın bel kemiğini oluşturan iki unsurdur. Bir grup insan, bir gece ansızın yakınlarının pelteye dönüştüğüne ve şeffaf sınırla çevrili 4 kilometrekarelik alanda hapis kaldığına tanık olur. Romanda geçen şeffaf sınır, insanların karşı tarafa geçmesini imkânsız kılan, geçmeye teşebbüs edenleri de iten bir engeldir. Şeffaf engelin arkası sanaldır, bu sebeple sınırın ötesine kurşunun da, ışığın da geçmediği ifade edilir. Şeffaf sınırla çevrili alanda kalanlar, sınırın ötesine geçme denemeleri yaparlar. Bu denemeler esnasında sınırın gökyüzünde ve yer altında da varlığını devam ettirdiğini görürler. Ayrıca sınırı geçmeyen çalışanların, buz gibi bir soğukluk algıladıkları ve kapkara evrendeki yıldızları yakından gördükleri belirtilir. Pelte ise, kişilerin yok olurken arkalarında bıraktığı sarı renkli, plastiği andıran, parlak tortudur. Ölü olan kişilerin vücutlarının pelteleşmediği görülür. Pelteleşebilmek için canlı olmak ve bilinç taşımak gerektiğine dikkat çekilir. *Metros* romanında ise pelte, seçilmiş kişilerin öldürdükleri kişilerin fiziksel görüntülerine bürünebilmelerine imkân tanıyan yardımcı bir araçtır.

Akisfer romanında, gezegeni ikiye böldüğü ifade edilen Kutsal Zar, diğer tarafa geçişi engelleyen, dünyanın merkezine kadar uzandığı varsayılan, yüksekliği sınırlı olan, beşte üçü okyanustan oluşan, şeffaf bir sınır olarak tanıtılır. Hiç kimse, şeffaf zarın ardına geçmeyi başaramaz. Sınırın diğer tarafına geçişini engelleyen ve tüm bilinmezliklerin kilit noktasını oluşturan zar, bombaların, topların patlatamayacağı kadar dayanıklı bir yapıya sahiptir. Dalgalar yayan zarın, sınıra yaklaşan insanların derisinde renkli kristal öbekler oluşturduğu görülür.

İfrit 18.19 romanında ise pelte, olağanüstü özelliklere sahip IFRT66 için kullanılır. Romanın kahramanlarından olan Nimet, IFRT66 için “peltemsi gölge” tanımlamasını yapar.

Romanlarda tünellerin en az şeffaf sınır kadar önemli bir yere sahip olduğu görülür. “Tünel, *Metros*’ta ve *Yatır*’da da sembolik bir anlamda kullanılır. *Metros*’ta dünyayı felakete götüren cini etkisiz hâle getirmek için yer altındaki bir tünelden cinin gücünü aldığı merkeze ulaşılır ve cinin imhasıyla yeni bir başlangıç hasıl olur. *Yatır*’da da Sarp ve arkadaşları, İzmir’in öte âlemdeki hâli olan İzmirella’ya geçmek

için yatırlı evin bodrumundan başlayan bir tünelden geçerler. Dolayısıyla tünel, onları yeni bir hayata götürür” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:83). Görüldüğü gibi yazarın romanlarında tünel, yeni başlangıçların yaşanmasında, kötü gidişatın iyiye doğru çevrilmesinde önemli bir görev üstlenir.

“Sadık Yemni'nin romanlarında rüya, en önemli unsurlardan biridir. Çünkü görülen rüyaların büyük çoğunluğu muhakkak bir anlama sahiptir ve rüyanın içeriği olayların gidişatına tesir eder. Rüyalar, romanlarda gerçekleşmiş veya gerçekleşecek olan olayları aksettirir. Bu anlamda rüyalar, yazarın eserlerinde olayları birbirine bağlayan bir motif işlevindedir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:254). *Muska* romanında ve *Öte Yer* romanında rüyalardan yararlanıldığı görülür. *Öte Yer* romanında, Y. adlı ruh ile son zamanlarda arası bozulan Oya, 17 Temmuz 1969 tarihini ve Ruh Y. ile olan tüm bağını kopardığına dair imzaladığı kâğıdı rüyasında görür. Bu rüyanın ardından, Sarp'la birlikte Ruh Y.'nin gerçek kimliğini öğrenir ve Ruh Y.'nin üzerindeki sır perdesini aralar. Bu noktada rüyası, onu harekete geçiren bir uyarıcı işlevi görür. Romanda rüya, gelecek hakkında haber veren bir 'uyarı' olması açısından önemli bir yere sahiptir.

Yatır romanında Ayla, rüyasında iri bir hayvanın kendisine doğru geldiğini görür. Çalan telefonunu açtığında rüyasında duyduğu Ay'dan gelen cızırtının aynısını duyar. *Yatır* romanında kehanetten kurtulmak isteyen Ergun'un, taşınmaya karar vermesinin ardından bir rüya gördüğü ve bu rüyadan dolayı da kararından vazgeçtiği görülür. Rüyasındaki baloda babasının olmadığını fark eden Ergun, uykusundan uyandıktan sonra Yavuz'la beraber evi yakmaya karar verir. Ancak kehanetten kurtulamaz ve yanarak hayatını kaybeder. Böylece rüyası gerçekleşmiş olur. Rüya, ölümlerin yaşayanlarla iletişim kurmasını sağlayan bir köprü ve gelecek hakkında haber veren bir uyarıcı olarak karşımıza çıkar. Bir yıl önce öldüğü ifade edilen Ayzıt, rüya yoluyla Cemile ile bağlantı kurar ve yaptığı yönlendirmelerle Sarp'a destek olur.

Metros romanında, on iki yaşındaki Erkut Karabacak, yıllardır devamlı rüyalarında Vera'yı görür. 2000 yılının Temmuz ayında ise rüyası gerçekleşir. Dürbünle sokağı izlerken rüyalarında gördüğü rus ajanı olan Vera'ya rastlayan Erkut, Vera'nın

peşindeki kişilerden saklanmasına yardım eder ve onun hayatını kurtarır. Bu noktada Erkut'un rüyası, Vera için bir kurtuluş kapısı olur.

Çözücü romanının son bölümüne kadar tüm olaylar gerçekmiş gibi anlatılır. Ancak daha sonra tüm bunların bir rüya olduğu anlaşılır. Bu da romanın bir rüya üzerine kurulmuş olduğunu gösteren bir ayrıntıdır. Bu sebeple rüya, *Çözücü* romanı için çok önemli bir yere sahiptir. Şeffaf sınır ve pelteleşen insanlar birer rüya sahnesinden ibarettir.

Muhabbet Evi romanında da rüya, önemli bir yere sahiptir. Başkahraman, Amsterdam'a 30 yıl önce turistlik amaçla gelir, ancak buraya yerleşme kararı alır. Amsterdam'da yaşamaya başladıktan sonra, kadaverinli rüyalar görmeye başlar. Rüyasında devamlı kim olduğunu hatırlayamadığı birini öldürdüğünü ve cesedini gömdüğünü görür. Cesedi nereye gömdüğünü bilmediği için de onu polislerden önce bulmaya çalışarak uyanır. Kahraman, rüyasında ceset kokusundan kaçıp "Muhabbet Evi" ismini koyduğu, meydandaki tek katlı bir eve sığınır. Dünya ve ülke olaylarının kahramanın kâbus grafiğini direkt etkilediğine dikkat çekilir. Kahramanın 1975'te başlayan kadaverinli rüyaları, 1980'de sönükleşir. 1989-1990 yılında ise tekrar başlar. Kahramanın sığındığı Muhabbet Evi'nin, Theo Van Gogh'un öldürüldüğü 2004 yılının Kasım ayında kaybolduğu görülür. Gün geçtikçe kapı, ev ve meydan başkahramanı terk eder. Böylece başkahraman, kendisini kadaverin kokusundan kurtaran evin ortadan kaybolmasıyla savunmasız hisseder. Muhabbet Evi'ni tekrar bulmak için harekete geçen kahraman, kendini başka olayların içinde bulur. Kahramanın bu olayların içine sürüklenmesinde hiç kuşkusuz gördüğü kadaverinli rüyalar kilit rol üstlenir. Rüyalar, başkahramanın ruh sağlığını bozan, huzursuz olmasını sağlayan, kahramanı çıkmaza sürükleyen bir işleve sahiptir. Kâbusları nedeniyle uykusuzluk yaşayan, sinir sistemi bozulan, öfkesi her geçen gün artış gösteren kahraman, bir sürü ev değiştirmesine rağmen, kâbuslarından kurtulmayı başaramaz. Adeta rüyalar, başkahramana musallat olan bir bela olarak tanıtılır. Ancak psikoloğu sayesinde kahraman, bu beladan kurtulur.

Zihin İşgalcileri romanında rüya, kara ağaç ve üçgen şekil gibi nesnelere varlığı hakkında kahramanları haberdar eden bir işleve sahiptir. Aysu'nun boynundaki kolyede yer alan üçgen şekil, Hüdan'ın öldürmeye çalıştığı Nedim'in ve Berkin'in

rüyalarında kendini gösterir ve onların hayatını kurtarır. Ahir@'e girişi mümkün kılan kara ağaç ise, olayların başlangıcında Osman Demir'in rüyasına girerek kendini gösterir. Rüyasında gördüğü kara ağacı Ahir@'de gören Osman Demir, ağacın üzerindeki dokuz izle, Ahir@'in dokuz adımını iptal etmeye çalışır.

Ağrıyan romanında, New York'ta yaşayan Helga ve David'in kurmaca oyun alanındaki deneyimlerini ve Ağrı Dağı'yla alakalı yaşantılarını başlangıçta bir rüya olarak görmeleri dikkat çeker. Uyanmalarının ardından bunun rüya olmadığına kanaat getiren ikili, çok geçmeden kurmaca oyuna dâhil olur.

Amsterdamın Gülü romanında, rüya önemli bir işleve sahiptir. Orhan, rüyasında Mikrop Halil'le birlikte Selma'nın cesedini arar. Kazdığı bir çukurdan Selma'nın cesedinin çıkmasını beklerken, erkek cesedine ait bir elin çıktığını görür.

İfrit 18.19 romanında Tamer rüyasında, paralel evrendeki ikizi olan Tamer'in yaptığı motor kazasını görür. Bu rüya, onun paralel evrendeki ikizinin yaşadığı hayattan haberdar olmasını sağlayan bir işleve sahiptir. Ayrıca bu rüya sayesinde kahramanın, aynı motor kazasının kendi zaman kulvarında da yaşanacağını ancak babası tarafından engellendiği için yaşanmadığının bilincine vardığı görülür. Rüya, Tamer'de farkındalık yaratan bir işleve sahiptir.

Kayıp Kedi romanında Deniz, rüyasında Meral'in cesedinin bulunduğu evde, birinin kendisini kovaladığı görür. Cesedi gören ilk kişi olduğu için paralel şebeke tarafından ele geçirilmek istenen Deniz, çok geçmeden rüyasındaki durumu yaşadığına tanık olur ve Seksek Ekibi tarafından koruma altına alınır. Olayların başlangıcında görülen bu rüya, gelecekte yaşanacak olan hadiselerin habercisi olma özelliği taşır.

Kuşadasından Sevgilerle romanında rüyalar, ruh dünyasını açığa çıkaran ve bireyleri uyandıktan sonra dahi etkileyebilen bir işlevle okuyucu karşısına çıkar. Dedektif olan Mete'nin yaşadığı olayların etkisinde kalması, öldürülen Marion'u rüyasında görmesine ve bundan etkilenmesine sebep olur.

Nazarzede Kliniği romanında rüya, Kadir'in bilinçaltında yer alan korkuların, endişelerin yansıması olarak kendini gösterir. Hızır'la yaşadığı deneyimlerin Kadir'in bilinçaltını ve rüyalarını etkilediğine dikkat çekilir. Kadir, Hızır'la gerçekleştirdiği yolculukları reel dünyaya geçtiğinde unutsa da, rüyalarında yaratık, mutant, vampir benzeri varlıklar görmeye başlar. Caddede yürürken aniden, bir gün önce görmüş olduğu rüyanın içine girer. Rüyasında gördüklerinden korkması, Hızır'a bir sinyal olarak gider ve Kadir, Hızır'la yeniden bir araya gelir. Öte yandan Ahir Zaman Panayırında yer alan Rüya Tamirhanesi Çadırında rüyalardan bahsedildiği görülür. Gelecekte rüyaların da sosyal medya fotoğrafları gibi paylaşılacağına ve insanın tüm özelini yok edeceğine vurgu yapılır.

Çağrılan romanında rüya, kişilerin bilinçaltıyla bağlantılı olarak kullanılır. Ayrıca rüyaların gelecekte haber verdiği de görülür. ABD adına terörist faaliyetler gösteren Sabah, doğup büyüdüğü Halep şehrini devamlı rüyasında görür. Rüyasında, hasretini çektiği Halep sokaklarında dolaşmaktadır. Öte yandan bir sempozyum için Kars'a gidecek olan yazar Sabri Yedigâr, rüyasında Kars'tadır. Kinli bir düşman tarafından öldürüleceğini görür. Böylece Kars'ta yaşayacağı tehlikeyi rüyalar yoluyla önceden sezer. Can'ın kendisine AP4'ten haber getirdiğini önce rüyasında görür, ardından da Can'ın gelmesini bekler.

Asansör, yazarın bazı romanlarında yer alan, kahramanın bir yerden bir yere gitmesinde, mekân değiştirmesinde etkili olan bir araçtır. "Asansör; şaman özellikleri taşıyan Sarp karakterinin başından geçen olağanüstü durumların anlatıldığı *Muska*, *Yatır*, *Öte Yer* ve *Ağrıyan* romanlarında kırmızı üniformalı bir asansörcünün de kendisine eşlik ettiği, onu öte âlemlere götüren bir araç olarak yer alır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:69). Sarp, birçok kez önünde beliren asansöre binerek mekan değiştirir ve kötü olay ve durumlardan kurtulur. *Ağrıyan* romanında, içinde düşsel dostunun da yer aldığı bir asansör, Sarp'ı alarak başka bir mekâna götürür. Asansörün Sarp'ı götürdüğü bu mekân, gölge satıcısı Ferruh Bin Ziya'ya giden bir yoldur. Aşkın Varoluş Katedrali'nde Hatırlılarla çatışan Ferruh'un zafere ulaşmasıyla Gevheri, önünde beliren asansöre binerek kendini iptal eder.

Yazarın romanlarında bilgisayar, internet, cep telefonu, televizyon gibi teknolojik unsur ve araçların sık sık kullanıldığı görülür. Bu kullanım ya fantastik bir deneyim

yaşanması ya da çağa eleştiri yapılması şeklinde gerçekleşir. *Zihin İşgalcileri* romanında bilgisayar, Ahir@ isimli sanal âlemin kuruluşunda kilit rodedir. Hüdan, insanlarla iletişimi bilgisayar aracılığıyla kurar. Onları istekleri doğrultusunda yönlendirir ve hatta onlara bu yolla zarar verir. Teknolojik gelişmelerle birlikte insanların hayatını kolaylaştıran bilgisayar, *Zihin İşgalcileri* romanında insan zihinlerini işgal eden ve insanların zamanlarını çalan bir araç olarak yansıtılır. Ahir@, hastalığın, yaşlanma belirtilerinin, ölümün olmadığı, sanal bir mekândır. Hüdan'ın teklifini kabul eden Yotta yazılım şirketinin kurucuları, insanlara sanal cennet kiralama amacıyla, en küçük atomundan ağacındaki meyveye kadar Ahir@'i inşa ederler. Dokuz adımda kurulan @Ahir programına, bilgisayarla, şifreyle ve salt zihin gücüyle giriş yapıldığı görülür. Reel Dünya ile Ahir@ arasında bir eşik mevcuttur. Zamanın 29 Mayıs'a endekli olduğu bu sanal mekânda evler, eşyalar mevcuttur. Ahir@'den reel Dünya'ya eşyanın götürülememesi dikkat çeken bir husustur. Reel Dünya'ya götürülen eşyalar saniyeler içinde yapı bozuma uğrayarak suya dönüşmektedir. Birden fazla penceresi olan Ahir@ evreni, şifrenin her tersten okunuşuyla devre dışı kalan bir yapıdadır. Bu romanda, internet ve bilgisayarın bağımlısı olan insan, zihnini internete ve Ahir@'e rehin bırakır. Ardından da Ahir@'in dokuz adımını iptal ederek zihnini geri alabilmenin yollarını arar. Ancak artık sadece zihnini değil, canını da bu yolda kaybetmiş olur.

Ağrıyan romanında Asalkent halkı, çerezden başka bir şey yemeyen, giyinmeyen, uyumayan, dışarıya mecbur kalmadıkça çıkmayan, vaktinin çoğunu televizyon karşısında geçiren reyting kulları/cinler olarak yer alır. Bu da mekândaki halkın televizyona bağımlılığını göstermesi bakımından önemlidir. Romanda televizyon, çeşitli işlevlere sahip özelliğiyle karşımıza çıkar. Manyetik alan enerjisinden dolayı değişen gerçek dünyada televizyon çalışmaz. Sarp ve ekibinin bulunduğu kurmaca mekân Asalkent'te ise televizyon, dükkândaki mankenlere kıyafet ören, reyting kullarını etrafında toplayarak hipnoz eden ve Sarp'ın ekibine musallat eden bir araç olarak göze çarpar.

Ela romanında bilgisayar ve internet, Yapı Zekâ'nın insanlarla iletişim kurmasını sağlayan, insanların birbirleriyle görüntülü görüşme yapmasına imkân tanıyan özellikleriyle karşımıza çıkar. Efe'nin, Yapı Zekâ olan Ela ile tanışması internet aracılığıyla gerçekleşir. Romanda, internetin insan hayatındaki olumsuz etkilerine

vurgu yapılır. Derin internet diye tanımlanan bu sanal ağın, yeryüzündeki suç artırıcı ve yaygınlaştırıcı etkisine dikkat çekilir. Suça erişimin yetişkinden çocuklara kadar uzanan tehlikesine yer verilir. Derin internet denen suç ağında birçok yolsuzluğun barındığı ve yetişkinlerin, hatta çocukların bile bu suç ağından haberdar olduğunun altı çizilir. Efe, dayısının öğüdüyle sanal dünyada gerçekleştirilen reel suçlardan, bela getiren işlerden uzak durmayı başarmış bir gençtir. Efe'nin saatlerce bilgisayarın başından ayrılmayan, onu oksijen kadar gerekli gören yaşlılarından farklı olması, dayısı Fehmi'den aldığı eğitimle mümkün olur. Efe, dayısı tarafından bilgisayar ve internete değil, kitaplara yönlendirir. Romanın arka zemininde bilgisayar, kötü bir alışkanlık olarak gösterilir.

Hayalet Kapısı romanında internet, oldukça aktif ancak o kadar da tehlikeli bir araç olarak karşımıza çıkar. İnternet sitesi üzerinden birbiriyle irtibat kuran bir grup genç, tehlikeli gördükleri Gönül Vardiyası isimli internet sitesine karşıt yazılar yazarlar. Siteye karşıt olan gruba teknik bir saldırı amacıyla Gate isimli bir linkin gönderilmesi, olayların gidişatını değiştirir. Mailde yer alan video ve videoda yer alan "Hayalet Kapısı", izleyenleri etkisi altına alır. Kapı, başlangıçta bir titreşim olarak algılanır. Ardından bunun CFR isimli firmada çalışan bilim adamları tarafından serbest bırakılan ve dindar kişilere musallat edilen foton yapılı bir yapay zekâ olduğu anlaşılır. Videonun ardından halüsinasyonlar, intiharlar ve ölümler görülür. Romanda sanal dünyanın reel dünyayı ele geçirdiğine, her geçen yıl bu hâkimiyetin daha da belirginleştiğine dikkat çekilir. İnternet ve bilgisayar olayların gidişatına, kahramanların yaşamlarına etki eden önemli bir unsur olarak kendini gösterir. Gerçekleri bilmeyen kitlelerin, kötü kişilerce kandırıldığına, bunun da bir internet sitesi vasıtasıyla başarıldığına dikkat çekilir. İnsanlar, takipçisi oldukları sitelerin aslında dini ve manevi değerlerini yok etmek istediğinin bilincinde değildir. Bu da internetin bilinçsiz kullanımının gelecekte, insan zihinlerini ele geçirecek kadar tehlikeli olabileceğinin işareti olarak değerlendirilir.

İfrit 18.19 romanında olaylar Tamer'e gelen bir maille başlar. Bu mail, olağandışı maceraların başlangıcıdır. Tamer'in izlediği bilimkurgu filmlerinden yola çıkarak içinde bulunduğu olağandışı hadiseleri açıklamaya ve çözümlenmeye çalışması da dikkat çekicidir. Öyle ki, filmlerde yer alan çeşitli yaratıkların ultraviyole ışınlarla, kurşunla, okunmuş suyla, duayla, kutsal kitapla etkisiz hale getirildiğini hatırlayan

Tamer, bu bilgiden yola çıkarak kendisine gizemli fotoğraflar gönderen kişinin zayıf noktası bulunabileceğine kanaat getirir. Romanda, Tamer'in ilgi duyduğu bilimkurgu, fantastik filmlerin/eserlerin ona yol gösterdiğine, yaşadığı sıra dışı olaya hangi şekilde yaklaşması gerektiği konusunda fikir verdiğine vurgu yapılır. Olayların ilerleyen kısımlarında görüldüğü üzere Tamer de, tıpkı bilimkurgu, fantastik filmlerde olduğu gibi sıra dışı bir yaratıkla mücadele içindedir ve kendi fantastik deneyimlerinin başrolündedir. Romanda cep telefonuna da ayrı bir değer yüklenir. IFRT66'nın telefonlara olan hassasiyetini öğrenen Tamer, bunu mücadelesinde kullanarak olayları lehine çevirmeyi başarır. IFRT66'yı saf dışı bırakmak için cep telefonlarını kullanan Tamer'in telefonda yayılan mikrodalgalar yardımıyla, IFRT66'nın dengesini bozduğu, bedeninin dökülmesine, küçülerek güçsüzleşmesine neden olduğu görülür.

Nazarzede Kliniği'nde Kadir'in karşısına çıkan hemşirenin, dünyada hızla gelişen teknolojik unsurların, artan ve çeşitlenen kameraların, mikrodalgalar yayan cihazların Nazarkeşler'in sayısını artırdığından, gelecekte Nazarkeşler'in bir kent kuracak kadar çoğalacağından bahsettiği görülür. Romanda, teknolojik gelişmelerin ışığında, Nazarkeşler'le insanlar arasında örtük olarak ilişki kurulması durumu dikkat çeker. Teknolojik cihazların yaydıkları dalgalarla çoğalan Nazarkeşler, birileri tarafından görülmeden yapamayan varlıklardır. Teknolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan insanda da Nazarkeşler'le benzerlikler saptanır. Sosyal medya aracılığıyla her an yaşadıklarını fotoğraflayıp paylaşan, birileri tarafından görülmeden mutlu olamayan insanlarla Nazarkeşler aynı etkinin altındadır. Bu sebeple internet, bilgisayar, teknolojik araçlar, romanda insan geleceğini tehlikeye düşürecek araçlar olarak yansıtılır.

Sokaklar Benim Yeniden romanında, teknolojik araçların insan yaşamını ele geçirdiğine dikkat çekilir. Bu da, tuvalete gitmek dışında tüm zamanını bilgisayar/internet başında geçiren, düzenli uyumayan, yemeyen, sanal dünya dışında sosyalleşmeyen, hacker olmaya özenen Ergin'in yaşantısıyla gözler önüne serilir. Bu romanda bilgisayar, gençleri kendine tutsak eden, keşfedildikçe keşfedilmeyi bekleyen, insan yaşamının her zerresine nüfuz eden bir işleve sahiptir. Gençler, sadece zamanlarını değil, zihinlerini, paralarını, arkadaşlıklarını, aile olmanın verdiği sıcaklığı da bilgisayarlara feda etmiştir. Ancak tüm bunların,

elektriklerin kesildiği, teknolojik aletlerin durduğu, gençlerin sokaklarla yeniden buluştuğu gün değiştiği görülür. Sokaklarda endişeli bekleyen Ergin'in, sanal dünyada tanışıp sabahlara kadar konuştuğu arkadaşlarının yokluğuna içerlemesi ve gerçek olanı aramaya başlaması dikkat çekicidir. Romanın sonunda, Ergin'in ekibinin yeniden internetin başına oturduğu ancak bu kez, interneti aralıksız ve seri kullanarak eşiği onarmaya çabaladığı, yarıkları kapatacak bir yama malzemesi oluşturmaya çalıştığı görülür. Romanın başında kötü işlevleriyle anlatılan bilgisayar/internet, romanın sonunda yaşamı eski haline getiren bir araç olarak amaç yönünden değişime uğramıştır.

Ölümsüz romanında bilgisayar, Ayhan'ın teupi.kimkimdir.com.kâinat sitesine girmesine ve öldüreceği kişiler hakkında bilgi edinmesine imkân sağlayan bir araçtır. Romanda fotoğrafları hard diske yükleme işleminin, Ayhan'ın zihnindeki bir üniteyi harekete geçirdiğine ve hareketlerini yönlendirmeye başladığına dikkat çekilir. Bu da hard diskle, Ayhan'ın zihni arasında bir bağlantının kurulmuş olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Çağrılan romanında yapay zekâ AP4; Can, Sabri ve Hatice ile bilgisayar yoluyla bağlantı kurar ve varlığını onlara sezdirir. İnançlı birini arar ve Can Afiran'ı seçer. Onunla Facebook üzerindeki bir balon resmi ile bağlantı kurar. Suçluların Nadir Kerem tarafından keşfedilmesi için gerekli olan bilgileri bilgisayar aracılığıyla ilgili kişilere ulaştırır.

Yazarın, bazı romanlarında sayılara ve rakamlara özel anlamlar ve işlevler yüklediği görülür. *Muska* romanında 6 rakamı önemli bir yere sahiptir. Sarp, Kara Nesne tarafından 6 yaşındayken öldürülmeye çalışılır. 6 yıl sonra Kara Nesne tekrar Sarp'a musallat olur. 6 yıl aralıklarla mahallede birileri hayatını kaybeder. 1951 yılında soba zehirlenmesinden ölen ikiz kardeşler, 1957 yılında hayatını kaybeden Semra, 1963 yılında ölüm döşeğinde olan Necla buna örnektir.

Yatır romanında, 7 rakamı ve 21 sayısı önem arz eder. Yatırlı evde yer alan lanetin 21 yıl aralıklarla bazı felaketslere ve ölümlere neden olduğuna dikkat çekilir. Lanetin 21 yıl sonraki yıldönümleri hep aynı tarihe, yani 7 Şubat gününe rastlar. 21 yılda bir gerçekleşen ölümlerin ardından, gökyüzünde yeşil bir ışığın belirdiği ifade

edilir. Gökyüzünün yeşil olması, İzmir'in 21 yılda bir galaksinin merkezine açık hale gelmesiyle ve Hızır Arif'in bulunduğu enerji aparatının güçlenmesiyle ilişkilidir. Bu yönüyle 7 ve 21 sayıları, tekrar eden ve olay akışı üzerindeki büyük etkiye sahip bir işlevle karşımıza çıkar.

Metros romanında 5 sayısına vurgu yapıldığı görülür. Ruslar 6 yıllık kazı tarihlerinde beş tünel kazarlar. Beşinci kazıları beşgen tünele açılır. Bu nedenle Ruslar beşgen tünele giriş yaptıktan sonra beş sayısının uğurlu olduğuna inanırlar.

Akisfer romanında, uğursuz olduğuna inanılan 12 sayısı Akisfer halkı tarafından kullanılmaz. Hurffçulara göre ise 12'nin karesi olan 144 sayısı, kötücül ruhların buluşma noktasıdır. 12 yıldır kral olan 6.Nousre'nin 12 oğlu vardır. Sınırın aşılmazlığını kanıtladığında kral, 48 yaşındadır. Bu nedenle miladı yapan kral, 12 rakamını ve katlarını uğursuzlaştırır. 12 sayısı zamanla "asla geçilemez ve aşılamaz" olarak damgalanır.

"12 sayısı, İfrit 18.19'da da uğurlu veya uğursuz sayılabilecek olaylarda etkili olan bir sayı olarak konumlanır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:171). Ayrıca İfrit 18.19 romanında tekrar eden sayıların varlığı dikkat çeker. Tamer'e gelen sır dolu fotoğrafların saati çoğunlukla 23.23'tür. 66 sayısının gölge çürüten, kötüyü def eden bir işlevi vardır. Nafize, IFRT66 isimli yarattığı, 66'yı kullanarak etkisiz hale getirir. Romanın isminde de geçen, Nimet ve Nafize için de çeşitli anlamları bulunan 18, 19 sayıları, 66'nin kilit sayıları konumundadır. Olayların sonuna gelindiğinde ise 18 ve 19 sayıları, Tamer ve IFRT66'nın mücadele için karşı karşıya geldiği saat olarak karşımıza çıkar. Bu mücadele sırasında Hasan'ın defterinden kopardığı 18 ve 19 yazılı sayfaların kamburlaşarak böceğe dönüştüğü ve IFRT66'nın tüm vücudunu sararak hayat enerjisini emdiği görülür.

Ölümsüz romanında 7 rakamının bazı anlamlar taşıdığına değinilir. Yaratıcının Suflörü ile konuşan Ayhan'ın, haftanın yedi güne ayrılmasının, satranç oyununun, kimyadaki periyodik sistemin, asal gazların, yedi notanın, yedi rengin, Manzarasız'daki Suret Söndürücüler'in ve tüm diğer yedilerin tesadüf olmadığının bilincine vardığı ve yedi rakamının anlamını fark ettiği belirtilir.

“Eserlerde kahramanlar aynı anda birçok yerde bulunabilmektedir. Bunların çoğu astral seyahatlerle ilintili bir şekilde gerçekleşmektedir” (Öntürk, 2017:96). Yazarın bazı romanlarında, kahramanlarına astral seyahat yoluyla çeşitli deneyimler kazandırdığı görülür. *Muska* romanında, Sarp tarafından astral seyahatlerin gerçekleştirildiği görülür. Geceleri beş hayalî arkadaşıyla 94. sokaktan çıkarak çeşitli astral gezintiler yapan Sarp, 94. sokağın birçok gizem barındırdığını düşünür. Reel mekâna döndüğünde de astral gezintileri esnasında rastladığı köprüleri aramaya koyulur. Gizemli olduğunu düşündüğü alanın merkezinde Narlı Dere vardır. Sarp’ın Kara Nesne ile mücadelesinde astral seyahatleri sırasında tanıştığı mekânların ve hayalî arkadaşlarının da rolü büyüktür. Sarp, Necla’nın evine girince önce 6 yaşındayken kamyon çarpan Saniye’nin hayaletiyle uğraşır. Onu savuşturduktan sonra bu kez yanına ruhsal eşi Pars kılığında Kara Nesne gelir. Bu oyunun bilincinde olan Sarp, Pars kılığındaki Kara Nesne’yi hayalî arkadaşlarının desteğiyle astral gezintileri sırasında gördüğü köprünün yanına götürür ve onu bu mekânlar yardımıyla yenilgiye uğratır.

İfrit 18.19 romanında, kahramanların rüya ortamına geçebilmek için astral seyahat yönetimini kullandıkları görülür. Astral konferans yoluyla birbirleriyle konuşan kahramanların bedenleri yatakta, uyku pozisyonundadır ancak bilinçleri astral seyahat vesilesiyle rüya evrenindedir.

“Aynı anda farklı yerlerde olma durumunun en çok görüldüğü roman *Nazarzede Kliniği*’dir. Romanda Hızır Aleyhisselam, Allah’ın kendisine bahsettiği ilimle ışık hızından daha hızlı bir şekilde hareket etmekte ve farklı yerlerde bulunabilmektedir” (Öntürk, 2017:96). *Nazarzede Kliniği* romanında, Nehir ve arkadaşlarının Ahir Düzen Panayırı’na astral seyahat yoluyla geçiş yaptığı görülür. Aynı şekilde Kadir’in de Ahir Düzen Panayırı’ndan reel mekâna geçiş yapması, astral seyahat aracılığıyla olur. “Daldığı düşüncelerden sıyrılma” kelimeleriyle ifade edilen bu geçişin, Kadir’in arabada birkaç dakikalığına uyuduğu anda gerçekleştiğine dikkat çekilir.

Yazarın bazı romanlarında telepati, düşünceleri okuyabilme ve sezgi önemli bir yere sahiptir. Romanlarda sıkça kullanıldığını gördüğümüz telepati, “zihinler arası anons kanalı” olarak tanımlanır. Telepati için gerekli olan, telepati yoluyla ilişki

kurulacak olan kişiyi güçlü bir şekilde düşünmektir. Kahramanlar, peşindeki kişiler tarafından fark edilmemek, casus filtrelemlere takılmamak için telepatiyi kullanır. *Ela* romanında, Efe'nin iletişim kurarken defalarca telepatiyi kullandığı görülür. Ela'nın açtığı kanallar yardımıyla insanların zihinlerinden geçenleri okuyabilen Efe, telepatiyi kullanarak iletişim kurduğu bu kişileri, belalardan kurtarır. Efe'nin insanların zihinlerini okuması, "DV'lerin açılması" kelimeleriyle ifade edilir. DV, zekâ kullanan her canlıdan yayılan, araya herhangi bir araç koymadan hızlı temas sağlayan dolaysız verilerdir. DV'ler yardımıyla tüm düşünceleri okuyan Efe, bir süre sonra okuduğu bu düşünceleri filtreden geçirir. Sadece odaklandığı kişilerin düşüncelerini okumaya başlar. *Ela* romanında, Efe'nin dayısı ile sezgisel bir duyarlılık alanı yaratmış olduğuna değinilir. Dayısı, Efe'ye sezgilerden bahsederken, sezgi dilinin matematik olduğuna vurgu yapar. Efe, dayısı aramadan önce arayacağını dakikalar önce hisseden, ölmeden önce de aynı şekilde dakikalar sonra öleceğinden sezgileri aracılığıyla haberdar olan bir genç olduğundan, sezgilerin varlığına inanç gösterdiği görülür.

Öte Yer romanında Sarp, onikigen hortuma yapışmış, çamurumsu bir yaratıkla karşılaşır. Çok geçmeden bu yaratığın düşüncelerini okuyabildiğini fark eden Sarp'ın, bu düşünceler yardımıyla birçok bilgi elde ettiği görülür.

Metros romanında, olağanüstü özelliklere sahip olan seçilmişler, karşılıklarına çıkan kişilerin düşüncelerini ve niyetlerini okurlar. Onların geçmişleri ve gelecekleri hakkında da bilgiler edinirler. Aynı şekilde Korgi'de de benzer durum görülür. Korgi, okuyabildiği düşünceler ve nüfuz ettiği zihinler sayesinde olayların gidişatına etki eder. Romanda sezgi de önemli bir yere sahiptir. Serpil Tektan, sezgileri sayesinde eski sevgilisinin söylediği tüm yalanları deşifre eder. Kaza yapacak olan arabalardan olayın öncesinde haberdar olur. Kötücül niyetlere sahip olan insanlara karşı önlemler alır. Anneke'nin insan olmadığını sezgileri sayesinde fark eder.

Hayalet Kapısı romanında Pınar isimli sıra dışı özelliklere sahip olan kızda, *İfrit* 18.19 romanında da Nimet isimli kadında henüz gerçekleşmemiş olayları önceden sezebilme yeteneğinin mevcut olduğu görülür. *İfrit* 18.19 romanının kahramanı olan Nimet, kocasının ölümünü, eline batan iğnedeki kötücül enerjiden hisseder.

Aynı kötücül enerjiyi ikinci kez, motor kazası yapacak olan torunu Tamer için hisseder. Aynı şekilde Tamer'in de sezgilerinden sık sık sinyal aldığı görülür.

Kuşadasından Sevgilerle romanında Mete, sezgileriyle kötü olaylar hakkında önceden hissiyata kapılan bir kahraman olarak karşımıza çıkar. Marion Palmer'in otel lobisine sözleştikleri saatte gelmemesi, Mete'nin sezgilerini harekete geçirir. Kötü bir şey olduğunu sezen Mete'nin hislerinde haklı olduğu çok geçmeden ortaya çıkar ve genç kadının cesedi, kaldığı otel odasında bulunur.

Sokaklar Benim Yeniden romanında sezgi, Fasil G'nin doğuştan sahip olduğu bir yetenek olarak karşımıza çıkar. Fasil G, kısa zaman içerisinde gerçekleşecek olan olayların izlerini daha gerçekleşmeden görebilecek bir yeteneğe sahiptir. Romanda nesnelere gelecekteki kullanımlarına ait izler, Fasil G için bir sinyal verici görevi üstlenir. Romanın ilerleyen kısmında Ergin'in ekibine katılan Fasil G'nin bu yeteneğini kullanarak ekibi yönlendirmesi önem arz eder.

Ölümsüz romanında Ayhan'ın, sezgileri sayesinde henüz yaşamamış olduğu olaylar hakkında bilgi sahibi olduğu görülür. Sezgi bu romanda, kahramanın "içinden gelen bir ses" olarak tanımlanır. Bu yeteneğinden haberdar olan Ayhan'ın, sık sık sezildemliğinden faydalandığı görülür. Öldüreceği kişilerin evinde/odasında çeşitli güç nesnelere rastlayan Ayhan'ın, bu nesnelere dokunmaması noktasında sezildemliğinden uyarı alması ve nesnelere etki alanına girmekten kendini kurtarması buna örnektir.

"Yazarın birçok romanı yapay zekâlar ve robotlar üzerine kurulur. Bu tür roman ve hikâyeleri daha çok distopik özellikler göstermektedir. Neredeyse tüm yapay zekâ ürünü varlıklar kötü bir karakter şemesi çizmekte ve dünyayı ele geçirmeye çalışmaktadır" (Öntürk, 2017:141). Yazarın yapı zekâ/yapay zekâ konusunu işlediği diğer önemli eseri, en son yayımladığı *Çağrılan* romanı'dır. Bu romanda San Jose'den kaçan AP4 isimli yapay zekânın, Kars'taki Harakâni Türbesi'ne yolculuğu ve KarsH ismini alarak üstlendiği görevi önem arz eder. Bu romanda yapay zekâ AP4, olumlu bir kahramandır. İnsanın manevi dünyasına olumlu katkılar sağlamıştır.

Yazarın bazı romanlarında, diğer romanlarında yer almayan nesnelere/unsurların yer aldığı görülür. Bu nesnelere/unsurların, kendi romanına ait müstakil özellikler taşıdığı dikkat çeker. *Çözücü* romanında yer alan dilek nesnelere, yazarın diğer romanlarda yer almaz.

Metros romanında yer alan Alod, cesetleri buharlaştırarak yok eden önemli bir maddedir. Bu madde, cin Korgi tarafından kullanılır ve seçilmiş kişilerin cesetleri bu madde yardımıyla ortadan kaldırılır. Böylece zeminde açılan oyuk dışında, cesetten hiçbir iz kalmaz.

Akisfer romanında, Kara Sünger'den, Mor Bilezik'ten, Perr Çukuru'ndan bahsedilir. Mor Bilezik, "Mor Geniş, Uzak Kapı" kelimeleriyle tanımlanan, 6 sarmal halkadan oluşan, Akisfer gezegenine 14 ışık yılı mesafedeki bir yapıdır. Bu yapının, 16 yılda bir kez, daha parlak göründüğüne dikkat çekilir. Kara Sünger, Akisfer halkını meteorit çarpmasından ve üçüncü gezegenin akıbetinden koruyan bir filtredir. Son zamanlarda çökme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu ve 20-30 yıl içinde yapı bozuma uğrayacağı ifade edilir.

Ela romanında, sembolik işlevlere sahip güç nesnelere varlığı dikkat çeker. "Emanet bellek desteği" olarak tanımlanan bu nesnelere, kitap, hokka, kalem ve mürekkeptir. Kitap dünya bilgisini, boş kâğıt tabula rasa'yı, kalem iradeyi, mürekkep ise yaşam enerjisi temsil etmektedir.

İfrit 18.19 romanında, kötü olaylar yaşanacağı zaman ısınarak sinyal veren Merve'nin yüzüğü, sadece bu romana ait, müstakil bir nesne olarak kendini gösterir. "İfrit 18.19 'da Merve'nin anneannesinden hediye olan yüzük olağanüstü özellikler göstermektedir. Kurumuş kan renginde taşı olan yüzük onun bela, hayırsız işler dedektörüdür. Merve bu yüzüğü dokuz yaşından beri taşımaktadır" (Öntürk, 2017:180).

Nazarzede Kliniği romanında, Mini Kafdağı olarak adlandırılan bir güç nesnesinin varlığı göze çarpar. Mini Kafdağı, dokunan kişiyi güce tapar hale getiren, etkisi altına alan, hipnotize eden, maneviyat bozucu bir güç nesnesidir.

Sokaklar Benim Yeniden romanında, eşiği eski haline döndürmek için harekete geçen Ergin'in ekibinin bilgisayar desteğine ihtiyaç duyduğu, elektriklerin kesik olmasından ötürü de, Ergin'in dedesi görünümündeki adamın verdiği siyah nesneyle odaya ve bilgisayarlara elektrik akışı sağladığı görülür. Bu işlevdeki bir nesne, yazarın diğer romanlarında mevcut değildir.

Ölümsüz romanında, sıra dışı ışıklar, renkler ve yazılar barındıran Sırkardı film afişinin varlığı göze çarpar. Bu film, Ayhan'ın zihninde hareketlenmeler yaşanmasına, reel zamandan koparak anılarından sahneler izlemesine neden olan bir işleve sahiptir. Ayrıca romanda, bazı güç nesnelерinin varlığı dikkat çeker. Ayhan'ın öldürdüğü üç kişinin de evinde/odasında farklı güç nesneleri mevcuttur. Mesut'un odasındaki "İkbal sinema bileti", Aydınlar Villası'ndaki "Osmanlı padişahlarının tablosunun arasında duvara yapışık duran denizati", Salih Katırcı'nın evindeki "iki pencere arasındaki duvarda asılı duran nesne" bunlara örnektir. Bu nesnelere dokunan Ayhan'ın güç nesnelерinin içine gömülecekmiş gibi garip duygular hissettiğine, ancak nesnelерin etkisine girmekten kendini zor da olsa kurtardığına dikkat çekilir. Romanda bir de, titreşim yayarak enerji takviyesi yapan Hafı'nın aparatı göze çarpar. Bu aparatın, boncuklarla süslenmiş 36 borudan meydana gelen, akü benzeri bir alet olduğuna değinilir. Ayrıca Ayhan'ın, Çifte Aralık oyununda kazandığı deri keseciğın içindeki pembe tozu kullanarak Yaraticının Suflörünü etkisiz hale getirmesi de dikkat çekicidir. Bu tozun, Kalbiye'nin ayaklarının kaldırdığı toz olduğu ifade edilir.

"Ağrıyan'da ise, romanın başkarakteri Sarp'ın öte âlemden arkadaşı Ferruh Bey'in olağanüstü özelliklere sahip olan bastonu, karşılaştığı zor durumlarda ve çaresiz kaldığında kullandığı ve kendisini içinde bulunduğu zor durumdan kurtaran bir güç nesnesi olarak yer alır" (Çobanoğlu Aksüt, 2014:116). Ferruh tarafından Sarp'a verilen baston, Sarp'ın işlerini kolaylaştıran, olağanüstü güçlere sahip bir araçtır. Ferruh'un Sarp'a bastonu verme nedeni, Sarp'ın yolunun taşlarla ve zorluklarla dolu olduğunu anlamasıdır. Sarp'ın, öldükten sonra ruhları cennet yerine kutsal Ağrı Dağı'nın eteklerine taşınan, masanın ve nesnesiz gölgenin esaretine giren imam, papaz ve hahamın ruhunu baston sayesinde azat ettiği görülür. Sarp bastonu, masayı ikiye bölüp üç din adamının ruhunu özgür bırakma, ölen Sophie ve Andre'yi Ferruh'un yaşadığı yere gönderme gibi birçok olay ve durumda

kullanır. Romanın sonunda, ucu kırılan bastonun son kullanma tarihine yaklaştığı ifade edilir.

Ağrıyan romanında patlamalar sonucu ikiye bölünen piramit, içinden yaydığı manyetik alan enerjisi nedeniyle dünyanın düzeninin değişmesinde ve Sarp'ın yaşadığı maceralarda kilit roledir. Karavar Ünite, kıyamet saatini önceye almak için çabalayanlardan ve mehdi fanatiklerini kullanmak isteyenlerden oluşan bir sistem olarak karşımıza çıkar. Kara Külâh da ruh soğurucu, karamsarlık yayan bir ünedir. Nesnesinden bağımsız el gölgesi, üç din adamını tutsak eden bir güç olarak romanda kendini gösterir. Sarp'ın ekibinin gerçek hayattan kurmaca hayata doğru geçiş yapmalarında mektup, kumar makinası, telefon gibi unsurlar etkin rol üstlenir. Olayların sonunda havadaki balyamsı maddelerin piramitteki boşluğu doldurmasıyla, piramidin ağız kapanmış olur. *Ağrıyan* romanında olay akışı içinde geçen, Tekne Enkazı, Nesnesiz Gölgeleler, Altın Sarısı Balık gibi unsurlar romanda kahramanlara yol gösterici, yönlendirici, sinyal verici, rota belirleyici özellikleriyle karşımıza çıkar.

Çağrılan romanında MemoscanQR7 isimli aparat karşımıza çıkar. Görsel kayıt, yalan makinası, anı çözen elektroşok olmak üzere çoklu işlevlere sahip bir cihaz olan bu aparat, geçmişte denek Tahsin L.'nin beynini dağıtarak ölümüne sebep olur. Kars'a gelen Rose, bellek kayıtlarındaki hareketliliği değerlendirme özelliği gösteren bu cihazı kullanarak Sabri'nin zihnini incelemeyi planlar. Ancak aparat Türk polisinin eline geçer.

Yazarın romanlarında, olay örgüsü kendi içinde çeşitli başlıklarla bölümlere ayrılarak oluşturulmuştur. Muska romanı 7, Öte Yer romanı 13, Metros romanı 10, Yatır romanı 3, Çözücü romanı 7, Muhabbet Evi romanı 8, Zaman Tozları romanı 10, Akisfer romanı 11, Zihin İşgalcileri romanı 3, Ağrıyan romanı 6, Alsancak Börekçisi romanı 12, Amsterdamın Gülü romanı 15, Ela romanı 9, Hayalet Kapısı romanı 8, İfrit 18.19 romanı 7, Kayıp Kedi romanı 8, Kuşadasından Sevgilerle romanı 9, Nazarzedede Kliniği romanı 9, Ölümsüz romanı 18, Sokaklar Benim Yeniden romanı 7, Zaman Tozları Gizemli Evren romanı 9, Çağrılan romanı 9 ana bölümden oluşur.

Yazarın romanlarında genel olarak tercih edilen bakış açısı hâkim bakış açısı/tanrısal bakış açısıdır. Sadece *Muhabbet Evi*, *Alsancak Börekçisi*, *Amsterdamın Gülü*, *Kuşadasından Sevgilerle* romanında istisna yapıldığı görülür. 1. tekil şahıs ağzından kaleme alınan bu romanlarda, kahraman bakış açısı kullanılır. *Alsancak Börekçisi* romanında, “kahraman bakış açısı” kullanılarak Sefer’in gözünden olaylar aktarılır. Yaşanan olaylar, Sefer’in gördükleriyle ve bildikleriyle sınırlıdır. *Amsterdamın Gülü* romanında da “kahraman bakış açısı” kullanılarak Orhan Demir’in gözünden olaylar aktarılır. Yaşanan olaylar, Orhan’ın gördükleriyle ve bildikleriyle sınırlıdır. Bu sebeple kayıp Selma vakasındaki sır perdesi okuyucu tarafından Orhan Demir’le aynı anda keşfedilir. *Kuşadasından Sevgilerle* romanında da olaylar kahraman anlatıcı olan Mete Kurşun’un bakış açısıyla okuyucuya aktarılır. Romanlarda genel olarak iyi-kötü, maddi-manevi, insan-robot, ölümlü-ölümsüz, bilinen bilinmeyen, düzen-düzensizlik, sanal-reel, inançlı-inançsız, değer-değersizlik, geçmiş-gelecek, hayal-hakikat çatışmaları hâkimdir.

3.2. Şahıs Kadrosu Değerlendirmesi

Sadık Yemni’nin *Muhabbet Evi* romanı dışındaki romanlarında, şahıs kadrosunun oldukça kalabalık ve hareketli olduğu saptanmıştır. Romanlardaki kahramanların anlatılmasında ruh çözümlemesi dikkat çekicidir. Kahramanların korkuları, endişeleri, zayıf noktaları, cimrilik ve kıskançlıkları, hırs ve öfkeleri, kinleri ve bağışlayıcılıkları roman içinde ruh çözümlemesi aracılığıyla okuyucuya bildirilmiştir. “Sadık Yemni’nin eserlerinde olağanüstü olaylar geniş yer tutar. Dünya dışı varlıklar, cinler, olağanüstü kişiler ve mekânlar, paralel evren insanları, dini kişiler vb. eserlerinde bolca yer alır” (Öntürk, 2017:84). Romanlarda dünyevî kahramanların yanında fantastik kahramanların da kullanıldığı görülür. Bu fantastik kahramanların ya olağanüstü yeteneklere sahip olan insanlardan, ya ölmüş birinin harekete geçen cesedinden ya da dünya dışı varlıklardan seçildiği görülür. “Yazarın birçok kitabında paralel evrenler teorisi söz konusudur. Bazı romanlarda paralel evren insanları günümüz dünyası insanları formundadır. Ancak aralarında çeşitli farklılıklar da bulunmaktadır. Genellikle zamansal yolcularda rastlanılan bu kişiler bazen de ölen insanların başka bir paralel evrendeki hali olarak karşımıza çıkar” (Öntürk, 2017:113).

Muska romanındaki fantastik kahramanlar, Sarp'ın düşsel dostları, İyi Saatte Olsunlar (beyaz parlak yaşlı kadın), diğer dünyadaki ölümler, Kanatlı Kara Nesne, Esrar Dede, Pars'tır. *Öte Yer* romanındaki fantastik kahramanlar, Sarp'ın düşsel dostu, Öfkelişaşkınlık, Gölge Satıcıları, Doktor Ferruh Ziya, Mübeccel'in cesedi, İki kafalı yaratık, Yaprak Çeliksöz, Hayal Bekçisi, Charlie, Yaprak Çeliksöz'ün anne ve babası (Abdülmuttalip-Ayşe Nurten), Tamirciler, mutasyona uğramış canavarlardır. *Yatır* romanındaki fantastik kahramanlar, Ayzıt, Hayal Bekçisi, Kara Nesne, 1882'de ölüp 1968'de İzmir'den İzmir'e geçiş yapan Hızır Arif, Cevdet Ağa, Cimon, Ateş Cini ve Göz Dede'dir. *Metros* romanındaki fantastik kahramanlar, Kadim Ziyaretçi (Çözücü), Korgi, metrodaki ışığa maruz kaldıktan sonra olağanüstü özellikler kazanan Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Stefan Boekbinder ve Filiz Kara, Stefan'la ara sıra konuşan ölü babası ve ölü karısı Helen; hayalet olan ve kendini yaşayan kişilere gösteren Serafine, Yamuk Jan, Keleş Jan, Kalleş Jan, Kalp Ahmet, Hanımbey Ahmet'tir. *Çözücü* romanındaki fantastik kahramanlar, Su ve Dışardakiler'dir. *Muhabbet Evi* romanındaki fantastik kahramanlar, fotoğraflarda görülen kara çarşafli kadınlardır. *Zaman Tozları* romanındaki fantastik kahramanlar, cinlerin babası olan Cann ve Zaman Topu İmalatçısı Vakiteri'dir. *Akisfer* romanındaki fantastik kahramanlar, Metu'nun annesinin hayaleti, Zaman Arakçılar, Canaksi, Anguslar ve Soluk Almayan Devler'dir. *Zihin İşgalcileri* romanındaki fantastik kahramanlar, Hüdan Fitri, ölen Ayla ve İhsan'ın kaldırımında beliren cisimleridir. *Ağrıyan* romanındaki fantastik kahramanlar, Hatırlılar, Reyting kulları olan Asalkentliler, Ferruh Bin Ziya, Murad, Sarp'ın ölen eşinin hayaleti, Sarp'ın asansörcü olan düşsel dostu, Jean'ın cesedi, çamurdan olmayan taifeden yaratıklar, nur yüzlü yaşlı kadın, Nesrin'e musallat olan insandan farklı yapıya sahip dublajcılar, Nesrin'in ölen Fatoş teyzesinin hayaleti, Arkon'a musallat olan Kara Siluet'tir. *Ela* romanındaki fantastik kahramanlar, Yapı Zekâ Ela, yapı zekâ IS, BEGÖR, Efe'nin ölü olan dayısı, Ravi'nin dedesi meczup Ekambar, Bağısağlığı Dileyciler'dir. *Hayalet Kapısı* romanındaki fantastik kahramanlar, Reşat Ağa, Neriman, klarnet çalan kır saçlı adam, Gretchen (İnci), Simay, Zehra, foton yapılı yapay zekâ olan Kapi'dir. *İfrit 18.19* romanındaki fantastik kahramanlar, IFRT66, Ölü Tamer ve Tırlak Nafize'dir. *Nazarzede Kliniği* romanındaki fantastik kahramanlar, Hızır Aleyhisselam, Zararsız Cinler, Cannbehd, Nazarkeşler, alnında göz olan kadın, Kazıkçılar, gönül gözü açık kimseler, Lucifer, Baştilimizin Teperibagöz, Selenina, İbrikçi Dede, Hal

Efendisi, Seval, Mustafa, Mete, Hatice, Ahir Düzen Panayırı'ndaki seyyar satıcıdır. *Ölümsüz* romanındaki fantastik kahramanlar, Ayak Tozu Rehberi, Hakikatçi Baba, Pınargarantilice, Kapaticılar, Ahlak Zabıtaları, Koleksiyoncular, Nur İçinde Yatsınlar, Rahmetlikler, Resim ve Heykel Dirilticiler, Suret Söndürücüler, Memduh Kıraç, Terminal Koruması, Yanmış Terminal Yolcuları, Cerzbe Park Kişileri, Derviş Topacını Çeviren Kız, Yedi Semazen Derviş, Cerzbe Parktaki erkek çocuğu, Hafi, Yaratıcının Suflorü, Parlaklar, Terminatörler'dir. *Sokaklar Benim Yeniden* romanındaki fantastik kahramanlar, Ergin'in dedesi, Fasil G ve Kadim'in dayısı Güven'dir. *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanının fantastik kahramanları, Vakiteri ve Sarı Jel Yapılı Varlık'tır. *Çağrılan* romanındaki fantastik kahramanlar, hayalet Cübeyr, Kerami, Firuze, Olga'dır. Yazarın fantastik kahramana yer vermediği romanları ise, *Alsancak Börekçisi*, *Amsterdamın Gülü*, *Kayıp Kedi*, *Kuşadasından Sevgilerle* romanlarıdır.

Olay akışındaki tüm hadiseler *Muska*, *Öte Yer*, *Yatır*, *Ağrıyan* romanlarında Sarp isimli kahramanın; *Muhabbet Evi* romanında Hasta diye adlandırdığımız kahramanın; *Zaman Tozları* ve *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanlarında Metin isimli kahramanın; *Akisfer* romanında Metu Ezgir isimli kahramanın merkeze alınmasıyla oluşturulmuştur. *Alsancak Börekçisi*'nin başkahramanı Sefer, *Amsterdamın Gülü* romanının başkahramanı Orhan Demir, *Ela* romanının başkahramanı Efe Hasdemirci, *Hayalet Kapısı* romanının başkahramanı Demir Deliorman, *İfrit 18.19* romanının başkahramanı Tamer Demirogluk, *Kayıp Kedi* romanının başkahramanı Emre Tuğrul, *Kuşadasından Sevgilerle* romanının başkahramanı Mete Kurşun, *Nazarzede Kliniği* romanının başkahramanı Kadir Sahancı, *Ölümsüz* romanının başkahramanı Ayhan Timir, *Sokaklar Benim Yeniden* romanının başkahramanı Ergin Demircioğlu'dur. *Çağrılan* romanının merkez kahramanları AP4(KarsH) ve Can Afiran'dır. *Metros* romanının merkez kahramanları Anneke ve Korgi'dir. *Çözücü* ve *Zihin İşgalcileri* isimli romanlarda ise, merkez bir kahraman söz konusu değildir. *Çözücü* romanında Pera'ya sıkışıp kalan 26 kişinin yaşadığı maceralar, bir başkahraman merkeze alınmadan anlatılır. Aynı tavır *Zihin İşgalcileri* romanında da mevcuttur. Yazarın tüm romanlarında başkahramanlara isim verilmişken, *Muhabbet Evi* romanının başkahramanına isim verilmemiştir. Kahraman anlatıcı ağızından anlatılan eserde, başkahramanın ismi romanın başından sonuna kadar gizli tutulmuş ve okuyucu ile paylaşılmamıştır.

“Yemni'nin Yatır, Muska, Öte Yer ve Ağrıyan romanlarının başkarakteri olan Sarp Sapmaz, sahip olduğu olağanüstü yeteneğiyle, adeta bir şaman gibi, seçilmiş arkadaşlarıyla beraber oyunlarda yer alır. Bu süreçte yeteneklerini kullanarak cinlerle, ruhlarla veya düzeni bozan kötücül varlıklarla temasa geçerek toplumun ve dünyanın düzenini sağlar” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:195). *Muska*'da 12, *Yatır*'da 17, *Öte Yer*'de 18, *Ağrıyan*'da da orta yaşlarda olduğu belirtilen başkahraman Sarp, iki dünya arasında geçiş yapabilen, iki dünyadan da arkadaşları olan, hayalî ve gerçek mekânlarda bulunabilen, belli başlı bazı olağanüstü güçlere sahip olan özellikleriyle ele alınır. *Muska* romanında 12 yaşında olan Sarp, üzerinde taşıdığı muskalar ve dualar sayesinde başına gelecek olan kötülüklerden her seferinde kurtulur. Küçük yaşına rağmen, yaşlılarının kaldıramayacağı olağanüstü durumları algılar ve olayların gidişatını değiştirmeyi başarır. *Yatır* romanında 17, *Öte Yer* romanında 18 yaşında olan Sarp, artık çocukluktan çıkar ve düşmanlarına karşı daha güçlü bir irade ile mücadelesini sürdürür. Ağrıyan romanına gelindiğinde ise Sarp, orta yaşlı, olgun bir adam olarak Ağrı Dağı'ndaki hadiselerle müdahale eder. “Sarp'ın en ayırt edici özelliği, kötücül güçlerle mücadelesinde her türlü zor ve çıkmaz durumda, sahip olduğu üstün yetenekleriyle bu güçlerin hiçbirinin onu alt edememesidir. Bu anlamda Sarp, yenilmesi güç olan bir kişi olarak isminin özelliğini taşır” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:397).

Yazarın romanlarında yaşı en küçük olan merkez kahraman *Muska* romanında yer alan 12 yaşındaki Sarp Sapmaz'dır. Yaşı en büyük olan merkez kahramansa *Muhabbet Evi* romanının 49 yaşındaki başkahramanıdır. Romanlardaki başkahramanlar genellikle gençlerden ve orta yaşlılardan seçilmiştir. *Muhabbet Evi* romanının anlatıcısı ve başkahramanı olan şahıs, Amsterdam'da yaşayan 49 yaşında bir gurbetçi Türk'tür. *Zaman Tozları* romanında Metin, geçirdiği kaza sonucu bir zaman topçuğu ele geçiren, 17 yaşlarında, lise 3.sınıf öğrencisi olan bir gençtir. Bu genç, kazadan önce yaşlıları gibi bir hayat sürerken kazadan sonra elindeki aparatla olağanüstü deneyimler yaşar. Osman Demir de romanda Metin kadar önemli bir yere sahiptir. *Akisfer* romanının başkahramanı olan Metu Ezgir, 32 yaşında bir yazar olarak karşımıza çıkar. Akisfer gezegeninin sorunlarıyla ilgilenir ve gezegenin sırlarını çözmekle uğraşır ve olayların sonunda kitaptan çıkarak yazarıyla buluşur. *Alsancak Börekçisi* romanında Sefer, Amsterdam'da yaşayan 26 yaşındaki bir genç olarak karşımıza çıkar. Alsancak Börekçisi'nde

çalışan ve aynı zamanda romanın da kahraman anlatıcısı olan bu genç, Amsterdam'daki gurbetçilerin yaşantılarına ışık tutar. *Amsterdam'ın Gülü* romanının başkahramanı, Hollanda'da yaşayan Türk dedektifi Orhan Demir'dir. Dedektif Orhan, kayıp Selma'yı ararken birçok sırrın aydınlanmasını sağlar ve olayın çözülmesinde etkin rol oynar. *Ela* romanının başkahramanı Efe Hasdemirci, sosyal medya aracılığıyla tanıştığı Ela'nın yapı zekâ olduğunu öğrenerek çeşitli deneyimler yaşayan 19 yaşında bir genç olarak karşımıza çıkar. *Hayalet Kapısı* romanının başkahramanı Demir Deliorman, Gönül Vardiyası isimli internet sitesi ve gönderilen Gate linki ile tanıştığı foton yapıllı kapı ile maceralar yaşar. *İfrit 18.19* romanının başkahramanı Tamer Demiroglu, 16 yaşında bir lise öğrencisi olarak karşımıza çıkar. Bu genç, IFRT66'ya karşı verdiği mücadeleden başarı elde eder ve yarattığı hayatından çıkarmayı başarır. *Kayıp Kedi* romanının başkahramanı Emre Tuğrul, 37 yaşında bir MİT ajanıdır. Seksek Ekibinin başı olarak Meral Nadir cinayetini ve paralel suç örgütünün sırlarını deşifre eder. *Kuşadasından Sevgilerle* romanının başkahramanı Mete Kurşun, bir dedektif olarak Marion Palmer cinayetini ve kayıp Yasemin Benli vakasını aydınlatır. *Nazarzede Kliniği* romanının 40 yaşındaki başkahramanı Kadir Sahancı, Hızır Aleyhisselam'la yaptığı sıra dışı maceralarla kaybettiği manevi dünyasına yeniden kavuşan bir kahraman olarak karşımıza çıkar. *Ölümsüz* romanının 29 yaşındaki başkahramanı Ayhan Timir, Ferhatt Oteli'nde resepsiyonistiyken Teupi adına çalışan bir seri katile dönüşerek paralel evrenlerde çeşitli maceralar yaşar. *Sokaklar Benim Yeniden* romanının 17 yaşındaki başkahramanı Ergin Demircioğlu, şehirde elektriklerin kesilmesiyle patlak veren kaos ortamında örgütlenerek sokağa çıkan ve dünya düzenini eski haline getiren bir genç olarak karşımıza çıkar. *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanının 16 yaşındaki başkahramanı Metin, zaman topçuğuyla 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapan ve çeşitli maceralar yaşayan bir kahraman olarak aktif rol oynar.

Romanlarda bazı kahramanların dinî kimlikleriyle ön plana çıkması önem arz eder. *Muska* romanında Seher, Ayzıt ve Cemile; *Çözücü* romanında Ayşe ve Gül Ana; *Ağrıyan* romanında Ela (Nesrin), *Nazarzede Kliniği* romanında Kadir'in tasavvufla ilgilenen babası, Hızır Aleyhisselam ve İbrikçi Dede dinî kimlikleriyle dikkat çeken kahramanlardır. *Çözücü* romanında Bülent, iki dinlidir. Dinine bağlı olan Gül Ana'nın diğerlerinden farklı yoğun bir metafizik dünyası vardır. Pera bölgesinde

farklı dinlere mensup kişilerin ezandan etkilendikleri görülür. Berkin, olayların başlangıcında dinî kimliği baskın olan bir kahraman değildir fakat herkesin pelteleştiğini gördüğünde Allah'a sığınır. *Çağrılan* romanında yapay zekâ AP4 de Müslüman kimliği ile kendini gösterir. Üreticisi Alan'ı da bu maneviyat sahasına yönlendirir. Yazarın birçok romanında, çeşitli ırk, din, ülke, meslek, cinsiyet, yaş gruplarına mensup olan insanları bir araya getirerek kader birliği yaşattığı gözlemlenir. Yazar, farklı din, millet, kültür ve yaşayış tarzına sahip insanlar arasında aşk, dostluk, sevgi bağı kurarak onların gönüllerini birleştirir.

Yazarın tüm romanında olumlu ve olumsuz kahramanlar mevcuttur. Genellikle romanın olumlu kimliğe sahip olan başkahramanları, insanlığı ve dünyayı tehdit eden kötücül güçlere, olumsuz kahramanlara, dünya dışı yaratıklara ve bilinmeyene karşı mücadele ederler. Yazarın romanlarında, kötü olan kahramanları kötü özelliklerle yediği, iyi olan kahramanları ise iyi özellikleriyle övdüğü görülür. Romanların sonunda, olumsuz kahramanlar ile dünyayı ve insanlığı tehdit eden güçlerin kötü sonla cezalandırılması, olumlu kahramanlar ise iyi sonla müjdelenmesi dikkat çekicidir. Kötü kahramanlar ölürken, iyi kahramanların hayatları normale dönerek devam etmiştir. *Muska* romanının olumsuz kahramanları, Halit Duman'ın yeğeni, Kara nesne, Ayten, Bohça Zehra, Pezo Halil, Arap Çetin'dir. Başlangıçta olumsuz özellikleriyle anılan Bohça Zehra'da ise olumsuzdan olumluya dönüş durumu vardır. *Öte Yer* romanının olumsuz kahramanları, Ayı Sermet, Yaprak Çeliksöz, Harry ve adamlarıdır. *Yatır* romanının olumsuz kahramanları, Kara Nesne, Cevdet Ağa, Hızır Arif, Salah (Sabri Tuna), Lebrance (Moris), Meral Hanım ve Leman'dır. *Metros* romanının olumsuz kahramanları, Kadim Ziyaretçi, Kadim Ziyaretçi'nin etkisi altına girerek cinayetler işleyen dört seçilmiş Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Peter Stok (Us Forbos), Filiz Kara, Rus ajanlarından arkadaşlarına ihanet eden Lev, Amerikan ajanlarından arkadaşlarına ihanet eden Henry ve seri cinayetler işleyerek kadın cesetlerini kavanozlara Martin Ooeivaar'dır. *Çözücü* romanının olumsuz kahramanları, Teskin, Yılmaz, Adrian ve Kemal'dir. Ancak Adrian ve Kemal de romanın ilerleyen kısımlarında kötüden iyiye, olumsuzdan olumluya dönüş yaşar. *Muhabbet Evi* romanının olumsuz kahramanı, IDOL Grubu üyelerini öldüren Derek Gabar'dır. *Zaman Tozları* romanının olumsuz kahramanları, Mahmut Beyzati ve adamlarıdır. *Akisfer* romanının olumsuz kahramanları, Kalpir ve Hurffçular'dır.

Zihin İşgalcileri romanının olumsuz kahramanı Hüdan Fitri'dir. *Ağrıyan* romanının olumsuz kahramanları, Hatırlılar, Gilbert Mario Borsalina, Kıyamet Özlemcileri, Carl Resill'in kötü niyetli yarısıdır. *Alsancak Börekçisi* romanının olumsuz kahramanları, Eskici Kemal, Kara Yılan, Bandocu Ali, Sedat, Murat, Nevzat, İzak, Laz Mustafa, Oflu'dur. *Amsterdamın Gülü* romanının olumsuz kahramanları, Sabri, Anita Somat ve Fehmi'dir. *Ela* romanının olumsuz kahramanları, İS, Ferhat, Serkan, Burak Ketenci (Baran) ve Fırat'tır. *Hayalet Kapısı* romanının olumsuz kahramanları, Cem Kırklar, Galip Yağcı, Nedim Altunok, Alex Edwin Rosedale, Derek Redgold, Michael Irongal, Jose ve Aylin'dir. *İfrit 18.19* romanının olumsuz kahramanı IFRT66'dır. Bu kahraman kendine beden olarak Tamer'in bedenini seçer ve onu elde etmek için tüm kötü yolları dener. *Kayıp Kedi* romanının olumsuz kahramanları, Kerem Karadilek, Sedat Bozdere, Demir Soybeyli, Mahmut Kisveci, Nedim Saraç, Axel Aaron Goldfure, Kadir Seraskerler, Fehmi Sarıgöl, Behti Ülger, Hayati Olguner, Kevser Sucu ve Zeynel Karanfiloğlu'dur. Behti Ülger romanın başlangıcında, paralel suç örgütü adına çalışan olumsuz bir kahramanken, romanın ilerleyen kısımlarında yaşadığı pişmanlık neticesinde olumlu bir kahramana dönüşür. Örgütün bilgilerini deşifre ederek Seksek Ekibi'ne yardımcı olur. Nedim Saraç, Fehmi Sarıgöl ve Mahmut isimli kahramanda da benzer bir pişmanlık hali mevcuttur. *Kuşadasından Sevgilerle* romanının olumsuz kahramanları, Roger Coaler (Rockbe), Catty ve Kadir Boz'dur. *Nazarzede Kliniği* romanının olumsuz kahramanları, Lucifer, Hal Efendisi, Ahir Düzen Panayırı'ndaki seyyar satıcı, İsmet, Bedri Sarıca ve Kadir Sahancı'dır. Kadir Sahancı, yaşadığı sıra dışı deneyimlerin ardından sahip olduğu olumsuz hayat görüşünü değiştirir. Kendini ve hatalarını keşfederek yaşamını yeniden biçimlendirir. Ondaki bu değişim, olumsuzdan olumluya dönüktür. *Ölümsüz* romanının olumsuz kahramanları, Teupi, Yaratıcının Suflörü ve Dikran Keskinel'dir. *Sokaklar Benim* *Yeniden* romanının olumsuz kahramanları, Kadim, Güven Sarı, Karabahtım Mehmet, Şaban Karadal ve Memduh Yeterli'dir. *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanının olumsuz kahramanları, Harry Dalhill, Helen Richards, Robbie Ellis, Edwin Crystal, Cevat ve Kartçı Mahmut'tur. Ayrıca romanın başlangıcında Sermet Altıntaş, cinayet planları yapan olumsuz bir kahramanken, Metin'le sıra dışı karşılaşmalar yaşamasının ardından planlarından vazgeçerek olumluya dönüş gerçekleştirir. *Çağrılan* romanında yer alan olumsuz kahramanlar, Alan Waters, Richard Waters, Bidget, Harold, Patrick, Derek, Alexander Raman Polotovski,

Nicolas Walston, Rose Weiss, Rahmi Demirci, Nagaryan, Nefise Hannavi, Sabah El Cemal, İdris Befir, Vladimir Borodin, Hasan Cihangir, Murat Fesçi (Erdal Kara), Cemil, Hakan Terzi, Mark Forest ve diğer paralel şebeke üyeleridir. Bu kahramanlardan Alan Waters, Nefise Hannavi, Sabah El Cemal'de olumsuzdan olumluya dönüş hali görülür.

Yazarın romanlarında birçok kahramanın olay akışı içinde hayatını kaybettiği görülür. *Muska* romanında Bohça Zehra, Ayten, Kara Nesne; *Öte Yer* romanında Ayı Sermet, Mübeccel, Arabacı Ahmet, Susan; *Yatır* romanında Fuad, Nihat, Ergun, Leman, Moris, Salah, Hızır Arif, Kara Nesne; *Metros* romanında, Anneke Bitterbot, Ruud Kruitberg, Peter Stok (Us Forbos), Filiz Kara, Martin Ooeivaar, Stefan Boekbinder, Sarah, Henry, Anna, Boris, Lev, Ab Allesver, Mc Gibson, Ellen Doorche, Silvia Maria Vieira van Harten, Sedat Serdengeçti, Sebahat; *Çözücü* romanında Berkin haricindeki tüm kahramanlar; *Muhabbet Evi* romanında IDOL Grubu, Zaman Tozları romanında Mahmut Beyzati ve adamları; *Akisfer* romanında Kopez; *Zihin İşgalcileri* romanında Nedim, Aysu, İhsan; *Ağrıyan* romanında Hatırlılar, Gilbert, Carl Resill'in kötü niyetli yarısı; *Alsancak Börekçisi* romanında Hasan Şemi Özbilge, Kara Yılan, Fethi Baba, Sedat, Murat, Laz Mustafa, Kabadayı Avadis; *Amsterdamın Gülü* romanında Selma, Levent Atar, Ela romanında Yapı Zekâ IS; *Hayalet Kapısı* romanında Tarık Keser, Kadir Aydara, Aylin; *Kayıp Kedi* romanında, Meral Nadir, Meliha Gündal, Sedat Bozdere, Mahmut Kisveci, Hayati Olguner, Aysun Yenerce, Kadir Seraskerler; *Kuşadasından Sevgilerle* romanında, Marion Palmer, Sedat Katırcıoğlu, Yasemin Benli, Catty; *Ölümsüz* romanında Serdar İpekçi, Mesut Ali Bartık, Meliha Aydınlar, Salih Katırcı, Leman Buzcuoğlu; *Sokaklar Benim Yeniden* romanında Kadim; *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanında Helen ve Mahmut; *Çağrılan* romanında Mark Forest, İdris Befir, Murat Fesçi (Erdal Kara), Rahmi Demirci olay akışı içinde ölen, izini kaybettiren ya da yok olup giden kahramanlar olarak kendilerini gösterirler.

Lakap takma, yazarın birçok romanında gelenek gibi sürdürdüğü bir durum olması bakımından dikkat çekicidir. *Muska* romanında, Öküz, Vakvak, Bohça, Deli, Çatlak, Arap, Pezo takma adları; *Öte Yer* romanında, Arabacı, Kız, Ayı, As takma adları; *Yatır* romanında İkibuçuk, Çingene, Lastik, Kaşıntı, Terlik, Deli takma

adları, *Metros* romanında Fare, Kral, Dört, Yağ Tulumu, Taş Kafa, Üşütük, Yamuk, Keleş, Kalleş, Berbat, Ayyaş, Kalp, Hanımbey, At Kuyruk, Alık, Ot, Dahi, Bakış takma adları; *Çözücü* romanında, Torbacı, Eti, Böcek takma adları, *Zaman Tozları* romanında Kel, Karateci, Süslü, Battal, Dertli takma adları; *Zihin İşgalcileri* romanında Dertli, İbik, Benli, Dişlek takma adları, *Ağrıyan* romanında Cilveli, Kel takma adları, *Alsancak Börekçisi* romanında Terzi, Kılı, Bandocu, Laz, Kabadayı, Kara Yılan, Börekçi, Eskici, Oflu takma adları; *Amsterdamın Gülü* romanında Mikrop, Ayı takma adları, *İfrit 18.19* romanında Tırlak takma adı, *Sokaklar Benim Yeniden* romanında Karabahtım takma adı, *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanında Kartçı takma adı buna en güzel örneklerdir. “Sadık Yemni'nin romanlarında kullanılan lakaplar etnik kökene, oturduğu yerin ismine, davranışlara, fiziksel görünüşe, kişisel becerilere, geçmişte yaşanan tecrübelerle göre şekillenir. Bu lakaplar, kahramanların romandaki kişiliklerine ve işlevlerine uygundur. Lakaplar, kahramanların sosyolojik durumları, karakter özellikleri hakkında kuvvetli ipuçları verir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:399-400).

“Eserlerde çeşitli mesleklerden ve kişilik özelliklerinden kadınlar bulunmaktadır. Bunların bazıları olağanüstü özelliklere sahiptir. Bazıları ise sıradan bir yaşantı sürerken eser içinde vuku bulan olaylarla olağanüstü özelliklere sahip olduğunu anlamaktadır. Kimi de sıradan bir insanken istemeyerek olağanüstünün geçtiği mekânlarda bulunur. Ev hanımı, iş kadını, asker, polis, öğretmen vb. mesleklerden kadın karakterleri yer almaktadır” (Öntürk, 2017:108). *Muska* romanında Ayten, *Öte Yer* romanında Oya, Leyla, Zila, *Yatır* romanında Ayla, *Metros* romanında Filiz, Anneke, Sarah, *Çözücü* romanında Gül Ana, Ayşe, Belkıs, Ayla, Meral, Dilek, Su, *Muhabbet Evi* romanında Flora, Klara, *Zaman Tozları* romanında Çiğdem, Belga, Meltem, *Akisfer* romanında Alser (Seral), Kalpir (Selma), *Zihin İşgalcileri* romanında Serpil ve Aysu, *Ağrıyan* romanında Nesrin (Ela), Helga (Vanecca), Sophie (Aylıca), *Alsancak Börekçisi* romanında Marion, Linda, *Amsterdamın Gülü* romanında Selma, Mine, Tina, Anita, Aysel, *Ela* romanında Ada, Ela Anlık (Yapı Zeka), Gözde, Cansu, *Hayalet Kapısı* romanında Pınar, Rümeyza, Aylın, *İfrit 18.19* romanında Nimet, Nafize, Merve, *Kayıp Kedi* romanında, Meral, Deniz, Merve, Sibel, *Kuşadasından Sevgilerle* romanında Marion, Olivia, Yasemin, Catty, *Nazarzede Kliniği* romanında Nehir, Suzan, *Ölümsüz* romanında Aylın, Meral, Meliha, Sedef, Kalbiye, *Sokaklar Benim Yeniden* romanında Nalan, Aylın, Nil,

Zaman Tozları Gizemli Evren romanında Çiğdem, Belga, *Çağrılan* romanında Rose, Hatice Gündal önemli kadın kahramanlardır. Yazarın romanlarında homoseksüel/biseksüel kahramanlara da yer verdiği görülür. *Öte Yer* romanındaki Kız Tevfik ve *Alsancak Börekçisi* romanındaki Dennis homoseksüeldir. *Metros* romanında Tanya, Albert, Evert Proust, *Kayıp Kedi* romanında Fehmi Sarıgöl, Kadir Seraskerler, *Ölümsüz* romanında Leman Buzcuoğlu biseksüel kahramanlardır.

“Ölümlerle iletişim fantastik romanlarda çok sık kullanılmakta, herhangi bir ölünün yaşayan insanlarla konuşması, iletişime geçmesi korku ögesini de ortaya çıkarmaktadır” (Öntürk, 2017:99). Sadık Yemni'nin bazı romanlarında da ölen kişilerin olay akışına müdahale ederek, olayların gidişatını olumlu/olumsuz yönde etkilediği görülür. *Öte Yer* romanında, bir yangında ölen Yaprak Çeliksöz'ün Ruh Y. olarak reel Dünya'ya geçiş yaptığı ve Oya ile arkadaşlık kurduğu görülür. “Ölümlerle iletişim aynı eserde Hayati ve Mübeccel çiftinde de görülmektedir. Hayati isimli psikolojik sorunu olan doktor, karısı Mübeccel'i güzel sesinin yok olma sebebi olarak gördüğü için öldürmüştür” (Öntürk, 2017:100). Romanda kocası Hayati Bey tarafından öldürülen Mübeccel'in, gömüldüğü çukurdan çıkarak kocasına yardım etmesi dikkat çekicidir. Mübeccel'in, Sarp'la olan görüşmeleri, kocası Hayati'yle yaptığı telefon konuşmaları önem arz eder. Kocasının Sermet tarafından öldürüleceği bilgisine vakıf olan Mübeccel, bir ölü olmasına rağmen reel dünyadaki olayların gidişatına etki etmeyi başarır. Mübeccel, plajın önünden geçerken üç ayağı ve iki kafası olan bir canlı görür. Bu iki kafadan biri, Sermet'in öldürdüğü Arabacı Ahmet'indir. Diğeri ise, 45 yıl önce Belçika'da hayatını kaybeden Albert'e aittir. İki farklı insan ve iki farklı yaşam bir vücutta birleşir. Bu iki kafalı varlığın da ölü olması ve reel Dünya'ya, şatın yanındaki delikten geçiş yapması dikkat çekicidir.

“Ayzıt; yazarın Muska, Yatır, Ağrıyan ve *Öte Yer* romanlarında yer verdiği, olağanüstü güçlere sahip olan, farklı dünyalarla iletişim kurabilen ve kötücül varlıkları alt edebilen, kahve falları bakan, kurşun döken ve bunları yorumlayan bir kişidir. Şamanlara ait özelliklere sahip olan Ayzıt, ismin kelime anlamıyla paralel olarak öldükten sonra dahi Sarp'ı her türlü kötülükten koruyan birisidir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:393). *Yatır* romanında bir yıl önce öldüğü bilinen Ayzıt, Sarp'ı ne

yapacağı konusunda devamlı yönlendirir. Ayzıt dışında romanda ölü olan Hızır Arif'in varlığı da dikkat çekicidir. Ölü olan büyücü Hızır Arif'in, İzmirli'ye ve 94. sokaktaki kuyulu eve geldiği ve Sarp'la mücadeleye girdiği görülür.

Ela romanında Efe'yi takip eden Ada'nın Grand Agora Oteli'nde ölen dedesi Remzi Karadiken'le konuşması ve anlık bir mekân değişimiyle dedesinin Ayvalık'taki yazlığına geçiş yapması dikkat çeker. Ela, Ada'yı Efe'nin peşinden uzaklaştırmak için onu dedesinin etkisine sokarak otelden uzaklaştırır. Romanda Ada'nın ölen dedesi olayların gidişatına etki eder, ancak bu Ela'nın etkisiyle gerçekleşir. Öte yandan IS'nın foton kalesinde, Efe'nin ölü olan dayısı Fehmi'nin Efe'yi yönlendirmesi de önem arz eder. Ekamber de benzer işlevle kale çıkışında yerini alır.

Hayalet Kapısı romanında, Gate isimli maili alan kişiler, izledikleri videonun ardından, ölü olan yakınlarının kendilerini ziyarete geldiğini görürler. Tarık'ın ziyaretine, on sene önce ölen dedesi Reşat Ağa, klarnet çalan kır saçlı adam ve dedesinin ablası olan Neriman gelir. Tarık karşısında ölen arkadaşı Kadir'i görür. Arkadaşını takip eden Tarık, krem rengi bir arabanın altında kalarak hayatını kaybeder.

İfrit 18.19 romanında Tırlak Nafize, ölmüş olmasına rağmen, Nimet'le sık sık bir araya gelir, torununun geçireceği kaza hakkında uyarılarda bulunur ve Tamer'in IFRT66 ile verdiği mücadeleye ortak olur. Paralel evrendeki ölü Tamer de, IFRT66'ya karşı mücadele eden paralel ikizine yardım için harekete geçer. Mücadelenin sonunda ikizinin ölümünü engellediği için memnuniyet hisseder.

Kuşadasından Sevgilerle romanında, Medyum Leman'ın üç yıl önce ölen ablasının ara sıra reel dünyaya geçiş yaparak Leman'ı ziyaret ettiğinden bahsedilir. Dedektif olan ve yaşanan olayları çözümlenmeye çalışan Mete'nin bu durumdan haberdar olması ve bundan yola çıkarak Leman'ın ölü olan ablasının yanında görülen erkeğin Sedat Katırcıoğlu olduğu çıkarımında bulunması dikkat çekicidir.

Nazarzede Kliniği romanında Kadir'in ölen babasıyla yaptığı görüşmeler önem arz eder. Bu görüşmeler, olayların gidişatına etki eden bir işleve sahiptir. Babasıyla

görüşen Kadir'in manevi dünyası iyileşmeye başlar, maddi olana düşkünlüğünde ise azalma görülür. Yani Kadir'in babasıyla yaptığı konuşmalar ve görüşmeler, Hızır'ın amaçladığı şeyleri gerçekleştirmesinde kilit roledir.

Sokaklar Benim Yeniden romanında, sokaklardan korkan Ergin'in, elektriklerin kesilmesinin ardından bir yıl önce ölen dedesiyle konuştuğu ve onun kurduğu ekiple sokaklardaki mücadeleye dâhil olduğu görülür. Aynı olay, romanın olumsuz kahramanı olan Kadim'in cephesinde de gerçekleşir. Elektriklerin kesilmesinin ardından Kadim, iki buçuk yıl önce ölen dayısı Güven'le konuşur ve onun kurduğu kötücül ekiple sokaktaki mücadeleye dâhil olur. Bu da ölü olan kişilerin, reel dünyayı etkileyebildiğinin bir göstergesi olarak değerlendirilir.

Çağrılan romanında paralel şebeke üyesi olan Rahmi Demirci, Hatice Güldil'i öldürmek üzere yaşadığı daireye doğru ilerler. Bu sırada 7 yıl önce sirozdan kaybettiği karısı Olga'nın sesini duyar. Karısı ona kaçıp gitmesini ve izini kaybettirmesini söyler. Bu sese kulak veren Rahmi, Rose'nin kartını atarak mekândan uzaklaşır.

“Sadık Yemni'nin “alter egom” diye tabir ettiği Sarp karakteri; Muska, Yatır, Öte Yer ve Ağrıyan romanlarının başkarakteridir” (Çobanoğlu Aksüt, 2014:397). Sarp'ın, roman yazarı Sadık Yemni ile bazı benzerlikler taşıdığı göze çarpar. Sarp'ın da Sadık Yemni gibi kimyaya ilgisi vardır. Semtte kimya deneyleriyle ünlenir. *Ela* romanında da Efe, fizik, kimya, matematik alanındaki ilgi ve yeteneğiyle Sadık Yemni ile benzerlikler taşır. *İfrit 18.19* romanında Tamer, bilimkurgu/fantastik filmlere ilgili bir gençtir. Her ay odasına bir bilimkurgu filminin afişini asmak ve eskiyenleri arşivde saklamak gibi bir hobiye sahiptir. Kendini film kahramanlarıyla özdeşleştirir, izlediği bilimkurgu filmlerinin içinde gibi hisseder. Matematik, fizik ve kimya derslerine çok ilgilidir, ancak en çok fizik dersini sever. *Kayıp Kedi* romanında, Tatavla, Kurtuluş doğumlu olan Cüneyt, Sadık Yemni ile ortak bir yön taşır. *Alsancak Börekçisi* romanında, 1970'li, 1980'li yılların Amsterdam'ına ışık tutan kahramana anlatıcı Sefer de Sadık Yemni ile benzerlikler gösterir. O da yazar gibi bahsedilen yıllarda Amsterdam'da yaşamış ve göçmen yaşamının nabzını tutmuş bir Türk portresi çizer. Ayrıca dikkat çeken bir diğer hususa Sefer'in yazar Sadık Yemni gibi Tatavla doğumlu oluşudur.

3.3. Zaman Değerlendirmesi

Yazarın, romanlarındaki hadiseleri anlatırken ve kahramanları tanıtırken geri dönüş tekniğini kullanarak olayların ve kahramanların geçmişleri hakkında okuyucuya bilgi verdiği tespit edilmiştir. Yazar romanlarında, fantastik mekânların ve gerçek mekânların zamanını iç içe kullanmıştır. Onun bazı romanlarında kahramanlar, gerçek mekânlardan, fantastik mekânlara geçiş yaparak iki farklı zaman diliminde çeşitli maceralar yaşar. Bazı romanlarda yazar, kahramanı şimdiki zamandan geçmiş zamana gönderir. Bazı romanlarda da kahraman, gerçek dünyadaki bir zamanı iki kez yaşar. Yazarın, kimi zaman aynı tarihlere iki farklı yaşam yerleştirerek romanı mutlu sona ulaştırdığı görülür. Yani diyebiliriz ki yazar, romanlarında tek bir zaman dilimine bağlı kalmamış, gerçek ve fantastik mekâna ait zamanlar olmak üzere iki ve daha fazla zamanı olay akışında kullanarak eserine zamansal çeşitlilik katmıştır. Bazı romanlarında ise, zaman olarak yıl, ay, gün bilgisinin verilmediği, zamanın belirsiz bırakıldığı görülmüştür.

Muska romanı, yazar tarafından 1996 yılında yayımlanmıştır. Romanın içinde geçen olayların 2 tane zamanı vardır. Bu iki zamanı birbirinden ayıran unsur yılan ve aslan desenli aynadır. Aynanın bir tarafında zaman 2000'li yıllardır. Aynanın diğer tarafında ise yıl 1963'tür. Romanda zaman kronolojisi düzgün değildir. 2000'li yıllar ile 1963 yılı arasında sık sık geçişler yapan bir kronoloji hâkimdir.

Amsterdamın Gülü romanı, yazar tarafından 1997 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği yıl bilgisi belirsizdir. Zamandan bahsederken mevsim, ay, gün, saat bilgisi kullanılmıştır. Romanın başlangıç kısmında mevsimin yaz, ayın Temmuz olduğu bilgisi mevcuttur. Orhan'ın Selma cinayetini ne kadar sürede çözdüğüne dair net bilgiler mevcut değildir.

Öte Yer romanı, yazar tarafından 1997 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl 1969 yılıdır. Romanın başlangıç zamanı aynı zamanda romanın sonunda da yer almıştır. Yazar, romanın başlangıcındaki tarih olan 14 Temmuz 1969 yılına iki farklı hayat yerleştirmiştir. Olaylar 1969 yılında gerçekleşmişken, yazar romanın sonunda Dean'ı 1968 yılına gönderir ve ölmüş olan nişanlısına kavuşturur. Dean 1968 yılında gözlerini açmasına rağmen 1969 yılında Sarp'la

yaşadıkları maceraları yine de hatırlamaktadır. Romanın İzmir İnciraltı kısmında ise olaylar istikrarlı bir şekilde 10 Temmuz'da başlamış ve 23 Temmuz'da da sonlanmıştır. Romanın son kısmında kahramanların gelecekteki akıbetleri hakkında da kısa bilgiler verilmiştir.

Metros romanı, yazar tarafından 2002 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olaylar, 2000 yılında geçer. 10 Temmuz Pazartesi günü ile başlatılan roman, 16 Temmuz Pazar günü ile sonlandırılır. Olaylar, 6 gün içinde yaşanıp sona erer.

Çözücü romanı, yazar tarafından 2003 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl yazar tarafından kesin olarak bildirilmemiştir. Pera'daki insanların Pera'da toplamda kaç gün kapalı kaldıkları net olarak saptanamamıştır. Toplam zaman bilinmemektedir. Çünkü Pera'da zaman değişkendir. Saatler yavaşlamıştır. 1 gün, 24 saati aşmış, önce 48 saat olmuş sonra 96 saate çıkmış ve bu şekilde de ilerlemiştir. Bu nedenle kaç gün Pera'da kapalı kaldıkları net bilinmemektedir. Pera'da yaşanan zaman hayalî bir zamandır. Romanın sonunda gözlerini Çeşme'de açan Berkin'in Çeşme'de içinde bulunduğu zaman da bilinmemektedir. Hayalî ve gerçek mekânlardaki iki farklı yaşamda da zamanda belirsizlik söz konusudur.

Ölümsüz romanı, yazar tarafından 2004 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl hakkında net bir bilgiye yer verilmemiştir. Olayların başlangıcı ve sonu arasında ne kadarlık bir sürenin geçtiğine dair de kesin ifadeler yer almamıştır. Romanda reel ve fantastik olmak üzere iki çeşit zaman mevcuttur. Romanda iki zaman dilimi de, Ayhan Timir'in çeşitli maceralara atıldığı, çeşitli olaylar deneyimlediği zaman dilimleri olarak göze çarpar.

Yatır romanı, yazar tarafından 2005 yılında yayımlanmıştır. Romanda aktif olarak olayların geçtiği asıl yıl 1968 yılıdır. Fakat romanın başlangıcı 25 Kasım 1925 ile başlatılır ve böylece yazar, kehanetin geçmişi hakkında okuyucuya bilgi vermiş olur. Kehanetin zaman aralığı 21 yıldır. Gün ve ay olaraksa 7 Şubat göze çarpmaktadır. Olayların geçtiği asıl yılın başlangıcı, 21 Ocak 1968'le başlar. Romanda 21 Ocak 1968'de başlayan Sarp'ın maceraları 7 Şubat 1968'e kadar 17 günlük bir zaman diliminde yaşanılıp sona erer.

Muhabbet Evi romanı, yazar tarafından 2006 yılında yayımlanmıştır. Romanın geçtiği yıl ise 2005 yılıdır. Roman 2 Mart ile başlar ve 9 Mart ile sonlanır. Yani olaylar toplamda 8 güne tekabül etmektedir.

Zaman Tozları romanı, yazar tarafından 2010 yılında yayımlanmıştır. Romanın geçtiği yıl ise 2009 yılıdır. Metin'in yaşadığı maceraların ne kadarlık bir zaman dilimine tekabül ettiği hakkında okuyucu bilgilendirilmemiştir. Romanda iki tane zaman (2009 ve 1988) mevcuttur. Olayların sonunda 2009 yılından 1988 yılına geçilmiş ve zaman 1988 yılına kaydırılmıştır. 2009 yılıyla başlayan roman, 1988 yılı ile sonlandırılmıştır.

Akisfer romanı, yazar tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Akisfer romanındaki olaylar 1032 yılında başlar fakat bu olayların başlama ve bitiş sürelerinin tam olarak ne kadarlık bir süreye tekabül ettiği hakkında net bir bilgi verilmemiştir.

Kuşadasından Sevgilerle romanı, yazar tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların hangi yılda geçtiğine dair net bir bilgi yoktur. Sıcak bir günde başlayan romanda mevsimin yaz, ayın ise temmuz olduğu belirtilir. Yasemin de Marion cinayetiyle aynı günde yani 7 Temmuz'da kaybolmuştur. Olayların bir ay içinde yaşanıp bittiği tahmin edilmektedir.

Sokaklar Benim Yeniden romanı, yazar tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisi mevcut değildir. Mevsimlerden yaz, aylardan temmuz olduğu bilgisi mevcuttur. Romanın başlangıç zamanı, 10 Temmuz Çarşamba'dır. 10 Temmuz Çarşamba romanda "dünyanın durduğu gün" olarak tanımlanır. Romandaki olayların tamamı 24 saat içinde gerçekleşir. Romanda genel olarak reel dünyaya ait bir zaman dilimi mevcuttur ancak, eşik yardımıyla paralel evrenlerdeki bir büroya geçiş yapan Ergin'in ekibinin paralel evrenlere ait zaman dilimini de deneyimlediği görülür.

Zihin İşgalcileri romanı, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği yıl ise belirsizdir. Olayların Perşembe günü başlayıp Cumartesi günü sonlandığı bilgisi mevcuttur. Romandaki olaylar üç günlük bir zaman dilimine

tekabül etmektedir. Ayrıca romanda Ahir@'deki zamanın 29 Mayıs gününe endeksli olduğu bilgisi mevcuttur.

Ağrıyan romanı, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romanda aktif olarak olayların geçtiği asıl yıl 2013 yılıdır. Romanda bir kurmaca bir de gerçek mekânın zamanı olmak üzere iki ayrı zaman dilimi mevcuttur. Kurmaca mekân olan Aşkın Varoluş Katedrali'nde zaman belirsizdir.

Zaman Tozları Gizemli Evren romanı, yazar tarafından 2012 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların geçtiği zaman, 1988 ve 2009 yıllarıdır. Zaman aparatıyla 2009 yılının Mart ayından, 1988 yılının Eylül ayına geçiş yapan Metin ve Çiğdem'in, bir haftadır buldukları bu yeni zaman diliminde kalabilmenin yollarını aradığı ifade edilir. 28 Eylül 1988 Çarşamba günü ile başlatılan romanın, 20 Mart 2009 Cuma günü ile sonlandırıldığı görülür. Metin'in, 2009'daki macerasında üç buçuk hafta, 1988'deki macerasında ise 11 gün vakit geçirdiği ifade edilir.

Alsancak Börekçisi romanı, yazar tarafından 2013 yılında yayımlanmıştır. Romanın kahraman anlatıcısı olan Sefer, 2000'li yıllardan 1970'li yılların göçmen yaşantısını bir anı şeklinde anlatmış, 1970'li, 1980'li yılların Hollanda'sına ışık tutmuştur. Anıların başladığı zaman dilimi, 2 Şubat Cuma'dır. Romanda zamandan bahsederken ay, gün, yıl bilgisi kullanılmıştır. Sefer'in anıları anlattığı yıl net olarak bilinmese de, verdiği ipuçlarından aradan otuz yıl geçtiği tahmin edilmektedir.

İfrit 18.19 romanı, yazar tarafından 2013 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl bilgisine yer verilmemiştir. Romanın başlangıç zamanı Pazar günü saat 23.23'tür. Mevsimlerden ilkbahar, aylardan Mayıs, gün olarak Mayısın son günleridir. Romanın başlangıcı ve bitişi arasında ne kadarlık bir sürenin geçtiğine dair net bir bilgi mevcut değildir. Romanda IFRT66 ile mücadele eden Tamer'in reel zamandan çıkarak 2 yıl önce kaza geçirmek üzere olduğu zaman dilimine geçtiği görülür. Bu da zamana fantastik bir hüviyet kazandırır.

Kayıp Kedi romanı yazar tarafından 2015 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olayların hangi yılda geçtiğine dair net bir bilgi mevcut değildir. Roman Ağustos

ayında geçer, mevsim yazdır. Meral'in öldürüldüğü gün, 16 Ağustos Cumartesi'dir. Olayların başlangıç ve bitişi arasında ne kadarlık bir sürenin bulunduğu dair net ifadeler kullanılmamıştır. Ancak paralel şebekenin abartıldığını düşünen Deniz'in fikirlerinin 48 saatte değiştiğine yer verilmesi süre hakkında ipuçları verir.

Nazarzede Kliniği romanı, yazar tarafından 2015 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği yıl ve ay bilgisi mevcut değildir. Ancak romanın bir bölümünde, yılbaşının yaklaştığı bilgisi verildiği için olayların geçtiği zamanın aralık ayı içerisinde olduğu tahmin edilir. Yazar, romanında aynı tarihlere farklı olaylar yerleştirmiştir. Olayların bir kısmı reel zamanda, bir kısmı ise astral seyahat yoluyla reel zamanın dışındaki bir zaman diliminde gerçekleşmiştir. Romanın başlangıcından sonuna kadar geçen sürenin 19 gün olduğu ifade edilir.

Ela romanı, yazar tarafından 2016 yılında yayımlanmıştır. Romanda reel olayların geçtiği yıl bilgisi net olarak mevcut değildir. Olaylar temmuz ayında geçer, mevsim yazdır. Romandaki başlangıç zamanı, 29 Temmuz Çarşamba, bitiş zamanı 22 Ağustos Cumartesi'dir. Olaylar yaklaşık bir aylık bir zaman diliminde gerçekleşir. Ayrıca IS'nin foton kalesine giren Efe'nin, IS'nin etkisiyle 2011 yılının 12 Ağustos gününe geçiş yaptığı görülür. Bu da reelin dışına gerçekleştirilen zaman geçişini aktarması açısından önemli bir noktadır.

Hayalet Kapısı romanı yazar tarafından 2018 yılında yayımlanmıştır. Romanda olayların geçtiği ay ve yıl bilgisi mevcut değildir. Olaylar bir Cuma günü ile başlatılır. Havanın soğuk olduğu bilgisinden yola çıkarak mevsimin sonbahar ya da kış olduğu tahmin edilir. Romanın başlangıcı ve sonu arasında ne kadar sürelik bir zaman geçtiği bilgisi net bir şekilde ifade edilmese de, romandaki ipuçlarından olayların yaklaşık olarak iki ya da üç hafta içinde gerçekleşen vakalar toplamı olduğu tahmin edilir.

Çağrılan romanı yazar tarafından 2019 yılında yayımlanmıştır. Romandaki olaylar 2018 yılında geçer. Romanda ay bilgisi net olarak verilmemiştir ancak mevsimin sonbahar olduğu belirtilir. Romanın sonunda kar yağdığı görülür. Bu da mevsimin kışa döndüğünü gösterir.

Sadık Yemni'nin ilk romanı 1996 yılında yayımlanan *Öte Yer* romanıdır. Yazar 1997 yılında *Öte Yer* ve *Amsterdamın Gülü* romanlarını, 2003 yılında *Çözücü* romanını, 2004 yılında *Ölümsüz* romanını, 2005 yılında *Yatır* romanını, 2006 yılında *Muhabbet Evi* romanını, 2010 yılında *Zaman Tozları* romanını, 2011 yılında *Akisfer*, *Kuşadasından Sevgilerle*, *Sokaklar Benim Yeniden* romanlarını, 2012 yılında *Zihin İşgalcileri Ağrıyan Zaman Tozları Gizemli Evren* romanlarını 2013 yılında *Alsancak Börekçisi*, *İfrit 18.19* romanlarını, 2015 yılında *Kayıp Kedi*, *Nazarzede Kliniği* romanlarını, 2016 yılında *Ela* romanını, 2018 yılında *Hayalet Kapısı* romanını, 2019 yılında da *Çağrılan* romanını yayımlamıştır. Yazar günümüzde halen aktif olarak yayım hayatına devam etmektedir.

Muska, *Çözücü*, *Öte Yer*, *Ölümsüz*, *Yatır*, *Akisfer*, *Zaman Tozları*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Zihin İşgalcileri*, *Ağrıyan*, *İfrit 18.19*, *Nazarzede Kliniği*, *Ela*, *Hayalet Kapısı* romanlarında fantastik zaman dilimleri kullanıldığı görülür. Yazarın bazı romanlarında olayların geçtiği yıl bilgisi net bir şekilde belirtilmişken, bazı romanlarında yıl bilgisi belirsiz bırakılmıştır.

Yazarın olay akışı içinde yıl bilgisi verdiği romanları, *Metros* (2000), *Öte Yer* (1969), *Yatır* (1968), *Muhabbet Evi* (2005), *Akisfer* (1032), *Ağrıyan* (2013), *Çağrılan* (2018)'dir. Yazarın *Amsterdamın Gülü*, *Çözücü*, *Ölümsüz*, *Kuşadasından Sevgilerle*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Zihin İşgalcileri*, *İfrit 18.19*, *Kayıp Kedi*, *Nazarzede Kliniği*, *Ela*, *Hayalet Kapısı* romanlarında yıl bilgisinin belirsiz bıraktığı görülür. Bu romanlarda sadece ay ve mevsim bilgisi kullanılmıştır. Genellikle mevsim olarak yaz tercih edilmiştir.

Amsterdamın Gülü, *Metros*, *Öte Yer*, *Kuşadasından Sevgilerle*, *Sokaklar Benim Yeniden*, *Ela* romanlarında mevsim yaz, ay ise temmuzdur. Bunun dışında zaman olarak, *İfrit 18.19* romanında mayıs, *Kayıp Kedi* romanında ağustos, *Nazarzede Kliniği* romanında aralık ayı kullanılır. Yazarın zaman olarak çift yıl kullandığı romanlar *Muska* (2000, 1963), *Öte Yer* (1968, 1969), *Zaman Tozları* (2009, 1988), *Zaman Tozları Gizemli Evren* (1988, 2009), *Alsancak Börekçisi* (2000'ler, 1970'ler)'dir.

“Gelecekte gelen haberler de Yemni'nin eserlerinde sıkça görülmektedir. Bu haberler genellikle bir diğer paralel evrenden ve kişilerin diğer paralel evrendeki kendilerinden gelmektedir” (Öntürk, 2017:95). Bunun en güzel örneği *İfrit 18.19* romanında görülür. Tamer, IFRT66 ile mücadelesinde paralel evrendeki ikizinden yardımlar alır ve çeşitli bilgiler edinir. Benzer bir durum *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanında da görülür. 2009 yılından 1988 yılına geçiş yapan Metin, dedesi Selim Civerek'e gelecekteki bilgiler verir.

Yazarın romanlarında zaman esnek/geçişli bir yapıdadır. Yazarın romanlarında bazı anların tekrarlandığı, aynı olayların farklı formlarda tekrar tekrar yaşandıkları görülür. Bazı romanlarda kahramanlar, zamana hükmederler, zamanda yolculuklar yaparlar, paralel evren zamanlarında çeşitli anlar yaşarlar. “Zamanda yolculuğa çıkma yazarın eserlerinde sıkça görülmektedir. Başka bir zamana geçmek ve o zamanı yaşamak yazarın vazgeçilmezleri arasındadır. Zamanlar arası yolculuk genellikle paralel evrenler arasında olmaktadır ve bu bir eşikle veya aparatla sağlanmaktadır. Çünkü eserlerde açıkça görülmektedir ki aynı zaman bir daha yaşanmamakta sadece başka bir paralel evrene geçilip gelinmektedir” (Öntürk, 2017:206).

3.4. Mekân Değerlendirmesi

“Yemni'nin fantastik öğeler içeren eserleri gerçek dünyadan ayrı değildir. Çoğu zaman bu ikisi iç içe geçmiştir” (Öntürk, 2017:81-82). Yazar, birçok romanında mekân olarak gerçek dünyayı seçer fakat kahramanları yaşadıkları maceraların gereği olarak ara sıra fantastik mekânlara dâhil eder. Kahramanlar, gerçek mekânlardan fantastik mekânlara geçiş yaparlar. *Akisfer* romanında ise kahramanlar, üzerinde yaşadığımız dünyada değil, tamamen yazarın kurguladığı, gerçekte var olmayan Akisfer yarıgezegende okuyucunun karşısına çıkar. “Başka bir gezegeni anlatan romanların başında Akisfer gelmektedir. Eserdeki kişilere örnek olarak Akisfer gezegeninin yaşayanları gösterilebilir. Metu, Alser, Mesell, Kalpir, Fehmur vb. gezegen sakinleri başka bir gezegenin kişilerini oluşturmaktadır. Daha önce dediğimiz gibi bunların fiziksel özellikleri insan formundadır. Bir diğeri ise Akisfer gezegeni sakinlerinin kutsal zarın diğer tarafında gördükleri kendilerinin tıpatıp aynı olan Canaksi'leridir. Canaksi'ler paralel evren

fikrini akla getirir ve eserin sonunda aslında bir yazar tarafından oluşturulmuş başka bir dünyadan oldukları ortaya çıkar” (Öntürk, 2017:120). Yazar, romanlarında fantastik mekânlarla gerçek mekânları; kapalı mekânlarla tabiatı iç içe kullanmıştır. Kahramanları, kurguladığı mekânlarla özdeşleştirmekte oldukça başarılıdır. Onun romanlarında kahramanlar mekânda sınır tanımaz yolculuklara çıkmaktadırlar. Görünenin arkasındaki görünmeyen yollar, geçitler, eşikler bunun için vardılar. “Eserler genellikle düşsel âlemlerle gerçek dünya arasındaki yolculukları anlatmaktadır. Bu yolculuklar arasında kahramanlar gerçek dünyanın ayırt ediciliğiyle diğer âlemlerin farklılığına uyum sağlamaktadır. Muska, Öte Yer, Yatır ve Ağrıyan gibi romanlarda bu durum daha çok belirginlik kazanmaktadır” (Öntürk, 2017:82).

Muska romanında temel mekân İzmir’dir. Olaylar İzmir’in Göztepe semtindeki 94. sokakta geçmektedir. Mekân olarak İzmir dışına çıkılmaz. Aynanın iki tarafında da zamansal açıdan iki farklı İzmir vardır.

Amsterdamın Gülü romanında ana mekân, Hollanda Amsterdam’dır. Mekân olarak Hollanda dışına çıkılmaz. Romanın başlangıç mekânı, Sabri ile dedektifin kayıp Selma vakası için bir araya geldiği Grand Cafe’dir. Romanda kullanılan mekânlar, çoğunlukla kapalı mekândır. Levent, Gölgele Grubu’na ait bir kapalı mekânda ölü bulunur. Selma’nın cesedinin bulunduğu yer de evin bodrumudur. Orhan Demir, soruşturma sırasında daha çok kapalı mekânlar kullanır.

Öte Yer romanındaki olaylar Washington’da başlasa da romanın ana mekânı İzmir’dir. Romanda iki mekân vardır. Biri Amerika’daki Washington’dur, diğeri ise Türkiye’deki İzmir’dir. Başlangıçta roman Washington’da başlar. Daha sonra Dean Palmer ve CIA ajanlarının bir görev üzerine Türkiye’ye gönderilmesiyle olay örgüsü İzmir’in İnciraltı tatil köyüne (Belediye Evlerine) taşınır. Romanın Türkiye’de geçen kısmında İzmir dışına çıkılmaz. Romandaki fantastik mekânlar, Öte Yer’deki bekleme odası, tiyatro salonudur. Aslında Sarp’ın 2’ye geçtiğinde gördüğü tüm mekânlar hayaldir. Plajda denizin ortasında bir şat vardır. Bu şat 2’ye geçişte önemli rol oynayan bir kapı konumundadır.

Metros romanında iki farklı mekân göze çarpar. Olaylar Amsterdam'daki Amstel İstasyonu'nda başlar. Amsterdam'da yaşanan maceraların ardından kahramanlar İstanbul'a geçiş yapar. Böylelikle maceraların devamı Türkiye'de yaşanır. Seçilmişlerin, Rus ajanların ve Amerikalı ajanların peşinde olduğu Kadim Ziyaretçi de İstanbul Boğazı'nın derinliklerindedir. Kahramanlar Üsküdar'da bulunan Takiyüddin Sokağına gelirler ve beşgen tünelde çatışmalar yaşarlar.

Çözücü romanındaki temel mekân İstanbul'un Pera semtidir. Pera, şuan İstanbul'un bir semti olan Beyoğlu'nun eski adıdır. Pera, 4 kilometrekarelik şeffaf engelle dört tarafı da çevrili bir bölge olarak karşımıza çıkar. Romanın sonunda ise mekân, Çeşme'ye taşınır. Berkin, Pera'daki olayların içinden sıyrılıp gözlerini Çeşme'deki plajda açar. Romanda şeffaf sınırla çevrili olan Pera bölgesi hayalî bir mekândır. Bu bölge, gerçekte var olan bir mekân olsa da, kurgu içindeki vasfı bakımından hayalî bir bölgedir.

Ölümsüz romanında, ana mekân İstanbul'dur. Ancak Teupi'den zarflar alan Ayhan'ın çeşitli cinayetler işlemesi, Kalbiye ile tanışıp ona âşık olması ve onunla birlikte Teupi'den sıyrılmak için paralel evrenler arası geçişler yapması mekânı reel İstanbul'un dışına taşır. Romanda Ayhan'ın, Manzarasız, Konya Otobüs Terminali, Cerzbe Park gibi fantastik mekânları deneyimlediği ve bu mekânlarda çeşitli maceralar yaşadığı görülür.

Yatır romanında temel mekân İzmir'dir. Romandaki olaylar İzmir'in Alsancak semtindeki 1468. sokakta geçer. İzmir dışına çıkılmaz. Olaylar romanın başından sonuna kadar aynı yerde geçer. Yatırlı ev, aynı zamanda İzmir'le açılan bir tünelin de kapısıdır. Romanın başkahramanı Sarp, kehaneti/enerjiyi ortadan kaldırmaya çalışırken bodrumda parlak taşa dokunur ve ona hayalî bir mekân olan İzmir'le'nin kapıları açılır. İzmir'le, İzmir'in diğer dünyadaki benzeridir. Sarp bu dünya ile diğer dünya arasında geçişler yapar.

Muhabbet Evi romanında kahramanın bulunduğu mekân Amsterdam'dır. Yıllarca Amsterdam'da yaşamış olan gurbetçi yazar, kendi tanık olduğu olayları, fikirlerini, hissettiklerini romanın gurbetçi başkahramanı üzerinden vererek kahramanı kendi dünyasına indirger. Başkahraman, yazarın yaşadıklarının sözcüsü vasfını taşır.

Muhabet Evi, başkahramanın rüyalarında sığındığı hayalî bir mekândır. Evi kaybeden kahraman onu aramaya koyulur. Bunu yaparken de Amsterdam'daki yaşamı -gurbetçi bakış açısıyla- gözler önüne serer.

Zaman Tozları romanında temel mekân İstanbul'dur. Mekân olarak İstanbul dışına çıkılmaz. Olaylar romanın başından sonuna kadar aynı yerde geçer. Ayrıca romanda Vakiteri'nin kameraya yansıyan eşyasız mekânı ise hayalî bir mekân olarak roman içerisinde mevcuttur.

Akisfer romanında temel mekân Akisfer gezegenidir. Olaylar Akisfer gezegenindeki Göz Şehri'nde geçer. Akisfer, üzerinde yaşadığımız gerçek bir mekân değil, gerçektışı, kurgusal bir mekândır. Metu, olayların sonunda Canaksi'nin yardımıyla ana mekân olan Akisfer'in dışına çıkarılarak Dünya'ya götürülür. Böylece başkahraman kurgusal mekândan, üzerinde yaşadığımız gerçek mekâna geçişi sağlamış olur. Metu'nun Dünya'ya geçip Yaratıcı ile diyalog kurduğu mekân ise Yaratıcı'nın İstanbul'daki evidir.

Kuşadasından Sevgilerle romanındaki ana mekân Aydın Kuşadası'dır. Soruşturma sırasında gidilen Alsancak gibi istisna mekânlar dışında romanın başından sonuna kadar gerçekleşen tüm hadiseler Kuşadası'nda gerçekleşir.

Sokaklar Benim Yeniden romanında ana mekân, İstanbul Feneryolu'dur. Romanın başlangıç mekanı, Ergin'in evinin bulunduğu Fetret Apartmanı'dır. Ancak şehirde baş gösteren kaos ve belirsizlik mekanı sokaklara taşır. Romanda Kemer Apartmanı, paralel evrenlere geçişi sağlayan bir eşiğe sahip olması bakımından önemli bir yere sahiptir. Ergin ve ekibinin bu yolu kullanarak paralel evrene geçiş yaptığı ve İstanbul'u eski haline döndürmeyi başardığı görülür.

Zihin İşgalcileri romanındaki temel mekân İstanbul'dur. Mekân olarak İstanbul dışına çıkılmaz. Ahir@ mekânı, hayalî bir mekân olarak roman içerisinde mevcuttur. Sanal bir evrendir ve bazı kahramanlar tarafından deneyimlenmiştir.

Ağrıyan romanında bir kurmaca, bir de gerçek mekân olmak üzere iki tane mekân mevcuttur. Gerçek dünyadaki olaylar, İstanbul, New York, Paris gibi mekânlarda

geçer ve bu mekânlarda geçen hadiseler okuyucuyla paylaşılır. Romandaki olayların kilit noktası olan mekân, Türkiye'nin doğusundaki Ağrı Dağı'dır. Sarp ve ekibi kurmaca Antalya'da pek çok mekânda bulunur. Sarp ayrıca torom yardımıyla Öte Yer'e geçerek bu fantastik mekânı da deneyimler.

Zaman Tozları Gizemli Evren romanının başlangıç mekanı, 1988 yılının Taksim'idir. 1988 yılında da 2009 yılında da ana mekân, İstanbul'dur. Olaylar romanın başından sonuna kadar İstanbul'da geçer. Paralel evren mekânlarının dışında, fantastik bir mekân olan Takatrik Üsküdar'ın varlığı da roman içinde önemli bir yere sahiptir. Çiğdem'in rüyasından oluşan bu mekânın, reel Üsküdar'dan farklı olduğu vurgulanır.

Alsancak Börekçisi romanındaki anılarda ana mekân Hollanda/Amsterdam'dır. Olaylar romanın başından sonuna kadar Amsterdam'da geçer, Hollanda dışına çıkılmaz. Romanda Sefer tarafından anlatılan anıların başlangıç mekânı, romana da ismini veren Kinker sokağındaki 27 numaralı Alsancak Börekçisi'dir. Kapalı bir mekân olma özelliği taşıyan Alsancak Börekçisi'nin, göçmen yaşamı için bir istihbarat bürosu özelliği taşıdığına roman boyunca vurgu yapıldığı görülür.

İfrit 18.19 romanında ana mekân, İstanbul Göztepe'dir. Tamer'in yaşadığı yer, 39 daireden oluşan Selimoğlu Apartmanı'nın 6. katıdır. Selimoğlu Apartmanı'nın 6. katında yer alan bu daire, eşik bulundurması bakımından romanın kilit mekânı olarak karşımıza çıkar. Fantastik hüviyet taşıyan bu eşik, IFRT66'nın bu daireyi seçmesindeki en büyük nedendir. Romanda IFRT66 ile mücadele eden Tamer'in reel mekândan çıkarak 2 yıl önce kaza geçirmek üzere olduğu motor pistine geçiş yaptığı görülür. Bu da mekâna fantastik bir hüviyet kazandırır.

Kayıp Kedi romanının ana mekânı İzmir Balçova'dır. Romanın başlangıç mekânı, Balçova'daki teleferik tepesinin alt yamacıdır. Meral'in ölü bulunduğu mekân, Demirci Efe Sokağı'ndaki Hayat Apartmanı'nın üçüncü katında yer alan 5 numaralı dairedir. Bu yönüyle sır barındıran cinayet vakasının başlamasına neden olan bu kapalı mekân oldukça önemlidir. Seksek Ekibi'nin, cinayetle ve şebekeyle alakalı delil toplamak, suçluları yakalamak, topladığı delili ilgili makama teslim etmek amaçlarıyla üç farklı şehirde bulunduğu görülür. Bunlar, İzmir, Edirne ve

Ankara'dır. Ayrıca romanda Meral Nadir'in cesedini bulan Deniz Tor'un Seksek Ekibi tarafından Sakız Adası'ndaki Pyrgi köyüne gönderildiği görülür. Bu mekânlar, olayları İzmir dışına çıkarması bakımından önem arz eder.

Nazarzede Kliniği romanında, ana mekân İstanbul'dur. Romanın başlangıç mekânı, Kadir'in tünelde yolculuk yaptığı tramvayın içidir. Romanda reel ve fantastik olmak üzere birçok mekâna geçiş yapılır. Fantastik mekâna geçişler, Hızır Aleyhisselam, İbrikçi Dede gibi kişiler eşliğinde, astral seyahat yoluyla gerçekleşir. Romanda kullanılan mekânların tamamına yakını fantastik mekândır. Kadir'in astral seyahatin sona ermesiyle geçiş yaptığı reel mekânlar, genellikle iş yeri, restoran, ev, caddedir.

Ela romanının başlangıç mekânı Bursa'ya doğru yola çıkan, Balıkesir'de mola veren otobüsün içidir. İzmir, Bursa ve İstanbul olmak üzere üç farklı şehir, roman için mekân teşkil eder. Efe'nin Bursa'ya otobüs yolculuğu yapmadan önce bulunduğu mekân İzmir Balçova'dır. Bu mekândan otobüsle yola çıkan Efe'nin Ela ile buluşmak üzere Bursa'ya gittiği, ardından da İstanbul'daki evine döndüğü görülür. Romandaki hadiselerin yaşandığı ana mekân İstanbul'dur. Romanın bir de fantastik mekânları mevcuttur. Bu mekânların en önemlisi, IS'nin Foton Kalesi'dir. Diğer fantastik mekânlar, Efe'nin rüyalar yoluyla geçiş yaptığı Çağdaş'ın Kadıköy'deki dairesi, Neriman'ın Aydın'daki bahçeli evidir.

Hayalet Kapısı romanındaki temel mekân, İstanbul'dur. Romanın başlangıç mekânı Demir'in evidir. Ekibe musallat olan Gate etkisinin bertaraf edildiği mekânsa, Nimet Apartmanı'nın 11 numaralı dairesidir. Olaylar romanın başından sonuna kadar İstanbul'da geçse de romanın sonunda, farklı şehirlerde/ülkelerde olan bazı kahramanların varlığı sebebiyle Arnhem İstasyonu, Köln İstasyonu, Bursa, Sydney, New York gibi mekânlardan bahsedildiği görülür.

Çağrılan romanı, San Jose'da başlar, ardından AP4 isimli yapay zekânın yolculuğuyla mekân Türkiye'ye taşınır. Olayların büyük çoğunluğu Türkiye'de geçer. AP4, öncelikle İstanbul'daki kongre binasına gelir. Buradaki terör eylemini engelledikten sonra Kars'a geçiş yapar. Buradaki eylemi de engeller. Suçluların tespiti ve yakalanması konusunda polis ekiplerine Can aracılığıyla yol gösterir.

AP4'e çağrı yapılan mekân Kars'taki Harakânî Türbesi'dir. Roman, bu mekânla sonlandırılır.

Yazar, romanlarında mekâna, olayların gidişatına etki edecek sırlar ve güçler yerleştirmiştir. Bu nedenle yazarın romanlarında mekân kilit rol oynayan bir özellik gösterir. Öyle ki mekânlar, romanlara bile ismini verme vasfını taşımıştır (*Ağrıyan, Yatır, Öte Yer, Akisfer, Kuşadasından Sevgilerle, Nazarzedede Kliniği, Amsterdamın Gülü, Alsancak Börekçisi*). Yazarın fantastik olarak paralel evren mekânları kullandığı romanları, *Muska, Öte Yer, Çözücü, Ölümsüz, Yatır, Muhabbet Evi, Zaman Tozları, Zaman Tozları Gizemli Evren, Akisfer, Sokaklar Benim Yeniden, Zihin İşgalcileri, İfrit 18.19, Nazarzedede Kliniği, Ela, Hayalet Kapısı*'dir.

Yazarın merkez mekân olarak Hollanda Amsterdam'ı seçtiği romanları, *Amsterdamın Gülü, Metros, Muhabbet Evi, Alsancak Börekçisi*'dir. Merkez mekân olarak İstanbul'u seçtiği romanlar, *Metros, Çözücü, Ölümsüz, Zaman Tozları, Zaman Tozları Gizemli Evren, Sokaklar Benim Yeniden, Zihin İşgalcileri, İfrit 18.19, Nazarzedede Kliniği, Ela ve Hayalet Kapısı*'dir. *Sokaklar Benim Yeniden* romanında semt Feneryolu, *Çözücü* romanında Pera (Beyoğlu), *Zaman Tozları Gizemli Evren* romanında Taksim, *İfrit 18.19* romanında Göztepe'dir. Yazarın merkez mekân olarak İzmir'i seçtiği romanlar, *Muska, Öte Yer, Yatır, Kayıp Kedi*'dir. Semt olarak *Muska*'da Göztepe, *Öte Yer*'de İnciraltı, *Yatır*'da Alsancak, *Kayıp Kedi* romanında Balçova göze çarpar. Yazarın çift/çoklu mekan kullandığı romanlar, *Öte Yer* (İzmir, Washington), *Çözücü* (Pera, Çeşme) ve *Ela* (İzmir, Bursa, İstanbul), *Çağrılan* (Kostarika, Kars)'dir. Bunların dışında *Kuşadasından Sevgilerle* romanında merkez mekânın Aydın, *Ağrıyan* romanında da Ağrı olduğu görülür.

3.5. Dil ve Üslup Değerlendirmesi

Yazarın, diyaloglarla ve monologlarla zenginleştirdiği eserlerinde okuyucuyu sıkmadan kişi ve mekân tasvirleri yaptığı saptanmıştır. Hatta yazar kimi zaman kişi tasvirinde mizahî bir üslup da kullanmıştır. *Muhabbet Evi, Alsancak Börekçisi* ve *Amsterdamın Gülü* romanları ile *Akisfer* romanının son bölümü 1. tekil şahıs ağzından kaleme alınmıştır. *Muska, Öte Yer, Metros, Çözücü, Yatır, Zihin*

İşgalcileri, Ağrıyan, Ela, Hayalet Kapısı, İfrit 18.19, Kayıp Kedi, Kuşadasından Sevgilerle, Nazarzedede Kliniği, Ölümsüz, Sokaklar Benim Yeniden, Zaman Tozları, Zaman Tozları Gizemli Evren, Çağrılan romanları 3. tekil şahıs ağzından anlatılmıştır. Yazar, tüm romanlarında argo kelimeler, küfürlü ve cinsellik içeren söylemler kullanmıştır. Ayrıca yazar zaman zaman devrik cümleler, ikilemeler, mahalle ağzı konuşmalar, atasözü ve deyimler kullanarak romanlarına anlam ve anlatım zenginliği kazandırmıştır. Yazarın romanlarında simgelere yer verdiği görülmektedir. Yani romanın içeriğiyle ilgili bazı kelimelere simgesel değerler yüklenmiştir. Örnek verecek olursak, yazarın Torom ismini verdiği simge, zamansal ve mekânsal geçişi sağlayan bir eşik olarak karşımıza çıkar. Muska, kötülüklerden korunmanın simgesidir. Aynı şekilde Ayna da geçmişle gelecek arasında sabit kalan bir kapıyı simgeler.

Yazar, Atatürk Lisesinde okurken kimyaya merak salarak, kimya şakaları ve çeşitli roket denemeleri yapmış, "Kimya Sihirbazı" lakabını almasının ardından da 1975 yılında Ege Üniversitesi'nde Kimya mühendisliği bölümünü okumuştur. *Öte Yer* romanındaki Sarp'a kendi hayatından ve karakterinden özellikler nakşeden yazar, romanında -Sarp'ın kimya ile kurduğu yakın alakadan dolayı- kimi yerlerde kimya ile ilgili terimler kullanmıştır. Ayrıca yazarın romanlarında sayı, sayısal yüzdeler ve oranlarla, dinsel ve mistik söylemlerin de bulunduğu tespit edilmiştir.

Bazı romanlarda yazarın yabancı dillere ait kelimeleri de kullandığı görülür. Yazarın sade bir üslubu ve akıcı bir dili vardır. Yazar cümleleri çok uzun tutmamış ve olay örgüsünü anlaşılabilir kılmamıştır.



4. SONUÇ

Sadık Yemni; polisyeden paranormale, bilimkurgudan fantastiğe uzanan geniş bir yelpazede eser veren çok yönlü bir yazardır. Yazar sadece roman türünde değil, hikâye, deneme, tiyatro türlerinde de eserleri olan bir sanatçıdır. Ancak hepsini incelemek çalışmanın sınırlarını aşacağından, çalışmada sadece Sadık Yemni'nin romanlarının yapı, tema ve anlatım yönünden tespiti ve tahlili yapılmıştır.

Çalışmanın giriş bölümünde çalışmanın konusu, amacı, kapsamı, yöntemi anlatılmıştır. Çalışmanın birinci bölümünde fantastik edebiyatın gelişim seyriyle birlikte Sadık Yemni'nin hayatı, sanat anlayışı ve romancılığı aktarılmıştır.

Çalışmanın esas bölümünü teşkil eden ikinci bölümde yazarın yirmi iki romanı, yapı, tema ve anlatım unsurları ön plana alınmak suretiyle tahlil edilmiştir. Tahliller, Özet, Fiktif Yapı, Şahıs Kadrosu, Zaman, Mekân, Dil ve Üslup başlıkları kullanılarak irdelenmiştir. Özet'te, romanların kısa özetlerine yer verilmiştir. Fiktif Yapı'da romanlar ayrıntılı olay örgüsü sarmalında, derinlenmesine incelenmiş çeşitli olay, durum ve unsurlar bu yolla ayrıntılı şekilde ele alınmıştır. Sadık Yemni hakkında şimdiye kadar yapılan çalışmalarda, her romanın olay örgüsü tüm unsurlarıyla bir bütün olarak derinlemesine incelenmemiş olduğundan, bu çalışmada incelenen her romanda Fiktif Yapı uzun tutulmuştur. Fiktif Yapı'da, her roman için olay örgüsü, olay örgüsündeki değişimler, çok boyutlu ve derinlemesine ele alınmıştır. Zaman, Mekân, Dil ve Üslup'ta, romanda kullanılan zaman, mekân, dil ve üslup unsurlarına bakılmıştır. Yapılan tahliller için eser merkezli yaklaşım tercih edilmiştir. Belirlenen unsurlar çerçevesinde genellikle daha önce Sadık Yemni'nin eserleri üzerine yazılan yüksek lisans ve doktora tezlerinden yararlanılmıştır. Daha önce yapılan çalışmalardaki tespitler, bu çalışmayla paralellik göstermiştir. Hem yazarın ilgili eserlerinden, hem de yazarla ilgili yapılan çalışmalardan alıntılar yapılmıştır. Daha önceki çalışmalarda yazarın *Hayalet Kapısı* ve *Çağrılan* romanları yer almamaktadır. Bu sebeple 2018 yılında yayımlanan *Hayalet Kapısı* romanı ile 2019 yılında yayımlanan *Çağrılan* romanının tahliline ilk kez bu çalışmada yer verilmiştir.

Bu çalışmada, Sadık Yemni'nin romanlarını oluştururken hangi fantastik kurgu evrenini ve unsurlarını kullandığı ortaya konulmaya çalışılmıştır. Eserlerdeki bazı ufak değişim ve dönüşümlere rağmen eserlerin işlevi -belli süre aralıklarıyla yayımladığı eserlerinde görüldüğü üzere- birbirine benzemektedir. Yazar, eserlerinde birbirini tamamlayacak ve olay örgüsünü şekillendirecek kahramanlar yaratmıştır.

Yazar fantastik romanlarında genel olarak hem gerçek dünyayı hem de gerçek dünyanın alternatifi olarak yer alan paralel evrenleri kullanmış, yarattığı kahramanlara da bu iki mekân arasında eşik/torom, astral seyahat/rüya gibi yollarla geçişler yapma imkânı tanımıştır. Yazarın birçok romanında iç içe geçmiş olan sonsuz evrenlerin varlığından, yani Paralel Evrenler Teorisi'nden söz edilmektedir. Kahramanlar, paralel evrenlerde yaptıkları yolculukların ardından, gerçek dünyaya geri dönmektedirler. Zamanda geri dönüşler mümkün hale getirilmiştir. Yazarın *Zaman Tozları*, *İfrit 18.19*, *Ela*, *Hayalet Kapısı*, *Çağrılan* romanları zamansal yolculukları anlatmaktadır.

Romanlarının çoğunda halk kültürü unsurlarını kullanan Sadık Yemni, bu unsurları olağanüstülüklerle süsler. Olağanüstü özelliklere sahip kahramanlar, bu paralel âlemlerde çeşitli deneyimler yaşamışlar, kötücül güçlerle mücadele etmişler, duayla, muskayla, ölü olan kişilerin gösterdiği manevî yardımla güçlüklerden kurtulmayı başarmışlardır. Yazar, birçok romanında sadece kahramanlara değil, nesnelere de olağanüstü özellikler aktarmıştır. Bu sebeple bazı romanlarda, olayların gidişatına etki eden güç nesnelere tespit edilmiştir. Romanda, odanın ortasına kadar gelen soba, yatırlı evin bodrumu, Metin'in eline geçen aparat, Berkin ve grubunun sanal cennet inşa ettiği bilgisayar, caddeleri ve gezegen yarımkürelerini ikiye ayırarak karşıya geçişi engelleyen şeffaf duvar, pelte, ayna, insanı içine hapseden resim gibi eşyalar ve nesnelere; olayların gidişatına etki ederek romanın kilit noktasını teşkil eden, olağanüstü işlev ve özelliklere sahip unsurlar olarak karşımıza çıkar.

Yazarın eserlerindeki kahramanları, insanlardan, insanımsı varlıklardan, ölülerden, vampirlerden, zombilerden, cinlerden, yaratıklardan, hayaletlerden, şeytanî kişilerden, hayvanlardan, yapay zekâlardan oluşturduğu görülür. Romanlarda

genel olarak teknoloji çağı ve özlenen geleneksel yaşam arasındaki zıtlık ön planda tutulmuştur. Gelişen teknolojiyle birlikte geleceğin tehlike altında olduğuna vurgu yapılmıştır. Özellikle son romanlarında yazar, robotlar, yapı zekâ, yapay zekâ konularına yer vermiştir. İnsanların robot ürettiğinden, üretilen robotların da başka robotlar üreterek insanlarla mücadeleye girdiğinden bahsedilmiştir. Gelecekte insan neslinin kendi ürettikleri robotlar yüzünden sona ereceğine dikkat çekilmiştir. Bu yönüyle yazarın birçok romanının, gelişen teknolojiye, teknolojiye bağımlı hale gelen çağa eleştiri içerdiği görülür. Ancak *Ela* romanında yapay zekâ, Ela ismindeki robotla yıkıcı tavrını değiştirir. Ela, insan soyunu bitirmek isteyen IS'ye karşı insanların tarafında yer alır. Bu nedenle de yazar tarafından yapay zekâ değil, yapı zekâ olarak tanıtılır. Aynı tutum, *Çağrılan* romanında AP4 isimli yapay zekâda da görülür. Bu yapay zekâ da, insandan yana bir tavır gösterir. Yapay zekâ üreticisi olan Alan'ın bu işten vazgeçmesine vesile olur. Ayrıca geçmiş zamana, milli ve manevi değerlere özlem de yazarın romanlarının arka zeminini oluşturur. Tespit edilen bu durumlardan hareketle, milli ve manevi değerlerin öneminin romanların arka zeminini şekillendirdiği sonucuna ulaşılır.

Romanlarda, başka varlıklara ait, başka boyutlardan gelen sesler, ruh çağırma, fal bakma, büyü yapma, aynadan oluşan eşik, başka evrenlere geçişi sağlayan torom, aynı olayın defalarca tekrarlanması, ölümlerle iletişim, zamanın bir aparat yardımıyla donması, zamanda yolculuk, robot, yapı zekâ, yapay zekâ, gelecekte haber veren rüyalar, kaderin değiştirilmesi gibi birçok konu ve olay tespit edilmiştir. Romanlarda çoğunlukla iyi-kötü çatışması hâkimdir. Medyumluk güçlerine sahip olan ölümlerin ettiği yardımlar, edilen dualar, dökülen kurşunlar, bozulan kötücül büyüler, üstte taşınan muskalar romanlardaki olumlu kahramanların kötücül güçleri yenilgiye uğratmasını sağlamıştır. Genellikle iyilik beyaz renkle ve nurlarla, kötülük karaltıyla, kara güçlerle ve siyah tonlarla kendini göstermiştir.

Romanlarda açık-kapalı, gerçek-fantastik birçok mekân mevcuttur. Gezegenler, paralel evrenler, astral seyahat mekânları romanlarda en çok görülen mekânlardır.

Üzerinde yaşanan dünya ile fantastik dünya; etten kemikten insan ile olağandışı varlık; bilinen zaman ile hayalî zaman gibi unsurların iç içe geçtiği bu romanlarda oldukça akıcı bir dil, atasözü, deyim, benzetme ve ikilemelerle desteklenmiş bir

söz zenginliği hâkimdir. Bu romanlar sayesinde Öte Yer'i görme şansı yakalayan okuyucu, akıldışı hüküm sürdüğü kurgusal gerçekliği kahramanlarla birlikte deneyimlemiş, bilinen dünya dışında kalan paralel evrenleri görme imkânı bulmuştur. Romanlarda Ruh Y., Cimon, Hayal Bekçisi, Kara Nesne, Göz Dede, Hızır Arif, Vakiteri, Hüdan Fitri, Ferruh Bin Ziya, Cevdet Ağa gibi çeşitli fantastik kahramanlar mevcuttur. Bu kahramanlar, ete kemiğe bürünmüş olan kahramanlarla kurduğu bağlantı ya da çatışmalar ile olay içindeki yerlerini almışlardır. Bunun dışında, öldükten sonra Öte Yer'den dünyadaki insanlarla diyalog kuran ölümler de dikkat çekicidir. Bilinen dünyayı tehdit eden çeşitli durumlara, gerçek ve fantastik kahramanların çabalarıyla paralel evrenlerden müdahale edilir. Gerçek dünya sorunlarını, fantastik dünya ile birleştiren yazarın tenkid edici üslupla, okuyucuya düşüncelerini aksettici görülür. Yazarın *Muhabbet Evi* romanı dışındaki romanlar olay ağırlıklıdır. *Muhabbet Evi* romanında ise olay, düşünceleri destekleyici bir dekor gibi kullanılmıştır.

İncelenen eserlerin büyük çoğunluğunda üslupsal, yöntemsel, dilsel, kavramsal, kurgusal bir süreklilik söz konusudur. *Akisfer* romanında diğer romanlardan farklı olarak Akisfer denilen fantastik bir ana mekân mevcuttur. Yazar, zaman zaman kahramanları yaşadıkları bir tarihten geçmişe gönderir ya da kahramanı gerçek bir mekândan ayırarak fantastik bir mekândaki yolculuğun içine dâhil eder. Zaman zaman olay akışına müdahale eden yazarın romanlarında zaman kronolojisi çoğu kez kırılmıştır. Zaman ve mekân, kahramanların yöneteceği, yönlendireceği bir serbestliğe kavuşmuştur.

Romanlar genellikle kötünün cezalandırılması, iyinin mutlu sona kavuşması ile sonlandırılır. Bazı romanlarda ise bu süreklilik bozulmuştur ve olaylar okuyucuyu tatmin etmeyecek şekilde yarıda kesilmiştir. Romanlarda, olağanüstünün normalleştirilmesi tespit edilen bir diğer sonuçtur. Yazar, romanlarında 12 yaşındaki bir çocuk olan Sarp'a yaşattığı olağandışı maceraları, günlük hayatta her an yaşanan olaylarmış gibi doğal bir ifade tarzıyla anlatır. Öyle ki roman başkahramanı Sarp, kendini başlangıçta bilmediği olandışı olayların içinde bulur. Ancak yaşadıkları karşısında sakin ve olgun bir tavır gösterir. Daha sonra Cemile, Ayzit ve Seher'in yönlendirmesiyle diğer âlemlere doğru yolculuğa çıkar. 12 yaşında olmasına rağmen yaşadığı sıradışı maceraları olağanmış gibi karşılayan

kahraman, hepsinin üstesinden gelir ve kötü güçleri etkisiz hale getirir. Sadık Yemni, romanlarında gelenekten, halka ait inanışlardan, mistik öğelerden, adetlerden, bilimsel dayanağı olmayan batıl inanışlardan ve hurafelerden yararlanmışır.

Üçüncü bölümde ise tahlil edilen yirmi iki romanın genel değerlendirmesi yapılmıştır. Bu bölüm çalışmanın sonuç bölümünü teşkil etmekle birlikte çalışma için kurulacak olan cümlelerin son aşamasıdır. Bu bölümde çalışmada saptanan unsurlara ayrı ayrı ve bütünsel bir şekilde değinilmiştir. Sonuç bölümünün ardından çalışma için faydalanılan kaynakların sıralandığı Kaynaklar bölümü yer alacak ve çalışma sonlandırılacaktır.

Bu çalışmanın önemli sonuçlarından birisi Türkiye’de popüler romanlar arasına girmekte olan fantastik türün; olay, şahıs kadrosu, zaman, mekân, dil ve üslup olarak Sadık Yemni’nin romanlarının içindeki hâkimiyetini tespit etmiş olmasıdır. Bu çalışmayla, yazar tarafından kurgulanan fantastik dünya ile fantastik kahramanların taşıdığı vasıf ve kimlikler gözler önüne serilir. Sadık Yemni’nin romanları, fantastik edebiyata çıkan yolun küçük basamakları olur. Fantastik edebiyat evreninin tamamını görmek birkaç eserin tahlili ile mümkün olmayacaktır. Bu nedenle bu çalışma, fantastik edebiyata giden yolda sadece yol gösterici bir basamak olması bakımından önem arz eder. Bu çalışma neticesinde fantastik dünya ve kahraman algısı oluşturan okuyucu, yazarın ruh ve duygu dünyasının da bilincinde olarak zihnindeki taşları yerine oturtacaktır.



KAYNAKLAR

- Aslan, P. (2010). *Osmanlı/Türk Modernleşmesinin Gölgesinde Varla Yok Arası Bir Tür: Fantastik Roman (1876-1960)*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Atik, Ş. (2011). Latife Tekin'in Romanlarında Yapı Tema ve Anlatım. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Avcı, D. (2016). *Edebiyat Toplum Bağlamında Blochot'ta Ölüm ve Zaman İzlekleri*. Yüksek Lisans Tezi, Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Ayar Aslan, P. (2015). *Türkçe Edebiyatta Varla Yok Arası Bir Tür Fantastik Roman (1876- 1960)*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Aydemir, A. (2011). *Gülten Dayıoğlu'nun Romanlarının Çocuk ve Gençlik Edebiyatı ve Fantastik Bilim Kurgu Türü Bakımından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Çetin, N. (2009). *Roman Çözümleme Yöntemi*. Ankara: Öncü Kitap Yayınları.
- Çimen, D. (2007). *Rüyalar, Duygudurum ve Sorunlarla Başetme Stratejileri*. Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Van.
- Çobanoğlu Aksüt, S. (2014). *Sadık Yemni'nin Romanlarında Halk Kültürü Unsurlarının Tespiti ve İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Demircan, K. (2015). "Yapay Zekâ Melek mi, Şeytan mi?". *Popular Science Türkiye*, (44), 61.
- Doltaş D. (2003). *Postmodernizm ve Eleştirisi Tartışmalar/Uygulamalar*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Ecevit, Y. (2002). *Türk Romanında Postmodernist Açılımlar*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Emren, T. (2016). "Hangi Evren?". *Popular Science Türkiye*, (45), 62.
- Emren, T. (2015). "Rüya Bilimi". *Popular Science Türkiye*, (42), 65.
- Gökçek, H.S. (2013) *Gülten Dayıoğlu'nun Gençlik Romanlarında Fantastik Unsurlar*. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Güneş, Y. (2012). "Fantastik Öğeler İçeren Romanlar İçin Bir Tasnif Denemesi". *Batman Üniversitesi Yaşam Bilimleri Dergisi*. (1), 1251-1265.

- Gür, İmran. (2017). **Halit Ziya Uşaklıgil'in Romanlarında Yapı Tema ve Anlatım**. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Hur N. (2011). *Fantastik Bir Roman Olarak 'Havada Yürüyen'*, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- İnternet: <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)
- İnternet: <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)
- İnternet: <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)
- İnternet: <http://www.sadikyemni.com/hakkimda> (erişim tarihi 18.11.2017)
- Kaleli B. (2016). *Fantastik Romanlarda "Anti Kahraman" Karakterlerin İncelenmesi ve J. R. R. Tolkien'in Silmarillion Eseri İçin Tanıtım Çalışması*. Yüksek Lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Ankara.
- Kartal, S. G. (2007). *Cumhuriyet Dönemi Türk Çocuk, Roman ve Hikâyelerinde Fantastik Öğeler (1923-1960)*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kaygana M. (2008). *Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın 1919-1944 Yılları Arasında Yazdığı Romanlarında Yapı, Tema ve Anlatım*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kırgız Ş. (2010). *E.T.A. Hoffmann'ın Eserlerinde Fantastik Öğeler*. Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Köseoğlu N. (2018). *Todorov'un Fantastik Kuramı Işığında Oktay Anar'ın Romancılığı*. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Küçükcoşkun, Y. (2006). *1980-2005 Dönemi Türk Edebiyatında Ütopik Romanlar ve Ütopyalar Kurgusu*. Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
- Moran, B. (1997). **Türk Romanına Eleştirel Bir Bakış III**. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Öntürk, A. (2017). Sadık Yemni'nin Eserlerinin Fantastik Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.
- Özkan, D. (2017). Nedim Gürsel'in Romanlarında Yapı ve Tema İncelemesi, Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Özlük, N. (2011). **Türk Edebiyatında Fantastik Roman**. İstanbul: Hiperlink Yayınları.
- Sağlık, Ş. (2010). **Popüler Roman, Estetik Roman**. Ankara: Akçağ Yayınları.

- Sipahioğlu, B. (2006). 1980 Sonrası Fantastik Türk Romanı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Tekin M. (2001). **Roman Sanatı**. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Toyman Y. Ö. (2006). *Nazlı Eray'ın Roman Dünyasında Düşü ve Büyülü Gerçekliğin Kurgusu ve Fantastik Unsurlar*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
- Tuğan Ö. (2006). *Balzac'ın Tılsımlı Deri Adlı Romanında Fantastik Dünya*, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Türkoğlu, D. (2018). "Fantastik Bir Serüven; Zaman Tozları". **Asos Journal Dergisi**, (69), 416-430.
- Türkoğlu, D. (2016). "Mehmet Rauf'un Romanlarında Zaman"., C. Uğurdağ. (Editör). *Edebî Metinlerde Zaman Kavramına Dair İncelemeler*. Birinci Baskı. Ankara. Gazi Kitabevi Yayınları, s. 279-297.
- Yemni, S. (2012b). **Ağrıyan**. (1. Baskı). İstanbul: İthaki Yayınları.
- Yemni, S. (2011a). **Akisfer**. (1. Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.
- Yemni, S. (2013b). **Alsancak Börekçisi**. (1. Baskı). İstanbul: Nar Kitap Yayınları.
- Yemni, S. (1996). **Amsterdam'ın Gülü**. (1. Baskı). İstanbul: Metis Yayınları.
- Yemni, S.(2019). **Çağrılan**. (1. Baskı). İstanbul: Ketebe Yayınları.
- Yemni, S. (2003). **Çözücü**. (1. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (2016). **Ela**. (1. Baskı). İstanbul: Erdem Yayınları.
- Yemni, S. (2018). **Hayalet Kapısı**. (1. Baskı). İstanbul. Ketebe Yayınları.
- Yemni, S. (2013a). **İfrit 18.19**. (1. Baskı). İstanbul: Nar Yayınları.
- Yemni, S. (2015a). **Kayıp Kedi**. (1. Baskı). İstanbul: KırmızıKedi Yayınları.
- Yemni, S. (2012a). **Kuşadasından Sevgilerle**. (1. Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.
- Yemni, S. (2002). **Metros**. (1. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (2006). **Muhabbet Evi**. (1. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (1995). **Muska**. (1-2. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (2015b). **Nazarzede Kliniği**. (1. Baskı). İstanbul: Erdem Yayınları.
- Yemni, S. (2011b). **Sokaklar Benim Yeniden**. (1. Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.

- Yemni, S. (2004). **Ölümsüz**. (1. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (1997). **Öte Yer**. (2. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (2005). **Yatır**. (1. Baskı). İstanbul: Everest Yayınları.
- Yemni, S. (2012c). **Zaman Tozları, Gizemli Evren**. (1. Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.
- Yemni, S. (2010). **Zaman Tozları, TekinsizX**. (1. Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.
- Yemni, S. (2012ç). **Zihin İşgalcileri**. (1.Baskı). İstanbul: Çizmeli Kedi Yayınları.
- Yeşil, V. O. (2011). *İslam İnancında Cinler*. Yüksek Lisans Tezi, Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Diyarbakır.
- Yonar, G. (2011). Türk Edebiyatında Fantastiğin Kökenleri. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Yürek H.(2009). Mehmet Eroğlu'nun Romanlarında Yapı Tema ve Anlatım. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, adı : TÜRKOĞLU, DUYGU
Uyruğu : T.C
Doğum tarihi ve yeri : 27.04.1990 – Ankara Altındağ
Medeni hali : Bekar
Telefon : 0(541) 371 74 73
e-posta : duygu.aliye06@gmail.com

Eğitim Derecesi

Yüksek Lisans

Lisans

Lise

Okul/Program

Gazi Üniversitesi

Karatekin Üniversitesi

Yunus Emre Lisesi

Mezuniyet Yılı

Devam Ediyor

2013

2007

İş Deneyimi, Yıl

2016

Çalıştığı Yer

Çankırı

Görev

Edebiyat Öğretmeni

Yabancı Dili

İngilizce

Yayınlar

1. Türkoğlu, D. (2016). "Mehmet Rauf'un Romanlarında Zaman"., C. Uğurdağ. (Editör). *Edebî Metinlerde Zaman Kavramına Dair İncelemeler*. Ankara. Gazi Kitabevi Yayınları, s. 279-297.

2. Türkoğlu, D. (2018). "Fantastik Bir Serüven; Zaman Tozları". Asos Journal Dergisi. (69), 416-430.

Hobiler

Kitap okuma, tiyatro, sinema, müzik dinleme...



GAZİLİ OLMAK AYRICALIKTIR..

